

திருவொற்றியூரான்

கிருஷ்ண எசுர்வேதம்

தைத்திரீய சங்கிதை

ஏழாங் காண்டம் பத்தாம் பகுதி

வே. மொ, பெ. கா. வெளியீடு, நெ. 5.

கிருஷ்ண எசுர்வேத

தைத்திரீய சங்கிதை

சோமயாக விகிருதிப் பிரகரணங்கள்

சாயணபாடியக் கருத்து பதவுரைகளுடன் கூடியது

பத்தாம் பகுதி

இது

உயர் திரு.

காசிவாசி சிவானந்த யதிந்திர சுவாமிகளால்

மொழி பெயர்க்கப்பெற்று

திருவொற்றியூரான் அடிமை என்னும்

சென்னை

த. ப. இராமசாமிப் பிள்ளை யவர்களால்

பதிப்பித்து

நன்கொடையாக அளிக்கப்பெற்றது.

விஷ்ணு பங்குனித்திங்கள்.

1942

Printed at the EVEREADY PRESS, 34, Hunters Road, Choolai,
Vepery, Madras.

கிருஷ்ண எகர்வேத தைத்திரீய சங்கிதை
சோமயாக விகிருதி என்னும் ஏழாங் காண்டம்

முதற் பிரபாடக விடயச் சுருக்கம்,

பக்கம்	அநுவாகம்	விடயம்
1		ஏழாங்காண்ட விடயச் சுருக்கம்.
2		முதற் பிரபாடக விடயச் சுருக்கம்
3	1	சோதிட்டோமத்தை விதிக்கும் பிராமணங்கள்.
12	2	ஸ்தோமங்களைப் புகழும் பிராமணங்கள்.
15	3	அதிராத்திலரத்தை விதிக்கும் பிராமணங்கள்.
20	4	அங்கிரசத் துவிராத்திரத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்.
25	5	கர்க்கத்திரிராத்திரத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்.
35	6	சகத்திரதமியைக் கூறும் பிராமணங்கள்.
45	7	சகத்திரதமி என்பதன் தானத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்.
50	8	அத்திரிமுனியாற் கண்ட நான்கு சுத்தியாக சுக்களையுடைய சோமயாகத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்.
53	9	சமதக்கினி சதாராத்திரத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்.
55	10	பஞ்சராத்திரத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்.
60	11	குதிரையைக் கட்டுங் கயிற்றை எடுத்தற்குரிய மந்திரங்கள்.
62	12	குதிரையின் வலதுகாதில் ஓதவேண்டிய மந்திரங்கள்.
64	13	உத்தராவ ஹோம மந்திரங்கள்.
66	14	பூர்வஹோம மந்திரங்கள்.
67	15	பூர்வதீக்ஷா ஹோமங்கள்.
68	16	பூர்வதீக்ஷா ஹோமங்கள்.
69	17	திட்சாகுதிகள்.
70	18	மான் தோளின்மீது ஏறுவதற்குரிய மந்திரங்கள்.
73	19	அசுவசரிதஹோம மந்திரங்கள்.
76	20	சாலித்திர ஹோம மந்திரங்கள்.

இரண்டாம் பிரபாடக விடயச் சுருக்கம்.

பக்கம்	அநுவாகம்	விடயம்
78		பிரபாடக விடயச் சுருக்கம்.
79	1	ஷட்ராத்நிரத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்.
86	2	சப்தராத்நிரத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்.
89	3	அஷ்டராத்நிரத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்.
91	4	நவராத்நிரத்தைக்கூறும் பிராமணங்கள்.
94	5	தசராத்நிரத்தைக்கூறும் பிராமணங்கள்.
104	6	ஏகாதசராத்நிரத்தை விதிக்கும் பிராமணங்கள்.
108	7	துவாதசராத்நிரத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்.
116	8	வியூடத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்.
126	9	துவாதசாஹத்தின் நாள் விசேடத்தை விதிக்கும் பிராமணங் கள்.
130	10	பன்னிரண்டாவதுநாளே விதிக்கும் பிராமணங்கள்.
136-146	11-20	அன்னஹோம மந்திரங்கள்.

முன்றும் பிரபாடக விடயச் சுருக்கம்

பக்கம்	அநுவாகம்	விடயம்
147		பிரபாடக விடயச் சுருக்கம்.
148	1	முற்கூறிய துவாதசாஹசேடமாக பத்தாநாளில் சிலவிசேடங் களைக் கூறும் பிராமணங்கள்.
153	2	துவாதசாஹசத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்.
155	3	திரயோதசராத்திரத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்
158	4	சதுர்த்தசராத்திரத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்.
161	5	வேறொரு சதுர்த்தச ராத்திரத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்.
165	6	பஞ்சதசராத்திரத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்.
168	7	மற்றொரு பஞ்சதசராத்திரத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்.
173	8	சப்ததசராத்திரத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்.
175	9	விம்சதிராத்திரத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்
179	10	ஏகவிம்சதிராத்திரத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்.
186	11	ஆப்தி மந்திரங்கள்.
190	12	பரியாப்தி மந்திரங்கள்.
192	13	ஆபூ மந்திரங்கள்.
194	14	அதுபூ மந்திரங்கள்.
195	15	வைசுவதேவம் என்னும் ஹோம மந்திரங்கள்.
198	16	அங்க ஹோமமந்திரங்கள்.
200	17	அசுவரூப மந்திரங்கள்.
201	19	எஞ்சிய குகிரையின் உருவ மந்திரங்கள்.
203	19	ஒஷதி மந்திரங்கள்.
204	20	வானஸ்பதி மந்திரங்கள்.

நான்காம் பிரபாடக விடயச் சுருக்கம்

பக்கம்	அநுவாகம்	விடயம்
205		பிரபாடக விடயச் சுருக்கம்.
207	1	இருபத்துநான்கு இரவுகள் கொண்ட யாகத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்.
210	2	மற்றொரு இருபத்துநான்கு இரவுகளைக் கொண்ட யாகத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்.
218	3	முப்பது இரவுகளைக்கொண்ட யாகத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்.
228	4	முப்பத்திரண்டு இரவுகளைக்கொண்ட யாகத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்.
232	5	முப்பத்துமூன்று இரவுகளைக்கொண்ட எக்ஞத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்.
238	6	முப்பத்தாறு இரவுகள் கொண்ட யாகத்தை விதிக்கும் பிராமணங்கள்.
242	7	நாற்பத்தொன்பது இரவுகளைக் கொண்ட யாகத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்.
247	8	சம்வத்ஸரசத்திர (வருட) யாகத்தின் திக்ஷாகாலத்தை விதிக் கும் பிராமணங்கள்.
252	9	திட்சையையும் உபசத்யாகத்தையும் கூறும் பிராமணங்கள்.
254	10	பிராயணீயம் என்னும் முதல் நாளைக் கூறும் பிராமணங்கள்.
257	11	மாதத்தில் உள்ள நாட்களைக் கூறும் பிராமணங்கள்.
262	12	அபாவ்யம் முதலிய மந்திரங்கள்.
264	13	தண்ணீர் ஹோம மந்திரங்கள்.
265	14	மீந்த தண்ணீர் ஹோமமந்திரங்கள்.
266	15	நயடித்தல் முதலிய மந்திரங்கள்.
268	16	யவ்ய ஹோம மந்திரங்கள்.
269	17	கவ்யம் என்னும் மந்திரங்கள்.
272	18	பிரமோத்திய மந்திரங்கள்.
275	19	பத்தினிகளின் மந்திரங்கள்.
283	20	குதிரையின் அலங்கார மந்திரங்கள்.
286	21	சந்ததி மந்திரங்கள்.
297	22	பிரமுத்தி மந்திரங்கள்.

ஐந்தாம் பிரபாதக விடயச் சுருக்கம்.

பக்கம் அநுவாகம்

விடயம்

289		பிரபாதக விடயச் சுருக்கம்
290	1	கவாமயனத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்
300	2	மேற்கூறியதின் விகல்பத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்
303	3	பிருஷ்டிய ஆறுநாள்ப் பற்றிய விகற்பங்களைக் கூறும் பிராமணங்கள்.
305	4	உக்தரபக்ஷைகளே விதிக்கும் பிராமணங்கள்
309	5	பொறுமைபாற் செய்யும் கவாமயனத்தை விதிக்கும் பிராமணங்கள்
314	6	உக்சர்க்ககளை விதிக்கும் பிராமணங்கள்
321	7	முற்கூறிய உக்சர்க்கத்திலேயே சில விசேடங்களைக் கூறும் பிராமணங்கள்
328	8	மஹாவிரதத்தில் உள்ள சாமவிசேடங்களை விதிக்கும் பிராமணங்கள்
336	9	நூறு கம்மிகளைபுடைய வினைவாசித்தல் முதலியதைக் கூறும் பிராமணங்கள்
342	10	தாசி நடிப்பதைக் கூறும் பிராமணங்கள்
343	11	அன்னஹோம மந்திரங்கள்
346	12	மிச்சமுள்ள அன்னஹோம மந்திரங்கள்
343	13	பரிதி மந்திரங்கள்
349	14	சுருவபிருஷ்ட இஷ்டபை விதிக்கும் பிராமணங்கள்
350	15	மேற்கூறிய அவிசுரின் உற்பத்தியைக் கூறும் பிராமணங்கள்
354	16	முதல் மசுமை மந்திரங்கள்
355	17	இரண்டாவது மசுமை மந்திரங்கள்
356	18	பிரமவர்ச்சஸ ஹோம மந்திரங்கள்
357	19	குகிரையைப் போற்றும் மந்திரங்கள்
359	20	மிச்சமுள்ள அன்னஹோம மந்திரங்கள்
360	21	பிராயச்சித்த இஷ்டபை விதிக்கும் பிராமணங்கள்
361	22	பக்கி அவிசுரன் கொண் — மிருகர இஷ்டபை விதிக்கும் பிராமணங்கள்.
362	23	சுமந்தி மந்திரங்கள்
363	24	எசமானனுக்கு ஒகிவைக்கும் மந்திரங்கள்
365	25	குகிரையின் துதிப்பிராமணங்கள்.

ஏழாங்காண்ட விடயச்சுருக்கம்

முடிந்தது.

கிருஷ்ண எகர்வேத தைத்திரீய சங்கிதை

ஏழாங்காண்டத்தின் பிழைதிருத்தங்கள்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
4	7	जाये'	जाये
"	15	न्योम	न्योम
7	16	சோமபாக	சோமயாக
13	23	வொளியை	வொளியை
20	5	सुव	सुव
"	7	द्विरा	द्विरा
"	14	अह	अह
24	4	व	व
26	17	नू	नू
29	4	याय	याजय
30	24-25	தட்சிணைபாக	தட்சிணையாக
36	7	रुते	रुते
46	3	नाम	नाम
52	8	3	9
"	9	மூன்று	ஒன்பது
"	11	மூன்று	ஒன்பது
56	15	व्याव	व्याव
57	16	பஞ்சராத்	பஞ்சராத்திர
59	19	இயண்டாவது	இரண்டாவது
64	23	होद्दु	होद्दु
73	15	स्वप	स्वप
78	22	பதினொன்றாவது	பதினொன்றாவது முதல்
88	28	மூன்று	மூன்

பக்கம்	வரி	பிழை	நித்தம்
92	5	भिव	भिव
94	30	हो	हो
95	14	पुरा	पुरा
96	5	पह	पह
100	29	அக்கினிஷ்டோம	அக்கினிஷ்டோம
109	17	त्यो	त्यो
119	25	ஐந்திரவராய	ஐந்திரவராய
121	5	ந்திர	ஐந்திர
123	8	கருகப்பிராமண	கருகப்பிராமண
127	3	युः	युः
„	4	घा	घ
„	6	ये	ये
129	4	எசமானனுக்க	எசமானனுக்கு
131	10	णै	णै
133	19	அதஜாவா	அதஜாவா
140	6	श	श
148	17	स्तु	स्तु
„	21	तुमथन्न-न्तिप	तुमथन्न-न्तिप
153	1	12	2
160	12	மூன் மருவதாகிய	மூன்றாவதாகிய
169	4	वा	वा
„	8	न्तेयेवैयज्ञस्याञ्जसा	न्तेयेवैयज्ञस्याञ्जसा
171	19	தருகந்ததாம்	தருந்ததாம்
176	8	लो	लो
„	12	राञ्चो	राञ्चो

பக்கம்	வரு	பிழை	திருத்தம்
180	13	हेयु	हेयु
182	24	சாபத்தாலாய	சாமத்தாலாய
183	18	எலும்பு	எலும்பு
"	19	நடுப்பக்கங்கள்	பக்கங்கள்
184	17	न	य
186	24	र-एक	र-एक
194	5	ब्रह्म	ब्रह्म
198	18-19	रइ	रइ
"	21	शे	शे
200	10	தந்திரங்கள்	மந்திரங்கள்
"	19	साय	साय
203	7	हाऽव	हाऽगृहीतेभ्यस्वाहाऽव
211	10	नि	नि
"	16	त्रयः त्रयस्त्रि	त्रयस्त्रि
218	20	धत-गनां	धत-मानं
219	5	त्रयस्त्रि५	त्रयस्त्रि५
228	18	नै	गै
230	19-20	இவைகளைத் தும்	இவைகளனைத் தும்
233	1	धिमु	धिमु
242	18	क	क
243	1	तिगृ	रिगृ
248	4	मेद्ये'	मे'द्ये
251	18	அதுட்டிக்கும்	அதுட்டிக்கும்
252	23	இவிற்கத்தின்	இவிற்கத்தின்
258	4	दशा	दशा

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
269	20	रि'रि	रि'रि
281	8	நுழைக்கின்றேன்	நுழைக்கின்றேன்
284	20	பிரியவுடம்பாகிய	பிரியவுடம்பாகிய
285	5	எசக	எசக
288	2	वृन्त	वृन्त
		-	
289	24	உத்சவர்க	உத்சர்க்க
290	26	तेय	यते
294	6	தரையை	கரையை
296	27	பட்டவகளாகும்	பட்டவைகளாகும்
306	3	क्रि	क्रि
		-	
308	4	இருபத்தொன்பது	இருபத்தொன்று
310	5	वि	वि
		-	
312	18	இந்திரஸ்யவீர்யாணி	இந்திரஸ்யநுவீர்யாணி
313	15	மற்றும்	மற்றும்
327	5	லோகத்திலிருந்து	லோகத்திலிருந்து
329	2	दधते	दधते
		-	
332	22	மாதுங்களுடன்	பாந்துங்களுடன்
334	27	இவ்வாறு	இவ்வாறு

பிழைத்திருத்தம்

முடிந்தது.

கிருஷ்ண 'எசர்வேதத்'தைத்திரீயச் சங்கிதை'

ஏழாங் காண்டம்

லீடயச் சுருக்கம்

एकाहाहीनसत्राणि सोमभेदा इमेत्रयः ।
 वार्णियन्ते सप्तमे काण्डेमन्त्राः केप्यश्वमेधकाः ॥
 ज्योतिष्टोमसोमयागः प्रकृतिस्सुसप्तवा ।
 अग्निष्टोमो ज्योतिर्भेदैर्मूलप्रकृतिरादिमः ॥
 स्तोमा ज्योतीषि यस्यासौ ज्योतिष्टोमस्सईरितः ।
 त्रिवृत्पञ्चदशस्सप्तदशः स्तोमास्त्रयोमताः ॥
 तथैकविंश एतानि ज्योतीषीत्यभ्यधाच्छ्रुतिः ।
 सोऽयमेतादृशो ज्योतिष्टोमआदौविधीयते ॥

ஏகாஹம், அஹீனம், சத்திரம் எனச் சோமயாகங்களின் பேதங்கள் மூன்று. அம்மூன்றுவகைச் சோமயாக விசேடங்களும், அசுவமேதத்தின் சில மந்திரங்களும் இவ்வேழாங் காண்டத்திற் சொல்லப்படுகின்றன. இம்மூவகைச் சோம யாகங்கட்கும், ஜ்யோதிஷ்டோம அக்கினிஷ்டோம யாகங்கள் பிரகிருகிகளாகும். அதாவது, திருவிருத் (ஒன்பது) பஞ்சதச (பதினைந்து) ஸப்ததச (பதினேழு) ஏகவிம்சம் (இருபத்தொன்று) என்னும் ஸ்தோமங்களை உடைய எக்ளும் 'ஜ்யோதிஷ்டோமம்' எனப்படும். அத்தகைய பிரகிருதியான ஜ்யோதிஷ்டோமம் முதலில் விதிக்கப்படுகின்றது என்பது,

முதற் பிரபாடக லீடயச்சுருக்கம்

उच्यन्ते ह्यनुवाकार्थीस्सप्तमाद्यप्रपाठके ।

अग्निष्टोमविधिस्त्वाद्ये द्वितीये स्तोम संस्तवः ॥ १ ॥

सर्वस्तोमस्तृतीये स्याच्चतुर्थे तु द्विरात्रकः ।

त्रिरात्रः पञ्चमेषष्ठेस्युस्सहस्रतमीगताः ॥ २ ॥

होमाद्यास्तप्तमेदानं चतुरात्रोऽग्रिमेऽष्टमे ।

द्वितीये नवमेषञ्चरात्रो दशमईरितः ॥ ३ ॥

अत ऊर्ध्वत्वश्वमेधे मन्त्राणां विनियोजनम् ।

उच्यते रशनांदेव गृहीत्वा मन्त्रयेदिमाम् ॥ ४ ॥

अभिधेत्यश्वमावध्य (श्वबध्नीयात्) त्रयोमन्त्रा इहेरिताः ।

विभूकर्णेवाचयीत अग्नये पूर्वहोमगान् ॥ ५ ॥

पञ्चेहपसु जुहुयाच्चतुर्भिर्मूर्सीत्यतः ।

अश्वमुत्सृजते देवा रत्निभ्योऽश्वप्रयच्छति ॥ ६ ॥

अनुवाके द्वादशेस्मिन् மन्त्रாஹ்நாஹ்நவாண்தாஃ !

आयनोद्द्रावहोमस्तु तत्रमन्त्रास्त्रयोदश ॥ ७ ॥

अग्नये पूर्वहोमास्युर्मन्त्रा एकादशस्मृताः ।

पृथिव्या इतितेहोमा मन्त्रा अत्रैकविंशतिः ॥ ८ ॥

अग्नये पूर्वदीक्षार्थाहोमा एकादशस्मृताः ।

पृथ्वीत्यपि तथाहोमाद्वाविंशतिरुदीरिताः ॥ ९ ॥

भुव इत्यृतु दीक्षाख्य மन्त्रைશ்வமர்ஹிஹுணே ।

मन्त्रयेदष्टभिः पसुजुहुयादशपूर्ववत् ॥ १० ॥

अष्टादशानुवाकेऽस्मिन्மந்நாஹ்நாஹ்நவாண்தாஃ ।

ईमश्वचरितैर्होमाश्चतुरशीतिरीरिताः ॥ ११ ॥

अग्नये सप्तभिर्मन्त्रैर्होमस्मावित्रईरितः

சுண்டு இவ்வேழாங்காண்ட முதற் பிரபாடக அநுவாகங்களின் விடயங்கள் சுருக்கிச் சொல்லப்படுகின்றன. அவற்றுள் முதலநுவாகத்தில் அக்கினிஷ்டோம விதியும், இரண்டாவதில் ஜ்யோதிஷ்டோமத்தின் தாகியும், மூன்றாவதில் எல்லா ஸ்தோமங்களால் செய்யப்படும் அகிராத்ரமும். நான்

प्रजननं ज्योतिरग्निर्देवतानां ज्योतिर्विराट्छन्दसां ज्योतिर्विराड्वाचोऽग्नौ सन्तिष्ठते विराजमभि संपद्यते तस्मात्तज्योतिरुच्यते द्वौ स्तोमौ प्रातस्सवनं दहतो यथा प्राणश्च पानश्च द्वौ माध्यन्दिनश्च सवनं यथा चक्षुश्च श्रोत्रं च द्वौ तृतीयसवनं यथा वाक् च प्रतिष्ठाच

சோதிட்டோம வதி)

சாம ஶுத்ரோ மனுஷ்யாணாமஸ்து: பஸூநா தஸாசு மூதஸ்காமிணாவயஸ்து
 ஶுத்ரஸ்து தஸாஸ்துத்ரோ யஸ்துஸநவக்ருஸு ந ஹி தேவதா அந்வஸ்யத தஸா-
 த்பாடாபுப ஜிவத: பசுதோ ஶஸ்யதேதா ப்ராணா தீ த்ரிவதர்தமாஸா: பஸ்த-
 தஸ: ப்ராபதிஸஸதஸஸ்தய இமே லோகா அஸாவாத்யத்ய ஃகவிஸ்து எத-
 தஸிந்வா எதே த்ரிதா எதஸிந்நிதிஸ்திதா ய எவ் வேதேதஸிந்நேவ த்ரயத
 எதஸிந்நிதி திஸ்தி ॥ 6 ॥

சோதிட்டோமத்தை விதித்தம் போருட்டு முன்று உவமைகளால் முதலில் அதன்
 சோதித்தன்மையை விளக்குகின்றது.

பிராமணம் 1

ப்ரஜநந்யோதிரஸ்திதேவதானா ஜ்யோதிர்விராட் ஶுந்நதஸா ஜ்யோதிர்விராடாஸ்திதேவ
 தஸிந்நிதிதே விராஜமஸிஸ்பததே தஸாஸ்துஜ்யோதி ருத்யதே ।

என்பது

உரை

மனிதர்களுக்குள் பிரசையையுண்டாக்குதல் ஒருவசைச் சோதியாம்.
 என்னை? புத்திரப் பேறில்லாதவருடைய முகம் வாட்டமுற்று இருள் போன்
 திருத்தலினென்க. தேவர்களுக்குள் அக்கினி ஒரு சோதியாம். எதனாலெ
 னின்? ஏனைய தேவர்கட்கு விளக்கு வேண்டப்படுவதுபோல் விளக்கத்திற்கு
 வேறு விளக்கு வேண்டப்படாமையின் என்க. சந்தங்களுக்குள் “விராட்”
 என்னுஞ் சந்தம் சோதிவடிவாம். ஏனெனின்? விராட் என்பதில் “ராஜ”
 என்னும் பகுதி இருத்தலினென்க. இம்மூவகைச் சோதிகளும் சோமயாகத்
 திற் பொருந்துவனவாம். அல்தாமாது: = “அக்கினிட்டோமத்தால் பிரசாபதி
 பிரசைகளைப் படைத்தனன் என்பதால் பிரசோற்பத்தி செய்யுந் தன்மையும்,
 இப்போதுகூறப்படும் விராட்டும், அக்கினியும்அதற்கு பெருந்துமாறுணர்க.
 காலையில் சோமரசம் பிழியும்போது பகிழ்ப்பவமானம் என்னுந் துகியானது
 மூன்றுமுறைத்துதியாம். அம் மூன்று சூத்தங்களுள் ஒவ்வொன்றிற்கும் மும்
 மூன்றுக ஒன்பது துதிகள் பெறப்படுகின்றன. மற்றும் அப்போதே நான்கு
 ஆஷ்யத்துதிகட்கும் பதினைந்து பதினைந்து துதிப்பாடல்களாகும்போது
 அறுபது துதிப்பாடல் (ஸ்தோமம்)கள் சித்திக்கின்றன. இவ்வாறு இக்காலைச்
 சவனத்தில் துதிகள் அறுபத்தொன்பதானமை காண்க.

அங்கனமே, உச்சியில் சோமரசம் பிழியும்போது பவமானம் என்னுந் துதிக்கு பதினைந்து ஸ்தோமங்களாக பதினைந்து துதிப்பாடல்களாகின்றன. மற்றும், அவ்வுச்சிப் போதிலேயே நான்கு பிருஷ்ட ஸ்துதிகளுக்குள் பதினேழு பதினேழு ஸ்தோமங்களாகும்போது அறுபத்தெட்டுத் துதிப்படல்கள் சித்திக்கின்றன. இவ்வாற்றால் மாத்தியந்தின சவனத்தில் துதிகளா என்பதுமூன்று ஆயினமை காண்க.

இனி, மூன்றாவதுமுறை சோமரசம்பிழியும்போதும், “ஆர்ப்பவ பவமானம்” என்னுந் துதிக்கு, பதினேழு துதிப்பாடல்கள் சித்திக்கின்றன. மற்றும் அம்மூன்றா முறை பிழியும் போதே, “எக்ஞா எக்ஞீயம்” என்னுந் துதிக்கு இருபத்தொரு ஸ்தோமம் ஆகும்போது இருபத்தொரு துதிப்பாடல்களா சித்திக்கின்றன. இவ்வாற்றால் இம்மூன்றாஞ் சவனத்தில் முப்பத்தெட்டுத்து (ஸ்தோமங்)கள் பெறப்பட்டமை காண்க. மேற்கூறிய முறையில் மூன்று சவனங்களுக்குஞ் சேர்ந்து நூற்றித் தொண்ணூறு ஸ்தோமங்களாயினமை காண்க. இந்த நூற்றுத்தொண்ணூறை பததால் வகுக்கில் பத்தொன்பதாய்வந்து அது விராட் சந்தவடிவமாகின்றது, விராட்டைப் பகுத்த பத்தும் அக்கினியாய் முடி கின்றது என்னை? எக்ஞா எக்ஞீயம் என்னுந் துதியில் அக்கினி கூறப்படுதலின் அது அக்கினியாம், அது பத்தில் முடிகின்றது. இவ்வாறு சோமயாகம் விராட்டாகவும் அக்கினியாகவும் இருத்தலைக்கண்டு கொள்க, இவ்வகைப்பற்றியே சோமயாகம் சோதி என்று வழங்கப்படுகின்றது என்பது.

சோமயாகத்தைப்பற்றிய சோநீட்டோம யாகம், சோதி, ஸ்தோமம் என இருண்டு சொற்களுடன் கூடியதாம். அவற்றுள், சோதி என்பதன் பொருள் முன்கூறப்பட்டது. இப்போது ஸ்தோமம் என்பதன் பொருள் கூறப்படுகின்றது.

பிராமணம் 2

ஓ ஸ்ரீஸ்தோமீ ஸ்ரீஸ்தோமீ வஹதோயதா ப்ராணஸ்யாபானஸ்சஹோமாத்யந்நிதௌ சவந்
யதா சஹஸ்சவநம் சஹோ துதீயசவநம் யதா வாக்வ ப்ரதிஸ்தாசு பூரஸ-
ம்மிதோவா எவ யஸ்திஸ்தூரி: ।

என்பது.

உரை

மும்முறை ஸ்தோமமானது பகிழ்ப்பவமானம் என்னும் ஸ்தோமத்தை யுண்டாக்குகின்றது. பதினைந்து முறைஸ்தோமமானது, நான்கு ஆச்யஸ்

சோதிட்டோம விக்)

தோத்திரங்களை யுண்டாக்குகின்றது. இவ்வாற்றால் இரண்டு ஸ்தோமங்கள் காலேச்சவனத்தை வகிக்கின்றவைகளாம். இது, ஒருவனுடைய பிராண அபானங்கள் ஆகின்றது. அதாவது அவனுடைய சிவனத்தை பாதுகாப்பது போன்றதாம்.

இனி, பதினேழு ஸ்தோமங்கள் மாத்தியந்திச பவமானத் துதியை யுண்டாக்குகின்றது. பதினேழு ஸ்தோமங்களும் நான்கு பிரஷ்டத் துதி களை யுண்டாக்குகின்றன. இவ்வாற்றால், இரண்டு ஸ்தோமங்கள் மாத்தியந்திச சவனத் (உச்சியில் சோமரசம் பிழிவ)தை வகிக்கின்றனவாம். இது, ஒருவனுடைய கண்ணுஞ் செவியும், உருவத்தைக் காணல் ஒலியைக் கேட்டல் என்னுஞ் செயல்களை வகிக்கின்றது போலவாம்.

இனி, பதினேழு ஸ்தோமங்கள் ஆர்ப்பவமான துதியையுண்டாக்குகின்றன. இருபத்தொரு ஸ்தோமமானது எக்ஞீயத்துதியை யுண்டாக்குகின்றது. இவ்வாற்றால் இரண்டு ஸ்தோமங்கள் மூன்றாவது சவனத்தை வகிக்கின்றனவாம். இது, ஒருவனுடைய வாக்கு பாதம் என்னும் இந்திரியங்கள், பேசல் நடத்தல் என்னுஞ் செயல்களை வகிக்கின்றது போலவாம். இவ்வாறு, ஸ்தோமங்களாலுண்டாகிய சோமபாகம் மனிதன் போன்று எல்லா அவயவங்களையுமுடையதாமாதலின் அங்கப்பழுதுடையதன்று. மேற்கூறியவாற்றால் சோதிஷ்டிவ ஸ்தோமங்களிருக்கின்ற யாகம் சோதிட்டோம யாகம் என்பது பெற்றும் என்பது.

சோதிட்டோமம் என்னும் காரணப் பெயரால் விதிக்கவேண்டிய பொருளைப் பகிழ்ந்துவிட்டு, இப்போது அதன் விதியைக் குறிப்பிடுகின்றது.

பிராமணம் 3

यकामं कामयते तमेतेनाभ्यर्चयन्ते सर्वश्रद्धयुरिणाभ्यर्चयन्ते ।

என்பது.

உரை

கைகால் முதலான எல்லா அவயவங்களையுமுடையவன் அவைகளின் பயன்கள் முழுவதையும் அடைவதுபோல், எல்லா ஸ்தோமங்களும் நிறைந்துள்ள சோதிட்டோம யாகத்தால் எப்பயனையுடைய விரும்புகின்றானோ, அப்பயனையடைகின்றான். அதாவது எல்லாப் பயன்களையுமுடைகின்றான் என்பதாம்; ஆதலின் சோதிட்டோம யாகஞ் செய்து என்பது.

எல்லாச் சோமயாகங்கட்கும் மூலகாரணமாகிய சோதிட்டோம யாகத்தை விதித்துவிட்டு, அதனுடைய ஏழு சுமஸ்தைகளுள் முதலாவது சுமஸ்தையாகிய அக் கிளிட்டோமத்தை விதித்தற்போதூட்டு முன்னுரை கூறுகின்றது.

பிராமணம் 4

अग्निशोमेनैव प्रजापतिः प्रजा असृजतता अग्निशोमेनैव पर्यगृह्णात्तासां परि
गृहीतानामश्व तरोऽस्यप्रवत तस्यानुहायरेत आदत्त तद्दमेन्य मार्द-
तस्माद्दम्भो द्विरेता अथो आहुर्वैडवायान्य माडिति तस्माद्दडवा द्विरेता
अथो आहु रोषधीषुन्यमाडिति तस्मादोषधयो नभ्यक्तारेभ्यन्यथो आहुः
प्रजासुन्यमाडिनि तस्माद्यभो जायेने तस्मादश्वतरोन प्रजायत आत्तरे
ताहि तस्माद्दहिष्यनवक्कृतस्सर्ववैदसेवा सहस्रेऽवाक्कृतोऽसिध-
प्रवत ।

என்பது

உரை.

முன் பிரசைகளைப் படைக்க விரும்பிய பிரமன், அக்கினிஷ்டோமத்தால் பிரசைகளைப் படைத்து அதனுலேயே அவைகளைத் தனது வசப்படுத்திக் கொண்டனன். அவ்வாறு தன்வசப்படுத்திக்கொண்ட பிரசைகளுக்குள், கழுதைக்கும் குகிரைக்கும் பிறங்க அசுவதரம் (கோவேறுகழுதை) என்பது பிரமனுடைய கட்டைக்கடந்து மிகத்தூரம்போய் விட்டது, அப்போது பிரமனும் அதன் பின்னொடர்ந்து போய் அதனுடைய உடம்பின் சாரமாகிய இரேதகை (வீரியத்தை) எடுத்து கழுதையின் உடம்பில் நன்றாய்த் துடைத்துவிட்டனன். இது பற்றியே, கழுதை, அசுவதரம் என்னுமிருவகைச் சாதிகளையும் உண்டாக்குவதால் கழுதை இருவகை வீரியங்களையுமுடைய தாயிற்று. இனி, பிரமன், பெண் குகிரைமீது தடவினன் ஆகவின், அசுவம், அசுவதரம் என்னும் இருவகைச் சாதிகளையும் குகிரை உண்டாக்குகின்றது என்று சிலர் கூறுகின்றனர். சிலரோ, கொடி செடிகள் இதன் மனிதன்போல் நெய்எண்ணைகளைத் தேய்த்துக் கொள்ளாதவின்றேனும் சாரமிகுதியால் பெருத்தலும், வழவழப்புங் காணப்படுகின்றன என்கின்றனர். மற்றொரு சிலர், மனிதர்மீது தடவியதால், ஒருகருப்பத்தில் இரண்டு குழந்தைகள் பிறக்கின்றன என்று கூறுகின்றனர். இத்தகைய அசுவதரமானது, பிரமனால் வீரியம் கவர்ந்து கொள்ளப்பட்டதாமாதலின் ஆண் தன்மையற்றவன்போல் பிரசையை யுண்டாக்க முடியாததாயிற்று. சாரமில்லாததால் எஞ்ஞத்திற்கும் உரியதன்றாயிற்று. ஆனாலும், எல்லாத் தனங்களையேனும், அல்லது ஆபிரம் பொன்களையேனும் தானமாய்க் கொடுக்கும் ஒரு எஞ்ஞ விசேடத்தில்

சோதிட்டோம விதி)

தானமாய்க் கொடுப்பதற்கு மாத்திரம் உரியதாம். இது, வீரியமின்றியதாயினும் அளவு கடந்து செல்லும் வல்லமையையுடையதாதலின் தட்சிணைகளைக் கடந்து செய்யும் பிராகிருத தட்சிணையையுடைய வேள்விக்குப் பொருத்தமுடையதாம் என்பது.

இப்போது அதை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 5

य एवं विद्वानग्निष्टोमेन यजते प्राजाताः प्रजा जनयति परि प्रजातागृह्णाति
तस्मादाहुष्येष्वङ्ग इति प्रजापतिर्वाव्येष्वस्सह्येनैनाप्रयजत ।

என்பது.

உரை.

இவ்வாறுணர்ந்து அக்கினிஷ்டோம யாகஞ்செய்கின்றவன் முன்னுண்டாகாத பிரசையை உண்டாக்கவும், உண்டாக்கியவைகளைத் தன்வசப்படுத்தவும் வல்லுநனாகின்றான். ஆகலின், எல்லாத் தேவர்களுக்கும் கிறந்தவனாகிய பிரமனால் வேட்டதாலும் விரும்பியதாலும் இவ்வக்கினிஷ்டோமம் எல்லா எக்ஞங்கட்குள்ளுஞ் கிறந்ததாம். அதாவது, உத்தியம் முதலான அனைத்திற்கும் மூலகாரணம் என்பதாம். மற்றும் இது, அக்கினியை விடயமாகக் கொண்டு, “எக்ஞா எக்ஞாவோ” என்பது முதலிய மந்திரத்தால் தேடப் பெற்ற இருபத்தொரு ஸ்தோமங்களால் முடிக்கப் பெறுகலின் இது அக்கினிஷ்டோமம் எனப்படுகின்றது என்பது.

அக்கினிஷ்டோமத்தால் பிரமன் பிரசைகளைப் படைத்தான் என்றதை, முகம் முதலான நான்கு இடங்களின் வாயிலாக விரிந்துரைப்பதற்கு முதலில் முகத்திலுண்டாகிய படைப்பை விளக்குகின்றது.

பிராமணம் 6

प्रजापतिरकाशयत प्रजायेयेति समुखतस्त्रिवृतन्निरमिमीत तमग्निदेव-
तान्वसुस्यत गायत्री छन्दो रथन्तरः साम ब्राह्मणो मनुष्याणामजः
पशूनां तस्मात्ते मुख्या मुखतोऽवसुस्यन्त ।

என்பது.

உரை.

படைக்க விருப்பற்ற பிரமன் படைப்பிற்குச் சாதனமாகிய அக்கினிஷ்டோமத்தை அதுட்டித்து அதன் வலியால் சத்திய சங்கற்பமுடையானாக

(சோதிட்டோம விதி

தனது முகத்திலிருந்து, “திரிபிரக (ஒன்பதுமுறை பாடும்துதி) முதலாயின உண்டாகுக, என்றெண்ணி உண்டாக்கினன். அதன்பின் தேவர்களுக்குள் அக்கினியையும், அதன்பிறகு சந்தங்களுக்குள் காயத் திரிச்சந்தத்தையும், அதன்பிறகு சாமங்களு (சாமப் பாடல்களு)க்குள் ரதந்தரம் என்னும் ஒரு சாமப் பாடலையும், அதன்பின், மனிதர்களுக்குள் அந்தணையும். அதன்பின் விலங்குகளுக்குள் வெள்ளாட்டையும் படைத்தனன். இவைகள் முகத்திலிருந்து உண்டாக்கப்பட்டவைகளாதலின் முகச்சிவங்களாகின்றன. அதாவது, மேற்கூறப்படுபவைகளுக்குட் சிறந்தவைகள் என்பது.

இனி, இரண்டாவது இடத்திலிருந்து உற்பத்தியைக் காட்டுகின்றது.

பிராமணம் 7

उरसो बह्व्यो पञ्चदशनिमितीत तमेन्द्रो देवताऽवसृज्यन्तः
बृहत्सामराजस्यो मनुष्याणामिवः पशूनां तस्योत्त वीर्यावन्तो वीर्या-
ध्यसृज्यन्त ।

என்பது

உரை

வீரியமுடைய தோள்களிலிருந்து பதினைந்துமுறை ஸ்தோமத்தையுண்டாக்கினன். அதன்பின் இந்திர தேவதையையும், பிறகு திரிஷ்டுப் என்று சந்தத்தையும், பின்னர் ‘பிருகத், என்னுஞ் சாமப்பாடலையும், பிறகு மனிதர்களுக்குள் அரசனையும், விலங்குகளுக்குள் பன்றி ஆட்டையும் படைத்தனன். இவைகள், வீரிய மிகுந்த தோள்களிலிருந்து உண்டானவைகளாதலின் வன்மை மிகுந்தவைகள் என்பது.

மூன்றுவந்தத்திலிருந்து வரும் உற்பத்தியைக் காட்டுகின்றது.

பிராமணம் 8

मध्यतस्सप्तदशनिमितीत तंविश्व देवा देवता अवसृज्यन्त जगती छन्दो
वरूपस्य साम वैश्यो मनुष्याणां गायः पशूनां तस्योत्त आद्या अववा-
नादध्यसृज्यन्त तसाद्भूयाश्सोऽन्येभ्यो भूयिष्ठा हि देवता अवसृ-
ज्यन्त ।

என்பது

உரை

உடம்பின் நடுவாகிய வயிற்றிலிருந்து பதினேழு முறை ஸ்தோமத்தைப் படைத்தனன். அதன் பின் விசுவே தேவர்களையும், அதன் பிறகு “சக்தி” என்னுஞ் சந்தத்தையும், அதன்பின், “வைருபம்” என்னுஞ் சாமப்பாடலையும், பிறகு மனிதர்களுக்குள் வணிகரையும், விலங்குகளுக்குள் கோக்களையும் படைத்தனன். இவைகள், உணவுந்தங்குமிடமாகிய வயிற்றிலிருந்து உண்டானவைகளாதலின் முதலாவதான போக்கியங்களாகின்றன. வணிகள், தனத்தைத் தேடுவதாலும், கோக்கள் பால் கொடுத்தலாலும் போக்கியங்களாம். மிகுதியான வைசுவ தேவர்களைத் தொடர்ந்து உண்டானதால் வாணிபஞ் செய்கின்றவர்களும் எண்ணிறந்தோர்களாவர் என்பது.

நான்காமிடத்திலிருந்து வரும் உற்பத்தியைக் காட்டுகின்றது.

பிராமணம் 9

पत्त एकविंशं निरमिमीत तमनुष्ठुञ्चोऽन्वस्यत्यत वराजः साम
शूद्रो मनुष्याणामश्वः पशूनां तस्मात्तौ भूतसंक्रामिणावश्वश्च शूद्रश्च
तस्माच्छूद्रो यज्ञेनवक्त्रतो न हि देवता अन्वस्यत्यत तस्मात्पादावुप
जीवतः पत्तोऽन्वस्येताम् ।

என்பது.

உரை

காலிலிருந்து இருபத்தொரு முறை ஸ்தோமத்தை உண்டாக்கினன். பிறகு, ‘அதுஷ்டிப்’, என்னுஞ் சந்தத்தையும், ‘வைராஜம்’, என்னுஞ் சாமப்பாடலையும், பிறகு, மனிதர்களுக்குள் சூத்திரரையும், விலங்குகளுக்குள் குதிரையையும் படைத்தனன். சூத்திரரும் குதிரையும் ஒருவருக்கு உட்பட்டிருப்பவைகள். அதாவது, மூவருணத்தார்கட்குப் பணிவிடை செய்வதால் சூத்திரர்களும், நாங்கிச் செல்வதால் குதிரையும் உட்படுகின்றவைகள் என்பதாம். மற்றும், இங்கு மேற்கூறிய விடங்களிலிருந்து தேவதைகள் உண்டானது போல் பிராமணுடைய காலிலிருந்து ஒரு தேவதையும் உண்டாகாமையின் சூத்திரர்கட்கு எக்ளும் உரியதன்றும். காலிலிருந்து பிறந்தமை கொண்டே போதல் வருதலாகிய காலின்றொழிலால் சூத்திரரும் குதிரையும் பிழைக்கின்றன என்பது.

இவ்வாறு, படைப்பிற்குச் சாதாரணமாகிய அக்கினிட்டோமத்தைப் புகழ்வதற்குப் படைப்பை விரித்துக்கூறிவிட்டு, அதற்குரிய ஸ்தோமங்களைச் சிறப்பாகப் புகழ்கின்றது.

பிராமணம் 10

प्राणा वै त्रिवृदर्थमासाः पञ्चदशः प्रजापतिस्सप्तदशस्त्रय इमे लोका असा-
वादित्य एकविंश एतस्मिन्वा एते अत्रिता एतस्मिन्प्रतिष्ठिता य एवं
वेदै तस्मिन्नेव अयत एतस्मिन्प्रति तिष्ठति ।

என்பது

உரை

பகிழ்ப்பவமானத் துதியில் சூக்தம் மூன்றாதலானும், ஒவ்வொரு சூக்தத்தினும் பிரிவுகள் மூன்றாக இருத்தலானும் அதனுடைய துதிமஞ்சரியும் மூன்றானது. இது, பிராண அபானங்கள், மேல் கீழ் நடு என்னும் மூன்று டிடங்களிலுமிருந்தவின் பிராணனாகக் கொப்பாம், பாதி மாதத் (ஒரு பட்சத்) திற்கு இரவுகள் பதினைந்தாமாதலின் பதினைந்து முறை ஸ்தோமத்திற்கு ஒப்பாம். பிரசாபதி வடிவ, ஆச்ராவய, என்பது முதலானவற்றின் எழுத்துக்கட்கு ஒப்பு பன்னிரண்டு மாதங்கள் ஐந்து இருதுக்கள் மூன்றுலகுகள் சூரியன் என்னுமவைகள். இருபத்தொன்று” என்ற விடத்து, இருபத்தொருமுறை ஸ்தோமத்திற்கு ஒப்பு ஆதித்தனவன். இவ்விருபத்தொரு முறை ஸ்தோமங்களுள் மும்முறை ஸ்தோமம் முதலாயின அடங்கியவைகளாகின்றன. இருபத்தொன்றிற்குமேல் அக்கினிஷ்டோமத்தில் அதிகம் ஒன்றுப இல்லை. இப்பெருமையையுணர்ந்தவன் இதிலிருந்து இதில் பெருமையடைகின்றான். அதாவது, அக்கினிட்டோமத்தை அதுட்டிக்கவும், அதன் பயனை யடையவும் உரியவனாகின்றான் என்பதாம்.

முதல் அதுவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாங் காண்டம் முதற் பிரபாடம்

இரண்டாவது அநுவாகம்

ஒரு பஞ்சாதிக்குமேல் பதின்மூன்று பதங்களைக் கொண்டது.

ஸ்தோமங்களைப் புகழும் பிராமணங்கள்.

प्रा॒त॒स्स॒व॒ने॒ वै ग॒य॒त्रेण॒ छ॒न्द॒सा त्रि॒वृ॒ते स्तो॒मा॒य॒ ज्योति॒र्द॒ध॒देति॒
त्रि॒वृ॒ता॒ ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒सेन॑ प॒ञ्च॒द॒शा॒य॒ ज्योति॒र्द॒ध॒देति॒ प॒ञ्च॒द॒शेनौ॒ज॒सा

துதிப்பாடலின் புகழ்)

वीर्येण सप्तदशाय ज्योतिर्दधेति सप्तदशेन प्राजापत्येन प्रजननेनै-
विश्वाय ज्योतिर्दधेति स्तोम एव तत्स्तोमाय ज्योतिर्दधेत्यथो
स्तोम एव स्तोममभि प्रणयति यावन्तो वै स्तोमास्तावन्तः कामा-
स्तावन्तो लोकस्तावन्ति ज्योतींश्चेतावन्त एव स्तोमानेतावन्तः
कामानेतावन्तो लोकानेतावन्ति ज्योतींश्चैव रुन्धे ॥ ७ ॥

முதலதுவாகத்தில் சோமயாகமென்னுஞ் சோதிட்டோமமும் அவற்றின் சமஸ்தைகளுள் முதலாவதாகிய அக்கினிஷ்டோமமும் கூறப்பட்டன. இதில் மேற்கூறியவற்றிற்கு ஸ்தோமங்களே முக்கியங்கள் என்று விளக்குதற் பொருட்டும், ஸ்தோமங்கள் ஒன்று கூடிக்கருமத்தைச் செய்விக்கின்றன என்று முதலில் விளக்குகின்றது.

பிராமணம் 1

प्रातःसवनैर्द्वेगायत्रेण छन्दसा त्रिवृते स्तोमाय ज्योतिर्दधेति त्रिवृता
ब्रह्मवचसेन पञ्चदशाय ज्योतिर्दधेति पञ्चदशेनौजसा वीर्येण सप्त-
दशाय ज्योतिर्दधेति सप्तदशेन प्राजापत्येन प्रजननेनैकविश्वाय ज्यो-
तिर्दधेति स्तोम एव तत्स्तोमाय ज्योतिर्दधेत्यथो स्तोम एव स्तोम-
मभि प्रणयति ।

என்பது

உரை

முன் பிரமன் அக்கினிட்டோமத்தை அறுட்டித்து காலச் சவனத்தில் 'உபாஸ்மைகாயத்' என்னு மந்திரத்தினுள்ள காயத்திரிச் சந்தத்தால் களிப் புற்றவனுய், இனி, திருவிருத ஸ்தோமம் சித்தியாத் தற்பொருட்டு இவ்வாறு செய்தல் வேண்டுமென்னும் எண்ணத்தை மேற்கொண்டிருந்தனன். அது பிரம வெளிரியைக் கொடுப்பதாமாதலின் சோதிவடிவினதாம். அத தகைய திரிவிருத் ஸ்தோமத்தை ஏற்படுத்தி அதனால் களிப்படையாதவனுய் பஞ்சதசஸ்தோமம் இவ்வாறு செய்தல் வேண்டுமென்னும் எண்ணத்தை மேற்கொண்டவனாயிருந்தனன். பதனைந்து ஸ்தோமம் உடம்பிற்கும், இந்திரியங்கட்கும் வனமையைக் கொடுப்பதாமாதலின் இருவகை வடிவுடையதாம். அதையடைந்தும் நிறையாதவனுய் பதினேழு ஸ்தோமத்தை இவ்வாறு செய்தல் வேண்டுமென்னும் எண்ணத்தை மேற்கொண்டிருந்தனன். அது, எண்

(துதிப்பாடலின் புகழ்

ணிக்கையில் 'ஆச்ராவய, என்பது முதலியவற்றின் எழுத்துக்களின் ஒப்பால் அவ்வடிவப் பிரசாரதியைப்பற்றி பிரசையையுண்டாக்குவதற்குக் காரணமாம். அத்தகைய அந்த ஸ்தோமத்தையடைந்தும் நிறையாதவனாய் இருப்பதொரு ஸ்தோமஸ்தை இவ்வாறு செய்தல் வேண்டுமென்னும் எண்ணத்தை மேற்கொண்டிருந்தான். இவ்வாறு, முற்கூறிய ஸ்தோமங்களின் வடிவிலிருந்தே பின்வரும் ஸ்தோமத்தைச் செய்யும் நோக்குடையனாய்ச் செய்கின்றான் என்பது.

ஓமி, ஸ்தோமங்களைப் புகழ்கின்றது.

பிராமணம் 2

याधन्तो वै स्तोमास्तावन्तः कामास्तावन्तो लोकास्तावन्ति ज्योतीश्चि ।

என்பது.

உரை.

ஸ்தோமங்கள் எத்தனைகளோ, அவ்வளவே விரும்பிய பயன்களை உண்டாக்குகின்றன. இவை, திரிவிருதால் பிரமவொளியும், பதினேந்தால் வன்மையும் விரியமும், பதினேழால் பிரசைகளுக்குத் தலைமையும் பிரசையை யுண்டாக்குந் தன்மையையும் உண்டாகின்றன வென்று முன் குறிக்கப்பட்டன. இருபத்தொன்றால் பெருமையுண்டாகுமென்பதும் முன அறுவாகத்திற குறிப்பிடப்பட்டதேயாம். மற்றும், அபயன்களையறுபத்தற்குரிய உடம்புகளும், உலகங்களும் அங்குள்ள அறுவபங்களும் ஸ்தோமங்களின் அளவாகவேயுண்டாகின்றன என்பது.

அக்கினிடோமஞ் செய்தவனுடைய பயனைப்புகழ்கின்றது.

பிராமணம் 3.

एताव एव सोमनेतावतः कामानेतावतो लोकानेतावन्ति ज्योतीश्च
एव ह्यथे ।

என்பது.

உரை

அக்கினிடோமஞ் செய்தவனுக்கு, ஸ்தோமத்தினளவாகவே பயன்களும், உலகங்களும், அறுவபங்களும் உண்டாகின்றன என்பது.

இரண்டாமறுவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாங் காண்டம் முதற் பிரபாடகம்

மூன்றாவது அநுவாகம்

இரண்டு பஞ்சாதிக்குமேல் நாற்பத்துநான்கு பதங்களைக் கொண்டது.

அதிராத்திரத்தை விதிக்கும் பிராமணங்கள்.

ब्रह्म॒वा॒दि॒नो॒ व॒द॒न्ति॒ स॒ त्वे॒ य॒जे॒त॒ या॒ऽसि॒ष्टो॒मे॒न॒ य॒ज॒मा॒नो॒ऽथ॒
स॒र्व॒स्तो॒मे॒न॒ य॒जे॒ते॒ति॒ य॒स्य॑ त्रि॒वृ॒त॒म॒न्त॒र्य॒न्ति॒ प्रा॒णा॒ऽस्त॒स्या॒न्त॒र्य॒न्ति॒
प्रा॒णेषु॑ मे॒ऽप्य॑स॒दिति॒ खलु॒ वै य॒ज्ञे॒न॒ य॒ज॒मा॒नो॒ य॒ज॒ते॒ य॒स्य॑ पञ्च॒
द॒श॒म॒न्त॒र्य॒न्ति॒ वी॒र्यं॑ त॒स्या॒न्त॒र्य॒न्ति॒ वी॒र्यं॑ मे॒ऽप्य॑स॒दिति॒ खलु॒ वै य॒ज्ञे॒न॒
य॒ज॒मा॒नो॒ य॒ज॒ते॒ य॒स्य॑ सप्त॒द॒श॒म॒न्त॒र्य॒न्ति॒ ॥ ८ ॥ प्र॒जां त॒स्या॒न्त॒र्य॒
न्ति॒ प्र॒जायां॑ मे॒ऽप्य॑स॒दिति॒ खलु॒ वै य॒ज्ञे॒न॒ य॒ज॒मा॒नो॒ य॒ज॒ते॒ य॒स्य॑
क॒वि॒ऽश॒म॒न्त॒र्य॒न्ति॒ प्र॒ति॒ष्ठां त॒स्या॒न्त॒र्य॒न्ति॒ प्र॒ति॒ष्ठायां॑ मे॒ऽप्य॑स॒दिति॒
खलु॒ वै य॒ज्ञे॒न॒ य॒ज॒मा॒नो॒ य॒ज॒ते॒ य॒स्य॑ त्रि॒ण॒व॒म॒न्त॒र्य॒न्त्य॒तू॒श्च॒ त॒स्य॑
नक्ष॒त्रि॒यां च॒ वि॒रा॒ज॒म॒न्त॒र्य॒न्त्य॒तु॒षु मे॒ऽप्य॑स॒न्नक्ष॒त्रि॒यां च॒ वि॒रा॒
जी॒ति॒ ॥ ९ ॥ खलु॒ वै य॒ज्ञे॒न॒ य॒ज॒मा॒नो॒ य॒ज॒ते॒ य॒स्य॑ त्रय॒सि॒ऽश॒म॒
न्त॒र्य॒न्ति॒ दे॒व॒ता॒स्त॒स्या॒न्त॒र्य॒न्ति॒ दे॒व॒ता॒सु मे॒ऽप्य॑स॒दिति॒ खलु॒ वै य॒ज्ञे॒न॒
य॒ज॒मा॒नो॒ य॒ज॒ते॒ यो॒ वै स्तो॒मा॒ना॒म॒व॒मं॒ पर॒मां॑ गच्छ॒न्त॒ वेदं॑ पर॒म॒
ता॒मे॒व गच्छ॒ति॒ त्रि॒वृ॒द्वै स्तो॒मा॒ना॒म॒व॒म॒स्त्रि॒वृ॒त्पर॒मो॒ य ए॒वं वेदं॑ पर॒
मा॒मे॒व गच्छ॒ति॒ ॥ १० ॥

கண்டு, முற்கூறிய அக்கினிட் டோமம்போல், அதிராத்திரமும், வைகல்
பிதமாய் முதலாவதாந்தன்மையையுடைய காமாதலின். இம்மூன்றாமாவாகத்
தில் அதிராத்திரத்திற்குவிதி குறிப்பிக்கப்படுகின்றது.

அதிராத்திரவியை ஏற்படுத்தல்.

பிராமணம் 1

ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वे यजेत योऽग्निमेन यजमानोऽथ सर्वस्तोमेन
यजेतेति ।

எபந்து

உரை

அக்கினிட்டோமத்தைச் செய்கின்றவன், மீண்டும் சர்வஸ்தோமம் என்றும் அதிராத்திரத்தையுஞ் செய்வானேல், சிறந்த யாகஞ் செய்தவனாகின்றான் என்று பிரமவாதிகள் கூறுகின்றனர். இங்கு, அக்கினிட்டோமத்தில் திரிவிருத் முதலிய நால்வகை ஸ்தோமங்கள் உள்ளன. அதிராத்திரத்திலோ இருபத்தேழு, முப்பத்துமூன்று என்னும் இருவகை ஸ்தோமங்களும் இருக்கின்றன. ஆதலின் அதிராத்திரம் சர்வ ஸ்தோமபரம், ஆகவே, இதனால் “சர்வ ஸ்தோமம் அநுஷ்டித்தல் வேண்டும்” என்னும் விதியை யுகித்துக் கொள்ளல் வேண்டும் என்பதாம்.

அவற்றால், உடன்பாட்டாலும் எதிர் மறையாலும் முதலாவது ஸ்தோமத்தைப் புகழ்கின்றது.

பிராமணம் 2

यस्य त्रिवृतमन्तर्यन्ति प्राणास्तस्यान्तर्यन्ति प्राणेषु मेऽप्यसदिति खलु
वै यजेन यजमानो यजते ।

என்பது

உரை

எவ்வேள்வித் தலைவனுடைய இருத்துவிக்குக் (வேள்விச் செயலாளர்) கள், திரிவிருத் என்னும் ஸ்தோமத்தை மறந்துவிடுகின்றார்களோ, அவ் வேள்வித் தலைவனுடைய பிராணன்களை, அவர்கள் விடுவிக்கின்றவர்களாகின்றார்கள். என்னை? திரிவிருத் ஸ்தோமம் பிராண வடிவாதலினேன்க. அது பொருத்தாத தென்பதாம். மற்றும், வேள்வித் தலைவன், பிராணன்களிலும் தனக்குப் பாகம் உண்டெனும் கருத்துக்கொண்டே வேள்வியைச் செய்கின்றான் ஆதலின், திரிவிருத் ஸ்தோமம் நிச்சயமாய் உளதாதல் வேண்டுமென்பது.

அந்நிராந்திரவீதி)

இரண்டாவது ஸ்தோமத்தைப் புகழ்கின்றது.

பிராமணம் 3

यस्य पञ्चदशमन्तर्यन्ति वीर्यं तस्यान्तर्यन्ति वीर्यं मेऽप्यसदिति खलु वै
यज्ञेन यजमानो यजते ।

என்பது

உரை

எவ்வேள்வீத் தலைவனுடைய இருத்துவிக்குக்கள் பதினைந்து ஸ்தோமத்
தை மறந்து விட்டுவிடுகின்றார்களோ, அவர்கள், எசமானனுடைய வீரியத்தை
விடுவித்தவர்களாகின்றார்கள். ஏனெனின் ? பதினைந்து ஸ்தோமம் வீரிய
சூதனமாம் ஆதலினென்க. எசமானன் வீரியத்திலும் தனக்குப் பாகமுண்
டென்று கருதியே வேள்வியைச் செய்கின்றான் என்பது.

மூன்றாவது ஸ்தோமத்தைப் புகழ்கின்றது.

பிராமணம் 4

यस्य सप्तदशमन्तर्यन्ति प्रजां तस्यान्तर्यन्ति प्रजायां मेऽप्यसदिति खलु वै
यज्ञेन यजमानो यजते ।

என்பது

உரை

எவ்வேள்வீத் தலைவனுடைய இருத்துவிக்குக்கள், பதினைழு ஸ்தோமத்
தை மறந்து விட்டுவிடுகின்றார்களோ, அவர்கள் அவ்வெசமானனுடைய பிர
சையை விடுவிக்கின்றவர்களாவார்கள். எதனாலெனின் ? பதினைழு ஸ்தோமம்
பிரசையின் உற்பத்திக்குச் சாதனமாதலின் என்க. மற்றும், எசமானனும்
பிரசையிலும் தனக்குப் பாகமுண்டென்று கருதியே வேள்வியைச் செய்கின்
றான் என்பது.

நான்காவது ஸ்தோமத்தைப் புகழ்கின்றது.

பிராமணம் 5

यस्यैकविंशमन्तर्यन्ति प्रतिष्ठां तस्यान्तर्यन्ति प्रतिष्ठायां मेऽप्यसदिति
खलु वै यज्ञेन यजमानो यजते ।

என்பது

உரை

எவ்வேள்வித் தலைனுடைய இருந்துவிக்குக்கள், இருபத்தொரு ஸ்தோ மத்தை மறந்து விட்டுவிடுகின்றார்களோ, அவர்கள், அவ்வெசமானனுடைய பெருமையை விடுவிக்கின்றவர்களாவார்கள். எவ்வாற்றாலெனின்? இருபத் தொரு ஸ்தோமத்தால் பெருமை வருதலின் என்க. மற்றும், எசமானன் பெருமையிலும் தனக்குப் பாகம் உண்டென்று கருதியே வேள்வியைச் செய்கின்றான் என்பது.

ஐந்தாவது ஸ்தோமத்தைப் புகழ்கின்றது.

பிராமணம் 6

यस्य त्रिणवमन्तर्यन्त्युत्थ नस्य नक्षत्रियां च विराजमन्त्यन्त्युत्थु मेऽ-
प्यसन्नक्षत्रियायां च विराजोति खडु वै यज्ञेन यजमानो यजते ।

என்பது

உரை

எவ்வேள்வித் தலைனுடைய இருந்துவிக்குக்கள் இருபத்தேழு ஸ்தோ மத்தை மறந்து விட்டுவிடுகின்றார்களோ, அவர்கள், அவ்வெசமானனுடைய நகரத்திரேஷ்டியின் பயனாகிய இராச்சிய லாபத்தை இழக்கச் செய்தவர்களா வார்கள். எசமானனும், நகரத்திரேஷ்டியின் பயனில் தனக்கும் பாகம் உண்டென்று கருதியே வேள்வி செய்கின்றான் என்பது.

ஈண்டு, இருபத்தேழு ஸ்தோமத்தை இருதுவாகத் துதித்திருப்பதை வேறு சாகைபிற் கண்டுகொள்க.

ஐறாவது ஸ்தோமத்தைப் புகழ்கின்றது.

பிராமணம் 7

यस्य त्रयसिंशमन्तर्यन्ति देवतास्तस्यान्तर्यन्ति देवतास्तु मेऽप्यसदिति
खलु वै यज्ञेन यजमानो यजते ।

என்பது

உரை.

எவ்வேள்வித் தலைவனுடைய இருத்துவிக்குக்கள் முப்பத்துமூன்று ஸ்தோமத்தை மறந்து விட்டுவிடுகின்றார்களோ, அவர்கள், அவ்வெசமானனுடைய தேவர்களை மறந்து விடுவித்தவர்களாவார்கள். ஏனெனின்? ஒவ்வொரு வுலகத்திற்கு பதினொன்று பதினொன்று தேவர்களாக மூவுலகத்திற்கும் முப்பத்துமூன்று தேவர்களாதலின், எண்ணிக்கையால் அது தேவர்களைக் குறிப்பிடுதலினென்க. மற்றும், எசமானன், தேவர்களுள் யாது பயனோ, அதுவும் தனக்குண்டாகுதல் என்றெண்ணியே வேள்வியைச் செய்கின்றான் என்பது. இவ்வாறு, எல்லா ஸ்தோமங்களும் புகழப்பெற்றன. ஆனால், சில அதிராத்திரங்களில்தான் எல்லாஸ்தோமங்களும் என்பதையுணர்க.

அதிராத்திரத்திலுள்ள விசேடத்தை விதிக்கவிரும்பிப் புகழ்கின்றது.

பிராமணம் 8

यो वै स्तोमानामवमं परमतां गच्छन्तं वेद परमतामेव गच्छति त्रिवृद्धे
स्तोमानामवमस्त्रिवृत्परमो य एवं वेद परमतामेव गच्छति ।

என்பது

உரை

எவன், ஸ்தோமங்களுக்குள் குறைந்த எண்ணுடைய திரிவிருத் ஸ்தோமத்தின் உத்தமத்தை, அதாவது முடிவில் பிரயோகிக்கப்படுவதை உணர்கின்றானோ, அவன் உத்தமத்தன்மையை யடைகின்றான் என்பது.

மண்டு, அதிராத்திரத்தில், திரிவிருத் ஸ்தோமம் முடிவில் பிரயோகிக்கப்படுகின்றது என்பதையுணர்க. ஏனெனின்? “திரிவிருத் ராதந்தர சந்தி” என, சுற்றிலுள்ள சந்தித் துதியில் விதிக்கப்படுதலின் என்க,

மூன்றும் அதுவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாம் காண்டம் முதற் பிரபாகம்

கான்காவது அநுவாகம்

மூன்று பஞ்சாதிக்குமேல் இருபத்தொரு பதங்களைக்கொண்டது.

அங்கிரசத் துவிராத் திரத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்.

அङ्गिरसो वै सत्रमासत ते सुवर्गं लोकमायन्तेषां हविष्मा-
थ हविष्कृत्वाहीयेतां तावकामयेतां सुवर्गं लोकमियावेति ता-
वेतं द्विरात्रमपश्यतां तमाऽहंरतां ततो वै तौ सुवर्गं लोकमेतां
य एवं विद्वान्द्विरात्रेण यजते सुवर्गमेव लोकमेति तावैतां पूर्व-
णाह्वाऽगच्छतामुत्तरेण ॥ ११ ॥ अमिषुवः पूर्वमहर्भवति गति-
रुत्तरं ज्योतिष्टोमोऽग्निष्टोमः पूर्वमहर्भवति तेजस्तेनाव रुधे सर्व-
स्तोमोऽतिरात्र उत्तरं सर्वस्यावरुद्ध्यै गायत्रं पूर्वेऽहन्त्साम भवति
तेजो वै गायत्री गायत्री ब्रह्मवचसं तेज एव ब्रह्मवचसमात्मन्धत्ते
त्रैष्टुभ्युत्तर ओजो वै वीर्यं त्रिष्टुगोज एव वीर्यमात्मन्धत्ते रथतरं
पूर्वे ॥ १२ ॥ अहन्त्साम भवतीयं वै रथतरमस्यामेव प्रीतिं तिष्ठति
बृहदुत्तरेऽसौ वै बृहदमुष्यामेव प्रीतिं तिष्ठति तदाहुः क जगती
चालुष्टुपचेति बैखानसं पूर्वेऽहन्त्साम भवति तेन जगत्यै नौति
षोडश्युत्तरं तेनालुष्टुभ्योऽथाऽऽहुयत्समानेऽर्धमासे स्यातामन्यतर-
स्याहो वीर्यमनु पद्येतेत्यमावास्यायां पूर्वमहर्भवत्युपरसिन्धुत्तरं
नानैवार्धमासयोर्भवतो नानावीर्यं भवतो हविष्मन्निधनं पूर्वमह-
र्भवति हविष्कृन्निधनमुत्तरं प्रतिष्ठित्यै ॥ १३ ॥

முன்றும் துவாகத்தில் எல்லா ஸ்தோமங்களையுமுடைய அதிராத்திரம் கூறப்பட்டது. அதுவும் ஒரு நாட்கொண்டதாம். இதனால், ஒரு நாட்கொண்டவைகளைத்தும் உபலக்ஷிதமாக்கப் பெற்றன.

இனி, 'அவீனம், என்னும் இரண்டிரவு கொள்ளும் பாக முதலியன மூரையாய்க் கூறப்படுகின்றன. ஈண்டு, வ்யுஷ்டி, ஆங்கிரசம், காபிவனம் சைத்ராதம் என துவிராத்திரங்கள் நால்வகை வேறுபாடுகளையுடையன. அவர் துள், வ்யுஷ்டி என்னும் துவிராத்திரங்கள் அரசர்கட்கு விதிக்கப்பட்டன.

இவ்வதுவாகத்தில் அங்கிரசர்களுடைய துவிராத்திரம் என்னும் பாகம் விதிக்கப்படுகின்றது.

அதன் விதி

பிராமணம் 1

अङ्गिरसो वै सत्रमासत ते सुवर्गलोकमायन्तेषाश्चविष्माश्चहविष्कृत्वा-
हियेतां तावकामयेताश्च सुवर्गं लोकमियावेति तावेतं द्विरात्रमपश्यतां
तमाह्वयतां ततो वै तौ सुवर्गं लोकमैतां य एवं विद्वान्द्विरात्रेण
यजते सुवर्गमेव लोकमेति ।

என்பது

உரை

அங்கிரசமகரிஷிகள், சத்திரயாகங்களைச் செய்து அவர்க்கத்திற்குப்பேராலும் போது, அவர்களுக்குள், ஹயிழ்மான், அயிழ்கிருத் என்னுமிருவரும் அதுட் டான மின்றியவர்களாய்ச் சுவர்க்கத்தையடைய முடியாதவர்களாயினர். பிறகு அவ்விருவரும் சுவர்க்கத்தையடைய விரும்பி துவிராத்திரம் என்னும்பாகத் தைஅதன் சாதனத்துடன் செய்ய உறுதிபண்ணிக்கொண்டு அதனுடைய சாதனங்களைத் தேடி அதை நன்கு அதுட்டித்து அதனால் சுவர்க்கத்தை யடைந்தனர். ஆதலின் ஏனையோரும் சுவர்க்கத்தையடைதற்பொருட்டு இத்துவிராத்ரத்தால் வெட்போர்களாக என்பது.

துவிராத்திரத்தி நான்விசேடந்தை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 2

तावैतां पूर्वणाङ्गागच्छतामुत्तरेणाभिप्लवः पूर्वमहर्भवति गतिरुत्तरं।

என்பது.

உரை.

முற்கூறிய ஹவிழ்மான், ஹவிழ்கிருத் என்னும் இருடிகளிருவரும், துவிராத்திரத்திலுள்ள முதல்நாள் யாகத்தால் சவர்க்கத்தை யடைந்தார்கள். என்பது.

ஆறுநாட்கொண்ட 'அபிப்லவம், என்னும் ஒரு யாகவிடேசத்தில், முதல் நாளில்; சோதிட்டோமமாகிய முதலாவது சம்ஸ்த்தை என்னும் அக்கினிட்டோமம் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதுவே இங்கு அபிப்லவம் என்பதால் உபஸ்திக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இது முதலாம் நாளில் அதுட்டிக்கவேண்டியதாம். இரண்டாம் நாளில், சவர்க்கத்தையடைவதற்கும் 'கதி, என்னும் ஒரு அதிராத்திர யாகவிசேடம் இரண்டாவது தினத்தில் அதுட்டிக்கவேண்டியதாம் என்பது.

கூறிய பொருளை வேளிப்படை யாக்தும் வாயிலாக ஸ்தோம விசேடங்களை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 3

ऽयोतिष्टोमोऽग्निधोमः पूर्वमहर्भवति तेजस्तेनाव ह्यथे सर्वस्तोमोऽतिरात्र
उत्तरः सर्वस्याऽऽह्नये सूर्यस्यावरुह्यै।

என்பது.

உரை

இங்கு, சோதிட்டோமம் என்றது முற்கூறிய அபிப்லவம் என்பதன் உவமையாம். அதற்கைய சோதிட்டோமத்தில் முற்கூறித் திரிவித் முதலான நான்கு ஸ்தோமங்களுஞ் செய்யப்படுகின்றன, அவையதுட்டித்தலால் தேசசை (ஒளியை) அடைகின்றன. எல்லாஸ்தோமத்தோடு கூடிய அதிராத்ரம் என்பதால் இருபத்தேழு முப்பத்துமூன்று என்னுமிரண்டுகூட எல்லா ஸ்தோமங்களுங் கூறப்பட்டன. அதனால் அடையாதவைகளும்டையப்படுகின்றன. அவை தன்வசமுமாகின்றன, ஈண்டு, பன்னிரண்டு தோத்திரங்களுடன் கூடியது அக்கினிட்டோமமாம். இருபத்தொன்பது தேதாதிரங்களுடன் கூடியது அதிராத்ரமாம் எனல் திரண்டபொருள் என்பது.

துவிராத்திரம்)

இனி, ஹோதாவின் துதியில் நாள் வேறுபட்டால் சாம விசேடத்தை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 4

गायत्रि पूर्वोदहन्साम भवति तेजो वै गायत्री गायत्री ब्रह्मवचंसं तेज एव
ब्रह्मवचसमात्मन्धते त्रष्टुमुत्तर ओजो वै वीर्यं त्रिष्टुगोत्र एव वीर्यमा-
त्मन्धते ।

என்பது

உரை

காயத்திரிச் சந்தமுடைய இருக்கில் உண்டாகிய சாமப்பாடல் காயத்திரி
மாம். இது, நேரில் ஹோதா படிக்கவேண்டிய, துதியில் பாடல் வேண்டும்.
இதுவும் முதல் நாளில் செய்தல் வேண்டுமென்பதையுணர்க. காயத்திரியா
னது; அக்கினியுடன்றோன்றியதால் ஒளியுடைய தாம். பிராமணர்களால்
அதுட்டிப்படுவதால் பிரமவொளியுடையதாம். இவ்விரண்டும். இச்சாமப்பாட
லால் தனக்கு அடையப்படுகின்றன. திரிஷ்டுப் சந்தமுடையதால் தோன்றி
னமையின் லுருவாகச் சாமம் த்ரைஷ்டுபம் எனப்படுகின்றது. அது
இரண்டாவது தினத்தில் பாடப்படுகின்றது. இதனால், உடம்பிலும், இந்திரியத்
திலும் உறுதிப்பாடு உண்டாகின்றது என்பது,

விதியால் வந்த விகற்பத்தை நீக்குவதற்கு, பிரஷ்டத் துதியின் சாம விசேடத்
தை நியமஞ் செய்கின்றது.

பிராமணம் 5

रथंतर पूर्वोदहन्साम भवतीयं वै रथंतरमस्यामेव प्रति तिष्ठति बृहदुत्-
रेसौ वै बृहदमुस्यामेव प्रति तिष्ठति ।

என்பது.

உரை.

முதல் நாளில் ரதந்தரம் என்னுஞ் சாமம் பாடப்படுகின்றது. இதனால்
இவ்வுலகில் பெருமையைடைகின்றான் என்பது.

எண்டு, பிருகத் சாமமும் ரதந்தரசாமமும் விருப்பால் விகற்பமாம்.
இங்கு நாள் வேறுபட்டால் விகற்பமாம் என்னுமிதுவே நியமம் என்பதை
யுணர்க,

மீண்டும் நாள் வேறுபாட்டால் பாதுபாடு செய்ச மற்றேது சாமத்தை விதிக்கின்றது.

பிரமணம் 6

तदाहुः क जगती चानुष्टुप्तेति वैखानसं पूर्वऽहन्त्साम भवति तेन जगत्यै
नैति षोडश्यसरे तेनानुष्टुभः ।

என்பது.

உரை

உள்ள இரண்டு நாட்களிலும், காயத்திரியிறேன்றிய சாமம் முதல் நாளிலும், திரிஷ்டுபில்தோன்றிய சாமம் இரண்டாம் நாளிலும் பாடல் வேண்டுமென்பது முடிவு. மூன்றாம் நாளும் நான்காம் நாளுமோ, இல்லை. ஆதலின், சந்தங்களுள் சுகதியும் அறுஷ்டுபும் மீதியாய் நின்றுவிட்டன என்னும் பிரமவாதிகளின் ஆசங்கைக்கு வேறுசாமத்தை விதிக்கும் வாயிலாக உத்தரங்குறுகின்றது. இது பிருகத்சந்தமுடைய இருக்கிறேன்றிய வைகாரசம் என்னும் சாமத்தை முதல் நாளில் பாடல் வேண்டும். பிருகத்சந்தமோ, மூப்பத்தாறு எழுத்துக்களைக்கொண்டது. அதை நான்கு முறை திருப்பில் 144, ஆகும்போது, மூன்று சுகதிச் சந்தங்களாகின்றன. மூன்று சுகதிச் சந்தங்கட்கும், நான்கு பிருகதிச் சந்தங்கட்கும், எழுத்து ஒப்புமையிருத்தலின் என்க. ஆதலின் வைகாரச, சாமத்தாற் செய்யப்படும் துவிராத்திரயாகம் சுகதிச்சந்தத்தை விட்டுவிடுவதன்றும், சோடசி என்பதால் சோடசித் துதியில் பாடப்படும் 'கௌரிவீதம், என்னுஞ் சாமம் கொள்ளப்படும். அதை, இரண்டாம் நாளிற்பாடவேண்டும். முன்போலவே, இங்கும் அதற்கு ஆதாரமாகிய இருக்கைக் கொண்டு அறுஷ்டுப்சந்தத்தையுந் தேடிக்கொள்ளில் சோடசியென்னுஞ் சாமத்தாற் செய்யப்படும் துவிராத்தாமும் அறுஷ்டுப்சந்தத்தை விட்டு விடமாட்டாது என்பதாம்.

இரண்டு நாட்கட்கும் பட்ச வேறு பாட்டை விதிக்கின்றது.

பிரமணம் 7

भथाहुर्वत्समानेऽध्मासे स्यातामन्यतरस्याहो वीर्यमनु पथेत्यमावा-
स्यायां पूर्वमहभंतत्युत्तरस्त्रिभुत्तरं नानैवाध्मासयोभ्यतो नानावीर्यं
भवतः ।

என்பது

இரண்டு சுத்தியாகசக்களையும் ஒரே பட்சத்தில் செய்யில், ஒரு யாகத் திற்குள்ள லீரியம்தான் அடையப்படும். ஆகலின் கிருஷ்ணபட்சத்திற்குங் கடைசித் தினமாகிய அமாவாசைத் தினத்தில் முதலாவது சுத்தியாகசையும், சுக்கிலபட்சத்தின் முதலாவது நாளாகிய பிரதமையன்று இரண்டாவது சுத்தி யாகசையுஞ் செய்யில் இரண்டு பட்சங்களானதால் இரண்டு யாகங்களும் லீரிய முடையவைகளாகின்றன என்பது.

நான் வேறுபாட்டால் நிதன (முடிவு) விசேடத்தை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 8

हविष्मन्निधनं पूर्वमहर्भवति हविष्कृन्निधनमुत्तरं प्रतिष्ठित्यै ।

உரை

என்பது

ஐவகையாய்ப் பிரித்த சாமத்தின் ஐந்தாவது பாகம் நிதனம் எனப்படும் அவற்றுள்ளும் ஹவிஷ்மான் என்னுஞ் சொல்லையுடைய நிதனம் ஹவிழ்மாந் நிதனம் எனப்படும். அதை, முதல் நாளில் பாடல் வேண்டும், இவ்வாறே ஹவிழ்கிருத் என்னுஞ் சொல்லையுடைய நிதனத்தை இரண்டாம் நாளில் பாடல் வேண்டும். இது இரண்டாமாதலின் கால்போன்று நிலைத்திருப்பதற் பொருட்டு உதவுகின்றது என்பது.

நான்காம் அநுவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாவ் காண்டம் முதற் பிரபாடகம்

ஐந்தாவது அநுவாகம்

ஆறு பஞ்சாதிக்குமேல் நாற்பத்தேழு பதங்களைக் கொண்டது.

சர்க்கத் திராத்திரத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்.

आपो वा इदमग्रे सलिलमासीत्तस्मिन्प्रजापतिर्वायुर्भूत्वाऽचरत्स
इमामपश्यतां वराहो भूत्वाऽहंरतां विश्वकर्मा भूत्वा व्यमार्दसाऽ-
प्रथत सा पृथिव्यभवत्तत्पृथिव्यै पृथिवित्वं तस्यामश्राम्यत्प्रजापतिः

स देवानसृजत वसुन् रुद्रानादित्यान्ते देवाः प्रजापतिमब्रुवन् प्रजा-
यामहा इति सोऽब्रवीत् ॥१४॥ यथाऽहं युष्माश्स्तपसाऽसृक्ष्येवं
तपसि प्रजननमिच्छध्वमिति तेभ्योऽग्निमायतनं प्रायच्छदेतेनाऽऽ-
यतनेन भ्राम्यतेति तेऽग्निनाऽऽयतनेनाभ्राम्यन्ते संवत्सर एकां
गामसृजन्त तां वसुभ्यो रुद्रेभ्य आदित्येभ्यः प्राबच्छन्नेताः रक्ष
ध्वमिति तां वसवो रुद्रा आदित्या अरक्षन्त सा वसुभ्यो रुद्रेभ्य
आदित्येभ्यः प्राजायत त्रीणि च ॥१५॥ शतानि त्रयस्त्रिंशत्
चाथ सैव सहस्रतम्यभवत्ते देवाः प्रजापतिमब्रुवन्तसहस्रेण नो या-
जयेति सोऽग्निष्टोमेन वसूनयाजयत् इमं लोकमजयन्तच्चाददुस्स
उक्थ्येन रुद्रानयाजयन्तेऽन्तरिक्षमजयन्तच्चाददुस्सोऽतिरात्रेणाऽऽदि-
त्यानयाजयेत्सुं लोकमजयन्तच्चाददुस्तदन्तरिक्षम् ॥ १६ ॥
व्यवैर्यत तस्माद्रुद्रा घातुका अनायतना हि तस्मादाहुः शिथिलं
वै मध्यममहस्तिरात्रस्य वि हि तदवैर्यतेति त्रैष्टुभं मध्यमस्याह
आज्यं भवति संयानानि सूक्तानि शशसति षोडशिनं शशसत्यहो
धृत्या अशिथिलभावाय तस्मात्रिरात्रस्याग्निष्टोम एव प्रथममहः
स्यादथोक्थ्योऽथातिरात्र एषां लोकानां विधृत्यै त्रीणित्रीणि शता-
म्यनूचीनाहमव्यवच्छिन्नानि ददाति ॥१७॥ एषां लोकानामनु
संतत्यै दशत् न वि च्छिन्द्याद्विराजं नेद्विच्छिन्नदानीत्यथ या सह-
स्रतम्यासीत्तस्याभिन्दश्च विष्णुश्च व्यायच्छेताः स इन्द्रोऽमन्य-
तानया वा इदं विष्णुस्सहस्रं वक्ष्यत इति तस्यामकल्पेतां द्वि-
भागं इन्द्रस्तृतीये विष्णुस्तदा एषाम्यनूच्यत उभा जिग्यथुरिति

तां वा एतामच्छावाकः ॥१८॥ एव शंसत्यथ या सहस्रतमी सा
 होत्रे देयेति होतारं वा अभ्यतिरिच्यते यदतिरिच्यते होताऽनास-
 स्याऽऽपयिताऽथाऽऽहुरुन्नेत्रे देयेत्यतिरिक्ता वा एषा सहस्रस्या-
 तिरिक्ता उन्नेतत्विजामथाऽऽहुस्सर्वभ्यस्सदस्येभ्यो देयेत्यथाऽऽ-
 हुरुदाकृत्य सा वंशं चरेदित्यथाऽऽहुर्ब्रह्मणे चाग्नीधे च देयेति
 ॥१९॥ द्विभागं ब्रह्मणे तृतीयमग्नीधे ऐन्द्रो वै ब्रह्मा वैष्णवोऽग्नी-
 ध्यैव तावक्ल्पेतामित्यथाऽऽहुर्या कल्याणी बहुरूपा सा देये-
 त्यथाऽऽहुर्या द्विरूपोभयतएनी सा देयेति सहस्रस्य परिगृहीत्यै
 तद्वा एतत्सहस्रस्यायनं सहस्रं स्तोत्रीयास्सहस्रं दक्षिणास्सह-
 स्रसंमितस्सुवर्गो लोकस्सुवर्गस्य लोकस्याभिर्जित्वै ॥ २० ॥

अब्रवीच्च तदन्तरिक्षं ददात्यच्छावाकश्च देयेति सप्तचत्वारिंशश्च ।

இதில், கர்க்கத்திரிராத்திரத்தை விதித்தற் பொருட்டு ஒரு கதை கூறு
 கின்றது. அதில், முதலில் பூமியின் உற்பத்தியை விளக்குகின்றது.

பூமியுற்பத்திவகை

பிராமணம் 1

भापो वा इदमग्रे सलिलमासीत्तस्मिन्जापतिर्वायुर्भूत्वाऽचरत्स इमाम-
 पश्यत्तां घराहो भूत्वाऽहरसां विश्वकर्मा भूत्वा व्यमार्दसाऽप्रथत सा
 पृथिव्यभवत्पृथिव्यै पृथिवित्वम् ।

என்பது

உரை

இப்போது காணப்படும் கடல் ஆறு முதலான உலகம் பூமி உண்டாவதற்கு
 முன் நீராகவேயிருந்தது. வேறு பூதங்களும் காரியங்களும் இல்லை. அப்போது
 பிரமனுடைய திருமேனி தங்குவதற்கு இடமின்மையின் வாயுவடிவாய் பிரமன்
 அந் நீரின் மீது அசைந்துகொண்டிருந்தனன். அவ்வாறிருக்கும்போது நீரிற்
 குள் அமிழ்ந்துகிடந்த பூமியைக்கண்டு, தான் பன்றி வடிவெடுத்து பன்றியின்
 பல்லைத் தணியுபால் அப்பூமியை நீரிற்கு மேலே கொண்டுவந்தனன். இதற்கு

பன்றிவடிவை விட்டு விசுவ கருமனாகி அம்மண்ணை நன்றாய்க் கழுவி அதிலுள்ள நெசுழ்ச்சியைப் போக்கிவிட்டு எங்கும் பரப்பிவிட்டனன். அதுவே எல்லா உயிர்கட்கும் ஆதாரமாய்க் காணப்படும் இப்பூமியாம். பரப்பப்பட்டதால் பிருதிவி என்னும் பெயரும் வந்தது என்பது.

தேவசிந்தையையும் கோசிந்தையையும் முறையாய்க் கூறுகின்றது

பிராமணம் 2

तस्यामश्रास्यत्प्रजापतिस्स देवानसृजत वसुधृद्भानादित्यान्ते देवाः प्रजा-
पतिमब्रुवन्प्र जायामहा इति सोऽब्रवीद्यथाऽहं युष्माश्स्तपसाऽसृक्ष्येवं
तपसि प्रजननमिच्छध्वमिति तेभ्योऽग्निमायतनं प्रायच्छदेतेनाऽऽयतनेन
श्रास्यतेति तेऽग्निनाऽऽयतनेनाश्रास्यन्ते संवत्सर एकां गामसृजन्त तां
वसुभ्यो रुद्रेभ्य आदित्येभ्यः प्रायच्छन्नेताऽ रुध्रध्वमिति तां वसवो
रुद्रा आदित्या अरक्षन्त सा वसुभ्यो रुद्रेभ्य आदित्येभ्यः प्राजायत
त्रीणि च शतानि त्रयस्त्रिंशत् चाथ सैव सहस्रतम्यभवत् ।

என்பது.

உரை.

பிரமன், அப்பூமியில் தனது திருமேனியுடனிருந்துகொண்டு சிருட்டி செய்ய விரும்பித் தவஞ் செய்தான். அத் தவத்தின் வலியால், வசு, உருத்திர ஆதித்ய என்னுங்கணங்கள் முன்றையும் படைத்தனன். அம்மூலகைக் கணத் தர்களும் பிரசைகளை யுண்டாக்கும் உபாயத்தை தெரிவிக்க வேண்டுமென்று பிரமனை வேண்டிக்கொண்டனர். அதைக்கேட்ட பிரமன் என்னைப்போல் தவஞ்செய்த பிறகு நீவிர் சிருட்டிக்க விரும்புவீர்களாக என்று கூறிவிட்டு தவத்திற்கு ஆதாரமாகிய அக்கினியைக் கொடுத்து அவ்வக்கினியால் ஹோம ன் செய்வதாகிய தவத்தைச் செய்வீர்களாக என்று கூறினன். அவர்கள் அவ்வாறே ஒருவருடும் தவஞ்செய்துவந்து முடிவில் அனைவரும் ஒரு கோவையுண்டாக்கினார்கள். அக்கோவை, பிரமன், பாதுகாப்பின் பொருட்டு வசு முத லானோர்கட்குக் கொடுத்தனன். அக் கோ, பாதுகாக்கப்பெற்று வசுக்களுக்கு முன்னூற்று முப்பத்து மூன்று கோக்களையுண்டாக்கிற்று. இவ்வாறே உருத்திரர்கட்குக் கொடுத்த கோவும் முன்னூற்று முப்பத்துமூன்று கோக்களையுண்டாக்கிற்று, அங்ஙனமே, ஆதித்தர்கட்குக் கொடுத்த கோவும் முன்னூற்றுமுப் பத்துமூன்று கோக்களையுண்டாக்கிற்று. இவ்வாற்றால் துளாயிரத்துத் தொண் ணூற்றொன்பது கோக்கள் பெறப்பட்டன. இது ஒன்று குறைந்திருந்த ஆயிரத்தை நிறைத்துக் காட்டுவது ஆதலின் சுகத்திரதமி எனப்படும் என்பது.

காக்கத்திராத்திரம்)

ஆயிரத்தாடிணையுடைய திராத்திர யாகத்தால் வேட்டல் விளக்குகிறது

பிரமாணம் 3

तेदेवाः प्रजापतिमवृचस्सहस्रेण नो याजयेति सोऽग्निप्रोमेन वसून्या-
जयत् इमं लोकमजयन्तच्चादुस्स उक्थ्येन रुद्रानयायतेऽन्तरिक्षम-
जयन्तच्चादुस्सोऽतिरात्रेणाऽऽदित्यानयाजयत्तेऽमुं लोकमजयन्तच्चा-
दुः ।

என்பது.

உரை

வசு உருத்திர ஆதித்தர்களான அத் தேவர்கள், ஆயிரங் கோக்கள் தக்கிணையுடைய யாகத்தைச் செய்து வைத்தல் வேண்டுமென்று பிரமனை வேண்டினர். பிரமன், அக்கினிடோமத்தால் வசுக்கட்கு முதல் நாளில் யாகஞ் செய்வித்தனன். வசுக்கள் தம்முடைய முன்னூற்றுமுப்பத்துமுன்று கோக்களையும் இருத்துவிக்குக்கட்குத் தட்சிணையாகக் கொடுத்தனர். அதனால் அவர்கள் இவ்வுலகைவெற்றி பெற்றுக்கொண்டனர். மற்றும், பிரமன், உத்தியம் என்பதால் உருத்திரர்கட்கு இரண்டாம் நாள் வேள்வி செய்து வைத்தனன். அவர்கள் தமது முன்னூற்றுமுப்பத்துமுன்று கோக்களையும் இருத்துவிக்குக்கட்குத் தட்சிணையாகக் கொடுத்தனர். இதனால் அவர்கள் அந்தரிட்சவுலகை வெற்றி பெற்றுக் கொண்டனர். பிறகு, பிரமன், அதிராத்திரத்தால் மூன்றாநாள் ஆதித்தர்கட்கு யாகஞ் செய்து வைத்தனன். அவர்கள் தமது முன்னூற்றுமுப்பத்துமுன்று கோக்களையும் இருத்துவிக்குக்கட்குத் தட்சிணையாகக் கொடுத்தனர். அதனால், சுவர்க்க லோகத்தை அவர்கள் வென்று கொண்டனர் என்பது.

உக்த்ய நாளாக்ய ஔரண்டாவது நாளில் சில சம்சனவிசேடங்களை விதிக்கின்றது. சம்சனம் = துதிவிசேடம்.

பிராமணம் 4

तदन्तरिक्षं व्यवैर्यत तस्माद्द्रुघा घातुका अनायतना हि तस्माद्वाद्दिश-
थिलं वै मध्यममहस्त्रिरात्रस्य वि हि तदवैर्यतेति त्रैशुभं मध्यमस्याह
आस्य भवति संयानानि सूक्तानि शशसति षोडशिनश् शशसत्यहो
धृत्या अशियिलंभावाय ।

என்பது

உரை

உருத்திரர்களடைந்துள்ள அந்தரிட்ச லோகம் கெட்டுவிட்டது. அதாவது உருத்திரர்கள் வாழும்டமாகிய வீடு இடிந்துவிட்டது என்பதாம். அந்தரிட்சவுலகமாகிய தமது இடம் கெட்டுவிட்டமையாற் கோயங்கொண்ட உருத்திரர்கள் எங்கும் பிராணிகளைக்கொன்று தின்னுகின்றவர்களாய் விட்டனர். அதைக்கண்டு பெரியோர்கள், யாகத்தின் பயனாகிய அந்தரிக்க இடம் கெட்டுவிட்டது. ஆதலின் திரிராத்ர யாகத்தில் இரண்டா நாளில் யாதாணுமோர் அங்கக் குறைவால் அதுபழுதாயிற்று என்கின்றனர். ஆதலின், அப்பழுது நீங்கும்படி, அவ்விரண்டாம் நாளில் சில சஸ்த்திரங்களையும், திரிஷ்டுப் சந்தத்திலுண்டாகிய ஆஜ்யசஸ்த்திரத்தையும் ஓதல் வேண்டும். அவ்வாறே சம்யானம் என்னும் பத்துவகையில் வெளிப்படையான சூக்தங்களையும் ஓதல் வேண்டும். சோடசி என்னுஞ் சஸ்திரத்தையும் ஓதல் வேண்டும் என்பது.

இவ்வாறு கதைமை எடுத்துக் கொண்டு ஓரண்டாம் நாளிலுள்ள விசேடத்தை வித்துவிட்டு திரிராத்திரயாகத்திற்கு நாள்விசேடங்களை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 5

तस्मात्रिरात्रस्याग्निधेम एव प्रथममहस्यादथोक्थ्वोऽथातिरात्र एषां सो-
कानां विधुलैः ।

என்பது

உரை

வச முதலானோர்கள் முதல்நாள் அக்கினிஷ்டோமம், இரண்டாநாள் உக்தியம், பூன்றாநாள் அதிராத்திரம் என்று பகுத்து அதுட்டித்ததால் திரிராத்திரயாகத்தை மூவுலக வெற்றியின் பொருட்டுச் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஒன்றுதலைந்த யுபிரங்கோக்களையும் மூன்றாநாளில் சரியாய்ப் பகுத்து நட்சிணை பாக்ககோடுக்க வேண்டுமென்று விதிக்கின்றது

பிராமணம் 6

शीणित्रीणि शतान्यनूचीनाहमव्यवच्छिन्नानि द्वात्येषां लोकानामनु-
संतलैः ।

என்பது

கரிக்கத்திராத்திரம்)

ஒவ்வொரு நாளும் முன்னூற்று முப்பத்து மூன்று கோக்கள் தட்சிணைகளாகக் கொடுக்கப்படுகின்றன. இது, பூ: புல: சுவ: என்று மூன்றுலகங்களின் தொடர்ச்சியின் பொருட்டாம் என்பது.

பத்துப் பத்தாகக் கொண்டு போதும் போது முடிவில் மூன்று கோக்கள் நிற்கில் அதை கடைசிப்பத்துடன் சேர்த்து ஒட்டிக் கொண்டு போதல் வேண்டுமென்று விதிக்கின்றது

பிராமணம் 7

दशतं न विच्छिद्याद्विराजं नेद्विच्छनदानीति ।

என்பது

உரை

வேதிக்குத் தெற்கில் நிற்கின்ற கோக்களை, தட்சிணை கொடுத்தம் பொருட்டு பிராசுவம்சத்திற்கும் சபைக்கும் நடுவாக வடக்கே ஒட்டிக் கொண்டு போம்போது, பத்துப்பத்தாக வரல் வேண்டும் அதில்குறைதல் கூடாது எனெனின், விராட்சந்தம் பத்தெழுத்துக்களைக் கொண்டதாமாதலின் என்க. பத்தில்குறைக்கில் விராட்சந்தத்தை பழுதுபடுத்தியதாகும் என்பது ஒட்டிக் கொண்டு வருகின்றவனுடைய கருத்தாம். ஈண்டு, பத்தில் குறைதல் கூடா தென்று விதித்தலால் முடிவில் மீந்துபோகும் மூன்று கோக்களையும் கடைசி பிற்பத்தாகக்கொண்டு வருவதுடன் சேர்த்துக்கொண்டு வரல் வேண்டுமென்பது,

—o—o—o—

மூன்று நாளிலுங் கொடுக்க வேண்டிய துளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றென்பது கோக்களைத் தானஞ் செய்வதில் பல்வகை விகற்பங்களை விளக்குதற்பொருட்டு முன்னுரை கூறுகின்றது

பிராமணம் 8

अथ या सहस्रतस्यासीत्स्यामिन्द्रश्च विष्णुश्च व्यायच्छेताऽस इन्द्रोऽ-

मन्यतानया वा इदं विष्णुस्सहस्रं वक्ष्यत इति तस्यामकल्पेतां द्विभाग

इन्द्रस्तृतीये विष्णुस्तद्वा एषाऽभ्यनुच्यत उभा जिग्यथुरिति ।

என்பது

உரை

‘சகத்ரதமி’ என்னும் அத்தட்சிணைக் கோக்களின் நிமித்தம், இந்திரனும் விஷ்ணுவும் இது எனக்கு வேண்டும் இது எனக்கு வேண்டும் என்று கலகஞ் செய்துகொண்டனர். அப்போது இந்திரன், அக்கோக்கள் சகத்திரதமியையும் விஷ்ணு எடுத்துக்கொண்டு எனக்கொன்றுமில்லாமல் வஞ்சகஞ் செய்வான் என்று எண்ணிக்கொண்டு, எனக்கு அதிகப்பங்கு வேண்டுமென்று

கருதினன். பிறகு அவ்விருவரும் இந்திரனுக்கு இரண்டுபங்கும், விஷ்ணு விற்கு ஒரு பங்குமாக ஏற்பாடு செய்துகொண்டனர். இவ்விடயத்தை இருக்கு வேதத்திலும் ஒரு இருக்கு எடுத்துக் கூறுகின்றது. அந்த இருக்கின் தலைப்புச் சொல், “உபாஜிக்யது:” என்பதாம். இது, மேல் அதுவாகத்தில் வெளியாய் என்பது.

இந்த இருக்கை சம்சனஞ்சேய்வதை நியமிக்கின்றது

பிராமணம் 9

तां वा एतामच्छावाक एव शःसति ।

என்பது

உரை

அச்சாவாகன் என்பவனே இதைப்படித்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

தானஞ்சேய்வதில் விசற்படான பகஷ்டங்களுள் முதலாம் பகஷ்டத்தைக் கூறுகின்றது

பிராமணம் 10

अथ या सहस्रतमी सा होत्रे देयेति होतारं वा अभ्यतिरिच्यते यदति-
रिच्यते होताऽनाप्तस्याऽऽपयिता ।

என்பது

உரை

ஒவ்வொருநாளுக்கும் முன்னூற்று முப்பத்து முன்று கோக்களைக் கொடுக்கில் இந்தச் சகத்திரதமி என்னும் கோக்கள் மேம்பட்டதாயிருக்கின்றன. யாகத்தில் எப்பொருள் மேம்பட்டதாயிருக்கின்றதோ, அது ஹோதாவைக் குறித்ததாம். ஹோதாவோ, அடையாத பயன் அனைத்தையும் அடைவிப்பவன். ஆதலின், சகத்திரதமி என்னும் கோக்களை ஹோதாவிற்குக் கொடுத்தல் வேண்டும் என்பது.

இரண்டாம் பகஷ்டத்தைக் கூறுகின்றது

பிராமணம் 11

अथाऽहुस्त्रे देयेत्यतिरिक्ता वा एषा सहस्रस्यातिरिक्ता उन्नतत्विजाम् ।

என்பது

கர்க்கத்திராந்தரம்)

உரை.

இக் கோக்கள் ஆயிரத்திற்கு மேலாகிய வீரியங்களை யுடையவைகளாம். உன்னேதா என்பவனும் இருந்துவிக்குக்களுள் மேம்பட்டவீரியமுடையனாகின்றான். ஆதலின், இக்கோக்களை உன்னேதாவிற்குக் கொடுத்தல் வேண்டும் என்கின்றனர் சிலர். இவ்வாறு ஹாரி யோசனபகஷத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது என்பது.

முன்றும் பட்சத்தைக் கூறுகின்றது

பிராமணம் 12

अथाऽहुस्सर्वेभ्यस्सद्वैभ्यो देयेति ।

என்பது

உரை

அக்கோக்களை சபையிலுள்ள அனைவருக்குங் கொடுத்தல் வேண்டு மென்று சிலர்கூறுகின்றனர். இதன் பொருத்தத்தைவேறிடத்திற்காண்க என்பது.

நான்காம் பகஷத்தைக் கூறுகின்றது

பிராமணம் 13

अथाऽहुस्सदाकृत्य सा घृणी चरेदिति ।

என்பது

உரை

முன்றுநாளிலும் சரிபங்காகக் கொடுத்தலால் பங்கில் குறைவு மிகுதி பொருத்த முடையதன்று, வேள்விப் பூமியில் நிற்கவிட்டு அக் கோக்கள் எவ்வாறு நடக்கின்றனவோ, அவ்வாறு செய்தல் வேண்டுமென்கின்றனர் சிலர் என்பது.

ஐந்தாம் பகஷத்தை விளக்குகின்றது

பிராமணம் 14

अथाऽहुर्ब्रह्मणे चाग्नीधे च देयेति द्विभागं ब्रह्मणे तृतीयमग्नीधे ऐन्द्रो वै ब्रह्मा वैष्णवोऽग्नीधयेव तावकल्पेतामिति ।

என்பது

உரை

இந்நிரனுக்கும் விஷ்ணுவிற்குங் கொடுத்ததுபோல் அவர்களுக்கொப்
பான பிரமனுக்கும் ஆக்கினீதானுக்கும் இரண்டு பங்கும் ஒருபங்குமாகக்
கொடுத்தல் வேண்டுமென்பர் சிலர் என்பது.

ஆறும் பகிஷ்ணை விளக்கின்றது

பிராமணம் 15

अथाऽऽह्या कल्याणी बहुरूपा सा देयेति ।

என்பது

உரை

சகத்திரதமி என்னும் இக்கோக்களை யாருக்குங்கொடுக்கக்கூடாது; மற்
றோ, இதற்குப்பதிலாக நல்ல அழகையும், குணங்களையுமுடையதும், மிகுதி
யாய்ப்பால் 'கறப்பதுமாகிய ஒரு கோவைக் கொடுத்தல் வேண்டுமென்பர்
சிலர்.

—o—o—o—

ஐழாம் பகிஷ்ணைக் கூறுகின்றது

பிராமணம் 16

अथाह्याद्विरूपोभयत एनीसादेयेति सहस्रस्य परिगृहीत्यै ।

என்பது

உரை

கறப்பு நிறமும் வெள்ளை நிறமுமுடைய ஒரு கோவை ஆயிரங்கோக்க
ளுக்கு ஒப்பாதம் பொருட்டுக் கொடுத்தல் வேண்டும் என்பது.

—o—o—o—

இவ்வாறு ஆயிரந்தட்சிணையுடைய வேள்வியின் கருத்தைப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 17

तद्वा पतत्सहस्रस्यायनः सहस्रस्तोत्रीयास्सहस्रं दक्षिणास्सहस्रसंमितः
सुवर्गो लोकस्सुवर्गस्य लोकस्यामिजित्यै ।

என்பது

சுகத்திரதமிக் கோக்கள்)

உரை.

மேற்கூறிய திரிராத்ரயாகம் ஆயிரம் வகையான பயன்களுக்குக் காரணமாம். ஏனெனின்? மூன்று நாளும் மேற்கூறியபடி ஆயிரம் கோக்களைத் தானஞ்செய்வதால் என்க. சுவர்க்கலோகம் சுகமிகுதியால் ஆயிரம் பூஷலகங்கட்கு ஒப்பாமாதலின் அத்தகைய சுவர்க்கத்தையடைவதற்கு இது உரியதாம் என்பது.

ஐந்தாம் அநுவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாம் காண்டம் முதற் பிரபாடம்

ஆறாவது அநுவாகம்

வழுபஞ்சாதிக்குமேல் முப்பத்தொன்பது பதங்களைக் கொண்டது.

சுகத்திரதமியைக் கூறும் பிராமணங்கள்.

सोमो वै सहस्रमविन्दत्तमिन्द्रोऽन्वविन्दत्तौ यमोऽन्यागच्छत्ताव-
 ब्रवीदस्तु मेऽत्रापित्यस्तु ही ३ इत्यब्रूताः स यम एकस्यां वीर्यं
 पयपश्यदियं वा अस्य सहस्रस्य वीर्यं विभतीति तावब्रवीदियं ममा
 स्त्वेतद्युवयोरिति तावब्रूताः सवे वा एतदेतस्यां वीर्यम् ॥ २१ ॥
 पारं पश्यामोऽशमा हरामहा इति तस्यामशमाऽहरन्त ताम-
 प्सु प्रावेश्यन्त्सोमायोदेहीति सा रोहिणी पिङ्गलैकहायनी रूपं
 कृत्वा त्रयसिंशता च त्रिभिश्च शतैस्सहोदेत्तस्माद्रोहिण्या पिङ्ग-
 लयैकहायन्या सोमं क्रीणीयाद्य एवं विद्वान्रोहिण्या पिङ्गलैकहाय-
 न्या सोमं क्रीणाति त्रयसिंशता चैवास्य त्रिभिश्च ॥ २२ ॥ शतैः
 सोमः क्रीतो भवति सुक्रीतेन यजते तामप्सु प्रावेश्यन्निन्द्रायोदे-
 हीति सा रोहिणी लक्ष्मणा षष्ठौही वात्रिणी रूपं कृत्वा त्रयसिंश-

நாமனைவருஞ் சேர்ந்து பரீட்சித்து மிகச் சிறந்த இக்கோவிலுள்ள விரியத் தில் ஒவ்வொரு கூறு எடுத்துக் கொள்வோம் என்றனர். பிறகு அனைவரும் அதை உடன்பட்டுக்கொண்டே அவ்வாறு செய்தார்கள் என்பது.

அதில், சோமன் முதலானது விரியம்சத்தை எடுத்துக் கொண்டமுறையைக் கூறுகின்றது

பிராமணம் 2

तामसु प्रावेशयन्सोमायोदेहीति सा रोहिणी पिङ्गलैकहायनी रूप कृत्वा
त्रयसिंशता च त्रिमिश्र शतस्मद्दोदत्तसाद्रोहिण्या पिङ्गलैकहाय-
न्या सोमं क्रीणीयाद्य एवं विद्वान्रोहिण्या पिङ्गलैकहायन्या सोमं क्री-
णाति त्रयसिंशता चैवस्य त्रिमिश्र शतस्सोमः क्रीतो भवति सुक्री-
तेन यजते ।

என்பது

உரை

அம்முவருஞ் சேர்ந்த அக்கையை விரியமுடைய சிறந்ததோர் கோவை "நீ" சோமச்சின் பொருட்டு மேலெழுவாயாக என்று சொல்லி தண்ணீருக்குள் மும்புகூட்டனர். அக் கோ, சோமத்திற்குள்ள சிவப்புநிறம், பூனைக்கண், ஒரு வயது என்னுள் சோமத்திற்குரிய மங்கள குணங்களுடன் முன்னூற்று மூப்பத்துமூன்று கோக்களுடன் மேலெழுந்து வந்தது. ஆதலின், சிவந்த நிறமும் பூனைக்கண்ணுமுடைய பசுக்கடாரியைக் கொடுத்து சோமத்தை விலைக்கு வாங்குதலாம். இவ்வாறு, சிவந்த நிறம் பூனைக்கண் ஒருவயது என்பவைகளையுடைய பசுக்கடாரியால் சோமத்தை விலைக்கு வாங்கினவன் முன்னூற்றுமூப்பத்து மூன்று கோக்களைக் கொடுத்து விலைக்கு வாங்கினவனாகிறான். அதாவது அவ்வாறு விலைக்கு வாங்கிய சோமத்தால் யாகஞ் செய்கின்றான் என்பதாம்.

இந்தான், அவ்விரியம்சத்தைக் கொண்டமுறை கூறப்படுகின்றது

பிராமணம் 3

तामसु प्रावेशयन्निन्दायोदेहीति सा रोहिणी लक्ष्मणा पष्ठोही वात्रंशी
रूप कृत्वा त्रयसिंशता च त्रिमिश्र शतस्मद्दोदत्तसाद्रोहिणी लक्ष्म-
णां पष्ठोही वात्रंशी दद्याद्य एवं विद्वान्रोहिणी लक्ष्मणां पष्ठोही वात्रंशी
ददाति त्रयसिंशच्चैवस्य त्रीणि च शतानि सा दत्ता भवति ।

என்பது

சகத்திரதயிக் கோக்கள்)

உரை

முன்போல் அக்கோவை நீருக்குள் மூழ்கவிட்டு இந்திரன் பொருட்டு மேலெழுவாயாக என்றனா. அப்போது, அக்கோ, சிவப்பு நிறம், வால் கொம்பு முகலிய நல்ல அவயவங்கள், நான்கு வயது, பார்த்தவுடன் மனத்துன்பு நீக்குதல் என்னு நற்குணங்களுடன் முன்னூற்றுமுப்பத்துமூன்று கோக்களோடுகூட நீரிலிருந்து மேல் எழும்பிற்று. ஆதலின், இந்திரனபொருட்டு சிவந்தநிறம் கல்லவயவங்கள் மனோரம்பம் நாவருவயது என்னும் நற்குணங்களுடைய கோவைத் தானமாய்க் கொடுத்தல் வேண்டும். இத்தகைய கோவைத் தானமாய்க் கொடுக்கில் முன்னூற்றுமுப்பத்துமூன்று பசுக்களைத் தானஞ் செய்ததாகும் என்பது.

எமன் கவர்ந்து கொண்ட வீரியாய்ச் முறையைக் கூறுகின்றது

பிராமணம் 4

ताम्रसु प्रायेद्यन्यमायोदेहीति सा जरती मूर्खी तज्जघन्या रूपं कृत्वा
त्रयसिंशता च विमिश्र शतैस्सहोदैत्तस्माज्जरतीं मूर्खी तज्जघन्या-
मनुस्तरणी कुर्वीत य एवं विद्वान्जरतीं मूर्खी तज्जघन्यामनुस्तरणी
कुरुते त्रयसिंशच्चैवास्य ग्रीणे च शतानि साऽमुष्मिच्छोके भवति ।

என்பது

உரை

முன்போல் அவ்வாறே நீரில் அக்கோவை மூழ்கவிட்டு எமன்பொருட்டு மேலெழுவாயாக என்றனர். அக் கோ கிழத்தன்மையுடையதும் ரோஷ முடையதும் மிகுந்த விகார வடிவுடையதுமாய் முன்னூற்றுமுப்பத்துமூன்று கோக்களுடன் நீரிலிருந்து மேலெழுந்தது. இதுவே, யாகஞ் செய்தவன் இறக்கில் கொன்று அவயவங்களையறுத்து பிணத்தின் அவயவங்களின்மீது வைக்கவேண்டிய அதுஸ்தரணி என்னுங் கோவாம். இத்தன்மை வாய்ந்த கோவை அவ்வாறு செய்யில் பரலோகத்தில் முன்னூற்றுமுப்பத்துமூன்று கோக்களையுடையவனாகின்றான் என்பது.

கதையால் இவ்வாறு சகத்திரதமி என்னுங் கோவைப் புகழ்ந்து விட்டு, மற்

றேறவகையால் அவற்றைப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 5

वागेव सहस्रमी तस्माद्भरो देयस्ता हि वरस्सहस्रमस्य सा दत्ता
भवति तस्माद्भरो न प्रतिगृह्यसा हि वरस्सहस्रमस्य प्रतिगृहीतं भव-
तीयं वर इति व्याख्यायां व्यादियं ममेति तथास्य तस्सहस्रमप्रति-
गृहीतं भवति ।

என்பது

உரை

மேற்கூறியவாறாக சோமன் முதலான பூவார்கட்கும் பூன்று வழிவுகளை
யெடுத்துக்கொண்டு நீரிலிருந்து எழுந்தது வாக்குத் தேவதையோம். ஆத
லின் சகத்திர தட்சிணையாகத்தில் வாக் தேவதையைத் தேடுதற்பொருட்டு
சிறந்த கோவைத் தானமாய்க் கொடுத்தல் வேண்டும். சிறந்த கோவைத்தானஞ்
செய்ததால் சகத்திரதமி என்னுங்கோவை தானஞ்செய்ததாகும். மற்றும்
அது சிறந்த கோவாமாதலின் அதை பிரதிக் கிரகணஞ் செய்தல் கூடாது.
செய்யில் சகத்திரதமிக் கோவை பிரதிக் கிரகணம் பண்ணிய குறறமாகும்.
ஆதலின், யாதானு மொன்றைப் பிரதிக் கிரகணஞ் செய்தல் வேண்டும். அப்
போது, சகத்திரதமி என்னும் இக்காவ்வயாம் எனனும்போது, இவ்வரத்தை
தத் தவிர வேறு வரம் எனக்காம் எனனல் வேண்டும். இவ்வாறு செய்யில்
வரம் பிரதிக் கிரகணஞ் செய்யப்பட்டதாமாயினும் சகத்திரதமிப் பிரதிக் கிர
கண தோஷம் இல்லை என்பது.

சகத்திரதமி என்னுங் கோவைப் பல்வாறுகத்துநின்று விட்டு அவ்வாறு கொடுப்
பதன் இலககணத்தை வந்தக்கன்றுது

பிராமணம் 6

उभयतपनी स्यात्तदाहुरन्यतपनी स्यात्सहस्रं परस्तादेतमिति ।

என்பது

உரை

அது இரு பக்கங்களிலும் வெள்ளைப்புள்ளிகளையுடையதாயிருத்தல்
வேண்டும் என்பது.

சகத்திரதமிக்கோக்கள்)

இனி, சகத்திரதம் என்னுங் கோவிற்குப் பதிலாக மற்றொருபடித்தை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 7

यैव वरः कल्याणी रूपसमृद्धा सां स्यात्सा हि वरस्समृद्धये ।

என்பது.

உரை

மிகுதியாய்ப் பால் கறப்பதும், அழகிய வால் கொம்பு முதலான அவயவங்களையுடைய துமாகிய கோவைக் கொடுக்கிலும் சகத்திரதமியைக் கொடுத்தால் வரும் எல்லாப் பயனையுமடைகின்றான் என்பது.

தானஞ்செய்யும் கோவானது முகந்துபார்க்க வேண்டியதை விதிக்கின்றது,

பிராமணம் 8

तामु चरेणाऽऽनीघं पर्याणीयाऽऽहवनीयस्यान्ते द्रोणकलंशमव घ्रापयेत् ।

என்பது.

உரை.

ஆக்னீத்ரத்திற்கு வடக்கில் வலமாய்க் கொண்டு வந்து ஆகவனீயத்திற்கு கருகிலிருக்கின்ற துரோண கலசத்தினுள்ள சோமத்தை முகந்துபார்க்கும் படி செய்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

முகப்படுத்த மந்திரத்தை ஏற்படுத்துகின்றது

பிராமணம் 9

आजिघ कलंशं मधुधारा पयस्वत्या त्वा विशन्विन्दवस्समुद्रमिव सि-
न्धवस्सा मा सह्य आ भज प्रजया पशुमिस्सह पुनमाऽऽविशताद-
यिरिति ।

என்பது.

உரை

கோவே! நீ, துரோண கலச முழுதையும் முகந்து பார்ப்பாயாக. நீ எத்தன்மையதெனின்? நீண்ட பால்த்தாரையையும் மிகுந்த பாலையுமுடையாய், அத்தகைய வன்னிடத்தில் கடலில் ஆறுகள் புகுவதுபோல் சோமத் துளிகள் துழைந்துகொள்க. மற்றும், அத்தகைய நீ, தனம், பிரசைகள், பசுக்களுடன்கூட ஆயிரம் கோக்களையும் எம்மிடத்திற் சேர்த்துவிடுவாயாக என்பது. இதவே மந்திரமாம்.

முகந்துபார்த்தின் பயனைக் கூறுகின்றது

பிராமணம் 10

प्रज्यैवेनं पशुमीरय्या समर्धयति ।

என்பது

உரை

இவ்வெசமானனுக்கு, பிரசை, தனம், பசுக்களையுண்டாக்குகின்றது என்
பது.

இதையுணர்ந்தவனைப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 11

प्रजावांन्पशुमान्प्रयिमान्भवति य एवं वेद ।

என்பது

உரை

மேற்கூறியவைகளை உள்ளவாறுணர்ந்தவன் பிரசைகளையும், பசுக்களையும், தனங்களையுமடைகின்றான் என்பது.

இனி, அதற்கு அங்கமாகிய ஓதஹோமத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 12

तथा सहाऽग्नीध्रं परेत्य पुरस्तात्प्रतीच्यां तिष्ठत्यां जुहुयात् ।

என்பது

உரை

ஆகவனியத்திற்கு அருகில் நிற்கின்றதோடுகூட மீண்டும் ஆக்னீதரத்
திற்கு அருகில் வந்து ஆக்னீதரத்தினுடைய பூர்வபாகத்தில் மேற்கு முகமாய்
நின்றமகொண்டிருக்கும்போது ஒரு ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும் என்பது.

ஹோமத்திற்கு அங்கமாகிய மந்திரத்தை விளக்கின்றது

பிராமணம் 13

उभा जित्यथुनं परा जयेथे न परा जित्ये कतरश्चनेनोः । इन्द्रश्च विष्णो
यदपस्पृशेथां त्रेधा सहस्रं वि तदैरयेथामिति ।

என்பது

சகத்திரதமிக் கோக்கள்)

இந்திர விஷ்ணுக்களே ! நீவிரிருவரும் எங்கும் வெற்றி பெறுகின்றவர்கள். ஓரிடத்தும் தோல்வியடையாதவர்கள். இவ்விருவர்களுள் ஒருவரேனும் ஓரிடத்தும் தோல்வியடையாதவர்கள் என்பதாம். விஷ்ணுவே ! நீயும் இந்திரனும் ஒருவர்க்கொருவர் கலசப்பட்டபோது ஆயிரம் கோக்களையும் மூன்றாய் பகுத்து ஒரு பங்கை நீயும், இரண்டு பங்கை இந்திரனுமாக அடைந்தீர்கள் என்பது.

“தீரோதா சகஸ்தீரம்,, என்னும் மந்திரப்பகுதியின் கருத்தை விளக்குகின்றது

பிராமணம் 14

प्रेषाविभक्तौ वै त्रिरात्रे सहस्रं साहस्रीमेवैनां करोति सहस्रस्यैवैनां मा-
त्रां करोति ।

என்பது

உரை

திரிராத்திரயாகத்தில் ஆயிரம் கோக்களை மூன்றாய் பகுத்தல் வேண்டுமென்பது = துளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்பதாகிய சகத்திரதமி என்பதையே ஆயிரமென வழங்கியதாம் எண்ணிக்கையில் ஆயிரம் என்பதில்லை என்பது.

இதற்கு அங்கமாகிய மற்றோ ஹோமத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 15

रूपाणि जुहोति रूपैरेवैनां समर्धयति ।

என்பது.

உரை

சிவப்பு, பூனைக்கண், ஒருவயது என்பவைகள் எதற்குளவோ, அதை ஹோமஞ் செய்க. அதாவது, “ரோஷிணியை ஸ்வாஹா” என்பது முதலிய மந்திரங்களால் என்பதை ஈண்டு யூகித்துணர்க. இவ்வாறு செய்யில் இத்தகைய வடிவத்தால் இக்கோ, சம்பததைக் கொடுக்கின்றது என்பதாம்.

குந்தகு அங்கமாகிய சேபத்தை வீதிக்கின்றது

பிராமணம் 16

तस्या उपोऽथाय कर्णमा जपेत् ।

என்பது

உரை

அக்கோவின் செவிக்கருகில் நின்றுகொண்டு மேல்வரும் மந்திரத்தைச் செபித்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

அம்மந்திரத்தை விளக்குகின்றது

பிராமணம் 17

इडे रन्तेऽदिते सरस्वति धिये प्रेयसि महि विश्रुत्येतानिते अग्निye नामानि

सुकृतं मा देवेषु ब्रूतादिति ।

என்பது.

உரை

பிறரால் துன்புறுத்தப்படாத கோவே ! இடா, ரந்தா, அதிதி, சரசுவதி, பிரியா, ப்ரேயஸி, மஹி, என்னும் உனது பெயர்களைக் கேட்டு இங்கு இப் பெயர்களால் உன்னை அழைக்கின்றோம். இத்தகைய கோவே ! நீ, எசமான னாகிய யான் புண்ணியஞ் செய்தவனென்று தேவர்களிடத்துக் கூறுவாயாக என்பது.

மந்திரத்தின் கருத்தைக் கூறுகின்றது

பிராமணம் 18

देवेभ्य एवैनमा वेदयत्येवेन देवा युध्यन्ते ।

என்பது

உரை

தேவர்கள், இவ்வெசமானன் புண்ணியஞ் செய்தவனென்று தெரிந்து கொள்ளும்படி இம்மந்திரபாடத்தால் அறிமுகப்படுத்தி வைக்கின்றது. இதனால், இவன் புண்ணியஞ் செய்தவனென்று தேவர்கள், உணர்ந்துகொள்வர் என்பது.

ஆளுவது அதுவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாங் காண்டம் முதற் பிரபாடகம்

ஏழாவது அநுவாகம்

நான்கு பஞ்சாதிக்குமேல் பன்னிரண்டு பதங்களைக் கொண்டது.

சகத்திரதமி என்பதன் தானத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்.

சஹஸதமயா¹ வै यजमानस्सुवर्ग लोकमेति सैनश् सुवर्ग लोकं
गमयति सा मा सुवर्ग लोकं गमयेत्याह सुवर्गमेवैन² लोकं गम-
यति सा मा ज्योतिष्मन्तं लोकं गमयेत्याह ज्योतिष्मन्तमेवैन³
लोकं गमयति सा मा सर्वान्पुण्याँ होकान्गमयेत्याह सर्वीनेवैन⁴
पुण्याँ होकान्गमयति सा ॥२९॥ मा प्रतिष्ठां गमय प्रजया पशुभिः
सह पुनर्मा⁵ विशताद्रयिरिति प्रजयैवैन⁶ पशुभि रय्यां प्रति ष्टाप-
यति प्रजावान्पशुमान् यिमान्भवति य एवं वेदं तामश्रीवे⁷ वा
ब्रह्मणे वा होत्रे वोद्वात्रे वाऽध्वर्यवे⁸ वा दद्यात् सहस्रमस्य सा दत्ता
भवति सहस्रमस्य प्रतिगृहीतं भवति यस्ताम विद्वान् ॥ ३० ॥ प्रति
गृह्णाति तां प्रति गृह्णीयादेकाऽसि न सहस्रमेकां त्वा भूतां प्रति
गृह्णामि न सहस्रमेकां मा भूताऽसि विश मा सहस्रमित्येकामेवैन⁹
भूतां प्रति गृह्णाति न सहस्रं य एवं वेदं स्योनाऽसि सुपदा सुशेवा
स्योना माऽसि विश सुपदा माऽसि विश सुशेवा माऽसि विश ॥३१॥
इत्याह स्योनैवैन¹⁰ सुपदा सुशेवा भूताऽसि विशति नैन¹¹ हिनस्ति
ब्रह्मवादिनो वदन्ति सहस्रं¹² सहस्रतम्यन्वेती३ सहस्रतमी¹³ सहस्र-
३मिति यत्प्राचीमुत्सृजेत् सहस्रं¹⁴ सहस्रतम्यन्वियात् त् सहस्रमप्रज्ञावश्-
सुवर्ग लोकं न प्र जानीयात्प्रतीची मुत्सृजति ता¹⁵ सहस्रमनु पर्या-

वर्तते सा प्रजानती सुवर्गं लोकमेति यजमानमभ्युत्सृजति क्षिप्रे

सहस्रं प्रजायत उत्तमा नीयेत् प्रथमा देवान् ॥३२॥

लोकांगमयति साविद्वान्सुशेवा माऽग्निं यजमानं द्वादश च ।

இதில், 'சகத்திரதமி' என்னும் கோவின் தானங்கூறப்படுகின்றது.

சகத்திரதம் என்னும் கோவை எசமானன் போற்ற வேண்டிய நான்து மந்திரங்
களுள் முதலாவது மந்திரத்தின் கருத்தை விளக்குகின்றது

பிராமணம் 1

सहस्रतम्या वै यजमानस्सुवर्गं लोकमेति सैनऽसुवर्गं लोकं गमयति ।

என்பது.

உரை

எசமானன், 'சகத்திரதமி' என்னும் இக்கோவால் சுவர்க்கலோகத்தை
யடைகின்றான். அதுவும் இவனை சுவர்க்கத்தையடையச் செய்கின்றது. ஆக
வே, "ஸாமா ஸுவர்க்கம் லோகங்கமய" என்பது முதலான மந்திரங்களை
ஒதல்வேண்டும். "அதத்கையநீ என்றை" சுவர்க்கமடையும்படி செய்வாயாக
என்பது அதன் பொருளாம் என்பது. இம்மந்திர பாடத்தால் ஆக கோ
இவனை சுவர்க்கமடையும்படி செய்கின்றது என்பதாம்.

ஜனம் மூன்று மந்திரங்களின்கருத்துக்களை விளக்குகின்றது

பிராமணம் 2

सामा सुवर्गं लोकं गमयेत्याह सुवर्गमेवैनं लोकं गमयति सा मा ज्योति-

ष्मन्तं लोकं गमयेत्याह ज्योतिष्मन्तमेवैनं लोकं गमयति सा मा सर्वा-

न्पुण्याल्लोकान्गमयेत्याह सर्वानेवैनं पुण्याल्लोकान्गमयति सा मा प्रतिष्ठां

गमय प्रजया पशुभिस्सह पुनर्माऽऽविशताद्रयिरिति प्रजयैवैनं पशुभी

रभ्यां प्रतिष्ठापयति ।

என்பது

உரை

"ஸாமா" ஜோதிஷ்மந்தம் லோகம் கமய" என்றது, அது இவனை ஜோதிஷ்
லோகத்தையடையும்படி செய்கின்றது என்கின்றது.

சுகத்திரதமித் தட்சிணை)

“ஸாமா ஸர்வான் புண்யான் லோகாந் கமய” என்பது, அது, இவனை இந்நிரலோக முதலிய உலகங்கனையடையும்படி செய்கின்றது என்கின்றது.

“ஸாமா ப்ரதிஷ்டாங்கமய” என்பது பிரசை பசுக்கள் தனங்களுடன் நெடுநாள் நிலைத்திருக்கும்படி பெருமையைக் கொடுக்கின்றது என்பது.

இதையுணர்ந்தவனைப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 3

प्रजावान्पशुमान्रयिमान्भवति य एवं वेद ।

என்பது.

உரை.

இச் சுகத்திரதமி என்னுங் கோவின் பெருமையை யுணர்ந்தவன், பசு, புத்திர, தன முதலானவைகளை யடைகின்றான் என்பது.

சுகத்திரதமி எனுங்கோவின் தானத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 4

तामशीथे वा ब्रह्मणे वा होत्रे वोद्गात्रे वाऽथर्वयवे वा दद्यात्सहस्रस्य सा दत्ता भवति ।

என்பது.

உரை.

அக்கோவை, ஆக்கினீத்திரன், அல்லது, பிரமன், அல்லது, ஹோதா, அல்லது உத்காதா, அல்லது அத்வரியவுக்கேனும் தானஞ் செய்யில் சுகத்திரதமி என்னுங் கோவை தானஞ் செய்ததாகின்றது என்பது.

தானம் வாங்குந் தோடம் சீங்குதந் பொருட்டு வாங்குவதற்கு ஒருமந்திரத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 5

सहस्रस्य प्रतिगृहीतं भवति यस्तामविद्वान्प्रतिगृह्णाति तां प्रति गृह्णी-
यादेकाऽसि न सहस्रमेकां त्वा भूतां प्रति गृह्णामि न सहस्रमेका मा
भूताऽऽ विश मा सहस्रमिति ।

என்பது.

மந்திர முணராதவன் தானம் வாங்கில் ஆயிரங் கோக்களைத் தானம் வாங்கிய குற்றமுடையவனாகின்றான். ஆதலின் “ஏகாஸி என்பது முதலியதும், மாஸஹஸ்ரம்” என்பதிருகியதுமாகிய மந்திரத்தால் தானம் வாங்கல் வேண்டுமென்பதாம்.

அம்மந்திரப்பொருளோ, சகத்திரதமி என்னுங்கோவே! நீ ஒன்றாகவே இருக்கின்றாய்; ஆயிரமன்று. ஆதலின் உன்னை ஒன்றென்றே தானம் வாங்குகின்றேன். ஆயிரமாய் அன்று. நீ ஒன்றாயிருந்து எம்மிற் புகுவாயாக ஆயிரங்களாய்ப் புகாதே என்பதாம்.

மந்திரத்தையுணர்ந்தவனைப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 6

एकामैवेनां भूतां प्रति गृह्णाति न सहस्रं य एवं वेद ।

என்பது

உரை

இம்மந்திரத்தின் உண்மையையுணர்ந்தவன் ஒன்றையே தானம் வாங்குகின்றான் ஆயிரத்தையன்று என்பதாம்.

ஓர், தானம் வாங்குவதற்கு முன்செய்க்க வேண்டிய மந்திரத்தை ஏற்படுத்தி அதன் பொருளை விளக்கின்றது

பிராமணம் 7

स्योनासि सुषदा स्योवा स्योना माऽस विश सुषदा माऽस विश सुषोवा
माऽस विशेत्याह स्योनैवेन५ सुषदा सुषोवा भूताऽस विशति नैन५
हिनस्ति ।

எப்பன்று

உரை

சகத்திரதமி என்னுங்கோவே! நீ, இன்பளிப்பதும், பால்கறக்கும் போது இனிது அடையத்தக்கதுமாக இருக்கின்றாய். ஆதலின், சகந்தருவதும் சொறிந்து கொடுத்தல் முதலிய சேவையை நன்கு ஏற்றுக் கொள்வதுமாய் எம்மையடைவாயாக. இது எல்லாவகையானும் துன்புறுத்தாதது என்கின்றது என்பது.

சகத்திரதமித் தட்சிணை)

உடன்பாட்டாலும் எதிர்மறையாலும் மேற்கு முகமாய் கோவை அவிழ்த்து விடல் வேண்டுமென்பதைவிதிக்கின்றது

பிராமணம் 8

ब्रह्मवादिनो वदन्ति सद्वक्षः सद्व्यतम्यन्वेती३ सद्व्यतमी५ सद्व्यता३-
मिति यप्राचीमुखजेसद्वक्षः सद्व्यतम्यन्विषात्सद्वक्षमप्रज्ञाव५-
सुवर्गं लोकं न प्र जानीयात्प्राचीमुखजति ता५ सद्व्यतनु पर्यावर्तते
सा प्रजानती सुवर्गं लोकमिति ।

என்பது

உரை

ஆயிரம் கோக்களுக்குமுன் செல்லல் வேண்டுமா? அல்லது சகத்திரதமி என்னுங் கோவிற்குமுன் செல்லல் வேண்டுமா? என்று பிரமவாதிகள் ஆராய் ச்சி செய்தனர். கிழக்குமுகமாய்விடில், ஆயிரம் கோக்களும் முன் செல்லல் வேண்டும். அப்போது ஞானமின்றியவைகளாய் அவைகள் சுவர்க்கத்தை யுணரமாட்டா. ஆகலின் அதை நீக்குவதற்கு மேற்கு முகமாய் அவிழ்த்து விடல் வேண்டும். அப்போது முன்னே சகத்ரதமி என்னுங் கோ செல்லும் போது அகன் பின்னால் ஆயிரம் பசுக்களுஞ் செல்கின்றன. அவை சுவர்க் கத்தின் மார்க்கத்தை உணர்ந்தவைகளாய் இவனைச் சுவர்க்கத்திற் சேர்க்கின் றன என்பது.

ஆயிரம் வராகன் இடையுள்ள பொன்னுன் அதை விலைகீதவாங்கி எசமான னுடைய கோசாலையில் விட்டுவிடல் வேண்டுமென்பதை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 9

यजमानमभ्युसृजति क्षिप्रे सद्वक्षं प्र जायत उत्तमा नीयते प्रथमा देवा-
साञ्छति ।

என்பது

உரை

இருத்துவிக்குக்களின் பொருட்டு விலைக்கு வாங்கிய அக்கோவை, எச மானனுடைய வீட்டிற்கு நேராக விட்டுவிடல்வேண்டும். அவ்வாறு விட்டு விடில் அது எசமானனுடைய வீட்டில் விரைவில் ஆயிரம் பசுக்களை யுண்டாக் குகின்றது. இது தட்சிணைக்குக் கொண்டுபோகும்போது கடைசியிற் கொண்டு போகப்படுகிறது. சுவர்க்கத்தையடையும்போது முதலாவதாய் எசமான னுடன் தேவர்களையடைகின்றது என்பது.

ஏழாம் அநுவாகம்

7

முற்றிற்று.

ஏழாங் காண்டம் முதற் பிரபாடகம்

எட்டாவது அநுவாகம்

இரண்டு பஞ்சாதிக்குமேல் பதினெட்டுப் பதங்களைக் கொண்டது.

அத்திரிமணியாற் கண்ட நான்கு சுத்தியாகசுக்களையுடைய சோமயாகத்
தைக்கூறும் பிராமணங்கள்.

அந்ரததா₁தௌ₂ய₃ ப்ர₄ஜ₅ம் பூ₆வ்ர₇காம₈ய₉ ச ரி₁₀ரி₁₁ச₁₂னா₁₃ம₁₄ந₁₅ய₁₆த₁₇
நி₁₈வ₁₉ய₂₀ி₂₁சி₂₂தில₂₃ல₂₄ ய₂₅ாத₂₆ய₂₇ாம₂₈ா₂₉ ச₃₀ எ₃₁த₃₂ம்₃₃ ச₃₄தூ₃₅ர₃₆வ₃₇ம₃₈ப₃₉ஷ₄₀ய₄₁த₄₂மா₄₃ஹ₄₄ர₄₅த₄₆னா₄₇-
ய₄₈ஜ₄₉த₅₀ த₅₁த₅₂ோ₅₃ வ₅₄ த₅₅ச₅₆ய₅₇ ச₅₈ந₅₉வ₆₀ார₆₁ா₆₂ வ₆₃ிர₆₄ா₆₅ அ₆₆ச₆₇ய₆₈ய₆₉ந₇₀த₇₁ சு₇₂ஹ₇₃ா₇₄த₇₅ா₇₆ மூ₇₇த₇₈ா₇₉த₈₀ா₈₁
ஸ்₈₂வ₈₃யு₈₄ஸ₈₅ு₈₆ம₈₇மே₈₈ய₈₉ோ₉₀ ய₉₁ எ₉₂வ₉₃ வி₉₄த₉₅ா₉₆ஸ₉₇ந₉₈வ₉₉ர₁₀₀வ₁₀₁ர₁₀₂ே₁₀₃ண₁₀₄ ய₁₀₅ஜ₁₀₆த₁₀₇ அ₁₀₈-ஸ₁₀₉ய₁₁₀ ச₁₁₁ந₁₁₂வ₁₁₃ா₁₁₄ம்₁₁₅
வ₁₁₆ிர₁₁₇ா₁₁₈ ஜ₁₁₉ய₁₂₀ய₁₂₁ந₁₂₂த₁₂₃ சு₁₂₄ஹ₁₂₅ா₁₂₆த₁₂₇ா₁₂₈ மூ₁₂₉த₁₃₀ா₁₃₁த₁₃₂ா₁₃₃ ஸ்₁₃₄வ₁₃₅யு₁₃₆ஸ₁₃₇ு₁₃₈ம₁₃₉மே₁₄₀ய₁₄₁ோ₁₄₂ யே₁₄₃ ச₁₄₄ந₁₄₅ு₁₄₆வி₁₄₇ஸ₁₄₈த₁₄₉ா₁₅₀ஃ₁₅₁
ப₁₅₂வ₁₅₃மா₁₅₄னா₁₅₅ ப்ர₁₅₆ஹ₁₅₇வ₁₅₈ச₁₅₉ம்₁₆₀ த₁₆₁த₁₆₂ ॥ 33 ॥ ய₁₆₃ உ₁₆₄ய₁₆₅ந₁₆₆ஸ₁₆₇த₁₆₈ோ₁₆₉ம₁₇₀ா₁₇₁ ஶ்ரீ₁₇₂ஸ₁₇₃ா₁₇₄ஸ₁₇₅-
த்ரி₁₇₆ஸ₁₇₇ ஶ்ர₁₇₈த₁₇₉ா₁₈₀த₁₈₁வ₁₈₂ம்₁₈₃ ய₁₈₄ஜ₁₈₅மா₁₈₆ன₁₈₇ ச₁₈₈த₁₈₉ய₁₉₀ார₁₉₁ வ₁₉₂ிர₁₉₃ய₁₉₄ோ₁₉₅ணி₁₉₆ ந₁₉₇ோ₁₉₈ப₁₉₉ா₂₀₀ன₂₀₁ம₂₀₂ந₂₀₃ை₂₀₄ஜ₂₀₅ இ₂₀₆ந்ரி₂₀₇ய₂₀₈
ப்ர₂₀₉ஹ₂₁₀வ₂₁₁ச₂₁₂ம்₂₁₃ம₂₁₄ந்ந₂₁₅ா₂₁₆ய₂₁₇ஸ₂₁₈ ச₂₁₉ எ₂₂₀த₂₂₁ா₂₂₂ஸ₂₂₃ந₂₂₄ு₂₂₅ர₂₂₆ஸ₂₂₇ந₂₂₈ு₂₂₉த₂₃₀ு₂₃₁ஸ₂₃₂ோ₂₃₃ம₂₃₄ா₂₃₅ன₂₃₆ப₂₃₇ஷ₂₃₈ய₂₃₉த₂₄₀மா₂₄₁ஹ₂₄₂ர₂₄₃த₂₄₄ி₂₄₅-
ர₂₄₆த₂₄₇ர₂₄₈ய₂₄₉ஜ₂₅₀த₂₅₁ த₂₅₂ை₂₅₃ஜ₂₅₄ எ₂₅₅வ₂₅₆ ப்ர₂₅₇த₂₅₈மே₂₅₉ந₂₆₀ா₂₆₁வ₂₆₂ா₂₆₃ந்ந₂₆₄வ₂₆₅ே₂₆₆ந்ரி₂₆₇ய₂₆₈ த₂₆₉ி₂₇₀த₂₇₁ீ₂₇₂ய₂₇₃ே₂₇₄ன₂₇₅ ப்ர₂₇₆ஹ₂₇₇வ₂₇₈ச₂₇₉ம்₂₈₀ த₂₈₁ு₂₈₂த₂₈₃ீ₂₈₄-
ய₂₈₅ந₂₈₆ா₂₈₇ந்ந₂₈₈ா₂₈₉ய₂₉₀ ச₂₉₁ந₂₉₂த₂₉₃ே₂₉₄ன₂₉₅ ய₂₉₆ எ₂₉₇வ₂₉₈ வி₂₉₉த₃₀₀ா₃₀₁ஸ₃₀₂ந₃₀₃வ₃₀₄ர₃₀₅ஸ₃₀₆ந₃₀₇ு₃₀₈த₃₀₉ு₃₁₀ஸ₃₁₁ோ₃₁₂ம₃₁₃ா₃₁₄ன₃₁₅ா₃₁₆ஹ₃₁₇ர₃₁₈தி₃₁₉
த₃₂₀ை₃₂₁ய₃₂₂ஜ₃₂₃ந₃₂₄ை₃₂₅ த₃₂₆ை₃₂₇ஜ₃₂₈ எ₃₂₉வ₃₃₀ ப்ர₃₃₁த₃₃₂மே₃₃₃ந₃₃₄ா₃₃₅வ₃₃₆ ர₃₃₇ந்ந₃₃₈வ₃₃₉ இ₃₄₀ந்ரி₃₄₁ய₃₄₂ த₃₄₃ி₃₄₄த₃₄₅ீ₃₄₆ய₃₄₇ே₃₄₈ன₃₄₉ ப்ர₃₅₀ஹ₃₅₁வ₃₅₂ச₃₅₃ம்₃₅₄
த₃₅₅ு₃₅₆த₃₅₇ீ₃₅₈ய₃₅₉ந₃₆₀ா₃₆₁ந்ந₃₆₂ா₃₆₃ய₃₆₄ ச₃₆₅ந₃₆₆த₃₆₇ே₃₆₈ன₃₆₉ ய₃₇₀ாமே₃₇₁வ₃₇₂ா₃₇₃த்ரி₃₇₄க்ஷ₃₇₅த்ரி₃₇₆மா₃₇₇ஸ₃₇₈ோ₃₇₉த₃₈₀ாமே₃₈₁வ₃₈₂ ய₃₈₃ஜ₃₈₄மா₃₈₅ன₃₈₆ க்ஷ₃₈₇ோ-
தி ॥ 34 ॥ த₃₈₈த₃₈₉ை₃₉₀ஜ₃₉₁ எ₃₉₂வ₃₉₃ா₃₉₄ஸ₃₉₅த₃₉₆ி₃₉₇ஸ₃₉₈ ச₃₉₉ ॥

இதில் அத்திரியின் சதுராத்நிரம் விதிக்கப்படுகின்றது.

அத்திரி சதுராந்திரம்)

அதன் விதி

பிராமணம் 1

अभिरुद्धादौर्वाय प्रजां पुत्रकामाय स रिरिचानोऽमन्यत निर्वीर्यदिशथिलो
यातयामा स एतं चतूरात्रमपश्यत्समाऽहुरसेषायजत ततो वै तस्य च-
वारो वीरा आऽजायन्त सुहोता सूहता स्वध्वंस्सुसमेयो य एवं
विद्वाश्चतूरात्रेण यजत आऽस्य चवारो वीरा जायन्ते सुहोता सूहा-
ता स्वध्वंस्सुसमेयः ।

என்பது

உரை

ஊர்வருடைய புத்திரனாகிய ஓளர்வன், புத்திரப்பேற்றை விரும்பி அத-
திரி முனிவரை வேண்டினன். அத்திரி முனிவர் தனது குழந்தையை அவ-
னுக்குக் கொடுத்துவிட்டனர். பிறகு தான் வீணாராய் இருந்துகொண்டு, யான்
வீரியமிலாதவனும், குழந்தையைபுண்டாக்க வன்மையிலாதவனும், இளைத்-
தவனும், செயலில் வன்மையிலாதவனும், நாட்பட்டவனும், சாரமில்லாதவனு-
மாயினேன் என்று ஆராய்ந்து குழந்தைப்பேற்றிற்குக் காரணமாகிய சதுராத-
திர யாகத்தைக் கண்டபிடித்து அதற்கு வேண்டிய உபகரணங்களை யெல்லாம்
தேடியாகந் செய்தான். அதனால் அவனுக்கு நான்கு குழந்தைகள் உண்டா-
யின. அவைகளோ, ஹேளத்திரத்திலும், ஓளத்திரத்திலும், ஆத்வரியத்தி-
லும், எக்ருப்பிரயோக வுபதேசத்திலும் (பிரமதவ) வன்மையுடையவைகளா-
யின. ஆதலின், பிறரும் இவ்வாறு செய்யில் அத்தகைய புதல்வர்களைப் பெறு-
வர்கள் என்பது.

இதில், பகிழ்ப்பவமானம் மாந்தியந்திபவமானம் ஆர்ப்பவபவமானம் என்னும்
முன்றிவமுள்ள ஸ்தோம வீசேடங்களை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 2

ये चतुर्विंशः पवमाना ब्रह्मवर्चसं तत् ।

என்பது.

உரை

எந்த இருக்கு இருபத்துநான்கு முறை ஆவிருத்திசெய்து துதிக்கப்படு-
கின்றதோ, அத்தகைய ஸ்தோமத்துடன் பவமானத துதி செய்தல் வேண்-
டும. அவ்வாறு செய்யில் பவமானம் மூன்றாம் எல்லாப் பிரமவொளிகளையு-
முடையதாகின்றன. இருபத்துநான்கு எண்ணுள்ள காயத்திரி செபம் முத-
லானவைகள் பிரமவொளிக்குக் காரணமாதலினேன்க என்பது.

பவமான மொழிந்த ஔனய துதிகளுள் மேன்மேலும் மீதுதியானதை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 3

य उद्यन्तस्तोमाश्शीर्सा ।

என்பது

உரை

மேலுமேலுஞ் சிறப்பை அடையும் ஸ்தோமங்கள் எவைகளோ, அவைகளே சம்பந்தையுடையவைகள். அவையாவன :—திரிவிருந்த, பஞ்சதச, சப்ததச, ஏகவிம்ச, திரினவம், திரியத்திரிம்சத். (3—15, 17—21, 27—33.) என்னும் ஆறு ஸ்தோமங்கள். அவற்றுள், முதல் நாள் காலையில் மூன்று மாத் தியந்தின சவனத்தில் பதினைந்து. மூன்றாஞ் சவனத்தில் பதினேழாம், இனி இரண்டாம் நாள் மூன்று என்பதை விட்டுவிட்டு, பதினைந்து, பதினேழு, இருபத்தொன்று என்பவைகளால் மூன்று சவனங்களையுஞ் செய்தல் வேண்டும். மூன்று நாளிலோ, பதினேழு, இருபத்தொன்று, இருபத்தேழு என்பவைகளால் மூன்று சவனங்களையுஞ் செய்தல்வேண்டும். நான்காநாள் இருபத்தொன்று, இருபத்தேழு, முப்பத்துமூன்று என்பவைகளால் மூன்று சவனங்களையுந் செய்தல் வேண்டும். இது உதயத் (மேலு மேலுஞ் சிறப்புடையது) எனப்படும் என்பதாம்.

அத்தகைய குக்சுதுராத்திரத்தைப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 4

अवि॒ष्ट्रश्च॑ अ॒व्य॒यज॑मानं च॒त्वारि॑ वी॒र्या॑णि नो॒पान॑म॒न्तेज॑ इन्द्रि॒यं ब्र॒ह्मवर्च॑-
सम॒न्नाद्य॑ स ए॒ताश्च॑तु॒र॒ध्व॒तु॒ष्टो॒मान्॒सो॒मान॑प॒श्य॒त्ताना॑श्च॒र॒त्तैर॑य॒जत॑
तेज॑ ए॒व प्र॒थमे॑ना॒वा॒र॒ण्ये॒न्द्रि॒यं द्वि॒तीये॑न ब्र॒ह्मवर्च॑सं तृ॒तीये॑न॒न्नाद्य॑ च॒तु॒र्थेन॑ ।

என்பது

உரை

சிரத்தையையே தேவதையாகக் கொண்ட அத்திரிரிஷி, எப்போதும் யாகஞ்செய்து கொண்டிருந்தும் அமுகு, இந்திரியவன்மை, மறையோதன் முதலிய சம்பத்து, இனிய உணவு என்பவைகளையடைந்திலர். பிறகு, ஒவ்வொரு நாளும் இருபத்துநான்கு கொண்ட. பவமானத்துதியையும், அப்பவ

சமதக்கினி சதுராத்திரம்)

மான மூன்றின்பொருட்டு, மேற்கூறியபடியே திரிவிருத் முதலிய மூன்று ஸ்தோமங்களையும் நான்கு நாளும் முறையேசெய்து அத்திரிசிஷி, அழகு முதலானவைகளை முறையாய் யடைந்தனர் என்பது.

நான்கு நாளுஞ்செய்யும் முடியாகமும் கூறப்பட்டது. இப்போது யாகத்தின் அவயவமாகிய நாள் நான்கை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 5

य एवं विद्वाश्चतुरश्वतुष्टोमान्सोमानाहरति तैर्यजते तेज एव प्रथमेनाव
रुन्ध इन्द्रियं द्वितीयेन ब्रह्मवर्चसं तृतीयेनान्नाद्यं चतुर्थेन यामेवात्रिक-
दिमाध्वोत्तामेव यजमान ऋध्नोति ।

என்பது.

உரை

இவ்வாறுணர்ந்து நான்கு நாளுங் நான்கு ஸ்தோமயாகத்தைச் செய்கின்
றவன், முதலாவதால் அமுசையும், இரண்டாவதால் இத்திரிய வன்மையையும்,
மூன்றாவதால் மறையோதல் முதலிய சம்பத்தையும், நான்காவதால் நல்ல
வுணவையும் அத்திரிசிஷியடைந்ததுபோல் அடைவன் என்பது.

எட்டாம் அநுவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாங் காண்டம் முதற்பிரபாகம்

ஒன்பதாம் அநுவாகம்

நாற்பத்தெட்டுப் பதங்களைக் கொண்டது.

சமதக்கினி சதுராத்திரத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்.

जमदग्निः षुष्टिकामश्चतुरात्रेणायजत स एतान्पोषाः अपुष्यत्-
सात्पलितौ जामदग्नियौ न सं जानाते एतानेव पोषान्पुष्यति य
एवं विद्वाश्चतुरात्रेण यजते पुरोडाशिन्यं उपसदो भवन्ति पञ्चवो

वै पुरोडाशः पशुनेवाव रुधेऽन्नं वै पुरोडाशोऽन्नमेवाव रुधेऽन्नादः
 पशुमान्भवति य एवं विद्वाश्चतुरात्रेण यजते ॥ ३५ ॥ जमदग्नि-
 रष्टान्तवारिश्शत् ।

இதில், சமதக்கினியின் சதுராத்திரம் கூறப்படுகின்றது.

அதைவித்தம் பொருட்டு முன்னுரை கூறுகின்றது

பிராமணம் 1

जमदग्निः पुष्टिकामश्चतुरात्रेणायजत स एतान्पोषाश्च अपुष्यत्सप्तात्पक्षितौ
 जामदग्नियौ न सं जानाते ।

என்பது

உரை

சமதக்கினிமுனிவர், சதுராத்திரயாகத்தைச் செய்து, பிரசை, பசு, தன முதலான முழுச்சம்பத்தையுமடைந்தனர். இவர், சம்பத்தின் பாகுகாப்பிற் குரிய யாகத்தைச் செய்ததால் அக்குலத்தில் வறியோர்களாய் என்றும் இருவர் இருந்தனர். அதாவது, ஏதோ ஒரு பிழையால் ஒருவர் அக்குலத்தில் வறியராயினும் தொடர்ந்து இருவர் வறியர்களாக இருந்ததிலலை. அவர் தமது உடம்பை வீணாக அறிந்திலர் எனினுமாம். அக்குலத்தில் வறுமை என்பதே இல்லே என்னல் சாரம் என்பது.

என்பது

உரை

இனி அதை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 2

एतानेव पोषान्पुष्यति य एवं विद्वाश्चतुरात्रेण यजते ।

என்பது

உரை

இதன் உண்மையை உள்ளவாறுணர்ந்து சதுராத்திர யாகஞ்செய்கின்ற வன், புத்திர, பசு, தன முதலியவைகளின் நிறைந்த சம்பத்தையடைகின்றான் என்பது.

இதனுடைய உபசத்தில் ஓநவீசேடத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 3

पुरोडाशिन्य उपसदो भवन्ति पयवो वे पुरोडाशः पशून्वाव रुन्वे ।

என்பது

உரை

பன்னிரண்டு உபசத்க்களிலும் புரோடாசங்கள் உண்டு, புரோடாசம், பசுவையடையக் காரணமாதலின் பசுவையடைகின்றான். புரோடாசம் அன்ன மாதலின் உணவும் பெருநீளாயுமடைகின்றான் என்பது.

—o—o—o—

இதைபுணர்ந்து செய்யும் அநுட்டானத்தைப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 4

अन्नं वै पुरोडाशोऽन्नमेवाव रुन्वेऽन्नादः पशुमन्भवति य एवं विद्वाश्च
सूत्राण्य यजते ।

என்பது.

உரை

இதன் உண்மையை புணர்ந்து சதுராத்திர யாகத்தைச் செய்கின்றவன் கல்லுணவை அருந்தவன் பசுக்களைபுமடைவன் என்பது.

ஒன்பதாமநவாகம்

முற்றிற்று.

—o—o—o—

ஏழாங் காண்டம் முதற் பிரபாடகம்

பத்தாவது அநுவாகம்

நான்கு பஞ்சாதியைக் கொண்டது.

பஞ்சராத்திரத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்.

संवत्सरो वा इदमेकं आसीत्सोऽकामयततून्सृजेयेति स एतं
पञ्चरात्रमपश्यत्तमाऽहरत्तेनायजत ततो वै स ऋतून्सृजत य एवं
विद्वान्पञ्चरात्रेण यजते प्रैव जायते त ऋतवस्सृष्टा न व्यावन्त
त एतं पञ्चरात्रमपश्यन्तमाऽहरन्तेनायजन्त ततो वै ते व्याव-

த்ன ॥ ३६ ॥ ய एवं விद्वாந்ப்ஷ்ராத்ரேண யஜதே வி பாப்மநா ப்ராஹ்-
 வ்யேணாஃ ஸ் வர்ததே சர்வீசேநிஷ்ஷோசேயோஃகாமயத ப்ஷுமான்த்ஸ்யாமிதி ச
 எத் ப்ஷ்ராத்ரமாஃஹ்ரதேநாயஜத ததோ வை ச சஹஸ்ரம் ப்ஷுந்ராஃஃமோத்ய एवं
 வித்வாந்ப்ஷ்ராத்ரேண யஜதே ப்ர சஹஸ்ரம் ப்ஷுநாமோதி வவர: ப்ராஹ்ணி-
 காமயத வாச: ப்ரவதிதா த்யாமிதி ச எத் ப்ஷ்ராத்ரமா ॥ ३७ ॥
 அஹ்ரதேநாயஜத ததோ வை ச வாச: ப்ரவதிதாஃமவத்ய एवं வித்வாந்ப்ஷ்-
 ராத்ரேண யஜதே ப்ரவதிதேவ வாசோ மவத்யதோ என வாசஸ்பதிரித்யாஹு-
 நாஸ்ததூராந்ரோஜிதிருக்ஷ்ணபூந்ரோஃத்ய வா எப சம்ப்ரதி யஜோ யத்ப்ஷ்ராத்ரோ
 ய एवंவித்வாந்ப்ஷ்ராத்ரேண யஜதே சம்ப்ரதேய் யஜேந யஜதேப்ஷ்ராத்ரோ மவதி
 ப்ஷ்வாவா ஸ்ருதவ்ஸ்வத்ஸர: ॥ ३८ ॥ ஸ்ருதவ்யேவ ச்வத்ஸரே ப்ரதி திபுத்யதோ
 ப்ஷ்வாக்ஷரா பஹ்நி: பாஹ்நி யஜோ யஜமேவாவ் ஸந்யே த்ரிபுத்ரிபிதோமோ
 மவதி தேஜ் எவாவ் ஸந்யே ப்ஷ்வத்ஷோ மவதீந்ந்ரியமேவாவ் ஸந்யே சமத்ஷோ
 மவத்யந்நாத்யஸ்யாவ்ஸுத்யா அதோ ப்ரேவ தேந் ஜாயதே ப்ஷ்வவித்ஷோஃமோ
 மவதி ப்ரஜாபதேராப்தேயே மஹாத்ரதவாந்நாத்யஸ்யாவ்ஸுத்யே வித்யஜித்சவ்ஸு-
 த்ரோஃதிராத்ரோ மவதி சர்வஸ்யாமிஜித்யே ॥ ३९ ॥ தே வ்யாவ்ர்தந்த ப்ர-
 திதா த்யாமிதி ச எத் ப்ஷ்ராத்ரமா ச்வத்ஸரோஃமிஜித்யே ॥ ४० ॥

இதில் பஞ்சராத்திரம் கூறப்படுகின்றது.

அதன் வீதி

பிராமணம் 1

வத்ஸரோ வா ஐதமேகா ஆஸீத்சோஃகாமயததேந்ஸுஜேயேதி ச எத் ப்ஷ்ராத்ரம-
 பத்யதமாஃஹ்ரதேநாயஜத ததோ வை ச ஸ்ருதவ்ஸுஜத ய एवं வித்வாந்ப்ஷ்-
 ராத்ரேண யஜதே ப்ரேவ ஜாயதே ।

என்பது,

உரை.

இக்கால வடிவம் இருதுக்கள் உண்டாவதற்கு முன் வருடவடிவாய்ப் பிரமனுடைய வடிவாகவே இருந்தது. அப் பிரமன் இருதுக்களைப் படைத்தப் பொருட்டு அதற்குச் சாதனமாகிய பஞ்சராத்திரம் என்னும் யாகத்தைச் செய்து இருதுக்களைப் படைத்தான். இத்தன்மையையுணர்ந்து பஞ்சராத்திர யாகத்தை செய்கின்றவன் பிரசையை உண்டாக்குகின்றான் என்பது.

லேறு பாட்டை விரும்பியவனுக்கு அதையே விதிக்கின்றது

பிராமணம் 2

त ऋतवस्सृष्टा न व्यावर्तन्त त एतं पञ्चरात्रमपश्यन्तमाऽहरन्तेनायजन्त
ततो वै ते व्यावर्तन्त य एवं विद्वान्पञ्चरात्रेण यजते वि पाप्मना भ्रातृ-
व्येणाऽऽवर्तते।

என்பது.

உரை.

அவ்விருதுக்கள் தனித்தனி வெவ்வேறாக ஆகவில்லை. பிறகு, பஞ்சராத்திர யாகத்தைச் செய்து 'வசந்தம், என்னும் பெயர் முதலியவைகளுடன் கூட வெவ்வேறாக ஆய்விட்டன. ஆதலின், ஏனையோர்களும் இப்பஞ்சராத்திர யாகத்தைச் செய்து, பாவத்துடனும், பகைவனுடனும் கூடாமல் பிரிந்துவிடுகின்றார்கள் என்பது.

பசுவையடைவதற்கும் அதையே விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 3

सार्धेसेनिश्शौचैयोऽकामयत पशुमान्स्यामिति स एतं पञ्चरात्रमाऽहर-
सेनायजत ततो वै स सहस्रं पशून्पाऽऽप्नोय एवं विद्वान्पञ्चरात्रेण
यजते प्र सहस्रं पशूनाप्नोति ।

என்பது

உரை

சர்வசேனனுடைய புதல்வர்களும், சுசி என்பவளுடைய புதல்வர்களும் தமக்கும் பசுக்கள் வேண்டுமென்று விரும்பி பஞ்சராத்திர யாகத்தைத்தேடிச் செய்து ஆயிரம் பசுக்களையடைந்தனர். ஆதலின், இதன் தன்மையை யுணர்ந்து பஞ்சராத்திரத்தைச் செய்கின்றவன், ஆயிரம் பசுக்களை யடைகின்றான் என்பது.

சபையில் பேசும்பூற்றல் வேண்டுமென்று விரும்பியவனுக்கும் அதையே விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 4

वचः प्रावहणिकामयत वाचः प्रवदिता स्यासिति स एतं पञ्चरात्रमा-
हरत्तेनायजत ततो वै स वाचः प्रवदिताऽभवद्य एवं विद्वान्पञ्चरा-
त्रेण यजते प्रवदितैव वचो भवत्यथो एतं वाचस्पतिरित्याहुः ।

என்பது.

உரை

பிரவாஹணர் என்பவரின்புதல்வனாகிய பபரன் என்பவன், பெரும் வாக்காளனாக விரும்பி பஞ்சராத்திர யாகத்தைத் தேடிச்செய்து பிரசங்க வித்வானாகி விட்டான். ஆதலின், இத்தன்மையையுணர்ந்து பஞ்சராத்திர யாகத்தைச் செய்கின்றவன் பெரும் பேச்சாளியாகின்றான். அவனை, பிறர், வாசஸ்பதி யென்று வழங்குவார்கள் என்பது.

மீநதி துறைவு இன்மையால் அதைப்புக்கழிக்கிறது.

பிராமணம் 5

अनासश्चूत्रात्रोऽतिरिक्तषड्रात्रोऽथ वा एष संप्रति यज्ञोयत्पञ्चरात्रो य
एवं विद्वान्पञ्चरात्रेण यजते संप्रत्येव यज्ञेन यजते ।

என்பது

உரை

சதுராத்திரம் ஒருநாள் குறைவுடையதாமாதலின் கூறியபயன்களைக் கொடுக்க முடியாததாம். ஐந்து நாட்களால் அப்பயன்கள் உண்டாதலின் ஷட்ராத்திரமும் வேறும். ஆதலின், குறைவு மிகுதி என்னுந்தன்மையோடு கூடிய பஞ்சராத்திர யாகம் தகுதியுடையதாம். ஆதலின் இதை அறுட்டித்த வன் தகுதியாகிய யாகத்தைச் செய்கின்றவனாகின்றான் என்பது.

தகுதியாகிய ஐந்தைப் புகழ்கின்றது.

பிராமணம் 6

पञ्चरात्रो भवति पञ्च वा ऋतवस्संवत्सर ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रतितिष्ठ-
त्यथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तो यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्धे ।

என்பது.

பஞ்சராத்திரம்)

உரை

பஞ்சராத்திரம் பஞ்ச இருதுக்களாகின்றன. இருதுக்கள் வருடத்தில் முடிகின்றன. வருடம் இருதுக்களில் நிலைத்திருக்கின்றது. இனி, ஐந்தெழுத்துக்களையுடையது பந்திச் சந்திரம். எக்ஞமும் பாந்தமெனப்படுகின்றது ஆதலின் எக்ஞத்தையடைகின்றான் என்பது.

பஞ்சராத்திரத்தின் அவயவமாகிய ஐந்து நாட்களைவிதிக்கின்றது.

பிரயமணம் 7

त्रिवृदग्निष्टोमो भवति तेज एवाध रुधे पञ्चदशो भवतीन्द्रियमेवाध रुधे
सप्तदशो भवत्यन्नाद्यस्यावरुद्ध्या अथो प्रैव तेन जायते पञ्चविंशोऽ-
ग्निष्टोमो भवति प्रजापतेराप्यै महावतवानन्नाद्यस्यावरुद्ध्यै विश्वजि-
त्सर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भवति सर्वस्यामिजिलै ।

என்பது

உரை

பிரகிருதியில், திரிவிருத் முதலிய நான்கு ஸ்தோமங்களிலிருந்து பன்னிரண்டு துதிகள் உண்டாகின்றன. இதிலே, திரிவிருத் என்னும் ஒன்றிலேயே எல்லாத் துதிகளும் உண்டாகின்றன. அத்தகைய அக்கினிஷ்டோமம் முகலாவது நாளாம். திரிவிருதும் அக்கினியும் முகத்திலிருந்து உண்டானதால் இதனால் தேசசு (மறையோதல் முதலிய சம்பத்து) உண்டாகின்றது. பஞ்சதச ஸ்தோமம் ஒன்றேடுகூடிய உக்த்யம் இயண்டாவது நாளாம். இது, இந்திரனுடன் மார்பிலிருந்து உண்டானதால் இந்திரிய வன்மை உண்டாகின்றது. பதினேழு ஸ்தோமம் ஒன்றேடுகூடிய உக்த்யம் மூன்றாவது நாளாம். இது அன்னந் தங்குமிடமாகிய வயிற்றிலிருந்து உண்டானதால் இதனால் உணவுப் பொருள்களுண்டாகும். மற்றும், பிரசா உற்பத்தியும் உண்டு, இவ்விரண்டும் உக்த்யங்கள் என்பதை சூத்திரப்படி யூகித்துணர்க. இருபத்தைந்து ஸ்தோமம் ஒன்றுடன் கூடிய அக்கினிஷ்டோமம் நான்காம் நாளாம். இதுவும் சூத்திரப்படி கூறப்பட்டதென்றுணர்க. இதனால் பிரசாபதி தேவதைப் பிராப்தியாகின்றது. இது, கவாமயனத்திலுள்ள மகாவிரதத்திற்குரிய துதிகளைக்கொண்டுள்ளதால் மகாவிரதமெனப்படும். இதனால் உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. அக்கினிஷ்டோமத்தின் விகாரமாகிய விசுவசுத் என்னும் ஒருநாள் யாகம் ஐந்தாநாளாம் இது சர்வபிருஷ்டமாம். இது எல்லாப் பயனையும் தரும் என்பது.

பத்தாம் அவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாங் காண்டம் முதற் பிரபாடகம்

பதினோராவது அநுவாகம்

ஒரு பஞ்சாதிக்குமேல் இருபத்தைந்து பதங்களைக்கொண்டது.

குதிரையைக் கட்டுங் கயிற்றை எடுத்தற்குரிய மந்திரங்கள்.

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामा
दद इमामृग्यन्शनामृतस्य पूर्ण आयुषि विदेधु कव्या । तया
देशस्युतमा बभूवृक्षतस्य सामन्त्सरमारपन्ती । अभिवा असि
सुवनमसि यन्ताऽसि धर्ताऽसि सोऽग्नि वैश्वानरः सप्रथसं गच्छ
स्वाहाकृतः पृथिव्यां यन्ता राड्यन्ताऽसि यमनो धर्ताऽसि धरुणः
कुर्वै त्वा क्षेमाय त्वा रय्यै त्वा पोषाय त्वा पृथिव्यै त्वाऽन्तरि-
क्षाय त्वा दिवे त्वा सते त्वाऽसते त्वाऽद्भ्यस्त्यौषधीभ्यस्त्वा
विश्वेभ्यस्त्वा भूतेभ्यः ॥ ४० ॥ धरुणः पञ्चविंशतिश्च । ॥ ११ ॥

இனி, பிரபாடகம் முடியுவரை அசுவமேத மந்திரங்கள் கூறப்படுகின்
றன. பிராமணப்படி அனைவரின் விநியோகங்களை யூகித்துக்கொள்க.

கயிற்றை எடுத்தல்.

மந்திரம் 1

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामा ददे ।

என்பது.

உரை

கயிறே! சவிதா தேவனுடைய ஏவலிருக்கும்போது அசுவினிகளின்
முழங்கைகளாலும், பூஷாவின் முன் கைகளாலும் உன்னை எடுக்கின்றேன்
என்பதாம்

கயிற்பைப் போற்றுதல்.

மந்திரம் 2

इमामग्भान्नशानामृतस्य पूर्वं आयुषि विद्ध्यु कव्या । तथा देवास्सु-
मा बभूवुर्कृतस्य सामन्सरमारपन्ती ।

என்பது

உரை

எக்ஞத்திற்குரியதும், எக்ஞத்தில் முடிந்த காரியத்தைத் தெரிவிப்பது மாகிய இக்கயிற்பை, விரிந்த வேள்வியின்கண், எசமானனுடைய ஆயுள் நிமித்தம் அறிவாளிகளான இருந்துவிக்குக்கள் எடுத்தார்கள். எடுத்து, அக் கயிற்றால் குதிரையைக் கட்டிவைத்து, அசுவமேதத்தில் முக்கியமாகிய சோம யாகத்தின் திரிராத்திரயாகத்தையடைந்தார்கள் என்பது.

இருந்துவிக்குக்களே ! நீவிர் விரைவில் எக்ஞத்தை முடிப்பீர்கள் என் னும் பேச்சை இக்கயிறு குறிப்பிடுகின்றது. தான் நீளமானதால் குதிரை யைக் கட்டுந்தகுதியுடையதாயிருத்தலினென்க.

குதிரையைக் கட்டுதல்.

மந்திரம் 3

अभिधा असि भुवनमसि यन्तासि धर्तासि सोऽग्नि वैश्वानरः सप्र-
थसं गच्छ स्वाहाकृतः पृथिव्यां यन्ता राड्यन्ताऽसि यमनो धर्तासि
धरुणः कृष्यै त्वा क्षेमाय त्वा रय्यै त्वा पोषाय त्वा पृथिव्यै त्वाऽन्त-
रिक्षाय त्वा दिवे त्वा सते त्वाऽसते त्वाऽद्भ्यस्त्वौषधीभ्यस्त्वा विश्वे-
भ्यस्त्वा भूतैभ्यः ।

என்பது.

உரை

குதிரையே ! நீ கட்டப்பட்டிருக்கின்றாய். புவனமாயிருக்கின்றாய். இயக் குவோனாகியிருக்கின்றாய். போஷகனாயிருக்கின்றாய் இது உபசாரம். நீ, எல்லாவுயிர்கட்கும் இனியதும், விரிந்ததுமாகிய ஆசுவனீயத்தையடைவாயாக. இது, குதிரையின் அங்கங்கள் ஹோமஞ் செய்யப்படுதலினென்க. அங்கு, ஸ்வாகாகாரத்தால் தேவர்கட்கு எம்மாம் கொடுத்தற்குரிய அவியாவாய். ஹோமஞ் செய்தபின் அரசனாய் பிறந்து பூமிக்கு இறைவனாவாய். அந்த

ரிக்கத்திற்கும் இறைவனாவாய். சுவர்க்கத்திலுள்ளவர்களைப் பாதுகாப்போனவாய். அதில் வல்லுநனாவாய். அத்தகையவுள்ளை, எல்லா நலமுமுண்டாதற் பொருட்டும், கேட்கத்தின் பொருட்டும், தனத்தின் பொருட்டும், நிறைந்த போகத்தின் பொருட்டும், மூன்றுலகங்களின் பொருட்டும், அங்கு முன்னுள்ள தனத்தின் பொருட்டும், தேடப் போகுந்தனத்தின் பொருட்டும், இங்கும், நீர், கொடி, உயிர்கள் என்பவைகளின் பொருட்டும் உன்னைக் கட்டுகின்றேன் என்பது. கட்டுகின்றேன் என்பது எஞ்சி நின்றது.

பதினேராமநுவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாங் காண்டம் முநற் பிரபாடகம்

பன்னிரண்டாவது அநுவாகம்

ஒரு பஞ்சாதிக்குமேல் இருபத்திரண்டு பதங்களைக் கொண்டது.

குதிரையின் வலதுகாதில் ஓதவேண்டிய மந்திரங்கள்.

வி¹பூ²மா³த்⁴ர⁵ா⁶ ப்⁷மூ⁸: பி⁹த்¹⁰ர¹¹ா¹²ஸ¹³வோ¹⁴ஸி¹⁵ ஹ¹⁶யோ¹⁷ஸ்ய¹⁸த்யோ¹⁹ஸி²⁰ ந²¹ரோ²²ஸ்ய²³வா²⁴-
ஸி²⁵ ச²⁶நி²⁷ர²⁸சி²⁹ வ³⁰ா³¹ஜ்ய³²சி³³ வृ³⁴ஷா³⁵ஸி³⁶ ந³⁷ு³⁸ம³⁹ணா⁴⁰ அ⁴¹சி⁴² ய⁴³யு⁴⁴நா⁴⁵மா⁴⁶ஸ்யா⁴⁷தி⁴⁸த்யா⁴⁹நா⁵⁰
ப⁵¹த்⁵²வா⁵³ந்⁵⁴வி⁵⁵த்ய⁵⁶ஸ⁵⁷வா⁵⁸ ஸ்⁵⁹வா⁶⁰ ஸ்⁶¹வா⁶²ஹே⁶³ந்⁶⁴த்⁶⁵ரா⁶⁶ஸி⁶⁷ம்யா⁶⁸ஸ⁶⁹வா⁷⁰ஹ்⁷¹ ப்⁷²ரா⁷³ப⁷⁴த⁷⁵யே⁷⁶ ஸ்⁷⁷வா⁷⁸ஹ்⁷⁹
வி⁸⁰த்⁸¹வ்⁸²யோ⁸³ தே⁸⁴வ⁸⁵ய்⁸⁶ஸ்⁸⁷வா⁸⁸ஹ்⁸⁹ ச⁹⁰ர்⁹¹வா⁹²ய்⁹³ம்யோ⁹⁴ தே⁹⁵வ⁹⁶தா⁹⁷ய்⁹⁸ம்ய⁹⁹ இ¹⁰⁰ஹ்¹⁰¹ து¹⁰²தி¹⁰³ஸ்¹⁰⁴வா¹⁰⁵ஹே¹⁰⁶ஹ்¹⁰⁷
வி¹⁰⁸த்¹⁰⁹வ்¹¹⁰தி¹¹¹ஸ்¹¹²வா¹¹³ஹே¹¹⁴ஹ்¹¹⁵ ர¹¹⁶ந்¹¹⁷தி¹¹⁸ஸ்¹¹⁹வா¹²⁰ஹே¹²¹ஹ்¹²² ர¹²³ம¹²⁴தி¹²⁵ஸ்¹²⁶வா¹²⁷ஹ்¹²⁸ மூ¹²⁹ர்¹³⁰சி¹³¹ யு¹³²வே¹³³ த்¹³⁴வா¹³⁵
ம¹³⁶வ்யா¹³⁷ய¹³⁸ த்¹³⁹வா¹⁴⁰ ம¹⁴¹வி¹⁴²ஷ்ய¹⁴³தே¹⁴⁴ த்¹⁴⁵வா¹⁴⁶ வி¹⁴⁷த்¹⁴⁸வ்¹⁴⁹ய்¹⁵⁰ம்ய¹⁵¹ஸ்¹⁵²வா¹⁵³ மூ¹⁵⁴தே¹⁵⁵ய்¹⁵⁶ம்யோ¹⁵⁷ தே¹⁵⁸வா¹⁵⁹ அ¹⁶⁰ஸா¹⁶¹பா¹⁶²லா¹⁶³
எ¹⁶⁴த்¹⁶⁵ தே¹⁶⁶வ்¹⁶⁷ய்¹⁶⁸ம்யோ¹⁶⁹ஸ்¹⁷⁰வ்¹⁷¹ ம¹⁷²ே¹⁷³த்யா¹⁷⁴ய¹⁷⁵ ப்¹⁷⁶ரோ¹⁷⁷ஷி¹⁷⁸த¹⁷⁹ம்¹⁸⁰ கோ¹⁸¹பா¹⁸²ய¹⁸³த ॥ 81 ॥ ர¹⁸⁴ந்¹⁸⁵தி¹⁸⁶:
ஸ்¹⁸⁷வா¹⁸⁸ஹ்¹⁸⁹ த்¹⁹⁰வா¹⁹¹வி¹⁹²த்¹⁹³ஸ¹⁹⁴தி¹⁹⁵த்¹⁹⁶வ்¹⁹⁷ ॥ 82 ॥

குதிரையின் வலது காதில் எசமானன் ஓதவேண்டிய மந்திரம்.

மந்திரம் 1

வி¹பூ²மா³த்⁴ர⁵ா⁶ ப்⁷மூ⁸: பி⁹த்¹⁰ர¹¹ா¹²ஸ¹³வோ¹⁴ஸி¹⁵ ஹ¹⁶யோ¹⁷ஸ்ய¹⁸த்யோ¹⁹ஸி²⁰ ந²¹ரோ²²ஸ்ய²³வா²⁴-
ஸி²⁵ ச²⁶நி²⁷ர²⁸சி²⁹ வ³⁰ா³¹ஜ்ய³²சி³³ வृ³⁴ஷா³⁵ஸி³⁶ ந³⁷ு³⁸ம³⁹ணா⁴⁰ அ⁴¹சி⁴² ய⁴³யு⁴⁴நா⁴⁵மா⁴⁶ஸ்யா⁴⁷தி⁴⁸த்யா⁴⁹நா⁵⁰ ப⁵¹த்⁵²வா⁵³ந்⁵⁴வி⁵⁵த்ய⁵⁶ஸ⁵⁷வா⁵⁸ ஸ்⁵⁹வா⁶⁰ ஸ்⁶¹வா⁶²ஹே⁶³ந்⁶⁴த்⁶⁵ரா⁶⁶ஸி⁶⁷ம்யா⁶⁸ஸ⁶⁹வா⁷⁰ஹ்⁷¹ ப்⁷²ரா⁷³ப⁷⁴த⁷⁵யே⁷⁶ ஸ்⁷⁷வா⁷⁸ஹ்⁷⁹
வி⁸⁰த்⁸¹வ்⁸²யோ⁸³ தே⁸⁴வ⁸⁵ய்⁸⁶ஸ்⁸⁷வா⁸⁸ஹ்⁸⁹ ச⁹⁰ர்⁹¹வா⁹²ய்⁹³ம்யோ⁹⁴ தே⁹⁵வ⁹⁶தா⁹⁷ய்⁹⁸ம்ய⁹⁹ இ¹⁰⁰ஹ்¹⁰¹ து¹⁰²தி¹⁰³ஸ்¹⁰⁴வா¹⁰⁵ஹே¹⁰⁶ஹ்¹⁰⁷
வி¹⁰⁸த்¹⁰⁹வ்¹¹⁰தி¹¹¹ஸ்¹¹²வா¹¹³ஹே¹¹⁴ஹ்¹¹⁵ ர¹¹⁶ந்¹¹⁷தி¹¹⁸ஸ்¹¹⁹வா¹²⁰ஹே¹²¹ஹ்¹²² ர¹²³ம¹²⁴தி¹²⁵ஸ்¹²⁶வா¹²⁷ஹ்¹²⁸ மூ¹²⁹ர்¹³⁰சி¹³¹ யு¹³²வே¹³³ த்¹³⁴வா¹³⁵
ம¹³⁶வ்யா¹³⁷ய¹³⁸ த்¹³⁹வா¹⁴⁰ ம¹⁴¹வி¹⁴²ஷ்ய¹⁴³தே¹⁴⁴ த்¹⁴⁵வா¹⁴⁶ வி¹⁴⁷த்¹⁴⁸வ்¹⁴⁹ய்¹⁵⁰ம்ய¹⁵¹ஸ்¹⁵²வா¹⁵³ மூ¹⁵⁴தே¹⁵⁵ய்¹⁵⁶ம்யோ¹⁵⁷ தே¹⁵⁸வா¹⁵⁹ அ¹⁶⁰ஸா¹⁶¹பா¹⁶²லா¹⁶³
எ¹⁶⁴த்¹⁶⁵ தே¹⁶⁶வ்¹⁶⁷ய்¹⁶⁸ம்யோ¹⁶⁹ஸ்¹⁷⁰வ்¹⁷¹ ம¹⁷²ே¹⁷³த்யா¹⁷⁴ய¹⁷⁵ ப்¹⁷⁶ரோ¹⁷⁷ஷி¹⁷⁸த¹⁷⁹ம்¹⁸⁰ கோ¹⁸¹பா¹⁸²ய¹⁸³த ॥ 81 ॥ ர¹⁸⁴ந்¹⁸⁵தி¹⁸⁶:
ஸ்¹⁸⁷வா¹⁸⁸ஹ்¹⁸⁹ த்¹⁹⁰வா¹⁹¹வி¹⁹²த்¹⁹³ஸ¹⁹⁴தி¹⁹⁵த்¹⁹⁶வ்¹⁹⁷ ॥ 82 ॥

என்பது

அசுவமேத மந்திரம்)

குதிரையே! நீ, பூமிவடிவால் நிறைந்திருக்கின்றாய். விண்ணிலக வடிவால் தலைவனார் தன்மையையுடைத்தாயிருக்கின்றாய், இது உபசாரம். இத்தகைய நீ குதிரைச் சாதியையுடையதாயிருக்கின்றாய். ஹயமா (கொளும்பு பதியும் படி ஓடுவதாய்) இருக்கின்றாய் எப்போதும் நடப்பதாயிருக்கின்றாய், தன்மீது ஏறி இருக்கும் மனிதனை நியமிப்பதாயிருக்கின்றாய். நல்ல நடையையுடையதாயிருக்கின்றாய். போர் முதலிய செயல்களில் சம்பந்தமுடையதாயிருக்கின்றாய். வேகமுடையதாயிருக்கின்றாய். ஆண் தன்மையையுடையதாயிருக்கின்றாய். மக்களால் சிந்திக்கத்தக்கதாயிருக்கின்றாய். சுவர்க்கத்தையடைவிப்பது என்னும் பெயருடையதாயிருக்கின்றாய். இத்தகைய நீ, பன்னிரு ரூரியர்களுஞ் செல்லும் அந்தரிக்ஷமார்க்கத்தாற் செல்வாயாக என்பது.

பூர்வ ஹோமம்.

மந்திரம் 2-6

अग्नये स्वाहा स्वाहेन्द्राग्निभ्याः स्वाहा प्रजापतये स्वाहा विश्वेभ्यो देवे-
भ्यस्स्वाहा सर्वाभ्यो देवताभ्यः ।

என்பது

உரை

அக்கினிக்கு அர்ப்பணமாகுக. இந்திராக்கினிகட்கு அர்ப்பணமாகுக. பிரசாபதிக்கு அர்ப்பணமாகுக. விசுவதேவர்கட்கு அர்ப்பணமாகுக. எவ் தேவர்கட்கும் அர்ப்பணமாகுக என்பது.

இரதஞ் செய்வோன் வீட்டில் துதிரையின் நான்கு கால்களிலும் ஓமம்செய்தல்.

மந்திரம் 7-10

इह धृतिस्स्वाहेह विधृतिस्स्वाहेह रन्तिस्स्वाहेह रसितिस्स्वाहा ।

என்பது

உரை

தெற்கு முன்காலில் வன்மையுண்டாவதற்கு இது அர்ப்பணமாகுக. தெற்குப்பின் காலின் வன்மையுண்டாதற்கு இது அருப்பணமாகுக. வடக்குப் பின்காலின் வன்மையுண்டாதற்கு இது அர்ப்பணமாகுக. வடக்கு முன்காலின் வன்மையுண்டாதற்கு இது அர்ப்பணமாகுக என்பது.

அவிழ்த்துவிடல்

மந்திரம் 11

भृगुसिमुवे त्वा भव्याय त्वा भविष्यते त्वा विश्वस्यस्त्वा भूतेभ्यः ।

என்பது

உரை.

குதிரையே ! நீ, முக்காலங்களிலு மூள்ளதை யுண்டாக்குவதாயிருக்கின்றாய். இறந்த காலம், நிகழ்காலம், வருங்காலம் என்னும் முக்காலத்திய நன்மையின் பொருட்டும், எவ்வாயிர்களும் வசமாவதற்கும் உன்னை அவிழ்த்து விடுகின்றேன் என்பதாம்.

இரத்தினங் களணிந்த அரசபுத்திரர்களுடத்தில் குதிரையைக் கொடுத்தல்

மந்திரம் 12

देवा आद्यापाला एतं देवेभ्योऽथ मेघाय प्रोक्षितं गोपायत ।

என்பது

உரை

தேவர்களே ! அதாவது, இரத்தினங்களணிந்து தேவதைகளைப்போல் வடிவமுள்ள அரசபுத்திரர்களே ! நீவிர், யாகத்தின் பொருட்டு தண்ணீர் தெளித்துவிட்ட இக்குதிரையைப் பாதுகாப்பிற்களாக என்பது.

பன்னிரண்டாமநுவாகம்

முற்றிற்று

பதின்மூன்றுவது அநுவாகம்

ஒரு பஞ்சாதிக்குமேல் இருபத்தாறு பதங்களைக் கொண்டது.

உத்திராவ ஹோம மந்திரங்கள்.

आयनाय_खाहा_प्रायणाय_खाहोद्द्रावाय_खाहोद्दुताय_खाहां
शूकराय_खाहा_शुकृताय_खाहा_पलायिताय_खाहाःपलायिताय_

உத்தராவ ஹோமங்கள்)

ஸாஹாஸ்வஸ்தே ஸாஹா பராஸ்வஸ்தே ஸாஹாஸ்யஸ்தே ஸாஹா ப்ரயஸ்தே ஸாஹா
 சர்வஸ்ய ஸாஹா ॥ ४२ ॥ ஆயநாயோத்ரமாபலாயிதாய பஹிஸ்தி:
 ॥ १३ ॥

இதில், குதிரை நான்கு கால்களையும் தூக்கிக்கொண்டு எகிறல் முதலியவற்
 றின் ஹோமங்கள் கூறப்படுகின்றன. இவை உத்தராவ ஹோமங்களெனப்படு
 கின்றன. இவை சிறந்த நடைகளைப்பற்றியவைகள் என்க.

தூதிராயின், நடைமுதலியவைகளின் ஹோமங்கள்.

மந்திரங்கள் 13

ஆயநாய ஸாஹா ப்ராயணாய ஸாஹோத்ராவாய ஸாஹோத்ரதாய ஸாஹா ஶூக்ராய
 ஸாஹா ஶூக்ரதாய ஸாஹா பலாயிதாய ஸாஹாஸ்பலாயிதாய ஸாஹாஸ்வஸ்தே
 ஸாஹா பராஸ்வஸ்தே ஸாஹாஸ்யஸ்தே ஸாஹா ப்ரயஸ்தே ஸாஹா சர்வஸ்ய ஸாஹா ।

என்பது

உரை

நேரே செல்வதற்கும், மெதுவாய்ச் செல்வதற்கும், முன்கால்களைத்
 தூக்கி எகிறுவதற்கும், பின்கால்களைத் தூக்கி எகிறுவதற்கும் சூ சூ
 என்று அப்போது களைப்பதற்கும், நேராயும் மிக வேகமாயும் ஓடுவதற்
 கும், நான்கு கால்களையும் ஒன்றாய்த் தூக்கிக்கொண்டு எகிறுவதற்கும்,
 புறம்பார்த்துச் செல்வதற்கும் இவை அர்ப்பணங்களாகுக. மற்றும்
 மேலே கூறியவை இறந்த காலம்பற்றியவைகள். இனி, நிகழ் காலத்
 திய அத்தகைய நடைகட்கும் இவை அர்ப்பணமாகுக. விரிப்பதிலென்? எல்லா
 விதமான நடைகட்கும் இவை அர்ப்பணமாகுக என்பது.

பதினமூன்றாம் அடவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாங் காண்டம் முதற் பிரபாகம்

பதினான்காவது அநுவாகம்

இருபத்துமூன்று பதங்களைக் கொண்டது.

பூர்வஹோமங்கள்

அ॒ग॒நெ॒ ஸ்वा॒ஹா॒ சோ॒மாய॒ ஸ்वा॒ஹா॒ வாய॒வே॒ ஸ்वा॒ஹா॒஽பா॒ மோ॒தாய॒ ஸ்वा॒-
ஹா॒ ச॒வி॒த்ரே॒ ஸ்वा॒ஹா॒ ச॒ர॒ஸ்வ॒த்யே॒ ஸ்वा॒ஹே॒ந்ராய॒ ஸ்वा॒ஹா॒ வு॒ஹ॒ஸ்ப॒தயே॒ ஸ்वा॒ஹா॒
மி॒த்ராய॒ ஸ்वा॒ஹா॒ வ॒ரு॒நாய॒ ஸ்वा॒ஹா॒ ச॒ர்வ॒ஸ்யே॒ ஸ்वा॒ஹா॒ ॥ ४३ ॥ அ॒நெ॒
வாய॒வே॒஽பா॒ மோ॒தாயே॒ந்ராய॒ த்ரயோ॒வி॒ஷ்ஷ॒தி: ॥ १४ ॥

இதில் பூர்வஹோமங்கள் கூறப்படுகின்றன.

மந்திரங்கள் 1-11

அ॒ग॒நெ॒ ஸ்वा॒ஹா॒ சோ॒மாய॒ ஸ்वा॒ஹா॒ வாய॒வே॒ ஸ்वा॒ஹா॒஽பா॒ மோ॒தாய॒ ஸ்वा॒ஹா॒ ச॒வி॒த்ரே॒ ஸ்वा॒-
ஹா॒ ச॒ர॒ஸ்வ॒த்யே॒ ஸ்वा॒ஹே॒ந்ராய॒ ஸ்वा॒ஹா॒ வு॒ஹ॒ஸ்ப॒தயே॒ ஸ்वा॒ஹா॒ மி॒த்ராய॒ ஸ்वा॒ஹா॒ வ॒ரு॒-
நாய॒ ஸ்वा॒ஹா॒ ச॒ர்வ॒ஸ்யே॒ ஸ்वा॒ஹா॒ ।

அக்கினி, சோமன், வாயு, மழை, சனிகா, சரஸ்வதி, இந்திரன், பிருகன்
பதி, மித்திரன், வருணன் என்பவர்கட்கு இவை அர்ப்பணங்களாகுக. மற்
றும் எல்லாவற்றிற்கும் இவை அருப்பணங்களாகுக என்பது.

பதினான்காம் அநுவாகம்

முற்றிற்று.

பதினாந்தாவது அநுவாகம்

நாற்பத்தேழு பதங்களைக் கொண்டது.

ஹோமமந்திரங்கள்

பூ॒தி॒வ்யே॒ ஸ்वा॒ஹா॒ந்நி॒க்ஷாய॒ ஸ்वा॒ஹா॒ தி॒வே॒ ஸ்वा॒ஹா॒ சூ॒ர்யாய॒ ஸ்वा॒ஹா॒
च॒न्द्र॒ம॒ஸே॒ ஸ்वा॒ஹா॒ ந॒க்ஷ॒த்ரே॒भ्य॒ஸ்ஸ்வா॒ஹா॒ ப்ரா॒ஞ்சே॒ தி॒શે॒ ஸ்वा॒ஹா॒ த॒க்ஷி॒நாயே॒

பூர்வஹோமமந்திரம்)

दिशे स्वाहा॑ प्रतीचै॑ दिशे स्वाहोदी॑चै दिशे स्वाहोर्ध्वा॑यै दिशे
स्वाहा॑ दिग्भ्यः स्वाहा॑ऽवान्तरदिशा॑भ्यः स्वाहा॑ समा॑भ्यः स्वाहा॑
शरद्भ्यः स्वाहा॑ऽहोरात्रे॑भ्यः स्वाहा॑ऽर्धमासे॑भ्यः स्वाहा॑ मासे॑भ्यः
स्वाहर्तु॑भ्यः स्वाहा॑ संवत्सरा॑य स्वाहा॑ सर्व॑स्मै स्वाहा॑ ॥ ४४ ॥
पृथिव्यै॑ सूर्या॑य नक्षत्रे॑भ्यः प्राचै॑य सप्त॑चत्वारि॒ंशत् । ॥ १५ ॥

இதில் பூர்வதீக்ஷா ஹோமமந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

மந்திரங்கள் 1-21

पृथिव्यै॑ स्वाहा॑ऽन्तरिक्षाय॑ स्वाहा॑ दिवे॑ स्वाहा॑ सूर्या॑य स्वाहा॑ चन्द्रमसे॑
स्वाहा॑ नक्षत्रे॑भ्यः स्वाहा॑ प्राच्यै॑ दिशे॑ स्वाहा॑ दक्षिणायै॑ दिशे॑ स्वाहा॑
प्रतीच्यै॑ दिशे॑ स्वाहोदी॑च्यै दिशे॑ स्वाहोर्ध्वा॑यै दिशे॑ स्वाहा॑ दिग्भ्यः स्वा-
हा॑ऽवान्तरदिशा॑भ्यः स्वाहा॑ समा॑भ्यः स्वाहा॑ शरद्भ्यः स्वाहा॑ऽहोरा-
त्रे॑भ्यः स्वाहा॑ऽर्धमासे॑भ्यः स्वाहा॑ मासे॑भ्यः स्वाहर्तु॑भ्यः स्वाहा॑ संवत्स-
राय॑ स्वाहा॑ सर्व॑स्मै स्वाहा॑ ।

என்பது.

உரை

மண், விண், சுவர்க்கம், சூரியன், சந்திரன், நக்ஷத்திரங்கள், கிழக்கு தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு, மேல், பொதுவாகிய திக்குக்கள், அவாந்தர திக்குக்கள், செளர சாந்திர வருடங்கள், பகலீரவுகள், பகலும், மாதம், இருதுக்கள், வருடம், மற்றும் எல்லாவற்றிற்கும் இவைகள் அருப்பணங்களாகுகளென்பது.

பதினாந்தாவது அநுவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாங் காண்டம் முதற் பிரபாடகம்

பதினொருவது அநுவாகம்

இருபத்துமூன்று பதங்களைக் கொண்டது.

பூர்வதீக்ஷா ஹோமங்கள்

அ॒ग्नये॑ स्वा॒हा सोमा॑य॒ स्वा॒हा॒ सवि॑त्रे॒ स्वा॒हा॒ सर॑स्वत्यै॒ स्वा॒हा॒
 पू॒ष्णे॒ स्वा॒हा॒ बृ॒हस्प॑त्ये॒ स्वा॒हा॒ऽपां॑ मो॒दाय॒ स्वा॒हा॒ वा॒यवे॒ स्वा॒हा॒
 मि॒त्राय॒ स्वा॒हा॒ वरु॑णाय॒ स्वा॒हा॒ सर्व॑स्मै॒ स्वा॒हा॒ ॥ ४५ ॥
 अ॒ग्नये॑ सवि॒त्रे पू॒ष्णे॒ऽपां॑ मो॒दाय॒ वा॒यवे॒ त्रयो॑वि॒ंशतिः॑ ॥१६॥

இதிலும் பூர்வ தீக்ஷா ஹோமங்கள் கூறப்படுகின்றன.

மந்திரங்கள் 1-11

अ॒ग्नये॑ स्वा॒हा सोमा॑य॒ स्वा॒हा॒ सवि॑त्रे॒ स्वा॒हा॒ सर॑स्वत्यै॒ स्वा॒हा॒ पू॒ष्णे॒ स्वा॒हा॒
 बृ॒हस्प॑त्ये॒ स्वा॒हा॒ऽपां॑ मो॒दाय॒ स्वा॒हा॒ वा॒यवे॒ स्वा॒हा॒ मि॒त्राय॒ स्वा॒हा॒ वरु॑
 णाय॒ स्वा॒हा॒ सर्व॑स्मै॒ स्वा॒हा॒ ।

என்பது

உரை

இதன் உரை பதினென்காம் அநுவாக உரையைப் போன்றதாம் என்
பது.

பதினொருவது அநுவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாங் காண்டம் முதற் பிரபாடகம்

பதினேழாவது அநுவாகம்

நாற்பத்து நான்கு பதங்களைக் கொண்டது.

தீட்சாகுதிகள்.

பு₂யி₂வ்யை₂ ஸ்வாஹாஸ்திரி₂க்ஷாய₂ ஸ்வாஹா திவே ஸ்வாஹாஸமயே₂ ஸ்வாஹா சோ-
மாய ஸ்வாஹா சூர்யாய ஸ்வாஹா சந்த்ரமசே ஸ்வாஹாஸஹே₂ ஸ்வாஹா ராத்ரியே₂
ஸ்யாஹ்ஜே ஸ்வாஹா சாபவே ஸ்வாஹா சுக்ஷித்யை ஸ்வாஹா புயே ஸ்வாஹாஸ₂சி-
திந்நே ஸ்வாஹா ரோகாய ஸ்வாஹா ஹிமாய ஸ்வாஹா சீதாய ஸ்வாஹாஸ₂தபாய₂
ஸ்வாஹாஸ₂ரணயாய₂ ஸ்வாஹா சுவர்காய₂ ஸ்வாஹா லோகாய ஸ்வாஹா சர்வஸு₂
ஸ்வாஹா ॥ 86 ॥ பு₂யி₂வ்யா₂ அமயே₂ஸஹே₂ சதுஸ்த்வாரி₂ஸத் ॥ 87 ॥

இதில், இருபத்தொரு தீக்ஷாகுதிகள் கூறப்படுகின்றன.

மந்திரங்கள் 1-22

பு₂யி₂வ்யை₂ ஸ்வாஹாஸ்திரி₂க்ஷாய₂ ஸ்வாஹா திவே ஸ்வாஹாஸமயே₂ ஸ்வாஹா சோமாய ஸ்வாஹா
சூர்யாய ஸ்வாஹா சந்த்ரமசே ஸ்வாஹாஸஹே₂ ஸ்வாஹா ராத்ரியே₂ ஸ்வாஹ்ஜே ஸ்வாஹா சா-
பவே ஸ்வாஹா சுக்ஷித்யை ஸ்வாஹா புயே ஸ்வாஹாஸ₂சி₂தி₂ந்நே₂ ஸ்வாஹா ரோகாய ஸ்வா-
ஹிமாய ஸ்வாஹா சீதாய ஸ்வாஹாஸ₂தபாய₂ ஸ்வாஹாஸ₂ரணயாய₂ ஸ்வாஹா சுவ-
ர்காய₂ ஸ்வாஹா லோகாய ஸ்வாஹா சர்வஸு₂ ஸ்வாஹா ।

என்பது

உரை.

பூமி, விண், சுவர்க்கம்; அக்கினி, சோமன், சூரியன், சந்திரன், பகல், இரவு, மண்ணுலகம், விண்ணுலகம், சுவர்க்கலோகம், பசி, பசிரீக்கும் வன்மை, பிணி, பனி, சூளிர், வெப்பில், ஆரண்யம், சுவர்க்கம், உலகங்கள், மற்றும் எல்லாவற்றிற்கும் இவைகள் அர்ப்பணங்களாகுக என்பது.

சுண்டு, முன்னர் அக்கினி முதலானவைகட்கு ஹோமங்கள் கூறப்பட் டன, அவை இறந்த அக்கினி முதலானவைகட்குமாம். மற்றும், முற்கூறின ஹோமங்களின் பூர்வஹோமங்கள் இங்குக் கூறப்படுகின்றன. இவை தீக்ஷையைப் பற்றினவைகள் என்பதை யுணர்க.

பதினேழாமநுவாகம்
முற்றிற்று

ஏழாங் காண்டம் முதற் பிரபாடம்

பத்னோட்டாவது அநுவாகம்

ஒரு பஞ்சாதிக்குமேல் நார்பத்தொன்பது பதங்களைக் கொண்டது.

மான் டோலின் மீது ஏறுவதற்குரிய மந்திரங்கள்

भुवो देवानां कर्मणाऽपसर्तस्य पथ्यासि वसुभिर्देवेभिर्देवतया
 गायत्रेण त्वा छन्दसा युनजिम वसन्तेन त्वर्तुना हविषा दीक्ष-
 यामि रुद्रेभिर्देवेभिर्देवतया ऋष्टुमेन त्वा छन्दसा युनजिम ग्रीष्मेण
 त्वर्तुना हविषा दीक्षयाम्यादित्वेभिर्देवेभिर्देवतया जागतेन त्वा
 छन्दसा युनजिम वर्षाभिस्त्वर्तुना हविषा दीक्षयामि विश्वेभिर्देवे-
 भिर्देवतयाऽऽनुष्टुमेन त्वा छन्दसा युनजिम ॥ ४७ ॥ शरदां त्व-
 र्तुना हविषा दीक्षयाम्याङ्गिरोभिर्देवेभिर्देवतया पाङ्केन त्वा छन्द-
 सा युनजिम हेमन्तशिशिराभ्यां त्वर्तुना हविषा दीक्षयाम्याऽहं दीक्षा-
 मरुहमृतस्य पत्नीं गायत्रेण छन्दसा ब्रह्मणा चर्त९ सत्य९धा९-
 सत्यमृते९धाम् । महीम् पु सुत्रामाणमिह धृतिः स्वाहेह विधृतिः
 स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमतिः स्वाहा ॥४८॥ आनुष्टुमेन त्वा छन्द-
 सा युनज्येकान्नपञ्चाशच्च । ॥ १८ ॥

இதில், தீட்சைபண்ணிக்கொண்டவன் மான்டோலின் மீது ஏறுவதற்குப்
பேற்றும் மந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

மந்திரம் 1

भूवो देवानां कर्मणाऽपसर्तस्य पथ्यासि वसुभिर्देवेभिर्देवतया गायत्रेण
 त्वा छन्दसा युनजिम वसन्तेन त्वर्तुना हविषा दीक्षयामि ।

என்பது.

உரை

திட்சையே ! நீ, தேவ வழிபாட்டின் கருத்துடனும் எக்ஞச் செயல்க னுடனுங்கூடுவாயாக. நீ, தேவ எக்ஞத்திற்கு இனியதாயிருக்கின்றாய். யான் திட்சாபிமானியாகிய வசுக்கள் என்னுந் தேவர்களாலும், காயத்திரி சந்தத் தாலும் உன்னுடன்கூடுகின்றேன். அதாவது வசந்த இருதுடன்கூடி அவித் திட்சையால்செய்து (புரிதஞ் செய்து) கொள்கின்றேன் என்பது.

மந்திரங்கள் 2-5

ரூபிதேவமிதேவதயா ன்ருமேன த்வா ஓந்ஸா யுநஜி ம்ரிமேன த்வருநா ஹவிஷா
 டிஷ்யாம்யாதிதேவமிதேவதயா ஜாஸ்தேன த்வா ஓந்ஸா யுநஜி ம்ரிமேன
 ஸ்வருநா ஹவிஷா டிஷ்யாமி விஷ்வேமிதேவமிதேவதயாஃஸுமேன த்வா ஓந்-
 ஸா யுநஜி ம்ரிமேன த்வருநா ஹவிஷா டிஷ்யாம்யஜ்ஜிமிதேவமிதேவதயா
 பாஹ்நேன த்வா ஓந்ஸா யுநஜி ம்ரிமேன த்வருநா ஹவிஷா
 டிஷ்யாமி ।

என்பது.

உரை

உருத்திர தேவதையாலும், திரிஷ்டுப்ச் சந்தத்தாலும் உன்னுடன் கூடு கின்றேன். கிரீஷ்ம இருது (வேனிற்காலத்து)டன் கூடிய யான் திட்சைச் செய்து கொள்கின்றேன்.

ஆதித்திய தேவதையாலும் சுகதிச் சந்தத்தாலும் உன்னையடைகின் றேன். வர்ஷாரிதுவு (மழைக்காலத்து) டன் கூடிய யான் திட்சைசெய்து கொள்கின்றேன்.

விசுவ தேவர்களாலும், அதுஷ்டுப்ச் சந்தத்தாலும் உன்னையடைகின்றேன். சரத் ருதுவு (மழைக் காலத்து) டன் கூடிய யான் திட்சைசெய்து கொள்கின் றேன்.

அங்கிரச தேவர்களாலும், பாங்க்திச் சந்தத்தாலும் உன்னையடைகின் றேன். சிசிர ருதுவு (குளிர் காலத்து) டன் கூடிய யான் திட்சை செய்து கொள்கின்றேன்.

இந் நான்கு மந்திரங்களுடன் முதல் மந்திரத்தின் முற்பாதியைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும். என்பது.

மந்திரம் 6

आहं दीक्षामहमृतस्य पत्नीं गायत्रेण छन्दसा ब्रह्मणा चर्तयः सत्येऽध्या-
सत्यमृतेऽध्याम् ।

என்பது

உரை.

எசமானனாய யான், காயத்திரிச் சந்தத்தாலும், சந்தமில்லாத மந்திரத் தாலும் அதுக்கிரகமுடையவனாயிருந்து, உண்மையாகிய வேள்வியைப் பாது காக்கும் தீட்சையென்பதின்மீது ஏறியிருக்கின்றேன். எனது உண்மையைச் சத்தியத்தில் நிலைக்க வைக்கின்றேன். அதாவது, எப்போதும் மனதால் பொருளின் உண்மையை ஆராய்ந்து பிறகு வாயாற் கூறுவேன் என்பதாம். வாக்காலும் பொருளினுண்மையைப்பேசிய பிறகு பொருளினுண்மையைச் சிந்திப்பேன் என்பது.

மந்திரம் 7-8

महीमूषु सुचामाणम् ।

என்பது

உரை

‘மஹிமூஷுமாதாம், என்பது ஒரு மந்திரமாம். ‘சூத்ராமணம் பிருதி வீம் த்யாம்’ என்பது இரண்டாவது மந்திரமாம் இவ்விரண்டிற்கும், “வைசுவா நரோந ஊத்யா” என்னும் அதுவாகத்தில் உரைகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன என்பது.

மந்திரம் 9-12

इह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमतिः स्वाहा ।

என்பது

உரை

வடக்கு முன்காலிலும்’ வடக்குப் பின்காலிலும், தெற்கு முன்கால் பின் கால்களிலும் வண்மையுண்டாதற் பொருட்டு இது அர்ப்பணஞ் செய்யப்படு கின்றது என்பது.

பதினெட்டாவது அநுவாகம் முற்றிற்று.

ஏழாங் காண்டம் முதற் பிரபாடகம்

பத்தொன்பதாவது அநுவாகம்

மூன்று பஞ்சாதிக்கமேல் இருபத்தேழு பதங்களைக் கொண்டது.

அகவசரித ஹோம மந்திரங்கள்

ई॒का॒रा॒य॒ स्वा॒हे॒कृ॒ता॒य॒ स्वा॒हा॒ ऋ॒न्द्॒ते॒ स्वा॒हा॒ऽव॒क॒न्द्॒ते॒ स्वा॒हा॒
प्रो॒थ॒ते॒ स्वा॒हा॒ प्र॒प्रो॒थ॒ते॒ स्वा॒हा॒ ग॒न्धाय॒ स्वा॒हा॒ घ्रा॒ता॒य॒ स्वा॒हा॒ प्रा॒
णाय॒ स्वा॒हा॒ व्या॒ना॒य॒ स्वा॒हा॒ऽपा॒ना॒य॒ स्वा॒हा॒ सं॒दी॒य॒मा॒ना॒य॒
स्वा॒हा॒ सं॒दि॒ता॒य॒ स्वा॒हा॒ वि॒वृ॒त्य॒मा॒ना॒य॒ स्वा॒हा॒ वि॒वृ॒त्ता॒य॒ स्वा॒हा॒
प॒ला॒यि॒ष्य॒मा॒णाय॒ स्वा॒हा॒ प॒ला॒यि॒ता॒य॒ स्वा॒हो॒पर॑श्यते स्वा॒हो॒पर॑ता॒य॒
स्वा॒हा॒ नि॒वे॒क्ष्य॒ते॒ स्वा॒हा॒ नि॒वि॒श॒मा॒ना॒य॒ स्वा॒हा॒ नि॒वि॒ष्टाय॒ स्वा॒हा॒ नि॒ष॒
त्स्य॒ते॒ स्वा॒हा॒ नि॒पी॒द॒ते॒ स्वा॒हा॒ नि॒ष॒ण्णाय॒ स्वा॒हा॒ ॥४९॥ आ॒सि॒ष्य॒ते॒
स्वा॒हा॒ऽऽसी॑ना॒य॒ स्वा॒हा॒ऽऽसि॑ता॒य॒ स्वा॒हा॒ नि॒प॒त्स्य॒ते॒ स्वा॒हा॒ नि॒प॒द्य॒मा॒
ना॒य॒ स्वा॒हा॒ नि॒प॒न्ना॒य॒ स्वा॒हा॒ श॒यि॒ष्य॒ते॒ स्वा॒हा॒ श॒या॒ना॒य॒ स्वा॒हा॒
श॒यि॒ता॒य॒ स्वा॒हा॒ सं॒मी॒लि॒ष्य॒ते॒ स्वा॒हा॒ सं॒मी॒ल॒ते॒ स्वा॒हा॒ सं॒मी॒लि॒ता॒य॒
स्वा॒हा॒ स्व॒प्स्य॒ते॒ स्वा॒हा॒ स्व॒प॒ते॒ स्वा॒हा॒ सु॒प्ता॒य॒ स्वा॒हा॒ प्र॒भो॒त्स्य॒ते॒
स्वा॒हा॒ प्र॒बु॒ध्य॒मा॒ना॒य॒ स्वा॒हा॒ प्र॒बु॒द्धाय॒ स्वा॒हा॒ जा॒गरि॑ष्यते स्वा॒हा॒
जा॒ग्र॒ते॒ स्वा॒हा॒ जा॒गरि॑ता॒य॒ स्वा॒हा॒ शु॒श्रू॒ष॒मा॒णाय॒ स्वा॒हा॒ शृ॒ण्व॒ते॒
स्वा॒हा॒ श्रु॒ता॒य॒ स्वा॒हा॒ वी॒क्षि॒ष्य॒ते॒ स्वा॒हा॒ ॥५०॥ वी॒क्ष॒मा॒णाय॒ स्वा॒हा॒
वी॒क्षि॒ता॒य॒ स्वा॒हा॒ स॒श्व॒ह॒स्य॒ते॒ स्वा॒हा॒ सं॒जि॒ह्वा॑ना॒य॒ स्वा॒हो॒ज्जि॑ह्वा॒ना॒य॒
स्वा॒हा॒ वि॒व॒त्स्य॒ते॒ स्वा॒हा॒ वि॒व॒र्त॒मा॒ना॒य॒ स्वा॒हा॒ वि॒वृ॒त्ता॒य॒ स्वा॒हो॒त्था॒
स्य॒ते॒ स्वा॒हो॒त्ति॑ष्ठ॒ते॒ स्वा॒हो॒त्थि॑ता॒य॒ स्वा॒हा॒ वि॒ध॒वि॒ष्य॒ते॒ स्वा॒हा॒ वि॒धू॒

ந்நாநா₁ சுவா₁ வி₁தூ₁தாய₁ சுவா₁ஹோ₁க்ர₁ஸ்ய₁தே சுவா₁ஹோ₁க்ர₁ம₁தே சுவா₁ஹோ₁க்ர₁-
 ந்தாய₁ சுவா₁ஹோ₁ ச₁க்ரு₁மி₁ஷ்ய₁தே வச₁ஹோ₁ ச₁க்ரு₁ம்ய₁மா₁ணாய₁ சுவா₁ஹோ₁ ச₁க்ரு-
 க்ர₁மி₁தாய₁ சுவா₁ஹோ₁ க₁ண்டூ₁யி₁ஷ்ய₁தே சுவா₁ஹோ₁ க₁ண்டூ₁ய₁மா₁ணாய₁ சுவா₁ஹோ₁ க₁ண்டூ₁யி-
 தாய₁ சுவா₁ஹோ₁ நிக₁ஷி₁ஷ்ய₁தே சுவா₁ஹோ₁ நிக₁ஷ₁மா₁ணாய₁ சுவா₁ஹோ₁ நிக₁ஷி₁தாய₁
 சுவா₁ஹோ₁ ய₁த₁தி₁ த₁ஸ்மै₁ சுவா₁ஹோ₁ ய₁தி₁பி₁வ₁தி₁ த₁ஸ்மै₁ சுவா₁ஹோ₁ ய₁ந்மே₁ஹி₁ த₁ஸ்மै₁
 சுவா₁ஹோ₁ ய₁ந்₁க்ரு₁க்ரு₁த்₁க்ர₁ஹி₁ த₁ஸ்மै₁ சுவா₁ஹோ₁ ரே₁த₁ஸே₁ சுவா₁ஹோ₁ ப்ர₁ஜா₁ஸ்ய₁: சுவா₁ஹோ₁
 ப்ர₁ஜ₁ந₁நாய₁ சுவா₁ஹோ₁ ச₁ர்வ₁ஸ்மै₁ சுவா₁ஹோ₁ ॥ ௫௧ ॥ நி₁ப₁ஷ்ணாய₁ சுவா₁ஹோ₁ வி-
 ஷி₁ஷ்ய₁தே சுவா₁ஹோ₁ நிக₁ஷ₁மா₁ணாய₁ சுவா₁ஹோ₁ ச₁ம₁வி₁ஸ்தி₁த்வ₁ ॥ ௧௨ ॥

குதிரை கண்ணத்தல் முகலாண எல்லாச் செயல்கட்கும் ஹோமங்கள் இதில் கூறப்படுகின்றன.

மந்திரங்கள் 1-84

ஈ₁க்ர₁ராய₁ சுவா₁ஹோ₁க₁தாய₁ சுவா₁ஹோ₁ க₁ந்தே₁ சுவா₁ஹோ₁ஸ₁வ₁க₁ந்தே₁ சுவா₁ஹோ₁ ப்ர₁ஸ்தே₁ சுவா-
 ஹோ₁ ப்ர₁ஸ்தே₁ சுவா₁ஹோ₁ க₁ந்நாய₁ சுவா₁ஹோ₁ ப்ர₁தாய₁ சுவா₁ஹோ₁ ப்ர₁ணாய₁ சுவா₁ஹோ₁ வ்யா-
 நாய₁ சுவா₁ஹோ₁ஸ₁பா₁நாய₁ சுவா₁ஹோ₁ ச₁ந்தீ₁ய₁மா₁ணாய₁ சுவா₁ஹோ₁ ச₁ந்தி₁தாய₁ சுவா₁ஹோ₁
 வி₁ந்ரு₁த்ய₁மா₁ணாய₁ சுவா₁ஹோ₁ வி₁ந்ரு₁தாய₁ சுவா₁ஹோ₁ ப₁லா₁யி₁ஷ்ய₁மா₁ணாய₁ சுவா₁ஹோ₁ ப₁லா₁-
 யி₁தாய₁ சுவா₁ஹோ₁ப₁ர₁ஸ்ய₁தே சுவா₁ஹோ₁ப₁ர₁தாய₁ சுவா₁ஹோ₁ நி₁வே₁ஷ்ய₁தே சுவா₁ஹோ₁ நி₁வி-
 ஶ₁மா₁ணாய₁ சுவா₁ஹோ₁ நி₁வி₁ஷ்ய₁தே சுவா₁ஹோ₁ நி₁ப₁ஸ்ய₁தே சுவா₁ஹோ₁ நி₁பி₁தே₁ சுவா₁ஹோ₁
 நி₁ப₁ஷ்ணாய₁ சுவா₁ஹோ₁ஸ₁சி₁ஷ்ய₁தே சுவா₁ஹோ₁ஸ₁சி₁நாய₁ சுவா₁ஹோ₁ஸ₁சி₁தாய₁ சுவா₁ஹோ₁
 நி₁ப₁ஸ்ய₁தே சுவா₁ஹோ₁ நி₁ப₁ஷ்மா₁ணாய₁ சுவா₁ஹோ₁ நி₁ப₁நாய₁ சுவா₁ஹோ₁ ஶயி₁ஷ்ய₁தே
 சுவா₁ஹோ₁ ஶயி₁தாய₁ சுவா₁ஹோ₁ ச₁ம்₁மீ₁லி₁ஷ்ய₁தே சுவா₁ஹோ₁ ச₁ம்₁மீ₁ல₁தே சுவா₁ஹோ₁ ச₁ம்₁மீ-
 லி₁தாய₁ சுவா₁ஹோ₁ ஶ₁ப₁ஸ்ய₁தே சுவா₁ஹோ₁ ஶ₁ப₁தே சுவா₁ஹோ₁ ச₁ு₁தாய₁ சுவா₁ஹோ₁ ப்ர₁ஸ்தே₁ஸ்ய₁தே
 சுவா₁ஹோ₁ ப்ர₁ஸு₁ஷ்மா₁ணாய₁ சுவா₁ஹோ₁ ப்ர₁ஸு₁ஷ்ய₁தே சுவா₁ஹோ₁ ஜா₁க₁ரி₁ஷ்ய₁தே சுவா₁ஹோ₁ ஜா₁க₁ர₁த₁
 சுவா₁ஹோ₁ ஜா₁க₁ரி₁தாய₁ சுவா₁ஹோ₁ சு₁ஷ்ர₁ப₁மா₁ணாய₁ சுவா₁ஹோ₁ ச்ரு₁ஷ்வ₁தே சுவா₁ஹோ₁ ச்ரு₁தாய₁
 சுவா₁ஹோ₁ வீ₁க்ஷி₁ஷ்ய₁தே சுவா₁ஹோ₁ வீ₁க்ஷ₁மா₁ணாய₁ சுவா₁ஹோ₁ ச₁ஸ்தா₁ஸ்ய₁தே சுவா₁ஹோ₁ ச₁ஞ்ஜி-
 ஹ₁நாய₁ சுவா₁ஹோ₁ஜ்ஜி₁ஹ₁நாய₁ சுவா₁ஹோ₁ வி₁வ₁ஸ்ய₁தே சுவா₁ஹோ₁ வி₁வ₁தே₁மா₁ணாய₁ சுவா₁ஹோ₁

அகவசரீத ஹோமம்)

வिवृताय स्वाहोत्यास्यते स्वाहोत्तिष्ठते स्वाहोत्थिताय स्वाहा विध्वि-
ष्यते स्वाहा विधून्वानाय स्वाहा विधूताय स्वाहोक्रश्यते स्वाहोक्रा-
मते स्वाहोक्रान्ताय स्वाहा चक्रमिष्यते स्वाहा चङ्क्रम्यमाणाय
स्वाहा चङ्क्रमिताय स्वाहा कण्डूयिष्यते स्वाहा कण्डूयमानाय स्वाहा
कण्डूयिताय स्वाहा निकषिष्यते स्वाहा निकषमाणाय स्वाहा निकषि-
ताय स्वाहा यदत्ति तस्मै स्वाहा यत्पिबति तस्मै स्वाहा यन्मेहति तस्मै
स्वाहा यच्छकृत्करोति तस्मै स्वाहा रेतसे स्वाहा प्रजाभ्यः स्वाहा
प्रजननाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा ।

என்பது

உரை

புல் முதலான உணவுப் பொருள்களைக்கண்டு ஈங்காரஞ் செய்வதற்கும்
பெண் குதிரையைக்கண்டு செய்யும் பெரிய காமிக ஒலிக்கும், பகையாகிய
குதிரையைக் கண்டு செய்யும் கோப ஒலிக்கும், ஓடும்போது உண்டா
கும் பெரு மூச்சொலிக்கும், மறித்துச் செய்யும் அவ்விரைச்சலுக்கும்,
புல் தின்னும்போதெழும் மூச்சின் ஒலிக்கும், முன்பார்த்ததற்கும், பிராண
அபானன்களின் மூவகைவிருத்திகட்கும், சுட்டுவதற்கும், விடுவதற்கும், விட்
டதற்கும், ஓடும் விருப்பிற்கும், ஓடுவதற்கும், ஓடிவந்ததற்கும், நிற்கின்றதற்
கும், நிற்பதற்கும், சாலையிற் புகவருதல், புகுகின்றது புகுந்தது என்பவைகட்
கும், கால் மடிப்பதற்கும், மண்ணில் விழுவதற்கும், காலையிரிப்பதற்கும், கண்
மூடுதல் திறத்தல்களுக்கும், தூங்குவதற்கும், தூங்கி எழுதலுக்கும், வெளி
யில் நோக்கலுக்கும், புல்முதலியவைகளைத் தேடலுக்கும், சாலையிலிருந்து
வரலுக்கும், வந்து மண்ணில் பறிப்பதற்கும், நேராய் நிற்பதற்கும், எழுந்து
தூசுகளைப் போக்க உடம்பைக் குலுக்கலுக்கும், காலையெடுத்து வைத்தல்
மெள்ளச் செல்லல்களுக்கும், பற்களால் பின்புறத்திற் சொறிதலுக்கும், தூண்
முதலியவைகளில் தேய்த்தலுக்கும், அருந்தல் முதலானவைக்கும், குட்டிகட்
கும், உற்பத்திக்கும், மற்றும் எல்லாச் செயல்களுக்கும் இவைகள் அருப்பணங்
களாகுக என்பது.

பத்தொன்பதாமாவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாங் காண்டம் முதற் பிரபாடகம்

இருபதாவது அநுவாகம்

நாற்பத்தெட்டுப் பதங்களைக் கொண்டது.

சாவிரத் ஹோம மந்திரங்கள்

அ॒ग्नये॒ स्वाहा॒ वा॒यवे॒ स्वाहा॒ सूर्या॒य॒ स्वा॒ह॒र्त॒म॒स्य॒त॒स्य॒त॒म॒सि॒ स॒-
त्य॒ம॒சி॒ स॒त्य॒स्य॒ स॒त्य॒म॒स्य॒त॒स्य॒ प॒न्था॒ अ॒सि॒ दे॒वानां॑ छा॒याऽमृ॒त॒स्य॒
ना॒म॒ तत्स॒त्यं॑ य॒त्त्वं॑ प्र॒जाप॑ति॒रस्य॒धि॒ यद॑सि॒न्वा॒जिनी॑व॒ शु॒भः॒ स्पर्ध॑न्ते
दि॒वः॒ सूर्य॑ण॒ विशो॑ऽपो धृ॒णानः॑ प॒वते॒ क॒व्य॒न्प॒शुं॒ न गो॑पा॒ इर्यः॒ परि॒-
ज॒मा ॥ ५२ ॥ अ॒ग्नये॒ वा॒यवे॑ऽष्टा॒च॒त्वारि॑श्शत् । ॥ २० ॥

இதில் ஏழு மந்திரங்களாற் செய்யப்படும் சாவித்திர ஹோமங்கள் கூறப் படுகின்றன.

இப் பிரபாடகத்தின் அநுவாக எண்களைக் காட்டுந்தலைப்புச் சொற்கள்:—

प्र॒जन॑नं प्रा॒तः स॒वने॒ वै ब्र॑ह्म॒वा॒दि॒नः॒ स॒ त्वा॒ अ॒ङ्गि॑र॒स॒ आपो॑
वै सो॒मो॒ वै स॑ह॒स्र॒त॒म्याऽत्रि॑र्ज॒म॒द॒ग्निः॒ सं॒वत्स॑रो दे॒वस्य॑ वि॒भूरा॑य॒ना॒-
या॒ग्नये॑पृथि॒व्या अ॒ग्नेय॑ पृथि॒व्यै भु॒वे ई॒का॒रा॒या॒ग्नये॑ वा॒येय॑ वि॒श्श॒तिः॒
॥ २० ॥

பஞ்சாதிகளின் எண்களைக்காட்டுந்தலைப்புச் சொற்கள்:—

प्र॒जन॑नं॒म॒ङ्गि॑र॒सः॒ सो॒मो॒ वै प्र॑ति॒गृ॒ह्णा॒ति॒ वि॒भू॒र्वी॑क्ष॒मा॒णाय॒ द्वि॒-
प॒ञ्चा॒शत् ॥ ५२ ॥

மந்திரங்கள் 1-3

अ॒ग्नये॒ स्वाहा॒ वा॒यवे॒ स्वाहा॒ सूर्या॒य॒ स्वाहा॑ ।

என்பது.

உரை

அக்கினி, வாயு, சூரியன் என்பவர்களுக்கு இது அருப்பணமாகுதல் என்பது.

மந்திரங்கள் 4-5

ऋतमसृत्स्यतेमसि सत्यमसि सत्यस्य सत्यमसि ।

என்பது

உரை

குதிரையே ! நீ, மாணசிக உண்மையாயிருக்கின்றாய். ஏனைய சத்தியத்தினுஞ் சிறந்த சத்தியமாக இருக்கின்றாய். சத்தியமாகவும் இருக்கின்றாய் என்பது.

மந்திரம் 6

ऋतस्य पन्था असि देवानां छायाऽमृतस्य नाम तत्सत्यं यत्त्वं प्रजापतिरसि ।

என்பது

உரை

எக்குத்தின் வழியாக இருக்கின்றாய். தேவர்கட்கு நிழலாகவுருக்கின்றாய். அமுதம் என்னும் பெயருடையதாயிருக்கின்றாய். பிரசாபதியாயிருக்கின்றாய் என்னுமிது உண்மையேயாம் என்பது.

மந்திரம் 7

अधि यदग्निमवाजिनीव शुभः स्पर्धन्ते दिवः सूर्येण विशोऽपो धृष्टानः
पवते कव्यन्पशुं न गोपा इर्यः परिज्मा ।

என்பது

உரை

இக்குதிரையினிடத்து தேவர்களை நோக்கி மிகுந்த கல்ல குணங்கள் காணப்படுதலின் வானிலுள்ள மருத்தணங்கன் “சூரியனைப்போன்ற குதிரையுடன் யாங்களே மிகுந்தகுணமுடையவர்கள் குதிரையல்ல” என்று பொறுமைப்படுகின்றனர். அத்தகையது இக்குதிரையாம். மற்றும், எங்களில் தேவர்கள் பலவகைத் துதிகளுடன் பகவை விரும்புவதுபோல் இக் குதிரை

யும் அநேக ஹோமங்களாலும் மந்திரங்களாலும் துதிகளாலும் களிப்படைந்து இக்கருமத்தை இனிது முடித்து வைக்க விரும்புகின்றது. மற்றும் இக் குதிரை எத்தன்மையுடனின் ? இருந்துவிக்கு முதலானோரைப் பாதுகாப்பதும், கருமவாயிலாக உணவுப் பொருட்குக் காரணமும், சுவர்க்கஞ் செல்லும் வன்மையையுடையதுமாம் என்பது.

இருபதாமதுவாகம்

முற்றிற்று.

முதலாவது பிரபாடகம் முடிந்தது.

இரண்டாம் பிரபாடக விடயச்சூகங்கம்

षड्रात्रस्याद्वितीयाये द्वितीये ससरात्रकः ।

अष्टरात्रस्तृतीये स्याचतुर्थनवरात्रकः ॥ १ ॥

दशरात्रः पञ्चमेऽथ स्यादेकादश रात्रकः ।

षष्ठेकाभ्यग्रहास्सप्त मेव्युदश्चाष्टमेश्रुतः ॥ २ ॥

द्वादशाहगतानिस्युरहान्येकादशानितु ।

नवमेदशमे तस्यशेषः सर्व उदीरितः ॥ ३ ॥

अथाश्वमेघशेषास्युर्मित्राः सर्वेऽन्नहोमगाः ।

இவ்விரண்டாம் பிரபாடகத்தின் முதல் அதுவாகத்தில் ஷட்ராத்திரமும், இரண்டாவதில் ஸப்தராத்திரமும், மூன்றாவதில் அஷ்டராத்திரமும், நான்காவதில் நவராத்திரமும், ஐந்தாவதில் தசராத்திரமும், ஆறாவதில் ஏகாதசராத்திரமும், ஏழாவதில் காமியக் கிரகங்களும், எட்டாவதில் வ்யூடமும், ஒன்பதாவதில் அதன் மீதமாகிய த்வாதசராத்திரமும், பத்தாவதில் அதன் மீதமும், பதினொன்றாவது பிரபாடகம் முடிவுவரை அசுவமேதத்தில் அன்னஹோமங்கட்குரிய மந்திரங்களுக்குச் சொல்லப்படுகின்றன என்பது.

ஏழாங் காண்டம் இரண்டாம் பிரயாடகம்

முதல் அநுவாகம்

நான்கு பஞ்சாதிக்குமேல் பதினொரு பதங்களைக் கொண்டது.

ஷட்ராத்திரத்தைக் கூறும் பிரமாணங்கள்

சா₂த்யா₂ வை₂ தே₂வா₂ஸு₂ஸு₂வ₂ர₂கா₂மா₂ ஏ₂த₂ஃ₂ ஷ₂டா₂த்₂ர₂ப₂ஷ₂ய₂ந₂த₂மா₂ஹ₂ந₂தே-
நா₂ய₂ஜ₂ந₂த₂ த₂த₂ வை₂ தை₂ சு₂வ₂ர₂க₂ ல₂க₂மா₂ய₂ந₂த₂ ஏ₂வ₂ வி₂த₂வா₂ஸ₂: ஷ₂டா₂த்₂ர₂மா-
ஸ₂தே₂ சு₂வ₂ர₂க₂மே₂வ₂ ல₂க₂ம் ய₂ந₂தி₂ தே₂வ₂ஸ₂த்₂ர₂ வை₂ ஷ₂டா₂த்₂ர₂: ப₂ர₂த்ய₂ஸ₂ஃ₂ த்வே₂தா₂நி₂-
பூ₂தா₂நி₂ ய₂ ஏ₂வ₂ வி₂த₂வா₂ஸ₂: ஷ₂டா₂த்₂ர₂மா₂ஸ₂தே₂ சா₂க்ஷா₂தே₂வ₂ தே₂வ₂தா₂ அ₂ம்₂ய₂ரோ-
ஹ₂ந₂தி₂ ஷ₂டா₂த்₂ரோ₂ ம₂வ₂தி₂ ஷ₂ட₂வா₂ க₂ரு₂த₂வ₂: ஷ₂ட₂பூ₂தா₂நி₂ ॥ 1 ॥ பூ₂தீ₂ரே₂வ₂ர்த-
ந₂ந்₂வ₂ரோ₂ஹ₂ந₂த₂யூ₂த₂மி₂: ச₂வ₂த₂ஸ₂ர₂ம்₂ தை₂ ச₂வ₂த₂ஸ₂ர₂ ஏ₂வ₂ ப₂ர₂தி₂ தி₂ஸ₂ந₂தி₂ பூ₂த₂த்₂ர-
த₂ரா₂ம்₂யா₂ ய₂ந₂தி₂ய₂ம்₂ வா₂வ₂ ர₂த்₂ர₂ம₂ஸ₂ௌ₂ பூ₂த₂வா₂ம்₂யா₂மே₂வ₂ ய₂ந₂த்ய₂தோ₂ அ₂ந₂யோ-
ரே₂வ₂ ப₂ர₂தி₂ தி₂ஸ₂ந₂த்யே₂தே₂ வை₂ ய₂ஜ₂ஸ்யா₂ஜ₂ஸாய₂நி₂ சு₂த₂தி₂ தா₂ம்₂யா₂மே₂வ₂ சு₂வ₂ர₂க₂-
ல₂க₂ம்₂ ய₂ந₂தி₂ த்ரி₂பூ₂த₂ஸி₂த்யோ₂மோ₂ ம₂வ₂தி₂ தை₂ஜ₂ ஏ₂வா₂வ₂ ரு₂ந₂தே₂ ப₂ஷ₂ட₂த₂ஸோ₂-
ம₂வ₂த₂தி₂ந்₂திர₂ய₂மே₂வா₂வ₂ ரு₂ந₂தே₂ ச₂ஸ₂த₂ஸ₂: ॥ 2 ॥ ம₂வ₂த்ய₂நா₂த்ய₂ஸ்யா₂வ₂ர-
த₂த்யா₂ அ₂தோ₂ ப்ரே₂வ₂ தை₂ந₂ ஜாய₂ந₂த₂ ஏ₂க₂வி₂த்ய₂ஸோ₂ ம₂வ₂தி₂ ப₂ர₂தி₂ஸி₂த்யா₂ அ₂தோ₂-
ரு₂ந₂தே₂வா₂ஸ₂ஸ₂ம₂ந₂த₂தே₂ த்ரி₂ண₂வோ₂ ம₂வ₂தி₂ வி₂ஜி₂த்யே₂ த்ர₂ய₂ஸ்தி₂த்ய₂ஸோ₂ ம₂வ₂தி₂-
ப₂ர₂தி₂ஸி₂த்யே₂ ச₂தோ₂ஹ₂வி₂தா₂நி₂ந₂ ஏ₂தே₂ந₂ ஷ₂டா₂த்₂ரே₂ந₂ ய₂ஜே₂ர₂நா₂ஸ்த₂தி₂ ஹ₂வி₂தா₂நி₂-
சா₂ஸ₂தீ₂ப₂த்₂ர₂ம்₂ ச₂ ம₂வ₂த₂ஸ₂த₂த₂வி₂ சு₂வ₂ர₂க₂ம்₂ ச₂க்ர₂வ₂தி₂ ம₂வ₂த₂: சு₂வ₂ர₂க₂ஸ்ய₂ ல₂க₂-
க₂ஸ்ய₂ ச₂ம₂ஸ₂த்யா₂ உ₂ல₂க₂ல₂க₂ஸோ₂ யூ₂போ₂ ம₂வ₂தி₂ ப₂ர₂தி₂ஸி₂த்யே₂ ப₂ர₂த்யோ₂ யா₂ந₂தி₂-
ப₂ர₂த்யி₂வ₂ ஹி₂ சு₂வ₂ர₂க₂: ॥ 3 ॥ ல₂க₂: ச₂ர₂ஸ்வ₂த்யா₂ யா₂ந₂த்யே₂ வை₂ தே₂வ₂-
யா₂ந₂: ப₂ந்₂த்யா₂ஸ்த₂மே₂வா₂ந்₂வ₂ரோ₂ஹ₂ந்₂த்யா₂க்ரோ₂ஸி₂ந்₂தோ₂ யா₂ந்₂த்ய₂வ₂தி₂மே₂வா₂ந்₂ய₂ஸி₂ந்₂ப₂ர₂தி₂-

पञ्च प्रतिष्ठां गच्छन्ति यदा दश शतं कुर्वन्त्यथैकमुत्थानं श-
तायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठन्ति यदा शतं-
सहस्रं कुर्वन्त्यथैकमुत्थानं सहस्रसंमितो वा असौ लोकोऽमुमेव
लोकमभि जयन्ति यदैषां प्रमीयेत यदा वा जीयिरन्नथैकमुत्थानं
तद्वि तीर्थम् ॥ ४ ॥ पृष्ठानि सप्तदशः सुवर्गो जयन्ति यदैका-
दश च ॥ १ ॥

இதில், ஷட்ராத்திர யாகம் விதிக்கப்படுகின்றது.

பிராமணம் 1

என்பது

साध्या वै देवाः सुवर्गकामा एतं षड्रात्रमपश्यन्तमाऽहरन्तेनायजन्त ततो
वै ते सुवर्गं लोकमायन्य एवं विद्वांसः षड्रात्रमासते सुवर्गमेव लोकं
यन्ति ।

உரை

தேவகண விசேடர்களான சாத்திரியர்கள் சுவர்க்கத்தையடைய விரும்பி
ஷட்ராத்திரயாகத்தை நூல்களாற்றுகின்றது அதன் உபகரணங்களைத் தேடி
அறுட்டித்து சுவர்க்க லோகத்தையடைந்தனர். அறிவுடையோர்களும் இந்த
ஷட்ராத்திர யாகத்தைச் செய்யில் சுவர்க்கத்தையடைவார்கள். என்கு, இதில்,
சத்திரயாகத்தின் தருமங்கள் சில இருந்தலின் அறுட்டித்து என்று கூறப்பட்-
டது. அதுவும், குகிரையினுடையதும் அவர்த்தானம் என்பது முதலாய
தால் கூறப்படும் என்பது,

இதை சத்திரயாகம் என்னும் கருத்துக் கொண்டு உபசாரமாய்ப் புகழ்கின்றது.

பிராமணம் 2

देवसत्रं वै षड्रात्रः प्रत्यक्षं ह्येतानि पृष्ठानि य एवं विद्वांसः षड्रात्रमा-
सते साक्षादेव देवता अभ्यारोहन्ति ।

என்பது.

உரை

இது, சத்திரயாகம்போல் தேவர்கட்கு மிகப்பிரியமாதலின் சத்திரமாம் அதாவது, சத்திரமாகிய பன்னிரண்டுநாள் யாகத்தில், பிருஷ்டிய ஆறுநாளிலும் ரதந்தரம், பிருகத், வைரூபம், வைராஜம், சாக்வரம், ரைவதம் என்னும் சாமங்களாலுண்டாகுந் துதிகள் இதிலும் முறையாய் ஆறு நாளிலும் காணப்படுகின்றன என்பதாம். ஆதலின் சத்திரயாகம்போல் தேவர்கட்கு இது பிரியமெனல்கூடும். இவ்வாறுணர்ந்து இதை அதுட்டிக்கின்றவன், உடனே தேவதையை யடைகின்றான் என்பதாம்.

இதன் நாட்களிலுள்ள ஆறு என்னும் எண்ணிக்கையைப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 3

षडात्रो भवति षड्वा ऋतवष्पृष्ठानि पृष्ठैरेव नून्वारोहन्त्यृतुमिस्संव-
त्सरं ते संवत्सर एव प्रति तिष्ठन्ति ।

என்பது

உரை

இராத்கிகள் ஆறு, இருதுக்களும் ஆறும், பிருஷ்டத்துதிகளும் ஆறும் ஆதலின், பிருஷ்டத் துதிகளால் இருதுக்கள் வாயிலாக வருடத்தையடைந்து அதில் நினைபெறுகின்றான் என்பது.

இப் பிருஷ்டத்துதிகளுள், முதல் நாள் இரண்டாம் நாட்களில் அதுட்டிக்கப்படும் ரதந்தரம், பிருகத் என்னும் பிருஷ்டத்துதிகளைச் சிறப்பாய்ப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 4

बृहद्व्यंतराभ्यां यन्तीयं वाव रथंतरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्ययो अनयो-
रेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी वृती ताभ्यामेव सुवर्गं लोकं
यन्ति ।

என்பது.

உரை

இதில், பிருகத் என்று முன்கூறப்பட்டது தால் வழக்குப்பற்றியாம், அதுட்டானத்திலோ, முதலில் ரதந்தரமாம். ரதந்தரம்பிருகத் என்னுமிரண்டாலும் துதிகள் அதுட்டிக்கப்படின் இவ்விரண்டும் இரண்டுலகவடிவங்களாதலின் உலகமிரண்டாலும் அதுட்டிக்கப் பெற்றதாகின்றன. அதுட்டிக்கின்றவனும், இரண்டுலகலும் பெருமையைடைக்கின்றான். மற்றும், இவ்விரண்டு

சாமங்களைத் தேடியதால் வேள்விமுடிவுண்டாகுவதுடன் இவைகளாலேயே சுவர்க்கத்தையு மடைகின்றான் என்பது.

விதியால் வந்த ஆறுநாட்களையும் நன்றும் விளக்குகின்றது.

பிராமணம் 5

त्रिवृदग्निष्टोमो भवति तेज एवाव रुचते पञ्चदशो भवतीन्द्रियमेवाव रु-
चते सप्तदशो भवत्यन्नाद्यस्यावर्द्ध्या अथो प्रैव तेन जायन्त एक-
विंशो भवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवाऽऽत्मन्द्घते त्रिणवो भवति
विजित्यै त्रयस्त्रिंशो भवति प्रतिष्ठित्यै ।

என்பது

உரை

திரிவிருத் ஸ்தோமம் அக்கினிஷ்டோமம் ரதந்தரசாமம் முதல்நாள், பதி-
னைந்து ஸ்தோம உக்த்யம் பிருகத்சாமம் இரண்டாநாள், பதினேழு ஸ்தோம
உக்த்யம் வைருப சாமம் மூன்றாநாள். இருபத்தொரு ஸ்தோம சோட்சி
வைராஜ சாமம் நான்காநாள். இருபத்தேழு ஸ்தோம உக்த்யம் சாக்வர
சாமம் ஐந்தாநாள், முப்பத்துமூன்று ஸ்தோம உக்த்யம் ரைவதசாமம்
ஆறாநாள். இது, பன்னிருநாட்களுக்குட்பட்ட பிருஷ்டிய ஆறுநாட்களின்
வடிவம் போலாகும் அதன் விசிறுகியாமாததின் என்பது.

சாரசுவத சந்திர தர்மங்களை அதுவாக முடிவுவரை கூறவிதம்பி முதலில் ஒரு
தருமத்தை விதிக்கின்றது,

பிராமணம் 6

सदोहविर्धानिन एतेन पञ्चत्रेण यजेरन्नाश्वथी हविर्धाने चऽऽग्नीध्रं च
भवत्तद्वि सुवर्ग्यम् ।

என்பது

உரை

எவ்வெசுமானர்கள், சபை ஹவிர்த்தான மண்டபம் என்னும் இரண்டு
டன்கூட ஷட்ராத்திரஞ் செய்ய எழுந்தனரோ, அவர்கட்கு, அவிர்த்தான
மண்டபத்தையும் ஆக்னீத்ரமண்டபத்தையும் அரசமரக் கொம்பாற் செய்தல்
வேண்டும். அவ்வரசமரக்கொம்பு சுவர்க்கத்திற்குச் சாதனமாம் என்பது.

மற்றொரு தநமத்தை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 7

चकीवती भवतस्सुवर्गस्य लोकस्य समष्टौ ।

என்பது

உரை

சக்கரங்கட்கு அச்சுக்களைப்போட்டு வண்டிபோல் செய்து, அல்லது தேர் போற்செய்து அதின் மீது பலகைகளைப்பரப்பிவிட்டு அதன்மேல் ஹவிர்த் தான மண்டபத்தையும் ஆக்னீத்திரமண்டபத்தையுஞ் செய்யில் இது சவர்க்க லோகத்தை அடைதற்குச்சாதனமாம். இரதம்போல் உருளைகளையுடைய மண்டபத்தாலும் போகமுடியுமாதலின் என்பது.

மற்றொரு தநமத்தை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 8

उल्लुबुधो यूषो भवति प्रतिष्ठित्यै ।

என்பது.

உரை

மரத்தாற் செய்த உரலின் அடிக்கூறு பெருத்துச் சமமாயிருப்பதுபோல் பூபத்தின் அடியைச் செய்யவேண்டும். இது, எடுத்துக்கொண்டு போரும் இடங்களிலெல்லாம் மண்ணில் பள்ளங் கெல்லுதலின்றி நிலைநாட்டமுடியுமாத லின் இது நிலையின் பொருட்டாம் என்பது.

மற்றொரு தநமத்தை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 9

प्राञ्चो यान्ति प्राञ्चि हि सुवर्गो लोकः ।

என்பது

உரை

சக்கரத்தோடு கூடிய ஆக்னீத்ர மண்டபமுதலியவைகளுடன் கூடவே கிழக்குமுகமாய்ப்போதல் வேண்டும். சவர்க்கலோகம் கிழக்கிலிருப்பதாய்க் காணப்படுதலின் என்பது.

ஈண்டு, அங்குள்ள அத்வரியு, சம்யை என்னுந்தடியை கிழக்கில் எறிதல் வேண்டும். அதுவிழுந்தவிடமே கார்கபத்தியமாம். அதிலிருந்து மூப்பத்தாறு பிரக்கிரமம் கிழக்கே ஆகவனீயமாம். இவ்வாறு ஒருநாட் கிரியைகளை முடித்துக் கொண்டு மீண்டும் சம்யையை எறிந்து அது விழுந்தவிடத்தில் மறுநாட்கிரியையாம். இவ்வாறே மேலும் உணர்க என்பது.

மற்றேந் தநுமத்தை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 10

सरस्वत्या यान्त्येष वै देवयानः पन्थास्तमेवान्वारोहन्ति ।

என்பது.

உரை

சரசுவதி என்னும் நதியின் கரை வழியாக ஒவ்வொருநாளும் போதல் வேண்டும். இது தேவர்களுையடையுமார்க்கமாம். ஆதலின் இம்மார்க்கத்தால் மேலே ஏறுகின்றனர் என்பது

மற்றேந் தநுமத்தை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 11

भाक्रोश्न्तो याव्यवर्तिर्मेवान्यसिन्प्रतिषज्य प्रतिष्ठां गच्छन्ति।

என்பது

உரை

போகுவதால் களிப்போடு பேரிரைச்சலிட்டுக்கொண்டு போதல் வேண்டும். இதனால், பகைவரிடத்து வறுமையை இருக்கும்படி செய்துவிட்டு தான் செல்வவந்தனாகச் செல்வதாகின்றது என்பது.

அநுட்டாளத்தின் முடிவு காலமாகிய மற்றேந் தநுமத்தை விதிக்கின்றது,

பிராமணம் 12

यदा दश शतं कुर्वन्त्यथैकमुत्थानं शतायुः पुरुषश्शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठन्ति ।

என்பது

உரை

ஒரு பொலிகாரையுடன் புணர்ந்து பத்துப் பசுமாடுகள் எவ்வளவு காலத்தில் சன்றுகளை யீணுவதால் தூறு பசுமாடுகளைத் தேடுகின்றனவோ, அவ்வளவுகாலத்தில் மீண்டும் மீண்டும் அதுட்டானத் செய்து முடித்தல் வேண்டும் இது ஒரு முடிக்குங்காலமாம். தூறு பசுமாடுகள் உண்டாதலின் தூறு வயதுமனித ஆயுளாதலின் தூறு நாடிகளின் சஞ்சாரத்தால் தூறு இங்கிரியங்களிலும் தூறு வயதிலும் நிலை பெறுகின்றன என்பது.

முடிக்குங்காலத்தில் மற்றொரு பகடித்தை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 13

यदा शत५ सहस्रं कुर्वन्त्यथैकमुत्थान५ सहस्रसंमितो वा असौ लोकोः-
मुमेव लोकमभि जयन्ति ।

என்பது.

உரை

தூறு பசுமாடுகள் முன்போல் ஆயிரம் பசுமாடுகளையுண்டாக்குங்காலமே அதுட்டான முடிவின் காலமாம். இதனால், ஆயிரக் கணக்கான போகப் பொருள்களுடன் சுவர்க்கத்தையும்டைகின்றன என்பது.

முடிக்குங் காலத்திலேயே மற்றொருபகடித்தைக் கூறுகின்றது,

பிராமணம் 14

यदैवां प्रसीयेत यदा वा जीयेरन्नथैकमुत्थानं तदि तीर्थम् ।

என்பது

உரை

இதை யதுட்டிக்கும் வேள்வித் தலைவர்களுள் ஒருவன் இறக்கும்வரை புள்ளகாலம் ஒரு அதுட்டான முடிவுகாலமாம். அல்லது, ஒரு எசமானன் பகைவர்களுடைய பொருள்களை வென்றுகொள்ளும்வரை ஒரு அதுட்டானத் தைமுடிக்குங்காலமாம். இது பாவங்களிலிருந்து கரையேற்றுவதாம் ஆதலின் இக் காலம்வரை ஷட்ராத்திரயாகத்தை மீண்டும் மீண்டுஞ் செய்துகொண்டு வரல் வேண்டுமென்பது.

முதலநவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாம் காண்டம் இரண்டாம் பிரபாடகம்

இரண்டாம் அநுவாகம்

இரண்டு பஞ்சாதிக்குமேல் நார்பத்திரண்டு பதங்களைக் கொண்டது.

சப்தராத்திரத்தைக்கூறும் பிராமணங்கள்.

கூசு₁ரு₂வி₃ந்₄ அ₅ஓ₆ஹி₇க₈ிர₉கா₁₀ம₁₁ய₁₂த₁₃ ப₁₄சு₁₅மா₁₆ந்₁₇ஸ்யா₁₈மி₁₉தி₂₀ ச₂₁ எ₂₂த₂₃ ௪₂₄ ச₂₅ஸ-
ரா₂₆த்₂₇ரா₂₈மா₂₉ஹ்₃₀ர₃₁த₃₂த₃₃னா₃₄ய₃₅ஜ₃₆த₃₇ த₃₈ெ₃₉ன₄₀ வ₄₁ ச₄₂ யா₄₃வ₄₄ந்₄₅த₄₆ொ₄₇ ஸ்₄₈ர₄₉ம₅₀யா₅₁: ப₅₂ச₅₃வ₅₄ஸ்தா₅₅ன₅₆வா₅₇ர₅₈ு₅₉ந்₆₀
ய₆₁ எ₆₂வ₆₃ வி₆₄த₆₅்₆₆ஸ₆₇ஸ₆₈ரா₆₉த்₇₀ர₇₁ெ₇₂ய₇₃ெ₇₄ ய₇₅ஜ₇₆த₇₇ெ₇₈ யா₇₉வ₈₀ந்₈₁ எ₈₂வ₈₃ ஸ்₈₄ர₈₅ம₈₆யா₈₇: ப₈₈ச₈₉வ₉₀ஸ்தா₉₁ன₉₂வா₉₃வ₉₄
ர₉₅ு₉₆ந்₉₇ ச₉₈ஸ₉₉ரா₁₀₀த்₁₀₁ர₁₀₂ொ₁₀₃ ம₁₀₄வ₁₀₅தி₁₀₆ ச₁₀₇ஸ₁₀₈ ஸ்₁₀₉ர₁₁₀ம₁₁₁யா₁₁₂: ப₁₁₃ச₁₁₄வ₁₁₅ஸ்தா₁₁₆ஸ்₁₁₇ஸ₁₁₈ஸ₁₁₉ ஸ்₁₂₀ர₁₂₁ம₁₂₂யா₁₂₃ஸ்த₁₂₄ஸ₁₂₅ ஸ்₁₂₆ர₁₂₇ம₁₂₈யா₁₂₉ஸ்த₁₃₀ஸ₁₃₁ஸ₁₃₂ஸ₁₃₃ஸ₁₃₄ஸ₁₃₅ஸ₁₃₆ஸ₁₃₇ஸ₁₃₈ஸ₁₃₉ஸ₁₄₀ஸ₁₄₁ஸ₁₄₂ஸ₁₄₃ஸ₁₄₄ஸ₁₄₅ஸ₁₄₆ஸ₁₄₇ஸ₁₄₈ஸ₁₄₉ஸ₁₅₀ஸ₁₅₁ஸ₁₅₂ஸ₁₅₃ஸ₁₅₄ஸ₁₅₅ஸ₁₅₆ஸ₁₅₇ஸ₁₅₈ஸ₁₅₉ஸ₁₆₀ஸ₁₆₁ஸ₁₆₂ஸ₁₆₃ஸ₁₆₄ஸ₁₆₅ஸ₁₆₆ஸ₁₆₇ஸ₁₆₈ஸ₁₆₉ஸ₁₇₀ஸ₁₇₁ஸ₁₇₂ஸ₁₇₃ஸ₁₇₄ஸ₁₇₅ஸ₁₇₆ஸ₁₇₇ஸ₁₇₈ஸ₁₇₉ஸ₁₈₀ஸ₁₈₁ஸ₁₈₂ஸ₁₈₃ஸ₁₈₄ஸ₁₈₅ஸ₁₈₆ஸ₁₈₇ஸ₁₈₈ஸ₁₈₉ஸ₁₉₀ஸ₁₉₁ஸ₁₉₂ஸ₁₉₃ஸ₁₉₄ஸ₁₉₅ஸ₁₉₆ஸ₁₉₇ஸ₁₉₈ஸ₁₉₉ஸ₂₀₀ஸ₂₀₁ஸ₂₀₂ஸ₂₀₃ஸ₂₀₄ஸ₂₀₅ஸ₂₀₆ஸ₂₀₇ஸ₂₀₈ஸ₂₀₉ஸ₂₁₀ஸ₂₁₁ஸ₂₁₂ஸ₂₁₃ஸ₂₁₄ஸ₂₁₅ஸ₂₁₆ஸ₂₁₇ஸ₂₁₈ஸ₂₁₉ஸ₂₂₀ஸ₂₂₁ஸ₂₂₂ஸ₂₂₃ஸ₂₂₄ஸ₂₂₅ஸ₂₂₆ஸ₂₂₇ஸ₂₂₈ஸ₂₂₉ஸ₂₃₀ஸ₂₃₁ஸ₂₃₂ஸ₂₃₃ஸ₂₃₄ஸ₂₃₅ஸ₂₃₆ஸ₂₃₇ஸ₂₃₈ஸ₂₃₉ஸ₂₄₀ஸ₂₄₁ஸ₂₄₂ஸ₂₄₃ஸ₂₄₄ஸ₂₄₅ஸ₂₄₆ஸ₂₄₇ஸ₂₄₈ஸ₂₄₉ஸ₂₅₀ஸ₂₅₁ஸ₂₅₂ஸ₂₅₃ஸ₂₅₄ஸ₂₅₅ஸ₂₅₆ஸ₂₅₇ஸ₂₅₈ஸ₂₅₉ஸ₂₆₀ஸ₂₆₁ஸ₂₆₂ஸ₂₆₃ஸ₂₆₄ஸ₂₆₅ஸ₂₆₆ஸ₂₆₇ஸ₂₆₈ஸ₂₆₉ஸ₂₇₀ஸ₂₇₁ஸ₂₇₂ஸ₂₇₃ஸ₂₇₄ஸ₂₇₅ஸ₂₇₆ஸ₂₇₇ஸ₂₇₈ஸ₂₇₉ஸ₂₈₀ஸ₂₈₁ஸ₂₈₂ஸ₂₈₃ஸ₂₈₄ஸ₂₈₅ஸ₂₈₆ஸ₂₈₇ஸ₂₈₈ஸ₂₈₉ஸ₂₉₀ஸ₂₉₁ஸ₂₉₂ஸ₂₉₃ஸ₂₉₄ஸ₂₉₅ஸ₂₉₆ஸ₂₉₇ஸ₂₉₈ஸ₂₉₉ஸ₃₀₀ஸ₃₀₁ஸ₃₀₂ஸ₃₀₃ஸ₃₀₄ஸ₃₀₅ஸ₃₀₆ஸ₃₀₇ஸ₃₀₈ஸ₃₀₉ஸ₃₁₀ஸ₃₁₁ஸ₃₁₂ஸ₃₁₃ஸ₃₁₄ஸ₃₁₅ஸ₃₁₆ஸ₃₁₇ஸ₃₁₈ஸ₃₁₉ஸ₃₂₀ஸ₃₂₁ஸ₃₂₂ஸ₃₂₃ஸ₃₂₄ஸ₃₂₅ஸ₃₂₆ஸ₃₂₇ஸ₃₂₈ஸ₃₂₉ஸ₃₃₀ஸ₃₃₁ஸ₃₃₂ஸ₃₃₃ஸ₃₃₄ஸ₃₃₅ஸ₃₃₆ஸ₃₃₇ஸ₃₃₈ஸ₃₃₉ஸ₃₄₀ஸ₃₄₁ஸ₃₄₂ஸ₃₄₃ஸ₃₄₄ஸ₃₄₅ஸ₃₄₆ஸ₃₄₇ஸ₃₄₈ஸ₃₄₉ஸ₃₅₀ஸ₃₅₁ஸ₃₅₂ஸ₃₅₃ஸ₃₅₄ஸ₃₅₅ஸ₃₅₆ஸ₃₅₇ஸ₃₅₈ஸ₃₅₉ஸ₃₆₀ஸ₃₆₁ஸ₃₆₂ஸ₃₆₃ஸ₃₆₄ஸ₃₆₅ஸ₃₆₆ஸ₃₆₇ஸ₃₆₈ஸ₃₆₉ஸ₃₇₀ஸ₃₇₁ஸ₃₇₂ஸ₃₇₃ஸ₃₇₄ஸ₃₇₅ஸ₃₇₆ஸ₃₇₇ஸ₃₇₈ஸ₃₇₉ஸ₃₈₀ஸ₃₈₁ஸ₃₈₂ஸ₃₈₃ஸ₃₈₄ஸ₃₈₅ஸ₃₈₆ஸ₃₈₇ஸ₃₈₈ஸ₃₈₉ஸ₃₉₀ஸ₃₉₁ஸ₃₉₂ஸ₃₉₃ஸ₃₉₄ஸ₃₉₅ஸ₃₉₆ஸ₃₉₇ஸ₃₉₈ஸ₃₉₉ஸ₄₀₀ஸ₄₀₁ஸ₄₀₂ஸ₄₀₃ஸ₄₀₄ஸ₄₀₅ஸ₄₀₆ஸ₄₀₇ஸ₄₀₈ஸ₄₀₉ஸ₄₁₀ஸ₄₁₁ஸ₄₁₂ஸ₄₁₃ஸ₄₁₄ஸ₄₁₅ஸ₄₁₆ஸ₄₁₇ஸ₄₁₈ஸ₄₁₉ஸ₄₂₀ஸ₄₂₁ஸ₄₂₂ஸ₄₂₃ஸ₄₂₄ஸ₄₂₅ஸ₄₂₆ஸ₄₂₇ஸ₄₂₈ஸ₄₂₉ஸ₄₃₀ஸ₄₃₁ஸ₄₃₂ஸ₄₃₃ஸ₄₃₄ஸ₄₃₅ஸ₄₃₆ஸ₄₃₇ஸ₄₃₈ஸ₄₃₉ஸ₄₄₀ஸ₄₄₁ஸ₄₄₂ஸ₄₄₃ஸ₄₄₄ஸ₄₄₅ஸ₄₄₆ஸ₄₄₇ஸ₄₄₈ஸ₄₄₉ஸ₄₅₀ஸ₄₅₁ஸ₄₅₂ஸ₄₅₃ஸ₄₅₄ஸ₄₅₅ஸ₄₅₆ஸ₄₅₇ஸ₄₅₈ஸ₄₅₉ஸ₄₆₀ஸ₄₆₁ஸ₄₆₂ஸ₄₆₃ஸ₄₆₄ஸ₄₆₅ஸ₄₆₆ஸ₄₆₇ஸ₄₆₈ஸ₄₆₉ஸ₄₇₀ஸ₄₇₁ஸ₄₇₂ஸ₄₇₃ஸ₄₇₄ஸ₄₇₅ஸ₄₇₆ஸ₄₇₇ஸ₄₇₈ஸ₄₇₉ஸ₄₈₀ஸ₄₈₁ஸ₄₈₂ஸ₄₈₃ஸ₄₈₄ஸ₄₈₅ஸ₄₈₆ஸ₄₈₇ஸ₄₈₈ஸ₄₈₉ஸ₄₉₀ஸ₄₉₁ஸ₄₉₂ஸ₄₉₃ஸ₄₉₄ஸ₄₉₅ஸ₄₉₆ஸ₄₉₇ஸ₄₉₈ஸ₄₉₉ஸ₅₀₀ஸ₅₀₁ஸ₅₀₂ஸ₅₀₃ஸ₅₀₄ஸ₅₀₅ஸ₅₀₆ஸ₅₀₇ஸ₅₀₈ஸ₅₀₉ஸ₅₁₀ஸ₅₁₁ஸ₅₁₂ஸ₅₁₃ஸ₅₁₄ஸ₅₁₅ஸ₅₁₆ஸ₅₁₇ஸ₅₁₈ஸ₅₁₉ஸ₅₂₀ஸ₅₂₁ஸ₅₂₂ஸ₅₂₃ஸ₅₂₄ஸ₅₂₅ஸ₅₂₆ஸ₅₂₇ஸ₅₂₈ஸ₅₂₉ஸ₅₃₀ஸ₅₃₁ஸ₅₃₂ஸ₅₃₃ஸ₅₃₄ஸ₅₃₅ஸ₅₃₆ஸ₅₃₇ஸ₅₃₈ஸ₅₃₉ஸ₅₄₀ஸ₅₄₁ஸ₅₄₂ஸ₅₄₃ஸ₅₄₄ஸ₅₄₅ஸ₅₄₆ஸ₅₄₇ஸ₅₄₈ஸ₅₄₉ஸ₅₅₀ஸ₅₅₁ஸ₅₅₂ஸ₅₅₃ஸ₅₅₄ஸ₅₅₅ஸ₅₅₆ஸ₅₅₇ஸ₅₅₈ஸ₅₅₉ஸ₅₆₀ஸ₅₆₁ஸ₅₆₂ஸ₅₆₃ஸ₅₆₄ஸ₅₆₅ஸ₅₆₆ஸ₅₆₇ஸ₅₆₈ஸ₅₆₉ஸ₅₇₀ஸ₅₇₁ஸ₅₇₂ஸ₅₇₃ஸ₅₇₄ஸ₅₇₅ஸ₅₇₆ஸ₅₇₇ஸ₅₇₈ஸ₅₇₉ஸ₅₈₀ஸ₅₈₁ஸ₅₈₂ஸ₅₈₃ஸ₅₈₄ஸ₅₈₅ஸ₅₈₆ஸ₅₈₇ஸ₅₈₈ஸ₅₈₉ஸ₅₉₀ஸ₅₉₁ஸ₅₉₂ஸ₅₉₃ஸ₅₉₄ஸ₅₉₅ஸ₅₉₆ஸ₅₉₇ஸ₅₉₈ஸ₅₉₉ஸ₆₀₀ஸ₆₀₁ஸ₆₀₂ஸ₆₀₃ஸ₆₀₄ஸ₆₀₅ஸ₆₀₆ஸ₆₀₇ஸ₆₀₈ஸ₆₀₉ஸ₆₁₀ஸ₆₁₁ஸ₆₁₂ஸ₆₁₃ஸ₆₁₄ஸ₆₁₅ஸ₆₁₆ஸ₆₁₇ஸ₆₁₈ஸ₆₁₉ஸ₆₂₀ஸ₆₂₁ஸ₆₂₂ஸ₆₂₃ஸ₆₂₄ஸ₆₂₅ஸ₆₂₆ஸ₆₂₇ஸ₆₂₈ஸ₆₂₉ஸ₆₃₀ஸ₆₃₁ஸ₆₃₂ஸ₆₃₃ஸ₆₃₄ஸ₆₃₅ஸ₆₃₆ஸ₆₃₇ஸ₆₃₈ஸ₆₃₉ஸ₆₄₀ஸ₆₄₁ஸ₆₄₂ஸ₆₄₃ஸ₆₄₄ஸ₆₄₅ஸ₆₄₆ஸ₆₄₇ஸ₆₄₈ஸ₆₄₉ஸ₆₅₀ஸ₆₅₁ஸ₆₅₂ஸ₆₅₃ஸ₆₅₄ஸ₆₅₅ஸ₆₅₆ஸ₆₅₇ஸ₆₅₈ஸ₆₅₉ஸ₆₆₀ஸ₆₆₁ஸ₆₆₂ஸ₆₆₃ஸ₆₆₄ஸ₆₆₅ஸ₆₆₆ஸ₆₆₇ஸ₆₆₈ஸ₆₆₉ஸ₆₇₀ஸ₆₇₁ஸ₆₇₂ஸ₆₇₃ஸ₆₇₄ஸ₆₇₅ஸ₆₇₆ஸ₆₇₇ஸ₆₇₈ஸ₆₇₉ஸ₆₈₀ஸ₆₈₁ஸ₆₈₂ஸ₆₈₃ஸ₆₈₄ஸ₆₈₅ஸ₆₈₆ஸ₆₈₇ஸ₆₈₈ஸ₆₈₉ஸ₆₉₀ஸ₆₉₁ஸ₆₉₂ஸ₆₉₃ஸ₆₉₄ஸ₆₉₅ஸ₆₉₆ஸ₆₉₇ஸ₆₉₈ஸ₆₉₉ஸ₇₀₀ஸ₇₀₁ஸ₇₀₂ஸ₇₀₃ஸ₇₀₄ஸ₇₀₅ஸ₇₀₆ஸ₇₀₇ஸ₇₀₈ஸ₇₀₉ஸ₇₁₀ஸ₇₁₁ஸ₇₁₂ஸ₇₁₃ஸ₇₁₄ஸ₇₁₅ஸ₇₁₆ஸ₇₁₇ஸ₇₁₈ஸ₇₁₉ஸ₇₂₀ஸ₇₂₁ஸ₇₂₂ஸ₇₂₃ஸ₇₂₄ஸ₇₂₅ஸ₇₂₆ஸ₇₂₇ஸ₇₂₈ஸ₇₂₉ஸ₇₃₀ஸ₇₃₁ஸ₇₃₂ஸ₇₃₃ஸ₇₃₄ஸ₇₃₅ஸ₇₃₆ஸ₇₃₇ஸ₇₃₈ஸ₇₃₉ஸ₇₄₀ஸ₇₄₁ஸ₇₄₂ஸ₇₄₃ஸ₇₄₄ஸ₇₄₅ஸ₇₄₆ஸ₇₄₇ஸ₇₄₈ஸ₇₄₉ஸ₇₅₀ஸ₇₅₁ஸ₇₅₂ஸ₇₅₃ஸ₇₅₄ஸ₇₅₅ஸ₇₅₆ஸ₇₅₇ஸ₇₅₈ஸ₇₅₉ஸ₇₆₀ஸ₇₆₁ஸ₇₆₂ஸ₇₆₃ஸ₇₆₄ஸ₇₆₅ஸ₇₆₆ஸ₇₆₇ஸ₇₆₈ஸ₇₆₉ஸ₇₇₀ஸ₇₇₁ஸ₇₇₂ஸ₇₇₃ஸ₇₇₄ஸ₇₇₅ஸ₇₇₆ஸ₇₇₇ஸ₇₇₈ஸ₇₇₉ஸ₇₈₀ஸ₇₈₁ஸ₇₈₂ஸ₇₈₃ஸ₇₈₄ஸ₇₈₅ஸ₇₈₆ஸ₇₈₇ஸ₇₈₈ஸ₇₈₉ஸ₇₉₀ஸ₇₉₁ஸ₇₉₂ஸ₇₉₃ஸ₇₉₄ஸ₇₉₅ஸ₇₉₆ஸ₇₉₇ஸ₇₉₈ஸ₇₉₉ஸ₈₀₀ஸ₈₀₁ஸ₈₀₂ஸ₈₀₃ஸ₈₀₄ஸ₈₀₅ஸ₈₀₆ஸ₈₀₇ஸ₈₀₈ஸ₈₀₉ஸ₈₁₀ஸ₈₁₁ஸ₈₁₂ஸ₈₁₃ஸ₈₁₄ஸ₈₁₅ஸ₈₁₆ஸ₈₁₇ஸ₈₁₈ஸ₈₁₉ஸ₈₂₀ஸ₈₂₁ஸ₈₂₂ஸ₈₂₃ஸ₈₂₄ஸ₈₂₅ஸ₈₂₆ஸ₈₂₇ஸ₈₂₈ஸ₈₂₉ஸ₈₃₀ஸ₈₃₁ஸ₈₃₂ஸ₈₃₃ஸ₈₃₄ஸ₈₃₅ஸ₈₃₆ஸ₈₃₇ஸ₈₃₈ஸ₈₃₉ஸ₈₄₀ஸ₈₄₁ஸ₈₄₂ஸ₈₄₃ஸ₈₄₄ஸ₈₄₅ஸ₈₄₆ஸ₈₄₇ஸ₈₄₈ஸ₈₄₉ஸ₈₅₀ஸ₈₅₁ஸ₈₅₂ஸ₈₅₃ஸ₈₅₄ஸ₈₅₅ஸ₈₅₆ஸ₈₅₇ஸ₈₅₈ஸ₈₅₉ஸ₈₆₀ஸ₈₆₁ஸ₈₆₂ஸ₈₆₃ஸ₈₆₄ஸ₈₆₅ஸ₈₆₆ஸ₈₆₇ஸ₈₆₈ஸ₈₆₉ஸ₈₇₀ஸ₈₇₁ஸ₈₇₂ஸ₈₇₃ஸ₈₇₄ஸ₈₇₅ஸ₈₇₆ஸ₈₇₇ஸ₈₇₈ஸ₈₇₉ஸ₈₈₀ஸ₈₈₁ஸ₈₈₂ஸ₈₈₃ஸ₈₈₄ஸ₈₈₅ஸ₈₈₆ஸ₈₈₇ஸ₈₈₈ஸ₈₈₉ஸ₈₉₀ஸ₈₉₁ஸ₈₉₂ஸ₈₉₃ஸ₈₉₄ஸ₈₉₅ஸ₈₉₆ஸ₈₉₇ஸ₈₉₈ஸ₈₉₉ஸ₉₀₀ஸ₉₀₁ஸ₉₀₂ஸ₉₀₃ஸ₉₀₄ஸ₉₀₅ஸ₉₀₆ஸ₉₀₇ஸ₉₀₈ஸ₉₀₉ஸ₉₁₀ஸ₉₁₁ஸ₉₁₂ஸ₉₁₃ஸ₉₁₄ஸ₉₁₅ஸ₉₁₆ஸ₉₁₇ஸ₉₁₈ஸ₉₁₉ஸ₉₂₀ஸ₉₂₁ஸ₉₂₂ஸ₉₂₃ஸ₉₂₄ஸ₉₂₅ஸ₉₂₆ஸ₉₂₇ஸ₉₂₈ஸ₉₂₉ஸ₉₃₀ஸ₉₃₁ஸ₉₃₂ஸ₉₃₃ஸ₉₃₄ஸ₉₃₅ஸ₉₃₆ஸ₉₃₇ஸ₉₃₈ஸ₉₃₉ஸ₉₄₀ஸ₉₄₁ஸ₉₄₂ஸ₉₄₃ஸ₉₄₄ஸ₉₄₅ஸ₉₄₆ஸ₉₄₇ஸ₉₄₈ஸ₉₄₉ஸ₉₅₀ஸ₉₅₁ஸ₉₅₂ஸ₉₅₃ஸ₉₅₄ஸ₉₅₅ஸ₉₅₆ஸ₉₅₇ஸ₉₅₈ஸ₉₅₉ஸ₉₆₀ஸ₉₆₁ஸ₉₆₂ஸ₉₆₃ஸ₉₆₄ஸ₉₆₅ஸ₉₆₆ஸ₉₆₇ஸ₉₆₈ஸ₉₆₉ஸ₉₇₀ஸ₉₇₁ஸ₉₇₂ஸ₉₇₃ஸ₉₇₄ஸ₉₇₅ஸ₉₇₆ஸ₉₇₇ஸ₉₇₈ஸ₉₇₉ஸ₉₈₀ஸ₉₈₁ஸ₉₈₂ஸ₉₈₃ஸ₉₈₄ஸ₉₈₅ஸ₉₈₆ஸ₉₈₇ஸ₉₈₈ஸ₉₈₉ஸ₉₉₀ஸ₉₉₁ஸ₉₉₂ஸ₉₉₃ஸ₉₉₄ஸ₉₉₅ஸ₉₉₆ஸ₉₉₇ஸ₉₉₈ஸ₉₉₉ஸ₁₀₀₀ஸ₁₀₀₁ஸ₁₀₀₂ஸ₁₀₀₃ஸ₁₀₀₄ஸ₁₀₀₅ஸ₁₀₀₆ஸ₁₀₀₇ஸ₁₀₀₈ஸ₁₀₀₉ஸ₁₀₁₀ஸ₁₀₁₁ஸ₁₀₁₂ஸ₁₀₁₃ஸ₁₀₁₄ஸ₁₀₁₅ஸ₁₀₁₆ஸ₁₀₁₇ஸ₁₀₁₈ஸ₁₀₁₉ஸ₁₀₂₀ஸ₁₀₂₁ஸ₁₀₂₂ஸ₁₀₂₃ஸ₁₀₂₄ஸ₁₀₂₅ஸ₁₀₂₆ஸ₁₀₂₇ஸ₁₀₂₈ஸ₁₀₂₉ஸ₁₀₃₀ஸ₁₀₃₁ஸ₁₀₃₂ஸ₁₀₃₃ஸ₁₀₃₄ஸ₁₀₃₅ஸ₁₀₃₆ஸ₁₀₃₇ஸ₁₀₃₈ஸ₁₀₃₉ஸ₁₀₄₀ஸ₁₀₄₁ஸ₁₀₄₂ஸ₁₀₄₃ஸ₁₀₄₄ஸ₁₀₄₅ஸ₁₀₄₆ஸ₁₀₄₇ஸ₁₀₄₈ஸ₁₀₄₉ஸ₁₀₅₀ஸ₁₀₅₁ஸ₁₀₅₂ஸ₁₀₅₃ஸ₁₀₅₄ஸ₁₀₅₅ஸ₁₀₅₆ஸ₁₀₅₇ஸ₁₀₅₈ஸ₁₀₅₉ஸ₁₀₆₀ஸ₁₀₆₁ஸ₁₀₆₂ஸ₁₀₆₃ஸ₁₀₆₄ஸ₁₀₆₅ஸ₁₀₆₆ஸ₁₀₆₇ஸ₁₀₆₈ஸ₁₀₆₉ஸ₁₀₇₀ஸ₁₀₇₁ஸ₁₀₇₂ஸ₁₀₇₃ஸ₁₀₇₄ஸ₁₀₇₅ஸ₁₀₇₆ஸ₁₀₇₇ஸ₁₀₇₈ஸ₁₀₇₉ஸ₁₀₈₀ஸ₁₀₈₁ஸ₁₀₈₂ஸ₁₀₈₃ஸ₁₀₈₄ஸ₁₀₈₅ஸ₁₀₈₆ஸ₁₀₈₇ஸ₁₀₈₈ஸ₁₀₈₉ஸ₁₀₉₀ஸ₁₀₉₁ஸ₁₀₉₂ஸ₁₀₉₃ஸ₁₀₉₄ஸ₁₀₉₅ஸ₁₀₉₆ஸ₁₀₉₇ஸ₁₀₉₈ஸ₁₀₉₉ஸ₁₁₀₀ஸ₁₁₀₁ஸ₁₁₀₂ஸ₁₁₀₃ஸ₁₁₀₄ஸ₁₁₀₅ஸ₁₁₀₆ஸ₁₁₀₇ஸ₁₁₀₈ஸ₁₁₀₉ஸ₁₁₁₀ஸ₁₁₁₁ஸ₁₁₁₂ஸ₁₁₁₃ஸ₁₁₁₄ஸ₁₁₁₅ஸ₁₁₁₆ஸ₁₁₁₇ஸ₁₁₁₈ஸ₁₁₁₉ஸ₁₁₂₀ஸ₁₁₂₁ஸ₁₁₂₂ஸ₁₁₂₃ஸ₁₁₂₄ஸ₁₁₂₅ஸ₁₁₂₆ஸ₁₁₂₇ஸ₁₁₂₈ஸ₁₁₂₉ஸ₁₁₃₀ஸ₁₁₃₁ஸ₁₁₃₂ஸ₁₁₃₃ஸ₁₁₃₄ஸ₁₁₃₅ஸ₁₁₃₆ஸ₁₁₃₇ஸ₁₁₃₈ஸ₁₁₃₉ஸ₁₁₄₀ஸ₁₁₄₁ஸ₁₁₄₂ஸ₁₁₄₃ஸ₁₁₄₄ஸ₁₁₄₅ஸ₁₁₄₆ஸ₁₁₄₇ஸ₁₁₄₈ஸ₁₁₄₉ஸ₁₁₅₀ஸ₁₁₅₁ஸ₁₁₅₂ஸ₁₁₅₃ஸ₁₁₅₄ஸ₁₁₅₅ஸ₁₁₅₆ஸ₁₁₅₇ஸ₁₁₅₈ஸ₁₁₅₉ஸ₁₁₆₀ஸ₁₁₆₁ஸ₁₁₆₂ஸ₁₁₆₃ஸ₁₁₆₄ஸ₁₁₆₅ஸ₁₁₆₆ஸ₁₁₆₇ஸ₁₁₆₈ஸ₁₁₆₉ஸ₁₁₇₀ஸ₁₁₇₁ஸ₁₁₇₂ஸ₁₁₇₃ஸ₁₁₇₄ஸ₁₁₇₅ஸ₁₁₇₆ஸ₁₁₇₇ஸ₁₁₇₈ஸ₁₁₇₉ஸ₁₁₈₀ஸ₁₁₈₁ஸ₁₁₈₂ஸ₁₁₈₃ஸ₁₁₈₄ஸ₁₁₈₅ஸ₁₁₈₆ஸ₁₁₈₇ஸ₁₁₈₈ஸ₁₁₈₉ஸ

அதை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 1

कुसुमबिन्दु औदालकिरकामयत पशुमान्स्यामिति स एतश्च सतरात्र-
माऽहरत्तेनायजत तेन वै स यावन्तो ग्राम्याः पशवस्तानवारुन्ध य एवं
विद्वान्सतरात्रेण यजते यावन्त एव ग्राम्याः पशवस्तानेवाव रुन्ध ।

என்பது

உரை

உத்தாலகருடைய புதல்வனாகிய குசுருபிர்தன் என்பவன், பசுக்களை
வீரும்பி ஏழுநாள் யாகத்தைத் தேடிச்செய்து, கோ, ஆம் முதலான கிரா
மத்திலுள்ள ஏழு பசுக்களையடைந்தான். ஆதலின், அறிஞன் ஏழுநாள்
யாகத்தைச் செய்து கிராமத்திலுண்டாகும் பசுக்களையடைகின்றான் என்பது.

நாள் எண்ணிக்கையை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 2

सतरात्रो भवति सप्त ग्राम्याः पशवस्सप्ताऽऽरण्यास्सप्त छन्दाऽस्युभय-
स्यावदुध्यै ।

ஏழுநாள் யாகமாகின்றது, கிராமத்திலுள்ள பசுக்களும் ஏழாம், அரண்
யப் பசுக்களும் ஏழாம், சந்தங்களும் ஏழாம் ஆதலின், பசுக்கூட்டம் சந்தங்
களின் கூட்டம் இரண்டையும் அடைதற் பொருட்டுக்காரணமாகின்றது
என்பது.

நாள் வீசேடங்களை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 3

त्रिवृदग्निष्टोमो भवति तेज एवाव रुन्धे पञ्चदशो भवतीन्द्रियमेवाव रुन्धे
सप्तदशो भवत्यन्नाद्यस्यावदुध्या अथो प्रैव तेन जायत एकविंशो
भवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवाऽऽत्मन्धत्ते त्रिणवो भवति विजित्यै
पञ्चविंशोऽग्निष्टोमो भवति प्रजापतेराण्यै महाव्रतवानन्नाद्यस्यावद-
ुध्यै विश्वजिस्सर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भवति सर्वस्याभिजित्यै ।

என்பது

உரை

திரிவிருத் ஸ்தோம அக்கினிஷ்டோமம் முதல் நாளாம் இதனால் ஒளியை அடைகின்றான். பதுனைந்து ஸ்தோமம் இரண்டாநாளாம் இதனால் இந்திரிய வன்மையையும், பகினைழு ஸ்தோமம் மூன்றாநாளாம் இதனால் உணவுப் பொருளையும், இருபத்தொன்று ஸ்தோமம் நான்காம் நாளாம் இதனால் பெருமையையும் காந்தியையும் அடைகின்றான், இருபத்தேழு ஸ்தோமம் ஐந்தா நாளாம் இது வெற்றியைத் தரும். இருபத்தைந்து ஸ்தோமம் அக்கினிஷ்டோமமாம் இதனால் பிரசாபதிப் பிராப்தியாம். மகாவிரதம் ஆறாநாளாம் இதனால் உணவுப்பொருள் முதலியன உண்டாகின்றன. விசுவசித் சர்வபிரக்ஷ்ட அகிராத்திரம் ஏழாநாளாம் இதனால் எல்லா நலங்களுமுண்டாகும் என்பது.

இதில் சில விசேடங்களை விதிக்கிறது.

பிராமணம் 4

यप्रत्यक्षं पूर्व्वहस्सु पृष्टान्युपेयुः प्रत्यक्षं विश्वजिति यथा दुग्धामुपसी-
दयेवमुत्तममहस्यानैकरात्रश्च साद्वृहद्रथंतरे पूर्व्वहस्सूप यन्तीयं
वाव रथंतरमसौ बृहदाभ्यामेव न यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्ति
यप्रत्यक्षं विश्वजिति पृष्टान्युपयन्ति यथा प्रत्तां दुहे तादृगेव तत् ।

என்பது

உரை

ஏழாநாளாளுக்கு முன்னுள்ள ஆறாநாட்களிலும், ரதந்திரம், பிரகத், வைருபம், வைராஜம், சாக்வரம், ரைவதம் என்னும் சர்வ பிரக்ஷ்டத்துதிகளும் பிரத்தியட்சமாக அடைகின்றன. அடையில், விசுவசித்திலும் சருவபிரக்ஷ்டம் விதித்திருத்தலின் ஏழாநாளிலும் அவ்வாறே பிரக்ஷ்டத் துதிகள் பிரயோகித்தல் வேண்டும். இது, பால்கறந்த பசுவை மீண்டுங்கறக்கட்கார்த்தது போலாகும். இதனால், 'விசுவசித்', பால்கறந்த பசுவைப்போல் சாரமந்தராய் விட்டதால், ஒருராத்திர யாகமுமில்லை. சப்த (ஏழு) ராத்திரயாகமுமில்லை. மற்றென் சொல்கிறது? ஆதலின், விசுவசித் யாகத்தைச்சாரமுடையதாகச் செய்தற் பொருட்டு வைருப முதலிய பிரக்ஷ்டத் துதிகளை நிறுத்திவைத்துக் கொண்டு, மூன்று ஆடி நாட்களிலும், பிரகத் ரதந்திரம் என்னுமிரண்டையுமே முறையாய் ஆவிரக்தி செய்தல் வேண்டும். இவ்விரண்டாலும் இரண்டிலகங்களையடையாமல் இவற்றின் நிலையடைகின்றான். இவ்வாறு

அஷ்டராத்திரம்)

முன் ஆறுநாட்களிலும் பிருகத் ரதந்தரம் என்னுமிரண்டையுமே அதுட்டித்
துக்கொண்டு விசுவசுத்தில் எல்லாப்பிருஷ்டத்துதிகளையும் துட்டிக்கில் பால்
சுரந்துள்ள பசுவைக் கறந்ததாரும் என்பது.

இரண்டாமநுவாகம்

முற்றிற்று.

முன்னுபது அநுவாகம்

இரண்டு பஞ்சாதினைக் கொண்டது.

அஷ்டராத்திரத்தைக்கூறும் பிராமணங்கள்.

बृहस्पतिरकामयत ब्रह्मवर्चसी स्यामिति स एतमष्टरात्रमप-
श्यत्तमाऽहर्त्तेनायजत ततो वै स ब्रह्मवर्चस्यभवद्य एवं विद्वानष्ट-
रात्रेण यजते ब्रह्मवर्चस्येव भवत्यष्टरात्रो भवत्यष्टाक्षरा गायत्री
गायत्री ब्रह्मवर्चसं गायत्रियैव ब्रह्मवर्चसमव रुन्धेऽष्टरात्रो भवति
चतस्रो वै दिशश्चतस्रोऽवान्तरदिशा दिग्भ्य एव ब्रह्मवर्चसमव रुन्धे
॥ ८ ॥ त्रिवृदग्निष्टोमो भवति तेज एवाव रुन्धे पञ्चदशो भवती-
न्द्रियमेवाव रुन्धे सप्तदशो भवत्यन्नाद्यस्यावरुद्ध्या अथो प्रैव तेन
जायत एकविंशो भवति प्रतिलित्या अथो रुचमेवाऽऽत्मन्धत्ते
त्रिणवो भवति विजित्यै त्रयस्त्रिंशो भवति प्रतिलित्यै पञ्चविं-
शोऽग्निष्टोमो भवति प्रजापतेराप्त्यै महाव्रतवानन्नाद्यस्यावरुद्ध्यै
विश्वजित्सर्वष्टोऽतिरात्रो भवति सर्वस्याभिजित्यै ॥ ९ ॥ दिग्भ्य
एव ब्रह्मवर्चसमव रुन्धेऽभिजित्यै ॥ ३ ॥

இதில் அஷ்டராத்திரம் விதிக்கப்படுகின்றது.

அதை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 1

बृहस्पतिरकामयत ब्रह्मवर्चसी स्यामिति स एतमष्टरात्रमपश्यत् माहुरते
नायजत ततो वै स ब्रह्मवर्चस्यभवद्य एवं विद्वानष्ट रात्रेण यजते ब्रह्म-
वर्चस्येव भवत्यष्टरात्रो भवत्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसं गाय-
त्रियैव ब्रह्मवर्चसमव रुधेऽष्टरात्रो भवति चतस्रो वै दिशश्चतस्रोऽवा-
न्तरदिशा दिग्भ्य एव ब्रह्मवर्चसमव रुधे ।

என்பது

உரை

பிருகஸ்பதி, 'யான் பிரமவர்ச்சசியாவேன்' அதாவது மறையோதல் முதலிய சம்பத்துடையவனாவேன் என்று விரும்பி இவ்வஷ்டராத்திர யாகத் தைக்கண்டு பிடித்து உபக்கரணங்களைத்தேடிச் செய்து பிரணவவொளியை யடைந்தனர். ஆதலின், உணர்வுடையோன் அஷ்டராத்திர யாகஞ் செய்யில் பிரமவர்ச்சக உடையவனாக, அதாவது, மறையோதல் முதலிய நிறைந்த சம்பத்துடையவனாக ஆகின்றான். எவ்வாற்றாலெனின்? எட்டெழுத்துக்களைக் கொண்டது காயத்திரியாம். கர்யத்திரியோ, பிரமதேசசு வடிவமானது. ஆதலின் காயத்திரியால் பிரமதேசசை யடைகின்றான். மற்றும், இராத்திரி எட்டு ஆகிறது, திசை நான்கு அவாந்தரதிசைகள் நான்கு என திசைகளும் எட்டாம் ஆதலின் திக்குக்களிலிருந்து பிரமதேசசை யடைகின்றான் என்பது.

நான் வீசெடங்களை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 2

त्रिवृदग्निष्टोमो भवति तेज एवाव रुधे पञ्चदशो भवतीन्द्रियमेवाव रुधे
सप्तदशो भवत्यन्नाद्यस्यावरुद्ध्या अथो ग्रैव तेन जायत एकविंशो
भवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवाऽऽमन्थस्ते त्रिणवो भवति विजिह्वै
पञ्चविंशोऽग्निष्टोमो भवति प्रजापतेराण्यै महाव्रतवानन्नाद्यस्याव-
रुद्ध्यै विश्वजिःसर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भवति सर्वस्याभिजित्यै ।

என்பது

உரை

திரிவிருத் அக்கினிஷ்டோமம் முதல்கூள் இதனால் தேசசையடைகின்றான். பஞ்சதசம் இரண்டாநாள் இதனால் இந்திரியவன்மையையடைகின்றான். சப்ததசம் மூன்றாநாள் இதனால் உணவுப் பொருள் முதலானவைகளையடைகின்றான் பிரசையின் உற்பத்தியுமாம். இருபத்தொன்று நான்காநாள் இதனால் பெருமை ஒளிகள் ஆன்மாவிலுண்டாகின்றன. இருபத்தேழு ஐந்தாநாள் இதனால் வெற்றியாம். முப்பத்துமூன்று ஆறாநாள் இதனால் பிரதிட்டையாம். இருபத்தைந்து அக்கினிஷ்டோமம் ஏழாநாள் இதனால் பிரசாபதியின் பிராப்தியாம். இது மகாவிரதம் எனப்படும். இதனால் அன்ன முதலியன கிடைக்கும். விசுவசித் எட்டாநாள் இதனால் எல்லா நலமுங் கிடைக்கும் என்பதாம்.

மூன்றாம் அநுவாகம்

முற்றிற்று

ஏழாங் காண்டம் இரண்டாம் பிரபாகம்

நானாவது அநுவாகம்

இரண்டு பஞ்சாதிக்கு மேல் முப்பத்து மூன்று பதங்களைக் கொண்டது.

நவராத்திரத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்.

प्रजापतिः प्रजा असृजत तास्सृष्टाः क्षुधं न्यायन्त्स एतं नव-
रात्रमपश्यत्तमाऽहरत्तेनायजत ततो वै प्रजाभ्योऽकल्पयत् यहिं प्रजाः
क्षुधं निगच्छेयुस्तहिं नवरात्रेण यजेतेमे हि वा एतासीं लोका अ-
क्लृप्ता अथैताः क्षुधं नि गच्छन्तीमानेवाऽऽभ्यो लोकान्कल्पयति
तान्कल्पमानान्प्रजाभ्योऽनु कल्पते कल्पन्ते ॥ १० ॥ अस्मा इमे
लोकं ऊर्जं प्रजासु दधाति त्रिरात्रेणैवेमं लोकं कल्पयति त्रिरात्रे-
णान्तरिक्षं त्रिरात्रेणाभुं लोकं यथा गुणे गुणमन्वस्यत्येव मेव तल्लोके
लोकमन्वस्यति धृत्या अशिथिलंभावाय ज्योतिर्गौरायुरिति ज्ञाताः

स्तोमा भवन्तीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुरेभेव लोकेषु
प्रति तिष्ठन्ति ज्ञानं प्रजानाम् ॥ ११ ॥ गच्छति नवरात्रो भवत्य-
भिपूर्वमेवास्मिन्तेजो दधाति यो ज्योगामयावी स्यात्स नवरात्रेण
यजेत प्राणा हि वा एतस्या धृता अथैतस्य ज्योगामयति प्राणा-
नेवास्मिन्दाधारोत यदीतासु भवति जीवत्येव ॥ १२ ॥ कल्पन्ते
प्रजानां त्रयस्त्रिंशच्च ॥ ४ ॥

இதில், ஒன்பது இரவு கொண்ட யாகங்கூறப்படுகின்றது.

அதைவந்திக்கின்றது

பிராமணம் 1

प्रजापतिः प्रजा असृजत तास्त्वष्टाः क्षुधं न्यायन्त्स एतं नवरात्रमपश्यत्-
माऽहरत्तेनायजत ततो वै प्रजाभ्योऽकल्पत यद्दिं प्रजाः क्षुधं निगच्छेयु-
स्तर्हि नवरात्रेण यजेतेमे हि वा एतासां लोका अकृता अथैताः
क्षुधं नि गच्छन्तीमानेवाऽऽभ्यो लोकांक्लपयति तान्क्लपमाना-
न्प्रजाभ्योऽनु कल्पते कल्पन्तेऽस्मा इमे लोका ऊर्जं प्रजासु दधति ।

என்பது.

உரை.

பிரமன் உயிர்களைப் படைத்தனன், அவ்வுயிர்கள் மிகுந்த பசியால் வாடும்முற்றன. பிறகு, பிரமன், நவராத்திரியாகத்தைக் கண்டுபிடித்து அவ்வுயிர்களின் பசியைப் போக்கும் வன்மையை யடைந்தனன். ஆதலின், பிரசைகள் மிகுந்த பசியால் வாடும்போது நவராத்திரியாகஞ் செய்தல் வேண்டும். இவ்வுலகங்களில் பயிர்கள் இன்றியபோது உயிர்கள் பசியால் வாடுகின்றன. அப்போது நவராத்திரியாகஞ் செய்யில் உயிர்களின் பசியைப் போக்கும் வன்மையை யடைகின்றன. அதாவது உலகங்களில் பயிர்கள் மிக நன்றாய் உண்டாகின்றன என்பதாம். அதைப்பற்றி எசமானனும் உயிர்களின் பசியைப் போக்கும் வல்லுநனாகின்றான். மற்றும், பிரசைகளிடத்தில் அன்னரசத்தையும் தாபிக்கின்றான் என்பது.

நவராத்திரம்)

நவராத்திரத்தைப் பிரித்து அதன் அவயவமாகிய மூன்றில் மூவுலகவன்மையை விளக்கி ஒப்புமையின்கூடப் புகழ்கின்றது.

பிராமணம் 2

त्रिरात्रेणैवेमं लोकं कल्पयति त्रिरात्रेणान्तरिक्षं त्रिरात्रेणानुं लोकं यथा
गुणे गुणमन्वस्यत्येवमेव तल्लोके लोकमन्वस्यति धृत्या अशिथिलं भा-
वाय ।

என்பது

உரை

ஒன்பது இரவிற்குள் முதலாவது மூன்றிரவுகளால் பூவுலகம் பசியை நீக்கும் வன்மையை யடைகின்றது. அதே மூன்றிரவு இரண்டாமுறையில் அந்தரிக்கத்தை பசி நீக்கும் வன்மையுடையதாக்குகின்றது. மற்றும், அதே மூன்றிரவு மூன்றாமுறையில் சவர்க்கத்தை பசி நீக்கும் வன்மையுடையதாகச் செய்கின்றது. இது உலகில் முப்புரிக்கயிற்றில் ஒவ்வொரு புரியிலும் ஒவ்வொரு மூன்றைச் சேர்ப்பதுபோல் என்க. இவ்வாறு, ஆவிருத்திமுறையில் உலகங்களை உறுதிப்படுத்துகின்றன. இது, எல்லாப் பிரசைகளையும் பாதுகாத்தற்பொருட்டும் உலகங்கள் பழுது படாதிருத்தற் பொருட்டும் உதவும் என்பது.

—o—o—o—

ஸ்வரீந்திச்சேய்யம் மூன்றிரவின் அவயவபூதமாகியநாட்களை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 3

ज्योतिर्गौरायुरिति ज्ञातास्तोमा भवन्तीयं वाच ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसा-
वायुरेष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठन्ति ज्ञात्रं प्रजानां गच्छति ।

என்பது.

உரை

சோதி, கௌ, ஆயுள் என்னுஞ் சொற்கள் கொண்ட ஸ்தோமங்கள் சாமப்பாடகர்களால் உணரக்கிடக்கின்றன. அம்மூன்று நாட்களே இங்குக் கொள்ளத்தக்கவைகள். அதாவது சோதிஷ்டோமம் முதல் நான், கோஷ்டோமம் இரண்டாநான், ஆயுஷ்டோமம் மூன்றாநான் இவைகள் துதிகளின் வேறுபாட்டால் வருவன. இவை சாமசாகையில் திரிகத்தற்கும், எனப்படுகின்றன. சோதிமுதலிய மூன்றும் மூன்றுலகவடிவங்களாதலின் மூன்றுலகிலும் பெருமையடைகின்றனர். அதாவது பிரசைகளுக்குள் பசிரீகுக்கு கின்றவன் இவன் என எல்லாராலும் உணரப்பெற்று பெருமையையடைகின்றான் என்பது.

நவராத்திர யாகத்தைப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 4

नवरात्रो भवत्यभिपूर्वमेवासिन्तेजो दधाति ।

என்பது.

உரை.

சோதி முதலிய மூன்றையும் மும்முறையதிரும்பில் ஒன்பதுராத்திரியா கின்றன இவ்வறுட்டானத்தால் முறையாய்க் தேசசையடைகின்றான் அதா வது ஒருமுறையறுட்டிக்குக் மூன்றுராத்திரமாம் இருமுறையறுட்டிக்குக் ஷட்ராத்திரமாம் மும்முறையறுட்டிக்குக் நவராத்திரமாம். இவ்வாறே தேசம் மென்மேலும் வளர்கின்றது என்பது

நீண்ட பிணிநீங்குதற் போட்டு அந் நவராத்திரத்தையே விதிக்கின்றது

பிராமணம் 5

यो ज्योगामयावी स्यात् नवरात्रेण यजेत प्राणा हि वा एतस्य धृता अथै-
तस्य ज्योगामयति प्राणानेवासिन्दाधारोत यदीतासुर्भवति जीवत्येव ।

என்பது.

உரை

நெடுநாள் வியாதியுடன் கூடியவன் நவராத்திரயாகத்தைச் செய்தல் வேண்டும். தானுவின் ஏற்றக்குறைவால் அவனுடைய பிராணன் இருக்க முடியாமலாகிறது. அப்போது நீண்டரோகம் உண்டாகின்றது நவராத்திர அறுட்டானத்தால் பிராணன் நிலைக்கின்றது. ஒருபாமம், அல்லது ஒருமுகூர்த் தத்தில்போகும் பிராணனும் இந்தயாகவலியால் மீண்டும் பிழைத்துக்கொள் கின்றது என்பது

நான்காம் அநுவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாங் காண்டம் இரண்டாம் பிரபாடம்

ஐந்தாம் அநுவாகம்

ஐந்துபஞ்சாதிக்கு மேல் முப்பத்தொரு பதங்களைக்கொண்டது

தசராத்திரத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்.

प्रजापतिरकामयत् प्र जायेति स एतं दशहोतारमपश्यत्तम-
जुहोतेन दशरात्रमसृजत् तेन दशरात्रेण प्राजायत दशरात्राय दीक्षि-

வ்யமா¹ண²ோ³ தச⁴ஹோ⁵தார⁶ சுஹு⁷ய⁸ா⁹த¹⁰ச¹¹ஹோ¹²த¹³வ¹⁴ தச¹⁵ரா¹⁶த்¹⁷ சுஜ¹⁸த¹⁹ தே²⁰ தச²¹-
ரா²²த்²³ர²⁴ ப ஜாய²⁵த²⁶ வை²⁷ர²⁸ஜ²⁹ வ அப³⁰ யஜ³¹ யத³²ச³³ரா³⁴த்³⁵ ய அ வித³⁶வ³⁷ா³⁸ந்³⁹-
சரா⁴⁰த்⁴¹ர⁴² யஜ⁴³த⁴⁴ விர⁴⁵ா⁴⁶ஜ⁴⁷மே⁴⁸வ⁴⁹ கஞ்⁵⁰த⁵¹ி பர⁵²ா⁵³ஜ⁵⁴ப⁵⁵த்ய⁵⁶ வ அப⁵⁷ யஜ⁵⁸ யத⁵⁹-
சரா⁶⁰த்⁶¹ர⁶² ॥ 13 ॥ ய அ வித⁶³வ⁶⁴ா⁶⁵ந்⁶⁶ச⁶⁷ரா⁶⁸த்⁶⁹ர⁷⁰ யஜ⁷¹த⁷² பர⁷³வ⁷⁴ ஜாய⁷⁵த⁷⁶ இந்⁷⁷ வை
சத⁷⁸த⁷⁹த⁸⁰த⁸¹வ⁸²த⁸³ா⁸⁴ம⁸⁵ிர⁸⁶ா⁸⁷சீ⁸⁸த⁸⁹ ந வய⁹⁰ா⁹¹த⁹²த⁹³ம⁹⁴க⁹⁵ஞ்⁹⁶த⁹⁷ பர⁹⁸ா⁹⁹ஜ¹⁰⁰ப¹⁰¹தி¹⁰²மு¹⁰³ப¹⁰⁴ா¹⁰⁵த¹⁰⁶வ¹⁰⁷த¹⁰⁸ச¹⁰⁹ா¹¹⁰
அத்¹¹¹ தச¹¹²ரா¹¹³த்¹¹⁴ பர¹¹⁵ய¹¹⁶ஞ்¹¹⁷த¹¹⁸மா¹¹⁹த¹²⁰ர¹²¹த¹²²ன¹²³ா¹²⁴ யஜ¹²⁵த¹²⁶ தத¹²⁷ வை சோ¹²⁸த¹²⁹ந்ய¹³⁰ா¹³¹ம¹³²ி¹³³த¹³⁴வ¹³⁵த¹³⁶ா¹³⁷-
மி¹³⁸வ்ய¹³⁹ா¹⁴⁰த¹⁴¹த¹⁴²ம¹⁴³க¹⁴⁴ஞ்¹⁴⁵த¹⁴⁶ அ வித¹⁴⁷வ¹⁴⁸ா¹⁴⁹ந்¹⁵⁰ச¹⁵¹ரா¹⁵²த்¹⁵³ர¹⁵⁴ யஜ¹⁵⁵த¹⁵⁶ வய¹⁵⁷ா¹⁵⁸த¹⁵⁹த¹⁶⁰மே¹⁶¹வ¹⁶² பா¹⁶³ம¹⁶⁴ந¹⁶⁵ா¹⁶⁶
அர¹⁶⁷ா¹⁶⁸த¹⁶⁹வ்ய¹⁷⁰ கஞ்¹⁷¹த¹⁷²ி தி¹⁷³க¹⁷⁴க¹⁷⁵ு¹⁷⁶த¹⁷⁷வ¹⁷⁸ ॥ 14 ॥ அப¹⁷⁹ யஜ¹⁸⁰ யத¹⁸¹ச¹⁸²ரா¹⁸³த்¹⁸⁴ர¹⁸⁵ கக¹⁸⁶-
தப¹⁸⁷த¹⁸⁸த¹⁸⁹ கக¹⁹⁰ு¹⁹¹த¹⁹²க¹⁹³வி¹⁹⁴த¹⁹⁵ கக¹⁹⁶ு¹⁹⁷த¹⁹⁸வ¹⁹⁹ய²⁰⁰ஸ்தி²⁰¹த²⁰² ய அ வித²⁰³வ²⁰⁴ா²⁰⁵ந்²⁰⁶ச²⁰⁷ரா²⁰⁸த்²⁰⁹ர²¹⁰
யஜ²¹¹த²¹² தி²¹³க²¹⁴க²¹⁵ு²¹⁶த²¹⁷ சம²¹⁸ா²¹⁹ந²²⁰ா²²¹ மவ²²²தி யஜ²²³ம²²⁴ா²²⁵ பத²²⁶த²²⁷ யஜ²²⁸ம²²⁹ா²³⁰
அக²³¹வி²³²த²³³ யஜ²³⁴ம²³⁵ா²³⁶ந²³⁷ய²³⁸ஸ்தி²³⁹த²⁴⁰ பு²⁴¹ இத²⁴²ர²⁴³ அம²⁴⁴ி²⁴⁵த²⁴⁶ய²⁴⁷மா²⁴⁸ண²⁴⁹ோ²⁵⁰ தச²⁵¹ரா²⁵²த்²⁵³ர²⁵⁴
யஜ²⁵⁵த²⁵⁶ தவ²⁵⁷ப²⁵⁸ு²⁵⁹ அ பர्य²⁶⁰ு²⁶¹த²⁶² தஸ்ய²⁶³ ந கு²⁶⁴த²⁶⁵த²⁶⁶ந²⁶⁷ோ²⁶⁸ப²⁶⁹ா²⁷⁰வ்ய²⁷¹ா²⁷²த²⁷³ மவ²⁷⁴தி நை²⁷⁵ ந
மி²⁷⁶த²⁷⁷ர²⁷⁸ந்²⁷⁹ஸ்த²⁸⁰ு²⁸¹த²⁸² தவ²⁸³ா²⁸⁴ச²⁸⁵ு²⁸⁶ர²⁸⁷ஸ²⁸⁸த²⁸⁹ அஸ²⁹⁰ந்²⁹¹ தவ²⁹² அத²⁹³ா²⁹⁴ ॥ 15 ॥ தவ²⁹⁵-
பு²⁹⁶ அப²⁹⁷த²⁹⁸ய²⁹⁹ந்ய³⁰⁰த³⁰¹ச³⁰²ரா³⁰³த்³⁰⁴ர³⁰⁵ பர्य³⁰⁶ு³⁰⁷த³⁰⁸ தே³⁰⁹ ந கு³¹⁰த³¹¹த³¹²ந³¹³ோ³¹⁴ப³¹⁵ா³¹⁶வ்ய³¹⁷ா³¹⁸த³¹⁹ அ-
மவ³²⁰த³²¹த³²² தவ³²³ அம³²⁴வ³²⁵ந்³²⁶ப³²⁷ர³²⁸ா³²⁹ ய அர³³⁰ா³³¹த³³²வ்ய³³³வ³³⁴ா³³⁵ந்³³⁶ஸ்ய³³⁷ா³³⁸த³³⁹ தச³⁴⁰ரா³⁴¹த்³⁴²ர³⁴³
யஜ³⁴⁴த³⁴⁵ தவ³⁴⁶ப³⁴⁷ு³⁴⁸ அ பர्य³⁴⁹ு³⁵⁰த³⁵¹ தஸ்ய³⁵² ந கு³⁵³த³⁵⁴த³⁵⁵ந³⁵⁶ோ³⁵⁷ப³⁵⁸ா³⁵⁹வ்ய³⁶⁰ா³⁶¹த³⁶² மவ³⁶³தி
மவ³⁶⁴த்ய³⁶⁵ா³⁶⁶த³⁶⁷ம³⁶⁸ பர³⁶⁹ா³⁷⁰ அர³⁷¹ா³⁷²த³⁷³வ்ய³⁷⁴ மவ³⁷⁵தி ஸத³⁷⁶ ஸத³⁷⁷ ஸத³⁷⁸ ஸத³⁷⁹ ஸத³⁸⁰ ஸத³⁸¹ ஸத³⁸² ஸத³⁸³ ஸத³⁸⁴ ஸத³⁸⁵ ஸத³⁸⁶ ஸத³⁸⁷ ஸத³⁸⁸ ஸத³⁸⁹ ஸத³⁹⁰ ஸத³⁹¹ ஸத³⁹² ஸத³⁹³ ஸத³⁹⁴ ஸத³⁹⁵ ஸத³⁹⁶ ஸத³⁹⁷ ஸத³⁹⁸ ஸத³⁹⁹ ஸத⁴⁰⁰ ஸத⁴⁰¹ ஸத⁴⁰² ஸத⁴⁰³ ஸத⁴⁰⁴ ஸத⁴⁰⁵ ஸத⁴⁰⁶ ஸத⁴⁰⁷ ஸத⁴⁰⁸ ஸத⁴⁰⁹ ஸத⁴¹⁰ ஸத⁴¹¹ ஸத⁴¹² ஸத⁴¹³ ஸத⁴¹⁴ ஸத⁴¹⁵ ஸத⁴¹⁶ ஸத⁴¹⁷ ஸத⁴¹⁸ ஸத⁴¹⁹ ஸத⁴²⁰ ஸத⁴²¹ ஸத⁴²² ஸத⁴²³ ஸத⁴²⁴ ஸத⁴²⁵ ஸத⁴²⁶ ஸத⁴²⁷ ஸத⁴²⁸ ஸத⁴²⁹ ஸத⁴³⁰ ஸத⁴³¹ ஸத⁴³² ஸத⁴³³ ஸத⁴³⁴ ஸத⁴³⁵ ஸத⁴³⁶ ஸத⁴³⁷ ஸத⁴³⁸ ஸத⁴³⁹ ஸத⁴⁴⁰ ஸத⁴⁴¹ ஸத⁴⁴² ஸத⁴⁴³ ஸத⁴⁴⁴ ஸத⁴⁴⁵ ஸத⁴⁴⁶ ஸத⁴⁴⁷ ஸத⁴⁴⁸ ஸத⁴⁴⁹ ஸத⁴⁵⁰ ஸத⁴⁵¹ ஸத⁴⁵² ஸத⁴⁵³ ஸத⁴⁵⁴ ஸத⁴⁵⁵ ஸத⁴⁵⁶ ஸத⁴⁵⁷ ஸத⁴⁵⁸ ஸத⁴⁵⁹ ஸத⁴⁶⁰ ஸத⁴⁶¹ ஸத⁴⁶² ஸத⁴⁶³ ஸத⁴⁶⁴ ஸத⁴⁶⁵ ஸத⁴⁶⁶ ஸத⁴⁶⁷ ஸத⁴⁶⁸ ஸத⁴⁶⁹ ஸத⁴⁷⁰ ஸத⁴⁷¹ ஸத⁴⁷² ஸத⁴⁷³ ஸத⁴⁷⁴ ஸத⁴⁷⁵ ஸத⁴⁷⁶ ஸத⁴⁷⁷ ஸத⁴⁷⁸ ஸத⁴⁷⁹ ஸத⁴⁸⁰ ஸத⁴⁸¹ ஸத⁴⁸² ஸத⁴⁸³ ஸத⁴⁸⁴ ஸத⁴⁸⁵ ஸத⁴⁸⁶ ஸத⁴⁸⁷ ஸத⁴⁸⁸ ஸத⁴⁸⁹ ஸத⁴⁹⁰ ஸத⁴⁹¹ ஸத⁴⁹² ஸத⁴⁹³ ஸத⁴⁹⁴ ஸத⁴⁹⁵ ஸத⁴⁹⁶ ஸத⁴⁹⁷ ஸத⁴⁹⁸ ஸத⁴⁹⁹ ஸத⁵⁰⁰ ஸத⁵⁰¹ ஸத⁵⁰² ஸத⁵⁰³ ஸத⁵⁰⁴ ஸத⁵⁰⁵ ஸத⁵⁰⁶ ஸத⁵⁰⁷ ஸத⁵⁰⁸ ஸத⁵⁰⁹ ஸத⁵¹⁰ ஸத⁵¹¹ ஸத⁵¹² ஸத⁵¹³ ஸத⁵¹⁴ ஸத⁵¹⁵ ஸத⁵¹⁶ ஸத⁵¹⁷ ஸத⁵¹⁸ ஸத⁵¹⁹ ஸத⁵²⁰ ஸத⁵²¹ ஸத⁵²² ஸத⁵²³ ஸத⁵²⁴ ஸத⁵²⁵ ஸத⁵²⁶ ஸத⁵²⁷ ஸத⁵²⁸ ஸத⁵²⁹ ஸத⁵³⁰ ஸத⁵³¹ ஸத⁵³² ஸத⁵³³ ஸத⁵³⁴ ஸத⁵³⁵ ஸத⁵³⁶ ஸத⁵³⁷ ஸத⁵³⁸ ஸத⁵³⁹ ஸத⁵⁴⁰ ஸத⁵⁴¹ ஸத⁵⁴² ஸத⁵⁴³ ஸத⁵⁴⁴ ஸத⁵⁴⁵ ஸத⁵⁴⁶ ஸத⁵⁴⁷ ஸத⁵⁴⁸ ஸத⁵⁴⁹ ஸத⁵⁵⁰ ஸத⁵⁵¹ ஸத⁵⁵² ஸத⁵⁵³ ஸத⁵⁵⁴ ஸத⁵⁵⁵ ஸத⁵⁵⁶ ஸத⁵⁵⁷ ஸத⁵⁵⁸ ஸத⁵⁵⁹ ஸத⁵⁶⁰ ஸத⁵⁶¹ ஸத⁵⁶² ஸத⁵⁶³ ஸத⁵⁶⁴ ஸத⁵⁶⁵ ஸத⁵⁶⁶ ஸத⁵⁶⁷ ஸத⁵⁶⁸ ஸத⁵⁶⁹ ஸத⁵⁷⁰ ஸத⁵⁷¹ ஸத⁵⁷² ஸத⁵⁷³ ஸத⁵⁷⁴ ஸத⁵⁷⁵ ஸத⁵⁷⁶ ஸத⁵⁷⁷ ஸத⁵⁷⁸ ஸத⁵⁷⁹ ஸத⁵⁸⁰ ஸத⁵⁸¹ ஸத⁵⁸² ஸத⁵⁸³ ஸத⁵⁸⁴ ஸத⁵⁸⁵ ஸத⁵⁸⁶ ஸத⁵⁸⁷ ஸத⁵⁸⁸ ஸத⁵⁸⁹ ஸத⁵⁹⁰ ஸத⁵⁹¹ ஸத⁵⁹² ஸத⁵⁹³ ஸத⁵⁹⁴ ஸத⁵⁹⁵ ஸத⁵⁹⁶ ஸத⁵⁹⁷ ஸத⁵⁹⁸ ஸத⁵⁹⁹ ஸத⁶⁰⁰ ஸத⁶⁰¹ ஸத⁶⁰² ஸத⁶⁰³ ஸத⁶⁰⁴ ஸத⁶⁰⁵ ஸத⁶⁰⁶ ஸத⁶⁰⁷ ஸத⁶⁰⁸ ஸத⁶⁰⁹ ஸத⁶¹⁰ ஸத⁶¹¹ ஸத⁶¹² ஸத⁶¹³ ஸத⁶¹⁴ ஸத⁶¹⁵ ஸத⁶¹⁶ ஸத⁶¹⁷ ஸத⁶¹⁸ ஸத⁶¹⁹ ஸத⁶²⁰ ஸத⁶²¹ ஸத⁶²² ஸத⁶²³ ஸத⁶²⁴ ஸத⁶²⁵ ஸத⁶²⁶ ஸத⁶²⁷ ஸத⁶²⁸ ஸத⁶²⁹ ஸத⁶³⁰ ஸத⁶³¹ ஸத⁶³² ஸத⁶³³ ஸத⁶³⁴ ஸத⁶³⁵ ஸத⁶³⁶ ஸத⁶³⁷ ஸத⁶³⁸ ஸத⁶³⁹ ஸத⁶⁴⁰ ஸத⁶⁴¹ ஸத⁶⁴² ஸத⁶⁴³ ஸத⁶⁴⁴ ஸத⁶⁴⁵ ஸத⁶⁴⁶ ஸத⁶⁴⁷ ஸத⁶⁴⁸ ஸத⁶⁴⁹ ஸத⁶⁵⁰ ஸத⁶⁵¹ ஸத⁶⁵² ஸத⁶⁵³ ஸத⁶⁵⁴ ஸத⁶⁵⁵ ஸத⁶⁵⁶ ஸத⁶⁵⁷ ஸத⁶⁵⁸ ஸத⁶⁵⁹ ஸத⁶⁶⁰ ஸத⁶⁶¹ ஸத⁶⁶² ஸத⁶⁶³ ஸத⁶⁶⁴ ஸத⁶⁶⁵ ஸத⁶⁶⁶ ஸத⁶⁶⁷ ஸத⁶⁶⁸ ஸத⁶⁶⁹ ஸத⁶⁷⁰ ஸத⁶⁷¹ ஸத⁶⁷² ஸத⁶⁷³ ஸத⁶⁷⁴ ஸத⁶⁷⁵ ஸத⁶⁷⁶ ஸத⁶⁷⁷ ஸத⁶⁷⁸ ஸத⁶⁷⁹ ஸத⁶⁸⁰ ஸத⁶⁸¹ ஸத⁶⁸² ஸத⁶⁸³ ஸத⁶⁸⁴ ஸத⁶⁸⁵ ஸத⁶⁸⁶ ஸத⁶⁸⁷ ஸத⁶⁸⁸ ஸத⁶⁸⁹ ஸத⁶⁹⁰ ஸத⁶⁹¹ ஸத⁶⁹² ஸத⁶⁹³ ஸத⁶⁹⁴ ஸத⁶⁹⁵ ஸத⁶⁹⁶ ஸத⁶⁹⁷ ஸத⁶⁹⁸ ஸத⁶⁹⁹ ஸத⁷⁰⁰ ஸத⁷⁰¹ ஸத⁷⁰² ஸத⁷⁰³ ஸத⁷⁰⁴ ஸத⁷⁰⁵ ஸத⁷⁰⁶ ஸத⁷⁰⁷ ஸத⁷⁰⁸ ஸத⁷⁰⁹ ஸத⁷¹⁰ ஸத⁷¹¹ ஸத⁷¹² ஸத⁷¹³ ஸத⁷¹⁴ ஸத⁷¹⁵ ஸத⁷¹⁶ ஸத⁷¹⁷ ஸத⁷¹⁸ ஸத⁷¹⁹ ஸத⁷²⁰ ஸத⁷²¹ ஸத⁷²² ஸத⁷²³ ஸத⁷²⁴ ஸத⁷²⁵ ஸத⁷²⁶ ஸத⁷²⁷ ஸத⁷²⁸ ஸத⁷²⁹ ஸத⁷³⁰ ஸத⁷³¹ ஸத⁷³² ஸத⁷³³ ஸத⁷³⁴ ஸத⁷³⁵ ஸத⁷³⁶ ஸத⁷³⁷ ஸத⁷³⁸ ஸத⁷³⁹ ஸத⁷⁴⁰ ஸத⁷⁴¹ ஸத⁷⁴² ஸத⁷⁴³ ஸத⁷⁴⁴ ஸத⁷⁴⁵ ஸத⁷⁴⁶ ஸத⁷⁴⁷ ஸத⁷⁴⁸ ஸத⁷⁴⁹ ஸத⁷⁵⁰ ஸத⁷⁵¹ ஸத⁷⁵² ஸத⁷⁵³ ஸத⁷⁵⁴ ஸத⁷⁵⁵ ஸத⁷⁵⁶ ஸத⁷⁵⁷ ஸத⁷⁵⁸ ஸத⁷⁵⁹ ஸத⁷⁶⁰ ஸத⁷⁶¹ ஸத⁷⁶² ஸத⁷⁶³ ஸத⁷⁶⁴ ஸத⁷⁶⁵ ஸத⁷⁶⁶ ஸத⁷⁶⁷ ஸத⁷⁶⁸ ஸத⁷⁶⁹ ஸத⁷⁷⁰ ஸத⁷⁷¹ ஸத⁷⁷² ஸத⁷⁷³ ஸத⁷⁷⁴ ஸத⁷⁷⁵ ஸத⁷⁷⁶ ஸத⁷⁷⁷ ஸத⁷⁷⁸ ஸத⁷⁷⁹ ஸத⁷⁸⁰ ஸத⁷⁸¹ ஸத⁷⁸² ஸத⁷⁸³ ஸத⁷⁸⁴ ஸத⁷⁸⁵ ஸத⁷⁸⁶ ஸத⁷⁸⁷ ஸத⁷⁸⁸ ஸத⁷⁸⁹ ஸத⁷⁹⁰ ஸத⁷⁹¹ ஸத⁷⁹² ஸத⁷⁹³ ஸத⁷⁹⁴ ஸத⁷⁹⁵ ஸத⁷⁹⁶ ஸத⁷⁹⁷ ஸத⁷⁹⁸ ஸத⁷⁹⁹ ஸத⁸⁰⁰ ஸத⁸⁰¹ ஸத⁸⁰² ஸத⁸⁰³ ஸத⁸⁰⁴ ஸத⁸⁰⁵ ஸத⁸⁰⁶ ஸத⁸⁰⁷ ஸத⁸⁰⁸ ஸத⁸⁰⁹ ஸத⁸¹⁰ ஸத⁸¹¹ ஸத⁸¹² ஸத⁸¹³ ஸத⁸¹⁴ ஸத⁸¹⁵ ஸத⁸¹⁶ ஸத⁸¹⁷ ஸத⁸¹⁸ ஸத⁸¹⁹ ஸத⁸²⁰ ஸத

पञ्चदश उक्थ्य ऐन्द्रीष्विन्द्रियमेवाव रुन्धे त्रिवृदग्निष्टोमो वैश्व-
देवीषु पुष्टिमेवाव रुन्धे सप्तदशोऽग्निष्टोमः प्राजापत्यासु तीव्रसोमोऽ-
न्नाद्यस्यावर्द्धध्या अथो ग्रैव तेन जायते ॥ १७ ॥ एकविंश
उक्थ्यस्सोरीषु प्रतीष्टित्या अथो रुचमेवाऽऽत्मन्वत्ते सप्तदशोऽग्नि-
ष्टोमः प्राजापत्यासूपहव्य उपहवमेव गच्छति त्रिणवावग्निष्टोमाव-
भित ऐन्द्रीषु विजित्यै त्रयस्त्रिंश उक्थ्यो वैश्वदेवीषु प्रतीष्टित्यै
विश्वजित्सर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भवति सर्वस्याभिजित्यै ॥ १८ ॥ प्राजा-
पत्यो वा एष यज्ञो यदशरात्रस्त्रिकुट्टा एता वै जायत एकत्रिं-
शच्च ॥ ५ ॥

இதில் தசராத்திரங் கூறப்படுகின்றது.

அதை விதிக்க விரும்பி முதலில் அதனங்கமாகிய ஹோமத்தை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 1

प्रजापतिरकामयत प्र जायेयेति स एतं दशहोतारमपश्यत्तमजुहोत्तेन दश-
रात्रमसृजत तेन दशरात्रेण प्राजायत दशरात्राय दीक्षिष्यमाणो दश-
होतारं जुहुयाद्दशहोत्रैश्च दशरात्रं सृजते तेन दशरात्रेण प्र जायते।

என்பது

உரை

பிரமன் 'பிரசைகளைப்படைப்பேன்' என்னுமிச்சையால் தசரத்திரயாகத் தையுண்டாக்குவதன் பொருட்டு முகலில் அதற்கக்கமாகிய ஆரணியகாண்டத்திலுள்ள 'சித்திகருக் சித்தமாயம்' என்பது முதலிய தசஹோதாமத் திரங்களால் ஒரு ஹோமஞ்செய்தனன். பிறகு, தசரத்திரயாகத்தைச்செய்து அதனால் பிரசைகளைப்படைத்தனன். ஆதலின் தசரத்திரயாகத்தின் பொருட்டு தீட்சைபெற்றுக் கொண்டவன் முன்னர் தசஹோதாவை ஹோமஞ் செய்கல்வேண்டும் தசஹோதா ஹோமத்தால் தசரத்திரயாகம் உண்டா கின்றது அதனால் பிரசைகளை உண்டாக்குகின்றான் என்பது.

பத்து என்னும் எண்ணைக் காரணமாய்க் கொண்டு அதன் முறையைப்புகழ்
கின்றது

பிராமணம் 2

वैराजो वा एष यज्ञो यद्दशरात्रो य एवं विद्वान्दशरात्रेण यजते विराजसेव
गच्छति ।

என்பது

உரை

தசராத்திரமாகம் பத்தெழுத்துக்கொண்ட விராட்சந்தத்தின் சம்பந்த
முடையதாமாதலின் இவ்வுண்மையுணர்ந்து தசராத்திரமாகத்தைச் செய்கின்
றவன் விராட்சந்தத்தால்வரும் உணவுப்பொருளையடைகின்றான் என்பது.

பிராமுல் படைக்கப் பெற்றதால் வேள்வி அதன் சம்பந்தமாகிய காரண
முடையதெனப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 3

प्रजापत्यो वा एष यज्ञो यद्दशरात्रो य एवं विद्वान्दशरात्रेणयजते प्रैव
जायते ।

என்பது.

உரை

தசராத்திரம் என்னும் இவ்வேள்வி பிரசுபதியாற் படைத்ததாம் என்று
உணர்ந்து இத் தசராத்திர யாகத்தைச் செய்கின்றவன், இதனால் பிரசுபைய
யுண்டாக்குகின்றான் என்பது.

இனி, பாவ நிவர்த்தியாகிய பரணைக்கூறுதற் பொருட்டு விதிக்கின்றது

பிராமணம் 4

என்பது

इन्द्रो वै सद्देवतामिरासीत्स न व्यावृतमगच्छत्स प्रजापतिमुपाधाय-
त्तस्मा एतं दशरात्रं प्रायच्छत्तमाऽहरत्तेनायजत ततो वै सोऽन्याभिर्देव-
तामिर्व्यावृतमगच्छद्य एवं विद्वान्दशरात्रेण यजते व्यावृतमेव पाप्मना
भ्रातृव्येण गच्छति ।

என்பது.

உரை

இந்திரன், எல்லாத் தேவர்களைப் போன்றே சாமானியனாக இருந்தான். அதாவது, இந்திர! வா, என்பது முதலிய வழிக்கேயொழிய இந்திரன் சுவாமி என்னும் வழக்கில்லை. ஆதலின், பிரசாபதியினிடம்போய் அவன்வாயால் தசராத்திரயாகத்தைக்கேட்டுணர்ந்து அதுட்டித்து ஏனைய தேவர்களிலிருந்து தான் வேறாய் அரசனாந்தன்மையைபடைந்தான். இவ்வாறு உண்மையை புணர்ந்து தசராத்திரயாகத்தைச் செய்கின்றவன், பகைபாவம் என்பவைகளிலிருந்து பிரிந்து விடுகின்றான் என்பது.

விதிக்கப்படும் பத்துநாட்களுள் மூன்றுநாள் இடபத்தின் கொண்டைக்கு ஒப்பாக உயர்வைத் தேடிப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 5

त्रिकुट्टा एष यज्ञो यद्दशरात्रः ककुत्पञ्चदशः ककुदेव विश्वः ककुत्वय-
स्त्रिंशोय एवं विद्वान्दश रात्रेण यजते त्रिकुट्टेव समानानां भवति
यजमानः पञ्चदशो यजमान एकविंशोयजमानस्त्रयस्त्रिंशः पुर
इतराः ।

என்பது.

உரை

தசராத்திரம் என்னுமிது இடபத்தின் கொண்டை போன்று உயர்வை யுடைய மூன்று ஸ்தோமங்களைக் கொண்ட மூன்று நாட்களையுடையது. பஞ்ச தச உக்த்யம் இரண்டாநாளிற் செய்யப்படுவது இது ஒரு கொண்டையைப் போன்றது. இருபத்தொரு உக்த்யம் ஐந்தாநாள் இது ஒரு கொண்டையைப் போன்றது. முப்பத்துமூன்று உக்த்யம் எட்டாநாள் இது ஒரு கொண்டையைப்போன்றது. இங்கு, முதல்நாள் மூன்றாநாள் திரிலிருத், நான்காநாள் ஆறாநாள் ஸப்ததசம். இருபத்தேழு அக்கினிஷ்டோமம் என ஏழாநாள் ஒன் பதாநாளிற் செய்யப்படுவன அனைத்தும் தாழ்ந்தவைகளாயின. இவ்வாறு, மூன்றுநாள் உயர்ந்தவைகளெனக் கண்டு இந்த தசராத்திரத்தைச் செய்கின்ற வன், பிரசை, பசு, தன்ம் என்பவைகளை யடைகின்றான். இவ்வாறு, புகினைந்து, இருபத்தொன்று, முப்பத்து மூன்று என்னும் மூன்றாம் எசமானனைப் போன்றவைகள். ஏனைய நாட்கள் பிரசைகளைப் போன்றவைகளாம். இத னால், எல்லா நகரங்கட்கும் அரசன் இறைவனுதல் போன்று ஏனைய பிரசை கட்கும் வேள்வித்தலைவன் இறைவனாகின்றான் என்பது.

தசராத்திரம்)

இனி, ஏவலின் செய்கையால் வரும் துன்பை நீக்கல் பயன் என விளக்த வதற்கு விதிக்கின்றது

பிராமணம் 6

अभिचर्यमाणो दशरात्रेण यजेत देवपुरा एव पर्यहते तस्य न कुतश्चनोपा-
व्याधो भवति नैनमभिचरन्त्वृणुते ।

என்பது

உரை

ஏவல் வேலைசெய்யப்பட்டவன் (ஏவல் = பில்லிசூனியம்) தசராத்திர யாகத்தைச் செய்தல் வேண்டும். செய்யில், தேவர்கட்குள்ள படர் முதலானோர் களைப் பாதுகாத்தற் பொருட்டு தேவர்கள் நாற்புறமுஞ் சூழவைக்கின்றனர். ஆதலின், பில்லி சூனியஞ் செய்ததனால் கொல்ல முடியாது கொல்லுமாற்ற லின்மைமயின் என்க. எவ்வாறு பில்லிசூனியத்தால் இவ்வேள்வித் தலைவன் தன் புதுவன் ? துன்புறுன் என்பதாம்.

இனி, பகைவரை வெல்லுதலாகிய பயனைக் கூறுதற்போதட்டு விதிக்கின்றது

பிராமணம் 7

देवासुरास्संयत्ता आसन्ते देवा एता देवपुरा अपश्यन्त्यदशरात्रस्ताः पर्यौ-
हन्त तेषां न कुतश्चनोपाव्याधोऽभवत्ततो देवा अभवन्पराऽसुरा यो
भ्रातृव्यवान्स्यास दशरात्रेण यजेत देवपुरा एव पर्यहते तस्य न कुत-
श्चनोपाव्याधो भवति भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवति स्तोमः
स्तोमस्योपस्तिर्भवति भ्रातृव्यमेवोपस्तिं कुरुते ।

என்பது

உரை

தேவர்கட்கும் அசுரர்கட்கும் போர்முண்டபோது, தேவர்கள், தேவ புரங்களைப் பாதுகாப்பதற்கு தசராத்திர யாகத்தைக் கண்டுபிடித்து அவற்றை நாற்புறமுந்தாடித்தனர். அதனால், பகைவருடைய துன்பங்கள் ஒன்றும் வந் தனாகவில்லை. தேவர்கள் வெற்றி பெற்றனர். அசுரர்கள் தோல்வி யடைந்த னர். ஆதலின், பகையுடையவன் தசராத்திர யாகத்தைச் செய்தல் வேண்டும்.

செய்யின் தேவபுரங்களையே பாதுகாத்ததாகின்றது. ஆதலால் அவனுக்கு ஒரு ஆபத்தும் இல்லை வெற்றிபெறுவன். அவனுடைய பகைவன் தோல்வியுறுவன். மற்றும் இங்குக் கொண்டையாகிய பதினைந்து ஸ்தோமத்தின் அருகிலுள்ள திரிவிருத் முதலிய ஸ்தோமங்கள் பழுதுபடுகின்றன. அதனால் பகைவனும் பழுதையடைகின்றான் என்பது.

இனி, இந்தசராத்திரயாகத்தில் ஒருவிசேடத்தை விதிக்கின்றது,

பிராமணம் 8

जमि वा एतकुर्वन्ति यज्यायाऽसऽस्तोमपुपेय कनीयाऽसमुपयन्ति
यदग्निष्टोमसामान्यवस्ताच्च परस्ताच्च भवन्त्यजामित्वाय ।

என்பது

உரை

ஒரு அரசன், மந்திரி முதலானோருடன்கூடி பெருஞ்சம்பத்தை யறுப்பித்துவிட்டு பிறகு வறுமையடைந்து அல்லற்படுகின்றான் அதுபோல், இரண்டாவது நாளில் கொண்டைபோன்று உயர்ந்ததாகிய பஞ்சதச ஸ்தோமத்தை அறுட்டித்துவிட்டு மூன்றாம்நாள் தாழ்ந்ததாகிய திரிவிருத் முதலியவைகளையறுக்கில் சோம்பலுடைய செயலைச் செய்தவனாகின்றான். ஆதலின், சோம்பல் நீங்குதற்பொறுட்டு, முதல் நாளும், மூன்றாநாளும் அக்கினிஷ்டோமமாகிய எக்ஞா எக்ஞீய சாமத்தையறுட்டித்தல் வேண்டும். இவ்வாறே, ஆலசிய நிவர்த்தியின் பொருட்டு, ஐந்தாநாளுக்கு முன்னாலும் பின்னாலும், எட்டாநாளுக்கு முன்னாலும் பின்னாலும் எக்ஞாஎக்ஞீய சாமத்தை யறுட்டித்தல் வேண்டும். இதனால் எங்கும் சோம்பல் நீங்கிவிடுகின்றது என்பது.

தசராத்திரத்தில் முதலாநாளை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 9

त्रिवृदग्निष्टोमोऽग्निष्टुदाग्नेयीषु भवति तेज एवाव रुधे ।

என்பது

உரை

அக்கினி விஷயமாகிய எக்ஞா எக்ஞீயமென்னுஞ் சாமத்தாலாய ஸ்தோமத்தையுடையது அக்கினிஷ்டோமமாம். அதனிடையிலுள்ள ஒன்று அக்கினிஷ்டித் எனப்படுகின்றது. எல்லாத்துகளாலும் அக்கினியேதுதிக்கப்படுகின்

தசராத்திரம்)

றது. அவ்வனைத்தும் திரிவிருத் ஸ்தோமங்களுடன் கூடினவை. யாண்டும் அக் கனியே னுதிகப்படுதலின் ஆக்னேய இருக்குக்களில் அவ்வக்கினிஷ்டுத் உண்டாகின்றது. இத்தகையது முதலாவது நாளாம் என்பது

இரண்டாம் நாளை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 10

पञ्चदश उक्थ्य ऐन्द्रिष्विन्द्रियमेवाव रुन्धे ।

என்பது

உரை

இரண்டாநாளிலுள்ள இருக்குக்களனைத்தும் இந்திர விஷயமாதலின் இத்திரியத்தை யடைகின்றான் என்பது.

மூன்றாநாளை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 11

त्रिवृदग्निष्टोमो वैश्वदेधीषु पुष्टिमेवाव रुन्धे ।

என்பது.

உரை

மூன்றாநாளிலுள்ள இருக்குக்களனைத்தும் வைசுவதேவ விஷயமாதலின் பூஷ்டியை அடைகின்றான் என்பது.

நான்காம் நாளை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 12

सप्तदशोऽग्निष्टोमः प्राजापत्यास्तु तीव्रसोमोऽन्नाद्यस्यांवख्या अथोऽथैव तैन जायते ।

என்பது

உரை

நான்காம் நாளிலுள்ள அக்கினிஷ்டோமம் அதாவது எதன்பொருட்டு நூறுபசுமாகளின் பால்கள் கறக்கப்படுகின்றனவே, அவ்வுத்தியம் அக்கினிஷ்டோமத்தன்மையை யடைகின்றது. அதை நான்காம்நாள் அதுட்டித்தல் வேண்டுமென்பதாம். மற்றும் பதினைந்து துதிகளுள் முடிவிலுள்ள மூன்றை விட்டு விடில் பன்னிரண்டு துதிகளாமாதலின் அக்கினிஷ்டோமம் பொருந்துகின்றது. இத்துதிகளனைத்தையும் பிராசாபத்திய இருக்குக்களில் பிரயோகித்தல் வேண்டும். தீவிரசோமத்தால் உணவையடைவன். மற்றும், இருக்குக்கள் பிராசாபத்தியங்களாதலின் பிரசோற்பத்தியுமுண்டாகும். தீவிர சோமம் என்பது உக்த்யத்தின் அவாந்தர விசேடமாம் என்பது.

ஐந்தாநாளை விதிக்கின்றது

பிரமாணம் 13

एकविंश उपस्थसौरीषु प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवाऽऽमन्धत्ते.

என்பது

உரை

இருபத்தொரு உக்த்யம் ஐந்தாநாள் இவை சூரியனுடைய இருக்குக்களில் உண்டாவதால் ஆன்மாவில் ஒளியுண்டாகின்றது. மற்றும், பெருமையும் உண்டாகின்றது என்பது.

ஆறுவதுநாளை விதிக்கின்றது

பிரமாணம் 14

सप्तदशोऽग्निधोमः प्राजापत्यासूपहव्य उपहवमेव गच्छति ।

என்பது.

உரை

சப்ததச அக்கினிஷ்டோமம் ஆறாவது நாளிலாம். பிராசாபத்தியத்தில் உபஹவம் என்னும் ஒரு ஏகாஹ விசேடமாகிறது. இதை அநுட்டித்தலால் எல்லாப் பூசைகளின் விடயமாகிய அநுக்ஞையை யடைகின்றான் என்பது.

ஏழாவது ஒன்பதாவது என்னும் இரண்டு நாட்களை விதிக்கின்றது

பிரமாணம் 15

त्रिणवावसिधोमावसित ऐन्द्रीषु विजित्यै ।

என்பது

உரை

ஏழாநாளும் ஒன்பதாநாளும் இருபத்தேழுநிகாண்ட அக்கினிஷ்டோமங் களிரண்டையும் அநுட்டித்தல்வேண்டும். இதில் எல்லாம் இந்திரனுடைய இருக்குக்களாமாதலின் வெற்றி யுண்டாகின்றது என்பது.

மேற்கூறியவைகட்கு நடுவிலுள்ள எட்டாம்நாளை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 16

अथस्त्रिंश उक्थ्यो वैश्वदेवीषु प्रतिष्ठित्यै ।

என்பது.

உரை

முப்பத்துமூன்று உக்த்யம் எட்டாம் நாளிலாம். இதிலுள்ள இருக்குக் களனைத்தும் விசுவ தேவர்களுடையவைகளாமாதலின் பிரதிஷ்டை கிடைக்கும் என்பது.

பத்தாம் நாளை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 17

विश्वजित्सर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भवति सर्वस्याभिजित्यै ।

என்பது

உரை

பத்தாம் நாளில் சர்வபிருஷ்டமென்னும் அதிராத்திரமாகிய விசுவசித்
அதுட்டிக்கப்படுகின்றது. இது, எல்லாச் சித்திகளையும் தரும் என்பதாகும்.

ஐந்தாம் அநுவாகம்

மூற்றிற்று.

ஏழாம் காண்டம் இரண்டாம் பிரபாகம்

ஆறாம் அநுவாகம்

மூன்று பஞ்சாதிக்குமேல் பதினைந்து பதங்களைக் கொண்டது.

ஏகாதசராத்திரத்தை விதிக்கும் பிராமணங்கள்

ऋतवो वै प्रजाकामाः प्रजां नाविन्दन्त तेऽकामयन्त प्रजा-
सृजेमहि प्रजामव रुन्धीमहि प्रजां विन्देमहि प्रजावन्तस्स्यामेति
त एतेमकादशरात्रमपश्यन्तमाऽहर्न्तेनायजन्त ततो वै ते प्रजाम-
वारुन्धत प्रजामविन्दन्त प्रजावन्तोऽभवन्त ऋतवोऽभवन्तदातिवाना-
मार्तिवत्वसृजन्तां वा एते पुत्रास्तप्तात् ॥१९॥ आर्तिवा उच्यन्ते य एवं
विद्वांस एकादशरात्रमासते प्रजामेव सृजन्ते प्रजामव रुन्धते
प्रजां विन्दन्ते प्रजावन्तो भवन्ति ज्योतिरतिरात्रो भवति ज्योति-
रेव पुस्तादधते सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै पृष्ठवष्पडहो भवति
पड्वा ऋतवष्पट्पृष्ठानि पृष्ठैरेवतूनन्वोरोहन्त्युतुभिस्संवत्सरं ते
संवत्सर एव प्रीतिं तिष्ठन्ति चतुर्विंशो भवति चतुर्विंशत्यक्षरा
गायत्री ॥ २० ॥ गायत्रं ब्रह्मवर्चसं गायत्रियामेव ब्रह्मवर्चसे प्रीतिं
तिष्ठन्ति चतुश्चत्वारिंशो भवति चतुश्चत्वारिंशोऽक्षरा त्रिष्टुमि-
न्द्रियं त्रिष्टुत्रिष्टुभ्येवेन्द्रिये प्रीतिं तिष्ठन्त्यष्टाचत्वारिंशो भवत्यष्टा-

ஏகாதசராத்திரம்)

चत्वारिंशदक्षरा जगती जागताः पशवो जगत्यामेव पशुषु प्रति-
तिष्ठन्त्येकादशरात्रो भवति पञ्च वा ऋतव आर्तिवाः पञ्चतुष्ट्वेऽऽ-
र्तिवेषु संवत्सरे प्रतिष्ठाय प्रजामव रुन्धतेऽतिरात्राभितो भवतः
प्रजायै परिगृहीत्यै ॥ २१ ॥ एते पुत्रास्तसाद्दायव्येकान पञ्चा-
शच्च ॥ ६ ॥

இதில் பதினொரு நாட்களைக்கொண்ட யாகம் கூறப்படுகின்றது.

அதை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 1

ऋतवो वै प्रजाकामाः प्रजां नाचिन्दन्त तेऽकामयन्त प्रजाऽसृजेमहि प्र-
जामव रुन्धीमहि प्रजां विन्देमहि प्रजावन्तस्म्यमेति त एतमेकादश-
रात्रमपश्यन्तमाऽहरन्तेनायजन्त ततो वै ते प्रजामवारुन्धत प्रजामवि-
न्दन्त प्रजावन्तोऽभवन्त ऋतवोऽभवन्तदार्तवानामार्तवत्वमृतूनां वा
एते पुत्रास्तसाद्दार्तवा उच्यन्ते य एवं विद्वाऽस एकादशरात्रमासते
प्रजामेव सृजन्ते प्रजामव रुन्धते प्रजां विन्दन्ते प्रजावन्तो भवन्ति ।

என்பது.

உரை

முன் இருது அபிமானி தேவதைகள் பிரசைகளை விரும்பியும் அடைய வில்லை. ஆதலின், அவ்விருதுக்கள் பிரசைகளையுண்டாக்கும் வன்மை, அவற்றை அடக்கியாரும் வன்மை, பிரசைகளைப் படைத்துக் கொள்ளல், பல பிரசைகளுடன் கூடியிருத்தல் என்னுமிந்நான்கையும் விரும்பின. விரும்பி ஏகாதசராத்திரத்தைக் கண்டு பிடித்துத் தேடிச் செய்து அந்நான்குவகை விருப்பங்களையுமடைந்தன. எல்லாவுயிர்களும் இருதுக்களின் புதல்வர்களா தலின் ஆர்த்தவர்கள் என வழங்கப் பெறுகின்றனர். இவ்வாறுணர்ந்து ஏகா தசராத்திரத்தைச் செய்கின்றவன் பிரசைகளையுண்டாக்குகின்றான். பிரசை களை அடைகின்றான் பிரசைகளை தன் வசப்படுத்திக்கி கொள்கின்றான் பிரசைகளுடன் கூடி இருக்கின்றான் என்பது.

இதில் முதல்நாளை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 2

ज्योतिरतिरात्रो भवति ज्योतिरेव पुरस्तादधते सुवर्गस्य लोकस्यानुख्या-
त्यै ।

என்பது

உரை

முற்கூறிய, சோதி, நெள, ஆயுள் என்னும் மூன்றைக்கொண்ட ஒரு நாளை இதன் முதல் நாளில் அதிராத்திரப் பகுதியாய்ச் செய்தல் வேண்டும். செய்யில் முதலிலேயே சோதியை விதித்தலால் சுவர்க்கலோகத்திற்குப் போக விரும்பிய எசமானனுக்கு முன்னர் சுவர்க்கம் விளக்கஞ் செய்யப்பட்டதாகின்றது என்பது.

இரண்டாநாள் முதல் ஏழுநாளையும் விதிக்கின்றது

பிராமணம் 3

पृथक्पृथक् भवति षड्वा ऋतवष्पट्पृष्ठानि पृष्ठैरेव तृन्वारोहन्त्यृतुभिः
संवत्सरं ते संवत्सर एव प्रति तिष्ठन्ति ।

என்பது

உரை

துவாகசநாட்களுள் இரண்டாநாள் முதல் ஏழுநாள் வரை ரதந்தரமுதலான ஆறு பிறுஷ்டத்துதிகளுடன் கூடிய ஆறுநாள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளின் கூட்டமே பிறுஷ்டிய ஷடஹமாம். அந்த ஆறுநாளும் இங்குச் செய்தல் வேண்டும். அவ்வாறு செய்வில் ஆறு ரசங்களின் வாயிலாக இருதுக்களையடைகின்றான். இருதுக்களால் வருடத்தையடைகின்றான். பிறகு வருடத்திலேயே நிலைத்திருக்கின்றான் என்பது.

எட்டாவது நாளை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 4

चतुर्विंशो भवति चतुर्विंशत्यक्षरा गायत्री गायत्रं ब्रह्मवर्चसं गायत्रि-
यामेव ब्रह्मवर्चसे प्रति तिष्ठन्ति ।

என்பது

உரை

இருபத்துநான்கு ஸ்தோமங்களுடன் கூடிய ரதந்தராசாமம் என்னும் உகத்தியத்தை ரீய எட்டாநாளில் செய்தல் வேண்டும். செய்யில், இருபத்து நான்கு எழுத்துக்களைக்கொண்ட காயத்திரி கிடைக்கின்றது. அதன் வாயிலாக பிரம ஒளியில் நிலைக்கின்றான் என்பது.

ஒன்பதாம் நாளை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 5

चतुश्चवारिंशो भवति चतुश्चत्वारिंशदक्षरा त्रिष्टुप्त्रिष्टुप्त्रेवेन्द्रिये प्रति तिष्ठन्ति ।

என்பது.

உரை.

நாற்பத்துநான்கு ஸ்தோமங்களுடன் கூடிய பிருகத் ரதந்தராசாமம் என்னும் உகத்தியத்தை ஒன்பதாம் நாளில் செய்தல் வேண்டும். அதனால், நாற்பத்துநான்கு எழுத்துக்களைக்கொண்ட திரிஷ்டுப் ஆகின்றது. திரிஷ்டுப் இந்திரியமாம் ஆதலின் இந்திரியத்தை யடைகின்றான் என்பது.

பத்தாம் நாளை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 6

अष्टाचत्वारिंशो भवत्यष्टाचत्वारिंशदक्षरा जगती जागताः पशवो जगत्यामेव पशुपु प्रति तिष्ठन्ति ।

என்பது.

உரை

நாற்பத் தெட்டு ஸ்தோமங்களைக் கொண்ட பிருகத்சாம உகத்தியத்தை பத்தாநாளில் செய்தல் வேண்டும். செய்யில் நாற்பத்தெட்டுத்துக்கள் கொண்ட சுகதிச்சந்தத்ததை யடைதல் வாயிலாக பசுக்களை யடைகின்றான் என்பது. இவைகளின் விரிவைச்சூத்திரதிற்காண்க.

மேலே கூறப்போதும் ஏகாதசத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டு ௮௦௦ நோடு ஏகாதச ராத்திரத்தைப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 7

एकादशरात्रो भवति पञ्च वा ऋतव आर्तवाः पञ्चतुष्ट्वेवाः संवसरे प्रतिष्ठाय प्रजाम रुन्धते ।

என்பது.

துவாதசராத்திரம்

உரை

இருது தேவதைகள் ஐந்து அத்தேவதைகளாலாக்கப்படும் பூக்கள் ஐந்து, பூக்கல் முதலிய இருதுக்களின் சுபாவங்கள் ஐந்து வருடம்ஒன்று ஆகப்படுகின்றன. இவ்வாறு செய்யும் ஏகாதசராத்திர அதுஷ்டானத்தால் பேருமையையடைந்த பிறகு பிரசைகளையும்டைகின்றார்கள் என்பது.

ஏகாதச நாளை விதிக்கிறது

பிராமணம் 8

अतिरात्रावसितो भवतः प्रजायै परिगृहीत्यै ।

என்பது

உரை

இருபத்தொன்பது ஸ்தோத்திரங்களுடன் கூடிய அதிராத்திரமென்னும் ஒருநாள் விசேடத்தை படுகொராவது நாளிற் செய்தல் வேண்டும். சோதி அதிராத்திரமாகும் என்பதால் முதல் நாளுடன் கூடச்சேர்த்துக் கூறலின் அதிராதிரிகள் என்னும் இருமை. இருவகையாலும் அதிராத்திரமாயிருக்கும் போது இருவகையாலும் பிரசைகளின் பாதுகாப்புக் கொள்ளப்பட்டது என்பது.

ஆளுவது அருவாகம்

முற்றிற்று

ஏழாங் காண்டம் இரண்டாம் பிரபாகம்

ஏழாவது அருவாகம்

ஐந்து பஞ்சாதிக்கு மேல் இருபத்தைந்து பதங்களைக் கொண்டது.

துவாதசராத்திரத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்

ऐन्द्रवायवाग्रान्गृहीयाद्यः कामयेत यथापूर्वं प्रजाः कल्पेरन्निर्ति
यज्ञस्य वै क्लृप्तिमनु प्रजाः कल्पन्ते यज्ञस्याक्लृप्तिमनु न कल्पन्ते
यथापूर्वमेव प्रजाः कल्पयति न ज्यायात्सु कनीयानिति कामत्वै-
न्द्रवायवाग्रान्गृहीयादामयाविनः प्राणेन वा एष व्यृध्यते य-
स्याऽऽमयति प्राग् ऐन्द्रवायवः प्राणेनैवैनं समर्धयति मैत्रावरु-

पात्राङ्गुलीरनुषेषां दीक्षितानां प्रमीयेत ॥ २२ ॥ प्राणापानाभ्यां
वा एते व्यृध्यन्ते येषां दीक्षितानां प्रमीयेते प्राणापानौ मित्रावरुणौ
प्राणापानावेव मुखतः परि हरन्त आश्विनाग्रान्गुलीताऽऽनुजावरौऽ-
श्विनौ वै देवानामानुजावरौ पश्चेवाग्रं पयितामश्विनावितस्य देवता य
अनुजावरस्तावेवैनमग्रं परिणयतश्शुक्राग्रान्गुलीत गतश्रीः प्रति-
ष्ठाकामोऽसौ वा आदित्यश्शुक्र एषोऽन्तोऽन्तं मनुष्यः ॥ २३ ॥
श्रियै गत्वा नि वर्ततेऽन्तादेवान्तमा रभते न ततः पापीयान्भवति
मन्ध्यग्रान्गुलीतामिचरन्नातपात्रं वा एतद्यन्मेन्थिपात्रं मृत्युनैवैनं
ग्राहयति ताजगर्तिर्माँडित्याग्रयाग्रान्गुलीत यस्य पिता पितामहः
पुण्यस्स्यादथ तत्र प्राप्नुयाद्वाचा वा एष इन्द्रियेण व्यृध्यते यस्य
पिता पितामहः पुण्यः ॥ २४ ॥ भवत्यथ तत्र प्राप्नुयैवैतद्य-
ज्ञस्य वागिव यदाग्रयणो वाचैवैनमिन्द्रियेण समर्थयति न ततः
पापीयान्भवत्युक्थ्याग्रान्गुलीतामिचर्यमाणस्तेषां वा एतत्पा-
त्राणामिन्द्रियं यदुक्थ्यपात्रं सर्वेणैवैनमिन्द्रियेणाति प्रयुङ्क्ते सर-
स्वत्यभि नो नेषि वस्य इति पुरोरुचं कुर्याद्वाग्रै ॥ २५ ॥ सर-
स्वती वाचैवैनमति प्रयुङ्क्ते मा त्वत्क्षेत्राण्यरणानि गन्मेत्याह मृ-
त्यो वै क्षेत्राण्यरणानि तनेव मृत्योः क्षेत्राणि न गच्छति पूर्णान्ग्र-
हान्गुलीयादामयाविनः प्राणान्ना एतस्य शुगृच्छति यस्याऽऽ-
मयति प्राणा ग्रहाः प्राणानेवास्य शुचो मुञ्चत्युत यदीतासुभति

जीवत्येव पूर्णान्ग्रहान्गृहीयाद्यहिं पृजिन्यो न वर्षेत्प्राणान्वा एतहिं
 प्रजानां शुश्रूक्षति यहिं पृजिन्यो न वर्षति प्राणा ग्रहाः प्राणा-
 नेव प्रजानां शुचो मुञ्चति ताजकप्र वर्षति ॥ २६ ॥ प्रमीयेत
 मनुष्ये ऋध्यते यस्य पिता पितामहः पुण्यो वाग्वा एव पूर्णान्-
 ग्रहान्पञ्चविंशतिश्च ॥ ७ ॥

ஏழாமதுவாக முதற்கொண்டு பத்திராமதுவாகம் வரை நான்கு அதுவாகம் களிலும் துவாதச ராத்திரயாகம் கூறப்படுகின்றது. அவற்றில், இங்கு, காமிய மான சோமரச பாத்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

ஓடு முறையை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 1

ऐन्द्रवायवाग्रान्गृहीयाद्यः कामयेत यथापूर्वं प्रजाः कल्पेरन्निति यज्ञस्य वै
 कृत्स्मिनु प्रजाः कल्पन्ते यज्ञस्याकृत्स्मिनु न कल्पन्ते यथापूर्वमेव
 प्रजाः कल्पयति न उयायाऽसं कनीयानति कामति ।

என்பது.

உரை

தகப்பன் பாட்டன் முதலான முன்னோர்கள் ஆசரித்து வந்தபடியே ஆசாரத்தை விரும்பியவன், இரட்டைத் தேவதைகளின் சோமரசபாத்திரங்க ளுள் இந்திரவாயுக்களின் கிரகபாத்திரத்தை முதலாவது கிரகத்தல் வேண் டும்.

என்று நித்தியவீதியில் இந்திரவாயவக்கிரகம் முதலாவதா மெனினும் கா மியத்தைச் சேர்த்தற் பொருட்டு மீண்டும் விதிக்கப்பட்டது. அக்கினிஹோத் திரத்தில் 'தயிரால் வேட்க, என்னும் நித்திய விதியிருப்பினும், "இந்திரிய விருப்புடையோன் தயிரால் வேட்க, என்று மீண்டும் விதித்திருப்பதைப் போலென்க. யாகம் முறைப்படி நடக்கில் பிரசைகளின் செய்கை இனியதாகும். முறைதவறில் பிரசைக்கு மாறுபாடுவரும். இவ்வாறு இந்திரவாயவக் கிரகத்தை முதலாவதாகக் கொள்ளில் மனைவி தந்தை பாட்டன் முதலானோர் களின் ஆசாரத்தைக் கடவாமல் நடந்து வருவாள் என்பது.

(துவாதசராந்தீரம்)

மேற்கூறிய முறையை, பிணிநீங்குதற் பொருட்டும் விதிக்கின்றது

பிராமணம் 2

ऐन्द्रवायवाग्रन्गृहीयादामयाविनः प्राणेन वा एष व्यूध्यते यस्याऽऽमयति
प्राण ऐन्द्रवायवः प्राणैवैनं समर्धयति ।

என்பது

உரை

பிணியாளன் உயிர் நீத்துவிடுவன் ஆகலின், அவன் ஐந்திரவாயவிய மென்னும் சோமரசு பாத்திரத்தைக் கிரகித்தல் வேண்டும். கிரகிக்கில், ஐந்திரவாயவியக்கிரகம் பிராணனுமாதலின் அதை முதலாவதாகக் கொள்ளின் பிராணன் நிறைந்துவிடும், நிறையவே, பிணியும் நீங்கும் என்பது.

இனி, நெய்நீக்கமாக சில கிரகங்களின் முறையை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 3

मैत्रावरुणाग्रान्गृहीरन्येषां दीक्षितानां प्रमीयेत प्राणापानाभ्यां वा एते व्यू-
ध्यन्ते येषां दीक्षितानां प्रमीयते प्राणापानौ मित्रावरुणौ प्राणापानावेव
मुखतः परि हरन्ते ।

என்பது

உரை

பன்னிருநாட் கொண்ட சத்திரயாகத்தில் திட்சை பண்ணிக்கொண்டவர் களுள் ஒருவர் இறக்கில் திட்சைபண்ணிக்கொண்ட ஏனையவர்கள் முதலாவது மைத்திராவருணக் கிரகமென்னுஞ் சோம பாத்திரத்தில் சோமரசத்தைக் கிரகித்தல் வேண்டும். பிறகு ஐந்திரவாயவியத்தைக் கிரகித்தல் வேண்டும். எல்லாருங்கூடி அதுட்டிக்க முயன்றதால் ஒருவ ரிறப்பினும் ஏனையோர்களு டைய பிராண அபானங்கள் கலக்கமுற்றவைகளாகின்றன ஆகலின் அதன் பொருட்டுமித்திரனும் வருணனும் பிராண அபானங்களின் அபிமானி தேவதைகளாதலின் அவர்களுடைய சோமபாத்திரத்தில் முதலில்சோமரசம் பிடித்ததால் முதலில் அத்தகைய பிராண அபானங்கள் நிலைப்படுத் தியவைகளாகின்றன. என்பது.

சிறியதாந் தன்மையைப் போக்குதற்கு மஹேசு முறையை விதிக்கின்றது,

பிராமணம் 4

आश्विनाग्रान्गृहीताऽऽनुजावरोऽश्विनौ वै देवानामानुजावरौ पश्चेवाग्रं
पर्यैतामश्विनावेतस्य देवता य आनुजावरस्तावेवैनमग्रं परिणयतः ।

என்பது

உரை

இயற்கையில் எல்லோரையும்விட உயர்ந்தோனாயிருந்தும் இனையவன் போல் அனைவராலும் தாழ்த்தப்பட்டவன், அசுவினக் கிரகமென்னுஞ் சோம பாத்நிரத்தில் முன்னரே சோமரசத்தைப் பிடித்துவைத்துவிட்டு, பிறகு, ஐந்திர வாயுக்களின் கிரகங்களைக் கிரகித்தல் வேண்டும். ஏனெனின்? அசுவினிகள் வைத்தியஞ் செய்தமையால் தேவர்களால் தாழ்த்தப்பட்டவர்களானார்கள். அவர்கள் பிறகு தேவர்களுடன் உயர்த்தப் பெற்றனர். அது போல் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் அத்தகைய அசுவினிகளுடைய சோமரசபாத்நிரத்தில் முதலில் சோமரசஞ் பிடிக்கில், அவர்கள், இவனை உயர்த்துகின்றார்கள் என்பது.

பேரமையை யடைந் போநட்டு மந்தோநு முறையை விதிக்கின்றது,

பிராமணம் 5

शुक्राग्रान्ध्रहीत गतश्रीः प्रतिश्रामोऽसौ वा आदित्यशुक्र एशोऽन्तो-
न्तं मनुष्यदिश्यै गत्वा नि वर्ततेऽन्तारेवान्तमा रभते न ततः पापी-
याम्भवति ।

என்பது

உரை

செல்வங் குறைந்து வறுமையுற்றவன், சுக்கிரக் கிரகமென்னும் கிரக பாத்நிரத்தில் சோமரசத்தை முதலில் பிடித்தல் வேண்டும். இங்கு ஒளி மிகுதி பற்றி ஆதித்தனே சுக்கிரன் எனவழங்கப் பட்டனன். இவ்வாதித்தினுடைய ஒளியே ஒளிகளுக்குள் முடிவாகிய ஒளியாம். அதுபோல் இச்சுக்கிரக் கிரகத்தை முதலில் கிரகிப்பவன் மனிதனுடைய செல்வத்தில் முடிவான செல்வத்தை அதாவது மிகப்பெருஞ் செல்வத்தை அடைவான். மீண்டும் ஒரு நாளும் வறுமையையடையான் என்பது.

பில்லி நுளியத்திற்குக் காரணமாகிய முறையை விதிக்கின்றது,

பிராமணம் 6

मथ्यग्रान्ध्रहीतामिचरन्तार्तापात्रं वा एतद्यन्मथ्यरात्रं मृत्युनैवेनं ग्राह्यति
ताजगानिमाञ्छति ।

என்பது

உரை

பகைவரைக் கொல்வதற்கு ஏவற்றொழிற் செய்கின்றவன், முதலில் மந்திக்கிரகமென்னுஞ் சோமபாத்திரத்தில் சோமரசத்தைப் பிடித்தல் வேண்டும். இம் மந்திப்பாத்திரம் பிறருக்குத் துன்பைக் கொடுப்பதால் ஆர்த்த பாத்திரமெனப்படும். அதுமுன்னர் பகைவனை மிஞ்ஞதுக் கிரகிக்கும்படி செய்கிறது; அதனால் அப்பகைவன் இறந்துவிடுவான் என்பது.

— — —

தன்னுடைய பிதா முதலாநோர்களைப் போல் உயர்வை யடைதல் பொருட்டு மற் றே முறையை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 7

आश्रयणाश्रागृहीत यस्य पिता पितामहः पुण्यस्यादथ तत्र प्राप्नुयाद्वा-
चा वा एष इन्द्रियेण वृध्यते यस्य पिता पितामहः पुण्यो भवत्यथ
तत्र प्राप्नोत्यु र इवैतद्यज्ञस्य वागिव यदाश्रयणो वाचैवैनमिन्द्रियेण सम-
र्धयति न ततः पापीयाम्भवति ।

என்பது.

உரை

எவ் வேள்வத் தலைவனுடைய பிதாவும் பாட்டனும் தனம் கல்வி முதலி யவைகளால் உயர்ந்தவர்களோ, தான் மாத்திரம் அத்தகைய உயர்வை அடைந் திலனோ, அவன், ஆக்கிரயண மென்னுஞ் சோமபாத்திரத்தில் முதலில் சோமரசத்தைப் பிடித்தல் வேண்டும், ஈண்டு, உயர்விலாமை என்பது சபையில் பேசுமாற்றலும் செயலில் இந்திரிய வன்மையும் இன்மை. ஆக்ரயணக்கிரக மானது எக்ஞத்தின் மார்ப்போல் வன்மைக்கு இடமும், ஊக்கிந்திரியம் போல் உயர் நிலைக்குக் காரணமுமாம், ஆதலின், அதை, முன்னர்க்கிரகிப் பதால் எசமானனுக்கு வாக்குவன்மையையும், இந்திரிய வன்மையையும் உண் டாக்கியதாயிற்று. அதற்கு மேல் எசமானன் அவ்விருவகை வன்மைகளும் இல்லாதவனாகான் என்பது.

— — —

(துவாதசராத்திரம்

பிறாப் செய்யப்பட்ட ஏவல் (பில்லி துளியம்) தன்மேல் அணுகாதிருத்தம்
பொருட்டு மற்றே முறையை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 8

उक्थ्याग्राह्यताभिचर्यमाणस्सर्वेषां वा एतत्पात्राणामिन्द्रियं यदुक्थ्य-
पात्रं सर्वेणैवैनभिन्द्रियेणाति प्र युक्ते ।

என்பது

உரை

பிறர் செய்த செய்கிறையை நீக்கிக் கொள்ளவிரும்புகின்றவன், உகத்திய
பாத்திரத்தில் முதலில் சோமரசத்தைக்கிரகித்தல் வேண்டும். கிரகிக்கில்,
எல்லாச் சோமபாத்திரங்கட்குள்ளும் உகத்தியபாத்திரம் இந்நிரியவன்மை
யுடன் கூடியதாமாதலின் அதை முதலாவதாகக் கிரகித்தவன், எல்லா வன்
மைகளையுந் தாண்டினவனாய், தானே செய்யினை செய்கின்றவனாகின்றான் என்
பது.

இதில், ஒரு மந்திர விசேடத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 9

सरस्वत्यभि नो नेषि वस्य इति पुरोरुचं कुर्याद्वाग्वै सरस्वती वाचवैनमतिभि
प्र युक्ते ।

என்பது

உரை

சோமரசத்தைப் பிடிப்பதற்கு முன் புரோதுவாக்கியமாக, 'சரஸ்வதி'
என்பது முதலிய மந்திரத்தை ஓதல் வேண்டும். இதில், அம்மந்திரத்திலுள்ள
சரஸ்வதிதேவி, வாக்கால், ஏவல் வினை செய்தவனைத் தாண்டிக்கொண்டு அநுட்
டிக்கும்படி செய்கின்றாள். இந்த இருக்கு மந்திரம், பிராமணம் கா. 2-ல் உப
தேறாமம் என்னும் பிரபாடகத்தில் உள்ளதாம் என்பது.

துவாதசராத்திரம்)

சராஸ்வதி மந்திரத்தின் நான்காம் பாதமாகிய, “மாத்வத் கோஷ்நரான் யரணாத் கன்ம்” என்பதை எடுத்துக்கொண்டு உரை கூறுகின்றது

பிராமணம் 10

मा त्वक्षेत्रापरणानि गमेत्याह सृयोवै क्षेत्रापरणानि तेनैव सृयोः
क्षेत्राणि न गच्छति ।

என்பது

உரை

“மாத்வத்” என்பது முகஸியது, மிருத்துவின் இடங்களையடையாதவர் களாவோமாக, என்னின்றது. அதாவது சரசுவதியே ! உனதருளால் யாம் மிருத்துவை யடையாதவர்களாவோமாக என்பது.

பிணி நீக்கத்தின் பொருட்டு மந்திரை முறையை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 11

पूर्णग्रहान्गृहीयादामयाविनः प्राणात्वा एतस्य शुशुच्छति यस्याऽऽम-
यति प्राणा ग्रहाः प्राणानेवास्य शुचो मुञ्च्युत यदीतासुर्भवति जीव-
त्येव ।

என்பது

உரை

கோயாளி, இந்திரவாயவிய முதலான பாத்திரங்களில் சோமரசத்தை நிறைத்து வைத்தல் வேண்டும். கோயுடையவனது பிராணன் துன்புறு கின்றது சோமரசம் நிறைந்த பாத்திரங்கள் பிராணவடிவங்களாதலின் இவ் வெசமானனுடைய துன்பங்களை அவை நீக்கிவிடுகின்றன, நீக்கவே, முகூர்த் தப் போதில் போரும் பிராணனும் பிழைத்துக் கொள்கின்றது என்பது.

அம் முறையையே மீண்டும் மழையின் பொருட்டு விதிக்கின்றது

பிராமணம் 12

पूर्णग्रहान्गृहीयाद्यदि पञ्चन्यो न वर्षेत्प्राणात्वा एतर्हि प्रजानां शुशुच्छ-
ति यदि पञ्चन्यो न वर्षति प्राणा ग्रहाः प्राणानेव प्रजानां शुचो मुञ्चति
ताजक्प्र वर्षति ।

என்பது

உரை

மழையை விரும்பில், ஐந்திரவாயவீய முதலான கிரகங்களில் சோம ரசத்தை நிறைத்தல் வேண்டும். சோமரசம் நிறைத்தபாத்திரங்கள் பிராண வடிவங்களாதலின், மழையில்லாமல் வாடிய பிராணிகளின் பிராணன்களுடைய துன்பம் நீங்குகின்றன. உடனே மழை பெய்யும் என்பது.

ஏழாமநுவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாங் காண்டம் இரண்டாம் பிரபாகம்

எட்டாமநுவாகம்

ஏழு பஞ்சாதிக்குமேல் ஒரு பதத்தைக் கொண்டது

வியூடத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்.

गायत्रो वा ऐन्द्रवायवो गायत्रं प्रायणीयमहस्तसात्प्रायणीयेऽ-
 हन्नैन्द्रवायवो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णाति त्रैष्टुभो वै शुक्रस्त्रैष्टुभं
 द्वितीयमहस्तसाद्वितीयेऽहंछुक्रो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णाति
 जागतो वा आग्रयणो जागतं तृतीयमहस्तसात्तृतीयेऽहन्नाग्रयणो
 गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णात्येतद्वै ॥ २७ ॥ यज्ञमापयच्छन्दाः-
 स्यामोति यदाग्रयणश्चो गृह्यते यत्रैव यज्ञमहश्नत्त एवैनं पुनः
 प्र युङ्क्ते जगन्मुखो वै द्वितीयस्त्रिरात्रो जागत आग्रयणो यच्चतु-
 र्येऽहन्नाग्रयणो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णात्यथो स्वमेव छन्दोऽतु
 पर्वावर्तन्ते राथंतरो वा ऐन्द्रवायवो राथंतरं पञ्चममहस्तसात्पञ्च-
 मेऽहन् ॥ २८ ॥ ऐन्द्रवायवो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णाति
 बार्हितो वै शुक्रो बार्हितः षष्ठमहस्तसात्षष्ठेऽहंछुक्रो गृह्यते स्व

துவாதசராத்தீரம்)

एवैनमायतने गृह्णात्येतद्वै द्वितीयं यज्ञमापद्यच्छन्दाश्स्यामोति
यच्छुक्रश्चो गृह्यते यत्रैव यज्ञमदृशन्तत एवैनं पुनः प्र युङ्क्ते
त्रिष्टुब्मुखो वै तृतीयस्त्रिरात्रस्त्रैष्टुभः ॥ २९ ॥ शुक्रो यत्सप्तमेऽह-
ञ्छुक्रो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णात्यथो स्वमेव छन्दोऽनु पर्या-
वर्तन्ते वाग्वा आग्रयणो वागष्टममहस्तस्मादष्टमेऽहन्नाग्रयणो गृह्यते
स्व एवैनमायतने गृह्णाति प्राणो वा ऐन्द्रवायवः प्राणो नवममह-
स्तास्मान्नवमेऽहन्नैन्द्रवायवो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णात्येतत्
॥ ३० ॥ वै तृतीयं यज्ञमापद्यच्छन्दाश्स्यामोति यदैन्द्रवायवश्चो
गृह्यते यत्रैव यज्ञमदृशन्तत एवैनं पुनः प्र युङ्क्तेऽथो स्वमेव छ-
न्दोऽनु पर्यावर्तन्ते पथो वा एतेऽध्वपथेन यन्ति येऽन्येनैन्द्रवाय-
वात्प्रतिपद्यन्तेऽन्तः खलु वा एष यज्ञस्य यदशममहदशमेऽहन्नैन्द्र-
वायवो गृह्यते यज्ञस्य ॥ ३१ ॥ एवान्तं गत्वाऽपथात्पन्थामपि
यन्त्यथो यथा वहीयसा प्रतिसारं वहन्ति तादृगेव तच्छन्दाश्स्य-
न्योऽन्यस्य लोकमभ्यध्यायन्तान्येतेनैव देवा व्यवहयन्नैन्द्रवाय-
वस्य वा एतदायतनं यच्चतुर्थमहस्तस्मिन्नाग्रयणो गृह्यते तस्मादाग्र-
यणस्याऽऽयतने नवमेऽहन्नैन्द्रवायवो गृह्यते शुक्रस्य वा एतदाय-
तनं यत्पञ्चमम् ॥ ३२ ॥ अहस्तस्मिन्नैन्द्रवायवो गृह्यते तस्मादैन्द्र-
वायवस्याऽऽयतने सप्तमेऽहञ्छुक्रो गृह्यत आग्रयणस्य वा एतदा-
यतनं यवष्टममहस्तस्मिञ्छुक्रो गृह्यते तस्माच्छुक्रस्याऽऽयतनेऽष्टमेऽ

(துவாதசராத்திரம்

हवाय॒गो गृ॒ह्यते॒ छन्दा॑ऽ॒स्येव॒ तद्विवा॑हयति॒ प्र व॒स्य॑सो वि॒वाह॒-
मा॒प्नोति॒ य एवं॑ वे॒दायो॑ दे॒वता॑भ्य॒ एन॒ यज्ञे॑ सं॒विदं॑ दधाति॒ तसा॑-
दि॒दम॒न्योऽन्य॑सै॒ ददा॑ति ॥ ३३ ॥ ए॒तद्वै प॑ञ्चमेऽह॒न्यै॒ष्टुम॑ ए॒त-
द्गृ॒ह्यते॒ यज्ञ॑स्य॒ पञ्च॑म॒न्य॒स्मा ए॒कं च॑ ॥ ८ ॥

முங்கூரிய துவாதசராத்திரம், சமுடம் வ்யூடம் என இரயனகப் பதம், முங்கூரப் பட்டது சமுடமாம், இதில் வ்யூடம் என்பது கூறப்படுகிறது முதலாவது அசில் பிராயணீய உதயனியங்களை விட்டு விட்டு, நடுவிலுள்ள பத்துநாளுள் முதல் நான் ஐந்திரவாயவங் கிரகித்தல் வேண்டுமென்று விதிக்கின்றது.

பிரமாணம் 1

गाय॒त्रो वा ए॑न्द्र॒वाय॒त्रो गाय॑त्रं प्रा॒यगी॒यम॑ह॒त्स॒सा॒त्या॒यणी॒ये॒द्व॒जै॒न्द्र॒वाय॑चो
गृ॒ह्यते॒ स्व ए॒वैन॑मा॒य॒तने॑ गृ॒ह्णाति॑ ।

என்பது

உரை

சந்தங்களுள் காயத்திரி முதலாவதாம், முதலில் கிரகிக்க வேண்டிய, ஐந்திரவாயு, சக்கிரம், ஆகிராயணம் என்னும் முன்றலுள்ளும் முதலாவது ஐந்திரவாயு என்னும் சோமரச பாத்திரமாம். சுண்டு ஐந்திரவாயுக்கிரகமே முதலில் கிரகித்தல் வேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. முதலாவது எனல் ஒப்பாயிருத்தலின் ஐந்திரவாயவம் காயத்திரியாம். மேல்சொல்வேண்டிய பத்துநாளுள் முதலாவதாகிய நாளும் முதலாவது எனல் ஒப்பாயிருத்தலின் காயத்திரியாம் பத்துநாட்களுள், பிராணீயமாகிய முதல்நாளில் முதலாவதாக ஐந்திரவாயவியமே கிரகித்தல் வேண்டும் காயத்திரிக்குச் சமமாதலின் என்க. இதனால், முதல் நாளாகிய தனதிடத்தில் ஐந்திரவாயவக்கிரகம் கிரகிக்கப்பட்டதாகின்றது என்பதாம்.

பத்து நாட்களுள், இரண்டாநாளில் சக்கிரக்கிரகம் முதலில் கிரகித்தல் வேண்டும் என விதிக்கின்றது

பிராமணம் 2

नै॒ष्टुभो॒ वै शु॒क्र॒स्त्रै॒ष्टुभं॑ द्वि॒तीय॑म॒ह॒त्स॒सा॒द्वि॒तीये॒॑द्व॒ष्टु॒को गृ॒ह्यते॒ स्व ए॒वैन॑मा॒-
य॒तने॑ गृ॒ह्णाति॑ ।

என்பது

துவாதச ராத்திரம்)

உரை

முற் கூறியபடியே, திரிஷ்டிப் சந்தமும், சுக்கிரக்கிரகமும் இரண்டாவதாம் என்பது ஒத்திருக்கின்றது. இரண்டாநாளில் முதலாவதாவதாக திரிஷ்டிப் ஆகிய சுக்கிரக் கிரகத்தையே கிரகத்தல் வேண்டும் என்பது.

முன்போல், முன்றும்நாள், ஆக்கிரயணம் என்றுஞ் சோமபந்திரத்தில் சோம ரகத்தைப் பிடித்தல் வேண்டும் என விதிக்கின்றது,

பிராமணம் 3

आगतो वा आग्रयणो आगतं तृतीयमहस्तस्मात्तृतीयेऽह्नाग्रयणो गृह्यते स
एवैनमायतने गृह्णाति ।

என்பது

உரை

முன் போல் ஆக்கிரயணக் கிரகமும், சுகதிசசந்தமும் எண்ணிக்கையில் ஒத்தவைகள். அதாவது முன்றாவகாம் ஆதலின், முன்றாநாள், ஆக்ரயணக் கிரகத்தில் முதலில் சோமரகத்தைப் பிடித்தல் வேண்டும். இதனால் தனது இடத்திலேயே தன்னைப்பிடித்ததாகின்றது என்பது.

ஆக்கிரயணக் கிரகத்தின் முதலாவதாந் தன்மையையே புகழ்கின்றது,

பிராமணம் 4

एतद्वै यज्ञमापद्यच्छ्रद्धाऽस्याप्नोति यदाग्रयणश्चो गृह्यते यत्रैव यज्ञ मह-
शन्तत एवैनं पुनः प्र युङ्क्ते ।

என்பது

உரை

ஆக்கிரயணக் கிரகத்தின் முதலாவதாந்தன்மையை காயத்திரி முதலிய முன்று சந்தங்கள் வடிவ முன்று நாளும் அடைகின்றன. அதாவது, முதல் முன்று நாளும், ஆக்கிரயணத்தைக் கொண்டு முடிதலின் எக்கும் இதை அடைகின்றது ஐந்திவராயு, சுக்கிரம், ஆக்ரயணம் என்னும் முன்றையுமுதலாவதாகக் கொண்டுகிரியை திரியநீகமெனப்படும். இம்முன்று நாளும், ஆக்கிரயணக் கிரகத்தை முதலாவக்கொண்டதில் முடிவு பெறுகின்றன.

மற்றும், மேல்வரும் நான்காம் நாள் இவ்வாக்கிரயணக்கிரகமே முதலில் கிரகிக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறு ஆக்கிரயணக் கிரகத்தை முதலாவதாகக் கொண்டமை காணப்படுகின்றதால் ஆக்கிரயணக் கிரகத்தை முதலாவதாகக் கொண்டே மீண்டும் எஞ்ஞம் பிரயோகஞ் செய்யப்படுகின்றது; ஆதலின் இது பெருமையுடையது என்பது.

நான்காநாள் ஆக்கிரயணக் கிரகத்தையே முதலாவதாகக் கிரகித்தல் வேண்டுமென்று விதிக்கின்றது

பிரமாணம் 5

जगन्मुखो वै द्वितीयस्त्रिचो जागत आग्रयणो यच्चतुर्थः पञ्चाग्रयणो गृह्यते
स्व एवैनमायतने गृह्यत्यथो स्वमेव छन्दोऽनु पर्यावर्तन्ते ।

என்பது

உரை

சமூதத்தைத்தப்போல் காயத்திரியே முதலில் வரல்வேண்டும். ஐந்திர வாயவீயம் முதலில் தொடங்கப்பெற்றதால் என்க. அங்கனமாயினும், ஆக்ரயணக்கிரகம் சக்தி என்று கூறப்பட்டிருத்தலால் இங்கு, இரண்டாவது மூன்றின் முதல் நாளிலும் சக்தியே முதலில் கிரகித்தல் வேண்டும். இவ்வாற்றால் நான்காம் நாளிலும் ஆக்கிரயணக் கிரகத்தையே முதலாவதாகக் கிரகிக்கின், தனதிடத்திலே தான் கிரகிக்கப்பட்டதாகும். மற்றும், ஆக்கிரயணக் கிரக பாத்நிரம் தனது சக்திச்சக்தைகத் தழுவி மீண்டுஞ் சுற்றி வருகின்றது (புராவிருத்தி யாகின்றது) என்பது.

ஐந்தாநாளில் ஐந்திரவாயுக்கிரகம் முதலில் கிரகித்தல் வேண்டுமென்று விதிக்கின்றது,

பிரமாணம் 6

रायंतरो वा ऐन्द्रवायवो रायंतरं पञ्चममदस्तसाः पञ्चमैः हनैन्द्रवायवो
गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्यति ।

என்பது

துவாதகாரத்திரம்)

உரை

பிரகிருதியாகிய சோகிட்டோமத்தில் சோமம் ரதந்தர சாமமாகில், ஐந்திர வாயியத்தை முதலில் கிரகித்தல் வேண்டும். ஏனெனின்? ஐந்திரவாயியம் முதலாவதாவதற்கு ரதந்தரசாமம் நிமித்தமாதலின் என்க. இதனால் ஐந்திரவாயியம் ரதந்தரமென்பது பெறப்பட்டது. ஆதலின், ஐந்தாமநாள் ந்திரவாயியத்தை முதலில் கிரகித்தல் வேண்டும். கிரகிக்கில் தனதிடத்தில் தன்னைக் கிரகித்ததாகின்றது என்பது.

ஆறநாள் சுக்கிரக்கிரகத்தை முதலில் கிரகித்தல் வேண்டுமென்று விதிக்கின்றது

பிராமணம் 7

वार्हतो वै शुक्रो बार्हतश्च षष्ठमदस्तसात्पष्ठेऽह्वयुक्तो गृह्यते ख एवैनमा-
यतने गृह्णाति ।

என்பது

உரை

சுக்கிரக்கிரகத்தை முதலில் கிரகிப்பதற்கு பிருகத் சாமம் நிமித்தமாதலின் சுக்கிரக்கிரகம் பிருகத் சாமமெனப்படும். ஆதலின் அது பிருகத்சாம சம் பந்தமானது. ஆகையால் ஆறநாள் சுக்கிரக்கிரகத்தை முதலில் கிரகித்தல் வேண்டும். கிரகிக்கில், தனதிடத்திலேயே தன்னைக் கிரகித்ததாகின்றது என்பது.

துவாதகாரத்திரம்

பிராமணம் 8

एतद्वै द्वितीयं यज्ञमापद्यच्छन्दाश्स्याप्नोति यच्छुक्रश्चो गृह्यते यवैव यज्ञ-
मदशन्तत एवेन पुनः प्र युक्ते ।

என்பது

உரை

சுக்கிரக்கிரகத்தை முதலாவதாகக்கொண்டு இரண்டாவது மூன்றாவது நாட்கள் முடிகின்றதால் இது இரண்டிற்கும் மூன்றிற்கும் பரவுகிறது சுக்கிரக் கிரகம் முதலாவது எனக்கொண்டு இரண்டாவது மூன்று முடியப்படுதல் காணப்படுதலால் ஏழாம்நாளும் சுக்கிரக்கிரகத்தை முதலாவதாகக் கிரகித்தே வேள்வி தொடங்கப்படுகின்றதால் இது பெருமையையுடையது என்பது.

ஏழாநாளும் சுக்கிரக்கிரகம் முதலாவநாமென்பதை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 9

विद्युन्मुखो वै तृतीयस्त्रिपत्रैर्बुधगुको यस्यतमेऽङ्गुको गृह्यते स्व एवै-

नमायतने गृह्यत्यथो स्वमेव छन्दोऽनुपर्यवर्तन्ते ।

என்பது

உரை

திரிராத்திரியிலும் சூழ்மம்போல் காயத்திரிபையே முதலாவதாகக் கொள்ளல் வேண்டும். ஆறாவும் சுக்கிரக்கிரகம் திரிஷ்டபாமாதலின் திரிஷ்டபுச் சந்தத்தையே முதலாவதாகக் கொள்ளல்வேண்டும். ஆதலில் ஏழாநாள் சுக்கிரக்கிரகத்தையே முதலில் கிரகித்தல் வேண்டும். கிரகிக்கில், தனதிடத்தில் தன்னைக்கிரகித்ததாகின்றது. திரிஷ்டபுச்சந்தத்தை சுக்கிரக்கிரகம் மீண்டும் ஆவிரூத்தி செய்கின்றது என்பது.

எட்டாநாள் ஆக்ரயணக்கிரகம் முதலில் கிரகிக்கப்படுகின்றது என்பதை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 10

वाग्वा आश्रयणो वाग्यममदस्तसादृष्टमेऽह्नयाश्रयो गृह्यते स्व एवैनमा-

यतने गृह्यति ।

என்பது

உரை

ஆக்ரயணக்கிரகம் வாக் என்று ஆறுவகாண்டத்திற் கூறியிருத்தலின் எட்டாமநாள் வாக்காம். ஆதலின், எட்டாநாளில் ஆக்ரயணக் கிரகத்தை முதலில் கிரகித்தல் வேண்டும் கிரகிக்கில், தன்னிடத்தில் தன்னைக் கிரகித்ததாகின்றது என்பது

துவாந்சராத்திரம்)

ஒன்பதாம்நாள், ஐந்திரவாயவியக்கிரகத்தை முதலில் கிரகித்தல் வேண்டுமென்று விதிக்கின்றது

பிராமணம் 11

प्राणो वा ऐन्द्रवायवः प्राणो नवममहस्तस्माच्चमेऽहन्नैन्द्रवायवो गृह्यते ख
एवैनमायतने गृह्णाति ।

என்பது

உரை

பிரகிருதியில் கிருகப்பிராமணத்தில் ஐந்திரவாயவியக்கிரகம் வாக்கு என்று கூறப்பட்டிருத்தலின், வாக்கும் பிராணனுடைய அவாந்தரபேதமாகலின் ஐந்திரவாயவியமும் பிராணனும். ஒன்பதாம் நாளும் பிராணனும் ஆதலின் ஒன்பதாநாள் ஐந்திரவாயவியக்கிரகம் முதலில் கிரகித்தல் வேண்டும். கிரகிக்கில், தன்னிடத்தில் தன்னைக் கிரகித்ததாகின்றது என்பது

ஐந்திரவாயவியக் கிரகத்தின் முதலாவதாந் தன்மையைப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 12

एतद्वै तृतीयं यज्ञमप्यच्छन्दाऽस्याप्नोति यदैन्द्रवायवश्चो गृह्यते यत्रैव
यज्ञमहशन्तत एवैनं पुनः प्र युङ्क्तेऽथो खमेव छन्दोऽनु पयोर्वर्तन्ते ।

என்பது

உரை

ஐந்திரவாயவியத்தின் முதலாவதாந்தன்மை மூன்றாவதாம் ஆதலின் மூன்றாகிய எக்ஞத்தையடைகின்றது. இச் சந்தம் நாளிக்கு எக்ஞத்தையடைகின்றது. மேலும் ஐந்திரவாயவியத்தை முதலாவதாகக் கொண்டு எக்ஞம் நடத்தப்படுகின்றது. ஆதலின் ஐந்திரவாயவியம் தனது சந்தத்தால் மீண்டும் ஆயிருத்தி செய்யப்படுகின்றது என்பது.

பந்தாம்நாளும் ஐந்திரவாயவியக்கிரகமே முதலில் கிரகிக்கப்படுகின்றதென்று விதிக்கின்றது

பிராமணம் 13

पथो वा एतेऽप्यपथेन यन्ति येऽन्येनैन्द्रवायवाप्रतिपद्यन्तेऽन्तः खलु वा
एष यज्ञस्य यद्दशममहर्दशमेऽहन्नैन्द्रवायवो गृह्यते यज्ञस्यैवान्तं गन्वा-
ऽपथात्पन्थामपि यन्त्यथो यथा वहीयसा प्रतिसारं वदन्ति तादृशेव
तत् ।

என்பது

(துவாதசராத்திரம்)

உரை

பன்னிருநாள் யாகத்தில் பிராயணீய உதபணீய மிரண்டையும் நீக்கி நடுவிலுள்ள பத்து நாளும் எவ்வெசமானன் ஐந்திர வாயுவை முதலாவதாகக் கொள்வதைத்தவிர்த்து சுக்கிரக்கிரகத்தை முதலாவதாகக் கொள்ளுதல் முதலியதால் நடாத்துகின்றானே, அவ்வெசமானன் தனது வழியிலிருந்து நமுகியவனாகின்றான். ஆகவே தசராத்திரம் ஐந்திரவாயுக்கிரகத்தின் முதலாகத் தன்மையினாலே தொடங்கல் வேண்டும் அத்தகைய இப் பத்தாம்பாள் முடிவு நாளாம். ஆகவே, முதல்நாளிப்போல் கடைசிராநாளும் ஐந்திரவாயுவியக்கிரகமே முதலில்கிரகத்தல் வேண்டும், இவ்வாறு செய்யில் எக்கும் முடிவுவரை நல் வழியில் நடந்தேறியதாகும். மற்றும், பாரவண்டிகளை ஈர்த்துக்கொண்டுபோகும் வணிகன் குறுக்கு வழிகளை விட்டு விட்டு நேர்வழியாகிய பெரும் வழியில் வண்டிகளைத் தொடர்வாய்க்கொண்டு செல்கின்றதுபோல் முடிவிலும் தொடக்கத்திலும் ந்திரவாயுவியக்கிரகமே உள்ளதென்பதை யுணர்க என்பது.

ஐந்திரவாயுவியக்கிரகத்தை முதலாவதாகக்கொண்ட இவ் வியுடமுறையை உலகில் கல்யாண உவமையால் புழக்கின்றது

பிராமணம் 14

छन्दाऽख्योऽन्यस्य लोकमध्ययन्तान्येतेनैवदेवा व्यवहयन् ।

என்பது

உரை

கசியபகோத்திரத்திலுள்ள மணமகனுக்கு பரத்துவாசகோத்திரத்திரத்தை விசாரித்து அதிலுள்ள மணமகளை மணஞ்செய்கின்றனர். அவ்வாறே, பரத்துவாசகோத்திரத்திலுள்ள மணமகனுக்கு வேறு கோத்திரத்திலுள்ள மணமகளை மணக்கின்றனர். அவ்வாறே, சந்தோபிமானி தேவதைகள் ந்திரவாயுவிய முதலான தேவதைகள் ஒன்றற்கொன்று விசாரித்து தனது இடத்தைவிட்டு மற்றொன்றின் இடத்தில் இருந்துகொள்கின்றன என்பது.

ஐந்திரவாயுவியம்: ஆகாயணம் என்னுமிரண்டின் இடம் மாறியதை விளக்குகின்றது.

பிராமணம் 15

ऐन्द्रवायव्य वा एतदायतनं यच्चतुर्थमहस्तस्मिन्नाग्रयो गृह्यते तस्मादा-
ग्रयणस्याऽऽयतने नयमेऽह्नैन्द्रवायवो गृह्यते ।

என்பது

துவாதசராத்நீரம்)

உரை

சமுடம் என்னும் துவாதசாஹம் விபூடம் என்பதற்கு பிரகிருதி யாம். சமுடபக்ஷத்தில் பிராயணீயம் உதயணீயம் பத்தாநாள் என்னுமுன்றையும் விட்டு விட்டு எஞ்சிய ஒன்பதுநாட்களுள் மூன்றுநாள் மூன்றுமுறையாக வருகின்றன. அவற்றுள் இரண்டாவது மூன்றில் ஒன்பதாம் நாளில் நான்காநாள் கொடக்கமாதலின் அந்நாள் ஐந்திரவாயவீயத்தின் இடமாம். அதில் முற்கூறிய விபூடமுறையாக இரண்டாவதாகிய ஆக்கிரயணம் கிரகிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஒன்பதாம் நாள் சமுடத்தில் ஆக்கிரயணத்தின் இடமாம் அதில் விபூடமுறையாக இரண்டாவதாகிய ஐந்திரவாயவீயம் கிரகிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதுவே ஐந்திரவாயு ஆக்ரயணம் என்னும் இரண்டின் விவஹமாம். விவாஹம்—இடமாற்றம் என்பது.

சுக்கிரம், ஐந்திரவீயம் என்னும் இரண்டிற்கும் விவாஹம் (இடமாற்றம்) விளக்கப்படுகின்றது

பிரமாணம் 16

शुक्रस्य वा एतदायतनं यपञ्चमहस्तस्मिन्ऋवायवो गृह्यते तस्मादै-
न्द्रवायवस्याऽऽयतने सप्तमेऽहञ्चुको गृह्यते ।

என்பது

உரை

சமுடபக்ஷ நவராத்திரியில் ஐந்தாநாள் இரண்டாவது மூன்றுநாள் அடங்கியதால் சுக்கிரக்கிரகத்தினுடைய இடமாம். அதில், விபூடமுறையாக ஐந்திரவாயவீயம் கிரகிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. ஏழாநாள் மூன்றுவது மும்மையின் முதல் நாளாதலின் ஐந்திரவாயவத்தின் இடமாம். அதில், இரண்டாவது செய்த சுக்கிரக்கிரகம் கிரகிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. இதுவே, சுக்கிர, ஐந்திரவாயவம் ஆகியிருத்தி என்னும் மிரண்டிற்குள்ள விவாஹமாம் என்பது.

சுக்கிரம், ஆக்கிரயணம் என்னும் இரண்டின் முதலாந்தன்மைகளின் விவாஹத்தை விளக்குகின்றது

பிரமாணம் 17

आश्रयणस्य वा एतदायतनं यषष्ठमहस्तस्मिञ्चुको गृह्यते तस्माच्चुक्रस्याऽ-
यतनेऽष्टमेऽहन्नाश्रयणो गृह्यते ।

என்பது

உரை

ஆறாநாள் இரண்டாவது மூன்றின் கடைசி நாளாமாதவின் அது ஆக் கிரயணத்தின் இடமாம். அதில், விபூதமுறையாய் ஆவிரூத்திசெய்த முதலாவது சுக்கிரம் கிரகிக்கப் பட்டிருக்கிறது. எட்டாநாள் மூன்றாவது மூன்றின் ஈடுவிவிரூக்கின்றதால் சுக்கிரத்தின் இடமாம். அதில், விபூதமுறையாய் ஆக்கிரயணம் கிரகிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இது சுக்கிரம் ஆக்கிரயணங்களின் விவாஹமாம் என்பது.

இதையுணர்ந்தவனப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 18

ஞ்நா஽ஸ்யேவ தத்ரிவாஹயதி ப்ர வஸ்யஸோ விவாஹமாஸிதி ய एवं வேதாஸோ தேவ-
தாஸ்ய एव यश्चे संविदं दधाति तस्मादिदमन्योऽन्यस्मै ददाति ।

என்பது.

உரை

எவன் இவ்வாறு ஐந்திரவாயவியம் முதலியவைகளின் முதலாந்தன்மைகளை யறிகின்றானே, அவன் சந்த அபிமானிதேவதைகட்கு விவாஹஞ் செய்துவைத் தவனாகின்றான். தானும், மிகுந்த தன்முடையவன் வீட்டில் விவாஹஞ்செய்து கொள்வன். மற்றும், எக்ஞத்தை யதுட்டிக்கும்போது தேவதைகளின் உணர்ச் சிபையுமுடைகின்றான். இவ்வாறு சந்தங்களின் விவாஹம் ஆனபடியால் உலகி லும் அன்னிய கோத்திரத்திற் பிறந்த மருகனுக்கு அன்னிய கோத்திரத் தான் தன் மகனைக் கொடுக்கின்றான் என்பது.

எட்டாம் அநுவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாம் காண்டம் இரண்டாம் பிரபாகம்

ஒன்பதாம் அநுவாகம்

மூன்று பஞ்சாதிக்குமேல் ஐந்து பதங்களைக் கொண்டது.

துவாதசராஹத்தின் நாள் விசேடத்தை விதிக்கும் பிராமணங்கள்

प्रजापतिरकामयत् प्र जायेति स एतं द्वादशरात्रमपश्यत्तमाऽ-
हरचेनायजत ततो वै स प्राजायत यः कामेयत् प्र जायेति स
द्वादशरात्रेण यजेत प्रैव जायते ब्रह्मवादिना वदन्यग्निशोमप्रायणा

துவாதசாந்திரம்)

யஜ்நா அथ கஸா¹ததிரா²த்ர: பூர்வ: ப்ர யு³ஜ்யத⁴ இதி⁵ சக்ஷு⁶பி⁷ வா⁸ ஏ⁹தே
 யஜ்ந¹⁰ஸ்ய¹¹ ய¹²ததிரா¹³த்ரௌ¹⁴ க¹⁵நி¹⁶நிகே¹⁷ அ¹⁸பி¹⁹தோ²⁰மௌ²¹ யத் || 34 || அ²²பி²³தோ²⁴மீ²⁵
 பூர்வ²⁶ ப்ர²⁷யு²⁸ஜ²⁹ஜீ³⁰ர்³¹ந்³²ஹி³³தா³⁴ க³⁵நி³⁶நிகே³⁷ த³⁸வ்யு³⁹ஸ⁴⁰ஸா⁴¹ததிரா⁴²த்ர⁴³ பூர்வ: ப்ர யு:-
 ஜ்ய⁴⁴தே⁴⁵ சக்ஷு⁴⁶பி⁴⁷ எ⁴⁸வ⁴⁹ யஜ்நே⁵⁰ தி⁵¹த⁵²வா⁵³ ம⁵⁴த்ய⁵⁵த: க⁵⁶நி⁵⁷நிகே⁵⁸ ப்ர⁵⁹தி⁶⁰ த⁶¹தா⁶²தி⁶³ யோ⁶⁴
 வை⁶⁵ ரா⁶⁶ய⁶⁷த்ரீ⁶⁸ ஜ்யோ⁶⁹தி:ப⁷⁰க்ஷா⁷¹ வே⁷²த⁷³ ஜ்யோ⁷⁴தி⁷⁵பா⁷⁶ மா⁷⁷ஸா⁷⁸ சு⁷⁹வ⁸⁰ரீ⁸¹ லோ⁸²க⁸³மே⁸⁴தி⁸⁵ யாவ⁸⁶-
 பி⁸⁷தோ⁸⁸மௌ⁸⁹ தௌ⁹⁰ ப⁹¹க்ஷௌ⁹² யே⁹³ந்⁹⁴ரே⁹⁵ஸ⁹⁶ட⁹⁷ஸ⁹⁸ட⁹⁹ய¹⁰⁰க்ஷ¹⁰¹யா¹⁰²ஸ¹⁰³ஸ்¹⁰⁴ ஆ¹⁰⁵த்¹⁰⁶ம¹⁰⁷யே¹⁰⁸பா¹⁰⁹ வை¹¹⁰ ரா¹¹¹ய¹¹²த்ரீ¹¹³ ஜ்யோ-
 தி:ப¹¹⁴க்ஷா¹¹⁵ ய¹¹⁶ எ¹¹⁷வ¹¹⁸ வே¹¹⁹த¹²⁰ ஜ்யோ¹²¹தி¹²²பா¹²³ மா¹²⁴ஸா¹²⁵ சு¹²⁶வ¹²⁷ரீ¹²⁸ லோ¹²⁹க¹³⁰ம் || 35 || எ¹³¹தி¹³²
 ப்ர¹³³ஜா¹³⁴ப¹³⁵தி¹³⁶ர்¹³⁷வா¹³⁸ எ¹³⁹ஷ¹⁴⁰ த்¹⁴¹வா¹⁴²த¹⁴³த¹⁴⁴ஷ¹⁴⁵த¹⁴⁶வா¹⁴⁷ வி¹⁴⁸ஹி¹⁴⁹தோ¹⁵⁰ ய¹⁵¹த்¹⁵²வா¹⁵³த¹⁵⁴த¹⁵⁵ஷ¹⁵⁶த¹⁵⁷வா¹⁵⁸த்ரௌ¹⁵⁹ யாவ¹⁶⁰தி¹⁶¹ரா¹⁶²த்ரௌ¹⁶³ தௌ¹⁶⁴
 ப¹⁶⁵க்ஷௌ¹⁶⁶ யே¹⁶⁷ந்¹⁶⁸ரே¹⁶⁹ஸ¹⁷⁰ட¹⁷¹ஸ¹⁷²ட¹⁷³ய¹⁷⁴க்ஷ¹⁷⁵யா¹⁷⁶ஸ¹⁷⁷ஸ்¹⁷⁸ ஆ¹⁷⁹த்¹⁸⁰மா¹⁸¹ ப்ர¹⁸²ஜா¹⁸³ப¹⁸⁴தி¹⁸⁵ர்¹⁸⁶வா¹⁸⁷வै¹⁸⁸ஷ¹⁸⁹ ச¹⁹⁰ந்¹⁹¹ஸ¹⁹²த¹⁹³த¹⁹⁴வ¹⁹⁵ வை¹⁹⁶
 ச¹⁹⁷த்ர¹⁹⁸வே¹⁹⁹ ஸ²⁰⁰பூ²⁰¹ணோ²⁰²தி²⁰³ ப்ரா²⁰⁴ணா²⁰⁵ வை²⁰⁶ ச²⁰⁷த்²⁰⁸ப்ரா²⁰⁹ணா²¹⁰நே²¹¹வ²¹² ஸ²¹³பூ²¹⁴ணோ²¹⁵தி²¹⁶ ச²¹⁷ர்²¹⁸வா²¹⁹ஸா²²⁰ வா²²¹ ஏ²²²தே²²³
 ப்ர²²⁴ஜா²²⁵நா²²⁶ ப்ரா²²⁷ணீ²²⁸ரா²²⁹ஸ²³⁰தே²³¹ யே²³² ச²³³த்ர²³⁴மா²³⁵ஸ²³⁶தே²³⁷ த²³⁸ஸா²³⁹த்²⁴⁰பூ²⁴¹ண²⁴²ந்²⁴³தி²⁴⁴ க்ரி²⁴⁵மே²⁴⁶தே²⁴⁷ ச²⁴⁸த்ரி²⁴⁹ஷ²⁵⁰
 இ²⁵¹தி²⁵² ப்ரி²⁵³ய: ப்ர²⁵⁴ஜா²⁵⁵நா²⁵⁶மு²⁵⁷த்²⁵⁸தி²⁵⁹தோ²⁶⁰ ப²⁶¹வ²⁶²தி²⁶³ ய²⁶⁴ எ²⁶⁵வ²⁶⁶ வே²⁶⁷த²⁶⁸ || 36 || அ²⁶⁹பி²⁷⁰தோ²⁷¹மௌ²⁷²
 ய²⁷³த்²⁷⁴சு²⁷⁵வ²⁷⁶ரீ²⁷⁷ லோ²⁷⁸க²⁷⁹ம் ப்ரி²⁸⁰ய: ப்ர²⁸¹ஜா²⁸²நா²⁸³ம்²⁸⁴ ப²⁸⁵ஷ்²⁸⁶ ச²⁸⁷ || 9 ||

இதில், துவாதசாஹம் என்பதன் நான் வீரசுடங்கள் கூறப்படுகின்றன.

துவாதசாஹத்தை விதிக்கின்றது

பிரமாணம் 1

ப்ரஜாபதி¹ரகாமயத² ப்ர ஜாயே³யே⁴தி⁵ ச⁶ எ⁷தே⁸ த்⁹வா¹⁰த¹¹த¹²ஷ¹³த¹⁴வா¹⁵த்ர¹⁶ம¹⁷ப¹⁸த்ய¹⁹த²⁰மா²¹ஸ²²ஹ²³ர²⁴சு²⁵நா-
 ய²⁶ஜ²⁷த²⁸ த²⁹தோ³⁰ வை³¹ ச³² ப்ரா³³ஜா³⁴ய³⁵த³⁶ ய: காம³⁷யே³⁸த³⁹ ப்ர ஜாயே⁴⁰யே⁴¹தி⁴² ச⁴³ த்⁴⁴வா⁴⁵த⁴⁶த⁴⁷ஷ⁴⁸த⁴⁹வா⁵⁰த்ரே⁵¹
 ய⁵²ஜ⁵³த⁵⁴ ப்ரே⁵⁵வ⁵⁶ ஜாய⁵⁷தே⁵⁸ ।

என்பது.

உரை

பிரமன் பிரசைகளைப் படைக்க விருப்புற்றவனுப் துவாதசாரத்திரம் எனும் இவ்வேள்வியைக் கண்டுபிடித்து தேடி அறுட்டித்து அதனால் பிரசைகளைப் படைத்தனன். ஆதலின் பிரசையை யுண்டாக்க விரும்புகின்றவன் துவாதச ராத்திரமென்னும் யாகத்தைச் செய்யில் பிரசையை உண்டாக்குகின்றான் என்பது.

கடாவீடைகளால் முதல்நாளை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 2

ब्रह्मवादिनो वदन्यग्निष्टोमप्रायणा यज्ञा अथ कसादतिरात्रः पूर्वः प्र यु-
ज्यत इति चक्षुषी वा एते यज्ञस्य यदतिरात्रौ कनीनिके अग्निष्टोमौ प-
दग्निष्टोमं पूर्वं प्रयुज्जीरन्बहिर्धा कनीनिके दध्युस्तसादतिरात्रः पूर्वः
प्र युज्यते चक्षुषी एव यज्ञे धित्वा मध्यतः कनीनिके प्रति दधाति ।

என்பது

உரை

சோமயாகங்கள் அக்கினிஷ்டோமத்தை முதலாவதாகக் கொண்டவைகள்; அதைவிட்டு, துவாதசநாள் யாகத்தில் அதிராத்திரம் முதலில் கொள்ளப் படுதற்குக் காரணமாயாது? என்று பிரமவாதிகள் வினாவுகின்றனர். அவ்வினா விற்கு, ஒருமனிதன் போன்ற துவாதசநாள் யாகத்திற்கு, அதிராத்திரிகளின் ரண்டும் கண்கள், கோளகங்களைப் போன்ற அக்கினிஷ்டோமங்கள் கண்களின் கருவிழிகள் எனப்படும். இவ்வாறாகும்போது, எசமானன் முதலில் அக்கினிஷ்டோமத்தை எடுத்துக்கொள்ளில் அதற்கு இடமான கோளகங்கள் இன் றெனின்கருவிழிகளை எங்கு வைக்கலாம்? ஆதலின் ஆகாரமாகிய அதிராத்திரமே முதல்நாளிற் செய்தல்வேண்டும். 'செய்யில்' துவாதசாஹம் மனிதனுக்கு கண்ணின்கோளகங்களை முதலில் வைத்துவிட்டு அவற்றின் நடுவில் கருவிழிகளை வைத்ததுபோலாகும். என்று விடைகூறுகின்றனர் என்பது.

இனி, அந்தர்ப்பின்வரும் பத்துநாளையும் பறவைவடிவாகக் கற்பித்து விதிக்கின்றது

பிராமணம் 3

यो वै गायत्री ज्योतिःपक्षा वेद ज्योतिषा भासा सुवर्गलोकमेति यावद्दि-
ष्टोमौ तौ पक्षौ येऽन्तरेऽष्टावुक्थ्यास्त आत्मैवा वै य यत्री ज्योतिःपक्षा
य एवं वेद ज्योतिषा भासा सुवर्गं लोकमेति ।

என்பது.

துவாதசராத்திரம்)

உரை

எட்டு உக்தியங்களான எட்டு நாள்களையுங் காயத்திரியாகிய பறவை என் பது, அப்பறவைக்கு சோதிகள் சிறகுகள் என்று உணர்ந்து செய்யும் எஜ மானனுக்கு அச்சோதியே சுவர்க்க மார்க்கத்தை விளக்கும் விளக்காகின்றது என்பதாம். அதனால் அவன் சுவர்க்கத்தை யடைகின்றான். அப்பறவை வடிவ மும், சிறகுகளும் யாவையெனின்? பன்னிருநாளில், பிராயணீய உதயணீய மிரண்டையும் விட்டு விடில் இடையிலுள்ளது பத்துநாளாம். அவற்றிலும், முதலிலும் கடையிலுஞ் செய்யும் அக்கினிஷ்டோமங்கள் சிறகுகள் அதற்கிடை யில் எட்டு நாள் உக்தியங்களும் காயத்திரியாகிய பறவை வடிவாம். இவ்வாறு பத்துநாளுஞ் செய்தல்வேண்டும் என்பதாம்.

சத்திரம், அஷ்டினம் எனப்படும் இருவகைத் துவாதசராத்திரத்தில் சத்திரத்தை விதித்தற் பொருட்டு முன்னுரை கூறுகின்றது,

பிராமணம் 4

प्रजापतिर्वा एष द्वादशधा विहितो यद्वादशरात्रो यावतिरात्रौ तौ पक्षौ
येऽन्तरेऽष्टावुक्थ्यास आमा प्रजापतिर्वावैष सन्सद्ध वै सत्रेण ऋ-
णोति प्राणा वै सप्राणानेव स्पृणोति ।

என்பது

உரை

பன்னிரண்டு விதங்களாக எழுந்தது பிரசாபதியே யாகும். அப்பிரசாப தியை ஒரு பறவையாகக் கற்பிக்கின்றதாம். முன் சிறகுகளாகக் கூறிய அக்கி னிஷ்டோமங்கட்கு அருகிலுள்ள பிராயணீய உதயணீய மென்னும் அகிராத் த்ரங்களும் சிறகுகளின் துனிகள் போன்றவைகளா மாதலின். பிரசாபதியா கிய பறவைக்கு அவ்விரண்டுஞ் சிறகுகளாகின்றன முற்கூறிய எட்டுநாள் உக் தியங்களும் பறவையின்வடிவமாம். இவ்வாறு பன்னிரண்டு விதங்களாகின்றன. பிரசாபதி, தனது சத்திரரூபப் பிரயோகத்தால், சத், என்பதன் பொருளான பிரசைகளின் பிராணன்களைக் களிப்படையச் செய்கின்றான் என்பது.

எடுத்துக்கொண்ட சத்திரரூபத்தை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 5

सर्वासां वा एते प्रजानां प्राणैरासते ये सत्रमासते तस्मात्पृच्छन्ति किमेवे
सत्रिण इति ।

என்பது.

உரை

துவாதசதினமாகிய சத்திரத்தை அதுட்டிக்கின்றவன், எல்லாப் பிரசைகளின் பிராணன்களானது என்னு நிமித்தத்தால் அதை அதுட்டிக்கின்றான். அதாவது இதனால், உலககிர்வாகப் பிராணன்கள் பிரியமடைகின்றன என்பதாம். சத்திரயாகம் எல்லாப் பிராணிகளின் பிராணன்களுக்கு பிரியகாரணமாயிருத்தலால் அனைவரும் அன்புபாடு சத்திரபாகத்தையதுட்டிக்கின்றவர்கள் யாவர்? என்று வினாவுகின்றனர். இதனால் இது பெருமையுடையது என்பது.

இதையுணர்ந்தவனைப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 6

प्रियः प्रजानामुत्थितो भवति य एवं वेद ।

என்பது

உரை

இவ்வாறு சத்திரயாகத்தைபுணர்ந்தவன் எல்லாப் பிராணிகட்கும் பிரியனாய் உலகில் சிறந்தவனாயிருப்பன் என்பது

ஒன்பதாமநவாகம்

முற்றிற்று

ஏழாங் காண்டம் இரண்டாம் பிரபாகம்

பத்தாம் அநுவாகம்

நான்கு பஞ்சாதிக்குமேல் நான்கு பதங்களைக் கொண்டது

பன்னிரண்டாவது நாளை விதிக்கும்பிராமணங்கள்

न वा एषोऽन्यतो वैश्वानरस्सुवर्गाय लोकाय प्रामवद्वर्षो ह वा
 एष आतत आसीत्ते देवा एतं वैश्वानरं पयैर्हन्त्सुवर्गस्य लोकस्य
 प्रभृत्या ऋतवो वा एतेन प्रजापतिमयाजयन्त्वाग्निं दधि तद्वतोति
 ह वा ऋत्विक्षु य एवं विद्वान्दादशाहेन यजते तैःसिन्नैश्छन्त स
 रसमहं वसन्ताय प्रायच्छत् ॥ ३७ ॥ यवं ग्रीष्मायौर्वीर्वाग्भ्यो

உரை

வைசவானரம் என்னும் அக்கினியால் காணப் பெற்றதால் அதிராத்திரம் வைசவானரம் எனப்படும். அது, ஒரேபாகத்தில் வைசவனரம் எனப்படுகின்ற அதிராத்திரத்தை யுடையதாம். துவாதசராத்திரத்திரன் முடிவில் அதிராத்திரமாம் முகலில் இல்ல என்பது. இத்தகைய துவாதசதினயாகம் மேல்திணை நோக்கி விரிந்திருக்கலின் முடிவை நியமிக்க வேறொன்று மில்லாததால் சுவர்க்கத்தைக் கொடுக்கும் வன்மையற்றதாம். ஆகலின் தேவர்கள், வைசவாநா அதிராத்திரத்தை நம்புறமும் முடிவாக வைத்தனர் பிறகு அதிராத்திரத்தால் நியமித்ததால் துவாதசதினம் என்பது பரிமாணத்தால் முடிவு பெற்றமையின் சுவர்க்கத்தைத் தேடவல்லது ஆகின்றது. ஆகலின் இதுவே மேல் அதிராத்திரஞ் செய்தல் வேண்டுமென்னும் விதியாயிற்று என்பது.

துவாதசதினம் என்றும் இதற்கு அஷ்டிரபம் உண்டென்பதை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 2

ऋतवो वा एतेन प्रजापतिमयाजयन्तेऽवाध्नोदधि तदधोति ह वा ऋत्विज्य
य एवं विद्वान्द्वादशाहेन यजते ।

என்பது.

உரை

முன்னொருகால் இருது அசிமானி தேவதைகள் வேள்விச் செயலாளர்களாய், பிரமன், துவாதசதின மென்னும் வேள்விபைச் செய்யும்படி செய்தனர். பிரமன், துவாதசதினத்தைச் செய்ததால் இருந்துக்களுள் மிகுந்தகம்பத்துடைய வனானான். ஆகலின், பிறரும் அதைச் செய்யில் மிகுந்தகம்பத்தை யடைவார்கள் என்பது

என்று, முன்னர் வேள்வித் தலைவர்கள் பல்லோர்களானதாலும், அநுட்டித்தல் வேண்டுமென்று விதித்ததாலும். சுந்தரிமாம் இங்கே, வேள்வித் தலைவன் ஒருவனானதாலும் வேட்க என விதித்ததாலும் அஷ்டினமாம் என்பது.

முங்கூறிய துவாதசதினத்தையே புகழ்ந்தப்போட்டு முங்கூறிய பிரமனுடைய சம்பத்தை விடுத்துரைக்கின்றது.

பிராமணம் 3

तेऽसिचैच्छन्त स रसमह वसन्ताय प्रायच्छयं श्रीमायायैधीर्वाभ्यो
वीदीच्छरहेमाषितलौ हेमन्तशिथिराभ्याम् ।

என்பது

உரை

வசந்தகாலமுதலிய இருந்துக்கள் பிரசாபதியின் சம்பத்தில் பாகம் வேண்டுமென விரும்பின, ஆகலின், பிரசாபதி, வசந்தரிதுவிற்கு எல்லா இர சங்கனாயுள் கொடுத்துவிட்டனன். கோதுமை முதலான தானியங் ஏனைய வேளிந்தால் முதலானவைகட்குக் கொடுத்துவிட்டனன். இதுபற்றியே வசந்தத்தில் நல்ல போகப்பொருள் களும், ஏனைய ரிதுக்களில் தானியங்களும் உண்டாகின்றன என்பது.

— — —

இவ்வாறு உயர்வுக்குக் காரணமானல் பற்றி துவாதசதினத்தைப் புகழ்த்துவிட்டு, இனி, தாழ்மையைப் போக்குதற்குக் காரணமாயிருந்தல் பற்றி புகழ்கின்றது,

பிராமணம் 4

तेनेद्रं प्रजापतिरयाजयत्ततो वा इन्द्र इन्द्रोऽभवत्तसादाहुरानुजावरस्य
यज्ञ इति स ह्येतानाग्रेऽयजत ।

என்பது

உரை

இந்திரன் சிறங்கோனுய்ப் போற்றப்பெற்றிருந்தும் தேவர்கள் அவனை தாழ்மைப்படுத்திவிட்டனர். அதை நீக்குதற்குப் பிரசாபதியை யடைந்து அவனால், துவாதசதினத்தைச் செய்விக்கப்பெற்று மிகுந்த ஐசுவரியமுடைய வனுய் இங்கிரனானன். ஆகலின், தாழ்த்தப்பட்டவன் இந்தயாகத்தைச் செய்பில் பெரிபோனுய் உயர்வையடைகின்றான். ஆகலின் இது, அதுஜாவா யாகம் (தாழ்ந்தவன்யாகம்) எனப்படுகின்றது என்பது.

— — —

இனி, சத்திரமாகிய துவாதசதினப் பிரயோகத்தில் தட்சிணை கூடாதென்ப, பற்றிதுக் காட்டுகின்றது

பிராமணம் 5

एष ह वै कुणपमत्ति यस्सत्रे प्रतिगृह्णाति पुरुषकुणपमभवकुणपं गौर्वा अन्नं
येन पात्रेणान्नं विभ्रति यत्तन्न निर्णेनिजति ततोऽधि मलं जायते ।

என்பது

உரை

சத்திரயாகத்தில் தம்முன் எசமானன் வேள்விச்செயலாளர்கள் என்னும் வழக்கு இருப்பினும் தட்சிணைவாங்குதல் இல்லை, தட்சிணைவாங்கல், அவன்

பிணத்தைத் தின்னுவதால் வருங்கேட்டையடைவன். ஈண்டு ஐந்துநகங்ளுடைய உடம்பு முதலியன தின்னற்குரியவைகளாதலின் அவற்றின் பிணங்களன்று, மற்றோ, மனிதரின் பிணமாம், இந்த யாகத்தால் உணவருந்தில் அது கோவினமாமிசத்தை தின்னுவதற்கு ஒப்பாம். நானம் வாங்குகின்றவனைக் குறித்து அவற்றை பாண்டத்தில்வைக்கில் அப்பாண்டம் நூல்வழியால் புரிதமாகாது. ஆதலின் அது உள்ளவிடு மலமாய் விடுகின்றது என்பது.

இவ்வாறு நட்சிணை கூடாதென்பதால் சத்திரயாகப் பிரயோகத்தை உறுதிப்படுத்திக்கொண்டு எசமானன் ஒருவனுயிருந்தலால் அஹின்ப பிரயோகத்தை வலுப்படுத்துகின்றது,

பிராமணம் 6

एक एव यजेतैको हि प्रजापतिरर्धौत् ।

என்பது.

உரை

பிரசாபதி ஒருவனுக்கே சம்பத்துண்டாகின்றது. வேள்வி செய்து வைத்த இருதுக்களுக்கு இல்லை. ஆதலின் ஒருதலைவனானதாலும் பயனையதுபவித்தலானும் அஹினைமாம் என்பது.

இனி, தீட்சையின் விசேடத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 7

द्वादश रात्रिर्दक्षितस्याद्वादश मासास्संवत्सरस्संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापतिर्वायै एष ह त्वै जायते यस्तपसोधि जायते ।

என்பது

உரை

பன்னிருமாதம் ஒருவருடமாம். ஒருவருடமோ, பிரமனுல்படைக்கப்பட்டது. ஆதலின் பிரமனுடையவடிவமாம், எசமானன், பன்னிரண்டு தீட்சை செய்து கொள்கின்றான் ஆதலின், பிரசாபதிவடிவானுகின்றான். மற்றும் மாகா பதாக்களித்திவிருந்து 12 பிறந்தது முக்கியமானதன்று. மற்றோ, தீட்சையாகிற தவத்தாலுண்டாகிய பிறப்பே எசமானனுக்கு முக்கியமானதாம் என்பது.

உபசுத் விசேடத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 8

चतुर्था वा एतःस्तिन्नित्तिस्रो रात्रयो यद्वादशोपसदो याः प्रथमा यन्
तामिस्सं भरति या द्वितीया यन् तामिरा रभते यास्त्वृतीयाः पात्राणि
तामिर्निर्णोन्तिके याश्चतुर्थारपि तामिरामानमन्तरतश्शुन्यते ।

என்பது

உரை

பன்னிரண்டு நாட்களிலும் அதுட்டிக்கவேண்டிய உபசத்துக்களை நான்
காப்ப்படுத்துக்கில் நான்கு மூன்றாகின்றன. அவற்றுள் முதலாவது நான்கால்எக்ஞ
சாதனம் சேடப்பெற்றதாகும். இரண்டாவது மூன்றால் எக்ஞந்தொடங்கப்
படுகின்றது. மூன்றாவது மூன்றால் எக்ஞபாத்திரங்கள் புதிதப்படு க்தப்படுகின்
றன. நான்காவது மூன்றால் ஆன்மாவின் உட்சுத்தியுண்டாகின்றது என்பது.

மீண்டும் சத்திரயாகத்தில் உலோபமிதூத்யால் தட்சிணை வாங்குதல் கூடும்என
அதையும் பதிக்கின்றது.

பிராமணம் 9

यो वा अस्य पशुमत्ति माश्नश् सोऽत्ति यः पुरोडाशं मस्तिष्कश् स यः
परिवापं पुरीयश् स य आज्यं मज्जानश् स यः सोमश् च्वेदश् सोऽपि
ह वा अस्य शीर्षण्या निष्पदः प्रति गृह्णाति यो द्वादशाहे प्रतिगृह्णाति
तस्माद्द्वादशाहेन न याज्यं पाप्मनो व्यावृत्त्यै ।

என்பது

உரை

பன்னிருநாள் யாகமாகிற சத்திரத்தில் தட்சிணை வாங்கினவன் சோம
யாகஞ் செய்வானேல், அச்சோமயாகத்தில் இருந்துவிக்குர்களாகவந்து
அக்கிளி ஷோமீய பசு அனிகள்முதலானவற்றின் சேடத்தை எவன் அருந்து
கின்றோனோ, அவன் மனிதனுடைய மாமிசத்தை யருந்தியவனுவன். அதில்
புரோடாசசேடத்தை அருந்தியவன் மனிதன் தலையிலுள்ள மாமிசத்தை
யருந்தியவனுவன். அதில் பொரியின்சேடத்தை யருந்தியவன் மலத்தை யருந்
தியவனுவன். ஆச்ய இடாபாகத்தை யருந்தியவன் கொழுப்பை யருந்தியவனு
கின்றான். சோமரசசேடத்தை யருந்தியவன் வேர்வையை யருந்தியவனு
கின்றான். மற்றும் அவ்வெள்ளிக்கலைவன் இறக்கில் தலையிலுள்ள துளைகளால்
வெளிப்பட்டு தாழ்த்தசாதியில் பிறக்கின்றான். இவைகளை அஹீனமாகிய
துவாதசராத்திரத்திலும் யூகித்துக் கொள்க. இவ்வாறு அஹீனமாகிய

துவாதசதினத்திலும் தானம்வாங்கல் பழிக்கப்பட்டிருந்ததென இருந்து விக்குங்கால் துவாதசதினத்தைப் பண்ணிவைத்தல்கூடாது. செய்யுடையாமைபாவினீள நீக்குகின்றது. அவ்வாறு செய்யிலே, சாதிரப்படி பிராயச்சித்தஞ் செய்தல் வேண்டும். நண்டு, சத்திரத்தில் தட்சிணையே இல்லை. அஹீனத்தில் தானம். வாங்கல் பிராயச்சித்தஞ் செய்தல் வேண்டும் என்பதைபுணர்க.

பத்தாமநுவாகம்

முற்றிற்று

ஏழாங்காண்டம் இரண்டாம் பிரபாகம்

பதினேராவது அநுவாகம்

ஒருபஞ்சாதிக்கு மேல் இருபத்தொரு பதங்களைக் கொண்டது

அசுவமேதத்தில் அன்னஹோம மந்திரங்களைக் கூறும் மந்திரங்கள்

एकस्मै स्वाहा द्राम्या२ स्वाहा त्रिभ्यः स्वाहा चतुर्भ्यस्स्वाहा
 पञ्चभ्यः स्वाहा षड्भ्यः स्वाहा सप्तभ्यः स्वाहाऽष्टाभ्यः स्वाहा
 नवभ्यः स्वाहा दशभ्यः स्वाहाैकादशभ्यः स्वाहा द्वादशभ्यः स्वाहा
 त्रयोदशभ्यः स्वाहा चतुर्दशभ्यः स्वाहा पञ्चदशभ्यः स्वाहा षोड-
 शभ्यः स्वाहा सप्तदशभ्यः स्वाहाऽष्टादशभ्यः स्वाहाैकान विंशत्यै
 स्वाहा नवविंशत्यै स्वाहाैकान चत्वारिंशते स्वाहा नवचत्वारिं-
 शते स्वाहाैकान पष्ट्यै स्वाहा नवपष्ट्यै स्वाहाैकानाशीत्यै स्वाहा नवा-
 शीत्यै स्वाहाैकान शताय स्वाहा शताय स्वाहा द्राम्या२ शताभ्या२-
 स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा ॥ ४१ ॥ नवचत्वारिंशते स्वाहाैकानैकविं-
 शतिश्च ॥ ११ ॥

இது முதற்கொண்டு எஞ்சிய பத்தநுவாகங்களிலும் அசுவமேதமந்திரங்
 கள் கூறப்படுகின்றன.

அசுவமேதம்)

ஒற்றைப்படும் ஆகுதம்ந்திரங்கள் இரட்டைப்படும் ஆகுதம்ந்திரங்கள் என இருவகைப்படும் அசுவமேல்வரும். இப்போது இருவகை எண்களுங்கூடிய கூட்ட முடைய அந்த மந்திரத்தைக் கூறுகின்றது.

மந்திரங்கள்

एकस्मै स्वाहा द्वाभ्यां स्वाहा त्रिभ्यः स्वाहा चतुर्भ्यस्वाहा पञ्चभ्यः स्वा-
 हा षड्भ्यः स्वाहा सप्तभ्यः स्वाहाऽष्टाभ्यः स्वाहा नवभ्यः स्वाहा दश-
 भ्यः स्वाहैकादशभ्यः स्वाहा द्वादशभ्यः स्वाहा त्रयोदशभ्यः स्वाहा चतु-
 र्दशभ्यः स्वाहा पञ्चदशभ्यः स्वाहा षोडशभ्यः स्वाहा सप्तदशभ्यः स्वा-
 हाऽष्टादशभ्यः स्वाहैकात्र विंशत्यै स्वाहा नवविंशत्यै स्वाहाहैकात्र
 चत्वारिंशते स्वाहा नवचत्वारिंशते स्वाहैकात्र षष्ठ्यै स्वाहा नव-
 षष्ठ्यै स्वाहैकात्राशीत्यै स्वाहा नवाशीत्यै स्वाहैकात्र शताय स्वाहा
 शताय स्वाहा द्वाभ्यां शताभ्यां स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा ।

என்பது.

உரை

ஒன்று இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஆறு, ஏழு, எட்டு, ஒன்பது
 பத்து, பதினொன்று, பன்னிரண்டு, பதின்மூன்று, பதினான்கு, பதினைந்து,
 பதினாறு, பதினேழு, பதினெட்டு, பத்தொன்பது, இருபது, இருபத்
 தொன்பது, முப்பத்தொன்பது, நாற்பத்தொன்பது, ஐம்பத்தொன்பது, ஆறு
 பத்தொன்பது, எழுபத்தொன்பது, எண்பத்தொன்பது, தொண்ணூற்றொன்
 பது, நூறு, இருநூறு என்னும் பிரமனுடைய எல்லாப்பொருள்கட்கும், ஒன்
 ருகிய பிரமனுக்கும் இவைகள் அருப்பணமாகுக. மற்றும், எல்லாப்பொருள்
 கட்கும் இது அர்ப்பணமாகுக. என்று முப்பது அன்ன ஆகுதிகளைச் செய்
 ஆகுதிகளையுஞ் செய்தல்வேண்டும் என்பது

பதினேராமநவாகம்
 முற்றிற்று.

ஏழாங் காண்டம் இரண்டாம் பிரபாகம்

பன்னிரண்டாமநவாகம்

ஒருபஞ்சாகியைக் கொண்டது

அன்னஹோம மந்திரங்களைக் கூறும் மந்திரங்கள்

एकस्मै स्वाहा त्रिभ्यः स्वाहा पञ्चभ्यः स्वाहा सप्तभ्यः स्वाहा
 नवभ्यः स्वाहैकादशभ्यः स्वाहा त्रयोदशभ्यः स्वाहा पञ्चदशभ्यः

स्वाहा सप्तदशभ्यः स्वाहाैकान्न विश्रत्यै स्वाहा नवविंशत्यै खा-
हाैकान्न चत्वारिंशते स्वाहा नवचत्वारिंशते स्वाहाैकान्न षष्ठ्यै
स्वाहा नवषष्ठ्यै स्वाहाैकान्नाशीत्यै स्वाहा नवाशीत्यै स्वाहाैकान्न
शताय स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा ॥४२॥ एकस्मै त्रिभ्यः
पञ्चाशत् । ॥ १२ ॥

ஒன்றிலிருந்து ஒற்றைப்படும் எண் கூட்டம் இதில் கூறப்படுகின்றது.

மந்திரங்கள்

एकस्मै स्वाहा त्रिभ्यः स्वाहा पञ्चभ्यः स्वाहा सप्तभ्यः स्वाहा नवभ्यः स्वा-
हाैकादशभ्यः स्वाहा त्रयोदशभ्यः स्वाहा पञ्चदशभ्यः स्वाहा सप्तदश-
भ्यः स्वाहाैकान्न विश्रत्यै स्वाहा नवविंशत्यै स्वाहाैकान्न चत्वारिं-
शते स्वाहा नवचत्वारिंशते स्वाहाैकान्न षष्ठ्यै स्वाहा नवषष्ठ्यै स्वाहा-
ैकान्नाशीत्यै स्वाहा नवाशीत्यै स्वाहाैकान्न शताय स्वाहा शताय स्वाहा
सर्वस्मै स्वाहा ।

என்பது

உரை

ஒன்று, மூன்று, ஐந்து, ஏழு ஒன்பது, பதினொன்று, பதின்மூன்று, பதி-
னைந்து, பதினேழு, பத்தொன்பது, இருபத்தொன்பது, முப்பத்தொன்பது,
நாற்பத்தொன்பது, ஐம்பத்தொன்பது, அறுபத்தொன்பது, எழுபத்தொன்ப-
து, எண்பத்தொன்பது, தொண்ணூற்றொன்பது, தூறுஎன்னும் பொருள்களு-
க்கு இவை அருப்பணமாகுக. முன் அதுவாகத்திற்கூறியதே மீண்டுங்கூறப்-
படுகின்றதென்பது இல்லை, கூறியபடி அதுட்டிக்கவேண்டியதாமாதலின்
என்க. மற்றும், இவைகள், எண்ணிறந்த பிரமனுடைய அவயவங்களுள்
சிலவற்றைக் கற்பித்துக்கொள்ளுகின்றன. என்னு இவ்வெண்களால் இருபது
நெய் ஆகுதிகள் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பன்னிரண்டாமநுவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாங் காண்டம் இரண்டாம் பிரபாடகம்

பதின்மூன்றாவது அநுவாகம்

இருபத்தாறு பதங்களைக் கொண்டது.

அன்னஹோம மந்திரங்கள்

தாம்யா஽ ஸ்வாஹ் சதுர்ய்ய: ஸ்வாஹ் ஷட்ய்ய: ஸ்வாஹ்ஸ்ய்ய: ஸ்வா-
ஹ் ட்ஷய்ய: ஸ்வாஹ் த்ராத்ஷய்ய: ஸ்வாஹ் சதுர்ஷய்ய: ஸ்வாஹ் ஷோட-
்ஷய்ய: ஸ்வாஹ்ஸ்யாத்ஷய்ய: ஸ்வாஹ் விஷ்ஷய்யை ஸ்வாஹ்ஸ்யானவத்யை ஸ்வாஹ்
ஷதாய ஸ்வாஹ் சர்வஸ்யை ஸ்வாஹ் || 83 || தாம்யாம்யானவத்யை ஷட்விஷ்-
்ஷயி: || 13 ||

இதில் இரட்டைப்பதும் எண் கூட்டங் கூறப்படுகின்றது.

மந்திரங்கள்

தாம்யா஽ ஸ்வாஹ் சதுர்ய்ய: ஸ்வாஹ் ஷட்ய்ய: ஸ்வாஹ்ஸ்ய்ய: ஸ்வாஹ் ட்ஷய்ய:
ஸ்வாஹ் த்ராத்ஷய்ய: ஸ்வாஹ் சதுர்ஷய்ய: ஸ்வாஹ் ஷோட்ஷய்ய: ஸ்வாஹ்ஸ்யா-
ட்ஷய்ய: ஸ்வாஹ் விஷ்ஷய்யை ஸ்வாஹ்ஸ்யானவத்யை ஸ்வாஹ் ஷதாய ஸ்வாஹ் சர்வ-
ஸ்யை ஸ்வாஹ் ।

என்பது

உரை

இரண்டு, நான்கு, ஆறு, எட்டு, பத்து, பன்னிரண்டு, பதினென்று, பதினாறு, பதினெட்டு, இருபது, தொண்ணூற்றெட்டு, நூறு என்னுமியை
கட்டு அருப்பணங்களாகுக. இவைகளால் பதின்மூன்று அன்ன ஆகுதிகள்
செய்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

பதின்மூன்றாமநுவாகம்

முற்றிற்று.

சுழங் காண்டம் இரண்டாம் பிரபாகம்

பதினான்காவது அநுவாகம்

நாற்பத்தெட்டும் பதங்களைக்கொண்டது

அன்னலேறாம மந்திரங்கள்.

त्रिभ्यः स्वाहा पञ्चभ्यः स्वाहा सप्तभ्यः स्वाहा नवभ्यः स्वाहै-
कादशभ्यः स्वाहा त्रयोदशभ्यः स्वाहा पञ्चदशभ्यः स्वाहा सप्त-
दशभ्यः स्वाहैकान्न विश्रत्यै स्वाहा नवविश्रत्यै स्वाहैकान्न च-
त्वारिंशते स्वाहा नवचत्वारिंशते स्वाहैकान्न षष्ठ्यै स्वाहा नव-
षष्ठ्यै स्वाहैकान्नाशीत्यै स्वाहा नवाशीत्यै स्वाहैकान्नशताय स्वाहा
शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा ॥ ४४ ॥ त्रिभ्योऽष्टाचत्वारिंशत् ।
॥ १४ ॥

இதில், முன்றிசூந்து மாறுபட்டஎண்களின் கூட்டங் கூறப்படுகின்றது.

மந்திரங்கள்

त्रिभ्यः स्वाहा पञ्चभ्यः स्वाहा सप्तभ्यः स्वाहा नवभ्यः स्वाहैकादशभ्यः
स्वाहा त्रयोदशभ्यः स्वाहा पञ्चदशभ्यः स्वाहा सप्तदशभ्यः स्वाहैकान्न
विश्रत्यै स्वाहा नवविश्रत्यै स्वाहैकान्न चत्वारिंशते स्वाहा नव-
चत्वारिंशते स्वाहैकान्न षष्ठ्यै स्वाहा नवषष्ठ्यै स्वाहैकान्नाशीत्यै स्वा-
हा नवाशीत्यै स्वाहैकान्न शताय स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा ।

என்பது

உரை

முன்று, ஐந்து, ஏழு, ஒன்பது, பதினென்று, பதின்மூன்று, பதினைந்து,
பதினேழு, பத்தொன்பது, இருபத்தொன்பது, முப்பத்தொன்பது, நாற்பத்
தொன்பது, ஐம்பத்தொன்பது, அறுபத்தொன்பது, எழுபத்தொன்பது, எண்
பத்தொன்பது, தொண்ணூற்றொன்பது, தாறு என்னுமிவைகட்கு அருப்

பணங்களாகுக, என்னுமிவைகளால் பத்தொன்பது ரெய் ஆகுதிகள் செய்தல் வேண்டும் என்பது.

பதினான்காமநுவாகம்
முற்றிற்று.

ஏழாங் காண்டம் இரண்டாம் பிரபாடகம்

பதினேந்தாவது அநுவாகம்

பதினாறு பதங்களைக்கொண்டது

அன்னஹோம மந்திரங்கள்

चतुर्भ्यः स्वाहाऽष्टाभ्यः स्वाहा द्वादशभ्यः स्वाहा षोडशभ्यः स्वा-
हा विंशत्यै स्वाहा षण्णवत्यै स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वा-
हा ॥ ४५ ॥ चतुर्भ्यः षण्णवत्यै षोडश ॥ १५ ॥

மந்திரங்கள்

चतुर्भ्यः स्वाहाऽष्टाभ्यः स्वाहा द्वादशभ्यः स्वाहा षोडशभ्यः स्वाहा विं-
शत्यै स्वाहा षण्णवत्यै स्वाहा शताय स्वाहा सर्व स्मै स्वाहा ।

என்பது.

உரை.

நான்கு, எட்டு, பன்னிரண்டு, பதினாறு, இருபது, தொண்ணூற்றாறு, நூறு, மற்றும் எல்லாம் என்னுமிவைகட்கு இவை அருப்பணமாகுக. இம் மந்திரங்களால் எட்டு அன்ன ஆகுதி செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பதினேந்தாமநுவாகம்
முற்றிற்று

ஏழாங் காண்டம் இரண்டாம் பிரபாகம்

பதினொவது அநுவாகம்

பதினான்கு பதங்களைக்கொண்டது

அன்னஹோம மந்திரங்கள்

பञ्च॒भ्यः॒ स्वा॒हा॒ द॒श॒भ्यः॒ स्वा॒हा॒ पञ्च॒द॒श॒भ्यः॒ स्वा॒हा॒ वि॒श्व॒स्यै॒
स्वा॒हा॒ पञ्च॒न॒व॒स्यै॒ स्वा॒हा॒ श॒ता॒य॒ स्वा॒हा॒ स॒र्व॒स्मै॒ स्वा॒हा॒ ॥ ४६ ॥
पञ्च॒भ्यः॒ पञ्च॒न॒व॒स्यै॒ च॒तु॒र्द॒श॒ ॥ ॥ १६ ॥

இதில், ஐந்து முதற்கொண்டு ஐந்திற்குமேல் ஒத்ததும் மாறுபட்டதுமான எண்
களின்கூட்டிங் கூறப்படுகின்றன

மந்திரங்கள்

पञ्च॒भ्यः॒ स्वा॒हा॒ द॒श॒भ्यः॒ स्वा॒हा॒ पञ्च॒द॒श॒भ्यः॒ स्वा॒हा॒ वि॒श्व॒स्यै॒ स्वा॒हा॒ पञ्च॒
न॒व॒स्यै॒ स्वा॒हा॒ श॒ता॒य॒ स्वा॒हा॒ स॒र्व॒स्मै॒ स्वा॒हा॒ ।

என்பது

உரை

ஐந்து, பத்து பதினைந்து, இருபது தொண்ணூற்றைந்து, நூறு, மற்றும்
எல்லாம் என்னுமிவைகட்கு அருப்பணமாகுக. என்னுமிவைகளால் ஏழு
பெயர் ஆகுதிகள் செய்கல்வேண்டும் என்பதாம்.

பதினொருமநுவாகம்

முற்றிற்று.

பதினேழாவது அநுவாகம்

இருபத்திரண்டு பதங்களைக்கொண்டது

அன்னஹோம மந்திரங்கள்

द॒श॒भ्यः॒ स्वा॒हा॒ वि॒श्व॒स्यै॒ स्वा॒हा॒ वि॒श्व॒स्यै॒ स्वा॒हा॒ च॒त्वारि॒ंश॒
श॒ते॒ स्वा॒हा॒ पञ्चा॒श॒ते॒ स्वा॒हा॒ ष॒ष्ट्यै॒ स्वा॒हा॒ स॒प्त॒स्यै॒ स्वा॒हा॒ऽशी॒त्यै॒

स्वाहा नवत्यै स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा ॥ ४७ ॥ दश-
भ्यो द्वाविंशतिः । ॥ १७ ॥

இதில், பத்திலிருந்து மேன்மேலும் பத்துக்கொண்ட எண் கூறப்படுகின்றது
மந்திரங்கள்

दशभ्यः स्वाहा विंशत्यै स्वाहा त्रिंशते स्वाहा चत्वारिंशते स्वाहा पञ्चा-
शते स्वाहा षष्ठ्यै स्वाहा सप्तत्यै स्वाहाऽशीत्यै स्वाहा नवत्यै स्वाहा
शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा ।

என்பது.

உரை

பத்து, இருபது, முப்பது, நாற்பது, ஐம்பது, அறுபது, எழுபது,
எண்பது, தொண்ணூறு, நூறு, மற்றும் எல்லாம் என்னுமிவைகட்கு அருப்
பண மாகுக, என்னும் இம்மந்திரங்களால் பதினொரு அன்ன ஆகுதிகள்
செய்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

பதினேழாமநுவாகம்
முற்றிற்று.

ஏழாம் காண்டம் இரண்டாம் பிரபாகம்

பதினேட்டாவது அநுவாகம்

பன்னிரண்டு பதங்களைக் கொண்டது

அன்னஹோம மந்திரங்கள்

विंशत्यै स्वाहा चत्वारिंशते स्वाहा षष्ठ्यै स्वाहाऽशीत्यै स्वा-
हा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा ॥ ४८ ॥ विंशत्यै द्वादश ।
॥ १८ ॥

இதில், இருபதிலிருந்து மேன்மேலும் இருபதுகொண்டு வரும் எண்களின் கூட்டங்
கூறப்படுகின்றது

மந்திரங்கள்

विंशत्यै स्वाहा चत्वारिंशते स्वाहा षष्ठ्यै स्वाहाऽशीत्यै स्वाहा शताय
स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा ।

என்பது.

உரை

இருபது, நாற்பது, அறுபது, எண்பது, நூறு, மற்றும் எல்லாம் என்னு
மிவைகட்கு அருப்பணமாகு. இம் மந்திரங்களால் ஆறு அன்ன ஆகுதிகள்
செய்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

பதினேட்டாமநுவாகம்

முற்றிற்று

ஏழுங் காண்டம் இரண்டாம் பிரபாகம்

பத்தொன்பதாமநுவாகம்

முப்பத்திரண்டு பதங்களைக்கொண்டது

அன்னஹோம மந்திரங்கள்

பञ्चाशते॑ स्वाहा॑ शता॒य स्वाहा॑ द्वाभ्या॑श्च॒ शताभ्या॑श्च॒ स्वाहा॑
त्रिभ्यः॑ शतेभ्यः॑ स्वाहा॑ चतुर्भ्यः॑ शतेभ्यः॑ स्वाहा॑ पञ्चभ्यः॑ शते-
भ्यः॑ स्वाहा॑ षड्भ्यः॑ शतेभ्यः॑ स्वाहा॑ सप्तभ्यः॑ शतेभ्यः॑ स्वाहा॑ ष्टा-
भ्यः॑ शतेभ्यः॑ स्वाहा॑ नवभ्यः॑ शतेभ्यः॑ स्वाहा॑ सदस्रा॑य स्वाहा॑ सर्व-
स्मै॑ स्वाहा॑ ॥ ४९ ॥ पञ्चाशते॑ द्वाविंशत् ॥ १९ ॥

இதில், ஐம்பதிலெந்தா மென்மேலும் ஐம்பது கொண்டு வரும் நூற்றிந்தமேம்
பட்ட நூறுகொண்ட எண்கூறப்படுகின்றது

மந்திரங்கள்

पञ्चाशते॑ स्वाहा॑ शता॒य स्वाहा॑ द्वाभ्या॑श्च॒ शताभ्या॑श्च॒ स्वाहा॑ त्रिभ्यः॑ शते-
भ्यः॑ स्वाहा॑ चतुर्भ्यः॑ शतेभ्यः॑ स्वाहा॑ पञ्चभ्यः॑ शतेभ्यः॑ स्वाहा॑ षड्भ्यः॑
शतेभ्यः॑ स्वाहा॑ सप्तभ्यः॑ शतेभ्यः॑ स्वाहा॑ ष्टाभ्यः॑ शतेभ्यः॑ स्वाहा॑ नवभ्यः॑
शतेभ्यः॑ स्वाहा॑ सदस्रा॑य स्वाहा॑ सर्व॑ स्मै॑ स्वाहा॑ ।

என்பது

உரை

ஐம்பது, தாறு, இருநாறு, முன்னாறு, நானாறு, ஐநாறு, அறுநாறு, எழுநாறு, எண்ணாறு, தளாயிரம், ஆயிரம், மற்றும் எல்லாம் என்னு மிவைகட்கு அர்ப்பணமாகுக. இம்மந்திரங்களால் பன்னிரண்டு அன்ன ஆகுதி கள் செய்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

பத்தொன்பதாமநுவாகம்

முற்றிற்று.

இருபதாமநுவாகம்

முப்பத்தெட்டுப் பதங்களைக் கொண்டது.

அன்னஹோம மந்திரங்கள்

शताय स्वाहा सहस्राय स्वाहाऽयुताय स्वाहा नियुताय स्वाहा
प्रयुताय स्वाहाऽर्बुदाय स्वाहा न्यर्बुदाय स्वाहा समुद्राय स्वाहा
मध्याय स्वाहाऽन्ताय स्वाहा परार्धाय स्वाहोपसे स्वाहा व्युष्ट्यै
स्वाहोदेष्ट्यते स्वाहोद्यते स्वाहोर्दिताय स्वाहा सुवर्गाय स्वाहा
लोकाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा ॥ ५० ॥ शतायाष्टाविंशत् ।
॥ २० ॥

இப்பிரபாடத்தின் அநுவாகங்களின் எண்களைக் காட்டும் தலைப்புச் சொற்கள் :—

साध्याः षड्रात्रं कुसुर्विन्दः सप्तरात्रं बृहस्पतिरष्टरात्रं प्रजापतिः
धुध्नवरात्रं प्रजापतिर्दश होतारमृतवं ऐन्द्रवायवाग्रान्गायत्रोवै
प्रजापतिः सद्वादशरात्रं नवा एकस्मा एकस्मैद्वाभ्यां त्रिभ्यश्चतुर्भ्यः
पञ्चभ्यो दशभ्यो विश्वत्यै पञ्चाशते शताय विश्वतिः ॥ २० ॥

பஞ்சாதிகளின் எண்களைக்காட்டுத்தலைப்புச் சொற்கள் :-

साध्या अस्मा इमे लोका गायत्रं वै तृतीयमेकस्मै पञ्चाशत्

॥ ५० ॥

இவ்விநுபதாமநுவாகத்தில், நூறுமுதற்கொண்டு பத்துப்பெருக்கைக் கொண்ட எண்களின் கூட்டம் கூறப்படுகின்றது

மந்திரங்கள்

शताय स्वाहा सहस्राय स्वाहाऽयुताय स्वाहा नियुताय स्ववाहा प्रयुताय
स्वाहार्बुदाय स्वाहा न्यर्बुदाय स्वाहा समुदाय स्वाहा मध्याय स्वा-
हान्ताय स्वाहा परार्धाय स्वाहोपसे स्वाहा व्युष्ट्यै स्वाहोदेष्ट्यते वा-
होद्यते वाहोदिताय स्ववाहा सुवर्गाय स्वाहा लोकाय स्ववाहा सर्व मे
स्वाहा ।

என்பது

உரை

நூறு, ஆயிரம், பதினாயிரம், (அயுதம்), நூறாயிரம், (நியுதம் = லட்சம்) பத்ன
லட்சம், (பிரயுதம்) நூறுலட்சம், (அற்புதம்) கோடி, ஆயிரம்லட்சம், (நியர்ப்
புதம், (பத்துக்கோடி) நூறுகோடி, (சமுத்திரம்) மத்தியம், (ஆயிரக்கோடி)
அந்தம், (பதினாயிரக்கோடி) பரார்த்தம், (நூறாயிரக்கோடி) உஷாக்காலம்,
சிறிதுவிடியற்காலம், விடியற்காலம், சூரியஉதயத்திற்குமுன்காலம், சூரியஉதய
காலம், சூரிய உதயத்திற்குப் பிந்தியகாலம், விண்ணுலகம், விளக்கமுடைய
பூதமுதலியவைகள், மற்றும் எல்லாவற்றிற்கும் இவைகள் அர்ப்பணங்களாகுக
என்னும் இம்மந்திரங்களாலும் ஆகுதிகள்செய்தல்வேண்டும் மென்பதாம்.

இருபதாமநுவாகம்

முற்றிற்று

ஏழாங்காண்டத்தில் இரண்டாம் பிரபாடகம் முடிந்தது.

மூன்றாம் பிரபாடக விடயச் சுருக்கம்.

अविवाक्यं तृतीयाये द्वितीयेऽनु संस्तवः ।

यस्त्रयोदशरात्रोऽसौ तृतीयेऽथचतुर्थके ॥ १ ॥

स्याच्चतुर्दशरात्रोऽथ पञ्चमेऽथश्चतद्विंशः ।

षष्ठसप्तमयोः स्यातांद्वा पञ्चदशरात्रकौ ॥ २ ॥

यः सप्तदशरात्रोऽथ मष्टमेनवमेपुनः ।

भवेद्विंशतिरात्रोऽथदशमे समुदीरिताः ॥ ३ ॥

एकविंशतिरात्रोऽथ मन्त्रास्सर्वेऽश्वमेघकाः ।

अर्वाङ्घ्रवाप्तिमन्त्रा भूतंपर्याप्तयोनव ॥ ४ ॥

आभूमन्त्रास्त्रयोह्या मे ह्यनुभूमन्त्रकापुनः ।

चतुर्विंशति संख्यास्युरग्निनेत्येवमादयः ॥ ५ ॥

दीक्षाहोममन्त्रास्तु स्वाहा द्वाविंशतिर्मताः ।

ददूभ्योऽङ्गமन्त्रாः पञ्चाशदङ्ग्येषां विंशतिस्तथा ॥ ६ ॥

कृष्णा त्रयोविंशतिः स्युर्मिलित्वा रूपमन्त्रकाः ।

द्वादशौषधिमन्त्राः स्युस्त्रयोविंशतिरीरिताः ॥ ७ ॥

वनस्पतिभ्यो वृक्षाख्यमन्त्रा उक्ताः प्रपाठके ।

இம்மூன்றும்பிரபாடக முதலநவாகத்தில் அவிவாக்கியமும், இரண்டாவதில் துவாதசாஹத்தின் துதியும், மூன்றாவதில் திரயோதசராத்திரமும், நான்காவதில் சதுர்த்தசராத்திரமும், ஐந்தாவதில் மந்தெரு சதுர்த்தசராத்திரமும், ஆறாவதிலும் ஏழாவதிலும் பஞ்சதசராத்திரங்களும், எட்டாவதில் ஸப்ததசராத்திரமும், ஒன்பதாவதில் விம்சதிராத்திரமும், பத்தாவதில் ஏகவிம்சதிராத்திரமும், பதினொன்றாவதிலிருந்து பிரபாடகம் முடியும்வரை அசுவமேதத்தைப் பற்றிய ஹோம மந்திரங்களுந் கூறப்படுகின்றன. அவற்றுள் பதினொன்றாவதில் ஆப்தி என்னும் ஹோமந்திரங்களும், பன்னிரண்டாவதில் பர்யாப்த்தி என்னும் மந்திரங்களும், பதின்மூன்றாவதில் ஆப்தி; என்னும் மந்திரங்களும், பதினான்காவதில் அதுப்தி; என்னும் மந்திரங்களும், பதினைந்தாவதில் வைசுவதேவ ஹோமங்களும், பதினாறாவதில் அங்கஹோமங்களும், பதினேழாவது பதினெட்டாவதுகளில் அசுவரூப ஹோமங்களும், பத்தொன்பதாவதில் ஓஷதி ஹோமங்களும், இருபதாவதில் வனஸ்பதி ஹோமமும் கூறப்படுகின்றன என்பது. அவிவாக்கியம் = மறப்பிலாமற் செய்தல்.

ஏழாம் காண்டம் மூன்றாம் பிரபாகம்

முதலாவது அநுவாகம்

நான்கு பஞ்சாங்கிக்குடும்பம் ஒருபதத்தைக் கொண்டது.

இதில், முற்கூறிய துவாதசாஹ சேடமாக பத்தாநாளில் சில விசேடங்
களைக் கூறுகின்ற பிராமணங்கள்.

प्रजवं वा एतेन यन्ति यदशममहः पापावहीयं वा एतेन भव-
न्ति यदशममहयो वै प्रजवं यतामपथेन प्रतिपद्यते यः स्थाणुः ह-
न्ति यो भ्रेषं न्येति स हीयते स यो वै दशमेहन्नविवाक्य उपहन्यते
स हीयते तस्मै य उपहताय व्याह तमेवान्वारभ्य समश्नुतेऽथ
यो व्याह सः ॥ १ ॥ हीयते तस्मादशमेऽहन्नविवाक्य उपहताय
न व्युच्यमथो खल्वाहुयज्ञस्य वै समृद्धेन देवाः सुवर्गं लोकमाय-
न्यज्ञस्य वृद्धेनासुरान्पराऽभावयन्निति यत्खलु वै यज्ञस्य समृद्धं
तद्यजमानस्य यद्वृद्धं तद्भ्रातृव्यस्य स यो वै दशमेऽहन्नविवाक्य
उपहन्यते स एवाति रेचयति ते ये बाह्या दृशीकृवः ॥ २ ॥ स्यु-
स्ते वि ब्रूयुर्यदि तत्र न विन्देयुरन्तः सदसाद्व्युच्यं यदि तत्र न
विन्देयुर्गृहपतिना व्युच्यं तद्व्युच्यमेवाथ वा एतत्सर्पराज्ञिया क्र-
ग्भिः स्तुवन्तीयं वै सर्पतो राज्ञी यद्वा अस्यां किं चार्चन्ति यदा-
नृचुस्तेनेयः सर्पराज्ञी ते यदेव किं च वाचाऽऽनृचुर्यदतोऽध्यर्चि-
तारः ॥ ३ ॥ तदुभयमाप्त्वाऽवरुध्योत्तिष्ठामेति तामिर्मनसा स्तु-
वते न वा इमामंश्चस्थो नाश्वतररीथः सद्यः पर्याप्तमर्हति मनो वा
इमाः सद्यः पर्याप्तमर्हति मनः परिभवितुमथ ब्रह्म वदन्ति परि-

मिता वा ऋचः परि'मितानि सामानि परि'मितानि यजू२५यथैत-
स्यैवान्तो नास्ति यद्ब्रह्म तत्प्रतिशृणुत आ चक्षीत स प्रतिगरः
॥ ४ ॥ व्याह स दृशीकवोऽचितारः स एकं च ॥ १ ॥

மறியால் நினைப்பற்றசில் அங்கத்தை நினைப்பூட்டுவதற்கு பிறநுடைய வாக்கி
யங் கூடாதெனக்கூறுகின்றது,

பிராமணம் 1

प्रजवं वा एतेन यन्ति यद्दशममहः पापावहीयं वा एतेन भवन्ति यद्दशम-
महयो वै प्रजवं यतामपथेन प्रतिपद्यते यः स्थाणु२५ हन्ति यो भ्रैवं स्येति
स हीयते स यो वै दशमेऽहन्नविवाक्य उपह्न्यते स हीयतेतस्मै य उपह-
ताय व्याह तमेवान्वारभ्य समश्नुतेऽथ यो व्याह स हीयते तस्माद-
शमेऽहन्नविवाक्य उपहताय न व्युच्यम् ।

என்பது

உரை

துவாதசராத்திரத்தில் உள்ள பத்தாநாள் பாவத்தைப்போக்குவதா
மாதலின் அன்றாடிக வேகமாக அநுட்டானஞ்செய்தல்வேண்டும். அதாவது
பிரயாசத்தைப் பொறுத்துக்கொண்டு அநுட்டித்தல் வேண்டும் என்பதாம்.
அவ்வாறு அநுட்டிக்கும்போது, புலி, கள்வர் முதலியவைகளின் பயத்தால்
காட்டில் மிகவேகமாய்ச் செல்கின்றவர்களுள், ஒருவன் தன்னை அறிவாளி
யென்று எண்ணிக்கொண்டு பெரியவழியையவிட்டு விட்டுச் சிறியதோர்வழி
சென்று மற்றையோர்களுக்கு முன்வந்துவிடல் வேண்டுமென்று மிக
வேகமாய்ப்போய் எதுவோ ஒருவழியிற் போய்க்கொண்டிருக்கின்றவனும்,
மற்றொருவன் நேராகவேசென்று வழியிலுள்ளகட்டையில் காலடிபட்டுக்
கொள்ளுகின்றவனும், இன்னு மொருவன், முன் வழியிற்போய் பிணிவாய்ப்
பட்டு செல்ல முடியாமற்போகின்றவனும் என்னும் இம்மூவரும் பாது
காப்பிற்குரிய வழிநடப்போர்களுடைய உதவியை இழந்து விடுகின்றார்கள்.
இவ்வாறே பத்தாநாள் அங்காநுட்டானத்தை மறந்தவனும் இருந்துவிடிக்
குக்களின் கூட்டத்தை இழந்துவிடுகின்றான். ஏனெனில்? ஏனையயாகங்
களில் மறந்துவிடில் பிறர்அறிவித்தல்கூடும், இதிலோ மறந்த அங்கத்தை
பிறன் தெரிந்திருக்கினுஞ் சொல்லுதல்கூடாது. மற்றும், மறந்தவ
னுக்குமற்றொரு இருந்துவிடிகு நீ இதை மறந்துவிட்டனை, என்று

(பவ்னிநாட்களுள்

கூறில், அவ் வங்காறுட்டானம் அவ்வாறு கூறியவனைப் பற்றிநடப்பதால் அவன் அதுட்டானத்தில் வல்லுநனாகின்றான். மற்றும், அவ்வாறு சொல்லியவன் இவ்வாறு ஆராய்ச்சி செய்ததாகிய குற்றத்தால் ஏனைய இருத்துவிக்குக் களிலிருந்து விடுபட்டுப்போகின்றான். மறதியைச்சொல்லக்கூடாத பத்தாநாளில்மறந்ததை அதுட்டிக்க வேண்டுமென்று மற்றொருவன் சொல்லுதல் கூடாது என்பது.

அதில் மற்றொரு பகடித்தைக் கூறுகின்றது.

பிராமணம் 2

अथो खल्वाहुयस्य वै समृद्धेन देवाः सुग्रीं लोकमायन्यस्य व्युद्देनासु-
रान्पराभावयन्निति यत्खलु वै यज्ञस्य समृद्धं तद्यजमानस्य यद्व्युद्धे
तदभ्रातृव्यस्य स यो वै दशमेऽहन्नविवाक्य उपह्न्यते स एवाति रेच-
यति ते ये बाढा दशीकवः स्युस्ते विद्वयुः ।

என்பது.

உரை.

முழுதும் பழுதுபடாத எக்ஞாறுட்டானத்தால் தேவர்கள் சுவர்க்கத்தை யடைந்தனர். முழுப்பயன் எசமானனைச்சேரும், குறைந்தபயன் பகைவனைச் சேரும். இவ்வாற்றால், பத்தாநாள் சிறிது அதுட்டானத்தை மறந்துவிட்டவன் சாத்திரவழியைத்தாண்டினவனாவான், தாண்டவே பயன் குறையும் குறைந்த போது பகைவனையுண்டாக்கும் அக்குற்றத்தைநீக்குவதற்கு யாதேனும் ஒரு பிரயாச்சித்தஞ்சொல்லல்வேண்டும். அதாவது இருத்துவிக்குக்கள் மறந்ததைக் கூறில் குற்றமாகுமாதலின் என்க. எக்ஞத்தைப் பார்க்கவந்தவர்களுள் விடயந்தெரிந்தவர் சொல்லுதல்கூடும் அதனால் குற்றம்இல்லை என்பது.

மற்றொரு பகடித்தை விதிக்கின்றது.

பிரமாணம் 3

यदि तत्र न विन्देयुरन्तः सदसाद्व्युच्यम् ।

என்பது

உரை

எக்ஞத்தைப் பார்க்கவந்தவர்களுள் பிரயோகஉணர்ச்சியுடையவர் ஒரு வருங்கிடைத்தல் இன்றெனின், எக்ஞத்திற்குள்ளிருக்கின்றவர்களுள் யாரா கிணுமொருவர்தான் விட்டதைக்கூறலாம் என்பது.

மீண்டும் மற்றொரு பக்கத்தைக் கூறுகின்றது.

பிராமணம் 4

यदि तत्र न विन्देयुर्हपतिना व्युच्यम् ।

என்பது.

உரை

மேற்கூறியபடி எக்ஞத்திலுள்ளார்களுள் ஒருவரும் அத்தகையவுணர்ச் சியுடையார் கிடைக்காவிடின் வேள்வித்தலைவனே மறந்துவிட்டதைக்கூறலாம் என்பது.

எல்லாப் பக்கங்களின் கருத்தையும் நியமஞ் செய்கின்றது.

பிராமணம் 5

तद्व्युच्यमेव ।

என்பது

உரை

விரிப்பதிலென் ? பார்க்கவந்தவரேனும், அல்லது இருந்துவிக்கேனும், அல்லது எசமானாகிலும் மறந்துவிட்டஅதுட்டானத்தை எடுத்துக்கொல்லல் வேண்டும். அற்றேல்? மறந்ததைச் சொல்லாதநாள் என்பது மாறுபடாதோ எனின் ? மாறுபடாது. என்னை? மறந்ததைச்சொல்லல் என்பதே அத்தினத்தில் வரக்கூடாது. அதாவது அன்றுமறந்துவிடில் பிராயச்சித்தமின்மையின் மறதியில் லாமலே அதுட்டானஞ்செய்தல் வேண்டுமென்பது பொருள்என்பதாம்.

இப் பத்தாநாளில், மனதிந்தள் மந்திரத்தை ஒதிக்கொண்டு சோமரசத்தைப் பிடிக்கும்போது செய்யவேண்டிய துதிவிசேடத்தை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 6

अथवा एतत्सर्पराश्या ऋग्भिः स्तुवन्तीयं वै सर्पतो राशी यद्वा अस्यां किं चार्चन्ति यदानृचुस्तेनेयः सर्पराशी ते यदेव किं च वाचाऽनृचुर्य-
दतोऽध्यर्चितारस्तदुभयमाप्त्वाऽवदध्योत्तिष्ठामेति ।

என்பது

உரை

இந்நாளில் சர்ப்பராக்ஞீ என்னும் பூமியின் துதிசெய்தல்வேண்டும். இப்பூமி, சஞ்சரிக்கும் எல்லாப்பிராணிகட்கும் தலைமையானதால் சர்ப்பராக்ஞீ எனப்படுகின்றது. மற்றும், பூசிப்போர் பூசிக்கப்பெறுவோர் என்னும் இரு வகைப் பிராணிகட்கும் இப்பூமி ஆதாரமாயிருத்தலின் சர்ப்பராக்ஞீ எனல் அமையும். இவ்வாற்றால் சர்ப்பராக்ஞீயென்னும் பூமியின் சம்பந்தமான இருக் குக்களாம், அதாவது, “பூமிர்பூம்நா, என்பது முதலியவைகளாகின்றது. இத னால் “பூமிர்பூம்நா, என்பது முதலியமந்திரங்களால் இத்தினத்தில் துதிசெய்தல் வேண்டிமென்பதாம். இத்துதிசெய்வதன் கருத்தோ, இப்பூமியில், அர்ச்சிப்போர் அர்ச்சிக்கப்படுவோர் என்னுமிருவகையாரும் யாமேயாகி அவற்றை தம்வயப்படுத்திக் கொண்டு துதிக்கின்றவர்களாக யாம் பிறகு எழுமோமாக என்பதாம்.

வேறு துதிகளின்று இதற்கு ஒரேவிசேடத்தைவிக்கின்றது.

பிராமணம் 7

तामिर्मनसा स्तुवते न वा इमामध्वरथो नाध्वतरीरथः सद्यः पर्याप्तुर्मह-
ति मनो वा इमाः सद्यः पर्याप्तुर्महति मनः परिभवितुम्।

என்பது

உரை

ஏனையதுதிகள் வாக்கால் துதிக்கப்படுகின்றன. இதுவோ மனதால் செய்யப்படுகின்றது. ஏனெனின்? மிகுந்தவன்மையுள்ள ஆண்குதிரைகள் பூட்டிய தேரும், பெண்குதிரைகள் பூட்டியதேரும் ஒருநாளில் இப்பூமியைப்பரவியோடல் முடியாது. ஒரேகணத்தில் மனம் இப்பூமியைச்சுற்றிக்கொண்டு வந்துவிடும் ஆதலின் மனதால் துதித்தல்வேண்டும் என்பது.

தந்திரப்படி, ஹோதாவானவன் சதுர்ஹோதாமந்திரங்களை ஒதல்வேண்டும் என்பதை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 8

अथ ब्रह्म वदन्ति परिमिता वा ऋचः परिमितानि सामानि परिमितानि
यजूंष्यथैतस्यैवान्तो नास्ति यद्ब्रह्म तत्प्रतिगृणत आ चक्षीत स प्र-
तिगरः।

என்பது

உரை

முற்கூறியிருக்குக்களால் துதிக்கும்போது எங்கு எங்கு அத்வரிய பிரதிகரஞ் சொல்கின்றறாறே, அங்கு அங்கு பிரதிகரஞ்சொல்லப்படும் போது பிரமம் என்னும் சதர்ஹோதா மந்திரங்களை ஹோதா கூறல் வேண்டும், சதர் ஹோதாமந்திரம் பிரமம் என்பதை வேறிடத்திற் காண்க. அது, “பிருதிவிஹோதா” என்பது முதலிய ஆரணியகாண்ட மந்திரமாம். பிரதிகரம் என்பது துதிப்போனை உற்சாகப் படுத்துவதற்கு ஓம் என்பதாற் கூறல். இதனால், பத்து ஹோதா மந்திரங்களையும் ஒதல்வேண்டும் என்பது பெற்றும். இருக்கு எசர், சாம மந்திரங்களுக்கு அளவுண்டு ஏனெனின்? அவைகட்கு சிலவிடங்களில்மாத்திரம் பிரயோகமானதால் என்க. இதுவோ, எல்லாவிடங்களிலும் பிரயோகிக்கப் படுதலின் அளவில்லை. ஆதலின் இது பிரமம் எனப்பட்டது. ஹோதா, மந்திரங்களை ஒதுகின்றான். பிரதிகரஞ் சொல்வதன் பொருட்டு எழுந்த அத்துவரியின் பொருட்டு ஹோதா ஒதல்வேண்டும். இதனால், இதுபிரதிகரம் எனப்பட்டது என்பது.

முதலநுவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாவ்காண்டம் முன்றும் பிரபாடகம்

இரண்டாவது அநுவாகம்

ஒரு பஞ்சாதிக்குமேல் நார்பத்தொரு பதங்களைக் கொண்டது.

துவாதசாஹத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்.

ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं द्वादशाहस्य प्रथमेनाह्वित्विजं यजमानो
वृद्ध इति तेज इन्द्रियमिति किं द्वितीयेनेति प्राणान्नाद्यमिति
किं तृतीयेनेति त्रीनिमाहोक्तानिति किं चतुर्थेनेति चतुष्पदः पशू-
निति किं पञ्चमेनेति पञ्चाक्षरां षड्क्तिमिति किं षष्ठेनेति षड्क्-
तूनिति किं सप्तमेनेति सप्तपदाः शकरीमिति ॥ ५ ॥ किमष्टमे-
नेत्यष्टाक्षरां गायत्रीमिति किं नवमेनेति त्रिवृतः स्तोममिति किं
दशमेनेति दशाक्षरां विराजमिति किमेकादशनेत्येकादशाक्षरां त्रि-

புமமிதி கி ட்ராத்ஸேனி ட்ராத்ஸாஸரா ஜகதிமித்யேதாவ்ஹா அஸ்தி
 யாவ்ஹேதாவ்ஹேதாஸ்தி ததேஸா வுஹ் ॥ 6 ॥ ஸகரீமித்யேக்சத்வாரி-
 ஷவ் ॥ 2 ॥

இதில், வினாவிலைகளால் அழைக்கப்பட்டது தவாதசாஹம் கூறப்படுகின்
 றது.

இருத்துவிக்கைப் பழிக்கும்வாயிலாக அதைச் செய்யும் எசமானைப் புகழ்
 கின்றது.

பிராமணம் 1

புறவாதினோ வஹ்நி கி ட்ராத்ஸாஹ்ஸ்ய ப்ரதமேநாஹ்விஜா யஜமானோ வுஹ்
 இதி தஜ இந்ரீயமிதி கி ட்ரதிஸேனி ப்ரணானஸ்யமிதி கி த்ரதிஸேனி
 த்ரிநிமாஹ்ஸோகானிதி கி சதுஸேனி சதுஸ்பத: பஸூனிதி கி பஸூமேனிதி
 பஸூஸாஸரா பஸூகிமிதி கி ௫ பஸூமேனிதி பஸூஸூநிதி கி ௫ ஸஸமேனிதி
 ஸஸபதா ௫ ஸகரீமிதி கி மபுமேனித்யஸாஸரா காயத்ரிமிதி கி நவமேனிதி
 த்ரிவ்ருத ஸ்தோமமிதி கி த்ரமேனிதி த்ரஸாஸரா த்ரிவ்ரஜமிதி கி மகா-
 ஸேநேயகாத்ரஸாஸரா த்ரிபுமமிதி கி ட்ராத்ஸேனி ட்ராத்ஸாஸரா ஜகதி-
 மித்யேதாவ்ஹா அஸ்தி யாவ்ஹேதாவ்ஹேதாஸ்தி ததேஸா வுஹ் ॥

என்பது.

உரை

தவாதசாஹத்தில் ஒவ்வொரு நாளிலும் இருத்துவிக்கைகளுக்குள் எசமா
 னன் என்ன பயனையடைகின்றான்? என்று பிரமவாதிகள் வினாவுகின்றனர்.
 அதற்கு, முதல்நாள் தேசையும் இந்திரிய வன்மையையும், இரண்டாம்நாள்
 பிராணணையும் உணவுப் பொருளையும், மூன்றாநாள் மூன்று லோகங்களையும்,
 நான்காம்நாள் நாற்காற் பிராணிகளான பசுக்களையும், ஐந்தாநாள் ஐந்து
 எழுத்துக்களைக் கொண்ட பந்திச்சந்தத்தையும், ஏழாநாள் ஏழு பாதங்களை
 யுடைய சக்வரி என்னுஞ் சந்தத்தையும், எட்டாநாள் எட்டெழுத்துக்களைக்
 கொண்ட காயத்திரியையும், ஒன்பதாநாள் மும்மூன்றாகும் ஸ்துதி ஸ்ஹிதாமத்
 தையும், பத்தாநாள் பத்து எழுத்துக்களைக் கொண்ட தீராத் என்னுஞ் சந்தத்
 தையும், பதினேராநாள் பதினொரு எழுத்துக்களைக் கொண்ட திருஷ்டிப்
 என்னுஞ் சந்தத்தையும், பன்னிரண்டாநாள் பன்னிரண்டு எழுத்துக்களைக்
 கொண்ட சகதிச் சந்தத்தையும் அடைகின்றான் என்பது விடையாம், அதா

பதின்றுநாள்)

வது மேற்கூறப்பட்ட பன்னிரண்டு நாட்களிலுமுள்ள பயன்களே இருந்து விக்குக்களின் பயன்களாம். இவற்றையெல்லாம் எசுமரனனே அடைகின்றான் என்பதாம்.

இரண்டமநுவாகம்

முற்றிற்று.

மூன்றாவது அநுவாகம்

ஒரு பஞ்சாதிக்குமேல் நாற்பத்துமூன்று பதங்களைக் கொண்டது.

திரயோதசராத்திரத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்.

एष वा आप्तो द्वादशाहो यत्त्रयोदशरात्रः समानश्च होतदह्य-
 त्प्रायणीयश्चोदयनीयश्च त्र्यतिरात्रो भवति त्रय इमे लोका एषां
 लोकानामाप्यै प्राणो वै प्रथमोऽतिरात्रो व्यानो द्वितीयोऽपानस्तु-
 तीयः प्राणापानोदानेष्वेवान्नाद्ये प्रति तिष्ठन्ति सर्वमायुर्यन्ति य एवं
 विद्वांसस्त्रयोदशरात्रमासते तदाहुर्वाग्वा एषा वितता॥७॥ यद्वा
 दशाहस्तां विच्छिन्न्युर्मध्यं त्र्यतिरात्रं कुर्युर्पदासुका गृहपतेर्वाक्स्या-
 दुपरिष्टाच्छन्दोमानां महाव्रतं कुर्वन्ति संततामेव वाचमव रुन्धतेऽ-
 तुपदासुका गृहपतेर्वाग्भवति पशवो वै छन्दोमा अन्नं महाव्रतं यदु-
 परिष्टाच्छन्दोमानां महाव्रतं कुर्वन्ति पशुषु चैवान्नाद्ये च प्रति
 तिष्ठन्ति ॥ ८ ॥ वितता त्रिचैत्वारिंशच्च । ॥ ३ ॥

இதில் பதின்கூறு மூன்று இரவு கொண்ட யாகங் கூறப்படுகின்றது.

அதைக்கூறுகின்றது.

பிராமணம் 1

एष वा आप्तो द्वादशाहो यत्त्रयोदशरात्रः समानश्च होतदह्यत्प्रायणीयश्चो-
 दयनीयश्च ।

என்பது

உரை

விதிக்கப்படும் இப்பதின்மூன்று நாட்கொண்ட யாகம் துவாதசாஹமே யாகும். இதில் ஒரு நாள் மிகுதியாதலின் இதுவே நிறைந்த பன்னிரு நாளாகும் என்க. நாள் மிகுதியாயாயிருத்தலின் இது எவ்வாறு துவாதசாஹத்திற்கு ஒப்பாகும் எனின்? துவாதசாஹத்திற் செய்வதுபோன்றே இதிலும் உதயனீயம் பிராணீயம் என்னும் இரண்டு அதிராத்திரங்களுமாம் ஆதலின் ஒப்பாம் என்பது.

இனி, இதன் விசேடத்தை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 2

अतिरात्रो अथति त्रय इमे लोका एषां लोकानामाप्यै ।

என்பது

உரை

துவாதசாஹத்தில் பிராணீயம், உதயனீயம் என்னும் இரண்டே அதிராத்திரங்களாம். இதில், மூன்று அதிராத்திரங்களுள்ளை; இவைகளால் மூவுலகத்தையும்டைகின்றான் என்பது.

திரயோதசத்தை (பதிர்முன்றுநாளை) விதிக்கின்றது

பிராமணம் 3

प्राणो वै प्रथमोऽतिरात्रो व्यानो द्वितीयोऽपानस्तृतीयः प्राणापानोदाने-
ष्वेवात्रापि प्रति तिष्ठन्ति सर्वमायुर्यन्ति य एत्र विद्वांसस्त्रयोदशरात्र-
मासते ।

என்பது

உரை

முதலாவது அதிராத்திரம் பிராணனும், இரண்டாவது அதிராத்திரம் வியானனும், மூன்றாவது அதிராத்திரம் அபானனும், இம்மூன்றும் அன்ன முதலியவற்றில் நிலைக்கின்றன. இவ்வாறுணர்ந்து திரயோதசராததிரம் என்னும் யாகத்தைச் செய்கின்றவன் முழு ஆயுளையும்டைகின்றான் என்பது.

பதினமூன்றுடன்)

முந்தையமந்திய (நடுவிலுள்ள) அதிராத்திரத்தை சந்தோமங்கட்கு முன்செய்தல் வேண்டும் என்பதையுத்து சந்தோமங்கட்கு பின்செய்யவேண்டுமென்று விதிக்கின்றது.

பிரமாணம் 4

तवाहुर्वा एषा वितता यद्वाद्वाहस्यं वि छिद्युर्मध्येऽतिरात्रं कुर्व-
रपदासका गृहपतेर्वाकस्यादुपरिष्ठाच्छोमानां महाघ्नतं कुर्वन्ति संत-
तामेव वाचमव रन्धनेऽनुपदासुका गृहपतेर्वाग्भवति ।

என்பது.

உரை

துவாதசஹமானது விரிந்தவாக்குவடிவமும் அங்குள்ள ஸ்தோமங்கள் விடுபடல்கூடாதென்று பிரகிருதியில் உறுதியானதால் ஷடஹசந்தோமங்களுக்கு நடுவில் சர்வஸ்தோமாகிய அதிராத்திரத்தையதுட்டிக்குத் துவாதசாஹத்திற்குக் கூறிய வாக்குத்தொடர்பை விட்டுவிடுகின்றன. அதனால், எசமானுடைய வாக்குப்பழுதபடும். ஆதலின், சந்தோமங்கட்குமேல் துவாதசாத்திலுள்ள அவ்வாக்கிய (மறந்தகைச்சால்லாத) நாளை, சர்வஸ்தோம அதிராத்திரமாகச் செய்தல்வேண்டும். அதில் மகாவிரதத்தின் தர்மங்களிருப்பதாகக் கூறுங்கருத்துக்கொண்டு அகமகா விரதமெனப்படுகின்றது. இவ்வாறு மேல் அதுட்டிக்குத் தொடர்ச்சியுமாகிறது எசமானனுடைய வாக்குவகடாது என்பதாம்.

அத்தகைய மேலநுட்டானத்தையே மற்றோருவகையால் புகழ்கின்றது,

பிரமாணம் 5

पशवो वै छन्दोमा अन्नं महाघ्नतं यदुपरिष्ठाच्छोमानां महाघ्नतं कुर्व-
न्ति पशुषु चैवान्नाद्ये च प्रति तिष्ठति ।

என்பது

உரை

சந்தோமங்கள் கோக்களாம். மகாவிரதம், அதாவது சந்தோமங்கட்கு பின் அதுட்டிக்கப்படுவது அன்னமாம் என்பதுபொருள்தாம். ஆதலின், அன்னமாகிய மகாவிரததர்மங்களை அதிராத்ரத்திற்குப்பிறகு செய்தல் வேண்டுமென்பது நியாயமாம். கோக்களிருக்கில் பால்முதலியன உண்டாமாதலின் என்க.

மூன்றாமநுவாகம்

முற்றிற்று

ஏழாங் காண்டம் மூன்றாம் பிரபாகம்

நான்காவது அநுபாகம்

ஒரு பஞ்சாதிக்குமேல் முப்பத்துநான்கு பதங்களைக் கொண்டது.

சதுர்த்தசராத்திரத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்.

आदित्या अकामयन्तोभयोर्लोकयोर्ऋधुयामेति त एतं चतुर्द-
शरात्रमपश्यन्तमाऽहरन्तेनायजन्त ततो वै त उभयोर्लोकयोरार्धु-
वन्नसिश्चामुष्मिश्च य एवं विद्वाश्सश्चतुर्दशरात्रमासत उभयोरेव
लोकयोर्ऋधुवन्त्यसिश्चामुष्मिश्च चतुर्दशरात्रो भवति सप्तग्रा-
म्या ओषधयः सप्ताऽऽरण्या उभयीषामवर्द्ध्यै यत्पराचीनानि
पृष्ठानि ॥ ९ ॥ भवन्त्यमुमेव तैर्लोकमभि जयन्ति यत्प्रतीचीनानि
पृष्ठानि भवन्तीममेव तैर्लोकमभि जयन्ति त्रयस्त्रिंशौ मध्यतः
स्तोमौ भवतः साम्राज्यमेव गच्छन्त्यधिराजौ भवतोऽधिराजा एव
समानानां भवन्त्यतिरात्रावभितो भवतः परिगृहीत्यै ॥ १० ॥
पृष्ठानि चतुस्त्रिंशच्च ॥ ४ ॥

இதில், பதினான்கு இரவுகள் கொண்ட யாகம் கூறப்படுகின்றது.

அதை விதித்தல்.

பிராமணம் 1

आदित्या अकामयन्तोभयोर्लोकयोर्ऋधुयामेति त एतं चतुर्दशरात्रमपश्य-
न्तमाऽहरन्तेनायजन्त ततो वै त उभयोर्लोकयोरार्धुवन्नस्मिश्चामु-
ष्मिश्च य एवं विद्वाश्सश्चतुर्दशरात्रमासत उभयोरेव लोकयोर्ऋधु-
वन्त्यसिश्चामुष्मिश्च ।

பதினாத்திராள்)

உரை

ஆதித்தர்கள் இவ்வுலக பரவுலகங்களின் சம்பத்தைனிரும்பி இச்சுதர்த் தசராத்திர யாகத்தைக் கண்டுபிடித்துத் தேடிச்செய்து இருவித் வலகச் சம்பத்துக்களை யடைந்தனர். இவ்வாறுணர்ந்து இச்சுதர்த்தசராத்திரயாகத் தைச் செய்கின்றவன் இவ் வுலக பரவுலகங்களின் சம்பத்தையடைகின்றான் என்பது.

இதன் நாளின் எண்ணைப் புகழ்கின்றது.

பிராமணம் 2

चतुर्दशरात्रो भवति सप्त ग्राम्या ओषधयस्सप्तऽऽरण्या उभयीषाम-
वरुधै ।

என்பது

உரை

பதினான்கு இரவுயாகமானது ஏழு கிராமத்திலுள்ள பசுக்கள், ஏழு அரணியத்திலுள்ள பசுக்கள் ஆதலின் இது இருவகைப்பசுக்களையும் அடை தற் பொருட்டாம் என்பது.

பிராயணிய உதயனியமென்னும் இரண்டிலுந்தம் நடுவிலுள்ள பன்னிரண்டு நாட் களை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 3

यपराचीनानि पृष्ठानि भवन्त्यमुमेव तैलौकममि जयन्ति यत्पतीचीनानि
पृष्ठानि भवन्तीममेव तैलौकममि जयन्ति ।

என்பது

உரை

ரதந்தரம், பிருகத், வைரூபம்; வைராசம், சாக்வரம், ரைவதம் என்னும் முறையாய் பிருஷ்டத் துதிகளுடன்கூடிய ஆறு நாட்களாலும் பரலோகமடையப்படுகின்றது. மாறுபட்ட இந்த பிருஷ்டத் துதிகளுடன் கூடிய ஆறுநாட்களாலும் இவ்வுலகம் அடையப்படுகின்றது என்பது.

இந்த ஆரோகணம் அவரோகணம் என்று முறைகளையே மீண்டும் புகழ்க்கிறது.

பிராமணம் 4

अयस्त्रिंशौ मध्यतः स्तोमौ भवतः साम्राज्यमेव गच्छत्यधिराजौ भव-
तोऽधिराजा एव समानानां भवन्ति ।

என்பது.

உரை

மும்முறைதிருப்புதலால், பதினைந்து, பதினேழு, இருபத்தொன்று, இருபத்தேழு, முப்பத்து மூன்றுஎன்னும் இம்முறை ஆறுஸ்தோமங்கள் ஆரோகமுறையாம். முப்பத்துமூன்று, இருபத்தேழு, இருபத்தொன்று, பதினேழு, பதினைந்து, திரிவிருத் (9) என்னும் இம்முறை அவரோகமுறையாம். இவ்வாற்றால் பன்னிருநாட்களுள், ஆறுவது ஏழாவதுநாட்களில் இடையின்றி முப்பத்துமூன்றுவதாகிய இரண்டு ஸ்தோமங்களும் அமைகின்றன. அதனால் எசமானன் சாம்ராச்சியத்தை யடைகின்றான் இவ்விரண்டும் ஏனைய ஸ்தோமங்களுக்கு அதிராசனும் அதில் நம்போன்றார்கள் அதிலடங்கியிருத்தலின் என்க. இவ்வாற்றால் எசமானனும் எல்லா அரசாசாட்சும் மேலாகிய அரசனாகின்றான் என்பது.

பிராயணீய, உதயணீயம்என்னும் விசேடநாட்களிரண்டையும் விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 5

अतिरात्रावभितो भवतः परिगृहीत्यै ।

என்பது

உரை

மூன்னும் பின்னும் இரண்டு அதிராத்திரங்களாகின்றன இது பரிக்கிரதத்தின் பொருட்டாம் என்பது.

நான்காமநுவாகம்

முற்றிற்று.

तिरावाधितो भातः पितृहीनै ॥ १३ ॥ आधुन्यहाभ्याम्-
सिन्सविवधत्वाय प्रतिष्ठित्या एकत्रिंशच्च ॥ ५ ॥

இதில், வேறொரு சதுர்த்தசராத்திரங் கூறப்படுகின்றது.

அதைவிதிப்பதற்கு முன்னுரை கூறுகின்றது,

பிராமணம் 1

प्रजापतिस्सुवर्गं लोकमैत्तं देवा अन्वायन्तानादित्याश्च पशवश्चान्वायन्ते
देवा अबुवन्यान्पशूनुपाजीविष्म त इमेऽन्वाग्मन्निति तेभ्य एतं चतुर्दश-
रात्रं प्रत्यौदन्त आदित्याः पृष्ठेऽसुवर्गं लोकमाऽरोहन्त्यहाभ्यामसिंहो-
के पशून्प्रत्यौदन्पृष्ठेरादित्या अबुमिंहोके आधुन्यहाभ्यामसिन्
लोके पशवः ।

என்பது

உரை

பிரசாபதி சுவர்க்கத்திற்குச் சென்றபோது பிரசாபதியைப்பின்பற்றி எல்லாத் தேவர்களும் போனார்கள். அத்தேவர்களைப்பின்பற்றி ஆதித்தர்களும் பசுக்களுஞ்சென்றன. ஆதித்தர்களையும் பசுக்களையும்கண்டு, மனிதர்களும் யாமும் எப்பசுக்களையடைந்து பிழைப்போமோ, அப்பசுக்களும் நம்பின்னால் வந்துவிட்டன ஆதித்தர்கள் பசுக்கள் என்னுமிருவகையில் ஆதித்தர்கள் சுவர்க்கத்திற்கு ஏறுவார்களாக, பசுக்கள் மீண்டும் பூமிக்குப்போதல் வேண்டும் இதற்கு உபாயம் யாதென ஆராய்ந்து சதுர்த்தசராத்திர யாகத்தைக்கண்டு பிடித்து முறையாய் தேவர்கள் அறுட்டித்தனர். அதில், முதலாவது ஒரு அதிராத்திரம், பிறகு, சோதி, கௌ, ஆயுள் என்னும் ஆரோகணமாகிய மூன்று ராத்திரம், பிறகு, பிருஷ்டிய ஷடஹம், பிறகு, ஆயுள், கௌ, சோதி என்னும் அவரோகண மூன்று ராத்திரம். பிறகு, அதிராத்திரம் என்பன நாட்களாம்' என்றிவ்வாறு அறுட்டிக்கும்போது பிருஷ்டம் என்னும் ஆறு நாட்களில் ஆதித்தர்கள் சுவர்க்கத்தையடைந்தனர். பிரத்தியா விருத்தியுடன்கூடிய மூன்று நாளில் தேவர்களும் பசுக்களும் இவ்வுலகத்திற்குத் திரும்பி வந்து விட்டனர். அவற்றுள், ஆதித்தர்கள் பிருஷ்டங்களால் சுவர்க்கத்தையடைந்து அங்கு நல்ல சம்பந்தையடைந்தனர். பசுக்கள் மூன்று நாளில் இவ்வுலகில் நல்ல சம்பந்தையடைந்தன என்பது. பிரத்தியாவிருத்தி மீண்டுந்திரும்பு'

மற்றேந பதினாறுநாள்)

அதை இப்போது விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 2

य एवं विद्वाश्चतुर्दशरात्रमासत उभयोरेव लोकयोर्ऋधुवन्त्यसिश्वा-
मुष्मिश्च पृष्ठैरवामुष्मिँल्लोक ऋधुवन्ति इहोभ्यामस्मिँल्लोके ।

என்பது

உரை

இவ்வாறுணர்ந்து சதுர்த்தசராத்திரம் என்னும் பாகத்தைச் செய்கின்ற வன், இவ்வுலக பரஉலக சம்பத்துக்களையடைகின்றான். அதாவது பிருஷ்டத் துதி நாள்களால் பரஉலக சம்பத்தையும், மூன்று நாட்களால் இவ்வுலக சம்பத்தையுமடைகின்றான் என்பது.

ஆரோகணமாகிய முதலாவது மூன்று நாளை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 3

ज्योतिर्गौरायुरिति इहो भवतीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुरिमा-
नेव लोकानभ्यारोहन्ति ।

என்பது.

உரை

சோதிட்டோமம், கோஷ்டோமம், ஆயுஷ்டோமம் என்பன மூன்று நாட்களாம். இவைகளால் மூன்றுலகங்களையுமடைகின்றான் என்பது.

ஆறு நாட்களின் தின விசேடங்களை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 4

यदन्यतः पृष्ठानि त्युर्विविधश्च स्यान्मध्ये पृष्ठानि भवन्ति सविवधत्वा-
यौजौ वै वीर्यं पृष्ठान्योज एव वीर्यं मध्यतो दधते ।

என்பது

உரை

பிருஷ்ட நாட்கள் இரண்டுபக்கங்களிலும் இருக்கின் இருதுணிகளி லுஞ் சுமை கட்டும் தடிபோலாகும் இக்கருமம். ஆகலின், அதைப்போன் றிருப்பதற்கு நடுவில் பிருஷ்டநாட்களிருக்கல் வேண்டும். இப்பிருஷ்டம்,

164 கிருஷ்ண எகர்வேத தைத்திரீய சங்கிதை [காண்டம்-7
(மற்றொரு பதினாண்டாள்

உடம்பின் வன்மைக்கும் இந்நிரியவன்மைக்கும் காரணமாதலின் நடுவில்
அறுட்டிக்கில் நடுவில் வீரியத்தையும் வன்மையையும் வைத்ததாகின்றது
என்பது.

அந்நாட்களில், விதியால்வந்த வைநப வைராச முதலான சாமப்பாடல்களை
விலக்குதல் பொருட்டு விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 5

बृहद्रथंतराभ्यां यन्तीयं वाच रथंतरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोः
रेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याऽऽज्ञसायनी क्षुती ताभ्यामेव सुवर्गं लाकं
यन्ति ।

என்பது.

உரை

முதலாவது, மூன்றாவது, ஐந்தாவது நாட்களில் ரதந்தரம் என்னும்
பிருஷ்டத்துதி செய்தல் வேண்டும். இரண்டாவது, நான்காவது, ஆறாவது
நாட்களில் பிருகத் சாமம் என்னும் பிருஷ்டத் துதிகளைச் செய்தல் வேண்டும்.
ஏனையவற்றிற்கு உரை கூறப்பட்டது என்பது.

அவரோகணமாகிய மூன்று நாளை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 6

पराञ्चो वा एते सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति ये पराचीनानि पृष्ठान्युपय-
न्ति प्रत्यङ्म्यहो भवति प्रत्यवरूढा अथो प्रतिष्ठित्या उभयोर्लोकयो-
र्ऋध्वोत्तिष्ठन्ति ।

என்பது

உரை

முறை மாறிச் செய்யும் பிருஷ்டநாளை அறுட்டிக்கின்ற எசமானர்கள்
மீண்டும் வராத சுவர்க்கத்தையடைகின்றனர். ஆதலின், சுவர்க்கத்திலிருந்து
இறங்காதிருத்தற் பொருட்டு, ஆயுள், கோ, சோதிநெயன மாறிச் செய்யப்படு
கின்றன. மற்றும், இம்மூன்றுநாளும் இவ்வுலகப் பெருமையை யடைதற்
பொருட்டுமாகின்றன. ஆதலின், இரண்டிலகப் பெருமைகளையுமடைந்து
பெருமையுடனிருக்கின்றான் என்பது.

நாட்கள்கொண்ட எண் புகழப்படுகின்றது.

பிராமணம் 7

चतुर्दशैतास्तासां या दश दशाक्षरा विराड्ज्ञं विराड्विराजैवान्नाद्यमव
रुन्धते याश्चतस्रश्चतस्रो दिशोदिक्ष्वेव मति तिष्ठन्ति ।

என்பது

சதுர்த்தச நாட்களுள் பதினான்கு இரவுகளிருக்கின்றன. அவ்விரவுகளூள், பத்து இரவுகள் பத்து எழுத்துக்கள கொண்ட விராட் சந்தவாயிலாக உணவுப் பொருளைக் கொடுக்கின்றன. மேலேயுள்ள நான்கு இரவுகளும் எண்ணுப்பால் நான்கு திக்குக்களிலும் பெருமையை யுண்டாக்குகின்றன என்பது.

பிராமணிய உதயனீயங்களை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 8

अतिरात्रावमितो भवतः परिग्रहीत्यै ।

என்பது.

உரை

இரண்டு பக்கங்களிமுள்ள அதிராத்திரங்களிரண்டும் பரிக்கிரகணத்தின் பொருட்டு ஆகின்றன என்பது.

ஐந்தாம் அநுவாகம்
முற்றிற்று

ஏழாங் காண்டம் முன்றும் பிரபாடகம்

ஆறாவது அநுவாகம்

இரண்டு பஞ்சாதிக்குமேல் ஒரு பதத்தைக் கொண்டது.

பஞ்சதசராத்திரத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்.

इन्द्रो वै सदङ्देवताभिरासीत्स न व्यावृत्तमगच्छत्स प्रजापति-
मुपाधावत्तसा एत पञ्चदशरात्रं प्रायच्छत्तमाऽहरत्तेनायजत ततो
वै सोऽन्याभिर्देवताभिर्व्यावृत्तमगच्छद्य एवं विद्वांसः पञ्चदश-

रात्रमासते व्यावृत्तमेव पाप्मना आतृव्येण गच्छन्ति ज्योतेर्गौरायु-
रिति ज्यहो भवतीत्यं वाच ज्योतिरन्तरिक्षम् ॥ १४ ॥ गौरमावायु-
रेवेव लोकेषु प्रति तिष्ठन्त्यसन्नं वा एतद्यदच्छन्दोमं यच्छन्दोमा
भवन्ति तेन सन्नं देवता एव पृष्ठैरव रुन्धते पशूच्छन्दोमैरोजो वै
वीर्यं' पृष्ठानि पशवश्छन्दोमा ओजस्येव वीर्यं' पशुषु प्रति तिष्ठन्ति
पञ्चदशरात्रो भवति पञ्चदशो वज्रो वज्रमेव आतृव्येभ्यः प्र हर-
न्त्यतिरात्रावभितो भवत इन्द्रियस्य परिगृहीत्यै ॥ १५ ॥ अन्त-
रिक्षमिन्द्रियस्यैकं च ॥ ६ ॥

இதில் பதினைந்து நாள் கொண்டயாகங் கூறப்படுகின்றது.

அதை விக்கிங்.

பிராமணம் 1

इन्द्रो वै सङ्देवतामिरासीत्स न व्यावृतमगच्छत्स प्रजापतिमुपाधाव-
त्तस्मा एतं पञ्चदशरात्रं प्रायच्छत्तत्पञ्चदशरात्रेनायजत ततो वै सोऽन्या-
मिदं देवताभिर्व्यावृतमगच्छद्य एवं विद्वांसः पञ्चदशरात्रमासते व्या-
वृतमेव पाप्मना भ्रातृव्येण गच्छन्ति ।

என்பது.

உரை

இந்தான், தேவர்கட்கு இறைவனுயிருந்தும் எல்லாத் தேவர்களைப் போன்று இருந்தனையல்லவாது அவர்களினும் வேறும் தனிப் பெருமையுடையோனாயிருந்திலன். பிரகு, பிரமனையடைந்து அவன்பால் உபதேசம் பெற்று பதினைந்து இரவுகள் கொண்ட யாகஞ் செய்து தேவர்களினின்று தனிப்பெருமையை யடைந்தான். அவ்வாறே, இத்தன்மையை யுணர்ந்து செய்கின்றவர்களும், பாவத்தினின்றும் பகைவனிலிருந்தும் விடுபட்டிருக்கின்றார்கள் என்பது.

அதில், ஒரு முன்று நாளை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 2

ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहो भवतीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुरे-
वैव लोकेषु प्रति तिष्ठन्ति ।

என்பது

உரை

சோதி, தொ, ஆயுள் என்பன மூன்றுகூறாள். இவைகளால் முறையே மூன்றுலகங்களிலும் பெருமையை யடைகின்றார்கள் என்பது.

நான்த சந்தங்கனையுடைய பிருஷ்டியத்தையும், ஷடஷத்தையும் விதிக்கின்றது

பிராமணம் 3

असत्रं वा एतद्यद्वृन्दोमं यद्वृन्दोमा भवन्ति तेन सत्रं देवता एव पृष्ठैरव-
रुन्धते पशून्वृन्दोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानि पशवश्चन्द्रोमा ओजस्येववीर्यं
पशुषु प्रति तिष्ठन्ति ।

என்பது

உரை

இங்கு, சந்தஸ்தோமங்களின்றிய சத்திரத்தைப் பழிப்பதில் கருத்திலை மற்றோ, சந்தோமங்களையுடையவைகளைப் புகழ்வதில் கருத்தாம். சந்தோம மின்றியது சத்திரமாகாத சந்தோமமுடையதே சத்திரமாம். மற்றும், பிருஷ்டமென்னும் நாட்களால் தேவதைகளையடைகின்றார்கள். சந்தோம நான் கால் பசுக்களையடைகின்றார்கள். பிருஷ்டம் ஆறுகளும் வன்மை விரியவடிவ மாதலால், அவ்விரண்டின் அறுட்டானத்தால் விரியம் வன்மை முதலான வைகளையடைகின்றான். ஆதலின், பிருஷ்டிய ஆறு, சந்தோம நாட்களும் அறுட்டிக்கத் தக்கவைகள் என்பது.

கீதுவிலுள்ள நாளின் எண்ணைப் புகழ்கின்றது.

பிராமணம் 4

पञ्चदशरात्रो भवति पञ्चदशो वज्रो वज्रमेव आतृष्येभ्यः प्रहरन्ति ।

என்பது

(மற்றோடு பதினைந்துநாள்

உரை

பதினைந்து இரவுகளாகின்றன. பதினைந்து ஸ்தோமமும் துன்பகாரண
யாதலின் வச்சிராமம். இவ்வாற்றால் இதை அதுபடிக்கின்றவன் பனகவர்க
ளின் பொருட்டு வச்சிராயுதத்தை ஏவுகின்றவனாகின்றான் என்பது.

பிராமணீய உதயஸீயங்களை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 5

अतिरात्रावभितो भवत इन्द्रियस्य परिग्रहीत्यै ।

என்பது

உரை

இருபுறங்களும் அதிகாத்திரங்களாகின்றன. இது இங்கிரியத்தைக்
கிரகித்தற் பொருட்டாம் என்பது.

ஆரூவது அநுவாகம்

முற்றிற்று

ஏழாங் காண்டம் மூன்றாம் பிரபாடகம்

ஏழாவது அநுவாகம்

கான்கு பஞ்சாதிக்குமேல் இரண்டு பதங்களைக்கொண்டது.

மற்றோடு பஞ்சதசராத்திரத்தைக்கூறும் பிராமணங்கள்

इन्द्रो वै शिथिल इवाप्रतिष्ठित आसीत्सोऽसुरेभ्योऽविमेत्स प्र-
जापतिमुपाधावत्तसां एतं पञ्चदशरात्रं वज्रं प्रायच्छतेनासुरान्परा-
भाव्य विजित्य श्रियमगच्छदग्निष्टुतां पाप्मानं निरदहत पञ्चदश-
रात्रेणौजो बलमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्धत्त य एवं विद्वांसः पञ्च-
दशरात्रमासते आतृव्यानेव पराभाव्य विजित्य श्रियं गच्छन्त्यग्नि-
ष्टुतां पाप्मानं निः ॥ १६ ॥ दहन्ते पञ्चदशरात्रेणौजो बलमिन्द्रियं
वीर्यमात्मन्धत्त एता एव पशव्याः पञ्चदश वा अर्धमासस्य रात्र-

யோ¹ர்த்த²மா³ச⁴ஸ்⁵வ⁶த்⁷ச⁸ர⁹ ஆ¹⁰ப்ய¹¹தே¹² ச¹³வ¹⁴த்¹⁵ச¹⁶ர¹⁷ ப¹⁸ச¹⁹வோ²⁰ஸு²¹நு²²ப்²³ ஜ²⁴ய²⁵ந²⁶தே²⁷ த²⁸ஸா²⁹-
 த்³⁰ப³¹த்ய³²வா³³ ஏ³⁴தா³⁵ ஏ³⁶வ³⁷ ச³⁸ு³⁹வ⁴⁰ர்த்த⁴¹ய⁴²ஃ⁴³ ப⁴⁴ச⁴⁵த்⁴⁶த⁴⁷ச⁴⁸ வா⁴⁹ அ⁵⁰ர்த்த⁵¹மா⁵²ச⁵³ஸ்ய⁵⁴ ரா⁵⁵த்⁵⁶ர⁵⁷யோ⁵⁸ர்த்த-
 மா⁵⁹ச⁶⁰த்ய⁶¹ஸ்⁶²வ⁶³த்⁶⁴ச⁶⁵ர⁶⁶ ஆ⁶⁷ப்ய⁶⁸தே⁶⁹ ச⁷⁰வ⁷¹த்⁷²ச⁷³ர⁷⁴ஸு⁷⁵வ⁷⁶ர்த்த⁷⁷மோ⁷⁸ லோ⁷⁹க⁸⁰ஸ்த⁸¹ஸா⁸²த்⁸³சு⁸⁴வ⁸⁵ர்த்த⁸⁶யோ⁸⁷-
 நி⁸⁸ர்த்த⁸⁹மோ⁹⁰ர⁹¹யு⁹²ரி⁹³தி⁹⁴ ஜ்ய⁹⁵ஹோ⁹⁶ ப⁹⁷வ⁹⁸தீ⁹⁹ய¹⁰⁰ம்¹⁰¹ வா¹⁰²வ¹⁰³ ஜ்யோ¹⁰⁴தி¹⁰⁵ர¹⁰⁶ந்¹⁰⁷தாரி¹⁰⁸க்ஷ¹⁰⁹ம்¹¹⁰ ॥ 17 ॥
 மோ¹¹¹ர்த்த¹¹²மா¹¹³வ¹¹⁴யு¹¹⁵ரி¹¹⁶மா¹¹⁷நே¹¹⁸வ¹¹⁹ லோ¹²⁰கா¹²¹ந¹²²ம¹²³யோ¹²⁴ரோ¹²⁵ஹ¹²⁶ந்¹²⁷தி¹²⁸ ய¹²⁹த¹³⁰ந்ய¹³¹த¹³²ஃ¹³³ ப¹³⁴ு¹³⁵ஷ்டா¹³⁶நி¹³⁷ ஸு¹³⁸வி¹³⁹வி¹⁴⁰-
 வ¹⁴¹த¹⁴²ஸ்ய¹⁴³ந¹⁴⁴ம¹⁴⁵த்யே¹⁴⁶ ப¹⁴⁷ு¹⁴⁸ஷ்டா¹⁴⁹நி¹⁵⁰ ப¹⁵¹வ¹⁵²ந்¹⁵³தி¹⁵⁴ ச¹⁵⁵வி¹⁵⁶வ¹⁵⁷த¹⁵⁸வ¹⁵⁹ய¹⁶⁰யோ¹⁶¹ஜோ¹⁶² வ¹⁶³ை¹⁶⁴ வ¹⁶⁵ீ¹⁶⁶ர்த்த¹⁶⁷ய¹⁶⁸ம்¹⁶⁹ ம¹⁷⁰த்ய¹⁷¹த¹⁷²த¹⁷³த¹⁷⁴த¹⁷⁵த¹⁷⁶த¹⁷⁷த¹⁷⁸த¹⁷⁹த¹⁸⁰த¹⁸¹த¹⁸²த¹⁸³த¹⁸⁴த¹⁸⁵த¹⁸⁶த¹⁸⁷த¹⁸⁸த¹⁸⁹த¹⁹⁰த¹⁹¹த¹⁹²த¹⁹³த¹⁹⁴த¹⁹⁵த¹⁹⁶த¹⁹⁷த¹⁹⁸த¹⁹⁹த²⁰⁰த²⁰¹த²⁰²த²⁰³த²⁰⁴த²⁰⁵த²⁰⁶த²⁰⁷த²⁰⁸த²⁰⁹த²¹⁰த²¹¹த²¹²த²¹³த²¹⁴த²¹⁵த²¹⁶த²¹⁷த²¹⁸த²¹⁹த²²⁰த²²¹த²²²த²²³த²²⁴த²²⁵த²²⁶த²²⁷த²²⁸த²²⁹த²³⁰த²³¹த²³²த²³³த²³⁴த²³⁵த²³⁶த²³⁷த²³⁸த²³⁹த²⁴⁰த²⁴¹த²⁴²த²⁴³த²⁴⁴த²⁴⁵த²⁴⁶த²⁴⁷த²⁴⁸த²⁴⁹த²⁵⁰த²⁵¹த²⁵²த²⁵³த²⁵⁴த²⁵⁵த²⁵⁶த²⁵⁷த²⁵⁸த²⁵⁹த²⁶⁰த²⁶¹த²⁶²த²⁶³த²⁶⁴த²⁶⁵த²⁶⁶த²⁶⁷த²⁶⁸த²⁶⁹த²⁷⁰த²⁷¹த²⁷²த²⁷³த²⁷⁴த²⁷⁵த²⁷⁶த²⁷⁷த²⁷⁸த²⁷⁹த²⁸⁰த²⁸¹த²⁸²த²⁸³த²⁸⁴த²⁸⁵த²⁸⁶த²⁸⁷த²⁸⁸த²⁸⁹த²⁹⁰த²⁹¹த²⁹²த²⁹³த²⁹⁴த²⁹⁵த²⁹⁶த²⁹⁷த²⁹⁸த²⁹⁹த³⁰⁰த³⁰¹த³⁰²த³⁰³த³⁰⁴த³⁰⁵த³⁰⁶த³⁰⁷த³⁰⁸த³⁰⁹த³¹⁰த³¹¹த³¹²த³¹³த³¹⁴த³¹⁵த³¹⁶த³¹⁷த³¹⁸த³¹⁹த³²⁰த³²¹த³²²த³²³த³²⁴த³²⁵த³²⁶த³²⁷த³²⁸த³²⁹த³³⁰த³³¹த³³²த³³³த³³⁴த³³⁵த³³⁶த³³⁷த³³⁸த³³⁹த³⁴⁰த³⁴¹த³⁴²த³⁴³த³⁴⁴த³⁴⁵த³⁴⁶த³⁴⁷த³⁴⁸த³⁴⁹த³⁵⁰த³⁵¹த³⁵²த³⁵³த³⁵⁴த³⁵⁵த³⁵⁶த³⁵⁷த³⁵⁸த³⁵⁹த³⁶⁰த³⁶¹த³⁶²த³⁶³த³⁶⁴த³⁶⁵த³⁶⁶த³⁶⁷த³⁶⁸த³⁶⁹த³⁷⁰த³⁷¹த³⁷²த³⁷³த³⁷⁴த³⁷⁵த³⁷⁶த³⁷⁷த³⁷⁸த³⁷⁹த³⁸⁰த³⁸¹த³⁸²த³⁸³த³⁸⁴த³⁸⁵த³⁸⁶த³⁸⁷த³⁸⁸த³⁸⁹த³⁹⁰த³⁹¹த³⁹²த³⁹³த³⁹⁴த³⁹⁵த³⁹⁶த³⁹⁷த³⁹⁸த³⁹⁹த⁴⁰⁰த⁴⁰¹த⁴⁰²த⁴⁰³த⁴⁰⁴த⁴⁰⁵த⁴⁰⁶த⁴⁰⁷த⁴⁰⁸த⁴⁰⁹த⁴¹⁰த⁴¹¹த⁴¹²த⁴¹³த⁴¹⁴த⁴¹⁵த⁴¹⁶த⁴¹⁷த⁴¹⁸த⁴¹⁹த⁴²⁰த⁴²¹த⁴²²த⁴²³த⁴²⁴த⁴²⁵த⁴²⁶த⁴²⁷த⁴²⁸த⁴²⁹த⁴³⁰த⁴³¹த⁴³²த⁴³³த⁴³⁴த⁴³⁵த⁴³⁶த⁴³⁷த⁴³⁸த⁴³⁹த⁴⁴⁰த⁴⁴¹த⁴⁴²த⁴⁴³த⁴⁴⁴த⁴⁴⁵த⁴⁴⁶த⁴⁴⁷த⁴⁴⁸த⁴⁴⁹த⁴⁵⁰த⁴⁵¹த⁴⁵²த⁴⁵³த⁴⁵⁴த⁴⁵⁵த⁴⁵⁶த⁴⁵⁷த⁴⁵⁸த⁴⁵⁹த⁴⁶⁰த⁴⁶¹த⁴⁶²த⁴⁶³த⁴⁶⁴த⁴⁶⁵த⁴⁶⁶த⁴⁶⁷த⁴⁶⁸த⁴⁶⁹த⁴⁷⁰த⁴⁷¹த⁴⁷²த⁴⁷³த⁴⁷⁴த⁴⁷⁵த⁴⁷⁶த⁴⁷⁷த⁴⁷⁸த⁴⁷⁹த⁴⁸⁰த⁴⁸¹த⁴⁸²த⁴⁸³த⁴⁸⁴த⁴⁸⁵த⁴⁸⁶த⁴⁸⁷த⁴⁸⁸த⁴⁸⁹த⁴⁹⁰த⁴⁹¹த⁴⁹²த⁴⁹³த⁴⁹⁴த⁴⁹⁵த⁴⁹⁶த⁴⁹⁷த⁴⁹⁸த⁴⁹⁹த⁵⁰⁰த⁵⁰¹த⁵⁰²த⁵⁰³த⁵⁰⁴த⁵⁰⁵த⁵⁰⁶த⁵⁰⁷த⁵⁰⁸த⁵⁰⁹த⁵¹⁰த⁵¹¹த⁵¹²த⁵¹³த⁵¹⁴த⁵¹⁵த⁵¹⁶த⁵¹⁷த⁵¹⁸த⁵¹⁹த⁵²⁰த⁵²¹த⁵²²த⁵²³த⁵²⁴த⁵²⁵த⁵²⁶த⁵²⁷த⁵²⁸த⁵²⁹த⁵³⁰த⁵³¹த⁵³²த⁵³³த⁵³⁴த⁵³⁵த⁵³⁶த⁵³⁷த⁵³⁸த⁵³⁹த⁵⁴⁰த⁵⁴¹த⁵⁴²த⁵⁴³த⁵⁴⁴த⁵⁴⁵த⁵⁴⁶த⁵⁴⁷த⁵⁴⁸த⁵⁴⁹த⁵⁵⁰த⁵⁵¹த⁵⁵²த⁵⁵³த⁵⁵⁴த⁵⁵⁵த⁵⁵⁶த⁵⁵⁷த⁵⁵⁸த⁵⁵⁹த⁵⁶⁰த⁵⁶¹த⁵⁶²த⁵⁶³த⁵⁶⁴த⁵⁶⁵த⁵⁶⁶த⁵⁶⁷த⁵⁶⁸த⁵⁶⁹த⁵⁷⁰த⁵⁷¹த⁵⁷²த⁵⁷³த⁵⁷⁴த⁵⁷⁵த⁵⁷⁶த⁵⁷⁷த⁵⁷⁸த⁵⁷⁹த⁵⁸⁰த⁵⁸¹த⁵⁸²த⁵⁸³த⁵⁸⁴த⁵⁸⁵த⁵⁸⁶த⁵⁸⁷த⁵⁸⁸த⁵⁸⁹த⁵⁹⁰த⁵⁹¹த⁵⁹²த⁵⁹³த⁵⁹⁴த⁵⁹⁵த⁵⁹⁶த⁵⁹⁷த⁵⁹⁸த⁵⁹⁹த⁶⁰⁰த⁶⁰¹த⁶⁰²த⁶⁰³த⁶⁰⁴த⁶⁰⁵த⁶⁰⁶த⁶⁰⁷த⁶⁰⁸த⁶⁰⁹த⁶¹⁰த⁶¹¹த⁶¹²த⁶¹³த⁶¹⁴த⁶¹⁵த⁶¹⁶த⁶¹⁷த⁶¹⁸த⁶¹⁹த⁶²⁰த⁶²¹த⁶²²த⁶²³த⁶²⁴த⁶²⁵த⁶²⁶த⁶²⁷த⁶²⁸த⁶²⁹த⁶³⁰த⁶³¹த⁶³²த⁶³³த⁶³⁴த⁶³⁵த⁶³⁶த⁶³⁷த⁶³⁸த⁶³⁹த⁶⁴⁰த⁶⁴¹த⁶⁴²த⁶⁴³த⁶⁴⁴த⁶⁴⁵த⁶⁴⁶த⁶⁴⁷த⁶⁴⁸த⁶⁴⁹த⁶⁵⁰த⁶⁵¹த⁶⁵²த⁶⁵³த⁶⁵⁴த⁶⁵⁵த⁶⁵⁶த⁶⁵⁷த⁶⁵⁸த⁶⁵⁹த⁶⁶⁰த⁶⁶¹த⁶⁶²த⁶⁶³த⁶⁶⁴த⁶⁶⁵த⁶⁶⁶த⁶⁶⁷த⁶⁶⁸த⁶⁶⁹த⁶⁷⁰த⁶⁷¹த⁶⁷²த⁶⁷³த⁶⁷⁴த⁶⁷⁵த⁶⁷⁶த⁶⁷⁷த⁶⁷⁸த⁶⁷⁹த⁶⁸⁰த⁶⁸¹த⁶⁸²த⁶⁸³த⁶⁸⁴த⁶⁸⁵த⁶⁸⁶த⁶⁸⁷த⁶⁸⁸த⁶⁸⁹த⁶⁹⁰த⁶⁹¹த⁶⁹²த⁶⁹³த⁶⁹⁴த⁶⁹⁵த⁶⁹⁶த⁶⁹⁷த⁶⁹⁸த⁶⁹⁹த⁷⁰⁰த⁷⁰¹த⁷⁰²த⁷⁰³த⁷⁰⁴த⁷⁰⁵த⁷⁰⁶த⁷⁰⁷த⁷⁰⁸த⁷⁰⁹த⁷¹⁰த⁷¹¹த⁷¹²த⁷¹³த⁷¹⁴த⁷¹⁵த⁷¹⁶த⁷¹⁷த⁷¹⁸த⁷¹⁹த⁷²⁰த⁷²¹த⁷²²த⁷²³த⁷²⁴த⁷²⁵த⁷²⁶த⁷²⁷த⁷²⁸த⁷²⁹த⁷³⁰த⁷³¹த⁷³²த⁷³³த⁷³⁴த⁷³⁵த⁷³⁶த⁷³⁷த⁷³⁸த⁷³⁹த⁷⁴⁰த⁷⁴¹த⁷⁴²த⁷⁴³த⁷⁴⁴த⁷⁴⁵த⁷⁴⁶த⁷⁴⁷த⁷⁴⁸த⁷⁴⁹த⁷⁵⁰த⁷⁵¹த⁷⁵²த⁷⁵³த⁷⁵⁴த⁷⁵⁵த⁷⁵⁶த⁷⁵⁷த⁷⁵⁸த⁷⁵⁹த⁷⁶⁰த⁷⁶¹த⁷⁶²த⁷⁶³த⁷⁶⁴த⁷⁶⁵த⁷⁶⁶த⁷⁶⁷த⁷⁶⁸த⁷⁶⁹த⁷⁷⁰த⁷⁷¹த⁷⁷²த⁷⁷³த⁷⁷⁴த⁷⁷⁵த⁷⁷⁶த⁷⁷⁷த⁷⁷⁸த⁷⁷⁹த⁷⁸⁰த⁷⁸¹த⁷⁸²த⁷⁸³த⁷⁸⁴த⁷⁸⁵த⁷⁸⁶த⁷⁸⁷த⁷⁸⁸த⁷⁸⁹த⁷⁹⁰த⁷⁹¹த⁷⁹²த⁷⁹³த⁷⁹⁴த⁷⁹⁵த⁷⁹⁶த⁷⁹⁷த⁷⁹⁸த⁷⁹⁹த⁸⁰⁰த⁸⁰¹த⁸⁰²த⁸⁰³த⁸⁰⁴த⁸⁰⁵த⁸⁰⁶த⁸⁰⁷த⁸⁰⁸த⁸⁰⁹த⁸¹⁰த⁸¹¹த⁸¹²த⁸¹³த⁸¹⁴த⁸¹⁵த⁸¹⁶த⁸¹⁷த⁸¹⁸த⁸¹⁹த⁸²⁰த⁸²¹த⁸²²த⁸²³த⁸²⁴த⁸²⁵த⁸²⁶த⁸²⁷த⁸²⁸த⁸²⁹த⁸³⁰த⁸³¹த⁸³²த⁸³³த⁸³⁴த⁸³⁵த⁸³⁶த⁸³⁷த⁸³⁸த⁸³⁹த⁸⁴⁰த⁸⁴¹த⁸⁴²த⁸⁴³த⁸⁴⁴த⁸⁴⁵த⁸⁴⁶த⁸⁴⁷த⁸⁴⁸த⁸⁴⁹த⁸⁵⁰த⁸⁵¹த⁸⁵²த⁸⁵³த⁸⁵⁴த⁸⁵⁵த⁸⁵⁶த⁸⁵⁷த⁸⁵⁸த⁸⁵⁹த⁸⁶⁰த⁸⁶¹த⁸⁶²த⁸⁶³த⁸⁶⁴த⁸⁶⁵த⁸⁶⁶த⁸⁶⁷த⁸⁶⁸த⁸⁶⁹த⁸⁷⁰த⁸⁷¹த⁸⁷²த⁸⁷³த⁸⁷⁴த⁸⁷⁵த⁸⁷⁶த⁸⁷⁷த⁸⁷⁸த⁸⁷⁹த⁸⁸⁰த⁸⁸¹த⁸⁸²த⁸⁸³த⁸⁸⁴த⁸⁸⁵த⁸⁸⁶த⁸⁸⁷த⁸⁸⁸த⁸⁸⁹த⁸⁹⁰த⁸⁹¹த⁸⁹²த⁸⁹³த⁸⁹⁴த⁸⁹⁵த⁸⁹⁶த⁸⁹⁷த⁸⁹⁸த⁸⁹⁹த⁹⁰⁰த⁹⁰¹த⁹⁰²த⁹⁰³த⁹⁰⁴த⁹⁰⁵த⁹⁰⁶த⁹⁰⁷த⁹⁰⁸த⁹⁰⁹த⁹¹⁰த⁹¹¹த⁹¹²த⁹¹³த⁹¹⁴த⁹¹⁵த⁹¹⁶த⁹¹⁷த⁹¹⁸த⁹¹⁹த⁹²⁰த⁹²¹த⁹²²த⁹²³த⁹²⁴த⁹²⁵த⁹²⁶த⁹²⁷த⁹²⁸த⁹²⁹த⁹³⁰த⁹³¹த⁹³²த⁹³³த⁹³⁴த⁹³⁵த⁹³⁶த⁹³⁷த⁹³⁸த⁹³⁹த⁹⁴⁰த⁹⁴¹த⁹⁴²த⁹⁴³த⁹⁴⁴த⁹⁴⁵த⁹⁴⁶த⁹⁴⁷த⁹⁴⁸த⁹⁴⁹த⁹⁵⁰த⁹⁵¹த⁹⁵²த⁹⁵³த⁹⁵⁴த⁹⁵⁵த⁹⁵⁶த⁹⁵⁷த⁹⁵⁸த⁹⁵⁹த⁹⁶⁰த⁹⁶¹த⁹⁶²த⁹⁶³த⁹⁶⁴த⁹⁶⁵த⁹⁶⁶த⁹⁶⁷த⁹⁶⁸த⁹⁶⁹த⁹⁷⁰த⁹⁷¹த⁹⁷²த⁹⁷³த⁹⁷⁴த⁹⁷⁵த⁹⁷⁶த⁹⁷⁷த⁹⁷⁸த⁹⁷⁹த⁹⁸⁰த⁹⁸¹த⁹⁸²த⁹⁸³த⁹⁸⁴த⁹⁸⁵த⁹⁸⁶த⁹⁸⁷த⁹⁸⁸த⁹⁸⁹த⁹⁹⁰த⁹⁹¹த⁹⁹²த⁹⁹³த⁹⁹⁴த⁹⁹⁵த⁹⁹⁶த⁹⁹⁷த⁹⁹⁸த⁹⁹⁹த¹⁰⁰⁰த¹⁰⁰¹த¹⁰⁰²த¹⁰⁰³த¹⁰⁰⁴த¹⁰⁰⁵த¹⁰⁰⁶த¹⁰⁰⁷த¹⁰⁰⁸த¹⁰⁰⁹த¹⁰¹⁰த¹⁰¹¹த¹⁰¹²த¹⁰¹³த¹⁰¹⁴த¹⁰¹⁵த¹⁰¹⁶த¹⁰¹⁷த¹⁰¹⁸த¹⁰¹⁹த¹⁰²⁰த¹⁰²¹த¹⁰²²த¹⁰²³த¹⁰²⁴த¹⁰²⁵த¹⁰²⁶த¹⁰²⁷த¹⁰²⁸த¹⁰²⁹த¹⁰³⁰த¹⁰³¹த¹⁰³²த¹⁰³³த¹⁰³⁴த¹⁰³⁵த¹⁰³⁶த¹⁰³⁷த¹⁰³⁸த¹⁰³⁹த¹⁰⁴⁰த¹⁰⁴¹த¹⁰⁴²த¹⁰⁴³த¹⁰⁴⁴த¹⁰⁴⁵த¹⁰⁴⁶த¹⁰⁴⁷த¹⁰⁴⁸த¹⁰⁴⁹த¹⁰⁵⁰த¹⁰⁵¹த¹⁰⁵²த¹⁰⁵³த¹⁰⁵⁴த¹⁰⁵⁵த¹⁰⁵⁶த¹⁰⁵⁷த¹⁰⁵⁸த¹⁰⁵⁹த¹⁰⁶⁰த¹⁰⁶¹த¹⁰⁶²த¹⁰⁶³த¹⁰⁶⁴த¹⁰⁶⁵த¹⁰⁶⁶த¹⁰⁶⁷த¹⁰⁶⁸த¹⁰⁶⁹த¹⁰⁷⁰த¹⁰⁷¹த¹⁰⁷²த¹⁰⁷³த¹⁰⁷⁴த¹⁰⁷⁵த¹⁰⁷⁶த¹⁰⁷⁷த¹⁰⁷⁸த¹⁰⁷⁹த¹⁰⁸⁰த¹⁰⁸¹த¹⁰⁸²த¹⁰⁸³த¹⁰⁸⁴த¹⁰⁸⁵த¹⁰⁸⁶த¹⁰⁸⁷த¹⁰⁸⁸த¹⁰⁸⁹த¹⁰⁹⁰த¹⁰⁹¹த¹⁰⁹²த¹⁰⁹³த¹⁰⁹⁴த¹⁰⁹⁵த¹⁰⁹⁶த¹⁰⁹⁷த¹⁰⁹⁸த¹⁰⁹⁹த¹¹⁰⁰த¹¹⁰¹த¹¹⁰²த¹¹⁰³த¹¹⁰⁴த¹¹⁰⁵த¹¹⁰⁶த¹¹⁰⁷த¹¹⁰⁸த¹¹⁰⁹த¹¹¹⁰த¹¹¹¹த¹¹¹²த¹¹¹³த¹¹¹⁴த¹¹¹⁵த¹¹¹⁶த¹¹¹⁷த¹¹¹⁸த¹¹¹⁹த¹¹²⁰த¹¹²¹த¹¹²²த¹¹²³த¹¹²⁴த¹¹²⁵த¹¹²⁶த¹¹²⁷த¹¹²⁸த¹¹²⁹த¹¹³⁰த¹¹³¹த¹¹³²த¹¹³³த¹¹³⁴த¹¹³⁵த¹¹³⁶த¹¹³⁷த¹¹³⁸த¹¹³⁹த¹¹⁴⁰த¹¹⁴¹த¹¹⁴²த¹¹⁴³த¹¹⁴⁴த¹¹⁴⁵த¹¹⁴⁶த¹¹⁴⁷த¹¹⁴⁸த¹¹⁴⁹த¹¹⁵⁰த¹¹⁵¹த¹¹⁵²த¹¹⁵³த¹¹⁵⁴த¹¹⁵⁵த¹¹⁵⁶த¹¹⁵⁷த¹¹⁵⁸த¹¹⁵⁹த¹¹⁶⁰த¹¹⁶¹த¹¹⁶²த¹¹⁶³த¹¹⁶⁴த¹¹⁶⁵த¹¹⁶⁶த¹¹⁶⁷த¹¹⁶⁸த¹¹⁶⁹த¹¹⁷⁰த¹¹⁷¹த¹¹⁷²த¹¹⁷³த¹¹⁷⁴த¹¹⁷⁵த¹¹⁷⁶த¹¹⁷⁷த¹¹⁷⁸த¹¹⁷⁹த¹¹⁸⁰த¹¹⁸¹த¹¹⁸²த¹¹⁸³த¹¹⁸⁴த¹¹⁸⁵த¹¹⁸⁶த¹¹⁸⁷த¹¹⁸⁸த¹¹⁸⁹த¹¹⁹⁰த¹¹⁹¹த¹¹⁹²த¹¹⁹³த¹¹⁹⁴த¹¹⁹⁵த¹¹⁹⁶த¹¹⁹⁷த¹¹⁹⁸த¹¹⁹⁹த¹²⁰

உரை.

ஒருந்கால் இந்நிகரன் வன்மைகுன்றியவனாய் போரிடமுடியாமல் தனித் தொருவனாயும் வறமையுடையவனாயும் உட்காருதற்கு ஓரிடமுமின்றியிருந்த னன்பிறகு, அவன், அகரர்கட்டுப்பயந்து கொண்டு பிரசாபதியின் உப தேசத்தால்மேவ்வரும் பஞ்சதசராத்திர யாகத்தைச் செய்து அகரர்களைத் தேற்கடித்து சம்பத்தையடைந்தான். மற்றும் இவ்வேள்வியின் 'அக்கி' னிஷ்டுத், என்னும் இரண்டாவது நாளால் இளைத்துப் போனதற்குக் காரணமாகிய பாவமுழுதையும் போக்கினன். எஞ்சிய பஞ்சதசராத்திரத்தால் வன்மைக்குக் காரணமாகிய ஏழாந்தாவையும், உடம்பின்வன்மையையும் இந்திரியங்களின் வன்மையையும் பேரில் உற்சாகதையுந் தேடிக்கொண்ட னன் என்பது.

இதையுணர்த்தவர்களைப் புத்திக்கிறது

பிராமணம் 2

य एवं विद्वांसः पञ्चदशरात्रमासते भ्रातृव्यानेव पराभास्य विजित्य
थ्रियं गच्छन्त्यग्निं ता पाप्मानं निर्दहन्ते पञ्चदशरात्रेणौजो बलमि-
न्द्रियं वीर्यमामन्दयते ।

என்பது

உரை

இத்தன்மையை யுணர்ந்து பஞ்சதசராத்திரயாகத்தைச் செய்கின்றவர்கள் பகைவனைவென்று சம்பத்தையடைகின்றார்கள். எவ்வாற்றாலெனின்? அக்கி னிஷ்டுத் என்னும் இரண்டாம் நாளால் பாவமுழுதையும் போக்குகின்றார்கள். எஞ்சிய பஞ்சதசராத்திரத்தால் வீரியம் வன்மை முதலியவைகளை யடை கின்றார்கள் என்பது.

இவ்வேள்வியிலுள்ள பதினைந்து இரவுகளைப் புத்திக்கிறது,

பிராமணம் 3

एता एव पशव्याः पञ्चदश वा अर्धमासस्य रात्रयोऽर्धमासशस्स्वत्सर
आप्यते संवत्सरं पशवोऽनुप्रजायन्ते तस्मा पशव्याः ।

என்பது.

உரை

இவ்வீவள்வியிலுள்ள இரவுகள் பசுக்கட்கு இனியவைகள், பசுக்களை யடையக் காரணமாதலின்என்க. என்னை? ஒருமாதத்தின் பாதிக்குபதினேந்து இரவுகள் அப்பாதி மாதமும் முறை ஒருவருடமாய் விடுகின்றது பசுக்களும் ஒருவருடம் கருப்பத்திலிருந்து பிறக்கின்றன. ஆதலின் எண்ணிக்கைவாயிலாக இரவுகள் பசுக்கட்குக் காரணங்களாகின்றன என்பது.

மீண்டும் மந்திரேநவாயால் புகழ்கின்றது,

பிராமணம் 4

एता एव सुवर्ग्याः पञ्चदश वा अर्धमासस्य रात्रयोऽर्धमासस्यसंवत्सर
आप्यते संवत्सरस्सुवर्गो लोकस्तस्मात्सुवर्ग्याः ।

என்பது.

உரை

இப் பதினேந்து இரவுகளும் சுவர்க்கத்திற்கு அறுகூலங்கள் பாதிமாதத் தின் பதினேந்து இரவுகள் முறையாய் எண்வாயிலாக வருடமாகும்போது அவ்வருடம் வசந்தகாலசோதிட்டோம அதுட்டானவாயிலாக சுவர்க்கத்தையடைவதற்குக்காரணமாம். ஆதலின், இவ்விரவுகள் சுவர்க்கத்தின்பொருட்டு நல்லவைகளாகின்றன என்பது.

இனி நாள்விசேடங்களை விதித்தல்வேண்டும்; அதில், அக்கிவிஷ்டுத், என்னு மோதநாளானது துதிக்கோண்டு விதியையுதித்துக்கோள்ளத்தகுந்ததாம் அதன்விஷயம் முன்கூறப்பட்டது. அதற்குமேல் முன்றுநாட்கள் விதிக்கப்படுகின்றன.

பிராமணம் 5

ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहो भवतीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुरि-
मानेव लोकानभ्यारोहन्ति ।

என்பது.

உரை

சோதி, நெள, ஆயுள் என்பன மூன்று நாட்கள் இவைகளால் மூன்றுலகங்களும் அடையப்படுகின்றனஎன்பது.

பிருஷ்டிய ஆறுநாட்களின்திங்களை விதிக்கின்றது,

பிராமணம் 6

यदन्यतः पृष्ठानि स्युर्विविधस्य स्यान्मध्ये पृष्ठानि भवन्ति सविधत्वायौ-
जो वे वीर्यं पृष्ठान्योज एव वीर्यं मध्यतो दधते बृहद्वधंतराभ्यां यन्तीयं
वाव रथंतरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वे
यज्ञस्याञ्जसायनी सुती ताभ्यामेव सुवर्गं लोकं यन्ति ।

என்பது.

உரை

இதன் உரையை முன்மந்திரம்போல் உரைத்துக்கொள்க. அதாவது
ஐந்தாமதுவாகத்தின் நான்காம் பிராமணத்தின் உரைபோன்றது என்பது.

ஆரோகணமாகிய முன்றுநாட்கள்விதிக்கப்பட்டன. இம்போது அவரோகண
மாகிய முன்றுநாட்கள் விதிக்கப்படுகின்றன.

பிராமணம் 7

पराञ्चो वा एते सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति ये पराचीनानि पृष्ठान्युपयन्ति
प्रत्यङ्मध्यतो भवति प्रत्यवरूढया अथो प्रतिष्ठित्या उभयोर्लोकयोर्क-
र्ध्वोत्तिष्ठन्ति ।

என்பது.

உரை

இதன்உரையும் ஐந்தாமதுவாகத்தின் ஆறாவது பிராமணத்தின் உரை
போன்றது என்பது.

வேடாவியிலுள்ள இரவுகளின் எண்ணைப் புகழ்கின்றது.

பிரமணம் 8

पञ्चदशैतास्तासां या दश दशाक्षरा विराडङ्गं विराड्विराजैवाद्याद्यमव-
रुध्यते याः पञ्च पञ्च दिशो दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठन्त्यतिरात्रावमितो
भवत इन्द्रियस्य वीर्यस्य प्रजायै पशूनां परिगृहीत्यै ।

என்பது.

உரை

மேல்கிசையுடன் திசைகள் ஐந்து, இதன் உரையை முன்போல் உரைத்
துக் கொள்க என்பது.

ஏழாமநுவாகம்
முற்றிற்று

ஏழாங் காண்டம் மூன்றாம் பிரபாகம்

எட்டாவது அநுவாகம்

ஒருபஞ்சாதிக்குமேல் முப்பத்தேழு பதங்களைக் கொண்டது

சப்ததசராத்திரத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்.

प्रजापतिरकामयतान्नादस्यामिति स एत५ सप्तदशरात्रमप-
श्यत्तमाऽहरत्तेनायजत ततो वै सोऽन्नादोऽभवद्य एवं विद्वा५सः
सप्तदशरात्रमासतेऽन्नादा एव भवन्ति पञ्चाहो भवति पञ्च वा
ऋतवस्संवत्सर ऋतुष्वेव संवत्सरे गतिं तिष्ठन्त्यथो पञ्चाक्षरा पङ्-
क्तिः पाङ्क्तो यज्ञोयज्ञमेवाव रुन्धतेऽसत्रं वा एतत् ॥ २० ॥ यद्-
छन्दोमं यच्छन्दोमा भवन्ति तेन सत्रं देवता एव पृष्ठैरव रुन्धते
पशूच्छन्दोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानि पशवश्छन्दोमा ओजस्येव वीर्यं
पशुषु गतिं तिष्ठन्ति सप्तदशरात्रो भवति सप्तदशः प्रजापतिः प्रजाप-
तेराप्त्या अतिरात्रावभितो भवतोऽन्नाद्यस्य परिगृहीत्यै ॥ २१ ॥
एतत्सप्तत्रिंशच्च । ॥ ८ ॥

இதில் பதினேழு நாள் யாகக் கூறப்படுகின்றது.

அதைவிதிக்கின்றது

பிராமணம் 1

प्रजापतिरकामयतान्नादस्यामिति स एत५ सप्तदशरात्रमपश्यत्तमाऽह-
रत्तेनायजत ततो वै सोऽन्नादोऽभवद्य एवं विद्वा५सःसप्तदशरात्रमा-
सतेऽन्नादा एव भवन्ति ।

என்பது

பிராசபதி, அன்னத்தை நன்கு அருந்தல் வேண்டுமென்று விரும்பி இப்பதினேழு இரவுகள் கொண்டயாகத்தைக் கண்டுபிடித்துத் தேடிச்செய்து நன்கு அன்னமருந்து கின்றவனாயினன். அதுபோல் பதினேழு இரவுகள் கொண்டயாகத்தைச் செய்கின்றவனும் இனிது மிகுந்த உணவருந்துகின்றவனாகின்றான் என்பது.

இந்நாட்களும், சோதி, கௌ, ஆயுள் என்பது போன்ற ஐந்து நாட்களை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 2

पञ्चाहो भवति पञ्च वा ऋतवस्संवत्सर ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रति तिष्ठत्य-
थो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तो यज्ञो यज्ञमेवाव रुध्यते ।

என்பது.

உரை

சோதி, கௌ, ஆயுள் என்பதை இரண்டு பங்காக்கில் ஆறுகின்றன ஆறில் இரண்டாவதாகிய சோதியை விட்டுவிடில் ஐந்து நாளாகின்றன. இவ்வாறே பனிக்காலத்தையும் குளிக்காலத்தையும் ஒன்றுபடுத்தில் இருதுக்களும் ஐந்தாகின்றன. இருதுக்கள் வருடத்திலும் வருடம் இருதுக்களிலும் நிலைக்கின்றன. இவ்வாற்றால் ஐந்தேழுத்துக்களைகொண்டது பந்திச் சந்தமாம் எகரும் பாரந்தமாம் ஆதலின் இதனால் எகருத்தையடைகின்றான் என்பது.

பிருஷ்டிம ஆறுநாளையும், சந்தோமநாந்தநாளையும் விதிக்கின்றது

பிராமணம் 3

असत्रं वा एतद्यदृच्छदोमं यच्छन्दोमा भवन्ति तेन सत्रं देवता एव
पृथैरव रुध्यते पशूच्छन्दोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानि पशवश्छन्दोमा ओ-
जस्येव वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति ।

என்பது.

உரை.

இதன், உரையை முன்போல் உரைத்துக் கொள்க என்பது.

வேள்வியிலுள்ள இரவிகளின் என்புகழப்படுகின்றது

பிரமாணம் 4

सप्तदशरात्रो भवति सप्तदशः प्रजापतिः प्रजापतेराप्त्यै ।

என்பது.

உரை

பதினேழு இரகளாகின்றன. ஆசிராவய, என்பது முதலியதும் பதினேழு எழுத்துக்களாமாதலின் அவ்வெழுத்துவடிவமாகிய பிரசாபதியை ஆட்கைதற்கு இது காரணம் என்பது.

பிராயணிய உதயனீய மென்றும் முதல் கடை வேள்விகளிரண்டையும் விதிக்கின்றது.

பிரமாணம் 5

अतिरात्रावसितोभवतोऽघ्रायस्य परिगृहीत्यै ।

என்பது

உரை

முன் பின் செய்யப்படும் அதிகராத்திரங்களிரண்டும் அன்னமுதலியவற்றைக் கொள்வதற்குக் காரணமாம் என்பது.

எட்டாமநுவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாங் காண்டம் முன்றும் பிரபாடகம்

ஒன்பதாவது அநுவாகம்

முன்று பஞ்சாதிக்குமேல் இருபத்துமுன்று பதங்களைக் கொண்டது.

விம்சதிராத்திரத்தைக் கூறும் பிரமாணங்கள்.

सा विराड्विक्रम्यातिष्ठद्ब्रह्मणा देवेभ्यन्नेनासुरेषु ते देवा अक्राम्यन्तोभयं संवृज्जीमहि ब्रह्म चान्न चेति त एता विश्वतिथि-

ராஜீரபश्यन्ततो पै त उभय५ समवृञ्जत ब्रह्म चान्नं च ब्रह्मवर्च-
 सिनोऽन्नादा अभवन्५ एवं विद्वाश्५ एता आसंत उभयमेव सं
 वृञ्जते ब्रह्म चान्नं च ॥ २२ ॥ ब्रह्मवर्चसिनोऽन्नादा भवन्ति द्वे
 वा एते विराजौ तयोरेव नाना प्रति तिष्ठन्ति विश्वो वै पुरुषो
 दश५ हस्ता५ अङ्गुलयो दश पद्या यावानेव पुरुषस्तामाप्सोत्तिष्ठ-
 न्ति ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहा भवन्तीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौर-
 सावायुरिमानेव लोकानभ्यारोहन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा भवन्त्यभिपूर्वमेव
 सुवर्गं ॥ २३ ॥ लोकमभ्यारोहन्ति यदन्यतः पृष्ठानि स्युर्विविध-
 ध५ स्यान्मध्ये पृष्ठानि भवन्ति सविवधंत्वायौजो वै वीर्यं पृष्ठा-
 न्योज एव वीर्यं मध्यतो दधते बृहद्रथंतराभ्यां यन्तीयं वाव रथं-
 तरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै
 यज्ञस्याञ्जसायनी सुती ताभ्यामेव सुवर्गं लोकं यन्ति पराञ्चो वा
 एते सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति ये पराचीनानि पृष्ठान्युपयन्ति प्र-
 त्यङ्महो भवति प्रत्यवरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयोर्लोकयोर्ऋ-
 द्ध्वोत्तिष्ठन्त्यतिरात्रावभितो भवतो ब्रह्मवर्चसस्यान्नाद्यस्य परिगृ-
 हीत्यै ॥ २४ ॥ वृञ्जते ब्रह्म चान्नं च सुवर्गमेते सुवर्गं त्रयोविं-
 शतिश्च । ॥ ९ ॥

(இந்நூல்கள்)

அதை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 1

सा विराड्विक्रम्यातिष्ठद्ब्रह्मणा देवेभ्योऽनासुरेषु ते देवा अकामयन्तोभयश्
 सं वृज्जीमहि ब्रह्म चाक्षं चेति त एता विश्शतिश् रात्रीरपश्यन्ततो वै
 त उभयश् समवृज्जत ब्रह्म चाक्षं च ब्रह्मवर्चसिनोऽन्नादा अभवन् य एवं
 विद्वाश्स एता आसत उभयमेव सं वृज्जते ब्रह्मचाक्षं ब्रह्मवर्चसिनो-
 ऽन्नादा भवन्ति ।

என்பது

உரை

தசராத்திராபிமானியாகிய 'விராட், என்னும் தேவதை தேவர்களிடத்தில்
 பிரமவொளியாகவும், அசுரர்களிடத்திலுணவுப்பொருள் முதலானவடிவமாக
 வுமிருக்கின்றது. தேவர்கள், அவ்விருவகையையும் யாமே அடைதல் வேண்டு
 மென விரும்பினேமல்வரும் இருபது இரவுகள் கொண்ட யாகத்தைக்கண்டு
 பிடித்துச் செய்து அசுரர்களிடத்திலிருந்ததையும் பிடுங்கிக்கொண்டு இவர்க
 ளே, பிரமவொளி, உணவுப்பொருள் என்னுமிரண்டையுமடைந்தனர். இவ்வா
 றுணர்ந்து அதைச் செய்கின்றவன் அவ்விருவகைப் பயன்களையுமடைகின்
 றான். மற்றும், உணவு மிக்கருந்துகின்றவனுமாகின்றான் என்பது. பன்மை
 பிரமவொளியாகிய வேள்வி நாளைப்பற்றியது. ஒருமை வேள்வியைப்பற்றி
 யது என்பது.

வேள்வியிலுள்ள இந்நூலு இரவுகளைப்புகழ்கின்றது

பிராமணம் 2

दे वा एते विराजौ तयोरेव नाना प्रति तिष्ठन्ति विश्वो वै पुरुषो दश
 हस्या अङ्गुल्यो दश पंचा यावानेव पुरुषस्तमाप्नोतिष्ठन्ति ।

என்பது

உரை

இருபதை இரண்டாய்ப் பிரிக்கில் பத்தாகிறது ஆகவே இரண்டு விராட்
 ஆகின்றன. அவ்விரண்டு பத்தும் தனித்தனி நின்று பிரமவொளியையும்,
 உணவுப் பொருள் முதலியவற்றையும் கொடுப்பதால் நினைந்த சுமபத்தை
 யடைகின்றன. அல்லது, அறிஞர்கமுகத்தும், வணிகர் கமுகத்தும் பெருமை

கைக் கொடுக்கின்றன. மற்றும், ஒருவனுடைய கைகால்களில் இருபது விரல்களிருக்கின்றன. இதனால் ஒருவனுக்கு எவ்வளவு வேண்டுமோ, அவ்வளவு குணங்களையுமடைகின்றான் என்பது.

—*—

சூன், அதில், ஒன்பது நாளை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 3

ज्योतिर्गौरायुरिति इह भवन्तीयं वा ज्योतिरन्तरिक्षं गोरसावायुरिमा-
नेव लोकानभ्यारोहन्त्यमिपूर्वं इह भवन्त्यमिपूर्वमेव सुवर्गं लोकम-
भ्यारोहन्ति ।

என்பது

உரை

சோதி, கௌ, ஆயுள் என்னு முதல் மூன்று நாட்களைப்போலவே மற்றைய இரண்டு மூன்று நாட்களும், சோதி கௌ, ஆயுள் என்னும் மூன்றையுமே முறையாய்க் கொண்டவைகளையன்றி மாறுபாடடைந்தில. ஆதலின் மூன்றுலகங்களை யடைவதுடன் முறையாய்ச் சுவர்க்கத்திலும் ஏறுகின்றனன் என்பது.

—*—

இந்த மும்மைநாட்களுக்கும் மேல் கூறப்போதும் மூன்றுநாட்களுக்கும் இடையில் பிந்தட்டத்தை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 4

यदन्यतः पृष्ठानि स्युर्विविधश्च स्यान्मध्ये पृष्ठानि भवन्ति सविवधत्वायौ-
जो वै वीर्यं पृष्ठान्योज एव वीर्यं मध्यतो दधते बृहद्रथंतराभ्यां यन्तीयं
वाव रथंतरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै
यक्षसाञ्जसायनी ह्युती ताभ्यामेव सुवर्गं लोकं यन्ति ।

என்பது.

உரை

முற்கூறிய மூன்று நாட்களுக்குள் முடிவிலுள்ள மூன்றுநாட்கும், மேல்வரும் மூன்று நாட்களுக்கும் நடுவில் பிருஷ்டங்களிருத்தலின் இரு புறத்தும் உறிக்கட்டிச் சுமை எடுக்கும் தடிபோலாயிற்று. மற்றவை முன் போன்றன என்பதாம்.

—*—

இருபத்தொருநாள்)

அவரோகணமாகிய முன்று நாளை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 5

पराञ्चो वा एते सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति ये पराचीनानि पृथान्युपयन्ति
प्रत्यङ्म्यहो भवति प्रत्यवरूढया अथो प्रतिष्ठित्या उमयोर्लोकयोर्क्रवो-
त्तिष्ठन्ति ।

என்பது

உரை

இதன் உரை முன்போல் உரைத்துக் கொள்க என்பது.

பிராயஸீய உதயனியங்களை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 6

अतिरात्रावभितो भवतो ब्रह्मवर्चसस्यान्नायस्य परिगृहीये ।

என்பது.

உரை

இதன் உரையையும் முன்போல் உரைத்துக் கொள்க.

ஒன்பதாமநுவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாங் காண்டம் மூன்றாம் பிரபாகம்

பத்தாவது அநுவாகம்

ஐந்து பஞ்சாதிக்குமேல் இருபத்தொரு பதங்களைக் கொண்டது.

ஏகலிம்சதிராத்திரத்தைக் கடும் பிராமணங்கள்.

असावादित्योऽसिँल्लोक आसीत्त देवाः पृष्ठैः परिगृह्य सुवर्गं
लोकमगमयन्परै'रवस्तात्पर्यगृह्णन्दिवाकीर्त्येन सुवर्गे लोके प्रत्य-
स्थापयन्परैः परस्तात्पर्यगृह्णन्पृष्ठैरुपावीरोहन्त्स वा असावादित्योऽ-

व्यरोचत स प्रजापतिमुपाधावत्समा एतेमकविश्वतिरात्रं प्राय-
 च्छत्तमाऽहरत्तेनायजत ततो वै सोऽरोचत य एवं विद्वाश्स एक-
 विश्वतिरात्रमासते रोचन्त एकैविश्वतिरात्रो भवति रुवा एक-
 विश्वो रुचमेव गच्छन्त्यथो प्रतिष्ठामेव प्रतिष्ठा ह्येकविश्वोऽति-
 रात्रावभितो भवतो ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै ॥ २९ ॥ गृह्णन्ति
 दिवाकीर्त्येनैवोभयतो नाप्रतिष्ठिता आसत एकविश्वतिश्च ॥ १० ॥

இதில், இருபத்தொரு இரவுகள் கொண்ட யாகம் கூறப்படுகின்றது. அகில, முகலில் அதிராததிரம், பிறகு பிருஷ்டய நாட்கள், ஸ்வராசமான மூன்று விசேட நாட்கள், திவாகீர்த்தியம் என்பது ஒருநாள். மீண்டும், ஸ்வராசமான மூன்று நாட்கள், மீண்டும் பிருஷ்டய ஷ்டநாட்கள், பிறகு அதிராததிரம் என்பது நாட்களின் முறையாம்.

அதை வதிப்பதற்கு முன்னுரை கூறுகின்றது.

பிராமணம் 1

असावादिद्योऽसिद्धोऽसीत्त देवाः पृष्ठैः परिगृह्य सुवर्गं लोकमगमय-
 न्परैस्त्वस्त-पर्यगृह्णन्दिवाकीर्त्येन सुवर्गे लोके प्रत्यस्थापयन्परैः परस्तात्प-
 र्यगृह्णन्पृष्ठैरुपावारोहन्त्स वा असावादिद्योऽमुष्मिद्धोके परैरुभयतः परि-
 गृहीतः॥

என்பது

உரை

சுவர்க்கத்தில் காணப்படும் சூரியன் முன்னர் பூலோகத்திலிருந்தனன் அச்சூரியனை, தேவர்கள் அச்சூரியனை எடுத்து பிருஷ்டம் என்னும் ஆறுநாட்களாலும் சுவர்க்கத்தில் நிறுவினார்கள். அங்கு, பரம் என்னும் சாமவிசேடத்தாலாய நான்விசேடங்களாலும் சுவர்க்கத்திலேயே பாடத்தக்கது. (திவாகீர்த்தனம்.) சாமத்தாலாய நான் விசேடங்களாலும் கிழேவராதபடி தடை செய்து விட்டனர் என்பதாம். பிறகு, அதுட்டித்த பரா என்னும் அந்நாட்களால் சூரியன் அதற்கு மேல் போகாதபடி தடை செய்துவிட்டனர். இவ்வாறு அச்சூரியன் இரண்டிடத்தார் தடை செய்யப்பட்டதமையின் கீழும் மேலும் போகாமல் அங்கேயே யிருக்கும்படி பிருஷ்ட ஆறுநாட்களால் செய்துவிட்டனர் என்பது.

அந்த நாட்களை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 2

यत्पृष्ठानि भवन्ति सुवर्गमेव तैर्लोकैः राजानां षड् पुरैर्वसन्तः परिरिपृष्ठ-
न्ति दिवाकीर्त्येन सुवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्ति परैः परस्तापरि गृह्णन्ति
पृष्ठैरुपावरोहन्ति ।

என்பது

உரை

இவ் வேள்வியைச் செய்த எசமான னும் சூரியனைப் போலவே வடிவை
அடைகின்றான். ஆதலின் சூரியனுக்குரைத்ததுபோல் உரைத்துக்கொள்க
என்பது.

திவாகீர்த்தியம் என்னுந்நாளுக்கு முன்னும் பின்னும் அநுட்டிக்க வேண்டிய பரா
என்னும் நாட்களை எதிர்மறை முகத்தால் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 3

यत्परे परस्ताश्च स्युःपराश्च सुवर्गाल्लोकानिष्यथेरन्यद्वस्ताक्षत्युःशजा
निर्देह्युरमितो दिवाकीर्त्यै परस्सामानो भवन्ति सुवर्गे एवैनाल्लोक उभ-
यतः परि गृह्णन्ति ।

என்பது

உரை

மேலேயுள்ள பரா என்னும் நாட்கள் இல்லையேல், சுவர்க்கத்தையடைந்
த எசமானனைத் தடைப்படுத்துவது ஒன்றும் இல்லாமையால் சுவர்க்கத்திற்கு,
மேலேயுஞ் செல்வன், கிழேயும் பரா என்னும் நாட்கள் இல்லாவிடில் தடை
யொன்றுமின்மையின் ஆதித்தவடிவர்களான எசமானர்களைவரும் பூமியி
லுள்ள பிரசைகளைத்தையும் ஒரு கணத்தில் எரித்துவிடுவார்கள். ஆதலின்,
திவாகீர்த்தி என்னு நாளுக்கு முன்னும் பின்னும் பரா என்னுஞ் சாபத்தா
லாய பரா என்னு நாட்கள் அநுட்டிக்க வேண்டியவைகள் என்பது.

(இருபத்தொருநாள்)

மற்றேறவகையால், தீவாகீர்த்தியம் என்னும் நாளையும், பராஎன்னும் சாம நாளையும் புகழ்கின்றது

பிரமாணம் 4

यजमाना वै दिवाकीर्त्यं संवत्सरः परस्सामानोऽमितो दिवाकीर्त्यं परः
सामानो भवन्ति संवत्सर एवोभयतः प्रति तिष्ठन्ति ।

என்பது.

உரை

திவாகீர்த்தியம் எசமானனும், பரா என்னும் சாமம் வருடமாம். ஆதலின், இருபக்கமும் அவற்றை அறுட்டானஞ் செய்யில் எசமானர்கள் மேலும் கீழும் வருட தேவகையில் நிலைத்திருக்கின்றார்கள் என்பது.

மீண்டும் மற்றேறவகையால் புகழ்கின்றது

பிரமாணம் 5

पृष्ठं वै दिवाकीर्त्यं पार्थ्व परस्सामानोऽमितो दिवाकीर्त्यं परस्सामानो
भवन्ति तस्मादमितः पृष्ठं पार्थ्व भूषिषा ग्रहा गृह्यन्ते भूषिष्ठं शस्यते
यज्ञस्यैव तन्मध्यतो ग्रन्थि ग्रन्थित्यविस्त्रस्तस्य ।

என்பது

உரை

ஒரு மனிதனுடைய பின்புறத்தில், நடு எலும்பு இருபுறமும் இருப்பது போல் திவாகீர்த்தியம் பின்புறமாம். பர சாமாக்கள் இரண்டும் கடுப் பக்கங்கள் போன்றதாம். மற்றும், இந்த பரசாமாவில் அதிகக்கிராகியக் கிரகங்களும் மிருதியாகக் கிரகிக்கப்படுகின்றன. மற்றும், திவாகீர்த்தியமும் பரசாமாரும் கவாமயனத்தில் உண்டானவைகள். அதில், விதிவாக்கியத்தால் வந்த அதிகக் கிராகியங்களை விட மூன்று அதிகக்கிராகியங்கள் மிருதியாக மூன்றாக காண்டத்தில் 'அத்ப்ய', என்பது முதலிய மந்திரத்தால் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதனுடைய விசுருதியாமாதலின் இங்கும் அதிகக்கிராகியங்கள் கிரகிக்கப்படுகின்றன. இதனால், சஸ்திரங்களும் அதிகமாய்ப்பாடப்படுகின்றன. இவ்வாறு மிகுந்த அறுட்டானத்தால் இருபத்தொரு இரவுகொண்ட எக்ளும் உறுதியாக்கப்படுகின்றது. இதவும், எக்ளும் நமுகிவிடாதிருத்தம் பொருட்டு என்பது.

மீண்டும் தீவாகீர்த்தியத்தில் விசேடத்தை விளக்குகின்றது

பிராமணம் 6

सप्त गृह्यन्ते सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः प्राणानेव यजमानेषु दधति ।

என்பது

உரை

திவாகீர்த்தியத்திற்கு முந்திய நாட்களில் ஒவ்வொரு அதிகாராகியவர்கள் முறையாய் மூன்று கிரகிக்கப்படுகின்றன. சந்திய தினங்களில் அவைகளை அவரோகணமாய்க் கிரகிக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு திவாகீர்த்தியதினத்தில் ஆறு கிரகிக்கப்படுகின்றன. அவற்றின் நடுவில், “உதுத்யம், என்பது முதலிய மந்திரத்தால் ஏழாவதுகிரகிக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறு அத்தினத்தில் ஏழு அதிகாரிகளாகுகின்றன, அவ்வேழும் தலையின் ஏழு துளைகளிலும் உள்ள பிராணன்கள் போன்றவைகள். ஆதலின் இதை அதுட்டித்தால் எசமானர்க ளிடத்தில் பிராணன்களை நிறுவுகின்றார்கள். இவ்வாற்றால் திவாகீர்த்தியம மானது பெருமையுடையதாம் என்பது.

அவரோகணமாகிய பிருஷ்டிய ஆறுநாளை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 7

नत्पराचीनानि पृष्ठानि भवन्त्यमुमेव तैलौकप्रभारोहन्ति यदिमं लोकं न
प्रत्यवरोहेयुर्ब्रह्मा मायेयुर्यज्ञमानाः प्रवा मीयेरन्त्यपतीचीनानि पृष्ठानि
भवन्तीममेव तैलौकं प्रत्यवरोहन्त्यथो अस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठन्-
नुमादाय ।

என்பது.

உரை

திவாகீர்த்தியங்கட்கு ஒப்பான பரசாமங்கட்குமுன் அதுட்டிக்கப்படும் ஆரோகணமான பிருஷ்ட்சாம நாட்களால் எசமானர்கள் கவர்க்கத்திலேறு கின்றார்கள். அதற்குமேல், அவரோகண நாட்கள் அதுட்டிக்கவில்லையேல் இவ்வுலகை மறந்து பைத்தியக் கொள்வர், அல்லது இறப்பார். ஆதலின் அவ ரோகணமான பிருஷ்ட நாட்கள் அதுட்டித்தக்கவைகள். இவைகளால் இவ் வுலகிற்கு இறங்குகின்றார்கள். இவ்வுலகிலும் பெருமையுடையவர்களும் பைத்திய மற்றவர்களுமாகின்றார்கள் என்பது.

இதுபத்தொருநாள்)

முன், கவர்க்கத்தின் பொருட்டு இவ்வேள்வி விதிக்கப்பட்டது. இப்போது பெருமையின் பொருட்டு விதிக்கப்படுகின்றது.

பிராமணம் 8

इन्द्रो वा अप्रतिष्ठित आसीत्स प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एतमेकविंशति-
रात्रं प्रायच्छत्तमाऽहरत्तेनायजत ततो वै स प्रत्यतिष्ठये बहुयाजिनोऽ-
प्रतिष्ठितास्युस्त एकविंशतिरात्रमासीरद्वादश मासाः पञ्चतवस्त्रय
इमे लोका असावादित्य एकविंश एतावन्तो वै देवलोकास्तेष्वेव
यथापूर्वं प्रति तिष्ठन्ति ।

என்பது.

உரை

இந்திரன், பெருமையில்லாதவனாயிருந்து பிரசுபதியின் உபதேசத்தால் இருபத்தொருநாள் கொண்ட யாகத்தை யுணர்ந்து தேடிச் செய்து பெருமையடைந்தான். அவ்வாறே பல்வகை யாகஞ் செய்தும் பெருமையடையாத எசமானர்கள், இந்த ஏகவிம்சதிராத்திர யாகத்தைச் செய்தால் இருபத்தொருநாள் ஒப்பாகிய பன்னிரண்டு மாதாபிமானி தேவதைகளிலும், ஐந்து இருது அபிமானி தேவதைகளிடத்தும், மூன்றுலகங்களிலும், ஆகித்திய லோகத்திலும் முறையாய் முன்போல் பெருமையடைகின்றார்கள். அதாவது, அவ்வுலகில் வாழ்கின்றவர்களைப் போல் பெருமையாய் வாழ்கின்றார்கள் என்பது.

இனி மஹேநுபயினைக்குறித்து மீண்டும் விதிக்கின்றது

பிராமணம் 9

असावादित्यो न व्यरोचत स प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एतमेकविंशति-
रात्रं प्रायच्छत्तमाऽहरत्तेनायजत ततो वै सोऽरोचत य एवं विद्वांश्स
एक विंशति रात्रमासते रोचन्त एवैकविंशतिरात्रो भवति रुग्वा
एकविंशशोऽयमेव गच्छन्त्यथो प्रतिष्ठामेव प्रतिष्ठाह्येकविंशः ।

என்பது.

உரை

இச்சூரியன், அசுரர்கள் மேகங்கள் பனி என்பன முதலானவைகளால் மறைக்கப்பட்டு நன்கு விளங்காமலிருந்தான். பிறகு, பிரசுபதியின் உபதேசத்தால் இருபத்தொரு நாட்கொண்ட இவ்வேள்வியைச் செய்து மிகுந்த

பிரகாசத்துடன் விளங்கினன். அதுபோல் எசமானர்களும், வித்தை முதலான குணங்களால் விளக்கமுடையவர்களாகாமலிருக்கின் இவ்வேள்வியைச் செய்யில் மிகுந்த பிரகாசத்துடன் விளங்குவார்கள். மற்றும், இருபத்தொன்று எண்ணாமாதலின் இருபத்தொரு ஸ்தோமங்களால் சம்பத்தே விளக்கப்படும் ஆதலின் ஈண்டுப் பிரமவொளியே கொள்ளத் தக்கது. அது, திரிவிருத் முதலான ஸ்தோமங்களிலிருந்து பெரிதாமாதலின் விளக்கமுடையதாம். அவ்வாறே இதை அதுபடி கச்சு வர்களும் ஏகவிம்சதிஸ்தோமம் பெருமைக்கு ஆதாரமாதலின் பிரகாசத்தையடைகின்றார்கள் என்பது.

பிரயாணிய உதயன்மங்களை விதிக்கிறது

பிராமணம் 10

अतिरात्रावमितो भवतोऽब्रह्मवर्चसस्य परि गृहीन्यै ।

என்பது

உரை

முன்னும் பின்னும் இரண்டு அதிராத்திரங்களாம். இவை, வித்தை முதுவிய வற்றை விளக்குவதற்குக் காரணமாதலின் ஈண்டுப் பிரமவொளியை யுடையதற்குக் காரணமாம் என்பது.

பத்தாமநுவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாங் காண்டம் ழுன்றும் பிரபாகம்

பதினோராவது அநுவாகம்

இரண்டு பஞ்சாதிக்குமேல் முப்பத்திரண்டு பதங்களைக் கொண்டது.

ஆப்தி மந்திரங்கள்.

अर्वाह्यज्ञस्सं क्रामत्वमुष्मादधि माममि । कषीणां यःपुरोहितः ।
निदं निर्वार कृत्वा विष्कन्धं तस्मिन्हीयतां योऽसान्देष्टि । शरीरं
यज्ञमलं कुसीदं तस्मिन्सीदतु योऽसान्देष्टि । यज्ञयज्ञस्य यत्तेज-

ஆப்தி மந்திரம்)

ஸ்தேன¹ ச² க்ராம³மாம⁴பி⁵ । ப்ரா⁶ஹ்ணா⁷நு⁸த்விஜோ⁹ தே¹⁰வான்ய¹¹ஐ¹²ஸ்ய¹³ த¹⁴ப¹⁵ஸா¹⁶ தே¹⁷
 ச¹⁸வா¹⁹ஹ²⁰மா²¹ ஹு²²வே । ஐ²³தே²⁴ன²⁵ ப²⁶க்ரு²⁷மு²⁸ப²⁹ ॥ 30 ॥ தே³⁰ ஹு³¹வே³² ச³³வா³⁴ஹ³⁵ம³⁶ । ச³⁷ தே³⁸
 ஹு³⁹ஜே⁴⁰ சு⁴¹க்ரு⁴²த⁴³ஸ⁴⁴ ச⁴⁵ ப்ர⁴⁶ஜா⁴⁷ ப⁴⁸ஸு⁴⁹ந் । ப்ரீ⁵⁰ஸா⁵¹ந்ஸா⁵²மி⁵³தே⁵⁴நீ⁵⁵ரா⁵⁶தாரா⁵⁷வா⁵⁸ஜ்ய⁵⁹பா⁶⁰மா-
 வா⁶¹ஸ்து⁶²த⁶³ ப்ர⁶⁴த்யா⁶⁵ஸ்து⁶⁶த⁶⁷மா⁶⁸ ஸ்ரீ⁶⁹ணா⁷⁰மி⁷¹ தே । ப்ர⁷²யா⁷³ஜா⁷⁴நு⁷⁵யா⁷⁶ஜா⁷⁷ந்ஸி⁷⁸ஸ்த⁷⁹ஹ்ரு⁸⁰த⁸¹மி⁸²தா-
 மா⁸³சி⁸⁴ப⁸⁵ ஆ⁸⁶ ஹு⁸⁷ஜே⁸⁸ சு⁸⁹வ⁹⁰ஃ । அ⁹¹பி⁹²நே⁹³ந்ரீ⁹⁴ண⁹⁵ சோ⁹⁶மே⁹⁷ன⁹⁸ ச⁹⁹ர்¹⁰⁰ஸ்வ¹⁰¹த்யா¹⁰² வி¹⁰³ஸ்நு¹⁰⁴நா¹⁰⁵
 தே¹⁰⁶வ¹⁰⁷தா¹⁰⁸மி¹⁰⁹ஃ । யா¹¹⁰ஜ்யா¹¹¹நு¹¹²வா¹¹³க்யா¹¹⁴ஹ்யா¹¹⁵மு¹¹⁶ப¹¹⁷ தே¹¹⁸ ஹு¹¹⁹வே¹²⁰ ச¹²¹வா¹²²ஹ்¹²³ ய¹²⁴ஜ்¹²⁵மா¹²⁶ த¹²⁷தே¹²⁸ தே¹²⁹
 வ¹³⁰ஸ்த¹³¹ஹ்ரு¹³²த¹³³ம¹³⁴ । ஸ்து¹³⁵த¹³⁶ஸ¹³⁷ ஸ¹³⁸ஸ்த்ரீ¹³⁹ ப்ர¹⁴⁰தி¹⁴¹க¹⁴²ர¹⁴³ம்¹⁴⁴ ப்ர¹⁴⁵ஹ்¹⁴⁶மி¹⁴⁷தா¹⁴⁸மா¹⁴⁹சி¹⁵⁰ப¹⁵¹ஃ ॥ 31 ॥ ஆ¹⁵²
 ஹு¹⁵³ஜே¹⁵⁴ சு¹⁵⁵வ¹⁵⁶ஃ । ப¹⁵⁷த¹⁵⁸நீ¹⁵⁹ச¹⁶⁰யா¹⁶¹ஜா¹⁶²நு¹⁶³ப¹⁶⁴ தே¹⁶⁵ ஹு¹⁶⁶வே¹⁶⁷ ச¹⁶⁸வா¹⁶⁹ஹ்¹⁷⁰ ச¹⁷¹மி¹⁷²த்ய¹⁷³ஜு¹⁷⁴ரா¹⁷⁵ த¹⁷⁶தே¹⁷⁷
 த¹⁷⁸வ¹⁷⁹ । ப¹⁸⁰ஸு¹⁸¹ந்ஸு¹⁸²த¹⁸³ம்¹⁸⁴ ப¹⁸⁵ரோ¹⁸⁶டா¹⁸⁷ஸா¹⁸⁸ந்ஸ¹⁸⁹வ¹⁹⁰நா¹⁹¹ந்யோ¹⁹²த¹⁹³ ய¹⁹⁴ஜ்¹⁹⁵ம¹⁹⁶ । தே¹⁹⁷வா¹⁹⁸ந்ஸே¹⁹⁹ந்ரா²⁰⁰நு²⁰¹ப²⁰²
 தே²⁰³ ஹு²⁰⁴வே²⁰⁵ ச²⁰⁶வா²⁰⁷ஹ்²⁰⁸மி²⁰⁹ஸ்த²¹⁰ஸா²¹¹ந்ஸோ²¹²ம²¹³வ²¹⁴தோ²¹⁵ யே²¹⁶ ச²¹⁷ வி²¹⁸தே²¹⁹ ॥ 32 ॥ உ²²⁰ப²²¹ ப்ர²²²-
 மி²²³தா²²⁴மா²²⁵சி²²⁶ப²²⁷ஃ ட்ரா²²⁸த்ரி²²⁹ஸ²³⁰ச²³¹ ॥ 11 ॥

. எஞ்சிய அறுவாசங்களால் அகவமேத மந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன;
 அவற்றை, இதில், 'ஆப்தி, என்னும் எட்டு ஆகுதிகளின் மந்திரங்கள் கூறப்
 படுகின்றன. ஆப்தி = கவர்க்கத்தையடைதல்.

முதல் மந்திரம்

அவா¹ஹ்²ஸ்ய³ஸ⁴ க்ராம⁵த்வ⁶மு⁷பா⁸த⁹பி¹⁰ மா¹¹ம¹²பி¹³ । க்ர¹⁴பீ¹⁵ணா¹⁶ ய¹⁷ ப¹⁸ரோ¹⁹ஹி²⁰த²¹ஃ ।

என்பது

உரை

தண்ணிறவாளர்களான இருடிகள் என்னும் எசமானர்கட்கு எல்லாப்
 பொருள்களையுமடைவதற்குச் சாதகமாக முதலில் நிறவப்பெற்ற அகவமேத
 மாகிய இவ்வேள்கி, ஏனைய எசமானர்களை விட்டுவிட்டு என்னைக்குறித்த
 எனக்கு முன்னர் அன்புமிக்குறியுடன் வருக என்பது.

(ஆப்தி மந்திரம்)

இரண்டாவது மந்திரம்.

निर्व्वेदं निर्व्वीरं कृत्वा विष्कन्धं तस्मिन् विपदां योऽन्नाच्छेति शीरं यज्ञशमलं
कुसीदं तस्मिन्सीदतु योऽस्माच्छेष्टि ।

என்பது.

உரை

என்னைத் துவேஷிக்கின்ற அனுடைய உடம்பு, வேள்விக்குரிய தேவதைகளற்றதும், அதாவது தெய்வபக்தியற்றதும், வீரமுடைய புத்திரர்கள் ஏவாளாளர்களற்றதும், தோள்முதலிய அவயவங்கள் பழுதடைய உமா குத. மற்றும், என்னைத் துவேஷிப்பவனிடத்தில் குற்றமுடைய உயர்வியைச் செய்த பிழைக்குந்தன்மை இருக்குக. அஃகன்றி பும வானிப்பாய் எவர்களும இருப்பவனாகுத என்பது.

மூன்றா மந்திரம்

यज्ञ यज्ञस्य यत्तेजस्तेन सं काममामसि । ब्राह्मणानृत्विजो देवान्यज्ञस्य
तपसा ते सवाहमा हुवे ।

என்பது

உரை

அசுவமேதம் என்னும் யாகமே ! எக்ஞமாகிய உனது பயனுடன்கூட எம்மிற் புகுவாயாக. சோமாசம் பிழிவதுடன்கூடிய எக்ஞமே ! நன்கு அதுட்டிக்கப்பெற்ற உனது வலியால் அறுக்கிரகக்கையடைந்த யான் அந்த ணர்களையும், இருத்துவிக்கு உருவத்தில் அழைக்கின்றேன் என்பது.

நான்கா மந்திரம்.

इष्टेन पक्वमुप ते हुवे सवाहम् । सं ते वृजेषुकृतश् सं प्रजां पशून् ।

என்பது.

உரை

எக்ஞமே ! உன் வழிபாட்டால் நான் பக்குவமாகிய அன்னத்தை அருகில் அழைக்கின்றேன். மற்றும், உனது அருளால் புண்ணியத்தை தேடுகின்றேன். அங்நானமே பிரசைகளையும் பசுக்களையுந் தேடுகின்றேன் என்பது.

ஆதி மந்திரம்)

ஐந்தா மந்திரம்.

प्रेषान्सामिधेनीराधारावाज्यभागावाश्रुतंप्रत्यश्रुतमा शृणुमि ते । प्रयाजा-
नूयाजान्स्वष्टकृतमिडामाशिष आ वृञ्जे सुवः ।

என்பது

உரை

பிரேஷை மந்திரங்கள், (ஏவுதல்) சாமிதேனி (சமித்து) மந்திரங்கள்
ஆசார (தாரையாய்ச் செய்யும்) ஹோமங்கள், ஆச்யபாகங்கள் என்னும்
எகளுங்களைத் தையும் சாத்திரங்களிற் கேட்டுத் தேடிக்கொள்கின்றேன்.
அங்ஙனமே, பிரயாசை, அதுயாசை, சுவிஷ்டகிருத, இடை, ஆசீர்வாதங்கள்
எகளுத்தன் பயனாகிய சுவர்க்கம் என்னுமிவைகளைத் தையுந் தேடுகின்றேன்
என்பது.

ஆறாமந்திரம்

अग्निनेद्रेण सोमेन सरस्वत्या विष्णुता देवताभिः । याज्यानुवाक्यःभ्या-
सुप ते हुवे सवाहं यज्ञमा ददे ते वषट्कृतम् ।

என்பது.

உரை

அக்கினி, இந்திரன், சோமன், சரஸ்வதி, விஷ்ணு, யாச்யை, புரோது
வாக்கியங்கள் என்பவைகளுடன் கூடிய யான் நீ சித்தியாதற்பொருட்டு வேட்
பான்முதலானோர்களை அருகில் அழைக்கின்றேன். அங்ஙனமே, நீ சித்தி
யாதற்பொருட்டு வஷ்ட்காரத்துடன் முழு எகளுத்தையும் ஏற்றுக்கொள்கின்
றேன் என்பது.

ஏழாமந்திரம்

स्तुतश्चास्त्रं प्रतिगारं ग्रहमिडामाशिष आ वृञ्जे सुवः । पत्नीसंयाजानुप
ते हुवे सवाहश्च समिष्टयजुरा ददे तव ।

என்பது

உரை

துதி, சஸ்திர (துதிநீசேட)ம், பிரதிகாரம், (பதில் சொல்லல்) கிரகம்,
இடை, ஆசீர்வாதங்கள், எகளுபயனாகிய சுவர்க்கம் என்னுமிவைகளை நிரையத்
தேடுகின்றேன். எக்ருமே! நீ சித்தியாதற்பொருட்டு, பத்திரீசம்யாசை என்

ஹம் ஓந யாகந்தைக் குறித்து இருந்துவிக்குகளை அருகில் அழைக்கின்
மேன், நசுத்தயாதற் ம்பாருடும் சமிக்ஷயகைசையும் ஏறறுக்கொள்கின்றேன்
என்பது

எட்டாவது மந்திரம்

पशुन्सुतं पुरोडाशान्सवनन्योत यज्ञम् देवास्तेन्द्रुता ते हुवे सवा-
हमग्निमुखान्सोमवतो ये च विधेव ।

என்பது

உரை

அக்கினி சோமப்பசுக்கள் முதலான பசுக்களையும், சவனீய புரோடசம்
பிராதசவன முதலான வைகளையும் அவைகளால் எக்ஞமுமுதையும் அருகில்
அழைக்கின்றேன். மற்றும், எக்ஞமே நீ சித்தியாதற் பொருட்டு இந்திரனுடன்
கூடஇருக்கின்றவர்களும், அக்கினியை முகமாகவுடையவர்களும், சோமத்தை
யுடையவர்களான தேவர்களையும் அழைக்கின்றேன். மற்றும் ஏனைய விசுவ
தேவர்களையும் அழைக்கின்றேன் என்பது.

பதினோராமநுவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாவது காண்டம் மூன்றாம் பிரபாடகம்

பன்னிரண்டாவது அநுவாகம்

ஒரு பஞ் ஈதிக்குமேல் நான்கு பதங்களைக் கொண்டது.

பரியாப்தி மந்திரங்கள்.

भूतं मयं भविष्यद्वषट्स्वाहा नम ऋक्साम यजुर्वषट्स्वाहा
नमो गायत्री त्रिष्टुब्जगती वषट्स्वाहा नमः पृथिव्यन्तरिक्षं द्यौर्व-
षट्स्वाहा नमोऽग्निर्वायुस्सूर्यो वषट्स्वाहा नमः प्राणो व्यानोऽ-
पानो वषट्स्वाहा नमोऽन्नं कृषिर्धैर्वषट्स्वाहा नमः पिता पुत्रः

पौत्रो वषट्स्वाहा नमो भूर्भुवस्सुवर्षट्स्वाहा नमः ॥३३॥ भुव-
श्चत्वारि च ॥ १२ ॥

இதில் பரியாப்தி என்னும் மந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன. பரியாப்தி =
சுவர்க்கத்திற் பரவுதல்.

முதலாவது மந்திரம்
भूतं भव्यं भविष्यद्वषट्स्वाहा नमः ।

என்பது.

உரை

முக்காலங்களிமுள்ள சத்தியங்கட்கு இது அருப்பணமாகுக. வஷட்
சுவாஹா நம: என்னுஞ் சொற்களால் ஈண்டுச் சத்தியங்கள் கொள்ளப்படு
கின்றன என்பது.

மேலேயுள்ள மந்திரங்களைக் கூறுகின்றது.

மந்திரங்கள் 2-9

ऋषसाम यजुर्वषट्स्वाहा नमो गायत्री विष्णुजगती वषट्स्वाहा नमः पृथि-
व्यन्तरिक्षं दैर्घ्वषट्स्वाहा नमोऽग्निर्वायुस्सूर्यो वषट्स्वाहा नमः प्राणो
व्यानोऽपानो वषट्स्वाहा नमोऽन्नं कृषिवृष्टिर्वषट्स्वाहा नमः पिता पुत्रः
पौत्रो वषट्स्वाहा नमो भूर्भुवस्सुवर्षट्स्वाहा नमः ।

என்பது

உரை

முக்காலங்களிலும் உண்மையாயுள்ள இருக்கு எசுர் சாமங்கட்கும், காயத்
திரி திரிஷ்டுப் என்னும் சதிதிகட்கும், மண் விண் சுவர்க்கம் என்னும் உலகங்
கட்கும், அக்கினி வாயு சூரியன் என்பவர்கட்கும், பிராண வியான அபானன்
கட்கும், அன்னம் உழவுத் தொழில் மழை என்பவைகட்கும், தந்தை மகன்
பேரன் என்பவர்கட்கும், பூ:புவ: சுவ: என்பவைகட்கு இது அர்ப்பணமாகுக.
மேற்கூறிய மந்திரத்தால் ஒரு ஹோமமும், இம்மந்திரங்களால் எட்டு
ஹோமங்களுக்குச் செய்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

பன்னிரண்டாமநுவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாங் காண்டம் மூன்றாம் பிரபாகம்

பதின்மூன்றாவது அநுவாகம்

ஒருபஞ்சாதிக்கு மேல் பதினெட்டுப்பதங்களைக் கொண்டத

ஆபுமந்திரங்கள்.

आ मे गृहा भवन्त्वा प्रजा म आ मा यज्ञो विशु वीर्यावान् ।
आपो देवीर्यज्ञिया माऽऽ विशन्तु सहस्रस्य मा भूमा मा प्र हा-
सीत् । आ मे ग्रहो भवत्वा पुरोरुक्स्तुतशस्त्रे माऽऽविशताऽ समी-
ची । आदित्या रुद्रा वसवो मे सदस्याऽऽसहस्रस्य मा भूमा मा
प्र हासीत् । आ माऽग्निष्टोमो विशन्तुऽथ्यश्वातिरात्रो माऽऽविशत्वा-
पिशर्वः । तिरोअह्निया मा सुहुता आ विशन्तु सहस्रस्य मा भूमा
मा प्र हासीत् ॥ ३४ ॥ अग्निष्टोमो विशत्वाऽदश च ।

இதில், ஆபு என்னும் ஹோமமந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றது.

முதலாவது மந்திரம்

आ मे गृहा भवन्त्वा प्रजाम आ मा यज्ञो विशु वीर्यावान् । आपो देवीर्य-
ज्ञियामाऽऽ विशन्तु सहस्रस्य मा भूमा मा प्र हासीत् ।

என்பது

உரை

எனக்கு நல்ல வீடுகள் உண்டாகுக, மற்றும், நல்ல பிரசைகளும் உண்-
டாகுக, பயனுடைய எஞ்ஞமும் எனக்குண்டாகுக. எஞ்ஞத்திற்குரிய நீராடிய
தேவதையும் எம்மையடைக, ஆயிரக்கணக்கான மிகுந்த செல்வங்களும் ஒரு
போதும் எம்மைவிட்டு நீங்காதவைகளாகுக என்பது.

ஆபுமந்திரம்)

இரண்டாவது மந்திரம்

आ मे ग्रहो भवत्वा पुरावस्तुनश्च माऽविशताऽ समीची । मादि-
त्या वदा वसवो मे सदस्यास्सहस्रस्य मा भूमा मा प्र हासीत् ।

என்பது

உரை

எனக்கு, ஐந்திரவாயுவம் முதலான சோமரசக் கிரகபாத்திரங்களும் உண்டாகுக. கிரகிப்பதற்கு முன் படிக்க வேண்டிய மந்திரங்களும் உண்டாகுக. அவ்வாறே, நல்ல துதி சஸ்திரம் எனப்பவைகளும் எமக்குவருக, ஆதித்தர் முதலான தேவர்களும் சபையிலுள்ள அந்தணர்களும் எம்பால் வருவார்களாக. ஆயிரக்கணக்காய்ப் பெருகிய செல்வம் ஒருபோதும் எமமையிட்டு நீங்காததாகுக என்பது.

மூன்றாவது மந்திரம்

आ माऽग्निष्टोमो विश्वकथ्यश्चातरात्रो माऽविशत्वापिशर्वः । तिरोअद्वि-
या मा सुहुता आ विशन्तु सहस्रस्य मा भूमा मा प्र हासीत् ।

என்பது

உரை.

சோமயாகத்தின் முதலாம் பகுதியாகிய அக்னிஷ்டோமம் எமக்கு உண்டாகுக. இரண்டாமபகுதியாகிய உத்யமும் எமக்கு உண்டாகுக. இரவில் ஒதுந் துதிகளையுடையதும் நான்காம் பகுதியுமாகிய அதிராத்திரமும் எமக்கு உண்டாகுக. அகனமே இரவில் யரயோகஞ்செய்யும் சோம விச்சுடமும் எமக்கு உண்டாகுக. மறமும், ஆயிரக்கணக்காகப் பெருகிய செல்வம் ஒருபோதும் எமமையிட்டு நீங்காததாகுக என்பது.

பதின்மூன்றாமாவதாகும்

முற்றிற்று.

ஏழாங் காண்டம் மூன்றாம் பிரபாடகம்

பதினான்காவது அநுவாகம்

ஒருபஞ்சாதிக்குமேல் ஒருபதத்தைக் கொண்டது

அநுபூமந்திரங்கள்

அग्निना तपोऽन्वभवद्वाचा ब्रह्म मणिना रूपाणीन्द्रिण देवान्वा-
तेन प्राणान्सूयेण द्यां चन्द्रमसा नक्षत्राणि यमेन पितृन्ராज्ञा मनु-
ष्यान्फलेन नादेयानजगरेण सर्पान्व्याघ्रेणाऽऽरण्यान्पशूञ्छयेनेन
पतत्रिणो वृष्णाऽश्वाऽनृषभेण गा वस्तेनाजा वृष्णिनाऽवीर्वाहीणाऽ-
न्नानि यवेनौषधीर्न्यग्रोधेन वनस्पतीनुदुम्बरेणोज्ञं गायत्रिया छ-
न्दांसि त्रिवृता स्तोमान्ब्राह्मणेन वाचम् ॥ ३५ ॥ ब्राह्मणेनैकं
च ॥ १४ ॥

இதில் 'அநுபூ'என்னும் ஹோமமந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன

மந்திரம் 1

அग्निना तपोऽन्वभवद्वाचा ब्रह्म मणिना रूपाणीन्द्रिण देवान्वातेन प्राणा-
न्सूयेण द्यां चन्द्रमसा नक्षत्राणि यमेन पितृन्ராज्ञा मनुष्यान्फलेन नादे-
यानजगरेण सर्पान्व्याघ्रेणाऽरण्यान्पशू छयेनेन पतत्रिणो वृष्णाऽश्वा-
नृषभेण गा वस्तेनाजा वृष्णिनाऽवीर्वाहीणाऽन्नानि यवेनौषधीर्न्यग्रोधेन
वनस्पतीनुदुम्बरेणोज्ञं गायत्रिया छन्दांसि त्रिवृता स्तोमान्ब्राह्मणेन
वाचम् ।

என்பது.

உரை

இவ்வெசமானன் அக்கினிவடிவாய் அதன்வலியால் எவ்வாற்றால் என்கும்
நிறைந்தனனோ, அவ்வகைவருமாறு:—உாக்குவடிவால் மந்திரத்தொகுதிகளி
லும், மண்வடிவால் உருவங்களிலும், இந்திரவடிவினால் தேவர்களிலும், காற்று
வடிவால் பிராணன்களிலும், சூரியவடிவால் மண்ணிலும், சந்திரவடிவால்
நகத்திரங்களிலும், எமவடிவால் பிதிர்களிலும், அரசவடிவால் மனிதர்களி

வைசுவதேவ மந்திரம்)

த்தும், பழங்களின்வடிவால் இரசங்களிலும், மலைப்பாம்புவடிவால் பாம்புகளிலும், புலிவடிவால் அரணியங்களிலுள்ள பசுக்களிலும், பருந்துவடிவால் பறவைகளிலும், பெருங்குதிரைவடிவால் குதிரைகளிலும், இடபவடிவால் கோக்களிலும், வெள்ளாட்டுக்கடா வடிவால் பெண் ஆடுகளிலும், பள்ளாட்டுக் கடாவடிவால் பெண்பள்ளையாடுகளிலும், செல் வடிவால் உணவுப்பொருள்களிலும், கோதுமையால் ஓடதிகளிலும், ஆலமரவடிவால் வணத்தருக்களிலும், அத்திமரவடிவால் வன்மைகளிலும், காயத்தரி வடிவால் கந்தவெறிலும், திரிபிருத்வடிவால் ஸ்தோமங்க (பாடுதுகிக)ளிலும், அந்தண வடிவால் வாக்கிலும் நிறைந்திருக்கின்றன என்பது.

பதினொள்காமநுவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாங் காண்டம் மூன்றாம் பிரபாடகம்

பதினெந்தாவது அநுவாகம்

ஒரு பஞ்சாதிக்குமேல் பததுப் பதங்களைக் கொண்டது.

வைசுவதேவம் என்னும் ஹோமமந்திரங்கள்.

ஸாஹாஸ்சிமாபிதாய ஸாஹ ஸாஹாஸ்சிதீ மனசே ஸாஹ ஸாஹ
 மன: ப்ராபதயே ஸாஹ காய ஸாஹ கஸ்மே ஸாஹ கதமஸ்மே ஸாஹ
 தித்யே ஸாஹாஸ்சித்யே மஹே ஸாஹாஸ்சித்யே சமூடிகாயே ஸாஹ சர்ஸத்யே
 ஸாஹ சர்ஸத்யே வூத்யே ஸாஹ சர்ஸத்யே பாஸ்காயே ஸாஹ பூஷ்ணே ஸா
 ஹ பூஷ்ணே ப்ராபதயே ஸாஹ பூஷ்ணே நர்ஸிஷாய ஸாஹ த்வே ஸாஹ
 த்வே துரிபாய ஸாஹ த்வே பூரூபாய ஸாஹ விஷ்ணவே ஸாஹ வி
 ஷ்ணவே நிரூபாய ஸாஹ விஷ்ணவே நிபூஷபாய ஸாஹ சர்வீஸ்மே ஸாஹ
 || 36 || பூரூபாய ஸாஹ த்ஷ ச || 15 ||

இதில் வைசுவதேவம் என்னும் ஹோமமந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

வைகுவதேவ மந்திரம்

முதல் காண்டத்திற் கூறியுள்ள வைசுவதேவ மந்திரங்கள் இங்குக் கூறப்படுகின்றன. அவற்றுள், முதலாவது தினத்தின் மந்திரம்,

खाद्वाऽधिमाधीताय स्वाहा स्वाद्वाऽधीतं मनसे स्वाहा स्वाद्वा मनः प्रजा-
पतये स्वाहा ।

என்பது.

உணர்

இதில், இருபக்கங்களிலும் சுவாகாசாரங்கையுடைய மந்திரங்களுள் ளன. அவற்றுள் ஈற்றிலுள்ள ஸ்வாஹாகாரம் அடியிலிருக்கும் பொருண்மேல் நிற்கின்றது. முகிலுள்ள ஸ்வாஹாகாரம் அசைச் சொல்லாய்ப் பல் பொரு ளைத் தருகின்றது. ஆதி என்பது புத்தியாம் அதைத் தேடுகின்றேன் அத் தகைய புத்தியில் நிறுவியுள்ள மந்திராபிமானி தேவதைகளின் பொருட்டு இது அர்ப்பணமாகுக. புத்தியால் கவர்ந்தவைகளை மறப்பின்றி வைத்துக் கொள்கின்றேன். அத்தகையை அந்தக்காணத்திற்கு இது அர்ப்பண மாகுக. அத்தகையமனத்தையும் அந்தக் காணத்தையுந் தேடுகின்றேன். அம் மனத்தைச் செலுத்தும் பிரசாபதிக்கு இது அர்ப்பணமாகுக என்பது.

இரண்டாந்தின் மந்திரங்கள்

काय स्वाहा कस्मै स्वाहा कतमस्मै स्वाहा ।

என்பது

உரை

பிரசாபதிக்கு இது அர்ப்பணமாகுக. அப் பிரசாபதி இத்தன்மையன் என்று அறிய முடியாததனும், எல்லாத் தேவர்களுள்ளும் வேதப் பொருளின் உறுதிப்பாடுணர்ந்தவனுமாவன் என்பது.

மூன்றுநீதின மந்திரங்கள்

अदित्यै स्वाहाऽऽदित्यै मह्यै स्वाहाऽदित्यै सुमृडीकायै स्वाहा ।

என்பது

உரை

பூமிக்கு இது அர்ப்பணமாகுக. பார்த்தபூமிக்கு இது அர்ப்பணமாகுக. சுகந்தரும் பூமிக்கு இது அர்ப்பணமாகுக என்பது.

நான்காந்தீன மந்திரங்கள்

सरस्वत्यै स्वाहा सरस्वत्यै बृहत्यै स्वाहा सरस्वत्यै पावकायै स्वाहा :

என்பது.

உரை

சரசுவதிக்கு இது அர்ப்பணமாகுக. டிரிசுரஸ்வதிக்கு இது அர்ப்பணமாகுக. பரிசுததப்படுத்துஞ் சரசுவதிக்கு இது அர்ப்பணமாகுக என்பது.

—o—o—o—

ஐந்தாந்தீன மந்திரங்கள்

पूणे स्वाहा पूणे प्रपथ्याय स्वाहा पूणे नरन्धियाय स्वाहा ।

என்பது

உரை

பூஷாவிற்கு இது அர்ப்பணமாகுக. சுருதிமிருதி மார்க்கத்திற்செனிய பூஷாவிற்கு இது அர்ப்பணமாகுக. மனிதர்களைத் தாங்கும் பூஷாவிற்கு இது அர்ப்பணமாகுக என்பது.

—o—o—o—

ஆறாந்தீன மந்திரங்கள்

त्वष्ट्रे स्वाहा त्वष्ट्रे तुरीपाय स्वाहा त्वष्ट्रे पुरूरूपाय स्वाहा ।

என்பது

உரை

துவஷ்டாவிற்கு இது அர்ப்பணமாகுக. சீக்கிரமாக அடையப்பட்ட துவஷ்டாவிற்கு இது அர்ப்பணமாகுக. அனேக மூர்த்திகளுடன் கூடிய துவஷ்டாவிற்கு இது அர்ப்பணமாகுக என்பது.

—o—o—o—

ஏழாந்தீன மந்திரங்கள்

विष्णवे स्वाहा विष्णवे निखुर्यपाय स्वाहा विष्णवे निभूयपाय स्वाहा ।

என்பது

உரை

விஷ்ணுவிற்கு இது அர்ப்பணமாகுக. பாவம் முதலானவைகளைப் போக்
கும் விஷ்ணுவிற்கு இது அர்ப்பணமாகுக. வித்தை முதலானவைகளற்ற
தால் வெளிபிறர்ள்ளத் தக்கவர்களைப் பாதுகாக்கும் விஷ்ணுவிற்கு இது
அர்ப்பணமாகுக என்பது.

பூரணுதீ மந்திரங்கள்
सर्वस्मै स्वाहा ।

என்பது.

எல்லாவகைகளானும் பாதுகாக்கின்றவனுக்கு இது அர்ப்பணமாகுக
என்பது.

பதினேந்தாமங்வாகம்
முற்றிற்று.

ஏழாங் காண்டம் முன்றும் பிரபாகம்

பதினாறுவது அநுவாகம்

இரண்டு பஞ்சாதிக்குமேல் ஆறுபதங்களைக் கொண்டது.

அங்கஜேறாம மந்திரங்கள்.

दद्म्यः स्वाहा हनूम्याः स्वाहोष्ठाभ्याः स्वाहा मुखाय स्वाहा
नासिकाभ्याः स्वाहाऽक्षीभ्याः स्वाहा कर्णाभ्याः स्वाहा पार
इक्ष्वोवायैभ्यः पक्ष्मभ्यः स्वाहाऽवार इक्ष्वः पार्थैभ्यः पक्ष्मभ्यः
स्वाहा शीष्णै स्वाहा भ्रूम्याः स्वाहा ललाटाय स्वाहा मूर्ध्ने स्वा
हा मस्तिष्काय स्वाहा केशभ्यः स्वाहा वहाय स्वाहा ग्रीवाभ्यः
स्वाहा स्कन्धेभ्यः स्वाहा कीकसाभ्यः स्वाहा पृष्ठीभ्यः स्वाहा
पाजस्याय स्वाहा पाश्वाभ्याः स्वाहा ॥ ३७ ॥ अश्वसाभ्याः
स्वाहा दोषभ्याः स्वाहा नाहुभ्याः स्वाहा जङ्घाभ्याः स्वाहा

அக்ஷ வாக்ஷோமமந்திரம்)

ஶ்ரோணீர்மியாஃ ஸ்வாஹோருமியாஃ ஸ்வாஹாஸ்திரீவத்மியாஃ ஸ்வாஹாஜகாமியாஃ
 ஸ்வாஹா மஸதே ஸ்வாஹா ஶிஷ்ணுமியாஃ ஸ்வாஹா வாலதானாய ஸ்வாஹாஸ்டா-
 மியாஃ ஸ்வாஹா ஶோபாய ஸ்வாஹா ரேதஸே ஸ்வாஹா ப்ரஜாமியாஃ ஸ்வாஹா ப்ரஜன-
 நாய ஸ்வாஹா பத்மியாஃ ஸ்வாஹா ஶுக்லமியாஃ ஸ்வாஹா லோமமியாஃ ஸ்வாஹா
 த்வச்சே ஸ்வாஹா லோஹிதாய ஸ்வாஹா மாஸ்யாய ஸ்வாஹா ஶ்ராவமியாஃ ஸ்வாஹாஸ-
 த்மியாஃ ஸ்வாஹா மஜ்ஜமியாஃ ஸ்வாஹாஸ்க்லேமியாஃ ஸ்வாஹாஸத்மனே ஸ்வாஹா சர்வஸமே
 ஸ்வாஹா || 30 || பார்வாமியாஃ ஸ்வாஹா மஜ்ஜமியாஃ ஸ்வாஹா பத்ம || 31 ||

இதில், பதினாறு அங்க ஹோமமந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

மந்திரங்கள் 1—50

பத்மமியாஃ ஸ்வாஹா ஶ்ரீமியாஃ ஸ்வாஹாஸ்திரீவத்மியாஃ ஸ்வாஹா ஜகாமியாஃ ஸ்வாஹா
 மஸதே ஸ்வாஹா ஶிஷ்ணுமியாஃ ஸ்வாஹா வாலதானாய ஸ்வாஹாஸ்டாமியாஃ
 ஸ்வாஹா ஶோபாய ஸ்வாஹா ரேதஸே ஸ்வாஹா ப்ரஜாமியாஃ ஸ்வாஹா ப்ரஜன-
 நாய ஸ்வாஹா பத்மமியாஃ ஸ்வாஹா ஶுக்லமியாஃ ஸ்வாஹா லோமமியாஃ ஸ்வாஹா
 த்வச்சே ஸ்வாஹா லோஹிதாய ஸ்வாஹா மாஸ்யாய ஸ்வாஹா ஶ்ராவமியாஃ ஸ்வாஹாஸ-
 த்மமியாஃ ஸ்வாஹா மஜ்ஜமியாஃ ஸ்வாஹாஸ்க்லேமியாஃ ஸ்வாஹாஸத்மனே ஸ்வாஹா சர்வஸமே
 ஸ்வாஹா || 30 || பார்வாமியாஃ ஸ்வாஹா மஜ்ஜமியாஃ ஸ்வாஹா பத்ம || 31 ||

என்பது

உரை

பற்களுக்கும், கண்ணங்கட்கும், உதடுகட்கும், முகத்திற்கும், மூச்சிற்கும்
 கண்ணிற்கும், செவிக்கும், கண்ணோளையின மேல்பாகத்திலுள்ள மயிர்கட்கும்,
 அதற்குக் கீழேயுள்ள மயிர்கட்கும், கீழ்க்கண்ணோளையிலுள்ள மயிர்கட்கும்
 கீழ்க்கண்ணோளையிலுள்ள மேல்மயிர்கட்கும், அதற்குக் கீழேயுள்ள மயிர்

(அகவ வடிவஹோமமந்திரம்

கட்கும், மாமிசபாகத்திற்கும், கீழேயுள்ள பாகத்திற்கும், மேலேயுள்ள நெற்றிக்கும், கழுத்திற்கும், அங்குள்ள நாடிகட்கும், கழுத்தின்மேல் அவயவத்திற்கும், பின்புறத்து எலும்பின் கணுவிற்ும், இரண்டு பக்கத்து எலும்புட்கும், வன்மை தங்கும் இதயத்திற்கும், முன்கால்களிரண்டுகளின் மேல்பாகங்கள் கீழ்ப்பாகங்கட்கும், வன்மைதங்கும் இதயத்திற்கும், முன்கால் களிரண்டின் மேல்பாகங்கள் கீழ்ப்பாகங்கட்கும், நடுப்பாகங்கட்கும், பின்புறத் துக் கால்களிரண்டின் மேல்பாகங்கள் கீழ்ப்பாகங்கள் என்னும் கான்கிற்கும், குதத்திற்கும், மேல்மயிர்களுக்கும், வாலுக்கும், சிசுனத்திற்கும், மற்றும் வளைப அவயவங்கட்கும், சேவனுக்கும் முழுவுடம்பிற்கும் இது அர்ப்பண மாகுக. இம் தந்திரங்கள் ஐம்பதாலும் அங்கஹோமங்களைச் செய்யதல் வேண் டும் என்பதாம்.

பதினாரும் அருவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாங் காண்டம் மூன்றாம் பிரபாடகம்

பத்னோழாமநுவாகம்

ஒரு பஞ்சாதிக்குமேல் இரண்டு பதங்களைக் கொண்டது.

அகவநுப மந்திரங்கள்.

அ॒ஞ்ஜை॒தாய॒ ச॒வாஹீ॑₁ ஸ்ஞ॒ஜிச॒க்தாய॒ ச॒வாஹீ॑ சி॒தி॒ப॒தே॒ ச॒வாஹீ॑ சி॒-
தி॒ககு॒தே॒ ச॒வாஹீ॑ சி॒தி॒ர॒ந்நாய॒ ச॒வாஹீ॑ சி॒தி॒பூ॒தாய॒ ச॒வாஹீ॑ சி॒த்ய॒ஸ்தாய॒
ச॒வாஹீ॑ பூ॒ஷ்ணீ॒ய ச॒வாஹீ॑ சி॒த்யோ॒ஸ்தாய॒ ச॒வாஹீ॑ சி॒தி॒அ॒வே ச॒வாஹீ॑
சி॒தி॒ம॒ச॒தே॒ ச॒வாஹீ॑ ச்வே॒தாந்॑கா॒சாய॒ ச॒வாஹீ॑ ஸ்ஞ॒ஜயே॒ ச॒வாஹீ॑ ல॒லா॒மாய॒
ச॒வாஹீ॑ ஸி॒த॒த॒ஜ॒வே ச॒வாஹீ॑ க॒ஷ்ணீ॒தாய॒ ச॒வாஹீ॑ ரோ॒ஹி॒தீ॒தாய॒ ச॒வாஹீ॑ ஸ்ஞீ॒-
தாய॒ ச॒வாஹீ॑ ஷ॒ட॒சாய॒ ச॒வாஹீ॑ கீ॒ட॒சாய॒ ச॒வாஹீ॑ தா॒ட॒சாய॒ ச॒வாஹீ॑ ஸ॒ட॒சாய॒
ச॒வாஹீ॑ வி॒ஸ॒ட॒சாய॒ ச॒வாஹீ॑ சு॒ஸ॒ட॒சாய॒ ச॒வாஹீ॑ ரூ॒பாய॒ ச॒வாஹீ॑ சர்வ॒ஸீ
ச॒வாஹீ॑ ॥ 39 ॥ ரூ॒பாய॒ ச॒வாஹீ॑ ட்வே ச் ॥ 10 ॥

இதில், குதிரையின் உருவ ஹோமமந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

அக்வலபிவஹோமமந்திரங்கள்)

மந்திரங்கள் 1—26

अङ्ग्येताय स्वाहाऽञ्जिसक्थाय स्वाहा शितिपदे स्वाहा शितिकुदे
स्वाहा शितिरभ्राय स्वाहा शितिपृष्ठाय स्वाहा शित्यश्रयाय स्वाहा
पुष्पकर्णाय स्वाहा शित्योष्ठाय स्वाहा शितिभ्रवे स्वाहा शितिभसदे
स्वाहा श्वेतानूकाशाय स्वाहाऽञ्जये स्वाहा ललाभाय स्वाहाऽसितश्वे
स्वाहा कृष्णैताय स्वाहा रोहितैताय स्वाहाऽरुणैताय स्वाहेऽशाय
स्वाहा कीदशाय स्वाहा तादशाय स्वाहा सदशाय स्वाहा विसदशाय
स्वाहा सुसदशाय स्वाहा रूपाय स्वाहा सर्वसै स्वाहा ।

என்பது

உரை

வெள்ளை இரத்தங் கலந்த நிறத்திற்கும், வெள்ளையுஞ் சிவப்புக்கலந்த நிறத்திற்கும், கால் வெள்ளை நிறத்திற்கும், வெள்ளைக் கொண்டைக்கும், வெள்ளைத் துளைக்கும், வெள்ளைப் பின்புறத்திற்கும், பூக்கள் போன்ற செவிக் கும், வெள்ளைப்புருவத்திற்கும், வெள்ளைக்குதத்திற்கும், வெள்ளைக்கண்ணிற் கும், முழுவெள்ளையுடம்பிற்கும், நெற்றிவெள்ளைக்கும், கறுப்பு நிறக்கால்களுக் கும் கறுப்புக் கலந்த செங்கல் நிறத்திற்கும், இரத்தநிறமுஞ் சிவப்புக்கலந்த நிறத்திற்கும், வெள்ளையுஞ்சிவப்புக் கலந்த மலைப்பொழுது நிறத்திற்கும், இந் நிறந்தானைப் புலப்படு நிறத்திற்கும், இன்ன நிறமென்று சொல்லமுடியாத நிறத்திற்கும், தூர உவமையாய்க் காணப்படும் நிறத்திற்கும், அருகிலுள்ள உவமையாய்க் காணப்படும் நிறத்திற்கும், உவமையற்ற நிறத்திற்கும், எளிகில் உவமைக்குரிய நிறத்திற்கும், பொதுவாகிய நிறத்திற்கும், மற்றங் கூறாத எல்லாநிறங்கட்கும் இது அருப்பணமாகுக. இம்மந்திரங்களால் இருபத்தாறு ஹோமங்கள் செய்தல் வேண்டும் என்பது.

பதினேழாமநுவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாங்காண்டம் மூன்றாம் பிரபாகம்

பதினேட்டாமநுவாகம்

நாற்பத்தாறு பதங்களைக் கொண்டது.

எஞ்சிய குதிரையின் உருவமந்திரங்கள்

कृष्णाय स्वाहा श्वेताय स्वाहा पिशङ्गाय स्वाहा सारङ्गाय स्वा-
हाऽरुणाय स्वाहा गौराय स्वाहा बभ्रवे स्वाहा नकुलाय स्वाहा

ரோஹிதாய்₂ ஸ்வாஹா₁ ஷோணாய்₂ ஸ்வாஹா₁ ஷ்யாவாய்₂ ஸ்வாஹா₁ ஷ்யாமாய்₂ ஸ்வாஹா₁
 பாக்லாய்₂ ஸ்வாஹா₁ சூரூபாய்₂ ஸ்வாஹா₁ ஸ்நூரூபாய்₂ ஸ்வாஹா₁ விரூபாய்₂ ஸ்வாஹா₁
 சரூபாய்₂ ஸ்வாஹா₁ ப்ரதிரூபாய்₂ ஸ்வாஹா₁ ஷவ்லாய்₂ ஸ்வாஹா₁ கமலாய்₂ ஸ்வாஹா₁
 பூஷ்ணயே₂ ஸ்வாஹா₁ பூஷ்ணசக்தாய்₂ ஸ்வாஹா₁ சர்வஸ்மै₂ ஸ்வாஹா₁ ॥ 80 ॥ க்ரு-
 ணாய்₂ ஷட்வத்வாரிஷ்ணத் ॥ 11 ॥

இதில் அவயவங்களினின்றும் வேறுபட்டபல்வகை நிறங்களின் ஹோமமந்திரங்
 கள் கூறப்படுகின்றன.

மந்திரங்கள் 1-23

க்ருணாய்₂ ஸ்வாஹா₁ ஷ்வதாய்₂ ஸ்வாஹா₁ பிஷ்ணாய்₂ ஸ்வாஹா₁ சாரக்ஷாய்₂ ஸ்வாஹா₁ ஸ்நூரூபாய்₂
 ஸ்வாஹா₁ கௌராய்₂ ஸ்வாஹா₁ வப்நவே₂ ஸ்வாஹா₁ நக்லாய்₂ ஸ்வாஹா₁ ரோஹிதாய்₂ ஸ்வாஹா₁
 ஷோணாய்₂ ஸ்வாஹா₁ ஷ்யாவாய்₂ ஸ்வாஹா₁ ஷ்யாமாய்₂ ஸ்வாஹா₁ பாக்லாய்₂ ஸ்வாஹா₁ சூரூ-
 பாய்₂ ஸ்வாஹா₁ ஸ்நூரூபாய்₂ ஸ்வாஹா₁ விரூபாய்₂ ஸ்வாஹா₁ சரூபாய்₂ ஸ்வாஹா₁ ப்ரதி-
 ரூபாய்₂ ஸ்வாஹா₁ ஷவ்லாய்₂ ஸ்வாஹா₁ கமலாய்₂ ஸ்வாஹா₁ பூஷ்ணயே₂ ஸ்வாஹா₁ பூஷ்ண-
 சக்தாய்₂ ஸ்வாஹா₁ சர்வஸ்மै₂ ஸ்வாஹா₁ .

என். 1. 11

உரை

சுறுப்பு, வெள்ளை, கோரோசனைநிறம், சாதகப்பறவைநிறம், சாதகம் = மழைத்துளியில்வாழும் பறவை விசேடம். சிறிய சிவப்பு, மிகுந்த வெண்மை, கச்சை, கிரிநிறம், மிகுந்த சிவப்பு, செம்புநிறம், கருஞ் செம்புநிறம், சிவப்புச்செம்பு நிறம், நீலம், மிகக்கறுப்பு, அழகிய நடுத்தர மான நிறம், வேண்டாத நிறம், கலப்புநிறம், கமலநிறம், இந்திரநிறம், சித்திர எலும்பு, மற்றும் எல்லாவிதமான நிறங்கள் என்னும் இவைகட்கு இவை ஆர்ப்பணமாகுக. முன்போல் இவைகளாலும் ஹோமங்கள் செய்தல்வேண்டுமென்பதாம்.

பதினேட்டாமநுவாகம்

முற்றிற்று

ஏழாங் காண்டம் முன்றும் பிரபாடகம்

பத்தொன்பதாமநுவாகம்

இருபத்துநான்கு பதங்களைக் கொண்டது.

ஒஷதிமந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

அ₁ஷ₁தீ₁ம₁ய₁: ச₁வ₁ஹ₁ மூ₁லே₁ம₁ய₁: ச₁வ₁ஹ₁ தூ₁லே₁ம₁ய₁: ச₁வ₁ஹ₁ கா₁ண்டே₁ம₁ய₁:
 ச₁வ₁ஹ₁ வ₁ல₁ஸே₁ம₁ய₁ ச₁வ₁ஹ₁ ப₁ு₁ஷே₁ம₁ய₁: ச₁வ₁ஹ₁ ஫₁லே₁ம₁ய₁: ச₁வ₁ஹ₁ சூ₁ஹீ₁தே₁ம₁ய₁:
 ச₁வ₁ஹ₁ஸ₁வ₁ப₁நே₁ம₁ய₁: ச₁வ₁ஹ₁ ஶ₁ய₁ானே₁ம₁ய₁: ச₁வ₁ஹ₁ ச₁ர்வ₁ஸ்மै₁ ச₁வ₁ஹீ₁ ॥81॥
 அ₁ஷ₁தீ₁ம₁ய₁ஸ₁வ₁து₁வி₁ஸ₁தி: । ॥ 19 ॥

இதில் ஒஷதி ஹோமமந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

மந்திரங்கள் 1-12

அ₁ஷ₁தீ₁ம₁ய₁: ச₁வ₁ஹ₁ மூ₁லே₁ம₁ய₁: ச₁வ₁ஹ₁ தூ₁லே₁ம₁ய₁: ச₁வ₁ஹ₁ கா₁ண்டே₁ம₁ய₁: ச₁வ₁ஹ₁
 வ₁ல₁ஸே₁ம₁ய₁ ச₁வ₁ஹ₁ ப₁ு₁ஷே₁ம₁ய₁: ச₁வ₁ஹ₁ ஫₁லே₁ம₁ய₁: ச₁வ₁ஹ₁ சூ₁ஹீ₁தே₁ம₁ய₁: ச₁வ₁ஹ₁ஸ₁வ₁ப₁நே₁ம₁ய₁:
 ச₁வ₁ஹ₁ஸ₁வ₁ப₁நே₁ம₁ய₁: ச₁வ₁ஹ₁ ஶ₁ய₁ானே₁ம₁ய₁: ச₁வ₁ஹ₁ ச₁ர்வ₁ஸ்மै₁ ச₁வ₁ஹ₁ ।

என்பது.

உரை

கொடி செடிகளுக்கும், வேர்களுக்கும், பருத்த தண்டுகளுக்கும், காரீண
 களுக்கும், கணுக்களுக்கும், பூக்கட்கும், பழங்களுக்கும், உயிர்களுக்கு உதவி
 யானவைகட்கும், உதவியாகாதவைகட்கும், கீழே விழுந்தவைகட்கும், தண்டு
 டன் சாய்ந்துபோனவைகட்கும், மற்றும் எல்லாவற்றிற்கும் இவை அர்ப்ப
 ணங்களாகுத என்பதாம்.

பத்தொன்பதாமநுவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாம் காண்டம் மூன்றாம் பிரபாடகம்

இருபதாவது அநுவாகம்

ஒரு பஞ்சாதிக்குமேல் நாற்பத்தாறு பதங்களைக்கொண்டது.

வனஸ்பதி மந்திரங்கள்

வ_நஸ்பதி_{ம்}ய: ஸ்வா மூலே_{ம்}ய: ஸ்வா தூலே_{ம்}ய: ஸ்வா ஸ்கந்_{ம்}யோ-
 ம்_ய: ஸ்வா ஷாக்_{ம்}ய: ஸ்வா பணே_{ம்}ய: ஸ்வா புஷ்பே_{ம்}ய: ஸ்வா பலே_{ம்}ய:
ஸ்வா மூஹீ_{ம்}ய: ஸ்வா ஸமூ_{ம்}ஹீ_{ம்}ய: ஸ்வா ஸவ_{ம்}பநே_{ம்}ய:
ஸ்வா ஷய_{ம்}நே_{ம்}ய: ஸ்வா ஷிஷ்டாய ஸ்வா ஷிஷ்டாய ஸ்வா பரி-
ஷிஷ்டாய ஸ்வா ஸஷ்_{ம்}ஷிஷ்டாய ஸ்வா ரிக்_{ம்}தாய ஸ்வா ஸகா_{ம்}தாய
ரிக்_{ம்}தாய ஸ்வா பரிக்_{ம்}தாய ஸ்வா ஸஷ்_{ம்}ரிக்_{ம்}தாய ஸ்வா ஸகா_{ம்}தாய ஸ்வா
ஸர்வ_{ம்}ஸு_{ம்} ஸ்வா ॥ 82 ॥ வ_நஸ்பதி_{ம்}ய: ஸத்_{ம்}த்வாரி_{ம்}ஷத் ॥ 20 ॥

இதில், வனஸ்பதி ஹோமமந்திரங்கள் கூறப் படுகின்றன.

இப்பிரபாடகத்திலுள்ள அநுவாக எண்களைக் காட்டுத் தலைப்புச் சொற்
 கள் :—

ப_்ஜ_{ம்}வ_{ம்} ப்ஜ_{ம்}வா_{ம்}தி_{ம்} கிமே_{ம்}ஷ வா அஸ்த அதி_{ம்}த்யா உம_{ம்}யோ: ப்ஜா_{ம்}பதி_{ம்}-
 ர_{ம்}ந்யா_{ம்}ய_{ம்}நி_{ம்}த்ரோ வै ஸத்_{ம்}த்_{ம்}டி_{ம்}நி_{ம்}த்ரோ வै ஷிதி_{ம்}ல: ப்ஜா_{ம்}பதி_{ம்}ர_{ம்}காம_{ம்}ய_{ம்}தா_{ம்}நா_{ம்}த:
 ஸா விரா_{ம்}ட_{ம்}ஸா_{ம்}வா_{ம்}தி_{ம்}ந்யோ_{ம்}ஸ_{ம்}ர்வா_{ம்}ஹீ_{ம்}த_{ம்}மாமே_{ம்}ஸ_{ம்}நி_{ம்}நா_{ம்}த_{ம்}ப: ஸ்வா ஸதி_{ம்} தத்_{ம்}-
 ம்யோ_{ம்}ஸ_{ம்}ஜ்யே_{ம்}தாய கரு_{ம்}ணாயௌ_{ம்}ய_{ம்}வீ_{ம்}ம்யோ வந_{ம்}ஸ்பதி_{ம்}ம்யோ விஷ்_{ம்}தி: ॥ 20 ॥

பஞ்சாதி_{ம்}களின் எண்ணைக் காட்டும் தலைப்புச் சொற்கள் :—

ப_்ஜ_{ம்}வ_{ம்} ப்ஜா_{ம்}பதி_{ம்}ய_{ம்}த_{ம்}ஸ்த_{ம்}மீ_{ம்} தேஹு_{ம்}வே ஸவா_{ம்}ஹமோ_{ம்}ய_{ம்}வீ_{ம்}ம்யோ திவ்_{ம்}த்வா-
 ரி_{ம்}ஷத் ॥ 80 ॥

மந்திரங்கள் 1 - 23

வ_நஸ்பதி_{ம்}ய: ஸ்வா மூலே_{ம்}ய: ஸ்வா தூலே_{ம்}ய: ஸ்வா ஸ்கந்_{ம்}யோ: ஸ்வா ஷாக்_{ம்}ய:
ஸ்வா பணே_{ம்}ய: ஸ்வா புஷ்பே_{ம்}ய: ஸ்வா பலே_{ம்}ய: ஸ்வா மூஹீ_{ம்}ய:

तेभ्यः स्वाहाऽगृहीतेभ्यः स्वाहाऽवपन्नेभ्यः स्वाहा शयानेभ्यः स्वाहा
शिष्टाय स्वाहाऽतिशिष्टाय स्वाहा परिशिष्टाय स्वाहा सशशिष्टाय स्वा-
होच्छिष्टाय स्वाहा रिक्ताय स्वाहा प्ररिक्ताय स्वाहा सश्रिक्ताय स्वाहा
सर्वस्मै स्वाहा ।

என்பது

உரை

வள்ளபதிகட்கும், வேர்கட்கும், தண்டுக்கட்கும், கிளை எழும்பிய விடத்
திற்கும், கிளைக்கட்கும், இலைக்கட்கும், பூக்கட்கும், பழங்கட்கும், உயிர்களுக்குத்
வுகின்றவைகட்கும், உதவாதவைகட்கும், மண்ணில் விழுந்தவைகட்கும்
காலாந்தரத்தில் உதவுகின்றவைகட்கும், சாய்ந்தவைகட்கும், வேறுகாலத்தில்
மற்றொன்றிற்கு உதவுகின்றவைகட்கும், வேறுகாலத்தில் மற்றொன்றிற்கு
உதவாதவைகட்கும், வேறுகாலத்தில் ஒரு கருமத்திற்கு உதவுகின்றவைகட்
கும், உதவி பிரகாசஞ்செய்வைகட்கும், பழம் பூக்களின் நியவைகட்கும், பழம்
பூக்களுடன் கூடியவைகட்கும், எப்போதும் எல்லாவற்றுடன் கூடியவைகட்
கும், மற்றும் எல்லாவற்றிற்கும் இவைகள் அருப்பணங்களாகுக. இந்த இரு
பத்து மூன்று மந்திரங்களாலும் ஹோமங்கள் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

இருபதாமதுவாகம் முற்றிற்று.

மூன்றாம் பிரபாடகம் முடிந்தது.

ஏழாங்காண்டம் நான்காம் பிரபாடக விடயச்சூக்கம்

चतुर्विंशतिरात्रौ द्वौ चतुर्थाथ द्वितीययोः ।

त्रिंशद्वात्रस्तृतीयेस्याद्वात्रिंशद्वात्र उत्तरे ॥ १ ॥

त्रयस्त्रिंशदहोऽन्यस्मिन् षट्त्रिंशद्वात्र उपरे ।

एकोनपञ्चाशदहः सप्तमे समुदीरितः ॥ २ ॥

संवत्सराख्यसत्रस्य दीक्षाकालोऽष्टमेऽस्मृतः ।

दीक्षाञ्चोपसदोऽन्यस्मिन्दशमे प्रायणीयकम् ॥ ३ ॥

मासा एकादशेऽथाश्वमेधमन्त्रा उदीरिताः ।

मेघोनवापाव्यहोमा अवन्तीः परियन्तिहि ॥ ४ ॥

கூர்யாஹ்யோ விंशतिश्चाद्भयो द्वादशापांतुहोमकाः ।
 यो अर्बं श्वप्रहारस्यात् परोऽधस्पदसंस्थितिः ॥ ५ ॥
 अहं ब्रह्मा स्वामिहस्ते धृत्वाऽभिकेति वाचयेत् ।
 एते मन्त्रान्तु चत्वारो यव्यहोमा नमोनव ॥ ३ ॥
 मयोऽष्टौ स्युर्गव्यहोमाः किं ब्रह्मोद्यं षडीरिताः ।
 पत्नीमुदानयेदम्बे सुमेत्याच्छादयेदुभौ ॥ ७ ॥
 तौ संप्रसारयेत्पादान् वृषेत्यध्वर्युमन्त्रणं ।
 उत्सदधाति गुह्ये ह्यम्बे अश्वं विगर्हयेत् ॥ ८ ॥
 ऊर्ध्वमन्यावधायेयुस्त्रिरेवं स्यात् पुनः पुनः ।
 दधिसर्वाजपित्वाहि मार्जयन्ते त्रिभिर्जलात् ॥ ९ ॥
 अम्ब इत्यनुवाके स्मिन् मन्त्रास्स सदशेरिताः ।
 भूस्त्रि पत्न्यश्वबालेषु कीलेयुस्त्रिविधान्मणीन् ॥ १० ॥
 वसाभ्वञ्जन्ति पत्न्योऽश्वमेतमावर्तयेद्गुणा न् ।
 लाज्यन्नशेष आहार्यो युञ्जन् युञ्ज्यात् रथेश्वकम् ॥ ११ ॥
 युञ्जान्यौ योजयित्वाऽथ केतुवध्योरथे ध्वजः ।
 भूर्युवः सुवरित्यस्मिन्मन्त्रा एकादशेरिताः ॥ १२ ॥
 प्राणासन्तति होमास्युस्तत्र मन्त्राश्चतुर्दश ।
 सिताप्रमुक्तिहोमाभ्युर्मन्त्रा एकोनविंशतिः ॥ १३ ॥

இந்நான்காம் பிரபாடகத்தின் முதலாவது இரண்டாவது அநுவாகங்களில்
 இரண்டுவிதங்களான சதுர்விம்சதிராத்திராயாகங்களும், மூன்றாவதில் திரிம்
 சத் ராத்திரமும், நான்காவதில் துவாத்திரிம்சத் ராத்திரமும், ஐந்காவதில்
 திரயத்திரிம்சத்ராத்திரமும், ஆறாவதில் ஷட்க்ரிம்சத்ராத்திரமும், ஏழா
 வதில் ஏகோனபஞ்சாத் ராத்திரமும், எட்டாவதில் சம்வத்சரம் என்னும்
 சத்ரயாகத்தின் தீக்ஷாகாலமும், ஒன்பதாவதில் ஷ்டயாகத்தின் தீக்ஷையும்
 உபசத்துகளும், பத்தாவதில் பிராணீயமும், பதினொன்றாவதில் ஷ்டயாகத்
 தின் தினங்களும், எஞ்சிய அநுவாகங்களில் அகவ மேதமந்திரங்களுங்
 கூறப்படுகின்றன. அவற்றுள் பன்னிரண்டாவதில், அபாவ்ய ஹோமம்
 திரங்களும் குகிரையைச்சுற்றிவரும் மந்திரங்களும், பதின்மூன்றாவது பதி

இருபத்திநான்குநாள்)

னன்காவதில் ஜலஹோமங்களும், பதினெந்தாவதில் நாயை அடிப்பது முதலிய மந்திரங்களும், பதினாறாவதில் யவ்ய ஹோமமந்திரங்களும், பதினேழாவதில் கவ்ஸியஹோமங்களும், பதினெட்டாவதில் பிரமோத்திய மந்திரங்களும், பத்தொன்பதாவதில் பத்தினியை அழைத்துவருவது முகலியமந்திரங்களும், இருபதாவதில் குதிரையை அலங்காரஞ் செய்யுமந்திரங்களும், இருபத்தொன்றாவதில் சந்திரஹோமங்களும், இருபத்திரண்டாவதில் பிரமுக்தி ஹோமமந்திரங்களுங் கூறப்படுகின்றன. இத்துடன் நான்காம் பிரபாடகமும் முடிகின்றது.

ஏழாம் காண்டம் நான்காம் பிரபாடகம்

முதலாவது அநுவாகம்

மூன்றுபஞ்சாங்கிக்குமேல் நாற்பத்தைந்து பதங்களைக்கொண்டது

இருபத்துநான்கு இரவுகளைக்கொண்ட யாகத்தைக்கூறும் பிராமணங்கள்

बृहस्पतिरकामयत श्रन्मे देवा दधीरन्गच्छेयं पुरोधामिति स
 एतं चतुर्विंशतिरात्रमपश्यत्तमाऽहरत्तेनायजत ततो वै तस्मै श्रद्दे-
 वा अदधतागच्छत्पुरोधां य एवं विद्वाश्सश्रुत्तुर्विंशतिरात्रमासते
 श्रदेभ्यो मनुष्या दधते गच्छन्ति पुरोधां ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहा
 भवन्तीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुः ॥ १ ॥ इमानेव लो-
 कानभ्यारोहन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा भवन्त्यभिपूर्वमेव सुवर्गं लोकमभ्या-
 रोहन्त्यसत्रं वा एतद्यदछन्दोमं यच्छन्दोमा भवन्ति तेन सत्रं देव-
 तां एव पृष्ठैरव रूधते पशूञ्छन्दोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानि पशवश्छ-
 न्दोमा ओजस्येव वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति बृहद्रथंतराभ्यां
 यन्तीयं वाव रथंतरमसौ बृहदाभ्यामेव ॥ २ ॥ यन्त्यथो अनयोरेव
 प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी सुती ताभ्यामेव सुवर्गं लोके
 यन्ति चतुर्विंशतिरात्रो भवति चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवत्सरः

संवत्सरः सुवर्गो लोकः संवत्सर एव सुवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्त्यश्वो
चतुर्विंशत्यक्षरा गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसं गायत्रियैव ब्रह्मवर्च-
समं रुन्धतेऽतिरात्रावमिति भवतो ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै ॥३॥
अन्तरिक्षं गौरसावायुराभ्यामेव पञ्चचत्वारिंशच्च । ॥ १ ॥

இதில், இருவகையான இருபத்துநான்கு இரவுகளுள் முதலாவது கூறப்
படுகின்றது.

அதைவிதிக்கின்றது

பிராமணம் 1

बृहस्पतिरकामयत श्रमे देवा दधीरन्वाच्छेयं पुरोधामिति स एतं चतु-
र्विंशतिरात्रमपश्यत्तमाऽहरत्तेनायजत ततो वै तस्मै श्रदेवा अदधता-
गच्छत्पुरोहां य एवं विद्वांसश्चतुर्विंशतिरात्रमासते श्रदेभ्यो मनुष्या
दधते गच्छन्ति पुरोधाम् ।

என்பது

உரை

பிருசுற்பதி முன்னொருகால் இந்திரன் முதலான தேவர்களால் “இவர்
எமக்குநன்மை செய்பவர்,, என்று விசுவசிக்கப்படாதவராயிருந்தனர். அப்
போது நம்மிடத்து விசுவாசங்கொள்ளும்போது நாம் புரோகிதனாவோம்
என்று விரும்பி அதற்குபாயம் இன்னதென ஆராய்ந்து நூல்களால் இருபத்து
நான்கு இரவுகள் கொண்ட யாகமெனக்கண்டு அதற்குரிய உபகரணங்
களைத் தேடிச்செய்து தேவர்களால் விசுவசிக்கப்பெற்று புரோகிதராயினர்
அதுபோல் இதைச்செய்கின்றவர்களும் மனிதர்களால் விசுவசிக்கப்பெற்று
புரோகிதர்களாகின்றார்கள் என்பது.

அதில் சிலநிலங்களை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 2

ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यह्ना भवन्तीयं चाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुरिमा-
नेव लोकानभ्यारोहन्ति ।

என்பது

உரை

இதில் நான்கு மூன்று நாட்களுள்ளன. சோதி, கௌ, ஆயுள் என்னும் மூன்றுகளாலும் மூன்றுலகங்களிலும் ஏறுகிறார்கள் என்பது.

அவற்றுள், நான்கு மூன்றுநாட்களின் முறையை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 3

अभिपूर्वं त्र्यहो भवन्त्यभिपूर्वमेव सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति ।

என்பது.

உரை

இதிலிருந்து வெளிப்பட்ட மூன்று நாட்களின் முறையினால் சுவர்க் கத்திற்கு முறையாய் ஏறுகிறார்கள் என்பது.

இனி, பிருஷ்டிய ஆறுநாள், சுந்தேர்ம நான்குநாள் என்னும் பத்துநாளையும் விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 4

असत्रं वा एतद्यद्वृद्धोऽयं यच्छ्रद्धोऽमा भवन्ति तेन सत्रं देवता एव पृष्ठे-
रव रुन्धते पशूश्छन्दोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानि पशवश्छन्दोमा ओजस्येव
वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति बृहद्व्यंतराभ्यां यन्तीयं वाच रथंतरमसौ
बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी
सुती ताभ्यामेव सुवर्गं लोकं यन्ति ।

என்பது

உரை

இதன் உரையை முன்போல் உரைத்துக்கொள்க என்பது. மூன்றாம் பிரபாடகத்தின் நாலாவது மந்திரத்தைப் பார்க்க.

இவ் வேள்வியிலுள்ள நாட்களின் எண்ணைப்புகழ்கின்றது.

பிராமணம் 5

चतुर्विंशतिरात्रो भवति चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवत्सरः संवत्सर एव
सुवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्त्यथो चतुर्विंशत्यक्षरा गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्च-
सगायत्रियैव ब्रह्मवर्चसमव रुन्धते ।

என்பது

உரை

இதில் இருபத்து நான்கு இரவுகளாகின்றன. ஒருவருடத்திற்கு பாதிரி
மாதங்களும் இருபத்து நான்காகின்றன. இவ்வாற்றால் வருடத்தை யடைந்து
அக்கால கருமாறுட்டானவாயிலாக சுவர்க்கத்தில் நிலைக்கின்றார்கள். காயத்ரி
சீர்ச்சந்தம இருபத்து நான்கு எழுத்துக்களைக் கொண்டதாமாதலின் அதன்
வாயிலாக பிரம வொளியையும் அடைகின்றார்கள் என்பது.

இனி, பிராயணிய, உதயனியங்களை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 6

अतिरात्रावमितो भवतो ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीयै ।

என்பது

உரை

இரண்டு அதிகாத்திரங்களும் காயத்திரி வாயிலாக பிரம வொளியைக்
கொள்வதன் பொருட்டு உதனியாகின்றன என்பது.

முதலநுவாகம்

முற்றிற்று

ஏழாவ் காண்டம் நான்காம் பிரபாடகம்

இரண்டாவது அநுவாகம்

ஐந்து பஞ்சாதிக்குமேல் இருபத்துநான்கு பதங்களைக் கொண்டது.

மற்றொரு, இருபத்துநான்கு இரவுகளைக்கொண்ட யாகத்தை விதிக்கும்
பிராமணங்கள்.

यथा वै मनुष्या एवं देवा अग्र आसन्तेऽकामयन्तावतिं पाप्मानं
मृत्युमपहत्य दैवीं सृष्टिं गच्छेमेति त एतं चतुर्विंशतिरात्रम्-

பश्यन्तमाஹ்ரந்தேநாயஜन्त ததோ வை தேஹ்வி பாஹ்மான் ஹுத்யுமபஹ்ய
 தேவீஃ ஸ்ஹ்ஸதமகக்ஷந்ய ஏவ வித்வாஹ்நுவிஹ்ஸதிராத்ரமாஸதேஹ்-
 விமேவ பாஹ்மான்மபஹ்ய ஶ்ரீய் கக்ஷந்தி ஶ்ரீஹி மனுவ்யஸ்ய ॥ ௪ ॥
 தேவீஃ ஸ்ஹ்ஸஜ்யோதிரதிராத்ரோ மவதி ஸுவர்ஸ்ய லோகஸ்யானுஹ்யாத்யே
 பூத்ய: பஹ்மோ மவதி பஹ்ம க்ருதவ்ஸ்வத்ஸரஸ்த் மாஸா அஹ்மாஸா
 க்ருதவ: ப்ரவிஹ்ஸ தேவீஃ ஸ்ஹ்ஸதமகக்ஷந்ய ஏவ வித்வாஹ்நுவிஹ்ஸ-
 திராத்ரமாஸதே ச்வத்ஸரமேவ ப்ரவிஹ்ஸ வஸ்யஸீஃ ஸ்ஹ்ஸத் கக்ஷந்தி த்ரய-
 ஸ்த்ரயஸ்த்ரிஹ்ஸா அவஸ்தாஹ்வந்தி த்ரயஸ்த்ரயஸ்த்ரிஹ்ஸா: பரஸ்தாத்ரயஸ்த்ரிஹ்ஸ-
 ரேவோமபயதோஹ்வி பாஹ்மான்மபஹ்ய தேவீஃ ஸ்ஹ்ஸத் மஹ்யத: ॥ ௫ ॥
 கக்ஷந்தி பூத்யாநி ஹி தேவீஃ ஸ்ஹ்ஸஜாமி வா ஏதக்ஷுர்வந்தி யத்த்ரயஸ்த்ரய-
 ஸ்த்ரிஹ்ஸா அந்வஹ்மோ மஹ்யேஹ்நிருக்தோ மவதி தேநாஜாம்யுஹ்வானி பூத்யாநி
 மவந்த்யுஹ்வாஹ்நுஹ்மோ உஹ்மாயாஃ ரூபாயாஃ ஸுவர்ஸ் லோக யந்த்யஸத்
 வா ஏதஹ்நுஹ்மோ யக்ஷந்தோமாவந்தி தேந் சத்ரே தேவதா ஏவ பூத்ய-
 ரவ் ஸந்தே பஹ்நுஹ்மோமேரோஜோ வை தேவீஃ பூத்யாநி பஹ்வ: ॥ ௬ ॥ ஹ்நு-
 மா ஓஜஸ்யேவ தேவீஃ பஹ்நு ப்ரதி திஹ்நந்தி த்ரயஸ்த்ரயஸ்த்ரிஹ்ஸா அவஸ்தா-
 ஹ்வந்தி த்ரயஸ்த்ரயஸ்த்ரிஹ்ஸா: பரஸ்தா:மஹ்யே பூத்யாந்யுரோ வை த்ரய: த்ரயஸ்த்ரிஹ்ஸா
 ஆத்மா பூத்யாந்யாத்மன ஏவ தத்யஜமானா: ஶம் நஹ்நந்தேஹ்நாத்யே பூத்யத்ய-
 த்ராம்யா யந்தியம் வாஹ் ரத்யத்ரமஸோ பூத்யாந்யாமேவ யந்த்யத்யோ அநயோ-
 ரேவ ப்ரதி திஹ்நந்தே வை யத்ஸ்யாஹ்நுசாயநீ ஸூதீ தாம்யாமேவ ॥ ௭ ॥
 ஸுவர்ஸ் லோக யந்தி பராஹ்மோ வா ஏதே ஸுவர்ஸ் லோகமஹ்யரோஹந்தி யே ப-
 ராஹ்மோநி பூத்யாந்யுபயந்தி ப்ரத்யஹ்நுஹ்மோ மவதி ப்ரத்யவ்ரூத்யா அத்யோ

மற்றேது இருபத்துநான்கு நாள்)

அத்தகைய சம்பந்தை யடைகின்றனர். தேவர்கள் சுகமாய் நிலைபெற்றிருக்கும் சம்பந்தை மனிதர்கள் தெய்வ சம்பத்தென்கின்றனர். அதாவது மனிதர்களின் பெருஞ் செல்வத்தையே தேவசபை எனக் கொள்கின்றனர் என்பது.

முதலாவதுதினத்தை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 2

योतिरतिरात्रो भवति सुवर्गस्य लोकस्यानुष्यात्यै ।

என்பது.

உரை

சோதிட்டோம விசேடமாகிய இந்த அதிராத்திரமே முதலாவது நாளாம். இதனால் சுவர்க்கம் விளக்கப்படுகின்றது என்பது.

இடையிலுள்ள ஆறுநாளை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 3

पृथग्पण्डहो भवति षड्वा ऋतवः संवत्सरस्तं मासा अर्धमासा ऋतवः
प्रविश्य दैवीऽ सऽसदमगच्छन्त्य एवं विद्वाऽसश्चतुर्विंशतिरात्रमा-
सते संवत्सरमेव प्रविश्य वस्यसीऽ सऽसदं गच्छन्ति ।

என்பது

உரை

ஆறுவகை பிருஷ்டத் துதிகளை யறுட்டிக்கும் நாட்கள் ஆறுகின்றன. இருதுக்களும் ஆறுகின்றன. இந்த ஆறு இருத்துக்களே வருடமாகின்றன. ஒருவருடம் பன்னிரண்டு மாதங்களைக் கொண்டது இருபத்துநான்கு பாதி மாதங்களைக் கொண்டதாம். இவ்வாறு ஆறு இருதுக்கள் அவயவமாய்ப் புகுந்து தனசம்பத்துள்ள சபையை யடைகின்றன. மனிதர்களும், பிருஷ்டிய மென்னும் ஆறு நாட்களுடன் கூடிய இருபத்துநான்கு இரவுகள் கொண்ட யாகத்தால் அத்தகைய பயனை யடைகின்றார்கள் என்பது.

சீனைய ஆறுநாட்களையும் விதிக்கப்பட்டது.

பிராமணம் 4

अथस्यसिद्धिः अवस्ताद्भवन्ति अथस्यसिद्धिः परस्ताःअथसिद्धिः
रेवोभयतोऽर्वाणि पाथममपहस्य देवीःस्यस्यदं मध्यतो गच्छन्ति पृष्टा-
नि हि देवी स्यस्य ।

என்பது

உரை

இருபத்துநான்கு தினங்களுள் முதல்காள் அதிராத்திரய, இரண்டாம் காள் ஆரம்பனீயம், மூன்றாம்காள் முதல் எட்டாம்காள் வரை பிருஷ்டிய ஆறு நாளாம். அவற்றுள் ஆறாம்காள் முப்பத்துமூன்று ஸ்தோமங்களை யுடைய தாம். இது, முதலிலிருந்து எண்ணிவந்து எட்டாவதுநாளாம் இதிலின்று ஒன்பதாவதுநாளும் அநிருத்தமாகிய முப்பத்து மூன்று ஸ்தோமங்களை யுடையதாம். அநிருத்தம் = வெளிப்படையின்றிய இலிங்க மந்திரங்களின் பாடல்கள். அதிலின்று பத்தாநாளும் அநிருத்தமாகிய முப்பத்துமூன்று ஸ்தோமங்களை யுடையதாம். இவ்வாறு, எட்டாவது, ஒன்பதாவது, பத்தாவது என்னும் கீழ்ப்பாகத்திலுள்ளவை மூன்று நாட்களாகின்றன. அதிலிருந்து, பதினென்று, பன்னிரண்டு, பதின்மூன்று, பதினான்காவது நாட்களும் மத்திய பிருஷ்டிய நாட்களாம். அதற்குமேல், பதினாந்து, பதினாறு, பதினேழாவது நாட்கள் மூன்றாம் மேலேயுள்ள, முப்பத்துமூன்று ஸ்தோமங்களை யுடைய மூன்று நாட்களாம் அவற்றுள்ளும், நடுவிலுள்ளது நிருத்தமாக. வெளிப்படையாகிய இலிங்க மந்திரங்களைப்பாடுதல் நிருத்தங்கள். பதினேழாவது காளிலிருந்து, இருபத்திரண்டாம் நாள் வரை மாருக ஆவிரூத்தஞ் செய்யும் பிருஷ்டிய ஆறுநாட்கள். அதற்குமேல் உபரந்திம நாள் என்னும் நிருத்தமாகம். இதுவே அக்கினிட்டோமமாகம். அதற்குப் பிறகு அதிராத்திரமாம் என்பது

கண்டு, இவ்வாறு கீழுமேதுமூன்ற இரண்டு மூன்றுகள் முப்பத்துமூன்று துதிகள் கொண்ட ஆறுநாட்களால் வறுமைக்குக் காரணமாகிய பாவத்தைப் போக்கியிட்டு, நடுவிலுள்ள பிருஷ்டிய மென்னு நாளுக்கு நாட்களாகிய தெய்வீக சம்பத்தை யடைகின்றார்கள் என்பதாம்.

மற்றேது இருபத்நான்த நான்)

முப்பத்து முன்று துதிகள்கொண்ட மேலேயுள்ள முன்றுநாட்களுள் நடுவிலுள்ள தந்தும், கீழேயுள்ள அத்தகைய முன்றுநாட்களுள் நடுவிலுள்ளதந்தும் (இரண்டோட்களுக்கும்) அந்நிகத்ததை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 5

जामि वा एतत्कुर्वन्ति यत्रयस्त्रयस्त्रिंशः अन्वञ्चो मध्येऽनिरुक्तो भवति
तैनाजामि ।

என்பது

உரை

முதலிலிருந்து முறையாக முப்பத்துமுன்றுகளைக் கொண்டதாய் ஒரே விதமாயிருக்கின் அதை அறுட்டிக்கின்றவர்கள் சோம்பலை யடைவார்கள். ஆதலின், இடையிலுள் நாட்கள் அந்நிகத்தமென்னும் துதிப்பாடல்களையுடையவைகளாகின்றன. அதாவது நிருக்தப் பாடல்களினின்று வேறாகப் பாட வேண்டியவைகள். ஆதலின், இதனால் சோம்பல் நீக்கப்பட்டதாகின்றது என்பதாம்.

இந்நிகத்துமுள்ள முப்பத்துமுன்று துதிப்பாடல்களுக் கிடையிலுள்ள நான்த தினங்களில் சில விசேடத்தை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 6

ऊर्ध्वानि वृष्टानि भवन्त्यूर्ध्वार्द्धोमा उभाभ्याः रूपाभ्याः सुवर्गे लोके
यन्ति ।

என்பது.

உரை

ஈண்டு, ரதந்தரம், பிருகத் என்பது முதலிய முறையாக பிருஷ்டத்துதி கள் செய்தல் வேண்டும். அங்ஙனமே, இருபத்துநான்கு, நார்பத்துநான்கு, முதலிய முறையாகவே ஸ்தோமப்பாடல்களுஞ் செய்தல் வேண்டும். இருபத் தேழு, இருபத்தொன்று (இரண்டு) இருபத்தேழு என நான்குநாட்களுக்குஞ் சூத்திரத்திற் கூறியுள்ளதோ, அது வேறு சாகையைப்பற்றியதாம். அங்ஙன மாயினும், இவ்வாக்கிய வலியால், பவமானமுதலிய துதிகளுள் ஒன்றில், இரு பத்துநான்கு முதலியவைகளை முறையாய்ச் செய்து கொள்க. செய்யில், இரு பக்கமும், பிருஷ்டியமும், ஸ்தோமமும் ஒத்தனவாகின்றன இவற்றால் சுவர்க் கத்தையடைகின்றார்கள் என்பது.

இத்தகைய பிடுஷ்டிய சந்தோமங்களைப் புகழ்கின்றது.

பிராமணம் 7

असन्नं वा एतद्यद्वृद्धोमं यद्वृद्धोमा भवन्ति तेन सन्नं देवता एन पृष्टै-
रव रुन्धते पशूद्वृद्धोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानि पशवद्वृद्धोमा ओजस्येव
वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति ।

என்பது

உரை

இதற்கும், முன்போல் உரை உரைத்துக் கொள்க என்பது.

இவ்வாறு நடுவிலுள்ள பிடுஷ்டியங்கள், இதுபக்கத்துமுள்ள முப்பத்துமுன்று
ஸ்தோமங்கள் என்பவைகளை மற்றேறவகையாற் புகழ்கின்றது.

பிரமாணம் 8

त्रयस्त्रयस्त्रिंशः अवस्ताद्भवन्ति त्रयस्त्रयस्त्रिंशः परस्तान्मध्ये पृष्ठान्युरो
वै त्रयस्त्रिंशः आत्मा पृष्ठान्यात्मन एव तद्यजमानाः शर्म नहन्तः-
नायै ।

என்பது.

உரை

மேலுங் கீழுமுள்ள முப்பத்துமுன்று ஸ்தோமங்கள் அனைத்தும் ஒரு
வனுடைய உடம்பு வடிவில்மார்பாம். நடுவிலுள்ள பிடுஷ்டியங்கள் ஆன்மா
வாம். இவ்விருவகையறுட்டானதால் தலைவர்கள் சுகத்தை யடைகின்றார்
கள். இது, துன்ப ஈக்கத்தின் பொருட்டாம் என்பது.

சூறிய பிடுஷ்டத்துதிகள், சுற்றிவருவதில் இரண்டு சாமங்கியையே விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 9

बृहद्रथतराभ्यायन्तीयं वाच रथंतरमसौ बृहदाभ्यामेव यस्यथो अनयोरेव
प्रति तिष्ठत्येने वै यज्ञस्याञ्जसायनीषुती ताभ्यामेव सुवर्गं लोकं यन्ति
पराञ्चोवा एते सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति ये पराचीनानि पृष्ठान्युप-
यन्ति प्रत्यङ्पडहो भवति प्रत्यवरुद्धा अथो प्रतिष्ठित्या उभयोर्लोक-
योर्ऋद्धोत्तिष्ठन्ति ।

என்பது.

மற்றோடு இருபத்துநான்குநான்)

உரை

இதற்கு உரை, இக்காண்டத்தின் இரண்டாம் பிரபாடகம் நான்காவது மந்திர உரைபோல் உரைத்துக் கொள்க என்பது.

உபாத்தியம் என்னும் இருபத்துமூன்றுவது நான்கு விகிருதிகள்.

பிராமணம் 10

त्रिवृतोऽधि त्रिवृतमुप यन्ति स्तोमानाऽ संपत्यै प्रभावा ज्योतिरग्निशोभो
भवत्ययं वाच स क्षयोऽसादेव तेन क्षवाह यन्ति ।

என்பது

உரை

ஆவிரகுத்தி பிருஷ்டிய ஆறுநான் என்பது முப்பத்துமூன்று முதல் கொண்டு திரிவிருத் முடிந்ததாம். ஆகவே, இருபத்திரண்டாம் நான் திரிவிருத் ஸ்தோம தினத்திற்கு மேபபட்ட இருபத்துமூன்றாவது நாளிலும் திரிவிருத் ஸ்தோமமே அதுஷ்டித்தல் வேண்டும். அதுஷ்டிக்கில், ஸ்தோமங்களின் தொடர்ச்சிவரும் வரவே ஸ்தோம சம்பத்து உண்டாகும். அதாவது எசமானனுக்கு புத்திரப்பேறு முதலியவைகளுண்டாகும், ஆனால் அதில் எதைச் செய்தல் வேண்டுமெனிலோ, சோமயாகத்தின் முதல் பிரிவாகியதும், திரிவிருத் ஸ்தோமமுடையதுமாகிய சோதிட்டோம தினமே அதுஷ்டிக்கத் தக்கதாம் என்பது.

இவ்வெளவியிலுள்ள நாட்களின் எண்ணப்புகழ்கின்றது.

பிராமணம் 11

चतुर्विंशतिरात्रो भवति चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवत्सरः संवत्सरः
सुवर्गो लोकः संवत्सर एव सुवर्गं लोके प्रति तिष्ठत्यथो चतुर्विंश-
त्यक्षरा गायत्री गायत्री ब्रह्मवचंस् गायत्रियैव ब्रह्मवचंसमव रुधते ।

என்பது.

உரை

இதன், உரையை, முன் அறுவாகத்தின் ஐந்தாமந்திரத்தின் உரை போல் உரைத்துக்கொள்க என்பது.

உதயனீய நாளை வீதிக்கின்றது

பிராமணம் 12

अतिरात्रावमितो भवतो ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै ।

என்பது

உரை

இது அதிராத்திரமாகிறது. இதனால் பிராமவொளி அடையப் படுகின்றது என்பது, ஈண்டு, பிராயணியத்துடன் செர்த்துக் கூறுதற்பொருட்டு இருமைச்சொல்.

இரண்டாமநவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாம் காண்டம் நான்காம் பிராடகம்

முன்னுபது அநுவாகம்.

ஐந்து பஞ்சாதிக்குமேல் ஐம்பது பதங்களைக் கொண்டது.

முப்பது இரவுகளைக்கொண்ட யாகத்தை கூறும் பிராமணங்கள்.

ऋक्षा वा इयमलोमकाऽऽसीत्साऽकामयतौषधीभिर्वनस्पतिभिः

प्रजायियेति सैतास्त्रिंशत् रात्रिरपश्यत्तो वा इयमौषधीभिर्वन-

स्पतिभिः प्राजायतये प्रजाकामाः स्युस्त एता आसीन्प्रैव जाय-

न्ते प्रजायां पशुभिरियं वा अक्षुष्यत्सैतां विराजमपश्यत्तामात्म-

न्निधत्वाऽन्नाद्यमवारुन्धौषधीः ॥ ९ ॥ वनस्पतीन्प्रजां पशून्तेनाव-

धत्त सा जेगनां महिमानमगच्छद्य एवं विद्वाश्स एता आसते वि-

ராஜமேவாஸ்த்மந்நித்வாஸந்நாபமவ ருந்நதே வர்धन्ते प्रजयां पशुभिर्जेमानं
 महिमानं गच्छन्ति ज्योतिरतिरात्रो भवति सुवर्गस्य लोकस्यानुख्या-
 त्यै पृष्ठयः पडहो भवति पड्वा क्रतवः पट्पृष्ठानि पृष्टैरेवर्तूनन्वारोह-
 न्त्युतुभिः संवत्सरं ते संवत्सर एव ॥१०॥ प्रति तिष्ठन्ति त्रयस्त्रिंश-
 शात्त्रयस्त्रिंशमुप यन्ति यज्ञस्य संतत्या अथो प्रजापतिर्वै त्रयस्त्रिंश-
 शः प्रजापतिमेवाऽऽरभन्ते प्रतिष्ठित्यै त्रिणवो भवति विजित्या एक-
 विशो भवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवाऽऽत्मन्दधते त्रिष्टुदंष्ट्रिष्टु-
 ङ्गवति पाप्मानमेव तेन निर्दहन्तेऽथो तेजो वै त्रिष्टुत्तेज एवाऽऽ-
 त्मन्दधते पञ्चदश इन्द्रस्तोमो भवतीन्द्रियमेवाव ॥ ११ ॥ रुन्धते
 सप्तदशो भवत्यन्नाद्यस्यावरुद्ध्या अथो प्रैव तेन जायन्त एकविंशो
 भवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवाऽऽत्मन्दधते चतुर्विंशो भवति
 चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवत्सरः संवत्सरः सुवर्गो लोकः संवत्सर
 एव सुवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्त्यथो एष वै विषूवान्विषूवन्तो भवन्ति
 य एवं विद्वांस एता आसते चतुर्विंशत्पृष्ठान्युप यन्ति संवत्सर
 एव प्रतिष्ठाय ॥१२॥ देवता अभ्यारोहन्ति त्रयस्त्रिंशत्त्रयस्त्रिंशमुप
 यन्तित्रयस्त्रिंशद्वै देवता देवतास्वेव प्रति तिष्ठन्ति त्रिणवो भवतीमे
 वैलोकास्त्रिणव एषेव लोकेषु प्रति तिष्ठन्ति द्वैकविंशौ भवतः
 प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवाऽऽत्मन्दधते ब्रह्मः षोडशिनो भवन्ति
 तस्माद्ब्रह्मः प्रजासु वृषाणो यदेते स्तोमा व्यतिषक्ता भवन्ति तस्मा-
 दियमोषधीभिर्वनस्पतिभिर्व्यतिषक्ता ॥ १३ ॥ व्यतिषज्यन्ते प्रज-
 यां पशुभिर्य एवं विद्वांस एता आसतेऽक्लृप्ता वा एते सुवर्ग

லோகம் யன்யு¹வா²வ³ந⁴ஹி⁵ஸ்தோ⁶மானு⁷ப⁸ய⁹ந்¹⁰ ய¹¹தே¹²த¹³ ஓ¹⁴ர்¹⁵வா¹⁶: க¹⁷லூ¹⁸ஸா¹⁹: ஸ்தோ²⁰மா²¹
 ம²²வ²³ந்²⁴தி²⁵ க²⁶லூ²⁷ஸா²⁸ எ²⁹வ³⁰ ச³¹ு³²வ³³ர³⁴ம்³⁵ லோ³⁶க³⁷ம்³⁸ ய³⁹ன்யு⁴⁰ம⁴¹யோ⁴²ரே⁴³ம⁴⁴யோ⁴⁵ லோ⁴⁶க⁴⁷யோ⁴⁸: க⁴⁹ல்⁵⁰ப⁵¹தே⁵²
 த்ரி⁵³ஷ⁵⁴தே⁵⁵தா⁵⁶ஸ்⁵⁷த்ரி⁵⁸ஷ⁵⁹த⁶⁰க்ஷ⁶¹ரா⁶² வி⁶³ரா⁶⁴ட⁶⁵ந்⁶⁶ வி⁶⁷ரா⁶⁸ட⁶⁹வி⁷⁰ரா⁷¹ஜ⁷²ை⁷³வ⁷⁴ந்⁷⁵ந⁷⁶தே⁷⁷ஷ⁷⁸
 திரா⁷⁹த்ரா⁸⁰வ⁸¹மி⁸²தோ⁸³ ம⁸⁴வ⁸⁵தோ⁸⁶ஷ⁸⁷ந்⁸⁸ந்⁸⁹தே⁹⁰ஷ⁹¹ய⁹² ப⁹³ரி⁹⁴ஷ⁹⁵ஹீ⁹⁶தீ⁹⁷யே⁹⁸ ॥ 18 ॥ ஓ⁹⁹ப¹⁰⁰தீ¹⁰¹:
 ச¹⁰²வ¹⁰³த்¹⁰⁴ஸ¹⁰⁵ர¹⁰⁶ எ¹⁰⁷வ¹⁰⁸ ப¹⁰⁹ரி¹¹⁰ஷ¹¹¹தா¹¹²ய¹¹³ வ¹¹⁴ய¹¹⁵தி¹¹⁶ஷ¹¹⁷தே¹¹⁸க¹¹⁹ந்¹²⁰ ப¹²¹ஷ¹²²ஷ¹²³ ॥ 3 ॥

இதில், முப்பது இரவுகள் கொண்ட யாகம் கூறப்படுகின்றது.

அதை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 1

ஶக்ஷா¹ வா² ஐ³ய⁴ம⁵லோ⁶ம⁷கா⁸ஸ⁹ஸீ¹⁰ஸா¹¹ஸ¹²காம¹³ய¹⁴தோ¹⁵ஷ¹⁶தீ¹⁷மி¹⁸வ்¹⁹ந²⁰ஸ²¹ப²²தி²³மி²⁴: ப²⁵ ஜா²⁶தே²⁷-
 யே²⁸தி²⁹ ச³⁰தா³¹ஸ்³²த்ரி³³ஷ³⁴த³⁵க்ஷ³⁶ரா³⁷வி³⁸ரா³⁹ஜ⁴⁰ை⁴¹வ⁴²ந்⁴³ந்⁴⁴தே⁴⁵ஷ⁴⁶ய⁴⁷ ப⁴⁸ரி⁴⁹ஷ⁵⁰ஹீ⁵¹தீ⁵²யே⁵³ ॥ 18 ॥ ஓ⁵⁴ப⁵⁵தீ⁵⁶:
 ச⁵⁷வ⁵⁸த்⁵⁹ஸ⁶⁰ர⁶¹ எ⁶²வ⁶³ ப⁶⁴ரி⁶⁵ஷ⁶⁶தா⁶⁷ய⁶⁸ வ⁶⁹ய⁷⁰தி⁷¹ஷ⁷²தே⁷³க⁷⁴ந்⁷⁵ ப⁷⁶ஷ⁷⁷ஷ⁷⁸ ॥ 3 ॥

என்பது.

உரை

இப்பூமியின் மயிர்களை, கொடி செடிகளும் வளஸ்பதிகளுமாகின்றன. ஒருகால் இவைகளின் பூமிமொட்டையாயிருந்தது. பிறகு, கொடி செடி தருக்களை யுண்டாக்கவேண்டுமென்று விரும்பி முப்பது இரவுகள் கொண்ட யாகத்தைச் செய்து பூமியானது கொடி செடி தருக்களை யுண்டாக்கிறது. இவ்வாறே ஏனையோர்களும் பிரசை பசுக்களை விரும்பி இதை அநுட்டிக்கில் பிரசைகளும் பசுக்களும் அவர்களுக்கு உண்டாகின்றன என்பது.

உணவுப் பொருளையடைவதற்கும் இவ்வேள்வியையே விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 2

ஐ¹ய² வா³ அ⁴ஸு⁵தீ⁶ஸ⁷தே⁸தா⁹ வி¹⁰ரா¹¹ஜ¹²ம¹³ப¹⁴ஷ¹⁵தா¹⁶ம¹⁷தீ¹⁸வ¹⁹தா²⁰ஷ²¹தே²²க²³ந்²⁴ ப²⁵ஷ²⁶ஷ²⁷ ॥ 3 ॥

என்பது

உரை

ஒருகால் இப்பூமி உணவின்றி பசியால் வருந்திற்று. பிறகு அதற்குப் பரிகாரத்தை விரும்பி முப்பது இரவாகிய விராட்டைக் கண்டுபிடித்துத் தேடிச் செய்து உணவுப் பொருளை யடைந்தது. முப்பது எழுத்துக்கட்கு ஒப்பானதால் விராட் வடிவமாம். அவ்வன்னமோ, சோறு, புல், நீர் முதலாகப் பல்வகைப்படும். ஆதலின் கொடிசெடிகளை வளர்த்ததும், வளர்ந்து எங்கும் வழிபடுதலாகிய மான்மியத்தை யடைந்தது. இவ்வாறே, ஏனையோர்களும் என்க. இதை அறுட்டித்தலால் அத்தகைய பயனை யடைகின்றார்கள் என்பது

—o—o—o—

முதல்நாளை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 3

ज्योतिरतिरात्रो भवति सुवर्गस्य लोकस्यानुव्याप्त्यै ।

என்பது.

உரை

சோதி அதிகிராத்திரம் முதல் நாளாம். இது, சுவர்க்கத்தின் விளக்கத் திற்கு உபயோகப்படுவதாம் என்பது.

—————

மேல்வரும் ஆறுநாட்களை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 4

पृथयः षडहो भवति षड्वा ऋतवः षट्पृष्ठानि पृष्ठैरेष्वनन्वारोदस्वृणुमिः
संवत्सरं ते संवत्सर एव प्रति तिष्ठन्ति ।

என்பது

உரை

இதற்கு உரை முன்போல் உரைத்துக்கொள்க என்பது.

—————

எட்டாம் நாளை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 5

त्रयस्त्रिंशत्त्रयस्त्रिंशमुप यन्नि यज्ञस्य संतत्या अथो प्रजापतिर्वै त्रय-
स्त्रिंशः प्रजापतिमेवाऽऽरभन्ते प्रतिष्ठित्यै ।

என்பது

உரை

முற்கூறிய கிருஷ்டிய மென்னும் ஆறுநாட்களின் முடிவிலுள்ள தினம் முப்பத்துமூன்று ஸ்தோமங்களை யுடையதாமாதலின். அற்குமேல் வரும் எட்டாம் நாளும் முப்பத்து மூன்று ஸ்தோமமாகில் ஒரு தொடர்பாய் எக்ஞர் தொடர்ச்சியாகவரும். மற்றும், முப்பத்துமூன்று ஸ்தோமம் பிரசாபதியால் உண்டாக்கப் பெற்றதால் பிரசாபதி வடிவாம். ஆதலின் அதையறுட்டித்தலால் பிரசாபதியையே அறுட்டிக்கின்றவர்களாகின்றார்கள். அது, பெருமையின் பொருட்டாம் என்பது.

ஒன்பதாம்நாளை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 6

त्रिणवो भवति विजित्यै ।

என்பது

உரை

இருபத்தேழு ஸ்தோமங்கள் ஒன்பதானாலாம். இது வெற்றியின் பொருட்டாம் என்பது.

பத்தாம்நாளை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 7

एकविंशो भवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवाऽऽत्मन्दधते ।

என்பது.

உரை

இருபத்தொரு ஸ்தோமங்கள் பத்தானாலாம். இது, பெருமையின் பொருட்டும் ஆன்ம வொளியின் பொருட்டுமாம் என்பது.

பதினோராம்நாளை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 8

त्रिवृदग्निष्टुद्धवति पाप्मानमेव तेन निर्दहन्तेऽथो तेजो वै त्रिवृत्तेज एवास-
त्मन्धते ।

என்பது

உரை

அக்கினியைத் துதிக்கும் திரிவிருத் ஸ்தோமம் பதினோராளாம். இத்
னால்பாவம் நீங்குகின்றது. மற்றும், திரிவிருத் என்பது ஒளி வடிவமாதலின்
ஆன்மவாளியை யுண்டாக்குகின்றது என்பது.

பன்னிரண்டாம்நாளை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 9

पञ्चदश इन्द्रस्तोमो भवतीन्द्रियमेवावस्थते ।

என்பது

உரை

இந்திரனைத் துதிக்கின்ற பதினைந்து ஸ்தோமங்கள் பன்னிரண்டாம்
நாளாம். இதனால் இந்திரியத்தை யடைகின்றார்கள் என்பது.

பதினாறுவது-நாளை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 10

सप्तदशो भवत्यन्नाद्यस्यावसृद्ध्या अथोऽप्रैव तेन जायते ।

என்பது.

உரை

பதினைழு ஸ்தோமங்கள் பதினாறாம்நாளாம். இது, அன்னத்திற்கும்,
பிராணைக்குங் காரணமாதலின், இதனால் அவ்விசண்டும் உண்டாகின்றன
என்பது.

பதினாங்காவது நாளை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 11

एकविंशो भवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवाऽऽसीन्दघते ।

என்பது

உரை

இருபத்தொரு ஸ்தோமங்கள் பதினாங்கா நாளாம். இதனால், பெருமை யும் ஆன்ம வொளியும் உண்டாகின்றன என்பது.

பதினாந்தாவது நாளை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 12

चतुर्विंशो भवति चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवत्सरः संवत्सरः सुवर्गो
लोकः संवत्सर एव सुवर्गो लोके प्रति तिष्ठन्त्यथो एव वै विष्वान्विषू-
न्तो भवन्ति य एवं विद्वाश्स एता आसते ।

என்பது

உரை

இருபத்துநான்கு ஸ்தோமங்கள் பதினாந்தாநாளாம். இவ்வொப்பால், வருடவாயிலாக சுவர்க்கத்தில் நிலையுண்டாகின்றது. மற்றும், இந்நாள் பல்வகைப் பயன்களுண்டாவதற்குக் காரணமா மாதலின் இவ்வாறணர்த்து அதுட்டிக்கின்றவர்கட்கும் பல்வகையான பயன்கள் உண்டாகின்றன என்பது.

பதினாறுவது நாளிலிருந்து இருபத்தொருநாள்வரையுள்ள ஆறுநாட்களை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 13

चतुर्विंशःपृष्ठान्युप यन्ति संवत्सर एव प्रतिष्ठाय देवता अभ्यारोहन्ति ।

என்பது.

உரை

இருபத்துநான்கு ஸ்தோம நாளிலிருந்து மேல் நாளில் பிருஷ்டியங்கள் ஆறும் ஆறுநாளில் அதுட்டிக்கப் படுகின்றன. இதனால், முதல் வருடத்தில் பெருமையடைந்து பிந்திய ஆறுநாட்களாலும் மென்மேலுந் தேவதைகள் அடையப் படுகின்றன என்பது.

இருபத்திரண்டாம் நாளை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 14

अयस्त्रिंशद्वै देवता देवतास्वेव प्रति तिष्ठन्ति ।

என்பது.

உரை

பிருஷ்டிய ஆறு நாட்களின் முடிவு நாளில் முப்பத்துமூன்று ஸ்தோம மாம். ஆதலின் அதற்குமேலும் மீண்டும் முப்பத்துமூன்று ஸ்தோமங்கள் அறுட்டிக்கப்படுகின்றன. அறுட்டிக்கில், முப்பத்துமூன்று எண் கொண்ட தேவர்களிடத்தில் நிலைக்கின்றார்கள் என்பது.

இருபத்துமூன்றுவது நாளை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 15

त्रिणवो भवतीमे वै लोकास्त्रिणव एष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठन्ति ।

என்பது

உரை

இருபத்தேழு ஸ்தோமங்கள் இருபத்துமூன்றாநாளாம். இருபத்தேழு என்பது மூன்று ஒன்பது கொண்டதாமாதலின் மூன்றுலகங்களிலும் பெருமையை யடைகின்றார்கள் என்பது.

இருபத்துநான்கு இருபத்தைந்தாவது தினங்களை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 16

इति कविश्वौ भवतः प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवाऽऽमन्वधते ।

என்பது

உரை

இரண்டு நாட்களிலும் இருபத்தொன்றாம், இது பிரதிட்டையின் பொருட் டாம். ஆதலின் இதனால் பெருமையும் ஆன்மவொளியும் உண்டாகின்றன என்பது.

இதுபத்தைந்தாநான் முதல், இதுபத்தொன்பதாநான் வரை யுள்ள ஐந்துநாளை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 17

बहवः षोडशिनो भवन्ति तस्माद्बहवः प्रजासु वृषाणः ।

என்பது

உரை

சோடசி யென்னும் துதிகளுடன் கூடியநான் சோடசிகள். அவைகளை இங்கு இடைவிடாமல் ஐந்துநான் அதுட்டித்தல் வேண்டும். சோடசி என்பது புத்திரோற்பத்திக்குக் காரணமாதலின் பல ஆண்களுள் சிலர்கள் ஆண் தன்மையுடையவர்களாக இருக்கின்றார்கள் என்பது.

இச் சோடசிகட்த கீழ் அதுட்டிக்கப்பட்ட ஒன்றற்கொன்று மாறுபட்டுள்ள ஸ்தோமங்களைப் புகழ்கின்றது.

பிராமணம் 18

यदेते स्तोमा व्यतिषक्ता भवन्ति तस्मादियमोषधीमिव न स्पतिमिव्यतिष-
क्ता ।

என்பது

உரை

இந்த ஸ்தோமங்கள் குறைவு மிகுதிகளையுடையவைகளாய் ஒன்றற் கொன்று கலந்துகிடக்கின்றன. ஆதலின், பூமியும் நியமமின்றி கொடி செடி வளஸ்பதிகளுடன் கலந்துகொண்டிருக்கின்றது என்பது.

ஸ்தோமங்களின் ஒன்றற்கொன்றுள்ள மாறுபாட்டை யுணர்ந்தவனைப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 19

व्यतिषस्यन्ते प्रजया पशुमिर्य एवं विद्वांस एता आसते ।

என்பது.

உரை.

இவ்வாறுணர்ந்த முப்பது இரவுகள் கொண்ட இவ்வேள்வியை அதுட் டிக்கின்றவர்களுள் இவனுக்குப் பிரசைசுள், இவனுக்குப் பசுக்கள் என்னும் பாகுபாடு இல்லாததால் அனைவரும் பசுக்களையும் பிரசைகளையு மடைகின்றார்கள் என்பது

முப்பது நாள்)

ஷோடசீனங்களில் உள்ள ஒரேவிதமானஸ்தோமங்களைப் புகழ்கின்றது.

பிராமணம் 20

अकृता वा एते सुवर्गं लोकं यन्युच्चावचान्द्विस्तोमानुपश्यन्ति यदेत ऊ-
र्वाः कृताः स्तोमा भवन्ति कृता एव सुवर्गं लोकं यन्युभयोरेभ्यो
लोकयोः कल्पते ।

என்பது

உரை

பூர்வ தினங்களில் ஒன்றற் கொன்று குறைவு நிறைவால் விலக்கண
மாகிய ஸ்தோமங்களை யறட்டிக்கின்ற எசமானர்கள், இவ்வளவு உனக்கு
புரிக்கத்தக்கது என்னும் உறுதிப்பாடு இல்லாமல் சுவர்க்க முழுதையு மடை
கின்றார்கள். இதற் குமேல் உறுதிப்பட்ட இருவகைகளை யுமறட்டிக்கின்றவர்
களுக்கு இரண்டிலகங்களிலும் போக்கியம் நியதமாகவே உண்டாகும் என்பது.

இவ்வேள்வியினுடைய தினங்களின் எண்புகழப்படுகின்றது.

பிராமணம் 21

त्रिंशदेतास्त्रिंशदक्षरा विराड्भ्रं विराड्विराजैवाद्यायमव रुध्यते ।

என்பது

உரை

இதனால், முப்பது எழுத்துக்கள் கொண்ட விராட் சந்த மென்னும்
உணவுப் பொருள் யடைகின்றார்கள் என்பது.

முடிவாதீதினத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 22

अतिरात्रावमितो भवतोऽन्नाद्यस्य परिगृहीत्यै ।

என்பது

உரை

கடைசிகாள் உதயனீய மென்னும் அதிகிராத்திரமாம். இதனால் உணவுப்
பொருள் முதலியவற்றை யடைகின்றார்கள் என்பது

என்து, பிராயணியத்தடன் சேர்த்துக் கூறுவதன் பொருட்டு இருமைச்
சொல்,

மூன்றாவது அங்கமாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாங் காண்டம் நான்காம் பிரபாடகம்

நான்காவது அநுவாகம்

முன்று பஞ்சாதிக்குமேல் இருபத்திரண்டு பதங்களைக் கொண்டது.

முப்பத்திரண்டு இரவுகளைக்கொண்ட யாகத்தை விதிக்கும் பிராமணங்கள்

प्रजापतिः सुवर्गं लोकमैतं देवा येनयेन छन्दसाऽनु प्रायुञ्जत
तेन नाऽऽप्सुवन्त एता द्वात्रिंशत् ५ रात्रिरपश्यन्द्वात्रिंशदक्षराऽ-
नुष्टुगानुष्टुभः प्रजापतिः स्वनैव छन्दसा प्रजापतिमाप्त्वाऽभ्यारूढ
सुवर्गं लोकमायन्य एवं विद्वाश्स एता आसन्ते द्वात्रिंशदेता द्वा-
त्रिंशदक्षराऽनुष्टुगानुष्टुभः प्रजापतिः स्वनैव छन्दसा प्रजापतिमा-
प्त्वा श्रियं गच्छन्ति ॥ १५ ॥ श्रीहिं मनुष्यस्य सुवर्गो लोको
द्वात्रिंशदेता द्वात्रिंशदक्षराऽनुष्टुगानुष्टुभस्यैव वाचमाप्नुवन्ति
सर्वे वाचो वदितारो भवन्ति सर्वे हि श्रियं गच्छन्ति ज्योतिर्गौरा-
युरिति त्र्यहा भवन्तीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुरिमाने
लोकानभ्यारोहन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा भवन्त्यभिपूर्वमेव सुवर्गं लोकम-
भ्यारोहन्ति बृहद्रथंतराभ्यां यन्ति ॥ १६ ॥ इयं वाव रथंतरमसौ
बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्ज-
सायनी सुती ताभ्यामेव सुवर्गं लोकं यन्ति पराञ्चो वा एते
सुवर्नं लोकमभ्यारोहन्ति ये परांचस्यहानुपयन्ति प्रत्यङ्मण्डो
भवति प्रत्यव्रूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयोर्लोकयोर्ऋद्धोत्तिष्ठन्ति
द्वात्रिंशदेतास्तासां यास्त्रिंशद्वात्रिंशदक्षरा विराडन्विराड्विराजैवा
वाद्यमव रुन्धते ये द्वे अहोरात्रे एव ते उमाभ्याश्च रूपाम्भ्याश्च

முப்பத்திரண்டு நாள்)

सुवर्गं लोकं यन्त्यतिरात्रावभितो भवतः परिगृहीत्य ॥ १७ ॥

गच्छन्ति यन्ति त्रिंशदक्षरा द्वाविंशतिश्च । ॥ ४ ॥

இதில், முப்பத்திரண்டு நாட்கள் கொண்ட யாகம் கூறப்படுகின்றது.

அதைவிதிக்கின்றது

பிராமணம் 1

प्रजापतिः सुवर्गं लोकमैतं देवा येनयेन छन्दसाऽनु प्रायुञ्जत तेन नाऽऽ-
प्नुवन्त एता द्वात्रिंशतश्च रात्रीरपश्यन्द्वात्रिंशदक्षराऽनुष्टुगानुष्टुभः
प्रजापतिः स्वेनैव छन्दसा प्रजापतिमाप्त्वाऽभ्यारुह्य सुवर्गं लोकमाय-
न्य एवं विद्वांस एता आसते द्वात्रिंशदेता द्वात्रिंशदक्षराऽनुष्टुगा-
नुष्टुभः प्रजापतिः स्वेनैव छन्दसा प्रजापतिमाप्त्वा श्रियं गच्छन्ति श्री-
हिं मनुष्यस्य सुवर्गो लोकः ।

என்பது

உரை

தேவர்கள், பிரசாபதியானவர் சுவர்க்கத்தை யடையும்போது அவரைப் பற்றிக் கொண்டுதாரும் சுவர்க்கமடைய எண்ணி எவ்வெச் சந்தக்கருடன். எக்ஞத்தை யறுட்டித்தார்களோ, அவ்வனைத்தாலும் சுவர்க்கம் அடையமுடிய வில்லை. பிறகு அததேவர்கள், முப்பத்திரண்டு இரவுகள்கொண்ட இவ்வேள் வியைக் கண்டுபிடித்து அதற்கு வேண்டியவற்றைத் தேடிச் செய்தனர். அவ்வெண் அறுஷ்டுப் சந்தத்திலிருத்தலானும் பிரசாபதியும் அறுஷ்டுபா மாதலானும் அவருடைய சந்தத்தால் அவரையடைந்து அவருடன் சுவர்க் கத்தையுமடைந்து இனிய போகத்தைப் பெற்றுக்கொண்டனர். அவ்வாமே, ஏனையோர்களும் இதை அறுட்டிக்கில பிரசாபதியின் அருளால் செல்வத்தை யடைவார்கள். ஈண்டு மனிதரின் செல்வ மிகுதியே சுவர்க்கமாம் ஆதலின் சுவர்க்கத்தை யடைவார்கள் என்பது.

இவ் வேள்வியின் நாட்களின் எண் புகழப்படுகின்றது

பிராமணம் 2

द्वात्रिंशदेता द्वात्रिंशदक्षराऽनुष्टुग्वागनुष्टुप्सवामेव आचमाप्नुवन्ति सर्वे
वाचो वदितारोभवन्ति सर्वे हि श्रियं गच्छन्ति ।

என்பது.

உரை

இவ்வெக்குத்தின் நாட்கள் முப்பத்திரண்டாம். அதுஷ்டிப் சந்தமும் முப்பத்திரண்டு எழுத்துக்களைக் கொண்டதாம். ஆகவே, அதுஷ்டிப் என்பது வாக்விசேடமாதலின் வாக்கேயாம். ஆதலின், இதை அதுட்டித்தலால் மறைகள்சாத்திரங்கள் முதலான எல்லா வாக்குக்களையு மடைகின்றார்கள். அதாவது, எசமானர்களைவரும் சபையில் பிரமிக்கும்படி பேசும் வன்மையை யடைகின்றார்கள் என்பதாம். அத்தகைய சொற்பொழிவால் எல்லாரும் வழிபடுவதாகிய செவ்வத்தையு மடைகின்றார்கள் என்பது.

இனி; தீனங்களைவிதிக்கின்றது.

பிராமணம் 3

ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहो भवन्तीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुरिमा-
नेव लोकानभ्यारोहन्त्यमिपूर्वं त्र्यहो भवन्त्यमिपूर्वमेव सुवर्गं लोकम-
भ्यारोहन्ति ।

என்பது.

உரை

சோதி, கௌ, ஆயுள் என்பன மூன்று நாட்கள். அவற்றுள் சோதி-இவ்வுலகம், அந்தரிக்ஷம் - கௌ, ஆயுள் - சுவர்க்கம் என்பனவாதலின் மூன்றுலகங்களையு மடைகின்றார்கள். மூன்று நாட்கள் என்பதால் ஒன்பதுநாள் இவைகளை யதுட்டித்தல் வேண்டும்என்க. இது எண்ணின் படியாம். இவைகளைத்தும் நேர்முறையாகவே அதுட்டித்தல் வேண்டும். இதனால் நேர்முறையாகவே சுவர்க்கத்திலேறுகின்றார்கள் என்பது.

இனி, எஞ்சிய இரபத்தோழ நாட்களிலும் பிறஷ்டத் துதிகளின் பொநட்டு இரண்டு சாமப்பாடல்களோராம் என்றுங் கருத்துக்கொண்டு விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 4

बृहद्रथंतराभ्यां यन्तीयं वाव रथंतरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो भन-
योरेव प्रति तिगन्धेते वै यज्ञस्याङ्गसायनी क्षुती ताभ्यामेव सुवर्गं
लोके यन्ति ।

என்பது.

உரை

இதன் உரையை முன்போல் உரைத்துக்கொள்க என்பது.

முப்பத்திரண்டு நாள்)

இனி, தலைகீழாக அநுட்டிக்கவேண்டிய ஒரு முன்றுநாளை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 5

पराञ्चो वा एते सुवर्गे लोकमभ्यारोहन्ति ये पराचस्यद्वानुपयन्ति प्रयत्न-
ज्यहो भवति प्रत्यवरुद्धा अथो प्रतिष्ठित्या उभयोर्लोकयोर्ऋद्धोत्तिष्ठ-
न्ति ।

என்பது

உரை

இதன் உரையையும் முன்போல் உரைத்துக் கொள்க என்பது.

முன், கூட்டமாய்ப் புகழப்பெற்றது, இனி பிரித்துப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 6

द्वात्रिंशद्वेतास्तासां यास्त्रिंशत्त्रिंशदक्षरा विराड्ज्ञं विराद्विराजैवाभाय-
मव रुन्धते ये द्वे अहोरात्रे एव ते उभाभ्यां रूपाभ्यां सुवर्गे लोक-
यन्ति ।

என்பது

உரை

இதில், முப்பது எண்ணிருத்தலால் முப்பது எழுத்துக் கொண்ட விராட்
வாயிலாக உணவு கிடைக்கின்றது. மேலேயுள்ள இரண்டால் பகவீரவுகள்
இரண்டாமாதலின், அவ்விரண்டின் வடிவால் சுவர்க்க லோகத்தை யடை-
கின்றார்கள் என்பது.

பிராயணீய உதயளீயமீரண்டையும் விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 7

अतिरात्रावभितो भवतः परिगृहीत्यै ।

என்பது.

உரை

அதிராத்திரங்களிரண்டும் எல்லாவகையானும் ஏற்றுக் கொள்ளாதற்
பொருட்டாம் என்பது.

நான்காம் அநுவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாம் காண்டம் நான்காம் பிரபாடகம்

ஐந்தாவது அநுவாகம்

நான்கு பஞ்சாதிக்குமேல் பதினேழு பதங்களைக் கொண்டது.

முப்பத்துமூன்று இரவுகளைக்கொண்டு எக்ஞத்தை விதிக்கும் பிராமணங்கள்

द्वे वाव देवसत्रे द्वादशाहश्चैव त्रयस्त्रिंशदहश्चय एवं विद्वाश्स-
 स्तयस्त्रिंशदहमासंते साक्षादेव देवता अभ्यारोहन्ति यथा खलु
 वै श्रेयानभ्यारूढः कामयते तथा करोति यद्यवविध्यति पापीया-
 न्भवति यदिनावविध्यति सदृढय एवं विद्वाश्सस्तयस्त्रिंशदह
 मासंते वि पाप्मना आर्तव्येणाऽऽवर्तन्तेऽहर्भाजो वा एता देवा
 अग्र आऽहरन् ॥ १८ ॥ अहरेकोऽभजताहरेकस्ताभिर्वैते प्रवाहु-
 गार्धुवनय एवं विद्वाश्सस्त्रयस्त्रिंशदहमासंते सर्वे एव प्रवाहु-
 गृध्नुवन्ति सर्वे ग्रामणीयं प्राऽऽप्नुवन्ति पञ्चाहा भवन्ति पञ्च वा
 ऋतवः संवत्सर ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रति तिष्ठन्त्यथो पञ्चाक्षरा
 पङ्क्तिः पाङ्क्तो यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्धते त्रीण्याश्चिनानि भवन्ति
 त्रय इमे लोका एषु ॥ १९ ॥ एव लोकेषु प्रति तिष्ठन्त्यथो त्रीणि
 वै यज्ञस्येन्द्रियाणि तान्येवाव रुन्धते विश्वजिद्धवत्यन्नाद्यस्याव
 रुद्धयै सर्वपृष्ठो भवति सर्वस्याभिजित्यै वाग्वै द्वादशाहो यत्पुरस्ता-
 द्वादशाहमुपेयुरनांतां वाचमुपेयुरुपदासुकैषां वाक्स्यादुपरिष्टाद्वा-
 दशामुपं यन्त्यासामेव वाचमुपं यन्ति तस्मादुपरिष्टाद्वाचा वदामो
 ऽवान्तरम् ॥ २० ॥ वै दशरात्रेण प्रजापतिः प्रजा असृजत यद्
 शरात्रो भवति प्रजा एव तद्यजमानाः सृजन्त एताश्ह वा उदङ्कः

முப்பத்துமூன்றுநாள்)

ஶீல்வாயன: சதஸ்யரீதிமுவா₂வ யத்சரா₂த்ரோ யத்சரா₂த்ரோ பவதி சதஸ்ய-
 ஶ்ய₂அ₂ய. யதேவ பூர்வஹ:சு₂ விலோமக்ரியதே₂ தஸ்யைவீ₂ஷா ஶாந்திரத்யநீ₂கா₂வா
 ஏ₂தா ரா₂த்ரோ₂ யஜமானா வி₂ஷ்வஜி₂த₂ச₂ஹா₂தி₂ரா₂த்ரே₂ண₂ பூ₂ர்வா: போ₂ட₂ஷ₂ ச₂ஹ-
 திரா₂த்ரே₂ணோ₂த்₂ரா: போ₂ட₂ஷ₂ ய₂ எ₂வ₂ வி₂த₂வா₂ஸ்ச₂ஸ்த்ர₂ய₂ஸ்தி₂ஷ₂த₂ஹ₂மா₂ஸ₂த₂ எ₂ஷா₂
 த்ரு₂த₂ய₂நீ₂கா₂ ப்ரா₂ஜா₂ ஜா₂யதே₂ஸ்திரா₂த்ரா₂வ₂பி₂தோ₂ ப₂வ₂த: பரி₂மூ₂ஹீ₂த்யை₂ ॥ 21 ॥
 அ₂ஹ₂ந்நே₂ஷ்வ₂வா₂ந்₂ர₂ஷ₂ போ₂ட₂ஷ₂ ச₂ஹ₂ ச₂ஸ₂த₂ஷ₂ ச₂ ॥

இதில், முப்பத்துமூன்று இரவுகள் கொண்ட யாகம் கூறப்படுகின்றது.

அதைவிதிக்கின்றது

பிராமணம் ।

ஐ₂ வா₂வ₂ தே₂வ₂ச₂த்ரே₂ ட்ரா₂த₂ஷ₂த₂ஷ்வை₂வ₂ ஶ₂ய₂ஸ்தி₂ஷ₂த₂ஷ₂த₂ஷ₂ ய₂ எ₂வ₂ வி₂த₂வா₂ஸ்ச₂ஸ்த்ர₂ய₂ஸ்தி₂ஷ₂
 த₂ஷ₂த₂ஹ₂மா₂ஸ₂தே₂ சா₂க்ஷா₂தே₂வ₂ தே₂வ₂தா₂ அ₂ப்யா₂ரோ₂ஹ₂ஸ்தி₂ ய₂தா₂ ஶ₂ல₂ல₂வீ₂ ஶ்ரே₂ய₂த₂அ₂ப்யா-
 ரூ₂ட: கா₂ம₂ய₂தே₂ த₂தா₂ க₂ரோ₂தி₂ ய₂த₂ய₂வ₂வி₂த்ய₂தி₂ பா₂பீ₂யா₂ந்₂ப₂வ₂தி₂ ய₂தி₂நா₂வ-
 வி₂த்ய₂தி₂ ச₂த₂ஷ₂த்ய₂ எ₂வ₂ வி₂த₂வா₂ஸ்ச₂ஸ்த்ர₂ய₂ஸ்தி₂ஷ₂த₂ஷ₂த₂ஹ₂மா₂ஸ₂தே₂ வி₂ பா₂ம₂நா₂
 ப்ரா₂தூ₂வ்யே₂ணா₂ஸ₂வ₂ர்த₂ந்₂த: ।

என்பது

உரை

தேவர்கட்கு மிகப் பிரியமானது பன்னிருநாள் யாகம் முப்பத்து
 மூன்று நாள் யாகம் என்னும் இரண்டேயாம். இத்தன்மையை யுணர்ந்து
 முப்பத்து மூன்று நாள் யாகத்தைச் செய்கின்றவன் உடனே தேவர்களை
 யடைகின்றான். மற்றும், இதனால் பாவமும் நீங்குகின்றது. அதற்கு எதிர்
 மறையாகிய உவமை வருமாறு:— மந்திரி முதலானவர்களுடன் அரசு சிம்மா
 சனத்திலமர்ந்தவன், நால்வகை யுபாயங்களாலும் அவ்விராச்சியம் பெருமை
 யாய் விளங்கும்படி செய்கின்றான். அதில் மயக்கமுடையனாவன; பாஷியா
 கின்றான். இன்றெனில் முன்னிருந்த பெருமையையே யடைகின்றான்
 மிகுந்த பெருமையை யடையான். இங்கு, உண்மையையுணர்ந்து முப்பத்து
 மூன்று நாட்களைக் கொண்ட இவ்வேள்வியைச் செய்தவன், தேவர்களை
 யடைவதுடன், அதன் தடையும் நீங்கி பகைவனுடன் வேறுபட்டவனாய்
 முன்னிருந்த தெய்வத்தன்மையைவிட மிகுதியாகி தன்மையையடைகின்றான்
 என்பதாம்.

அதுவே, மீண்டும் மற்றொருவகையால் புகழப்படுகின்றது.

பிராமணம் 2

अहर्भाजो वा एना देवा अग्र आऽहृन्नाहरेकोऽभजताहरेकताभिर्वैते
प्रवाहुगार्धुवन्य एवं विद्वाऽसस्त्रयस्त्रिऽशदहमासते सर्व एव प्रवाहु-
गृध्रुवन्ति सर्वे ग्रामणीयं प्राऽऽनुवन्ति ।

என்பது.

உரை

வேள்விராட்களை அதுட்டிக்கின்ற தேவர்கள், முதல் நாள் ஒருவர், மற்றொருநாள் மற்றொருவர் என்றிவ்வாறு முப்பத்துமூன்று தேவர்களும் முப்பத்துமூன்று நாட்களையும் அதுட்டித்தனர். இவ்வாறு அதுட்டித்ததால் எல்லாத் தேவர்களுமே சமமாகச் சம்பத்தை யடைந்தார்கள். இவ்வாறு, இம் முப்பத்துமூன்று நாட்கள் கொண்ட யாகத்தைச் செய்கின்ற எசமானர்கள் எல்லாச் சம்பத்தையு மடைகின்றார்கள்; அதாவது கிராமங்கட்குத் தலைவராகின்றார்கள் என்பது.

இனி, திருவிசேஷவிநிச்சிபுரது

பிராமணம் 3

पञ्चाहा भवन्ति पञ्च वा ऋतवः संवत्सर ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रति तिष्ठ-
न्यथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तो यज्ञो यज्ञमेवाव रुच्यते ।

என்பது

உரை

சோதி, கௌ, ஆயுள் என்னும் மூன்றையும் இரண்டாய்ப்பிராட்களில் ஆறும். அவற்றுள், இரண்டாவது சோதியை விட்டுவிடில் ஐந்தாகின்றது அவ்வாறள்ள ஐந்துநாளிலும் இங்கு எவ்வளவு வேண்டுமோ, அவ்வளவு அதாவது நால்கு நாள் அதுட்டித்தல் வேண்டும் இதுகாண்டு எண் நிரம்புகின்றது. ஆதலின் நான்கே விதிக்கப்படுகின்றன. குளிர்காலம் பனிக்காலத்தை ஒன்று படுத்தில் இருதுக்கள் ஐந்தாகின்றன. இவற்றுள் வருடத்தில் நிலைத்திருக்கின்றார்கள். மற்றும் ஐந்தென்றதால் ஐந்தெழுத்துக்களைக் கொண்ட பந்திச் சந்தவாயிலாக பார்த்தம் என்னும் எக்குத்தையு மடைகின்றார்கள் என்பது.

பிராணீயம் உதயனீயம் என்னும் அதிராத்திரங்கட்தம், இடையிலுள்ள அதிராத்
ரத்திர்தம் சஸ்திரங்கன் இன்ன வென்று விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 4

त्रीण्याश्चिनानि भवन्ति त्रय इमे लोका एष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठन्त्यथो
त्रीणि वै यश्चस्येन्द्रियाणि तान्येवाव रुध्यते ।

என்பது

உரை

ஆசனினம் என்பதால் உபலஷிதமாய்க் கொள்ளப்பட்ட மூன்று சஸ்திரங்
துதிப்பாடல் விசேடங்)களை அறுட்டிக்கும் மூன்று நாட்களையும் அறுட்டிப்ப
தால் உலக மூன்றிலும் பெருமையுடையவராகின்றார்கள். மற்றும், எக்ஞத்
திற்கு இந்திரியங்கள் போன்ற மூன்று சுவனங்களையு மடைக்கின்றார்கள்
என்பது.

மற்றொருநாளை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 5

विश्वजिह्ववत्यस्त्रायस्याव रुध्यै ।

என்பது.

உரை

இது விகவசித் என்பதாம். இது விசுவ வெற்றிக்குக் காரணமாம். இந்
னால், உணவுப் பொருள் முதலானவைகள் கிடைக்கின்றன என்பது.

மேற்கூறிய விகவசித் என்பதையே விசேடித்துக்கூறுகின்றது.

பிராமணம் 6

सर्वपृष्ठो भवति सर्वस्यामिजित्यै ।

என்பது

உரை

இது, இரத்திர்தம் முதலிய ஆறு பிருஷ்டத் துதிகளையு முடையதாம்.
இதனால் எல்லாப் பயன்களும் கிடைக்கின்றன என்பது.

ஏனையநாட்களை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 7

वाग्वै द्वादशाहो गस्युरस्ताद्वादशाहमुपैशुरनासां वाचमुपैशुरपदासुकैषां
वाक्स्यादुपरिष्ठाद्वादशाहमुप यन्त्यातामेव वाचमुप यन्ति तस्यादुपरिष्ठा-
द्वाचा वदामः ।

என்பது.

உரை

பன்னிரண்டாவது நாள் பல்வகைத் துதிகளையும் சஸ்திரங்களையும் முடையதாமாதலின் வாக்கு வடிவாம். அத்தகைய நாளே, கூறிய நாட்களுக்கு முன்னர் அதுட்டிக்கில், அங்கு, துதி சஸ்திரங்கள் ஒன்றுக் கூறப் படாமையின் வாக்கு நிறையமாட்டாது. அவ்வேள்வித் தலைவர்கட்கும் வாக்குக் குறைவுபடும். ஆதலின், கூறிய நாட்களுக்குப் பிறகு அதுட்டிக்கில் கிடைக்க உரித்தாகிய முழுவாக்கையும் அடைகின்றார்கள். ஆதலின், பன்னிரண்டாம் நாளின் அதுட்டானம் முற்பாகத்திலாம். இதுபற்றியே, நாடியின் மேல்பக்கமாய் வாக்கால் யாம் பேசுகின்றோம் என்பது.

இங்ங், பன்னிரண்டுநாள் என்பதால் பிராயணீய உதயனீய மேன்றும் இரண்டு நாட்களையும் விட்டுவிட்டு பத்துஇரவுகளே கொள்ளப்படுகின்றன என்னுங்கிறப்பை விளக்கின்றது.

பிராமணம் 8

अवान्तरं वै दशरात्रेण प्रजापतिः प्रजा असृजत यद्दशरात्रो भवति
प्रजा एव तद्यजमानास्सृजन्ते ।

என்பது

உரை

பன்னிரண்டு நாட்களின் அவயவமாகிய பத்து நாட்களாலேயே முன்னர் பிரசுபதி உலகைப் படைத்தனன். ஆதலின், இங்குப் பத்து ராத்திரங்கள் அதுட்டிக்கப் பெறின், எசமானர்கள் பிரசுசகளை யுண்டாக்குகின்றார்கள் என்பது.

அப் பத்திராத்திரிகையே மீண்டும் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 9

एताश्च वा उदङ्कः शौल्यानस्सत्रस्यर्धिसुवाच यद्दशरात्रो यद्दश-
रात्रो भवति सत्रस्यर्था अथो यदेव पूर्वैवदहसु विलोम क्रियते तस्य-
वैषा शान्तिः ।

என்பது

உரை

கல்பருடைய புத்திரராகிய உதங்கர், முப்பத்து இரவுகொண்ட சத்ர யாக அங்கத்தை யறுட்டிக்கில் எல்லாச் சத்திர யாகங்களின் பயன்முழுதங் கிடைக்குமென்று கூறியுள்ளார். ஆதலின், முப்பத்துமூன்று இரவுகளை யறுட் டிக்கின் எல்லாச் சம்பத்துக்களுங் கிடைக்கின்றன. மற்ஹும், முன் தினங்களில் ஏதாவது அங்கம் குறைவுபட்டிருக்கில் அதுவும் இதனால் சாந்தமாகின்றது என்பதாம்.

வித்தந், விசுவசித், சந்யபிநுஷ்டநாளை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 10

इयनीका वा एता रात्रयो यजमाना विश्वजित्सहातिरात्रेण पूर्वोऽण्डश
सहातिरात्रेणोत्तराः षोडश य एवं विद्वाश्सस्त्रयस्त्रिंशदहमासत ऐ-
षां इयनीका प्रजा जायते ।

என்பது,

உரை

இருவகையான சேனைகள் போன்ற இரவுகளைக்கொண்டதாம். அதாவது, பிராயணீய மென்னும் அதிராத்திரத்துடன் மூன்று ஐந்தாநாட் (பதினைந்து நாட்)கள் முன்னுள்ள சேனையாம். உதயணீய மென்னும் அதிராத்திரத்துடன் ஒரு ஐந்தாநாள், பத்து இரவுகள் என்னும் பதினாரும் நாட்கள் பின்னுள்ள சேனையாம். விசுவசித், என்பது எசமானனைப் போன்றதாமாதலின், இருபுறத்து முள்ள சேனைகட்கு நடுவில் பதினேழாவதாக நடுநாளில் அறுட்டிக்கத்தக்க தாம். இவ்வாறுணர்ந்து இதை அறுட்டிக்கும் எசமானர்கள், அநேகம் ஆண் குழந்தைகளும் பெண் குழந்தைகளும் பிறக்கின்றன என்பது.

பிராமணீய உதயனீயங்களை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 11

अतिरात्रावसितो भवतः परिरूहीत्ये ।

என்பது

உரை

இவ்விரண்டு அதிராத்திரங்களும் வேள்வியை ஏற்றுக் கொள்ளுதற்
பொருட்டாம் என்பது.

ஐந்தாமநுவாகம்

முற்றிற்று

ஏழாம் காண்டம் நான்காம் பிரபாகம்

ஆருவது அநுவாகம்

இரண்டு பஞ்சாதிக்குமேல் மூப்பத்தாறு பதங்களைக் கொண்டது.

மூப்பத்தாறு இரவுகள் கொண்டயாகத்தை விதிக்கும் பிராமணங்கள்.

आदित्या अकामयन्त सुवर्गं लोकमियामेति ते सुवर्गं लोकं न
प्राजानन् सुवर्गं लोकमायन्त एतश्चन्द्रिश्शद्रात्रमपश्यन्तमाऽह-
रन्तेनायजन्त ततो वै ते सुवर्गं लोकं प्राजानन्सुवर्गं लोकमायन्त्य
एवं विद्वाश्चः षट्त्रिंशद्रात्रमासन्ते सुवर्गमेव लोकं प्र जानन्ति
सुवर्गं लोकं यन्ति ज्योतिरतिरात्रः ॥ २२ ॥ भवति ज्योतिरेव
पुरस्तादधते सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै षडहा भवन्ति षड्वा ऋतव
ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठन्ति चत्वारो भवन्ति चतस्रो दिशो दिक्ष्वेव
प्रति तिष्ठन्त्यसत्रं वा एतद्यदछन्दोमं यच्छन्दोमा भवन्ति तने
सत्रं देवता एव पृष्ठैरव रुन्धते पशूञ्छन्दोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानि
पशवञ्छन्दोमा ओजस्येव ॥ २३ ॥ वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति षट्-

त्रिंशद्वात्रो भवति षट्त्रिंशदक्षरा बृहती बहिताः पशवो बृहत्थैव
 पशून् रुन्धते बृहती छन्दसाः स्वाराज्यमाश्नुताश्नुवते स्वाराज्यं
 य एवं विदाश्ः षट्त्रिंशद्वात्रमासते सुवर्गमेव लोकं यन्त्यतिरा-
 त्रा भितो भवतः सुवर्गस्य लोकस्य परिगृहीत्यै ॥ २४ ॥ अतिरात्र
 ओजस्येव षट्त्रिंशच्च । ॥ ६ ॥

இதில் முப்பத்தாறு நாட்கள் கொண்ட யாகங் கூறப்படுகின்றது.

அதைவிதிக்கிவது

பிராமணம் 1

आदित्या अकामयन्त सुवर्गं लोकमियामेति ते सुवर्गं लोकं न प्रजानन्
 सुवर्गं लोकमायन्त एतः षट्त्रिंशद्वात्रमपश्यन्तमाऽहरन्तेनायजन्त
 ततो वै ते सुवर्गं लोकं प्राजानन्सुवर्गं लोकमायन्त्य एवं विदाश्ः
 षट्त्रिंशद्वात्रमासते सुवर्गमेव लोकं प्र जानन्ति सुवर्गं लोकं यन्ति ।

என்பது

உரை

ஒருக்கூல, ஆதித்தர்கள் சுவர்க்கத்தை யடைய விரும்பி அதன்வழியுங்
 கூடத்தெரியாமல் அதை அடையாமலிருந்தனர். பிறகு, முப்பத்தாறு நாட்கள்
 கொண்ட யாகத்தைக் கண்டுபிடித்து அதன் உபகரணங்களைத் தேடிச் செய்து
 சுவர்க்கத்தையடையு மார்க்கத்தை யுணர்ந்து சுவர்க்கத்தை யடைந்தனர்.
 அங்ஙனமே இதை யுணர்ந்து செய்கின்றவர்களும் சுவர்க்கத்தின் மார்க்
 கத்தை யுணர்ந்து சுவர்க்கத்தை யடைவார்கள் என்பது.

பிராயஸீய ஆரம்ப) நாளை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 2

ज्योतिरतिरात्रो भवति ज्योतिरेव पुरस्ताद्ध्येते सुवर्गस्य लोकस्यानुष्ठ्या-
 त्यै ।

என்பது.

உரை.

சோதியே அதிராத்திர மென்னும் பிராணீய நாளாம், சுவர்க்கலோக விளக்கத்தின் பொருட்டு முதலில் சோதி ஏற்றுக்கொள்ளப் படுகின்றது என்பது.

இனி, மேலேயுள்ள நாட்களுள் சிலவற்றை விதிக்கீந்து

பிராமணம் 3

षडहा भवन्ति षड्वा ऋतव ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठन्ति ।

என்பது

உரை

சோதி கௌ ஆயுள், ஆயுள், சோதி, கௌ என்பது ஒரு ஆறுநாட்களாம். இருதுக்களும் ஆறும். இதனால், இருதுக்களில் நிலைக்கின்றார்கள் என்பது.

அவைகளின் எண் விதிக்கப்படுகின்றது

பிராமணம் 4

चवारो भवन्ति चतस्रो दिशो दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठन्ति ।

என்பது.

உரை

இங்கு நான்கு ஆறு நாட்களாகின்றன. இவைகளால் நான்கு திசைகளிலும் பெருமையை யடைகின்றார்கள் என்பது

இனி, பிந்தைய ஆறுநாள், சுத்தோமநாந்துநாள் என்னும் பன்னிநாட்களுள் பத்து இரவுகளை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 5

असत्रं वा एतद्वृद्धोमं यच्छ्रद्धोमा भवन्ति तेन सत्रं देवता एव पृष्ठैरव
रुन्धते पशूश्छन्दोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानि पशवश्छन्दोमा ओजस्येव
वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति ।

என்பது

உரை

இதற்கு உரை முன்போல் உரைத்துக்கொள்க என்பது.

இவ்வேள்வியிலுள்ள நாட்களின் எண் புகழப்படுகின்றது

பிராமணம் 6

षट्त्रिंशद्रात्रो भवति षट्त्रिंशदक्षरा बृहती बार्हताः पशवो बृहन्पैव प-
शुनश्च रुचते बृहती छद्दसाः साराज्यमाप्नुताः शुवते साराज्यं य एवं
विद्वाः षट्त्रिंशद्रात्रमासते सुवर्गमेव लोकं यन्ति ।

என்பது.

உரை

இதற்கு முப்பத்தாறு இரவுகளின் மன. முப்பத்தாறு எழுத்துக்களைக் கொண்டது ச்ருகதிச் சந்தமாம். பிருகதிவிருந்து பகக்களுண்டானதால் பகக் கள் பிருகதிச்சம்பந்த முடையவை (பார்ஹுதி)கள் எனப்படுகின்றன. ஆதலின் இதனால் பசுக்களை யடைகின்றார்கள் மற்றும், சந்தங்களுள் பிருகதியானது சுவராச்சியமுடையது ஆதலின் இதை யறுட்டிக்கின்றவர்கள் இங்கு சுவராச்சி யத்தை யடைகின்றார்கள் அங்குஞ் சுவர்க்கத்தை யடைகின்றார்கள் என்பது.

உதயனிய நாளை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 7

अतिरात्रावमितो भवतः सुवर्गस्य लोकस्य परिग्रहीत्यै ।

என்பது

உரை

உதயனிய மென்னும் அதிகிரத்திரம் சுவர்க்கலோகத்தைக் கொள்வ தற்குக் காரணமாம் என்பது.

ஆராமுவாகம்

முற்றிற்று

ஏழாங் காண்டம் எண்காம் பிரபாடகம்

ஏழாவது அநுவாகம்

மூன்று பஞ்சாதிக்குமேல் இருபத்திரண்டு பதங்களைக் கொண்டது.

நாற்பத்தொன்பது இரவுகளைக் கொண்ட யாகத்தைக் கூறும்

பிராமணங்கள்.

वसिष्ठो हतपुत्रोऽकामयत विन्देयं प्रजामभि सौदासानभवेयमिति
 स एतमेकस्मान्नपञ्चाशमपश्यत्तमाऽहरत्तेनायजत ततो वै सोऽवि-
 न्दत प्रजामभि सौदासानभवद्य एवं विद्वांस एकास्मान्नपञ्चाशमा-
 सते विन्दन्ते प्रजामभि आतृव्यान्भवन्ति त्रयस्त्रिभुतोऽप्रिष्टोमा
 भवन्ति वज्रस्यैवमुखः सः स्यन्ति दश पञ्चदशा भवन्ति पञ्चदशो
 वज्रः ॥ २५ ॥ वज्रमेव आतृव्येभ्यः प्र हरन्ति षोडशि-
 मद्दशमहर्भवति वज्र एव वीर्यं दधति द्वादश सप्तदशा भवन्त्य-
 न्नाद्यस्यावरुद्ध्या अथो प्रैव तैर्जायन्ते पृष्ठयः षडहो भवति षड्-
 वा ऋतवषट्पृष्ठानि पृष्ठैरेवर्तनन्पारोहन्त्युभिः भवत्सरं ते भव-
 त्सर एव प्रति तिष्ठन्ति द्वादशैकविंश भवन्ति प्रतिष्ठित्या अथो
 रुचमेवाऽऽन्मन् ॥ २६ ॥ दधते बहवः षोडशिनो भवन्ति विजि-
 त्यै षडाश्विनानि भवन्ति षड्वा ऋतव ऋतुष्वेव प्रति
 तिष्ठन्त्युनातिरिक्ता वा एता रात्रय ऊनस्तद्यदेकस्यै न पञ्चाशदति
 रिक्तास्तद्यद्भूयसीरष्टाचत्वारिंशत ऊनाच्च खलु वा अतिरिक्ताच्च
 प्रजापतिः प्राजायत ये प्रजाकामाः पशुकामाः स्युस्त एता आसी-
 रन्प्रैव जायन्ते प्रजया पशुभि रैराजो वा एष यज्ञो यदेकस्मान्न-
 पञ्चाशो य एवं विद्वांस एकास्मान्नपञ्चाशमासते विराजमेव गच्छ-

நாற்பத்தொன்பது நாள்

न्यन्नादाभवन्त्यतिरात्रावभितो भवतोऽन्नाद्यस्य पतिगृहीत्यै॥२७॥

वज्र आत्मप्रजया द्वाविंशतिश्च ॥

இதில்நாற்பத்தொன்பதுநாட்களைக் கொண்ட யாகம் கூறப்படுகின்றது.

அதைவிதிக்கின்றது

பிராமணம் 1

वसिष्ठो हतपुत्रोऽकामयत विन्देय प्रजामभि सौदासान्भवेयमिति स एत-
मेकस्मान्नपञ्चाशमपश्यत्तमाऽहरत्तेनायजत ततो वै सोऽविन्दत प्रजा-
मभि सौदासानभवद्य एवं विद्वाश्च एकस्मान्नपञ्चाशमासते विन्दन्ते
प्रजामभि भ्रातृव्यम्भवन्ति ।

என்பது.

உரை

விசுவாமித்திரருடைய சாபத்தால் வசிஷ்டருடைய புத்திரர்களிறந்து
போனதால், வசிஷ்டர் புத்திரப் பேற்றையும், பகை யொழிதலையும் விரும்பி
நாற்பத்தொன்பது நாள் யாகத்தைக் கண்டுபிடித்து அதன் உபகரணம் தேடிச்
செய்து புத்திரப்பேற்றையும், சௌதாஸா என்னுஞ் சத்தருக்களின் வெற்றி
யையும் பெற்றார். அவ்வாறே தெரிந்துகொண்டு நாற்பத்தொன்பது நாட்
கள் கொண்ட யாகத்தைச் செய்கின்றவர்களும் புத்திரப்பேற்றையும் பகைவ
ரின் வெற்றியையும் அடைகின்றார்கள் என்பது.

இனி, நாட்களை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 2

त्रयस्त्रिवृतोऽग्निष्टोमा भवन्ति वज्रस्यैव मुखश्च सप्त द्यन्ति ।

என்பது

உரை

இதில் திரிவிருத் ஸ்தோமங்களைக்கொண்ட அக்கினிஷ்டோம மென்னு
நாள் மூன்று அறுட்டிக்கத்தக்கன. இதனால், திரிவிருத் வடிவாகிய வச்சிரா
புத்தின் வாய் கூராக்கப்படுகின்றது. இதை பிறசுருயிற் காண்க என்பது.

வேறுசில நாட்களை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 3

दश पञ्चदशा भवन्ति पञ्चदशो वज्रो वज्रमेव भ्रातृभ्यः प्र हरन्ति ।

என்பது

உரை

பதினென்று ஸ்தோமங்களையுடைய நாள் பத்தையும் அதுட்டித்தல் வேண்டும். இது, கொல்லும் வச்சிரமெனக் கூறப்பட்டிருந்தவின் வச்சிரமாம். இது ஞல் பகைவர்களைக் கொல்கின்றார்கள் என்பது.

மற்றும், வேறுசில நாட்களை விதிக்கின்றது

பிரமாணம் 4

षोडशिमदशममदभवति वज्र एव वीर्यं दधति ।

என்பது

உரை

பதினாறு துதிகளையுடைய பத்து இரவுகளுள் பத்தாவதாகிய பதில் சொல்லாத ஒருநாளை அதுட்டித்தல் வேண்டும். இதனால், முற்கூறிய வச்சிரத்தினிடத்தில் வீரியத்தை நிறுவுகின்றார்கள் என்பது. பதில் சொல்லாதது முன்கூறப்பட்டது.

வேறுசில நாட்களை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 5

द्वादश सप्तदशा भवन्यन्नाद्यस्यावरुद्ध्या अथो प्रैव तैर्जायन्ते ।

என்பது.

உரை

பதினேழு ஸ்தோமங்களையுடைய நாட்கள் பன்னிரண்டையும் அதுட்டித்தல் வேண்டும். இது, வயிற்றின் கூறிலிருந்து உண்டானதால் உணவுப் பொருட்டுக் காரணமாம். மற்றும், இது பதினேழு எழுத்தக்களின் வடிவ பிரசாபதிபாமாதலின் பிரசைகளின் உற்பத்திக்குக் காரணமாம் என்பது.

நாற்பத்தொன்பது நாள்)

ஆறு நாள் வீதிக்கப்படுகின்றது

பிராமணம் 6

पृथयः षडहो भवति षड्वा ऋतवः षड्पृथानि पृथैर्वर्तनम्वा रोहस्युतुमिः
संवासरं ते संवासर एव प्रति तिष्ठन्ति ।

என்பது.

உரை

பிருஷ்டியத் துதிகளைக் கொண்ட ஆறு நாளும் அறுட்டிக்கத் தக்கதாம் இருதுக்களும் ஆறும் ஆகலின் இதனால் இருதுக்கள் வாயிலாக வருடத்தை யடைந்து வருடத்தில் நிலைக்கின்றார்கள் என்பது.

மற்றும் சில நாட்களை வீதிக்கின்றது

பிராமணம் 7

द्वादशैकविंश भवन्ति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवाऽऽत्मन् दधते

என்பது

உரை

இருபத்தொரு ஸ்தோமங்களைக் கொண்ட நாட்கள் பன்னிரண்டையும் அறுட்டித்தல் வேண்டும். இதனால், பெருமையும் சூனியும் அடையப்படு கின்றன என்பது.

மற்றும் சில நாட்களை வீதிக்கின்றது.

பிராமணம் 8

बह्वः षोडशिनो भवन्ति विजित्यै ।

என்பது

உரை

சோடசி ஸ்துதிகளைக் கொண்ட நாட்கள் எவ்வளவோ, அவ்வளவையும் அறுட்டித்தல் வேண்டும். ஆனால் இங்கு, மூன்றுநாள் வேண்டியிருத்தலின் மூன்றையே அறுட்டித்தல் வேண்டும். இது, வெற்றியின் பொருட்டாம் என்பது.

இவ்வேள்வியில் ஆறுநாள் ஆகவினசஸ்திரம் என்பதை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 9

पञ्चशिवानि भवन्ति षड्वा ऋतव ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठन्ति ।

என்பது.

உரை

இதனால் இருதுக்களில் நிலைக்கின்றார்கள் என்பது.

நாற்பத்தொன்பதாகிய எண்ணம் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 10

ऊनातिरिका वा एता रात्रय ऊनास्तद्यदैक्यै न पञ्चाशदतिरिकास्तद्य-
दभ्यसीरष्टाचत्वारिंशत ऊनाश्च खलु वा अतिरिकाश्च प्रजापतिः
प्रजायत ।

என்பது.

உரை

இவ்வேள்வியிலுள்ள நாட்கள் குறையும் வேறுமாகின்றன. என்னை? ஒன்று குறைந்த ஐம்பதாம். ஆனால் இது நாற்பத்தெட்டினின்றும் வேறானதாம். முன், பிரசாபதி, குறைந்த எண்ணால் உறுதியான உடம்புகளைக் கொண்ட உயிர்களைப் படைத்தனன். வேறுகிய எண் மிகுதியால் வான் முதலானவைகளை மென்மேலும் குறைவிலாதனவாகப் படைத்தனன். ஆதலின், குறைவு, மிகுதி என்னும் நாட்களைக் கொண்ட இவ்வேள்வி பெருமையுடையதாம் என்பது.

முன் விதியிடுகிறபடி எண்ணிவிடக்கூற்றது

பிராமணங்கள் 11

ये प्रजाकामाः पशुकामाः स्युस्त एता आसीरन्प्रैव जायन्ते प्रजया पशुभिः ।

என்பது

உரை

பிரசையைமும், பசுக்களையும் விரும்பினவர்கள்; இதனால், பிரசைகளையும் பசுக்களையும் அடைகின்றார்கள் என்பது.

வருடசத்திரயாகம்)

இவ்வேள்வியிலுள்ள நாட்களின் எண்புகழ்ப்படுக்கின்றது

பிராமணம் 12

वैराजो वा एष यज्ञो यदेकस्मान्नपञ्चाशो च एवं विद्वांश्च एकस्मान्नपञ्चा-
शमासते विराजमेव गच्छन्त्यन्नादा भवन्ति ।

என்பது.

உரை

இந்த நாற்பத்தொன்பதில், ஐந்து பத்துக்களிருக்கின்றன. அவற்றுள் நான்கு பத்தனுள் பத்து இருத்தலால் விராட் சந்தமாம். ஐந்தாம் பத்தில் ஒன்று குறைந்திருப்பினும் உபசாரமாக விராடாம். ஆதலின், விராட் அன்ன மாதலின் இதை யதுட்டிக்கின்றவர்கள் உணவுப் பொருளை யடைகின்றார்கள் என்பது.

பிராமணிய உதயனியங்களை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 13

अतिरात्रावभितो भवतोऽन्नाद्यस्य परिगृहीत्यै ।

என்பது

பிராமணிய உதயனிய அதிராத்திரங்களால் உணவுப் பொருள்கள் அடையப்படுகின்றன என்பது.

செழும் காண்டம் நான்காம் பிரபாகம்

எட்டாவது அநுவாகம்

இரண்டு பஞ்சாதிக்குமேல் முப்பத்து நான்கு பதங்களைக் கொண்டது.

சமவத்ஸர சத்திரயாகத்தின் தீக்ஷாகாலத்தை விதிக்கும் பிரமாணங்கள்

संवत्सराय दीक्षिव्यमाणा एकाष्टकायां दीक्षेरन्नेषा वै संवत्सर-
स्य पत्नी यदेकाष्टकैतस्यां वा एष एताश् रात्रिं वसति साक्षादेव
संवत्सरमारभ्य दीक्षन्त आर्तं वा एते संवत्सरस्याभि दीक्षन्ते य
एकाष्टकायां दीक्षन्तेऽन्तनामानावृत् भवतो व्यस्तं वा एते संवत्सर-

स्यामि दीक्षन्ते य एकाष्टकायां दीक्षन्तेऽन्तनामानावृत् भवतः
 फल्गुनीपूर्णिमासे दीक्षेन्मुखं वा एतत् ॥ २८ ॥ संवत्सरस्य य-
 त्फल्गुनीपूर्णिमासो मुख एव संवत्सरमारभ्य दीक्षन्ते तस्यैकैव
 निर्या यत्सामिध्ये विषुवान्तसंपद्यते चित्रापूर्णिमासे दीक्षेन्मुखं वा
 एतत्संवत्सरस्य यच्चित्रापूर्णिमासो मुख एव संवत्सरमारभ्य दीक्ष-
 न्ते तस्य न का चन निर्या भवति चतुर्दशे पुरस्तात्पूर्णिमासौ दीक्षे-
 रन्तेषामेकाष्टकायां क्रयः सं पद्यते तेनैकाष्टकां न छम्बदकुर्वन्ति
 तेषाम् ॥ २९ ॥ पूर्वपक्षे सुत्या सं पद्यते पूर्वपक्षे मामां अभि सं
 पद्यन्ते ते पूर्वपक्ष उत्तिष्ठन्ति तानुत्तिष्ठत ओषधयो वनस्पतयोऽनू-
 त्तिष्ठन्ति तान्कल्याणी कीर्तिरनूत्तिष्ठयगन्तुरिमे यन्तान् इति
 तदनु सर्वं राधनुन्ति ॥ ३० ॥ एतच्छम्बदकुर्वन्ति तेषां चतुस्त्रिं-
 शच् ॥ ८ ॥

இதுமுதல் நான்கு அதுவாகங்களில் வருடசத்திரயாகம் கூறப்படுகின்
 றது. அதிலும், இவ்வதுவாகத்தில் வருடசத்திரயாகத்தின் திசைநீக் காலத்
 தைகளிக்கண் றது.

அக்காலத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 1

संवत्सराय दीक्ष्यमाणा एकाष्टकायां दीक्षेत्रेषा वै संवत्सरस्य पत्नी
 यदेकाष्टकैतयां वा एष एताश्च रात्रिं वसति साक्षादेव संवत्सरमार-
 भ्य दीक्षन्ते ।

வருடசத்திரயாகம்)

உரை

வருடத்திற் செய்யும் சத்திரயாகத்தின் பொருட்டு தீட்சை பண்ணிக் கொள்ளும் ஏசுமானர்கள். மாசிமாத கிருஷ்ண பக்ஷ அஷ்டமியிற் செய்து கொள்ளல் வேண்டும். ஏனெனின்? இந்நாளின் அபிமானி தேவதையானது வருடாபிமானி தேவதையின் மனைவியாம் ஆதலின் என்க. மற்றும், மாசிமாத கிருஷ்ணபக்ஷ அஷ்டமியின் அபிமானி தேவதையிடத்தில் இந்நாளின் இரவு முழுதும் வருடாபிமானி தேவதை வசிக்கின்றது, ஆதலின், இதில் தீட்சை செய்து கொண்டவர்கள் வருடத் தொடக்கத்திற் செய்துகொண்டவராகின்றார்கள் என்பது. மாசி = மாகம்.

இர்பக்ஷத்தைப் பழித்துவிட்டு மற்றொரு பக்ஷத்தை விதிக்கின்றது

பிரமாணம் 2

आर्ते वा एते संवत्सरस्यामि दीक्षन्ते य एकाष्टकायां दीक्षन्तेऽन्तनामाना-
वृत् भवतो व्यसंत वा एते संवत्सरस्यामि दीक्षन्ते य एकाष्टकायां
दीक्षन्तेऽन्तनामानावृत् भवतः फल्गुनीपूर्णमासे दीक्षेन्मुखं वा एतत्
संवत्सरस्य यत्फल्गुनीपूर्णमासो मुखत एव संवत्सरमारभ्य दीक्षन्ते ।

என்பது

உரை

* மாசிமாதக் கிருஷ்ணபட்ச அஷ்டமியில் தீட்சை பண்ணிக்கொள்கின்ற வர்கள் வருட சத்திரயாகத்தின் நாசத்தைக் குறித்துச் செய்து கொள்கின்றார்கள். ஏனெனின்? தையும் மாசியும், இருதின் அவயவங்கள் எனவும், வருடத்தின் முடிவுகளெனவும் பெயர்களை யுடையவைகள். என்னை? அவ்விரண்டும் குளிர்கால மாதலின் என்க. அந்த இருதுவால் முன்வருடம் முடிவாகி மடியால் தைமாதப் பெளர்ணமி தொடங்கி பங்குனிமீயின் பெளர்ணமி வரை முன்காலம் வருடத்தின் முடிவுகாலமாம். மற்றும், மாசிமாத கிருஷ்ணபக்ஷமியின் அஷ்டமியில் தீட்சை செய்து கொண்டவர்கள் வருட சத்திரயாகத்தின் விபரீதத்தைக் குறித்துச் செய்து கொண்டவர்களாகின்றார்கள். முதலில் தீட்சை செய்து கொள்ளல் வேண்டும் இதுவோ, அந்தமா(முடிவா)ம். மேற்கூறிய படி அந்தம் என்னும் பெயரைக் கொண்டுள்ளமையின் என்க. ஆதலின், பங்குனிமாதப் பெளர்ணமியில் தீட்சை செய்துகொள்ளல் வேண்டும். இந்நாளே மேல் வரும் வருடத்தின் தொடக்கத்தைக் கொண்டநாளாம் ஆதலின் வருடத் தொடக்கத்தில் தீட்சை செய்து கொண்டது போலாகின்றது என்பது.

இப்படித்தையும் பழித்துவிட்டு மற்ருந் படித்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 3

तस्यैकैव निय्यायत्सामेघ्ये विष्वान्स्पद्यते चित्रापूर्णमासे दीक्षरन्मुखं
वा एतस्वन्सरस्य यच्चित्रापूर्णमासो मुखत एव संवत्सरमारभ्य
दीक्षन्ते तस्य न का चन निय्या भवति ।

என்பது

உரை

பங்குனிமாதப் பெளர்ணமியில் தீட்சை செய்து கொள்ளல் வேண்டும் என்னும் பட்சமும் மிகுந்த மழை காலத்தில் வருடம் “விஷுவான்”, என்னும் ஒருநாளே யுடையதாகிய ஒரு குற்றமுடையதாம். எவ்வாறெனின்? முன்னாறு மாதம் பின்னாறு மாதம் எனனும்இரண்டிற்கு நடுவில் ஒருநாள் விசேடமே விழுவான் எனப்படும். இங்கு, பங்குனிமாத பெளர்ணமியிலிருந்து பன்னிரண்டு உபசத்துக்களும் அதுட்டிக்கதுவிட்டு முதல் மாதம் தொடங்கல் வேண்டும். தொடங்கும்போது சித்திரைமாத சுக்கிலபட்சரவமியில் தொடங்கியதாகின்றது. அப்பினை மாதச் சுக்கில அஷ்டமியில் ஆறுமாதங்களை முடித்துவிட்டு ரவமியில் விழுவான் என்னும் கால கொள்ளப்படும். கொள்ளும்போது அது மழைக் காலத்தில் வருகின்றது. என்னை? புரட்டாசி மாதப் பெளர்ணமியில் மழைகாலம் முடிந்தபோது பின்வரும் மாகபாயிருத்தலினென்க. ஆதலின், மழைக் காலத்திற் கருகில விழுவதனைத்தின் பரிஹாரத்தின் பொருட்டு சித்திரை நட்சத்திரங்கூடிய பெளர்ணமியில் தீட்சை செய்து கொள்ளல் வேண்டும். அதுவும் வசந்தரிதுவின் நடுவிலிருக்கின்றதால் வருடத் தொடக்கமேயாகும். இதனால்முகத்திலிருந்தே தொடங்கப்பட்டதாகும். இவ்வாற்றால் கார்த்திகை மாதச் சுக்கில பட்ச ரவமியில் விழுவான் வருகிறது. அது மழைக்காலத்திற்குத் தூரமாம். ஆதலின் மழை பெய்யுமென்னும் ஐயப்பாதி மின்மயின் விரிவாய் அதுட்டிக்கல் கூடுதலின் இப்பட்டச்சுக்கில் ஒரு குற்றமும் இல்லை என்பதாகும்.

தணவீசேடத்தைக்கண்டு மற்ருந் படித்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 4

चतुरद्वे पुरस्तापूर्णिमास्यै दीक्षरन्तेषामेकाष्टकायां क्रयस्सं पथते तेनैकाष्ट-
कां न छन्द्यद्वकुर्वन्ति ।

என்பது

வருடசத்திரயாகம்)

உரை

மாசிமாதப் பெளர்ணமிக்கு நான்குநாள் முன்னர் சுக்கிலபட்ச ஏகாதசியில் தீட்சைசெய்து கொள்ளல் வேண்டும், செய்துகொள்ளில் மாசிமாதக் கிருஷ்ணபக்ஷ சப்தமியில் பன்னிரண்டு தீட்சைகளும் முடிந்துவிடுவதால் அதன் பின்வரும் கிருஷ்ணபட்ச அஷ்டமியில் சோமத்தை விலைக்கு வாங்குதல் அமையும்; அமையவே, மாசிமாதக் கிருஷ்ணபக்ஷ அஷ்டமியும் உபயோகப்பட்டதால் வருடதேவதையின் மனைவியாகிய முக்கியத்தன்மையும் வீணாகவில்லை. ஆதலின் வருடத்தின் மனைவியைப் பெருமைப்படுத்தியதும் ஒரு குணமாம் என்பது

மற்றொருதகத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 5

तेषां पूर्वपक्षे सुत्या सं पद्यते पूर्वपक्षं मासा अमि सं पद्यन्ते ते पूर्वपक्ष
उत्तिष्ठन्ति तानुत्तिष्ठत ओषधयो वनस्पतयोऽनूत्तिष्ठन्ति तान्कल्याणी
कीर्तिरनूत्तिष्ठत्यरासुरिमे यजमाना इति तदनु सर्वे राधुवन्ति ।

என்பது.

உரை

மாசி மாதக் கிருஷ்ணபக்ஷ அஷ்டமியில் சோமக்கிரயத்தை அறுட்டிக்கில் அறுட்டிக்கின்ற எசமானர்களுக்கு அந்நாள் முதல் அறுட்டிக்கும் உபசத்துகள் சித்திரைமாதச் சுக்கிலபட்சச் சதர்த்தியிலமைகின்றன. அதன் பின் செய்யப்படும் சோமராகம்பிழிதலும் சுக்கிலபட்சத்திலேயே சொடங்கப்பெற்றதாகும். அதிலிருந்து எல்லாமாதங்களும் சுக்கிலபட்சத்தைக் கொண்டே முடியும். அவ்வாறு முடியும்போது சத்ரயாகங்களைச் செய்தவர்களும் சுக்கிலபட்சத்திலேயே சத்திரங்களிலிருந்து எழுதினாராகா. அவர்களைப்பற்றி பூமியின்மேல் கொடிசெடிகளும் நல்ல கருமாறுட்டான வன்மையுடன் எழுகின்றன. அவ்வாறு எழுந்தபோது, இவ்வுசமானர்கள் உடனே நல்ல சம்பத்தை யடைந்தார்கள் என்னும் நல்லவாக்கும் எழுகின்றது. அதைப்பற்றி எல்லா வுயிர்களும் நலமடைகின்றன. ஏனெனின்? இவ்வேள்வி செய்ததால் பூமியில் பயிர்கள் நன்கு வளர்ந்தமையின் என்க. ஆதலின், இத்தகைய நன்குணங்களையுடைய மாசிமாதச் சுக்கிலபட்ச ஏகாதசியில் தீட்சைசெய்து கொள்ளல் வேண்டுமென்பதே முக்கிய பட்சமாம் என்பது.

எட்டாமநுவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாங் காண்டம் கான்காம் பிரபாடகம்

ஒன்பதாவது அநுவாகம்

ஐம்பது பதங்களைக் கொண்டது.

தீட்சையையும் உபசத்யாகத்தையுங் கூறும் பிராமணங்கள்.

सुवर्गं वा एते लोकं यन्ति ये सत्रमुपयन्त्यभीन्धत एव दीक्षा-
भिरात्मानश्च श्रपयन्त उपसद्भिर्द्राभ्यां लोमाव द्यन्ति द्राभ्यां
त्वचद्वाभ्यामसृद्वाभ्यां माश्च द्राभ्यामस्थि द्राभ्यां मज्जानमात्म-
दक्षिणं वै सत्रमात्मानमेव दक्षिणां नीत्वा सुवर्गं लोकं यन्ति-
शिखामनु प्र वपन्त ऋक्ष्या अथो रषीयाश्चः सुवर्गं लोकमया-
मेति ॥ ३१ ॥ सुवर्गं पञ्चाशत् ॥

இதில், தீட்சையும் உபசத்யாகமும் கூறப்படுகின்றன.

அஸ்விராண்டையும் விதிக்கிறது

பிராமணம் 1

सुवर्गं वा एते लोकं यन्ति ये सत्रमुपयन्त्यभीन्धत एव दीक्षाभिरात्मानश्च
श्रपयन्त उपसद्भिः ।

என்பது

உரை

சத்திரயாகத்தை அறுட்டிக்கின்றவர்கள் சுவர்க்கத்தையடைகிறார்கள். ஆதலின், அதற்குத் தகுதியாதற்பொருட்டு தீட்சைகளால் தமது உடம்பு களைத் தடுக்கின்றார்கள். உபசத்யாகங்களால் தமது தேகங்களைச் சமைக்கின்றார்கள். ஆகையால் தீட்சையும் உபசத்தும் செய்யத்தக்கன என்னுமிதையே விதியாய் யூகித்துக்கொள்க. துவாதசகாளின் விக்ருதியாதலானும் இவை பெறப்பட்டன. ஆயினும், விக்ருதி இவிகத்தின் பொருட்டு, அல்லது துகியின்பொருட்டு இது மீண்டுந் கூறப்பட்டது என்பது.

உபசத்தும்)

அவ்விரண்டையும் பிரித்துப்புகழ்ந்து அவ்விரண்டும் பன்னிரண்டு பன்னிரண்
டென்பதை வெளிப்படுத்துகின்றது,

சிராமணம் 2

द्वाभ्यां लोमाव णन्ति द्वाभ्यां त्वचै द्वाभ्यामसृद्वाभ्यां माश्रसं द्वाभ्यामसि
द्वाभ्यां मज्जानमाश्रक्षिणं वै सन्नमात्मानमेव दक्षिणां नीत्वा सुवर्गं
लोकं यन्ति ।

என்பது

உரை

இரண்டு நாட்களில் அறுட்டிக்கப்படும் திட்சை உபசத் என்னுமிரண்டா
லும் அனியின் பொருட்டு தமது மயிர்களையும், தோலையும், நாடிகளையும்,
மாமிசங்கலையும், எலும்புகளையும், மூளைகளையும் அறுத்தெடுக்கின்றார்கள்.
இச் சத்திரயாகம் தேகத்தையே தட்சிணையாகவுடைது. ஆதலின் தமது
தேகங்களையே தட்சிணையாகக் கொடுத்துவிட்டு சுவர்க்கதையடைகின்றா
கள் என்பது.

தலைமயிரைக்கழித்தல் வேண்டுமென்று விதிக்கின்றது

சிராமணம் 3

शिखामनु प्र वपन्त ऋद्ध्या अथो रघीयाश्रसः सुवर्गं लोकमयामेति ।

என்பது

உரை

குடுமியுடன் நன்றாய் மொட்டையடித்தல் வேண்டும். இறந்ததோலாகிய
மயிரைக் கழித்தல் சம்பத்தின் பொருட்டாகின்றது. மற்றும், தலைமயிரின்
கனத்தைக் குறைத்துவிட்டு இலேசாகி சுவர்க்கதையடைவோமாக என்னுந்
கருத்தால் மொட்டையடித்தல் வேண்டும் என்பது.

ஒன்பதாமதுவாகம்

முற்றிற்று

ஏழாங் காண்டம் நான்காம் பிரபாகம்

பத்தாவது அநுவாகம்

ஒரு பஞ்சாதிக்குமேல் நாற்பத்தொன்பது பதங்களைக் கொண்டது.

பிராயணீயம் என்னும் முதல்நான்கு கூறும் பிராமணங்கள்

ब्रह्मवादिनो वदन्त्यतिरात्रः परमो यज्ञक्रतूनां कसात्तं प्रथम-
मुप यन्तीत्येतद्वा अग्निष्टोमं प्रथममुप यन्त्यथोक्थ्यमथ षोडशिन-
मथातिरात्रमनुपूर्वमेवैतद्यज्ञक्रतूनुपेत्य तानालभ्य परिगृह्य सोममेवै-
तत्पिबन्त आसते ज्योतिष्टोमं प्रथममुप यन्ति ज्योतिष्टोमो वै
स्तोमानां मुखं मुखत एवस्तोमान्प्र युञ्जते ते ॥ ३२ ॥ सश्स्तुता
विराजंमभि सं पद्यन्ते द्वे चर्चावति रिच्येते एकया गौरतिरिक्त
एकयाऽऽयुरूनः सुवर्गौ वै लोको ज्योतिरुर्विराट्सुवर्गमेव तेन
लोकं यन्ति रथंतरं दिवा भवति रथंतरं नक्तमित्याहुर्ब्रह्मवादिनः
केन तदजामीति सौभरं तृतीयसवने ब्रह्मसामं बृहत्तन्मध्यतो
दधति विष्टृत्यै तेनाजामि ॥ ३३ ॥ त एकात्र पञ्चाशच्च ॥

இதில், பிராயணீய மென்னும் முதலநான் கூறப்படுகின்றது.

அதைவிதிக்கின்றது

பிராமணம் 1

ब्रह्मवादिनो वदन्त्यतिरात्रः परमो यज्ञक्रतूनां कसात्तं प्रथममुप यन्तीत्ये-
तद्वा अग्निष्टोमं प्रथममुप यन्त्यथोक्थ्यमथ षोडशिनमथातिरात्रमनुपूर्व-
मेवैतद्यज्ञक्रतूनुपेत्य तानालभ्य परिगृह्य सोममेवैतत्पिबन्त आसते
ज्योतिष्टोमं प्रथममुप यन्ति ज्योतिष्टोमो वै स्तोमानां मुखं मुखत एव
स्तोमान्प्र युञ्जते ।

என்பது.

உரை.

இவ் வதிராத்திர மென்னும் யாகம் சோமயாகமாகிய யாகங்களுள் ஈற்றிலுள்ளதாம். அக்கினிட்டோமம் உக்த்யம், சோடசி அதிராத்திர மென்னும் இதன் முறையாமாதலின் அக்கினிஷ்டோமம் முதலாவதாம். இது, ப்ர ஜனனம், என்னும் அதுவாகத்திற் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறாகுமிடத்து, முதலாவதாகிய அக்கினிஷ்டோமத்தை விட்டுவிட்டு கடையாகிய அதிராத்திரம் எவ்வாறு சத்திரத்தில் முதலில் அதுட்டிக்கப்படுகின்றது? என்று பிரமலாதிகள், வினவுகின்றார்கள், அதற்குரிய அறிஞர்கள் இதில் அக்கினிட்டோமம் விடுபடவில்லை என்கின்றனர். என்னை? இதில், அக்கினிட்டோமம், உக்த்யம், சோடசி, அதிராத்திரம் என்பவைகளுள் பின் பின் வருகின்றதற்கு முன் முன் உள்ளது நுரூப்பமாயிருத்தலினென்க, அதுவாறாமாது :— பன்னிரண்டு துதிகளாகிய அக்கினிட்டோமத்தை உள்ளடக்கிக் கொண்டே மீண்டும் மூன்று துதிகள் மிகுதியாகும்போது உக்த்யமாகின்றது. அங்ஙனமே, அதையு முள்ளடக்கிக்கொண்டு ஒரு துதி அதிகமாகும்போது சோடசியாகின்றது, அதையு முள்ளடக்கிக்கொண்டு மீண்டும் பதின்மூன்று துதிகள் மிகுதியாகும்போது அதிராத்திரமாகின்றது என்பது. இவ்வாற்றால் சத்திரயாகத்தை அதுட்டிக்கின்றவர் சோமாதூட்டானத்தின் முதலில் அக்கினிட்டோமத்தை அதுட்டிக்கின்றார்கள், பிறகு உக்த்யம், பிறகு சோடசி, பிறகு அதிராத்திரம் என்னுமியிம்முறையைக் கொண்ட யாகங்களைச் செய்வதற்கு உறுதி பண்ணிக்கொண்டு முழு எஞ்ஞங்கனையும் ஏற்று எங்கும் சோமத்தை அருக்தினவர்களாக இருக்கின்றார்கள். ஆதலின், முதலில் சோதிட்டோமத்தை அதுட்டிக்கல் வேண்டுமர். அது, சோதி, நௌ, ஆயுள் என்பவைகட்கு முகமாகின்றது. ஆதலின், முகத்திலிருந்து தொடங்கியே சத்திரயாகஞ் செய்கின்றவர்களாய் ஸ்தோமங்களையும் கிருதுக்களையும் பிரயோகஞ் செய்கின்றார்கள் என்பது.

மற்றும், கோஷ்டோமம் ஆயுட்டோமம் என்னுமிரண்டிதம் முதலாவது சோதிட்டோமமாம் என்பதை மற்றோரற்றற் புகழ்கின்றது.

பிராமணம் 2

तेसऽस्तुता विराजमभि सं पयन्ते द्वे चर्चावति रिच्येते एकया गौरति-
रिक्त एकयाऽऽयुरुनस्सुवर्गो वै लोको ज्योतिर्गविराट्सुवर्गमेव तेन
लोकं यन्ति ।

என்பது

உரை

சோதிட்டோமத்தின் ஸுதியிலுள்ள இருக்கு விசேடங்கள் துதிக்கப் பெற்ற விராட்டாகிய பக்தேயாகின்றன. குறையும் மிகுதியுமாவதில்லை. கோட்டோம ஆயுட்டோமங்களிரண்டுகளிலும் அவ்வாறில்லை. மந்திரே, அவற்றுள், கோஷ்டோமத்தில் ஒன்று மிகுதியாம். ஆயுட்டோமத்தில் ஒன்று குறைவாம். இவ்வாற்றால் விராட் வடிவத்தன்மை சோதிட்டோமப் புகழுக்குக் காரணமாம். விளக்குந் தன்மையினும் சோதிட்டோமம் சுவர்க்கவடிவ விராட்டாம். இவ்வாறு இருவகையானும் பெருமைவுடைய சோதிட்டோமத் தால் சுவர்க்கத்தை யடைகின்றார்கள் என்பது.

இனி, சோதிட்டோமமாகிய அதிராத்திரப்பிரிவிந்த சாமவிசேடத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 3

रथंतरं दिवा भवति रथंतरं नक्तमित्याहुर्ब्रह्मवादिनः केन तदजामीति सौ-
भरं तृतीयसवने ब्रह्मसामं बृहत्तन्मध्यतो दधति विधुयै तेनाजामि ।

என்பது.

உரை

பகலில் செய்யப்படும் பிருஷ்டத்துதியில் ரதந்தர மென்பது பாடப்படுகின்றது. இரவுமுறைகளிலும் ரதந்தரம் பாடப்படுகின்றது. அப்போது சோம்பலுண்டாகின்றது. அச்சோம்பல் எந்தச் சாமப்பாடலால் நீங்குமென்று பிரமவாதிகள் வினாவுகின்றனர். அறிஞர்கள், சௌமரம் என்னும் வேறொரு சாமப்பாடல் இருக்கின்றது அதை, மூன்றாஞ் சவனத்தில் பிரமசாமமாகப் பாடிச் சூலசியம் நீங்கும் என்று விடை கூறுகின்றனர். அப்பாடல், பிருகத் ப்ரௌடம் என்பதாம். இது, பிருகத் ரதந்தரங்களிரண்டிற்கும் நடுவில் நிறுவப்படுகின்றது. இது, எகரும் நிலைத்தப் பொருட்டாகின்றது என்பது.

பத்தாமநுவாகம்

முற்றிற்று

மாதநாட்கள்)

ஏழாங் காண்டம் நான்காம் பிரபாடகம்

பதினோராவது அநுவாகம்

நான்கு பஞ்சாதிக்குமேல் எட்டுப்பதங்களை கொண்டது.

மாதத்தில் உள்ள நாட்களைக் கூறும் பிராமணங்கள்.

ज्योतिष्टोमं प्रथममुप यन्त्यसिन्नेव तेन लोकेप्रति तिष्ठन्ति
 गोष्टोमं द्वितीयमुप यन्त्यन्तरिक्ष एव तेन प्रति तिष्ठन्त्यायुष्टोमं
 तृतीयमुप यन्त्यमुष्मिन्नेव तेन लोके प्रति तिष्ठन्तीयं वाव ज्योति-
 रन्तरिक्षं गौरसावायुर्यदेतान्स्तोमानुपयन्त्येष्वेव तह्योकेषु सविणः
 प्रति तिष्ठन्तो यन्ति ते सस्तुता विराजम् ॥ ३४ ॥ अमि सं
 पद्यन्ते द्वे चर्चावति रिच्येते एकया गौरतिरिक्त एकयाऽऽयुरूनः
 सुवर्गो वै लोको ज्योतिरुर्विराज्जमेवाव रुन्धते ते न क्षुधाऽऽति-
 माञ्छन्त्यक्षोद्युका भवन्ति क्षुत्संवाधा इव हि सत्रिणोऽग्निष्टोमा-
 वभितः प्रथी तावुक्थ्या मध्ये नभ्यं तत्तदेतत्परियेद्वचक्रं यदेतेन
 ॥ ३५ ॥ षडहेन यन्ति देवचक्रमेव समारोहन्त्यरिष्ट्यै ते स्वस्ति
 समश्नुवते षडहेन यन्ति षड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठन्त्युभ-
 यतो ज्योतिषा यन्त्युभयत एव सुवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्तो यन्ति
 द्वौ षडहौ भवतस्तानि द्वादशाहानि सं पद्यन्ते द्वादशौ वै पुरुषौ
 द्वे सक्थ्यौ द्वौवाह आत्मा च शिरश्च चत्वार्यङ्गानि स्तनौद्वा-
 दशौ ॥ ३६ ॥ तत्पुरुषमनु पर्यावर्तन्ते त्रयः षडहा भवन्ति तान्य-
 द्वादशाहानि सं पद्यन्ते नवान्यानि नवान्यानि नव वै पुरुषे
 प्राणास्तत्प्राणाननु पर्यावर्तन्ते चत्वारः षडहा भवन्ति तानि

चतुर्विंशतिरहानि सं पद्यन्ते चतुर्विंशतिरधेमासाः संवत्सरस्त-
 त्संवत्सरमनु पर्यावर्तन्तेऽप्रतिष्ठितः संवत्सर इतिखलु वा आहुरेषां-
 यान्प्रतिष्ठाया इत्येतावद्भूय संवत्सरस्य ब्राह्मणं यावन्मासो मासि-
 मास्येव प्रतिष्ठन्तो यन्ति ॥ ३७ ॥ विराजमेतेन द्वादशावेतावद्वा
 अष्टौ च ॥

இதில், மாதங்கலரினுள்ள நாட்கள் கூறப்படுகின்றன.

முதலில், அவற்றுள் மூன்றுநாட்களை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 1

ज्योतिष्टोमं प्रथममुप यन्त्यस्मिन्नेव तेन लोकेप्रति तिष्ठन्ति गोष्टोमं द्विती-
 यमुप यन्त्यन्तरिक्ष एव तेन प्रति तिष्ठन्त्यायुष्टोमं तृतीयमुप यन्त्य-
 मुषिमन्नेव तेन लोके प्रति तिष्ठन्तीयं वाच उष्टोतिरन्तरिक्षं गौरमावायु-
 र्यदेतानुपयन्त्येष्वेव तद्भुक्तेषु सत्रिणः पतिन्तिष्ठन्तो यन्ति ।

என்பது

உரை

சோதி, கொள், ஆயுள் என்பது நாள் விசேடங்கள். இவற்றை நேராகவும் மாறாகவும் கொள்வரில் ஆறுநாளாகின்றன. அவ்விரண்டனுள் முகலாவகாகிய நேர்முறையை இங்கு அதுட்டித்தல் வேண்டும். அதாவது, சோதிட்டோமம் முதலாம் நாளாம் இதனால் இவ்வுலகில் பெருமையை யடைகின்றார்கள். சோஷ்டோமம் இரண்டாநாளாம் இதனால் அந்தரிக்க லோகத்தை யடைகின்றார்கள். ஆயுட்டோமம் மூன்றுநாளாம் இதனால் சுவர்க்கலோகத்தை யடைகின்றார்கள். இம்மூன்றும் மூவுலக வடிவங்களாதலின், சத்திரயாகஞ் செய்கின்றவர்கள் மூவுலகிலும் நலம்பட வாழ்கின்றவர்களாவார்கள். முன், திராயணீயமென்னும் அகிராதத்திரமாகிய சோதிட்டோமம் விதிக்கப்பட்டது. இப்போதோ, மூன்றாநாள் அதுட்டிக்கத்தக்கது இங்கு அக்கினிட்டோமமாகிய சோதிட்டோமம் கூறப்படுகின்றது மாத்திரம் விசேடம் என்பது.

இவ்வகிகரிட்டோமத்திற்கு, முற்கூறிய அதிராத்திரம்போல் சோதிட்டோமம் முதலாவதாம் என்று கூறுகின்றது

பிராமணம் 2

ते सश्रुता विराजमसि सं पद्यन्ते द्वे चर्चावति रिच्येते एकया गोर-
तिरिक् एकयाऽऽयुरुनः सुवर्गो वै लोको ज्योतिरुर्विराड्जमेवाव द-
न्धते ते न भुधाऽर्तिमाछन्त्यक्षोऽयुका भवन्ति धुत्सवाधा इव हि स-
त्रिणः ।

என்பது

உரை

சோதிட்டோமம் துதியின் எண்ணால் விராட்டாம். விராட் இரசவடிவா மாதவின் சத்திரயாகஞ்செய்தவர்கள் பசியுடையவர்களாகார்கள், மற்றிரண்டும் இருக்கின் குறைவுகள் மிகுதிகளால் விராட்டாகா. இரசம் உணவுப்பொருளாத லின் அதனால் பசியிவர்த்தியாம். அதாவது, எப்போதும் பசியில்லாதவர் களாகவே இருக்கின்றார்கள் என்பதாம். சத்திரயாகஞ் செய்கின்றவர்களோ, அதுட்டான மிகுதியால் மிகக்களைப்புண்டாதலின் பசியுடையதைந்தவர்களைப் போலிருக்கின்றனர் ஆதலின், பசிரீக்குதற் பொருட்டு விராட்டாகிய இரச சம்பத்தை படைதற்பொருட்டு சோதிட்டோமம் முதலில் அதுட்டித்தல் வேண்டுமென்பது.

இப்போது, கூறியசோகிழதலான முன்றையும் நேராகவும் மாறாகவும் அதுட்டிக்கில் உண்டாதும் அபிலவமென்னும் ஆறுநாளையும் தேரினச்சக்கரத் பன்னாயக விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 3

अग्निशेमावसितः प्रधी तावुव्या मध्ये नभ्यं तप्तदेतत्परियद्देवचक्रं
यदेतेन षडहेन यन्ति देवचक्रमेव समारोहन्त्यरिष्ट्ये ते स्वस्ति सम-
श्नुवते ।

என்பது

உரை.

உலகில் இரத்தத்தின் சக்கரம் மூன்று பலகைகளால் இணைக்கப்படு கின்றது. அவற்றுள், பக்கத்திலுள்ள இரண்டு பலகைகளும் பிரதி எனப் படுகின்றன. அதாவது நடுப்பலகையைப் பிடித்துக் கொண்டிருப்பவைகள் என்பதாம். நடுப்பலகை நய்யம் எனப்படுகின்றது. அதாவது நாயிப்போன்ற தாம் என்பது. இங்கு, முதலிலும் இடையிலும் அதுட்டிக்கும் அக்கினிஷ்

டோமங்கள் பிரதீயாம் அதாவது பக்சப் பலகைகள் போன்றன. கௌ ஆயுள் ஆயுள் கௌ, உக்ச்யமாகிய நான்கு கிருதுக்களுஞ் சேர்ந்து நடுப்பலகை போன்றதாம். இது, அபிபல்வ ஆறுநாள் மீண்டு மீண்டுஞ் சுற்றும் ஆகலின் தேவசக்கரம் எனப்படுகின்றது. இதைச் செய்யும் எசமானர் தேவசக்கரத் தின்மீது ஏறுகின்றார்கள் அது துன்பிலாமைக்குக் காரணமாம். அதுவும், நலமடைதற் பொருட்டாகின்றது என்பது.

மீண்டும், அவ்வாறுநாளையே விதிக்கின்றது

பிராமணம் 4

षड्वेन यन्ति पश्वा ऋव ऋग्वेव प्रति तिष्ठन्ति ।

என்பது

உரை

ஆறுநாட்களாலும் ஆறு இரு துக்களிலும் நிலைத்திருக்கின்றார்கள் என்பது.

அவ் வாறுநாளின், நேர்முறை மாறுமுறைகளில் ழன்றுநாளை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 5

अभयतोऽज्योतिषा यन्त्युभयत एव सुवर्गे लोके प्रतितिष्ठन्तो यन्ति ।

என்பது

உரை

சோதி, கௌ, ஆயுள் என்பதை மாறிக்கொள்ளில், ஆயுள், கௌ, சோதி எனவருகளின் இருபக்கத்திலும் சோதிகளையுடைய ஆறுநாளை யறுட்டிக் கின்றதால் சோதியால் சுவர்க்கத்தையடைந்து அவமதிப்பின்றி பெருமையுட னிருக்கின்றார்கள் என்பது.

அவ் வாறுநாளையும் இரட்டைப்படுத்துவதை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 6

द्वौ षड्वै भवतस्तानि द्वादशाहानि सं पद्यन्ते द्वादशो वै पुरुषो द्वे स-
क्यौ द्वौ बाहू आत्मा च शिरश्च चत्वार्यङ्गानिस्तनौ द्वादशौ तत्पुरु-
षमनुपर्यावर्तन्ते ।

என்பது

உரை

அவ்வாறு நாட்களையும் இரட்டைப்படுத்தின் பன்னிரண்டு நாட்களாகின்றன. ஒருமனிதனுக்கும், கால்கள், கைகள், உடல், தலை, முள்ளெலும்பு இரண்டு, தோட்கள், முலைகள் எனப் பன்னிரண்டு அவயவங்களிருக்கின்றன வாதலின் மனிதனைத் தழுவி ஆவிருத்தியாகின்றது என்பது.

இனி, முற்றுவதாவிதீநியை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 7

त्रयः पडहा भवन्ति तान्यष्टादशाहानि सं पद्यन्ते नवान्यानि नवान्यानि
नव वै पुद्गये प्राणास्तत्प्राणाननु पर्यावर्तन्ते ।

என்பது

உரை

ஆறுநாட்களை மூவகையாய்ப் பெருக்கின் பதினெட்டு நாட்கள் ஆகின்றன. அவற்றை இரண்டு பங்காக்கின் ஒன்பதாகின்றன. மனிதனுடைய தலையில் ஒன்பது துளைகளுள் ஒன்பது பிராணன் இருக்கின்றன. இதைத் தழுவி ஆவிருத்தியாகின்றன என்பது.

ஆசங்கைவிடைகளால் எல்லாமாதங்களின் அநட்டானத்தையும் விதிக்கின்றது

பிராமணம் 8

चत्वारः पडहा भवन्ति तानि चतुर्विंशतिरहानि सं पद्यन्ते चतुर्विं-
शतिरर्धमासाः संवत्सरस्तत्संवत्सरमनु पर्यावर्तन्ते ।

என்பது.

உரை

நான்கு ஆறுநாளாகின்றன. அவை இருபத்துநான்கு நாட்கள். பாதி பாதி மாதங்களாகக் கொள்ளில் மாதங்களும் இருபத்துநான்கு ஆகின்றன. ஆகலின், வருடத்தைத் தழுவி ஆவிருத்தியாகின்றன. இங்கு, மாதம் நிறைவதன் பொருட்டு பிருஷ்டிய ஆறுநாளையுஞ் சேர்த்துக் கொள்ளல் வேண்டுமென்பதை உணராக என்பது.

நான்காவது ஆவிரத்தியை விதிக்கிறது

பிராமணம் 9

अप्रतिष्ठितः संवत्सर इति खलु वा आहुर्वर्षीयान्प्रतिष्ठाया इत्येतावद्वै
संवत्सरस्य ब्राह्मण यावन्मासो मासिमास्यैव प्रतितिष्ठन्तो यन्ति ।

என்பது.

உரை

மேற்கூறிய வகையால் மாதங்களில் நிலைக்கப்படுமேயன்றி வருடத்தி
லன்று. வருடத்திற்கு அதிகமாகத் வேண்டியதால் என்று விளைவுகின்றனர்.
அதற்கு, மாதத்தைக் கூறும் பிராமண வாக்கின்படி வருடமும் கூறப்பட்டதே
யாகும் அதன் பொருட்டு புதிது ஒன்றமில்லை. இவ்வாறு ஒவ்வொரு மாத
மும் அறுட்டிக்கின்ற எசமானர்கள் அந்த அந்தமாதத்தில் பிரதிட்டை
யுடையவர்களாய் முடிவில் வருடத்தில் நிலைக்கின்றார்கள் என்பது.

பதினோராவது அநுவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாங் காண்டம் நான்காம் பிரபாடகம்

பன்னிரண்டாவது அநுவாகம்

முப்பத்தாறு பதங்களைக் கொண்டது.

அபாவ்யம் முதலிய மந்திரங்கள்,

मेपस्वा पचतैरवतु लोहितग्रीवश्छागैः शल्मलिर्वृद्ध्या पुणो
ब्रह्मणा पुक्षो मेधेन न्यग्रोधश्चमसैर्दुम्बर ऊर्जा गायत्री छन्दाभि
खिवृत्ततोमैरवन्तीः स्थावन्तीस्वाऽवन्तु प्रियन्वा प्रियाणां वर्षिष्ठ-
माप्यानां निधीनां त्वं पतिः इवामहे वसो मम ॥ ३८ ॥
मेपः षट्विंशत् ॥

இனி, இதுமுதல் எஞ்சின அதுவாசங்களில் அசுவமேத மந்திரங்கள்
கூறப்படுகின்றன. அவற்றுள், இப்பதினோராமநவாகத்தில், அபாவ்யங்கள்
(பாதுகாப்புக்கள்) என்னும் ஹோமமந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

அபாயிய முதலாயின)

மந்திரங்கள் 1-9

मेघस्वा पचतेरवतु लोहितग्रीवश्छागैः शस्त्रलिङ्गद्वया पणौ ब्रह्मणा पुत्रो
मेघेन न्यग्रोश्चपसैरदुम्बर ऊर्जा गायत्री छन्दोभिस्त्रिबुक्तोमेः ।

என்பது

உரை

குதிரையே! உன்னை, ஆடுகளுக்குட் சிறந்த கடாவானது, சிறிய அவி விசேடங்களுடன் கூட பாதுகாக்க. அவ்வாறே, பள்ளாட்டுக்கடாவும் பள்ளாட்டுக்களுன்கூட பாதுகாக்க. சல்மலி என்னும் மிகவுயர்ந்த மரமும் தனது வளர்ச்சியுடன் கூட பாதுகாக்க. புரட்சை மரமும் தன் அபிமானி மந்திரத்துடன், அல்லது, பிரமனுடன்கூட பாதுகாக்க. கல் ஆலன் அத்தி மரம் எஞ்ஞத்துடன்கூட பாதுகாக்க. ஆலமரம் தன்னாற் செய்யப்படும் சம சங்களுடன் பாதுகாக்க. அத்திமரம் தனது பழத்துடன் பாதுகாக்க. அவ்வாறே காயத்திரிச் சந்தமும் ஏனைய சந்தங்களுடன்கூட பாதுகாக்க. அவ்வாறே திரிவிருத்ஸ்தோமமும் ஏனைய ஸ்தோமங்களுடன் கூட பாதுகாக்க. இம்மந்திரங்கள் ஒன்பதானும் கொள்ளியால் குதிரையைச் சுற்றும்போது ஒன்பது ஹோமங்கள் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

அரசனுடைய மனைவிகள், இறந்துபோன தந்திரைத்துச்செய்யும் உபசாரமந்திரம்

மந்திரம் 10

अवन्तीः स्वावन्तीस्वाऽवन्तु प्रिये त्वा प्रियाणां वर्षिष्ठमाप्यानां निषी-
नां त्वा निषियति॥ हवामहे वसो मम ।

என்பது

உரை

அரசனுடைய மனைவிகளே! நீவிர் குதிரையைப்பாது காக்கிறவர்களாக இருக்கின்றீர்கள். குதிரையே! உன்னை, பாதுகாப்பாளராகிய பத்தினிகள் பாதுகாப்பார்களாக. என்னை வாழ்விக்கும் குதிரையே! விருப்பமுடைய உன்னை அழைக்கின்றோம். வேண்டியவற்றை அளிப்பவைகளுள் மிகுந்த பெருமையையுடையோய்! உன்னை அழைக்கின்றோம். நிதிகளுக்குள் மிகுந்த நிதியுடையோய் உன்னை அழைக்கின்றோம் என்பது.

பன்னிரண்டாமங்ுவாகம்

முற்றிற்று

ஏழாங் காண்டம் கான்காம் பிரபாடகம்

பதினமூன்றாவது அநுவாகம்

நாற்பது பதங்களைக்கொண்டது.

தண்ணீர் ஹோமமந்திரங்கள்

கூ₂ப்யா₂ப்ய: சுவா₂க₂ க₂ல்யா₂ப்ய: சுவா₂க₂ விக₂ரீ₂ப்ய: சுவா₂க₂ஸ₂வ₂த்யா₂
 ப்ய: சுவா₂க₂ ஸ₂ந்யா₂ப்ய: சுவா₂க₂ ஹ₂த்யா₂ப்ய: சுவா₂க₂ சூ₂த்யா₂ப்ய: சுவா₂க₂
 ஸ₂ர₂ஸ்யா₂ப்ய: சுவா₂க₂ வૈ₂ச₂ந்நீ₂ப்ய: சுவா₂க₂ ப₂ல்வ₂ல்யா₂ப்ய: சுவா₂க₂ வ₂ர்யா₂ப்ய:
 சுவா₂க₂ஸ₂வ₂த்யா₂ப்ய: சுவா₂க₂ ஹ₂து₂நீ₂ப்ய: சுவா₂க₂ ப₂ூ₂த்யா₂ப்ய: சுவா₂க₂
 ஸ₂ய₂ந்₂மா₂நா₂ப்ய: சுவா₂க₂ ஸ்₂யா₂வ₂ரா₂ப்ய: சுவா₂க₂ நா₂தே₂யீ₂ப்ய: சுவா₂க₂
 சௌ₂ந்₂வீ₂ப்ய: சுவா₂க₂ ச₂ம₂ு₂த்ரி₂யா₂ப்ய: சுவா₂க₂ ச₂ர்வீ₂ப்ய: சுவா₂க₂ ௩௯ ॥
 கூ₂ப்யா₂ப்ய₂ஸ்த்வா₂ரி₂ஸ்த ॥ ௧௩ ॥

இதில், தண்ணீரின் ஹோமமந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

சுண்ணீர், தண்ணீர் ஹோமங்களைக்கூறும் இரண்டு அநுவாகங்களுள் முதலநுவாக மந்திரங்கள்.

மந்திரம் 1-20

கூ₂ப்யா₂ப்ய: சுவா₂க₂ க₂ல்யா₂ப்ய: சுவா₂க₂ விக₂ரீ₂ப்ய: சுவா₂க₂ஸ₂வ₂த்யா₂ப்ய: சுவா₂க₂
 ஸ₂ந்யா₂ப்ய: சுவா₂க₂ ஹ₂த்யா₂ப்ய: சுவா₂க₂ சூ₂த்யா₂ப்ய: சுவா₂க₂ ஸ₂ர₂ஸ்யா₂ப்ய: சுவா₂க₂
 வૈ₂ச₂ந்நீ₂ப்ய: சுவா₂க₂ ப₂ல்வ₂ல்யா₂ப்ய: சுவா₂க₂ வ₂ர்யா₂ப்ய: சுவா₂க₂ஸ₂வ₂த்யா₂ப்ய: சுவா₂க₂
 ஹ₂து₂நீ₂ப்ய: சுவா₂க₂ ப₂ூ₂த்யா₂ப்ய: சுவா₂க₂ ஸ்₂யா₂வ₂ரா₂ப்ய: சுவா₂க₂ நா₂தே₂யீ₂ப்ய:
 சுவா₂க₂ சௌ₂ந்₂வீ₂ப்ய: சுவா₂க₂ ச₂ம₂ு₂த்ரி₂யா₂ப்ய: சுவா₂க₂ ச₂ர்வீ₂ப்ய: சுவா₂க₂ ।

என்பது

உரை

கனெற்றிலா₂ஹம் நீ₂ருக்கும், நதிக்கரையிலா₂ஹம் நீ₂ருக்கும், பூமியெடுப்பிலா₂ஹம் நீ₂ருக்கும், பள்ளத்திலா₂ஹம் நீ₂ருக்கும், கெல்லுவதிலா₂ஹம் நீ₂ருக்கும், மடுவிலா₂ஹம் நீ₂ருக்கும், சேற்றிலா₂ஹம் நீ₂ருக்கும், ஏரியிலா₂ஹம் நீ₂ருக்கும், குட்டையிலா₂ஹம் நீ₂ருக்கும், கால்வாயிலா₂ஹம் நீ₂ருக்கும், மழை நீ₂ருக்கும், பூமியிலுள்ள நீ₂ருக்கும், இரைந்தோடும் நீ₂ருக்கும், அவசியமாய்த் தோன்று

எஞ்சிய தண்ணீர் ஹோமம்)

நீருக்கும், ஒழுகும் நீருக்கும், கிடைநீருக்கும், ஆற்ற நீருக்கும், பெரிய நதி நீருக்கும், கடல் நீருக்கும், மற்றும் எல்லா நீர்கட்கும் இது அர்ப்பணமாகுக என்பது.

பன்னிரண்டாமாவாகம்

முற்றிற்று

ஏழாங் காண்டம் எங்காம் பிரபாகம்

பதினொன்காவது அநுவாகம்

இருபத்தொன்பது பதங்களைக் கொண்டது.

மீந்த தண்ணீர் ஹோம மந்திரம்

அ₂த்ய: சுவா₂ வ₂ஹந்தி₂ம்ய: சுவா₂ பரி₂வ₂ஹந்தி₂ம்ய: சுவா₂ சம₂ந்
வ₂ஹந்தி₂ம்ய: சுவா₂ சீ₂ம₂ வ₂ஹந்தி₂ம்ய: சுவா₂ சீ₂ம₂ வ₂ஹந்தி₂ம்ய:
சுவா₂ம₂மோ₂ம்ய: சுவா₂ மீ₂ம₂ வ₂ஹந்தி₂ம்ய: சுவா₂ம₂மோ₂ம்ய:
சுவா₂ நமோ₂ம்ய: சுவா₂ மஹோ₂ம்ய: சுவா₂ சர்வ₂சு₂ சுவா₂ ॥ 80 ॥
அ₂த்ய₂ ஃகா₂ந₂ த்ரி₂சு₂த் ॥ 81 ॥

இதில், மீந்ததண்ணீரின் ஹோமமந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன

மந்திரம் 1. 12

அ₂த்ய: சுவா₂ வ₂ஹந்தி₂ம்ய: சுவா₂ பரி₂வ₂ஹந்தி₂ம்ய: சுவா₂ சம₂ந் வ₂ஹந்தி₂ம்ய:
சுவா₂ சீ₂ம₂ வ₂ஹந்தி₂ம்ய: சுவா₂ சீ₂ம₂ வ₂ஹந்தி₂ம்ய: சுவா₂ம₂மோ₂ம்ய:
சுவா₂ மீ₂ம₂ வ₂ஹந்தி₂ம்ய: சுவா₂ம₂மோ₂ம்ய: சுவா₂ நமோ₂ம்ய: சுவா₂ மஹோ₂ம்ய:
சுவா₂ சர்வ₂சு₂ சுவா₂ ।

என்பது.

உரை

தண்ணீருக்கும், ஒடுநீருக்கும், சுழலும் தண்ணீருக்கும், எங்கும் வழியு
நீருக்கும், பள்ளத்திலிறங்கு நீருக்கும், சிறிது பள்ளத்தில் அழகாய் இறங்கு
நீருக்கும். மலையின் உச்சியிலிறந்து இறங்கு நீருக்கும், காணப்படும் மகர
மீன் முதலான பயங்கர உயிர்களுடன்கூடிய நீருக்கும், மற்றும் மூன்றை
நீர்களுக்கும் இது அர்ப்பணமாகுக என்பது.

முன் அதுவாக மந்திரங்களிருபது. இதிலுள்ளவை பன்னிரண்டு ஆக முப்பத்திரண்டு மந்திரங்களாலும் இரவில் அன்னஹோமங்கள் செய்தல் வேண்டும். ஆம் மந்திரங்களுடன் கூடியவைகட்கே அபாம் ஹோமங்கள் எனப்பெயர் என்பதையுணர்க.

பதினொன்காமநுவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாங் காண்டம் நான்காம் பிரபாகம்

பதினொன்தாவது அநுவாகம்

ஒருபஞ்சாதிக்குமேல் இரண்டு பதங்களைக் கொண்டது.

நாயடித்தல் முதலிய மந்திரங்கள்

यो अर्वन्तं जिघांसति तमभ्यमीति वरुणः । परो मर्तः परः श्वा ।
अहं च त्वं च वृत्रहन्तस् वभूव सनिभ्य आ । अरातीवा चिदद्रि
वोऽनु नौ शूर मशसतै भद्रा इन्द्रस्य रातयः । अभि क्रत्वेन्द्र भूरध
ज्मन्न ते विव्यङ्महिमान् रजांसि । खेना हि वृत्रं शवसा
जघन्थ न शत्रुरन्तं विविदद्युधाते ॥ ४१ ॥ विविदद्दे च ॥ १५ ॥

இதில் நாயை அடித்துக் கொல்லும்வகை கூறப்படுகின்றது.

தாசி புத்திரன் நாயைக் கொல்லுதல் கூறப்படுகின்றது.

மந்திரம் 1

य अर्वन्तं जिघांसति तमभ्यमीति वरुणः ।

என்பது.

உரை

நீரிமேற்கி நீராடுகின்ற எமது குதிரையைக் கொல்வதற்கு விரும்பி நீரி
மேற்கும் நாயை நீருக்கிறைவனாகிய வருணன் எல்லாவகையானும் நிணி
யுறும்படி செய்வானாத என்பது.

இம் மந்திரத்தால் நாயை அடித்துக் கொல்லல் வேண்டுமென்பதாம்.

நாயை அடித்தல் முதலாயின)

அடித்தநாயை, துதிரையின் காலின்கீழ்ப் போடுதல்

மந்திரம் 2

परो मर्तः परः भवा ।

என்பது

உரை

துதிரைக்கு பகைவனாகிய மனிதனும், பகையிற் பெரிதாகிய இந்த நாயும் தூரத்திற்போய் இறக்குக. இவ்விரண்டாலும் நாயைக் கொல்லுதலுமுண்டு என்பது.

பிரமன் என்னும் இரத்திலிக்கு எசமானனுடைய கையைப்பிடித்துக் கொள்ளல்.

மந்திரம் 3

अहं च त्वं च वृत्रहन्त्सं बभूव सनिभ्य आ । अरातीवा चिद्विबोऽनु नो
शूर मश्सतै भद्रा इन्द्रस्य रातयः ।

என்பது

உரை

பகைவரைக் கொல்லுதலில் இந்திரனுக்கொப்பாகிய எசமான? நீயும், பிரமனாகிய யானும், பல்வகைத் தனலாபத்தின் பொருட்டு இனிது கூடுவோமாக. மலைபோன்ற வச்சிராயுதத்தையுடைய இந்திரனைப் போன்றோய்! நாமிருவரும், அவித்தானம் இல்லாதவர்களாவோம். அங்கனமாயினும், நமக்கு இந்திரனுடைய மங்களமான பயனின் தானங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதாகுதல் என்பது

அத்வரியு எசமானனுக்குப் படிப்பிக்கலெண்டிய மந்திரம்

மந்திரம் 4

अमि क्रत्वेन्द्र भूरघम्भ ते विव्यम्हिमानश् रजाश्चि । स्वेना हि
वृत्रश् शवसा जघन्थ न शत्रुरन्तं विविदध्या ते ।

என்பது.

உரை

மிசுந்த ஐசுவரியமுடைய எசமான! நீ, இவ்வேள்வியால் பகைவரை
யடக்கினவனாக இருக்கின்றாய் உன்னுடைய அதிசய மகிமை இப்பூமியில்
ஒருவராலும் அறியமுடியாததாயிருக்கின்றது நீ, தனது வலியால் விருக்
திரனைக் கொன்றிருக்கின்றாய். அவன், போரிடுவதில் உன்னைக் கொல்ல
முடியாதவனாயினன் என்பது.

பதினைந்தாமநுவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாங்காண்டம் நான்காம் பிரபாடகம் :

பதினொன்று அநுவாகம்

இரூபத்தொன்பது பதங்களைக் கொண்டது.

யல்யஹோம மந்திரங்கள்

नमो रात्रे नमो वरुणाय नमोऽश्वाय नमः प्रजापतये नमोऽधि-
पतयेऽधिपतिरस्यधिपति मा कुर्वधिपतिरहं प्रजानां भूयासं मां
धेहि मायि धेह्युपाकृताय स्वाहाऽऽलंघाय स्वाहा हुताय स्वाहा
॥ ४२ ॥ नम एकात्रिंशत् ॥ १६ ॥

இதில், யல்யம் என்னும் ஹோமமந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

மந்திரம் 1-9

नमो रात्रे नमो वरुणाय नमोऽश्वाय नमः प्रजापतये नमोऽधिपतयेऽधि-
पतिरस्यधिपति मा कुर्वधिपतिरहं प्रजानां भूयासं मां धेहि मायि धेह्यु-
पाकृताय स्वाहाऽऽलंघाय स्वाहा हुताय स्वाहा

என்பது

கவ்யஜோமம்]-3

உரை

சோமராசன் பொருட்டும், வருணன், குதிரை பிரசாபதி, தர்மதேவதை என்பவைகளின் பொருட்டும் வணக்கம். தர்மதேவதையே ஸீ, எம்மையும் அதிபதியாக்குவாயாக. உனது கிருபையால்யான் பிரசைகட்கு அதிபதியாகின்றேன். பிரசைகட்கு அதிபதியாகிய ஸ்தானத்தில் அமர்த்துவாயாக. அப் பிரசைகளை எம்மிடத்து பாதுகாக்குந் தன்மையால் வைப்பாயாக. கொல்வதற்கும் கொல்லப்படுவதற்கும் அவிசாய் ஜோமஞ் செய்வதற்கும் இது அர்ப்பணமாகுக என்பது.

பதிஞ்ராமநுவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாங் காண்டம் நான்காம் பிரபாடகம் .

பதினோழாவது அநுவாகம்

ஒருபஞ்சாதிக்குமேல் முப்பத்தெட்டுப் பதங்களைக் கொண்டது.

கவ்யம் என்னும் மந்திரங்கள்

मयोभूवतो॑ अभि॒ वा॒त॒सा॒ ऊ॒र्ज॒स्वती॒रोष॒धी॒सा॒रि॒श॒न्ताम् । पी॒व॒
स्वती॑र्जि॒वध॑न्याः पि॒बन्त्व॒वसा॑य॒प॒द्र॒ते॑ रु॒द्र॒ मृ॒ड । याः स॒रू॒पा
वि॒रू॒पा॒ ए॒क॒रू॒पा॒ या॒सा॒म॒ग्निरि॒ष्ट॒या॒ ना॒मा॒नि॒ वे॒द । या॒ अ॒ङ्गि॒र॒स॒स्त॒प॒
से॒ह॒ च॒क्र॒स्ता॒भ्यः॒ पर्जन्य॑ महि॒ शर्म॑ यच्छ । या॒ दे॒वेषु॑ त॒नु॒व॒मैर॑यन्त
या॒सा॒५ सो॒मो॒ वि॒श्वो॒ रू॒पाणि॑ वे॒द । ता॒ अ॒स॒भ्यं॒ प॒य॒सा॒ पि॒न्व॒मा॒नाः
प्र॒जा॒वती॑रिन्द्र ॥ ४३ ॥ गो॒ष्ठे॒ री॒रि॒हि । प्र॒जा॒प॒ति॒र्म॒ह॒मे॒ता॒ ररा॑णो
वि॒श्वे॒दे॒वैः पि॒तृ॒भिः॒ सं॒वि॒दानः॑ । शि॒वाः स॒ती॒रु॒प॒ नो॒ गो॒ष्ठ॒मा॒ऽक॒स्ता॒सां
व॒यं प्र॒ज॒या॒सा॒५ सं॒दे॒म । इ॒ह॒ धृ॒तिः॒ स्वा॒हे॒ह॒ वि॒धृ॒तिः॒ स्वा॒हे॒हर॑न्तिः
स्वा॒हे॒ह॒ र॒म॒तिः॒ स्वा॒हा॒ म॒ही॒षु॒ पु॒ सु॒त्रा॒मा॒णम् ॥ ४४ ॥ इन्द्रा॑ष्टा॒त्रि॒ं
श॒च ॥ १७ ॥

இதில், கல்யம் என்னும் ஹோமங்கள் கூறப்படுகின்றன. கோக்களைப் பற்றியது கல்யம்.

முதலாவது மந்திரம்

मयोभूर्वातो अमि वातून्ना ऊर्जस्वतीरोषधीरारिशन्ताम् । पीवस्वती-
र्जीवधन्याः पिबन्त्ववसाय पठते रुद्र मृड ।

என்பது

உரை

சகத்தையுண்டாக்கும் காற்று கோக்களைக்குறித்து நெர்முடமாய் அசைசக, அதாவது புயல்காற்றால் பிடை கொடுக்காததாகுக என்பது. நலந்தருங் காற்றால் நலமளிக்க என்பது பொருள். இக்கோக்கள், இரசமுடைய கொடி செடிக்களையருந்துக. எல்லாவுயிர்களும் விரும்புவதும், குடித்தலால் வன் மையுடன் பெருக்கின்றதுமாயிய நீரை கோக்களருந்துக. உருத்திர! நீ பாது காத்தருள்வதற்குரிய நாகாற் பிராணிகளான பசுக்கட்கு சகத்தைக் கொடுப்பாயாக என்பது.

இரண்டாவது மந்திரம்

याः सरूपा विरूपा एकरूपा यासामग्निरिष्ट्या नामानि वेद । या अङ्गिर-
सस्तपसेह चक्रुस्ताभ्यः पर्जन्य महि शर्म यच्छ ।

என்பது.

உரை

ஒத்த அளவுள்ள உடம்புகளையுடையதும், வேறுபட்ட நிறங்களையுடையதும், ஒரே சாதியோடு கூடியவைகளும், ஆகவனிய முதலிய இஷ்டி நிமித்தமாக, விசுவாயு, விசுவய்வசா, விசுவகர்மா, இடா, அகிதா என்பவை முதலான நாமங்களையுடையதுமான கோக்களை நீ அறிவாயாக. அங்கிரசமகரிஷிகள் தமது தலவலியால் பூமிக்குக் கொண்டுவந்தவைகளான கோக்கட்கு மழைத் தேவதையே! நீ சகன்கொடுப்பாயாக என்பது.

மூன்றாவது மந்திரம்

या देवेषु तनुवमैर्यन्त यासाश्च सोमो विश्वा रूपाणि वेद । ता अस्यभ्यं
पयसा पिब्वमानाः प्रजावतीरिन्द्र गोष्टे रीरिहि ।

என்பது.

உரை

தேவர்களின் பொருட்டு தமது உடம்புகளைப் பூமியிற் செலுத்தியவைகளும், கறுப்பு சிவப்பு முதலான எல்லாநிறங்களும், குறைந்த பால் மிகுதியாகிய பால் என்பது முதலானவைகளைச் சோமதேவனுலறியப் பெற்றவைகளும், தமது பால்களால் எல்லாவுயிர்களையும் பிரியப்படுத்துகின்றவைகளும், மிகுந்த கன்றுகளையுடையவைகளானாகிய கோக்களை, இந்திர ! நீ எமது கோசாலையை யடையும்படி செய்வாயாக என்பது.

நான்காவது மந்திரம்

प्रजापतिर्मह्यमेता रराणो विश्वेदेवः पितृभिः संविदानः । शिवाः सतीरप
नो गोष्ठमाऽकस्तासां वयं प्रजया सऽ सरेम ।

என்பது

உரை.

பிரசாபதி, எசமானனாகிய எனக்கு மேற்கூறிய இலக்கணங்களுடன் கூடின கோக்களைக் கொடுப்பானாக. எல்லாத் தேவர்களுடனும், பிதிர்க்களுடனும் ஒன்றுபட்டு, மிகுந்த பால்கொடுத்தல் முதலானவைகளால் மங்களவடிவமுடைய இக்கோக்கள் எமது கோசாலையை யடைக. யாம் அவைகளின் கன்றுகளுடன் சேர்ந்திருப்போமாக என்பது.

ஐந்து ஆறு ஏழு எட்டாவது மந்திரங்கள்

इह धृतिः स्वाहेह धिधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेहरमितिः स्वाहा ।

என்பது

உரை

இது குதிரைகளின் கால்களைப்பற்றியதாம். இதற்கு உரை, “விபூர் மாத்ரா” என்னும் அதுவாகத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது என்பது.

இரண்டு இருக்கைகளின் தலைப்புச் சொற்கள் கூறப்படுகின்றன.

ஒன்பதாவது பத்தாவது மந்திரங்கள்

महीमू षु सुत्रामाणम् ।

என்பது.

உரை

இவ்விருண்டிற்குள், “வைகவானரோ ந ஊத்யா” என்னுமிடத்து உரை கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இப் பத்து மந்திரங்களாலும் கவ்ய ஹோமங்களைச் செய்தல் வேண்டும் என்பது.

பதினேழாம் அநுவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாங்காண்டம் நான்காம் பிரபாடகம்

பதினேட்டாவது அநுவாகம்

பிரமோத்திய மந்திரங்கள்

ஒரு பஞ்சாதிக்குமேல் நாற்பத்தாறு பதங்களைக்கொண்டது.

किं॒ स्विदासीत्पूर्वचि॑त्तिः किं॒ स्विदासीद्बृ॒हद्वयः । किं॒ स्विदासी॒-
त्पि॒शङ्गि॒ला किं॒ स्विदासीत्पि॒लिप्पि॒ला । द्यौ॒रासीत्पूर्वचि॑त्तिर॒थ
आसीद्बृ॒हद्वयः । रात्रि॑रासीत्पि॒शङ्गि॒लाऽवि॑रासीत्पि॒लिप्पि॒ला । कः
स्वि॑देका॒कीच॑रति॒ क उ॑स्विज्जायते॒ पुनः॑ । किं॒ स्विवि॒द्विम॑स्य॒ भेष॑जं
किं॒ स्विदा॑वप॒नं मह॑त् । सूर्य॑ एका॒की च॑रति ॥४५॥ चन्द्र॑मा॒ जायते॒
पुनः॑ । अग्नि॑हि॒मस्य॒ भेष॑जं भूमि॑रावप॒नं मह॑त् । पृ॒च्छामि॒ त्वा पर॑मन्तं
पृथि॒व्याः पृ॒च्छामि॒ त्वा भुव॑नस्य॒ नाभिम् । पृ॒च्छामि॒ त्वा वृ॒ष्णो
अश्व॑स्य॒ रेतः॑ पृ॒च्छामि॒ वाचः॑ पर॒मं व्यो॑म । वेदि॑माहुः॒ पर॑मन्तं
पृथि॒व्या यज्ञ॑माहुर्भुव॑नस्य॒ नाभिम् । सोम॑माहुर्वृ॒ष्णो अश्व॑स्य॒ रेतो

பிரமன் கூறும் மந்திரம்)

ब्रह्मैव वाचः परमं व्योम ॥ ४६ ॥ सूर्ये एकाकी चरति षट्च-
त्वारिंशच्च ॥ १८ ॥

இதில், பிரமனும் ஹோதாவும், அக்கினிவீட்டம் என்னும் நெய்யுப்பத்தின் இருபுறத்தமிருந்து கொண்டு செய்யும் வினாவிடைகள் கூறப்படுகின்றன.

வினா, இருக்குக் கூறப்படுகின்றது

மந்திரம் 1

किश्चिद्विदासीत्पूर्वचित्तिः किश्चिद्विदासीद्वृद्धयः । किश्चिद्विदासीति
शंगिला किश्चिद्विदासीतिपलिपिला ।

என்பது.

உரை

பிரமனே ! பூர்வஞானமுடையது எது? மனதைக் கவரும் அழகுடையது எது? கலப்பு நிறம் எது? மிகுந்ததவண்மை ஒளியுடையது எது? என்பது. இவை ஹோதாவின் வினாக்கள்.

விடை, மந்திரம்

மந்திரம் 2

यौरासीत्पूर्वचित्तिरथ आसीद्वृद्धयः । रात्रिरासीतिशङ्कलाविरासी-
तिपलिपिला ।

என்பது.

உரை

தேவர்கள் முற்பிறப்பிலுள்ள ஞானமுடையவர்களாதலின் கவர்க்கம் பூர்வ ஞானமுடையதாம். மிகுந்த அழகுடையது குதிரையாம். இருளும் நட்சத் திரவொளியுங் கலந்திருத்தலின் இரவே கலப்பு நிறமுடையதாம். சம்பத் தே மிகுந்த ஒளியுடையதாம் என்பது. இவை பிரமனுடைய விடைகள்.

வினா, மந்திரம்

மந்திரம் 3

कः सिद्धैकाकी चरति क उ सिद्धजायते पुनः । किश्चिद्विदमस्य मेपजं
किश्चिद्विदावपनं महत् ।

என்பது

உரை

உதவியில்லாமல் தனியாய் சோம்பலின்றி எப்போதும் நடந்துகொண்டிருப்பது எது? மீண்டும் மீண்டும் உதிப்பது எது? குளிருக்கு மருந்து எது? பல்வேறுவகை விதைகளை விதைப்பதற்குரியதும் விசாலமுடையதும் எது? என்பது, இவைஹோதாவின் வினாக்கள்.

விடை மந்திரம்

மந்திரம் 4

सूर्य एकाकी चरति चन्द्रमा जायते पुनः । अग्निर्हिमस्य मेपजं भूसिरात्र
पनं महत् ।

என்பது

உரை

சூரியனே ஒருவனாகச் சென்று கொண்டேயிருக்கின்றவன். சந்திரனே மீண்டும் மீண்டும் உதிப்பவன். குளிருக்குமருந்து தீயாம். எல்லா விதைகளையும் ஊன்றுவதற்கு இடம் பூமியாம் என்பது. இவை பிரமனுடைய விடைகள்.

வினா, மந்திரம்

மந்திரம் 5

पृच्छामि त्वा परमन्तं पृथिव्याः पृच्छामि त्वा भुवनस्य नाभिम् । पृच्छामि
मि त्वा ब्रह्मणो अश्वस्य रेतः पृच्छामि वाचः परमं व्योम ।

என்பது

உரை

பிரமனே! உன்னை, பூமியில் மிகுந்த சிறப்புடைய இடம் எது! எனக்கேட்கின்றேன். புவனத்தின் நாபி எது? எனக்கேட்கின்றேன். ஆண்டன்மை மிகுந்த குதிரையின் வீரிய முடையது எது? எனக்கேட்கின்றேன். எழுத்தாகிய வரக்கின் பாதுகாப்புடையது எது? என்று கேட்கின்றேன் என்பது. இவை ஹோதாவின் வினாக்கள்.

விடை, மந்திரம்

மந்திரம் 6

वेदिमाहुः परमन्तं पृथिव्या यज्ञमाहुर्भुवनस्य नाभिम् । सोममाहुर्वृष्णो
अश्वस्य रेतो ब्रह्मैव वाचः परमं व्योम ।

என்பது

உரை

யாகத்திற் செய்யும் வேதிகையே பூமியில் கிறத்தோர் இடமாம் என்
கின்றார்கள் யாகஞ் செய்வோர்கள். இதை, சோமப் பிரகாசத்திற் காண்க.
எல்லாவுலகங்களின் நடக்கைகள் எக்ஞத்தைப் பற்றியவைகளாமாதலின்
எக்ஞம் புவனங்களின் நாபியாம். குகிரையின் சாரமுடையத சோமமாம்.
எழுத்துக்களின் பாதுகாப்பிடம் அசுவமேத யாகத்திற்குரிய மந்திரத்
தொகுதியாம் என்பது. இவை அரமனுடைய விடைகள்.

பதினேட்டாமநுவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாங் காண்டம் நான்காம் பிரபாடகம்

பத்தொன்பதாவது அநுவாகம்

நான்கு பஞ்சாதிக்குமேல் நான்கு பதங்களைக் கொண்டது.

பத்தினிகளின் மந்திரங்கள்

अम्बे अम्बान्यम्बिके न मां नयति कश्चन । ससस्त्यैश्वकः ।
सुभगे काम्पीलवासिनि सुवर्गे लोके सं प्रोर्षीथाम् । आऽहमंजानि
गर्भधमास्वमजासि गर्भधम् । तौ सह चतुरः पदः सं प्रसारयावहै ।
वृषा वा५ रेतो५ वा रेतो५ दधातृत्सकथ्योर्गिदं धेह्यञ्जिमुदञ्जिमन्वज ।
यस्स्त्रीणां जीवमोजनो य आसाम् ॥ ४७ ॥ विलघावनः । प्रियः
स्त्रीणामपीच्यः । य आसां कृष्णे लक्ष्मणि सदिं'शृदिं परावधीत् ।
अम्बे अम्बान्यम्बिके न मां यमति कश्चन । ससस्त्यैश्वकः । उर्ध्वा

மௌஸுஞ்ஞயதாஹுமாரம் கிராவின | அயாஸ்ய மஹ்யமேததாஃ ஶீதே
 வாதே புநந்நிவ | அம்வே அம்வால்யம்விகே ந மா யமதி கஷ்ந | ஶஸ-
 ஶ்ஸ்ய்ஷக: | யத்ரரிணி யவமதி ந || 88 || புஹ் பஸு மன்யதே |
 ஶூதா யத்ய் ஜாரா ந பௌயதநாயதி | அம்வே அம்வால்யம்விகே ந மா
 யமதி கஷ்ந | ஶஸஸ்ய்ஷக: | இய் யகா ஶ்குந்திகாஶ்ஶஹலமதி
 ஶர்ய் தி | ஆஹத் கமே பஸு நி ஜ்ஞுலிதி ஧ாணிகா | அம்வே
 அம்வால்யம்விகே நமா யமதி கஷ்ந | ஶஸஸ்ய்ஷக: | மாதா ச் தே
 பிதா ச் தேஶ்ரீவூஷ்ஸ்ய ரோஹத: || 89 || ப்ரஸுலாமிதி தே பிதா கமே
 ஶுஷ்மதஸ்யத் | த்விக்காவ்ணோ அகாரிப் ஜிஷ்ணோரஷ்ஸ்ய வஜின: |
 ஶுரபி நோ முகா கரத்ப்ரண ஆயூஃபி தாரிபத் | ஆபோ ஹி ஶா
 மயோஸுவஸ்தா ந ஁ஜேததாதந | மஹே ரணாய சக்ஷசே | யோ வ: ஶிவத்-
 மோ ரஸஸ்தஸ்ய ஶாஜயதஹ ந: | உஶ்ரீதாரிவ மாதர: | தஸா அர்
 கமாம வோ யஸ்ய க்ஷயாய ஜிந்வத் | ஆபோ ஜநயதா ச் ந: || 90 ||
 ஆசாமதி ந ரோஹதோ ஜிந்வத் சத்வாரி ச || 91 ||

இதில், அரசனுடைய மனைவிகளின் லீலையாகிற, இறந்த குதிரையின் உபசாரக் கூறப்படுகின்றது.

பிரதிபிரஸ்தாதா என்பவன், அரசனுடைய மனைவிகளை யழைத்துக் கோண்டுவருதல்

மந்திரம் 1

அம்வே அம்வால்யம்விகே ந மா நயதி கஷ்ந | ஶஸஸ்ய்ஷக: |

என்பது

உரை

உத்தமி, மத்தயமி, அதமி என்னும் மூவகையான அரசன் மனைவிகளை, அன்னையென்னும் பொருள்தருஞ் சொற்களால் அழைக்கின்றான், அதா

பத்தின் மந்திரம்)

வது, அம்பே ! அம்பாவி ! அம்'9கே ! என பிரதிப் பிரஸ்தாதா கூப்பிடுகின்
றான் என்பதாம். அதற்கு, அம் மூவர்களுள் சிறந்த பட்டத்து ராணி,
போகத்தின் பொருட்டு ஒருவனும் என்னை இரகசியமாகிய இடத்திற்கு
அழைத்திலன். குதிரையும் தூங்குகின்றது அதாவது அருவருப்புடை யது
என்று கூறுகின்றாள் என்பது.

ததிரையையும் இரானியையும் பட்டாட்டையால் ழூதல்

மந்திரம் 2

सुभगे कामीलवासिनि सुवर्गे लोके सं प्रोर्वाधाम् । आऽहमजानि गर्भ-
धमा त्वमजासि गर्भधम् ।

என்பது

உரை

அழகிய அல்குலையுடையோம் ! சிறந்த சேலையைத் தரித்தோம் ! நீயும்
குதிரையும் சுவர்க்கம் போன்ற இந்த இடத்தில் பட்டு ஆடையால் மூடிக்கொள்
வீர்களாக. மூடிக்கொண்டு, கர்ப்பந்தரும் குதிரையே ! கருப்பந் தந்
கும் இரானியாகிய நான் உனக்கு நேர் முகமாய் வந்திருக்கின்றேன் நீயும்
எனக்கு நேர்முகமாய் இருந்துகொள்வாயாக என்று கூறுவாயாக என்பது.

இரானியும் ததிரையும் கால்களை விரித்துக்கொள்ளுதல்

மந்திரம் 3

तौ सह चतुरः पदः सं प्र सारयावहे ।

என்பது

உரை

குதிரையே ! நீயும் நானும், என்கால்களிரண்டும் உனது பின்னம்
கால்களின் மேலும், மற்றும் இவ்வாறே நான்கு கால்களும் ஒன்றன்மே
லொன்று பொருந்தும்படி விரித்துக் கொள்வோம் என்பது.

போற்றுதல்

மந்திரம் 4

वृषावाऽरेतोधा रेतो दधातु ।

என்பது

நம்மிருவருக்குள் ளும், விரியத்தைத் தாங்கும் இராணி சுக்கிலத்தை ஏற்
றுக் கொள்வாளாக என்பது.

குதிரையின் ஆண்துறியை, ராணியின் பெண்துறியில் வைத்தல்

மந்திரம் 5

उसक्थ्योर्दं वेद्यजिमुदजिमन्वज 'यस्वीणां जीवभोजनो य आसां
बिर्धावनः । प्रियस्वीणामपीक्ष्यः । य आसां कृणु लक्ष्मणि सर्विभूतिं
परावधीत् ।

என்பது.

உரை

குதிரையே! உனது அடிக்கொடைகளே, ராணியின் அடித்தொடைகளின்
மீது வைப்பாயாக. அங்ஙனமே, எல்லாவற்றிலும் உயர்ந்ததாகிய ராணியின்
யோனியில், பெண்களின் சீவனுக்கு இன்பாறுபவத்தைக் கொடுப்பதும்,
பெண்களின் யோனிக்குழியில் போவதும், உள் றழைதலால் மிகப்பிரியத்தை
யளிப்பதமாகிய உனது ஆண்குறியை உள்ளேவிடுவாயாக. உள்ளேவிட்டு,
கறுப்பாகிய நடுவில் மலர்போன்றதை ஆண்குறி நுனியால் அடிப்பாயாக
என்பது.

சுண்டு, பெண்களின் யோனி, உபஸ்தம், யோனி மத்யமம் என மூவகை
படும். இவை, வெளி, நடு, உள் என்பன. இவற்றுள் மத்தியமத்தில், ஆண்
குறியைவிட்டு இழுத்தடிக்கில் சுக்கிலங்களிதமாய் சுருப்பந்தரிக்கும் என்பது.

இராணி, குதிரையைப் பிடித்தல்

மந்திரம் 6

अस्ये अन्वायस्यिके न मा यमति कश्चन । ससस्यश्वकः ।

என்பது

உரை

இராணி, புணர்ச்சியின்பம் இலாமையால் வாட்டமுற்றுப் புலம்பு
கின்றாள். அத்துன்பத்தை, அம்பே! அம்பாவி, அம்பிகே! எனத் தனது
அன்னையைக் கூப்பிட்டு, என்னை ஒருவரும் புணரவில்லை குதிரையோ, தூங்கு
கின்றது என்று அன்னையார்க்குத் தெரிவிக்கின்றாள் என்பது.

வெளியிலிருந்த அரசனுடைய மனைவிகளிருவரும் களிப்புண்டாக்கல்

மந்திரம் 7

कूर्वामेनामुच्छ्रूताहेणुभारं गिराविष । अथास्या मध्यमेधताऽशीते वाते
पुनश्चिच ।

என்பது

உரை

இராணியே! உனது யோனியை, பலையில் வெட்டிவந்த ஸிறகுக்கட்டையை
பூமியில் நிமிர்த்துவைப்பதுபோல் மேலே நோக்காய்த் தூக்கிவைத்துக் கொள்
வாயாக. மற்றும், ஸிறகு, யோனியின் நடுவில் தனக்கு வேண்டியதையுடைந்து
தால் களிப்படைவாயாக. எதைப்போலெனின்! நெல்லின் சுணைகள் படிந்து
உடம்பு அயர்ந்தவன் குளிர்காற்றுப்பாட்டவுடன் களிப்படைவதுபோலென்க
என்பதாம்.

அரசனுடைய மனைவிகள் முவரும் மேல்வரும் இருக்கக்களால் குதிரையைப்
பழிச்சின்றுர்கள். பிறகு முவநங் களிப்புண்டாக்குகின்றீர்கள்.

மந்திரம் 8

अम्वे अम्वाल्यम्विके न मा यमति कश्चन । ससस्यश्वकः ।

என்பது

உரை

இதற்கு, முன்போல் உரை கூறிக்கொள்க என்பது.

களிப்புண்டாக்கும் முதல் மந்திரம்

மந்திரம் 9

यद्धरिणी यवमत्ति न पुष्टं पशु मन्यते । शूद्रा यद्व्यजारा न पोषाय घना-
यति ।

என்பது.

உரை

மகிஷி(ராணியே! பெண்மான் இரவில் பயிர்களை அருந்திவிட்டு மீண்டும்
அரண்யத்தை யடைந்தபோது வன்மைமிக்கதாய் ஆகியும் பயிரிட்டவன் அதை
அறியாததுபோல், தேவதையாக வந்து உன்னைப் புணர்ந்து மறைந்த
குதிரையை நீயும் உணரவில்லை, உனக்குப் போகும் உண்டாயிற்று மற்றும்,

ஒரு அடியாள், தனது கள்ளப்புருடனைக் கலந்து களிப்புறுகின்றாளே அவள் அவனிடத்தில் பணத்தைவிரும்பிலள் என்னை? கள்ளப்புருடனுடன் கலந்ததே தனமென்று கொண்டதாலென்க. அதுபோல் மனிதவுடம்பையுடைய நீயும், தேவதையாகிற குதிரையைப்புணர்ந்த மாத்கிரத்தால் களிப்படைவாயாக. அற்பமாகிய மனிதபோகத்தை வெறுப்பாயாக என்பது.

இரண்டாவது பழிப்பு இதீக்த மந்திரம்

மந்திரம் 10

अम्ये अम्वाल्यम्विके न मा यमति कश्चन । ससस्यध्वकः ।

என்பது

உரை

இதற்கும் முன்போல் உரை கூறிக்கொள்க என்பது.

களிப்புண்டாக்தும் இரண்டாவது மந்திரம்

மந்திரம் 11

इयं यका शकुन्तिकाऽऽहलंसिति सर्पति । आहतं गमे पसो नि जल्युन्ति
य णिका ।

என்பது.

உரை

காணப்படும் இப்பெண் பறவை ஆஹல என்று கத்திக்கொண்டு ஆண் பறவைக்குப் பின்றொடர்ந்து போய்க்கொண்டே யிருக்கிறதேயொழிய போது மென நின்றதில்லை. அவ்வாதே, இராணியே! நீயும் திருப்தியடைந்திலாய். இது உசிதமன்றென்பது கருத்து. மற்றும், கருப்பத்தைத் தாங்கும் பெண், புணர்ச்சியால் யோனியிலிருந்து வரும் சோணிதத்தை உள்ளே வைத்துக் கொண்டு களிப்புறுகின்றாள். நீயும் அவ்வாதே களிப்புறுவாயாக என்பது கருத்து.

மூன்றாவது பழிப்பு மந்திரம்

மந்திரம் 12

अम्ये अम्वाल्यम्विके न मा यमति कश्चन । ससस्यध्वकः ।

என்பது

உரை

இதற்கும் முன்போல் உரை கூறிக்கொள்க என்பது.

களிப்புண்டாக்தும் முன்றுவது மந்திரம்

மந்திரம் 13

माता च ते पिता च तेऽग्रं वृक्षस्य रोहतः । प्र सुखीमीति ते पिता गमे
मुष्टिमत्स्यत् ।

என்பது

உரை

இராணியே! உனது தந்தையும் தாயும் கொம்புகளாற் செய்த மாடிப்
படுக்கையிலேறிப் படுத்திருக்கும்போது உனது தந்தை, உள்ளே துழைகின்
றேன் என்று, யோனியில் ஆண்குறியை உள்ளே விடுகின்றானன்றோ, அது
போல் இக்குதிரையுஞ் செய்தது. நீ எழுந்திருப்பாயாக என்பது கருத்து
என்பது

செபிக்க லெண்டிய கரடி நறுமண) மந்திரம்

மந்திரம் 14

दधिकावृणो भकारिणं जिणोरश्वस्य वाजिनः । सुरभि नो मुखा करत्प्रण
आयूश्चि तारिषत् ।

என்பது.

உரை

ததிகாவா என்னும் தயிரில் பிரியமுடைய தேவதையின் கருமத்தை
யான் செய்து கொண்டிருக்கின்றேன். அத் தேவதை எத்தன்மையறதனின் ?
குதிரையின் உணவுப்பொருளையுடையதாம் என்க. அத் தேவதை, எமது
முகங்களை, கம்பூர முதலியவைகளைப் பூசுவதால் நறுமணமுண்டாம்படி
செய்க. மற்றும், எமது ஆயுளையும் வளர்க்குக என்பது.

தண்ணீர் தேளித்துக்கொள்ளுள் மந்திரங்களுள் முதலாவது மந்திரம்

மந்திரம் 15

आपो हि घा मयोभुवस्ता न ऊर्जे दधातन । महे रणाय चक्षसे ।

என்பது

உரை

தண்ணீரே! நீ கசத்தை யுண்டாக்குவதா யிருக்கின்றாய். அத்தகைய நீ உனது இரசத்தையறுவிப்பதன் பொருட்டு எம்மை நிறுவுவாயாக. மற்றும், எம்மை, நல்ல காட்சியின் பொருட்டும் நிறுத்துவாயாக. அதாவது பரம் பொருளை உள்ளவாறு காணும்படி செய்தருள்வாயாக என்பது.

இரண்டாவது மந்திரம்

மந்திரம் 16

यो वशिषतमो रसस्तस्य भाजयतेह नः । उशतीरिव मातरः ।

என்பது

உரை

தண்ணீராகிய தேவியே! நீ, மிக மங்களமாகிய உன்னுடைய இனிய இரசத்தை, அன்புமிக்க தாய்மார்கள் தமது முலைப்பால் இரசத்தை குழந்தை கட்டு அருத்துவதுபோல் இக்கருமத்தில் யாம் அடையுமாறு செய்வாயாக என்பது.

மூன்றாம்கீரம்

மந்திரம் 17

तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयाय जिवथ । आपो जनयथा च नः ।

என்பது

உரை

எந்த இரசமிருத்தலால் நீ பிரியமாகின்றாயோ, அந்த இரசத்தின் பொருட்டு உன்னை எப்போதும் யாம் அடைவோமாக. மற்றும், தண்ணீராகிய தேவியே! நீ, எமக்குப் புத்திரப்பேற்றை யுண்டாக்குவாயாக என்பது. தமிழைப்பற்றி ஒருமை.

பத்தொன்பதாமாவாகம்

முற்றிற்று.

குதிரையின் அலங்காரம்)

ஏழாங் காண்டம் காண்காம் பிரபாடகம்

இருபதாவது அநுவாகம்

ஒரு பஞ்சாதிக்குமேல் இருபத்தைந்து பதங்களைக் கொண்டது.

குதிரையின் அலங்கார மந்திரங்கள்

भूर्भुवः सुवर्षसवस्त्वाऽऽजन्तु गायत्रेण छन्दसारुद्रास्त्वाऽऽजन्तु
 त्रैष्टुभेन छन्दसाऽऽदित्यास्त्वाऽऽजन्तु जागतेन छन्दसा यद्वातो
 अपो अगमदिन्द्रस्य तनुवं प्रियाम् । एतश्च स्तोतरेतेन पथा
 पुनरश्वमा वर्तयासि नः । लाजीश्छाचीश्चयशो ममाश्म । यव्यायै
 गव्याया एते देवा अन्नमचैतदन्नमद्वि प्रजापते । युञ्जन्ति ब्रह्म
 रूपं चरन्ति परि तस्युषः । रोचन्ते रोचना दिवि । युञ्जन्त्यस्य
 काम्या हरी विपक्षसारथे । शोणा धृष्णू नृवाहसा । केतुं कृष्वन्न-
 केतवे पेशो मर्या अपेशे । समुपद्धिरजायथाः ॥ ५१ ॥
 ब्रध्नं पञ्चविंशतिश्च ॥ २० ॥

இதில், கொல்லப்படுமுன் குதிரைக்குச் செய்யவேண்டிய உபசாரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

அரசனுடைய மனைவிகள் மூவரும் குதிரையை அலங்கரித்தல்

மந்திரங்கள் 1 - 3

भूर्भुवः सुवः ।

என்பது

உரை

பூ, புவ, சுவ: என்னும் மந்திரங்களால் பத்தினிகள்மூவரும் முறையே குதிரையின் மயிர்களில், பொன் மணிகள், வெள்ளி மணிகள், சங்கு மணிகள் என்பவைகளைக் கட்டித்தொங்கவிடல் வேண்டும் என்பது.

மூவரும் குதிரைக்கு எண்ணையிடல்

மந்திரங்கள் 4 - 6

वसवस्वाऽऽजन्तु गायत्रेण छन्दसा रुद्रास्वाऽऽजन्तु रैशुमेन छन्दसाऽऽ-
वित्यास्वाऽऽजन्तु जागतेन छन्दसा ।

என்பது

உரை

குதிரையே! எட்டுவசுக்களும், காயத்திரிச் சந்தத்துடன் கூடவே. குல் குலுத்தைலத்தை, குதிரையின் முகத்தில் தடவுவார்களாக. அவ்வாறே, பதினொரு உருத்திரர்களும் குசம்பாப்பூத்தைலத்தை திரிஷ்டும். சந்தத்துடன் நடுவுடம்பில் தடவுவார்களாக. பன்னிரண்டு ஆதித்தர்களும், சகதிச் சந்தத் துடன் முஸ்தாடுவரின் தைலத்தை குதிரையின் பின்புறத்தில் தடவுவார்களாக என்பது. இம்மந்திரங்கள் மூன்றாலும் மூன்று பத்தினிகளும் குதிரையின் மூன்றிடங்களிலும் எண்ணெயைத் தடவுவார்களாக என்பது.

வலம் வந்தல்

மந்திரம் 7

यद्वातो अपो अगमदिन्द्रस्य तनुर्व प्रियाम् । एतश्च स्तोतरेतेन पथा पुन-
रश्वमा वर्तयासि नः ।

என்பது.

உரை

முன் எம்மார்க்கத்தால் வாயு நீர் இந்திரனுடைய பிரிவுடம்பாகிய மழை யையடைந்ததோ, துதியாள்? நீயும், குதிரையைச் செலுத்துவதற்கு சந்த மிட்டுக்கொண்டு முந்திய அம் மார்க்கத்தால் எம்மைக்குறித்து குதிரையைச் செலுத்துவாயாக என்பது.

பத்தினிகள், ஹோமஞ்செய்து மீந்த அன்னங்களை குதிரை முகத்துபார்க்கும்படி செய்தல்.

மந்திரம் 8

ऌजीश्छावीश्चन्द्रो ममाश्म । बव्यायै गव्याया एतदेवा अशमसैतद-
शमदि प्रजापते ।

என்பது.

ததிரையின் அலங்காரம்)

உரை

இரவில் ஹோமஞ் செய்து மீத பொரியும், மற்றும் குதிரையருந்தும் உணவுப் பொருள்களும் இருக்கின்றன. மற்றும், யசக (பெருமை) எசமானனுக்குத் தேடுகின்றது ஆகவின் அதைக்குறித்த யசக அதன் பெயராகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. லாசி, சாசி, எசலை என்னும் மூன்று பெயர்களாலும் மூன்று பத்தினிகளும் குதிரையைக் கூப்பிட்டு, குதிரையின்பால் உள்ள தேவர்களைக்குறித்து, தேவர்கள் ? யாங்கள் அளித்ததை குதிரை வடிவால் அருந்துவீரளாக. பிரசாபதியே ! நீயும், இவ்வன்னத்தை யருந்துவாயாக என்னல் வேண்டும் என்பது.

—o—o—o—

ததிரையை இரத்தத்தின்பூட்டுதல்

மந்திரம் 9

युजन्ति ब्रह्मणं चरन्तं परि तस्थुषः । रोचन्ते रोचना दिवि ।

என்பது

உரை

சூரியனாகவும், அக்கினியாகவும், வாயு வடிவாகவுமுள்ள இக்குதிரையை யும், அவ்வனமே நார்புறமும் பரந்திருக்கும் மூன்று நிறங்களான இக்குதிரையின் உருவங்களையும் எல்லாத் தேவர்களும் இரத்தத்தில் பூட்டுகின்றார்கள். விண்ணிலுள்ள நட்சத்திரங்களும் இக்குதிரையை விளக்குகின்றன என்பது.

உதவியாக மற்றிரண்டு ததிரைகளையும் பூட்டுதல்

மந்திரம் 10

युजन्त्यस्य काम्या हरी विपक्षसा रथे । शोणा घृणू नृवाहसा ।

என்பது.

உரை

அழகுடையவைகளும், இரத்தத்தின் பக்கங்களில் இருக்கின்றவைகளும், சிவந்த நிறமுடையவைகளும், பகைவரைப் பயமுறுத்துகின்றவைகளும், மனிதரைத் தூக்கிக்கொண்டு போகின்றவைகளான மற்றிரண்டு குதிரைகளையும் இரத்தத்திற் பூட்டுகின்றார்கள் என்பது.

இரத்தின் மீது கொடியை மாட்டுதல்

மந்திரம் 11

केतुं कृष्णकेतवे पेशो मर्या अपेशसे । समुषद्भिरजायथाः ।

என்பது.

உரை

மனிதர்கள் கொடியில்லாத இரத்தத்திற்குக் கொடிக்கட்டுகின்றார்கள். பொன்னலங்காரமின்றியதற்கு பொன்னலங்காரஞ் செய்கின்றார்கள். இரத்தமே! நீயும், சவாலை போன்ற பொறகிரணங்களுடன் கூடியிருக்கின்றாய் என்பது.

இருபதாமநுவாகம்

முற்றிற்று

ஏழாங் காண்டம் நான்காம் பிரபாடகம்

இருபத்தோராவது அநுவாகம்

இருபத்தெட்டுப் பதங்களைக்கொண்டது.

சந்ததி மந்திரங்கள்

प्राणाय स्वाहा व्यानाय स्वाहाऽपानाय स्वाहा स्नाव-
भ्यस्स्वाहा सन्तानेभ्यस्स्वाहा परि'सन्तानेभ्यः स्वाहा पर्वभ्यः
स्वाहा संधानेभ्यः स्वाहा शरीरेभ्यः स्वाहा यज्ञाय स्वाहा दक्षि-
णाभ्यः स्वाहा सुवर्गाय स्वाहा लोकाय स्वाहा सर्वस्यै स्वाहा
॥ ५२ ॥ प्राणायष्टाविंशतिः ॥ २१ ॥

இதில் 'சந்ததி, என்னும் அன்னஹோம விசேடம் கூறப்படுகின்றது.

மந்திரங்கள் 1-14

प्राणाय स्वाहा व्यानाय स्वाहाऽपानाय स्वाहा स्नावभ्यस्स्वाहा सन्तानेभ्य-
स्स्वाहा परिसन्तानेभ्यः स्वाहा पर्वभ्यः स्वाहा शरीरेभ्यः स्वाहा यज्ञाय
स्वाहा दक्षिणाभ्यः स्वाहा सुवर्गाय स्वाहा लोकाय स्वाहा सर्वस्यै स्वाहा ।

என்பது

உரை

பிராணன், வியானன், அபானன், நாடிகள், அதிலுண்டான சந்தான நாடிகள், அவற்றிலுண்டான உபசரண நாடிகள், கணுக்கள், மூட்டுக்கள், உடம்பு, எக்ஞம், தட்சிணை, கவர்ச்சம், லோகம், மற்றும் எல்லாவற்றிற்கும் அர்ப்பணமாகுக. இப்பதினான்கு மந்திரங்களாலும் ஹோமங்கள் செய்தல் வேண்டும் என்பது.

இருபத்தோராமநவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாங் காண்டம் நான்காம் பிரபாடகம்

இருபத்திரண்டாவது அநுவாகம்

முப்பத்தெட்டுப் பதங்களைக் கொண்டது.

பிரமுத்தி மந்திரங்கள்

சி₁தாய₁ ஸ்வாஹாசி₁தாய₁ ஸ்வாஹாஸி₁ஹி₁தாய₁ ஸ்வாஹாஸி₁ஹி₁தாய₁
 ஸ்வா₁ஹி₁யுக்தாய₁ ஸ்வாஹாஸு₁யுக்தாய₁ ஸ்வாஹாஸு₁யுக்தாய₁ ஸ்வாஹாஸு₁யுக்தாய₁
 ஸ்வா₁ஹி₁வி₁யுக்தாய₁ ஸ்வாஹாபு₁யுக்தாய₁ ஸ்வாஹாவ₁சு₁தே₁ ஸ்வாஹாபரி₁வ₁சு₁தே₁
 ஸ்வா₁ஹி₁ஸ₁வ₁சு₁தே₁ ஸ்வாஹாஸ₁நு₁வ₁சு₁தே₁ ஸ்வாஹாஸ₁நு₁வ₁சு₁தே₁ ஸ்வாஹாய₁தே₁ ஸ்வாஹா
 ய₁தே₁ ஸ்வாஹாதி₁ஸ்தே₁ ஸ்வாஹாஸ₁வீ₁ஸு₁ ஸ்வாஹா ॥ ௨௩ ॥ சி₁தாயா-
 ஷா₁த்ரி₁ஸ்த ॥ ௨௨ ॥

இப்பிரபாடகத்திலுள்ள அநுவாக எண்ணைக்காட்டுந் தலைப்புச் சொற்கள்:-

ஹ₁ஸு₁பதி₁: ஶ்ர₁தயா₁ வா₁ க்ரு₁ஷா₁ வ₁ ப்ரா₁ப₁தி₁யே₁ந₁யே₁ந₁ ட்வே₁ வா₁வா₁ஸி₁த்யா₁
 வ₁சி₁ஸ்தி₁: ஸ₁வ₁த்ச₁ரா₁ய₁ ஸு₁வ₁ர₁ம்₁ ப்ர₁ஹ்₁வா₁தி₁ந₁ ஜ்யோ₁தி₁ஸ்தோ₁ம₁ மெ₁ய: க்ரு₁ப்யா₁ஹ்மோ-
 ஸு₁ஹ்மோ₁ யோ₁ அ₁வீ₁ந்₁ நமோ₁ராஜே₁மயோ₁ஹ்ம: கி₁ஸு₁ ஸ்வி₁த₁ஸு₁வ்வே₁ ஸு: ப்ரா₁ணாய₁
 சி₁தாய₁ ட்ர₁வி₁ஸ்தி₁: ॥ ௨௨ ॥

பஞ்சாதிகளின் எண்ணிக்காட்டுத் தலைப்புச் சொற்கள் :-

बृहस्पतिः प्रति तिष्ठन्ति वै दशरात्रेण सुवर्गं यो अर्वन्तं भूषि

पञ्चाशत् ॥ ५३ ॥

இதில் பிரமுத்தி என்னும் மந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

மந்திரங்கள் 1 - 19

सिताय स्वाहाऽसिताय स्वाहाऽभिहिताय स्वाहाऽनभिहिताय स्वाहा युक्तय
स्वाहाऽयुक्ताय स्वाहा सुयुक्ताय स्वाहोद्युक्ताय स्वाहा विमुक्ताय स्वाहा
प्रमुक्ताय स्वाहा वञ्चते स्वाहा परिवञ्चते स्वाहा संवञ्चते स्वाहाऽनु-
वञ्चते स्वाहोद्वञ्चते स्वाहा यते स्वाहा धावते स्वाहा सर्वस्य स्वाहा ।

என்பது

உரை

ஏறம்போது கட்டுவதும் கட்டாததுமாகிய இரண்டு கயிறுகட்கும், குதிரையைக் கட்டுவதும் கட்டாததுமான இரண்டு கயிறுகட்கும், பூட்டல், பூட்டாமை நன்றாய்ப் பூட்டல், மேலே பூட்டல் என்பவைகட்கும், அவிழ்க்தல் நன்றாயவிழ்த்தல்கட்கும், நடை, இனிய நடை, நேர் நடை, மேல் நடை, சுற்றிய நடை என்பவைகட்கும், மனம்போல் தாவுதல், நின்றல், மற்றும் எல்லாச் செய்கைகட்கும் அர்ப்பணமாகுக என்பது. இப்பத்தொன்பது மந்திரங்களாலும் ஹோமங்கள் செய்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

இருபத்திரண்டாவது அநுவாகம்

முற்றிற்று.

நான்காம் பிரபாடகம் முடிந்தது

சுப்ரமணியோம்,

சுப்ரமணியோம்.

சுப்ரமணியோம்.

ஐந்தாம் பிரபாடக விடயச்சுருக்கம்

विहितं पञ्चमस्याऽऽद्ये गवामयन सत्रकम् ।

तद्वैविध्यं द्वितीयेऽस्यास्तृतीये पृष्ठनिर्णयः ॥ १ ॥

चतुर्थेऽव्यत्ययः पूर्व पक्षस्यान्यस्यपक्षसि ।

पञ्चमे संसवण्षष्ठे भवेदुत्सर्ग सत्रकम् ॥ २ ॥

तन्मीमांसा सप्तमेऽस्यादष्टमेऽनु महाव्रतम् ।

सामानि नवमेऽप्रोक्ता वीणाद्या दशमेऽपुनः ॥ ३ ॥

दासीनृत्यं ततस्तूर्ध्वं मन्त्राअन्येऽश्वमेधगाः ।

पृथ्यन्नहोमाः पञ्चाशदेक पञ्चाशदीरिताः ॥ ४ ॥

दत्त्वते परिधीनान्तु कस्त्वामन्त्रत्रयं भवेत् ।

अग्नये सर्वपृष्ठेष्टिः प्रयोगोऽनन्तरेऽश्रुतः ॥ ५ ॥

यः प्राणतोय आत्मेति तावुभौ महिमग्रहौ ।

आब्रह्मन्दशमिर्मन्त्रैर्ब्रह्मवर्चःसहोमकः ॥ ६ ॥

आक्रानश्च मन्त्रयेत् जज्ञीति (पञ्च) दशभिर्हुतिः

आग्नेनैमित्तिकायागा मृगारेष्टिरथாமये ॥ ७ ॥

अग्न संनतिहोमास्युर्दशमे स्वामிवाचनम् ।

नमस्त्रिभिरुपस्थानं योवै विधिरुपासने ॥ ८ ॥

क्रतुरாडश्वமேஹோஸ்யம் விராட்டியானமுபாஸ்திராட் ।

தாப்யாமுத்பதேஜ்ஞானं கृतகृत्यம் भवत्यतः ॥ ९ ॥

இல்லைந்தாம். பிரபாடக முதல்துவாஃத்தில் கவாமயன மென்னுஞ் சத்திரயாகஞ் சொல்லப்படுகிறது. இரண்டாவதில் அதன் விகல்பமும், மூன்றாவதில் பிரஞ்ஷடியஷ்டஹமும், நான்காவதில் முற்கூறியதின் உத்திர பக்ஷத்தில் உள்ளவிசேஷமும், ஐந்தாவதில் விரோதத்தால் செய்யும் கவாமயனமும், ஆறாவதில் உச்சவாக சத்திரமும், ஏழாவதில் மேற்கூறியதின் சில விசேடங்களும், எட்டாவதில் சாம விசேடங்களும், ஒன்பதாவதில் நாம கம்பிகள் உள்ள வீணைவாசித்தல் முதலியவைகளும், பத்தாவதில் தாசிகளுடைய நிருத்தியங்களும், பதினொன்றாவது முதல் பிரபாடகம் முடியும்வரை

அசுவமேத மந்திரங்களுமாகக் கூறப்படுகின்றன. அவற்றுள் பதினொன்றாவது பன்னிரண்டாவது ஆறுவாகங்களில் அன்னஹோம மந்திரங்களும், பதினாறுவதில் பரிதிகளைப்போடும் மந்திரங்களும், பதினான்காவதில் சருவப்பிரஷ்ட இஷ்டியின் அலிகளின் விதியும், பதினேந்தாவதில் மேற்கூறிய அலிகளின் பிராமணமும், பதினாறுவது பதினேழாவதுகளில் 'மஹிமா' என்னும் இரண்டு கிரகங்களை ஹோமஞ்செய்யும் மந்திரங்களும், பதினெட்டாவதில் 'பிரமவாச்சம்', என்னும் ஹோமமந்திரங்களும், பத்தொன்பதாவதில் அசுவத்தை அபிமந்திரணம் செய்யும் மந்திரமும், இருபதாவதில் சிலஹோமமந்திரங்களும், இருபத்தொன்றாவதில் சில இஷ்டிகளின் விதியும் இருபத்திரண்டாவதில் மிருகாரம் என்னும் இஷ்டியின் விதியும் இருபத்து மூன்றாவதில் 'சன்னகி, என்னும் ஹோமமந்திரங்களும், இருபத்து நான்காவதில் அத்துவிட எசமானனை ஒதுவிக்கும் மந்திரங்களும், இருபத்தைந்தாவதில் ருதிரையின் துதியும் கூறப்படுகின்றன. இத்துடன் எசுவேத சங்கிதை முடிக்கின்றது.

ஏழாங் காண்டம் ஐந்தாம் பிரபாகம்

முதலாவது அநுவாகம்

ஆறு பஞ்சாதிக்குமேல் பதினாறு பதங்களைக் கொண்டது,

கவாமயனத்தைக் கூறும் பிராமணங்கள்

गवो वा एतत्सत्रमासताशृङ्गाः सतीः शृङ्गाणिनो जायन्ता इति
 कोमेन तासां दश मासा निषण्णा आसन्नथ शृङ्गाण्यजायन्त ता
 उदतिष्ठन्नरात्सेत्यथ यासां नाजायन्त ताः संवत्सरमाप्नोदतिष्ठ-
 न्नास्मेति यामां चाजायन्त यासां च न ता उभयोरुदतिष्ठन्ना-
 त्समेति गोसत्रं वै ॥ १ ॥ संवत्सरो य एवं विद्वांसः संवत्सर-
 मुपयन्त्यृधुवन्त्येव तसांत्सपरा वार्षिकौ मासौ पत्नी चरति
 सत्राभिजितश्चै तसांत्संवत्सरसदो यत्किं च गृहे क्रियते
 तदासमवेरुद्रमभिजितं किं तेयसमुद्रं वा एते प्रप्लवन्ते ये संव-
 त्सरमुपयन्ति यो वै समुद्रस्य पारं न पश्यति न वै स तत् उदति

स्यतिग्राह्या गृह्यन्ते मासिमास्येव वीर्यं दधाति मासां प्रीतिष्ठित्या
 उपरि'शान्मासां पृष्ठान्युप यन्ति तसादुपरि'ष्टादोषधयः फलं गृह्यन्ति
 ॥ ६ ॥ गोसत्रं वा एति संवत्सरोऽर्धमासा मिथुनं मध्यतो देव्या-
 'नेनैव वीर्यं त्रयोदश च ॥ १ ॥

இவ்வறுவாகத்தில் வருடசத்திரயாகம் விதிக்கப்படுகின்றது. இதுவே,
 வாமயன மெனப்படுவதாம்.

அதன் விதி

பிராமணம் 1

गावो वा एतस्त्रमासताशृङ्गाः सतीः शृङ्गाणि नो जायन्ता इति कामेन
 तासां दश मासा निषण्णा आसन्नथ शृङ्गाण्यजायन्त ता उदतिप्रचरा-
 त्समेत्य यासां नाजायन्त ताः संवत्सरमाप्नोदतिप्रचरात्समेति यासां
 चाजायन्त यासां च न ता उभयीरुदतिप्रचरात्समेति गोसत्रं वै संव-
 त्सरो य एवं विद्वाऽसः संवत्सरमुपयन्त्यधुवन्येव ।

என்பது

உரை

எண்டுக் கோக்கள் விலங்குகளாதலின் கருமங்கட்கு அதிகாரம் இல்லை.
 ஆயினும், அவற்றின் அபிமானி தேவதையைக் கொண்டு விவகாரஞ் செய்யப்
 படுகின்றது. கோக்கள் கொம்பிலாதவைகளாயிருந்து கொம்பை விரும்பி
 வருடசத்திரஞ் செய்ய தீட்சை பண்ணிக்கொண்டு செய்யும்போது பத்துமா
 தங்களில் கொம்புகள் முளைத்தன. அப்போது கோக்கள் வேண்டிய பயனை
 யடைந்துவிட்டோ மென்று சத்திரயாகத்திலிருந்தும் எழும்பின. இதுபற்றி
 யே, சில கோக்கட்கு கொம்புகள் இல்லை. அவைகள், மீண்டும் இரண்டு மாதம்
 சத்திரயாகத்தைச் செய்து ஒருவருடம் நிரம்புதலால் வேண்டிய பயனை இனி
 தடைந்தன. கொம்புடையவைகளும் கொம்பில்லாதவைகளுமான இருவகை
 களும் ஒன்றுசேர்ந்து நாம் வேண்டியபயனையடைந்தனம் என்று யாகத்தை
 முடித்துவிட்டெழுந்தன. இவ்வாறு கோக்களால் அறுட்டிக்கப்பட்டதால்
 இவ்வருட சத்திரயாகம் கோசத்திரம் எனவும் வழங்கப்படுகின்றது. இவ்வுண்
 மையையுணர்ந்து இதைச் செய்கின்றவன் எல்லாச் சம்பந்தத்தையுமடைகின்றான்
 என்பது.

கவாமனயம்)

கோம்பு முளைத்தவைகளும், முளைக்காதவைகளும் பயனையடைந்தன என்று முன் கூறப்பட்டது. அதில், கோம்பு முளையாதவைகட்கு பயன் எவ்வாறும்? என்ற சங்கீத்துக் கூறுகின்றது.

பிராமணம் 2

तस्मात्परा वार्षिकौ मासौ पर्वा चरति सत्रामिजितः ख्यै ।

என்பது.

உரை

சத்திரயாகத்தில் சம்பத்தை யடைந்ததனுன்றோ, மொட்டையான கோக்கள் மழைக்காலமாகிய இரண்டு மாதங்களிலும் மகிழ்வோடு வனத்தில் இனிதுதிரிந்துவருகின்றன என்னை? நீண்டகொம்புகளுள்ள கோக்கள் மழையில் தலையைக் கீழே தொங்கவிட்டுக்கொண்டு கொம்புகளால் அடித்துக் கொள்ளுகின்றன. மொட்டைகள் இத்தகைய பிடைகளை யடைவதில்லை. இது தலைமழித்துக்கொண்டவனைப்போ லென்க. இவ்வாற்றால் மொட்டையான கோக்கள் மழையில் களிப்புடனிருப்பதே சத்திரயாக அறுட்டான பயனும் என்பது.

மற்றொரு வகையால் சத்திரயாகத்தைப் புகழ்கின்றது.

பிராமணம் 3

तस्मात्संवत्सरसदो यत्किं च गृहे क्रियते तदासमवख्यमभिजितं क्रियते ।

என்பது

உரை

சத்திரயாகம் பெருமையுடையதாமாதலின் வருடசத்திரயாகஞ் செய்வதுண்டைய வீட்டில் அங்கக் குறைவுடன் அக்கினி ஹோத்திர முதலானவைகள் செய்யினும் அது நிறைந்த அங்கமுடையதாகின்றன. காலமாறிச் செய்யினும் தனது காலத்தில் செய்ததாகின்றது. பயனை விரும்பாவிடனும் பயன் கிடைக்கின்றது என்பது.

அச் சத்திரயாகத்தின் பிராணிய உதயனிய நாட்களை விதிக்கின்றது.

பிரமாணம் 4

समुद्रं वा एते प्र पूवन्ते ये संवत्सरमुपयन्ति यो वै समुद्रस्य पारं न पश्यति न वै स तत उदेति संवत्सरो वै समुद्रस्तस्यैतत्पारं यदतिरात्रौ य एवं विद्वांसः संवत्सरमुपयन्यनार्ता एवोदचं गच्छन्ति ।

என்பது.

உரை.

வருடசத்திர யாகத்தைத் தொடங்குகின்றவர்கள், கடலைக் கையால் நீந்த எழுந்தவர்களாவர். என்னே? வருடசத்திர யாகம் கடல்போல் பரந்திருத்தலினேன்க. ஆதலின், கடலின் கரையைக் காணாதவன் கடலை நீந்திக் கடக்க முடியாதவனாவன் அதுபோல் வருடசத்திர யாகம் கடல்போன்றதாமாதலின், அதன் தரையைத் தெரிந்துகொள்ளல் வேண்டும். ஆதலின் வருடசத்திரத்தின் பிராயணீய உதயணீயம் (நகாடக்கத்திலும் முடிவிலுஞ் செய்யும் இஷ்டிகள்) என்னும் இரண்டு அதிராத்திரங்களும் கரைகளாம். அவற்றை யறியாவிடில் சத்திரயாகத்தில் உற்சாகம் எழாது. ஆதலின் பிராயணீயம் உதயணீயம் என்னும் அதிராத்திரங்கள் முதலிலும் கடையிலும் அநுட்டித்தற்குரியன என்பது.

அவ்விரண்டு அதிராத்திரங்களையும் மென்மையாகப் புதிர்கின்றது.

பிராமணம் 5

इयं वै पूर्वोऽतिरात्रोऽसावुत्तरो मनः पूर्वो वागुत्तरः प्राणः पूर्वोऽपान उत्तरः

प्रोधनं पूर्वं उदयनमुत्तरः ।

என்பது

உரை

முதலில் பிராயணீய மென்னும் அதிராத்திரமாம். ஆதலின், அது முதலாவதாகத் தன்மையால் மண் முதலிய வடிவமாம். உதயணீய மென்னும் அதிராத்திரம் கடையாம் ஆதலின் அது விண் முதலான வடிவமாம். மனம் முன், வாக்குபின், பிராணன்முன், அபானம் பின், உலகியல் வைதிகியைச் செயல்களின் தொடக்கம் முதலாம் என்பது.

பொதுவாகையார் கூறப்பட்ட அவ்விரண்டு அதிராத்திரங்களையும், சிறப்பாக அவற்றின் வடிவங்களையும் விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 6

ज्योतिषो वैश्वानरोऽतिरात्रो भवति ज्योतिरेव पुरस्ताद्व्यते सुवर्गस्य

लोकम्यानुख्यस्यै ।

என்பது.

உரை

இவ்வதிராத்திரம் சோகிட்டோமமாம். அதுவும் வைகவா நானால் காணப்பட்டது. அதை அநுட்டித்தலால் சுவர்க்கத்திற்குப் போகும் வழியில் விளக்கொளி வைத்ததாகின்றது. அது சுவர்க்கத்தை விளக்குதற் பொருட்டாம் என்பது.

கலாமயனம்)

பிராயணீயமாகிய அதிராத்திரத்தை விட்டுவிட்டு, இரூபத்துநான்து ஸ்தோமங்
கன் கோண்ட உக்த்ய ஆரம்பணியத்தை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 7

चतुर्विंशः प्रायणीयो भवति चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवत्सरः प्रयन्त
एव संवत्सरे प्रति तिष्ठन्ति तस्य त्रीणि च शतानि षष्टिश्च स्तोत्रीयास्ता-
वतीः संवत्सरस्य रात्रय उमे एव संवत्सरस्य रूपे आप्नुवन्ति ।

என்பது.

உரை

ஆரம்பணியம் என்னும் நாள் முற்கூறிய அதிராத்திரத்திற்கு பிறகு
உண்டாவதாமாயினும் மேலே கூறப்படும் அபிப்லவ ஆறு நாளின் ஆவிருத்தி
மாதங்கட்கு முன்னும் ஆதலின் பிராயணீய மெனப்படுகின்றது. அந்நாளே
இருபத்துநான்கு ஸ்தோமங்களுடன் அதுட்டித்தல் வேண்டும். அதுட்டித்தில்,
ஒருவருடத்திற்கு பாதி மாதங்கள் இருபத்துநான்காமாதலின் அதன் ஒப்பால்
அவற்றின்வாயிலாக வருடத்தை யடைகின்றனர். அடையத்தொடங்கிய
வருடசத்திரயாகத்தில் நிலையுள்ளவராகின்றனர். மற்றும், இந்தநாள் உக்த்ய
வடிவாமாதலின், உக்த்யத்திற்கும் பதினைந்து துதிகளாகின்றன. ஒவ்வொரு
துதிக்கும் இருபத்துநான்கு இருக்குக்களில் துதிக்கும்போது மூன்றாற்றறுபது
துதிகளாகின்றன. இவ்வாறு, இருபத்துநான்கு பாதி மாதங்கள், முன்னுற்
றறுபது நாட்கள் என்னும் இருவகையானும் ஒப்பிருத்தலின் வருடமடையப்
படுகின்றது என்பது.

மேல்வரும் நாட்களை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 8

तेसश्चिख्या अरिष्ट्या उत्तरैरहोमिश्चरन्ति ।

என்பது

உரை

பிராயணீயம், ஆரம்பணீய மென்னும் இரண்டு நாளையும் அதுட்டித்த
பிறகு யாகம் இனிது முடிதற் பொருட்டு மேல் சோதி முதலிய நாட்களால்
அதுட்டிப்பார்களாக என்பது.

சோதி முதலான அபிபலவ ஆறுநாட்களை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 9

षड्वा भवन्ति षड्वा ऋतवः संवत्सर ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रति तिष्ठन्ति ।

என்பது.

உரை

சோதி, கௌ, ஆயுள். ஆயுள், கௌ, சோதி என்பது ஆறுநாட்களாம். இருதுக்களும் ஆறுமாதலின் ஆறு இருதுக்கள் வருடமாதலின் வருடத்தில் நிலைக்கின்றன என்பது.

கூறிய ஆறுநாட்களின் நடுவிலுள்ள இரண்டு நாட்களைப் புகழ்கின்றது.

பிராமணம் 10

गौश्राद्धस्य मध्यतः स्तोमौ भवतः संवत्सरस्यैव तन्मिथुनं मध्यतो द-
धति प्रजननाय ।

என்பது

உரை

கௌ, ஆயுள் என்னும் இரண்டு நாளையும் ஆறுநாட்களின் நடுவில் அறுட்டிக்கிறபடியால் வருட சக்கிரயாகத்தின் நடுவில் புணர்ச்சியையுண்டாக்குகின்றது. இதனால் பிறப்பு உண்டாகின்றது என்பது.

ஆறுநாட்களின் முன்னுள் பின்னுள் இரண்டையும் புகழ்கின்றது

பிராமணங்கள் 11

ज्योतिरसितो भवति विमोचनमेव तच्छ्रद्धाश्च्येव तद्विमोक्तं यन्यथो
उभयतो ज्योतिषैव षडहेन सुवर्गे लोके यन्ति ।

என்பது

உரை

ஆறுநாளின் முதலுங்கடையும் செய்தல் வேண்டும். செய்யில், முதலில் சோதிட்டோமத்தை அறுட்டித்து மீண்டும் முடிவில் அதை அறுட்டிக்கில் கொடங்கியதை விட்டது போலாகும். அதனால், சோதி முதலிய மூன்று காயத்திரி முதலிய சந்தங்களே விடுபட்டவகளாகும். மற்றும், இரண்டு பக்கங்களிலும் சோதியுடன் கூடியதால் ஆறுநாளால் விளக்கப் பெற்ற சுவர்க்கம் இனிது அடையப்படுகின்றது என்பது.

வினாவிடைகளால் சோதி முதலியவைகளைப் புகழ்கின்றது.

பிராமணம் 12

ब्रह्मवादिनो वदन्त्यासते केन यन्तीति देवयानेन पथेति ब्रूयाच्छन्दाश्चसि वै
देवयानः पन्था गायत्री त्रिष्टुजगती ज्योतिर्वै गायत्री गौस्त्रिष्टुगायुज-
गती यदेते स्तोमा भवन्ति देवयानेनैव तत्पथा यन्ति ।

என்பது.

உரை

சத்திரயாகத்தைச் செய்கின்றவர்கள் எம்மார்க்கத்தால் சுவர்க்கத்தை யடைகின்றார்கள் ? என்று பிரமவாதிகள் வினாவுகின்றனர். அதற்கு, தேவ யான வழியாகச் செல்கின்றார்கள் என்று உத்தரங்கூறுகிறார்கள் சில அறிஞர் என்பது. என்னை ? இங்கு, காயத்திரி திரிஷ்டுப் சகதி என்னுஞ் சந்தங்களே வழியில் உதவிபுரிவதால் அது தேவர்கள் செல்லும் மார்க்கம் எனப்படுகின்றது. இதிலோ, சோதிட்டோம முதலியவைகளே காயத்திரி முதலியவைகளாகின்றன. ஆகலின், இதை அதுட்டித்தலால் அம்மார்க்கத்தினாலேயே சுவர்க்கத்தை அடைகின்றார்கள் என்பது.

எல்லா நாட்களிலும் பிடுஷ்டத் துதிகளில் சாமம் ஒன்றென விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 13

समानश्च साम भवति देवलोको वै साम देवलोकादेव न यन्ति ।

என்பது

உரை

பிருசுத், அல்லது, ரதத்தரம் என்னும் ஒரு சாமமே எல்லா நாட்களிலும் பிடுஷ்டத் துதி இருத்தல் வேண்டும். தேவலோகம் பட்சபாதமின்மையின் சமமாதலால் சாமவடிவாம். ஒரு சாமத்தால் ஒருபோதும் தேவலோகத்திலிருந்தும் மாறமாட்டான். உறுதியாய்த் தேவலோகத்தையே அடைவான் என்பது.

அச் சாமந்திந்த ஆதாரமாகிய இருக்கக்கருக்த இந்நாட்களில் பேதம் உள்ளது என விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 14

अन्या अन्या ऋचो भवन्ति मनुष्यलोको वा ऋचो मनुष्यलोकाद्देवाभ्यमन्यं
देवलोकमभ्यारोहन्तो यन्ति ।

என்பது

உரை

இருக்குக்கள் 'மனிதலோக வடிவங்கள். ஏனெனின்? சாமங்கட்கு ஆதார மாயிருத்தலினன்க. இது கருமாறுட்டான வாரிலாக தேவலோகத்திற்கு ஆதாரமாகிய மனிதவுலகம்போல் என்பதாம். எசமானர்கள் இருக்குவடிவ வெவ்வேறு மனிதவுலகங்களிலிருந்து தேவலோகத்திற்கு ஏறுகின்றார்கள் சுதந்தையுமடைகின்றார்கள். மனிதலோகம் பல்வகைக் கருமங்கட்கு ஆதார மாதலின் பல்வேறு வகைப்பட்டதாம் என்பது.

பிரகிருதியிலுள்ள சாமத்தை நீக்குதற்போநட்டு மந்தோந சாமத்தை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 15

अभिवर्तो ब्रह्मसामं भवति सुवर्गस्य लोकस्याभिवृष्यै ।

என்பது

உரை

பிராமணச்சம்சியின் சம்பந்தமுடைய சாமம் அபிவர்த்த சாமமெனப் படும். அதுவே இங்குப் பாடல்வேண்டும். அது, சுவர்க்கலோகத்தை நன்கு அடைதற்போருட்டாம் என்பது.

வேறுநாளை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 16

अभिजिह्वति सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै ।

என்பது

உரை

'விஜிஹத், என்னும் முக்கியமாகிய நானுக்கு முன், ஸ்வரசாமங்கள் என்னும் மூன்றுநாள் விசேடங்கள் உள, அவைகட்கும் முன் 'அபிஜித், என்னும் ஒருநாள் அறுட்டித்தல் வேண்டும். இதனால் சுவர்க்கலோகம் வெற்றியாகிறது என்பது.

மீண்டும் மந்தோந நாளை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 17

विश्वजिह्वति विश्वस्य जित्यै ।

என்பது

கவாமயனம்)

உரை

விஷுவத் என்னும் நாளாக்குமேல் அறுட்டிக்கத்தக்க ஸ்வரசாமங்
களென்னும் மூன்று நாள்களிடங்களுக்குமேல் விசுவசித் என்னும் நாள்கள்
அறுட்டிக்கத்தக்கது. இதனால் விசுவ (உலக)ம் வெற்றியாகின்றது என்பது.

ஒவ்வொரு மாதமுள்ள அபிபல்வ ஜுநாநாகுத்தமேல் பிர்ஷ்டிய ஜுநாநாயும்
அதிக்கிரகிய நியமத்தையும் விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 18

मासिमासि पृष्ठान्युप यन्ति मासिमास्यतिग्राह्य गृह्यन्ते मासिमास्येव वीर्यं
दधति मासां प्रतिष्ठित्यै ।

என்பது.

உரை

ஒவ்வொரு மாதத்திலும் பிர்ஷ்டிய ஜுநாநாளும் அறுட்டிக்கத் தல் வேண்
டும். அதிகிராகிய மென்னும் கிரகததையுங் கிரகித்தல் வேண்டும். இதனால்,
ஒவ்வொருமாதத்திலும் விரியமுண்டாகின்றது என்பது.

பிர்ஷ்டிய ஜுநாநாட்து, மாதங்களின் முதற்பாகம் இடமேன விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 19

उपरिष्ठात्मासां पृष्ठान्युप यन्ति तस्मादुपरिष्ठादोषघयः फलं गृह्यन्ति ।

என்பது

உரை

மாதங்களின் முன்பாகத்தில் பிர்ஷ்டியங்கள் அறுட்டிக்கப்படுகின்றன.
இதனால், கொடிசெடிகள் மேல்பாகத்தில் பயனுடையவைகளாகின்றன என்
பது.

முதலநவாகம்

முற்றிற்று

ஏழாங் காண்டம் ஐந்தாம் பிரபாடகம்

இரண்டாவது அநுவாகம்

இரண்டு பஞ்சாதிக்குமேல் இரண்டு பதங்களைக் கொண்டது.

மேற்கூறியதின் விகல்பத்தைக்கூறும் பிராமணங்கள்

गावो वा एतत्सत्रमासताशृङ्गाः सतीः शृङ्गाणि सिपासन्तीस्तासां
दश मासा निषण्णा आसन्नथ शृङ्गाण्यजायन्त ता अन्वन्नरात्सो-
त्तिष्ठामावर्तं काममरुत्साहि येन कोमेन न्यषदामेति तामामुत्वा
अन्वन्नर्था वा यावतीर्वाऽऽसामहा एवमौ द्वादशौ मासौ संवत्सर-
संपाद्योत्तिष्ठामेति तासाम् ॥ ७ ॥ द्वादशे मासि शृङ्गाणि प्रावर्तन्त
श्रद्धया वाऽश्रद्धया वा ता इमा यान्त्परा उभय्यो वाव ता आघ्नु-
वन्त्याश्च शृङ्गाण्यसन्वन्याश्चोर्जिमवारुन्धतघ्नोति दशसु माहत्तिष्ठन्नु-
घ्नोति द्वादशसु य एवं वेद पदेन खलु ग एते यन्ति विन्दति खलु
वै पदेन यन्तद्वा एतदृद्धमयनं तस्मादेतद्गो सनि ॥ ८ ॥ तिष्ठामेति
तासां तस्माद्दे च ॥ २ ॥

சண்டுச் சோமபாகம், ஆளிநுக்கி அநாவிநுத்திரெயன இருவகைத்தாம். அவற்றுள், ஆளிநுக்கியும் அலீனம் சக்திரெயன இருவகைத்தாம். அதாவது, இரண்டு இரவுகள்முதல் பன்னிரண்டு இரவுகள்வரை உள்ளது அலீனமாம். துவாக்கராத்திரமும் அலீனம் சக்திரம் என இருவகைத்தாம். அதாவது பதின் மூன்று இரவுகட்குமேல் உள்ளவைகள் சக்திரங்கள். அதுவும், இராத்திரிச்சக்திரம் அயனசக்திரம் என இருவகைத்தாம். அவற்றுள், நூறு இரவுகள்வரையுள்ளவை ராத்திரிச் சக்திரங்கள் வருடசக்திர முதற்கொண்டு மேலேயுள்ளவைகள் அயன சக்திரங்கள் இவை அனைத்திற்கும் மூலகாரணமானதோ, கலாமயனமாகிய இதுவேயாம். அதிலும் ஒருவருட்கால சாத்தியமானது முன் அநுவாகத்திற் கூறியதாம். இவ்விரண்டாமநுவாகத்தில் பத்து மாதங்களில் சாத்தியமாவது விகற்பமாய்க் கூறப்படுகின்றது.

கவாமயன விகற்பம்)

அதை விதிப்பதற்கு முற்கூறிய அர்த்தவாதத்தையே ஓர விசேடத்தால் மீண்டும் ஒதுக்கிறது.

பிராமணம் 1

गावो वा एतत्सत्रमासताशृङ्गाः सतीः शृङ्गाणि सिषासन्तीस्तासां दश
मासा निषण्णा आसन्नथ शृङ्गाण्यजायन्त ता अश्वघ्नरात्सोत्तिष्ठामाव
तं काममहत्सहि येन कामेन न्यषदामेति ।

என்பது

உரை

முன்னர் கொம்பின்றியவைகளாயிருந்த கோக்கள் கொம்பைவிரும்பி இச் சத்திரயாகத்தை பத்துமாதம் அறுட்டித்தன. அப்போது கொம்புகள் முளைத்தன. கொம்பு முளைத்துள்ளகோக்கள் தம்முள் ஒன்றற்கொன்று யாம் கொம்புலேண்டுமென்று ஒன்றுகூடி சத்திரயாகஞ்செய்தோம் அது கிடைத்து விட்டது என்றும் சில கோக்கள் செய்த பயன் வந்தது என்றும் சத்திரத்தி லிருந்து எழுந்தன என்பது முன் அர்த்தவாதத்திற்கூறப்படுகின்றது. மற்றும், கொம்புகள் முளைக்காத கோக்கள் ஒருவருடம் வரை சத்திரயாகத் தை முடித்து அருகு எழுந்தன என்பது.

அவற்றுள், தரிக்க விசேடத்தை விளக்கின்றது

பிராமணம் 2

तासाम्ना अश्वघ्नर्धा वा यावतीर्वाऽऽसामहा एवेमौ द्वादशौ मासौ
संवत्सरः संपाद्योत्तिष्ठामेति तासां द्वादशे मासि शृङ्गाणि प्रावर्तन्त
अद्वया वाऽश्रद्धया वा ता इमा यान्तूरा उभय्यो वाव ता आर्ध्व-
न्याश्च शृङ्गाण्यसन्वय्याश्चोर्जिमवाहन्थत ।

என்பது

உரை

அவ்வாறு எழும்பாமல் இருந்த கோக்களும், இருவகையாய் சில கொம்பு களையே விரும்பின, சில இரசத்தை விரும்பின. இவ்விருவகைக் கோக்க ளும் ஒன்றுகூடி ஒருவருடத்தில் பாக்கியாயுள்ள இரண்டு மாதங்களிலும் அறுட்டித்து வருடத்தை நிறைவாக்குவோம் என்று பேசிக்கொண்டு சத்திரத் தை அறுட்டித்தன. அவற்றுள், கொம்பைவிரும்பினவைகள் கொம்புகளை யடைந்தன. கொம்பில் விருப்பமில்லாதவைகட்டு கொம்புகள் முளைக்கவில்லை.

ஆனால், அவைகளும் தாம் விரும்பிய இரசத்தையடைந்தன. இவ்வாறு, இச்சத்திரயாகத்தை பத்துமாதங்கள் அறுட்டிக்கில் கொம்புகள் மாத்திரம் முனைக்கும். ஒருவருட மறுட்டிக்கிவ், அழகிய கொம்புகளும் இரசங்களுங் கிடைக்கும் என்பது.

மூங்குறிய இரண்டு பகஷங்களையும் விதிக்கின்றது

பிராமணம் 3

क्रशोति दशसु मासुत्तिष्ठन्श्रोति द्वादशसु य एवं वेद ।

என்பது.

உரை

இவ்விருவகைகளையும் உணர்ந்து, பத்து, அல்லது, பன்னிரண்டுமாதங்கள் இதை அறுட்டிக்கின்றவன் அதற்குரிய பயனை அடைகின்றான் என்பது.

பன்னிரண்டுமாதம் வரை அறுட்டிக்கில் அதுட்டானம் உள்ளவாறு முடிந்ததால் பயன் உண்டாதக, பத்துமாதம் என்பதில் பயன் உண்டாதல் எவ்வாறு? என்றசங்கித்துப் பொருந்திக் காட்டுகின்றது.

பிராமணம் 4

पदेन खलु वा एने यन्ति विन्दति खलु वै पदेन यन् ।

என்பது

உரை

பத்துமாதம் அறுட்டிக்கின்றவர்களும், காலக்குறைவாயினும் சாத்திர முறைப்படியே அறுட்டிக்கின்றார்கள். உலகிலும், இராசபாட்டையிற் போகின்றவன் சிறிது பழுதடையினும் கிராமத்தையடைந்து விடுகின்றான் அதுபோல் இதிலும் பயன் உண்டு என்பது.

அமைத்துக் காட்டிய இரண்டு பகஷங்களையும் முடிக்கின்றது.

பிராமணம் 5

तद्वा एतद्वद्वमयनं तस्मादेतद्वोसनि ।

என்பது.

பிருஷ்டிய விகற்பம்)

உரை

கவாமயனம் என்னும் இந்தயாகம் பத்துமாதம் அதுட்டிக்கினும் பண்ணிரண்டு மாதம் அதுட்டிக்கினும் பயனைக் கொடுக்கின்றது இது கோக்களுக்குப் பயனை அளிக்குமானால், அறிவுமிக்குத் அந்தணர்கள் அதுட்டிக்கில் அவர்கட்கு என் சொல்லவேண்டும்? என்பது.

இரண்டாமநவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாங் காண்டம் ஐந்தாம் பிரயாகம்

மூன்றாவது அநவாகம்

ஒரு பஞ்சாதிக்குமேல் முப்பத்துநான்கு பதங்களைக்கொண்டது.

பிருஷ்டிய ஆறுநாட்களைப்பற்றிய விகற்பங்களைக் கூறும் பிராமணங்கள்

प्रथमे मासि पृष्ठान्युप यन्ति मध्यम उपयन्त्युत्तम उप यन्ति
तदाहुर्या वै त्रिरेकस्याहं उपसीदन्ति दहं वै साऽपराभ्यां दोहाभ्यां
दुहेऽथकुतः सा धीक्ष्यते यां द्वादश कृत्वा उपसीदन्तीति संवत्सरः-
संपाद्योत्तमे मासि सकृत्पृष्ठान्युपयुस्तद्यजमाना यज्ञं पशून्व रुन्धते
समुद्रं वै ॥ ९ ॥ एतेऽनवारमपारं प्र प्लवन्ते ये संवत्सरमुपयन्ति
यद्वृहद्रथंतरे अन्वजैर्युयथा मध्ये समुद्रस्य पुवमन्वजैर्युस्तादृक्तदनु-
त्सर्गं वृहद्रथंतराभ्यामित्वा प्रतिष्ठां गच्छन्ति सर्वेभ्यो वै कामेभ्यः
संधिर्दुहेतद्यजमानास्सर्वान्कामानव रुन्धते ॥ १० ॥ समुद्रं वै
चतुस्त्रिंशच्च ॥ ३ ॥

இதில், பிருஷ்டிய ஆறுநாட்களைப்பற்றிய விகற்பங் கூறப்படுகின்றது.

முன், 'மாதம் மாதம் பிருஷ்டியங்கள், என்றதில் மற்றொரு பக்கத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 1

प्रथमे मासि पृष्ठान्युप यन्ति मध्यम उपयन्त्युत्तम उप यन्ति ।

என்பது

உரை

எல்லாமாதங்களிலும் பிருஷ்டிய ஆறுநாள் இல்லை. மற்றோ, முதல்மாதம் நடுமாதம், கடைமாதம் என்று மூன்றிலும் அதுட்டித்தல் வேண்டும் என்பது ஒரு பக்ஷமாம் என்பது.

மீண்டும் மற்றொரு பக்ஷத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 2

तदाहुयीं वै त्रिकस्याह उपसीदति दहं वै साऽपराभ्यां दोहाभ्यां दुहेऽथ
कुतस्सा धोक्ष्यते यां द्वादशकृन्व उपसीदतीति संवत्सरः संपाद्योत्त-
मे मासि सकृदृष्टान्युपेयुस्तद्यजमाना यज्ञं पशून्व रुन्धते ।

என்பது.

உரை

உலகில், பால் கறக்கும் ஒரு பசுவில் மும்முறை பால் கறக்கவிரும்பில் முதன்முறை மிகுதியாய் பால்கொடுக்கின்றது. இரண்டாமுறை சிறிதளவு குறைவாய்க் கொடுக்கின்றது. மூன்றாமுறையோ, மிகச்சிறிதளவே கொடுக்கின்றது. இவ்வாறிருக்கும்போது ஒருநாளில் பன்னிரண்டுமுறை பால் கறக்கும்போது எவ்வாறு பால்கொடுக்கும்? பிருஷ்டிய ஆறுநாள் ஒரு கோவாம் அதில் மும்முறை பால் கறத்தல் எவ்வாறும் ! பன்னிரண்டு முறை கறக்கிலோ, சொல்லவேண்டியதே இல்லை என்று பிருஷ்டிய ஆறுநாளையுணர்ந்தவர்கள் கூறுகின்றார்கள், ஆதலின், ஒருவருடம் சத்திரத்தை யதுட்டித்து விட்டு கடைமாதத்தில் ஒருமுறையே பிருஷ்டிய ஆறுநாளை அதுட்டித்தல் வேண்டும். அதுட்டிக்கில், பிருஷ்டிய ஆறுநாள் சாரமுடையதால் எக்கும் முடிவு பெறுகின்றது என்பது.

மன், சுமம் சுமானம் என விதித்ததை இப்போது சிறப்பாய் விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 3

समुद्रं वा एतेऽनवारमपारं प्र प्लवन्ते ये संवत्सरमुपयन्ति यद्बृहद्व्यंतरे
अवर्जैर्युयथा मध्ये समुद्रस्य प्लवमन्वर्जैर्युस्तादृक्कदनुसर्गं बृहद्व्यंतरा-
भ्यामित्वा प्रतिष्ठां गच्छन्ति सर्वेभ्यो वै कामेभ्यः संधिर्दुहे तद्यजमा-
नास्सर्वाङ्कामानव रुन्धते ।

என்பது.

உத்தரபக்ஷம்)

உரை

வருடசந்திரயாகத்தை அறுட்டிக்கின்ற எசமானர்கள் இருகரைகளுமின் றிய கடலை கையால் நீந்த எழுந்தவர்களாவர். அது முடியாத காரியமாம். ஆகையால் பிருஷ்டியத் துதியில், பிருகத், ரதந்தரமென்னும் கரைபோன்ற இரண்டையுஞ் சம்பாதிப்பார்களாக. சம்பாதிக்கில், கடலில் நதரில் கீந்துவ தற்கு தெப்பமுதலான சாதனத்தைத் தேடியவர்களாவர். ஆதலின், பிருகத் ரதந்தரங்களுடன் கூடவே பிருஷ்டியத்துதிகளையும் அறுட்டித்து எக்ருத்தை முடிப்பார்களாக. மற்றொரு கண்ணைக் கொண்டு பால் கறக்கும் பசுவேண்டும் போதெல்லாம் பால் கறப்பது போல் பிரகிருதியிலுள்ளதும் வேறுமாகிய பிரு கத் ரதந்தரமென்னும் சாமத்தால் அந்நாளில் அறுட்டானஞ் செய்யில் எல்லா விருப்பங்களையும் அடை கின்றார்கள் என்பது.

மூன்றாமநவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாம் காண்டம் ஐந்தாம் பிரபாடகம்

நான்காவது அநுவாகம்

இரண்டு பஞ்சாதிக்குமேல் இரண்டு பதங்களைக் கொண்டது.

உத்தரபக்ஷங்களை விதிக்கும் பிராமணங்கள்.

समान्य ऋचो भवन्ति मनुष्यलोको वा ऋचो मनुष्यलोकादेव
न यन्त्यन्यद्वन्त्यसामं भवति देवलोकोवै सामं देवलोकादेवान्यमन्यं
मनुष्यलोकं प्रत्यवरोहन्तो यन्ति जगतीमग्र उप यन्ति जगतीं वै
छन्दांसि प्रत्यवरोहन्त्याग्रयणं ग्रहा बृहस्पृष्टानि त्रयस्त्रिंशश्च-
स्तोमास्तस्माज्ज्यायाश्च कनीयान्प्रत्यवरोहति वैश्वकर्मणो गृह्यते
विश्वान्येव तेन कर्माणि यजमाना अव रुन्धत आदित्यः ॥११॥
गृह्यत इयं वा अदितिरस्यामेव प्रति तिष्ठन्त्यन्योन्यो गृह्यते मिथुन-
त्वाय प्रजात्या अवान्तरं वै दशरात्रेण प्रजापतिः प्रजा असृजत

यद्दशरात्रो भवति प्रजा एव तद्यजमानाः सृजन्त एताः ५ ह वा
 उद्भूकः शैन्वायनः सत्रस्यर्धिमुवाच यद्दशरात्रो यद्दशरात्रो भवति
 सत्रस्यर्घ्या अथो यदेव पूर्व्वहंसु विलोम क्रियते तस्यैषा शान्तिः
 ॥१२॥ आदित्यस्तस्यैव द्वे च ॥ ४ ॥

இதில், உத்தரபக்ஷத்தின் விசேடங்கள் விதிக்கப்படுகின்றன. அதர்வதா, வருட்சத்திரயாகத்திற்கு இரண்டு பக்ஷங்கள் உள் இதை பிறவிடத்திற்காண்க. அவற்றுள், முதலாவது ஆறுமாதமாகிய முதல் பக்ஷத்திற்கு சாமம் ஒன்றென்பதும், இருக்குக்கள் அநேகம் என்பதும் முன் கூறப்பட்டன; இப்போது, அதற்கு மாறாக இரண்டாவது ஆறுமாதமாகிய இரண்டாம் பக்ஷத்திற்கு இருக்கு ஒன்றும், சாமம் அநேகமாமென்பதும் விதிக்கப்படுகின்றது. அவற்றுள்,

இருக்த ஒன்றென்பது விதிக்கப்படுகின்றது

பிராமணம் 1

समाभ्य ऋचो भवन्ति मनुष्यलोको वा ऋचो मनुष्यलोकादेव नयन्ति ।

என்பது

உரை

மனிதலவுகில் கருமத்தைச் செய்து பிறகு தேவலோகத்தையடைகின்றார்கள், இவ்வாறே ஆதாரமாகிய இருக்கை வரப்படுத்தி அதில் சாமப்பாடலைப் பாடுகின்றார்கள். ஆதலின், இருக்கு மனிதவுலகவடிவாம். அது பொதுவாக ஒன்றாகவே இருத்தல்வேண்டும். ஒருநாளில் உள்ள ஒரு இருக்கையே வேறிடத்திலும் பிரயோகித்தல் வேண்டும். இவ்வாறு செய்யில் சந்தானம் (தொடர்பு) தொடராமையின் மனிதவுலகத்தைவிட்டு நீங்கார்கள் என்பது.

சாமம் அநேகம் என்பதை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 2

अन्यदन्त्यसाम भवति देवलोको वै साम देवलोकादेवाभ्यमन्यमनुष्य-
 लोकं प्रत्यवरोहन्तो यन्ति ।

என்பது

உத்தரபகஷம்)

உரை

சாமம் பிறகு உண்டாகும் ஒப்புமையால் தேவலோகமாம். அத்தகைய, சாமம் முதல்நாளிலிருந்து எதுவோ, அதை விட வேறுசாமம் மறுநாளில் செய்தல் வேண்டும். உலகியலிலும், தேவலோகத்திலிருந்து கிளம்பியவன் வெவ்வேறு மனிதவுலகை யடைகின்றான். அவ்வது, அன்யம் என்பதால் ஐந்தாம் வேற்றுமையாம் ஆகவே அன்யத்திலிருந்து அகாவது கருவியிடுகி ரத்தால் பல்வகைப்பட்ட தேவலோகங்களிலிருந்து வந்து மனிதவுலகையடை கின்றான் என்பது.

மற்றொரு விசேடத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 3

जगतीमग्र उप यन्ति जगती वै छन्दाश्चि प्रत्यवरोहन्ति ।

என்பது

உரை

முதலாம் பக்ஷத்தில் முதலில் காயத்திரி அறுட்டிக்கப்பட்டது. இரண்டாம் பக்ஷத்தில் சுகதி முதலில் அறுட்டிக்கத் வேண்டும். அறுட்டிக்கல் சுகதியினும் வேறான அனைத்தும் அவரோகணமாகின்றன என்பது.

மீண்டும், முறையே முன்றுவிசேடங்கள் விதிக்கப்படுகின்றன

பிராமணம் 4

आग्रयणं ब्रह्मवृद्ध्यानि त्रयस्त्रिंशश्च स्तोमास्तस्याज्यायाश्च कनी-
याप्रत्यवरोहन्ति ।

என்பது.

உரை

பூர்வபக்ஷத்திலிருந்து உத்தரபக்ஷத்தில் காயத்திரி முதலியவற்றை மாறாக அறுட்டிப்பதுபோல் கிரகங்களின் சாமங்களும் மாறுமென்பதயுணர்க. மற் றும், ஆக்ரயணம் அங்குக் கடைசியில் கிரகத்தல் வேண்டும் இங்கோ, ஆதி யில் கிரகத்தல் வேண்டும். கிரகிக்கவே, கிரகங்கள் கீழிறங்கி வருகின்றன. அவ்வாறே, அதில் ரத்தாரம் பிருஷ்டம் முதல்நாளில் அறுட்டானம் இதில் பிருகத் பிருஷ்டம் முதல் நாள் அறுட்டிக்கும்போது எல்லாப் பிருஷ்டத் துதிகளும் கீழிறங்கி வருகின்றன. அங்ஙனமே, முப்பத்தாமுண்ட ஸ்தோமங்

கள் கடைசியில் அதுட்டானம் இங்கு முகனில் அதுட்டானம். அதுட்டிக்கவே எல்லாஸ்தோமங்களும் கல்கிழாய் ஆகின்றன. இவ்வாறு, அதில் பெரிதான முப்பத்துமூன்று ஸ்தோமங்கள் முன் ஆகின்றன. இதில், இருபத்தேழு; இருபத்தொன்பது முதலாயின் பிறகு வருகின்றன. ஆதலின் உவகிலும், பெரியோரான் தந்தை பாட்டன் மார்களை புத்திரன் பேரன்மார்கள் வாகனங்களிலிருந்தும் குதிரைகளிலிருந்தும் கிழே இறக்கிவிடுகின்றார்கள் என்பது.

இரண்டு அதிக்கிராகியங்களை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 5

वैश्वकर्मणो गृह्यते विश्वान्येव तेन कर्माणि यजमाना अव रुन्धत आदित्यो
गृह्यत इयं वा अदितिरस्यामेव प्रति तिष्ठन्ति ।

என்பது

உரை

“வாசஸ்பதின்” என்பது முகனிய மந்திரத்தால் கிரகிக்கப்படும். அதிக் கிராகியர் வைசுவகருமமாம். அதனால், எசமானன், எல்லாக் கருமங்களை யு மடைகின்றான். ‘மஹீமுஷு’, என்பது முகனியதால் கிரகிக்கப்படும் அதிக் கிராகியம் ஆகியதாம். பூமி அதிதியாமாதலின், அதனால் பூமியில் பெரு மையை யடைகின்றான் என்பது.

அவ்விரண்டின் வேறுபாட்டை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 6

अन्योन्यो गृह्यते मिथुनवाय प्रजायै ।

என்பது

உரை

ஒன்று ஒன்று கிரகித்தல் வேண்டும், அதாவது வைசுவகருமம் கிரகிக் கும் நானுக்கு அடுத்தநான் ஆகியதம் கிரகித்தல் வேண்டும். பிறகு அதற் கடுத்தநான் வைசுவகருமம். மறுநான் ஆகியதம் என்றிவ்வாறு மகாவிரதம் வரை கிரகிக்கல் ‘இரண்டு இரண்டாதல் புணர்ச்சி வடிவமாதலின் இது பிரசை உற்பத்தியின் பொருட்டாம் என்பது.

பொறுமைக் கவாமயனம்)

பன்னிரு நாட்களிலுள்ள பத்துநாளை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 7

अवान्तरं वै दशरात्रेण प्रजापतिः प्रजा असृजत यद्दशरात्रो भवति प्रजा
एव तथजमानाः सृजन्त एताश्च वा उद्भूतः शौल्बायनः सत्रस्य-
धिमुवाच यद्दशरात्रो यद्दशरात्रो भवति सत्रस्यर्था अथो यदेव पूर्व-
वद्दस्सु विलोम क्रियते तल्यैवैषा शान्तिः ।

என்பது

உரை

பன்னிரு நாட்களுக்கு இடையிலுள்ள பத்து இரவால் முன் - பிரமன் உயிர்களைப் படைத்தனன். ஆதலின், அத்தகைய பத்து இரவுகளால் எசமான னும் பிரசைகளையுண்டாக்குகின்றான். சுல்பாயனருடைய புத்திரராகிய உதங்கமுனிவர், இதனால் எல்லாச் சத்திரபலன்களும் கிடைக்கின்றன என்ற கின்றனர். இது முழுச்சம்பத்தையும் உண்டாக்குகிறது. அதாவது குறை வையும் சிறைவாக்கும் என்பது.

நான்காமநுவாகம்

முற்றிற்று

மொங் காண்டம் ஐந்தாம் பிரபாகம்

ஐந்தாவது அநுவாகம்

இரண்டு பஞ்சாதிக்குமேல் பத்தொன்பது பதங்களைக் கொண்டது.

பொறுமையாற் செய்யும் கவாமயனத்தை விதிக்கும் பிராமணங்கள்

यदि सोमौ स॒सु॒तो॒ स्या॒तां॒ मह॒ति रा॒त्रि॒यै प्रा॒तर॒नु॒वा॒क॒मु॒पा॒कु॒र्या॒
त्पू॒र्वो॒वा॒च॒ पू॒र्वो॒ दे॒वताः॒ पूर्व॑श्छन्दा॒सि वृ॒द्ध॒क्ते वृ॒ष॒ण॒वतीं॑ प्रति॒पदं॑ कुर्या-
त्प्रा॒तस्स॒वना॒दे॒वैषा॒मिन्द्रं॑ वृ॒द्ध॒क्तेऽथो॒ ख॒ल्वा॒हुः स॒वन॒मुखे॑स॒वन-
मुखे॑ का॒र्येति॑ स॒वन॒मु॒खात्स॒वन॒मु॒खा॒दे॒वैषा॒मिन्द्रं॑ वृ॒द्ध॒क्ते सं॒वेशा॒यो-
प॒वेशा॒य गाय॒त्रि॒यास्त्रि॒ष्टु॒भो जग॑त्या अनु॒ष्टु॒भः प॒ङ्क॒त्य अभि॑भू॒त्यै

ஸாஹ ஞ்₂தா₂ஸி₂ வை₂ ச்வே₂ஷ₂ உ₂ப₂வே₂ஷ₂ஞ்₂தா₂மி₂ரே₂வீ₂பாம் ॥ 13 ॥
 ஞ்₂தா₂ஸி₂ வு₂க்₂தே₂ ச₂ஜ₂நீ₂ய₂ஸ்ய₂ வி₂ஹ₂வ்ய₂ஸ்ய₂ ம₂க₂ஸ்த்ய₂ஸ்ய₂
 க₂யா₂சு₂பீ₂ய₂ஸ்ய₂ ம₂தா₂வா₂ அ₂ஸ்தி₂ யா₂வ₂தே₂த₂யா₂வ₂தே₂வா₂ஸ்தி₂ த₂தே₂வா₂ வு₂
 க்₂தே₂ ய₂தி₂ ப்ரா₂த₂ஸ₂வ₂நே₂ க₂ல₂ச₂ோ₂தி₂யி₂த₂ வ₂ை₂ஷ்₂நீ₂ய₂ு₂ ஸி₂பி₂வி₂ஷ்₂தீ₂பி₂பு₂ சு₂-
 விர₂ந₂ய₂த₂வ₂ை₂ ய₂ஜ₂ஸ்ய₂தி₂ரி₂க்₂ய₂நே₂ வி₂ஷ்₂ய₂ு₂ த₂சி₂க்₂ஷி₂பி₂வி₂ஷ்₂ம₂ஸ்ய₂தி₂ ரி₂க்₂ய₂தே₂
 த₂தி₂ஷ்₂ய₂ு₂: ஸி₂பி₂வி₂ஷ்₂தீ₂பி₂ரி₂க்₂த₂ எ₂வா₂தி₂ரி₂க்₂த₂ த₂த₂ய₂த₂ய₂த₂ அ₂தி₂ரி₂க்₂த₂நே₂-
 வா₂தி₂ரி₂க்₂த₂மா₂ஹ்₂த₂ய₂ வ₂ந்₂ய₂தே₂ ய₂தி₂ ம₂த்ய₂தி₂நே₂ தீ₂யி₂த₂ வ₂ஷ்₂த₂க₂ர-
 நி₂த₂ய₂த₂ய₂த₂ சா₂ம₂ க₂ய₂ு₂ய₂ு₂வ்₂ஷ்₂த₂க₂ர₂ோ₂ வை₂ ய₂ஜ₂ஸ்ய₂ ப்ரா₂தி₂ஷ்₂ய₂ ப்ரா₂தி₂ஷ்₂ய₂மே-
 வ₂ை₂ந₂த₂ம₂ய₂ந்₂த₂ ய₂தி₂ த₂தீ₂ய₂த₂ஸ₂வ₂ந₂ எ₂த₂த₂வ₂ ॥ 14 ॥ ஞ்₂தா₂மி₂ரே₂வீ₂
 பா₂ம₂வீ₂கா₂வ₂ி₂ஷ்₂த₂தி₂த₂வ₂ ॥ 5 ॥

இதில், பொறுமையாற் செய்யப்படும் இரண்டு கவாமயனங்களின் விநீச
டத்தைக் கூறுகின்றது.

உதை விநீசிக்ரஹது

பிராமணம் 1

यदि सोमौ सश्रुतौ स्यातां महति रात्रियै प्रातरनुवाकमुपाकुर्यान्पूर्वां
 वाचं पूर्वां देवताः पूर्वदृच्छन्दांसि वृक्ते ।

என்பது

உரை

பொறுமையால் இரண்டு வேள்வித் தலைவர்களின் கூட்டம் ஒன்றுகூடிச்
 சோமரசம் பிழியில் அதிகாலையில் எழுந்து பிராதாதுவாக சஸ்திரத்தை உபா
 கரணஞ் செய்தல் வேண்டும். அதாவது, “பிராதர்யாவப்போதேவேப்ய:”
 என்பது முதலிய பிரேரணையை அத்துவர்யு ததல் வேண்டும். ஈண்டு, எவ்
 வெசமானனுடைய கூட்டம் முதலிற்றெடங்கி உபாகரணஞ் செய்கின்றார்
 களோ, அவர்கள், ஏனையகூட்டத்தின் வாக்கு முதலானவைகளை இழுத்துக்
 கொள்கின்றார்கள் என்பது.

(பேரறிமைக் கலாமயன்ம்)

பிரதரநாவரகத்திற் றுருத்த விசேடங்களை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 2

वृषण्वतीं प्रतिपदं कुर्यात्प्रातस्सवनमादेवैषामिन्द्रं वृद्धके ।

என்பது

உரை

பிரகிருதியில், “ஆபோரோவதி:”, என்பது முதலியது முதலாவதாம். இங்கு, அதை விடவிட்டு, விருஷன் என்னுஞ் சொல்பையுடைய வேறொரு இருக்கை முதலாவதாகச் செய்தல் வேண்டும். செய்வில், அன்னிய எசமானர் களுக்கு இந்திர தேவனது காலேச்சவனத்திலிருந்து நமுகிவிடுகின்றது என்பது.

மற்றொரு படித்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 3

अथो खल्वाहुस्सवनमुखेसवनमुखे कार्येति सवनमुखाल्खल्वैषामिन्द्रं वृद्धके ।

என்பது

உரை

ஒவ்வொரு வேளையுஞ் சோமரகம் பிழிதலிலும், அதாவது மூன்று சவனத்திலும், ‘விருஷன், என்னுஞ் சொல்பையுடைய இருக்கையே ஒத்தல் வெண்டு’மென்கின்றனர் சிலர். இதனால், ஒவ்வொரு சவனத்திலிருந்தும் இந்திரன் நீக்கப்படுகின்றான் என்பது.

அபிபூதி ஷோம மந்திரங்களைக் கூறுகின்றது

மந்திரங்கள் 1 - 5

संवेशायोपवेशाय गायत्रियास्त्रिष्टुभो जगत्या अनुष्टुभः पङ्क्त्या अभिभूत्य स्वाहा ।

என்பது

உரை

காயத்திரி முதலான சந்தங்கள் தனது எக்குத்தில் நன்கு பிரவேசித்தற் பொருட்டும், புருந்த அதிலேயே நிலைத்திருத்தற் பொருட்டும் பிறருடைய காயத்திரியானது சந்தத்தால் குறைவையடைதற் பொருட்டும் இவ்வாகுதி

அர்ப்பணமாகுக. இவ்வாறே, திரிஷ்டுப், சுகதி, அதுஷ்டுப், பந்தி என்னுஞ் சந்தங்கட்கும் ஸ்வாஹா என்பதை முடிவில் சேர்த்து உரைத்துக் கொள்க என்பது.

மந்திரங்களின் கருத்தைக் கூறுகின்றது

பிரமாணம் 4

छन्दाश्सि वै संवेश उपवेशश्छन्दोभिरेवेषां छन्दाश्सि वृक्ते ।

என்பது.

உரை

பிரவேசித்தல் நிலைத்திருக்கல் என்னும் இரண்டும் சந்தவிடயமாமாதலின் சந்தமேயாம். இதனால் தனது சந்தங்களால் பிறருடைய சந்தங்கள் நாசமாகின்றன என்பது.

சஸ்திர விசேடத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 5

सजनीयश् शस्यं विहव्यश् शस्यमगस्यस्य कयाशुभीयश् शस्यमेतावद्वा
अस्ति यावदेतयावदेवास्ति तदेषां वृक्ते ।

என்பது

உரை

நிஷ்டேகவல்ய சஸ்திரத்தில், “இந்திரஸ்யவிர்யாணி, என்னுமிடத்தில் மனஸ்வான் என்பதிலுள்ள ‘ஸசநாஸ இந்திர, என்னும் சஜனீயச சூக்தத்தை ஒதல் வேண்டும். “மமாக்னே, என்னுஞ் சூக்தத்தில் உள்ள விறுவ்ய சூக்தத்தை மஹாவைசுவதேவசஸ்திரத்தில் “ஆநோபத்ரா, என்னுமிடத்தில் ஒதல் வேண்டும். “கயா சுபா, என்னும் அகஸ்திய சூக்தத்தை, மருத்வநீய சஸ்கிரத்தில் ஜனிஷ்டா உக்ர என்னுமிடத்தில் ஒதல் வேண்டும். அவ் லது, அவ் வச்சஸ்திரத்தின் முதலில் கூறியபடி சூக்தக் கூட்டத்தை ஒதல் வேண்டும். மூன்று சூக்தத்தின் சாரமிதாவாம், இவ்வாறு படித்தலால் பிறருடைய சாரங்களினைத்துங் கெட்டு விடுகின்றது” என்பது.

நைமித்திக துதி விசேடத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 6

यदि प्रातःसवने कलशो दीयते वैष्णवीषु शिपिविष्टवतीषु तृतीयस्यै
यज्ञस्यातिरिच्यते विष्णु तच्छिपिविष्टमभ्यति रिच्यते तद्विष्णुशि-
पिविष्टेतिरिक्त एवातिरिक्तं दधास्यथो अतिरिक्तेनैवातिरिक्तमाप्स्यथ
दधते ।

என்பது

உரை

காலையில் சோமாசம் பிழியும்போது துரோணக்லசம் உடைந்துவிடில், துதியாளன், விஷ்ணுத்ததியில், சிபிவிஷ்டன்'என்னுஞ் சொல்லையுடைய துதி பைச்செய்தல் வேண்டும். என்னை? எக்குத்தின் அங்கம் சாத்திரமுறையைக் கடந்திருக்கில் அது சிபிவிஷ்டனாகிய விஷ்ணுவைக்குறித்துப் புறம்பானதாம், சிபி = பசுவாம். அவைகட்கு சுவாமியார் தன்மையிலுள்ளவன் சிபிவிஷ்டன் என்னும் விஷ்ணுவையாவன். ஆதலின் அவனைத்துதிக்கில், வேறுபட்ட விஷ்ணுவிற்கு வேறாகிய அபசத்தை நிறுவுதல் கூடும். மற்றும், வேறு பாடாகிய விஷ்ணுவால் சாத்திரமுறையற்ற அங்கம் அடையப்பெற்று பிறகு அதைச் சாத்திரமுறையுடையதாகச் செய்தும் சாத்திரத்திற் கூறிய பயனை யடைகின்றார்கள் என்பது.

இரண்டாவது முன்றாவது சவன விசேடங்களை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 7

यदि मध्यदिने दीयते वषट्कारनिघनश्च साम कुर्युर्वषट्कारो वै यज्ञस्य
प्रतिष्ठा प्रतिष्ठामेवैनद्रमयन्ति यदि तृतीयसवन एतदेव ।

என்பது.

உரை

இரண்டாவது முன்றாவது சவனங்களில் துரோண கலசம் உடைந்து போய்விடில்; வஷட்கார நிதன, மென்னுஞ், சாமத்தைப் பாடல்வேண்டும். நிதனம் = முடிவு. அதாவது சாமத்தின் ஐந்தாம் பாகத்தில் வஷட் என்னுஞ்

சொல்வருதலாம். 'வஷட், என்பது அனிகொடுப்பதற்குச் சாதனமாதலின் எக்ஞம் முடியுமிடமாம். அனையுடைய சாமப்பாடலைப்பாடலால் சத்திரயாகம் குறைவுபடாமல் முடிந்துவிடும். மூன்றாஞ் சவனத்தில் கலமுடையினும் இம் முறையேயாம் என்பது.

ஐந்தாமநுவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாங்காண்டம் ஐந்தாம் பிரபாடகம்

ஆறுவது அநுவாகம்

நான்கு பஞ்சாதிக்குமேல் பதினைந்து பதங்களைக் கொண்டது.

உத்சர்க்க நாளை விதிக்கும் பிராமணங்கள்

षडहैर्मासान्संपाद्याहर्त्सृजन्ति षडहैर्हि मासान्संपश्यन्त्यर्ध-
 मासैर्मासान्संपाद्याहर्त्सृजन्त्यर्धमासैर्हिमासान्संपश्यन्त्यमावा-
 स्यया मासान्संपाद्याहर्त्सृजन्त्यमावास्यया हि मासान्संपश्य-
 न्ति पौर्णमास्या मासान्संपाद्याहर्त्सृजन्ति पौर्णमास्या हि मासा-
 न्संपश्यन्ति यो वै पूर्ण आसिञ्चति परा स सिञ्चतियः पूर्णादुद-
 चति ॥ १५ ॥ प्राणमस्मिन्मदधाति यत्पौर्णमास्या मासान्सं-
 पाद्याहर्त्सृजन्ति संवत्सरायैव तत्प्राणं दधति तदनु सत्रिणः
 प्राणन्ति यदहनौत्सृजेय्यथा द्यतिरुपनद्धो विपतत्येव संवत्सरो
 वि पतेदार्तिमार्छेयुयत्पौर्णमास्यामासान्संपाद्याहर्त्सृजन्ति संवत्स-
 रायैव तदुदानं दधति तदनु सत्रिण उत् ॥ १६ ॥ अनन्ति नाऽऽ-
 तिमार्छन्ति पूर्णमासे वै देवानां सुतो यत्पौर्णमास्या मासान्सं-

உத்சர்க்க நாள்)

பாடாஹ்ருஸுஜந்தி டேவானாமேவ ததஜ்ஜேன யஜ்ஞம் ப்ரத்யவ்ரோஹந்தி வி வா
 எததஜ்ஞம் ஜிந்தந்தி யத்பஹ்ஸந்தத ௨ சந்தமதாஹ்ருஸுஜந்தி ப்ராஜாபத்யம்
 பசுமா லம்பந்தே ப்ராபதிஸ்ஸவீ தேவதா தேவதாமிரேவ யஜ்ஞ ௨ சம்
 த்ந்வந்தி யந்தி வா எதே சவ்நாத்தேஹ்: ॥ ௧௭ ॥ உத்சுஜந்தி துரீயம்
 ஸலு வா எதத்சவ்நம் யத்சாநாயம் பவந்தி தேநேவ சவ்நாந யந்தி சமு-
 பஹூயம் பக்ஷயந்த்யேதத்சோமபீதா ஹேதஹி யதாயதநம் வா எதேபா ௨ சவந-
 மாகோ தேவதா கஜ்ஜந்தி யேஹ்ருஸுஜந்த்யநுசவ்நம் பூரோடாசாந்நிவ்ர்பந்தி
 யதாயதநாதேவ சவநமாகோ தேவதா அவ்ருந்த்யேஷாக்पालாந்ராதத்சவந
 எகாடசகபாலாந்மாத்யந்திநே சவ்நே த்ராதசகபாலாஸ்துதீயசவ்நே
 ஜந்நாஸ்யேவாஸ்துபாவ் ருந்த்யே வைஷ்வேதம் சம் துதீயசவ்நே நிவ்ர்பந்தி
 வைஷ்வேதம் வை துதீயசவ்நம் தேநேவ துதீயசவ்நாந யந்தி ॥ ௧௮ ॥
 உத்சுஜந்தி ஹேராத்ரபா பஜ்ஜதச ச ॥ ௧ ॥

இதில், கலாமயானந்தின் துணவிகாரமாகிய நானே விட்டுவிட்டு வீதியை
 விதிக்கின்றது. உத்சர்க்கம் = விடுதல்.

பிராமணம் 1

பஹேமாஸாந்ஸபாஹ்ருஸுஜந்தி பஹேஹி மாஸாந்ஸபத்யந்தி ।

என்பது

உரை

அபிப்பலவ ஆறுநானே ஐந்து முறை திருப்பி ஒருமாதம் அதுட்டித்துக்
 கொண்டு மேல் மாதத்தில் முதலிற் செய்யப்படும் சோதி என்னு நானே விட்டு
 விடல்வேண்டும். அல்லது, நான்கு அபிப்பலவங்களாலும் ஒருபிருஷ்டியத்தா
 லும் மாதத்தை நிறைவுசெய்து கொண்டு மேல்வரும் நானேவிட்டுவிடல் வேண்
 டும். உலகிலும், ஐந்து ஆட்களை எண்ணி முப்பதுநாள் எனக்கண்டு
 இது சாவனமாதம் எனத்தெரிந்து கொள்கின்றனர் என்பது.

மற்றோடு பகஷத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 2

अर्धमासैर्मासान्संपाद्याहस्तसृजन्त्यर्धमासैर्हि मासान्संपश्यन्ति ।

என்பது.

உரை

முன்பகஷத்தில் பிராயணீய ஆரம்பணீய நாட்களிரண்டையும் விட்டு விட்டு மூன்றாளில் ஆறுநாள் தொடங்கப்பட்டது. அப்போது, தொடங்கிய முப்பது நாட்கொண்ட சாவனமாதம் போனவிடத்து அதற்குமேல் உள்ள நாள் விட்டுவிடப்பட்டது. இப்போது, பிராயணீயநாள் முதல் பதினைந்து பதினைந்து நாட்களாக மாதத்தை முடித்து அதன்பிறகு செய்யவேண்டிய நாளே விட்டுவிடல் வேண்டும். உலகிலும் பாதிமாதங்களிரண்டால் ஒரு மாதம் கண்டு கொள்ளப்படுகின்றது. இது சாவனமாதக் கருமத்தைப் பற்றிய தாம் என்பது.

இனி, சாந்திரமாதக் கருத்தைப்பற்றி இரண்டு பகஷங்கள் உள, அவற்றுள் முதற் பகஷங்கூறப்படுகின்றது.

பிராமணம் 3

अमावास्या मासान्संपाद्याहस्तसृजन्त्यमावास्या हि मासान्संपश्यन्ति ।

என்பது.

உரை

சந்திரனைப்பார்க்குஞ் சிலர் அமாவாசையால் மாதமுடிவை உறுதிப்படுத்துகின்றனர். இதிலும் அவ்வாறே மாதத்தை முடித்துக்கொண்டு சுக்கில பகஷப்பிரதிப கத்தி(பாட்டிமையி)ல் அறுட்டிக்கவேண்டியநாளே விட்டுவிடல் வேண்டும் என்பது.

சாந்திரமாதத்தைத் தழுவியே மற்றோடு பகஷத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 4

पौर्णमास्या मासान्संपाद्याहस्तसृजन्ति पौर्णमास्या हि मासान्संपश्यन्ति ।

என்பது

உரை

சுக்கிலபக்ஷ பிரதிபதந்தொடங்கி அமாவாசை வரை சாந்திரமாதம் என்பது மேலே போணபக்ஷம். இருஷ்ணபக்ஷந்தொடங்கி பெளர்ணமிவரை ஒருமாதம் என்பது இப்பட்டசமாம். இதில், இருஷ்ணபக்ஷ பிரதிபதத்தில் வரும் நாள் விட்டுவிடல் வேண்டும் என்பது.

இப்பக்ஷத்தையே புகழ்கின்றது

பிராமணம் 5

यो वै पूर्ण आसिञ्चति परा स सिञ्चति यः पूर्णादुदचति प्राणमसिन्स
दधाति यत्पूर्णिमास्या मासान्संपाद्याहसृजन्ति संवत्सरायैव तत्प्राणं
दधति तदनु सत्रिणः प्राणन्ति ।

என்பது.

உரை

உலகில் நெய் பால் முதலியன நிறைந்திருக்கும் பாததிரத்தில் மேலே யும் அதை வார்த்தின்றனர் அது மண்ணில் வழிந்துவிடுகின்றது. அறிவாளி யோ, நிறைய இருப்பதில் சிறிது எடுத்துவிட்டு கார்த்துப்படுமபடி செய்வான் அதுபோல், எசமானர்கள், அவ்வப்பூரணிமையால் அவ்வம்மாதத்தை நிறை வாக்கிக்கொண்டு இருஷ்ணபட்ச பிரதிபதத்தில் செய்யும் நாளே விட்டுவிடுகின் றார்கள்; அது, வருடசத்திரமாகிய அத்தினத்தில் ஒருமனிகனுக்கு பிராண வாயுவை நிறுவுகின்றதாம். அதைப்பற்றி, சத்திரயாகஞ் செய்யும் எசமானர் களும் மூச்சடைக்காமல் பிழைத்திருக்கின்றார்கள் என்பது.

எந்நீர்மறை வாயிலாக அப்பக்ஷத்தையே புகழ்கின்றது

பிராமணம் 6

यद्दृष्टोऽसृजेयुर्यथा दृतिरुपनदो विपतत्येव संवत्सरो वि पतेदार्तिमाछे-
युर्यत्पूर्णिमास्या मासान्संपाद्याहसृजन्ति संवत्सरायैव तदुदानं
दधति तदनु सत्रिण उदनन्ति नास्तिमाछन्ति ।

என்பது

உரை

கூறிப் போந்த வகையால் நானேயிட்டுகிடாமல் செய்யில் பால் நிறைந்து கட்டுப்பட்ட பாகதிரம் விரிந்து உடைந்துவிடுவதுபோல் வருட சத்திரயாகம் கெடும். எசமானர்களும் இறந்துவிடுவார்கள். அதை நீக்குதற்பொருட்டு நானே விட்டுவிடில் சம்பவச்சரசத்திரயாகப்பாதுகாப்பின் பொருட்டு பிராணன் அசையும்படி செய்தகாகும். இகனால், சத்திரயாகஞ் செய்கவர்கள் முச்சுவிடுகின்றனர் ஆதலின் துன்பப்படமாட்டார்கள் என்பது.

மீண்டும் மற்றுவகையால் இப்பாகத்தையே புகழ்கின்றது

பிராமணம் 7

पूर्णमासे वै देवानां सुतो यत्पूर्णमाया मानास्त्वाद्याहृत्युजति
देवानामेव तद्यज्ञेन यज्ञं प्रत्यवरोहन्ति ।

என்பது

உரை

பிரசுருதியில் பூரணிமையில் தேவர்கட்கு சோமரசம் பிழியப்படுகின்மது. இதனால், பெளர்ணமியில் மாதத்தை முடித்துவிட்டு பிந்திய நானே விட்டுவிடில் தேவர்கள் சம்பந்தமாகிய முன் யாகத்துடன் சேர்ப்பதற்கு இவ்வேள்வியை கீழே இறக்குகின்றார்கள் என்பது.

உத்சர்க்கநாளில் மற்றொன்று செய்தல் வேண்டியென்று விதிக்கின்றது

பிராமணம் 8

वि वा एतद्यज्ञं छिन्दन्ति यन्मृदुदसंनतं सन्तमथाहृत्युजति प्रजा-
पत्यं पशुमा लभन्ते प्रजापतिस्मर्वा देवता देवताभिरेव यज्ञं सं-
तप्सन्ति ।

என்பது

உரை

அபிப்பல ஆறுநாளான கிருஷ்டிய நாட்களால், சந்தமாய் நடந்துவந்த எஞ்ஞத்தை விட்டுவிட்டு நானே உத்சர்ச்சனஞ் செய்யில் எக்ளம் விடுபட்டதா கின்றது. அதன்பொருட்டு பிரசாபதீயப்பசுவைக் கொன்று வேட்பார்களாக, பிரசாபதி படைப்பவனாகலின் எல்லாத் தேவதைகளின் வடிவனாவன். இதனால், தேவதைகளாலேயே எஞ்ஞத்தை இடையிடாது செய்தவர்களாகின் றார்கள் என்பது.

உத்சர்க்க நாள்)

அதில் சேரியலேண்டிய மய்ஜென்றை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 9

यन्ति वा एते सवनाद्येऽद्वयसृजन्ति तुरीयं खलु वा एतत्सवनं यत्सा-
नाय्यं यत्सानाय्यं भवति तेनैव सवनान्न यन्ति ।

என்பது.

உரை

நானே உத்சர்க்கஞ் செய்கின்றவர்கள் சவனத்திலிருந்து நமூனி விடுகின்றார்கள். காலேச்சவன முதலியன அதுட்டிக்கப்பட்டமையின் அகற்கு உபாயம் யாதெனின் ? சாமநாய்யம் காலேச் சவனமுகலிய மூன்றிற்கும் வேறாய் நான் காவதாமாதலின் அதையதுட்டிக்கில் சவனங்களிலிருந்து விடுபடாதவர்களாவார்கள் என்பது.

சாமநாய்யத்தின் பரிசேடம், சோமம்போல் ஒருவர்க்கோருவர் தேரிவித்துக் கோண்டு அருத்தத்தக்கது என விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 10

समुपहृत्य भक्षयत्येतत्सोमपीथा ह्येतर्हि ।

என்பது

உரை.

விட்டநாளில் முக்கிய சோமம் ஒன்றும் இன்மையின் சோமத்தையும் சாமநாய்ய சேடத்தையும் அருந்துகின்றனர் என்பது.

மீண்டுமோரு காரியத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 11

यथायतनं वा एतेषां सवनभाजो देवता गच्छन्ति येऽद्वयसृजन्त्यनुसवनं
पुरोडाशान्नैवैषन्ति यथायतनादेव सवनभाजो देवता अव रुधते ।

என்பது

உரை

உத்சர்க்கநாளில் அதன் சம்பந்தமான சவனத்தையருந்துத் தேவர்கள் அதில் விருப்பமற்று தமது இடத்திற்குச் சென்றுவிடுகின்றார்கள் அன்று சவனமின்மையின் என்க. அவ்வாறுகாரணமரின் பொருட்டு அவ் வச்சவனஞ் செய்யுமிடத்தில் புரோடாசங்குளச் செப்கல் வேண்டும். செய்யில், அங்கம் கிருந்து அவற்றை தேவர்கள் அடைகின்றார்கள் என்பது.

அப்புரோடாசங்களிலுள்ள விசேடத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 8

अष्टकपालान्नान्नसवन एकादशकपालमात्रादिने सवने द्वादशकपालाश्चतृतीयसवने छन्दाश्चैवाऽऽवाऽव रुन्धते ।

என்பது

உரை

காலச் சவனத்தில் எட்டுக் கபாலங்கள், மாத்தியந்தின சவனத்தில் பதினொரு கபாலங்கள், முன்றஞ்சவனத்தில் பன்னிரண்டு கபாலங்கள் வைத்தல் வேண்டும். முறையே எண்கள் ஒப்பாமாதலின் இவைகளால் காயத்திரி முதலிய சந்தங்கள் அடையப்படுகின்றன என்பது.

மீண்டுத் செய்யவேண்டிய தொன்றை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 9

वैश्वदेवं चरुं तृतीयसवने निर्वपन्ति वैश्वदेवं वै तृतीयसवनं तेनैव तृतीयसवनाज यन्ति ।

என்பது

உரை

முன்றஞ் சவனம் வைகவதேவும் என வேறுபடுத்திற் கூறப்பெற்றிருந்த லின் வைகவதேவப் பொங்கலைச் செய்யில் முன்றஞ் சவனத்திலிருந்தும் நமுகமாட்டார்கள் என்பது.

ஆறுமநுவாகம்

முற்றிற்று.

உத்சர்க்கவிசேடம்)

ஏழாங் காண்டம் ஐந்தாம் பிரபாதகம்

ஏழாவது அநுவாகம்

நான்கு பஞ்சாதிக்குமேல் இருபது பதங்களைக் கொண்டது.

முற்கூறிய உத்சர்க்கத்திலேயே சில விசேடங்களைக் கூறும் பிராமணங்கள்

उत्सृज्यां ३ नोत्सृज्या३मिति मीमांसन्ते ब्रह्मवादिनस्तद्वा-
 हुरुत्सृज्यमेवेत्यमावास्यायां च पौर्णिमाभ्यां चोत्सृज्यमित्याहुरेते
 हि यज्ञं वहंत इति ते त्वाव नोत्सृज्ये इत्याहुये अवान्तरं यज्ञं
 भेजाते इति या प्रथमा व्यष्टका तस्यामुत्सृज्यमित्याहुरेष वै मासो
 विशर इति नाऽऽदिष्टम् ॥ १९ ॥ उत्सृजेयुर्यदादिष्टमुत्सृजेयुर्या-
 दृशे पुनः पर्याप्तावेमध्ये षडहस्य संपद्येत षडहैर्मासान्संपाद्य
 यत्सप्तममहस्तस्मिन्नुत्सृजेयस्तदग्नये वसुमते पुगोडाशमष्टाकपालं
 निर्वपेयुरैन्द्रं दधीन्द्राय मरुत्वने पुगोडाशमेकादशकपालं वैश्वदेवं
 द्वादशकपालमग्नेवै वसुमतः प्रातस्मयन्नयदग्नयेवसुमते पुगोडाशमष्टाक-
 पालं निर्वपन्ति देवतामेव तद्वागिनीं कुर्वन्ति ॥ २० ॥ सवनमष्टाभिरुप-
 यन्ति यदैन्द्रं दधि भवतीन्द्रमेव तद्वागयेयान्न च्यावयन्तीन्द्रस्य
 वै मरुत्वतो माध्वदिनश्च सवनं यदिन्द्राय मरुत्वने पुगोडाशमेका-
 दशकपालं निर्वपन्ति देवतामेव तद्वागिनीं कुर्वन्ति सवनमेकादश-
 भिरुप यन्ति विश्वेषां वै देवानामृभुमतां तृतीयसवनं यदैश्वदेवं
 द्वादशकपालं निर्वपन्ति देवता एव तद्वागिनीं कुर्वन्ति सवनं
 द्वादशभिः ॥ २१ ॥ उप यन्ति प्राजापत्यं पशुमा लभन्ते यज्ञो
 वै प्राजापतिर्यज्ञस्याननुसर्गायाभिवर्ते इतष्पन्मासो ब्रह्मसामं भवति

ब्रह्म वा अभिवर्तो ब्रह्मणैव तत्सुवर्गं लोकमभिवर्त्यन्तो यन्ति प्रति-
 कूलमिव हीतसुवर्गो लोक इन्द्र क्रतुं न आ भर पिता पुत्रेभ्यो
 यथा । शिक्षा नो अस्मिन्पुरुहूत यामनि जीवा ज्योतिरशीमहीत्य-
 मुत आयताः षण्मासो ब्रह्मसामं भवत्ययं वै लोको ज्योतिः प्रजा
 ज्योतिरिममेव तल्लोकं पश्यन्तोऽभिवदन्त आ यन्ति ॥ २२ ॥
 नाऽऽदिष्टं कुर्वन्ति द्वादशभिरिति विश्वतिथिश्च । ॥ ७ ॥

இதிலும் உத்சர்க்க நாள் விசேடம் கூறப்படுகின்றது.

அதை உறுதிப்படுத்தற்பொருட்டு ஒருவிசாரத்தைத் தெரிவிக்கின்றது.

பிராமணம் 1

उत्सृज्यां ३ नोत्सृज्या ३ मिति मीमांसन्ते ब्रह्मवादिनस्तद्वाहुत्सृज्य-
 मेवेति ।

என்பது.

உரை

நானே உத்சர்க்கஞ் செய்யும் பகஷத்தில் எக்ளும் கெட்டுப்போகின்றது.
 உத்சர்க்கஞ் செய்யாவிடில் தலைவன் மூச்சடைக்கின்றது என்பதை மனதில்
 வைத்துக்கொண்டு பிரமவாதிகள் ஆராச்சிசெய்து, பிரசாபத்திய பசுமுதலான
 வைகளைக்கொண்டு எக்ளுவ் கெடுவதை சமாதானம் பண்ணிக்கொள்ளல் கூடு
 மாதலின், மூச்சடைப்பதை நீக்குவதற்கு உத்சர்க்கமே செய்தல் வேண்டுமென
 உறுதிபண்ணினர் என்பது.

அந்தநானே விதிக்கின்றது

பிராமணம் 2

अमावास्यायां च पौर्णमास्यां चोत्सृज्यमित्याहुरेते हि यज्ञं वहत इति ।

என்பது.

உரை

அமாவாசையும் பெளர்ணமியும் எக்ளத்தை நடர்த்துகின்றவைகளை
 பது வெளிப்பட. அவ்விரண்டின் நிலைமையில் எந்த எந்த நாள் வருகி
 ரதோ, அது விடத்தக்கதேயாம் என்பது.

உத்சர்க்கவிசேடம்)

பிரதய பகஷத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 3

ते त्वाव नोत्सृज्य इत्याहुयै अवान्तरं यज्ञं मेजाते इति ।

என்பது

உரை

அமாவாசை பெள்ள்ணமிகட்டு இடையிலுள்ள கருமங்களை உத்சர்க்கஞ் செய்தல் கூடாது. இது, பிரகிருதியாகிய தரிசபூணமாதத்தை மாத்திரம் உண்டாக்குவதன்று, மற்றோ, அயன முதலியவைகளின் இடையிலுள்ள கருமத்தையும் உண்டாக்குகின்றது. ஆதலின், அவ்விரண்டையும் விட்டுவிடுகல் பொருத்தமுடையதன்று என்பது.

அந்நேல், எந்நாளில் உத்சர்க்கம் ? என்றசங்கித்து அவைகளின் வாக்கியத்தை விளக்குகின்றது

பிராமணம் 4

या प्रथमा व्यष्टका तस्यामुत्सृज्यमित्याहुरेष वै मासो विशर इति ।

என்பது

உரை

கிருஷ்ணபக்ஷ பிரதிபத நாள் உத்சர்க்கஞ் செய்யத்தக்கது. அதாவது கிருஷ்ணபக்ஷ பிரதிபதத்தில் வரும் நாள்விடத்தக்கதாம் என்று கூறுகின்றார்கள். பெள்ள்ணமியில் முன்மாதம் முடிதலின் இத் தினவிசேடம் விசேர்ணமாதமெனப்படும். இகனால் மாதம் விட்டுப் போதலின்மையின் இது பொருத்தமாம் என்பது.

ஓர உத்சர்க்கத்தை விளக்குகின்றது

பிராமணம் 5

नासदिष्टमुत्सृज्यः ।

என்பது

உரை

விஷுவான் மகாவிரதம் என நாமத்துடன் சிறப்பித்துக் கூறுவது ஆதிஷ்டம் எனப்படும்; அது விடத்தக்கதன்று ஆறுநாள் வாயிலாக பொதுவாக வந்ததே உத்சர்க்கஞ் செய்யத்தக்கது. அல்லது உத்சர்க்கமில்லாதபக்ஷமே, 'ஏஷுவைமாஸ' : என்பது முதலியதால் கொள்ளற்பாலதாம்

நானே விட்டுவிடுவதால் மாதம் நிறையாமையின் மாதம் விசீர்ணமாம். இதனால் நானே விட்டுவிடின் மாதம் குறைவுபடுதலின் வரத்திரஞ் சொன்ன நானே உத்சர்க்கஞ் செய்தல் கூடாது என்னும் பகஷத்தைக் கொள்ளவும். இதுவே குத்திரக்காரர் கருத்துமாம் என்பது.

அத்தகைய இவ்விசேடத்தைக் கறுவதந்த உத்சர்க்க பகஷத்தை மீண்டும் விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 6

यदादिष्टमुत्तरेयुर्वाद्ये पुनः पर्याग्राये मध्ये षडहस्य संपद्येत षडहैमा-
सान्तसाद्य यसप्तममहस्तस्मिन्नस्तरेयुः ।

என்பது

உரை

சாத்திரத்திற்குரியதாகவும் விடல் வேண்டுமெனில், சோதி முதலியன ஆகிரத்தி செய்யும்போது உண்டாகும் ஆறுநாளில் நடுவில் வரவதை விடல் வேண்டும். ஷரதபதத்தில் வரும் விஷ்ணுமகஸிய நாட்கள் விடத்தக்கவைகளல்ல என்பதை வருவித்துக்கொள்க. அபிபலவ ஆறுநாள் என்னும் ஆறு நாட்களால் மாதத்தை நிறைவாக்கிக்கொண்டு பிறகுடிய ஆறுநாட்கு மேல் வரும் ஏழாம்காளில் செய்யவேண்டிய சோதியாகத்தை விட்டுவிடல் வேண்டும் என்பது.

இவ்வாறு உத்சர்க்கத்தை விரித்துக்கறிவிட்டு அதில் அறுட்டிக்கத்தக்க விசேடத்தை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 7

तदग्नये वषमते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेयुरेन्द्रं दधीन्द्राय महत्त्वे
पुरोडाशमेकादशकपालं वैश्वदेवे द्वादशकपालम् ।

என்பது

உரை

அக்கினத்தில், வசுமானுயாகிய அக்ஷிணியின் பொருட்டு எட்டுக்கபாலப் புரோடாசம், இந்திரனுக்குத் தயிர், மருத்துவனாகிய இந்திரனுக்கு பதினொரு கபால புரோடாசம், வைசுவ தேவர்கட்கு பன்னிரண்டு கபாலப் புரோடாசம் என நான்கு அகிகளையுஞ் செய்வார்களாக என்பது.

அவற்றின் முதலாவது அவியைப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 8

अग्नेर्वै वसुमतः प्रातःसवनं यदग्नये वसुमते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वप-
न्ति देवतामेव तद्भागिनीं कुर्वन्ति सवनमष्टाभिरुप यन्ति ।

என்பது

உரை

அக்கினி தனமுடையதாம். காலைச் சவனத்தில் வசுமானாகிய அக்கினிக்கு எட்டுக் கபாலங்களை வைத்துப் புரோடாசஞ் செய்கின்றவர்கள் வசுமானாகிய அக்கினியையே பாகமுடையதாகச் செய்கின்றார்கள். இதனால், எட்டெழுத்துக்களையுடைய காயத்திரிவாயிலாகச் சவனத்தையுமடைகின்றார்கள் என்பது.

இரண்டாவது அவியைப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 9

यदैन्द्रं दधि भवतीन्द्रमेव तद्भागधेयाश्च व्याधयन्ति ।

என்பது

உரை

இந்திரனுடைய தயிரைச் செய்கின்றவர்கள் அவனுடைய பாகதேயத்தைக் கொடுத்தலால் நழுவிவிடமாட்டார்கள் என்பது.

மன்றும் அவியைப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 10

इन्द्रस्य वै मरुत्वतो माध्यंदिनः सवनं यदिन्द्राय मरुत्वते पुरोडाशमे-
कादशकपालं निर्वपन्ति देवतामेव तद्भागिनीं कुर्वन्ति सवनमेकाद-
शभिरुप यन्ति ।

என்பது

உரை

மருத்தவானாகிய இந்திரன் மாத்தியந்தின் சவனத்திற்குத் தலைவனாவன்; அத்தகைய மருத்தவானாகிய இந்திரனுக்கு பதினொரு கபாலங்களில் புரோடாசஞ் செய்கின்றவர்கள் மருத்தவானாகிய இந்திரனுக்கும் பாகதேயத்தை

யளிக்கின்றார்கள். இதனால், பகிரைநு எழுத்துக்களைக் கொண்ட கிருஷ்ணப் சந்தவாயிலாக சுவனத்தையடைகின்றார்கள் என்பது.

நான்காம் அவியைப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 11

विश्वेषां वै देवानामृभुपनां नृनीरसवनं यद्वैश्वदेवं द्वादशरुपात् निर्देष्ट-
न्ति देवता एव तद्भागिनीः कुर्वन्ति सवनं द्वादशभिरुप यन्ति ।

என்பது

உரை

நுபுமாண்களான வைசுவிகவர்கள் மூன்றாந் சுவனத்தின் சுவாமிகள். அவர்கட்கு, பன்னிரண்டுரூபங்களில் புரோடசந் செய்யில் அவர்களைப் பாகமுடையவர்களாக்குகின்றார்கள். இதனால், பன்னிரண்டு எழுத்துக்களை யுடைய சுகதிச் சந்தவாயிலாக சுவனத்தையடைகின்றார்கள் என்பது.

மூன், அநுவாகத்திற்குரிய பிரச்சுபத்தியத்தைப் புகழ்கின்றது.

பிராமணம் 12

प्राजापत्यं पशुमा लभन्ते यज्ञो वै प्राजापतिर्यज्ञस्याननुसर्गाय ।

என்பது

உரை

பிரசாபதிக்குரிய பசுவைக்கொண்டு வேட்கில் உத்சர்க்கநாளிலும் பிராசாபத்தியமாதலால் என்னும் விடுபடாததேயாகும் என்பது.

பூர்வாபகத்தில் பிரமசாமத்தை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 13

अमिषवर्त इत्थण्णमासो ब्रह्मसामं भवति ब्रह्म वा अमिषवर्तो ब्रह्मणैव तत्सु-
वर्गो लोकममिषवर्तयन्तो यन्ति प्रतिकूलमिव हीतस्सुवर्गो लोकः ।

என்பது

உரை

கவாமயனத்தின் விசுருதியாமாதலின் 'உத்தரக்கிணையனத்திற்கும் இரண்டு பசுக்களுண்டு அவற்றுள் முதல் பசுத்தால் சுவர்க்கமடையப் படுகின்றது இரண்டாவதுபசுத்தால் மீண்டும் பூலோகமடையப்படுகின்றது. இவ்வாறாகும்போது பூலோகத்திலிருந்து சுவர்க்கம் போகின்ற எசமானர் கட்டு அதுகூலமாக முதல் ஆறுமாதங்களும் ஒவ்வொருநாளும் பிரமசாமத்தைப் பாடல்வேண்டும். அபிவர்த்த சாமம் பிரமரூபமாதலின் அதன் வலியால் சுவர்க்கத்தை நோக்கிப் போகின்றவர்களாய்ச் சுவர்க்கத்தையடைகின்றார்கள் என்பது.

உத்தரபசுத்திந்த பிரமசாமத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 14

इन्द्र कर्तुं न आ भर पिता पुत्रेभ्यो यथा । शिक्षा नो अस्मिन्पुरुषूत
यामनि जीवा ज्योतिरशीमधीत्यमुत आयताश् षण्मासो ब्रह्मसामं
भवत्ययं वै लोको ज्योतिः प्रजा ज्योतिरिममेव तल्लोकं पश्यन्तोऽभि-
वदन्त आ यन्ति ।

என்பது

உரை

சுவர்க்கலோகத்திலிருந்து பூலோகத்திற்கு வருகின்ற லேள்வித் தலைவர்களுக்கு அதுகூலமாக உத்தரபசுதும் ஆறுமாதமும் நாடோறும் "இந்திரகாரம், என்பது முதலிய இருக்கிலுண்டாகும் பிரமசாமத்தைப் பாடல்வேண்டும். அதன்பொருள் :— இந்திர ! தந்தை, மக்டு பாகவ்கொண்டுவந்து கொடுப்பதுபோல் எமது இருதையைப் பெற்றுக்கொள்வாயாக. - புருகூ! அதுட்டிக்கப்படும் இவ்வேள்வி விசேடத்தில் கல்ல உபதேசஞ் செய்வாயாக. யாம் உனது உபதேசத்தால் பிரகாசமாகிய மனிதவுலகையடைகின்றோம் என்பது. இத்தகைய சாமப்பிரயோகத்தால் பூலோகத்தை ஒளியால் பார்த்துக் கொண்டும், அடைகின்றோம் என வாயாற் சொல்லிக்கொண்டும் அடைகின்றார்கள் என்பது

ஏழாமநுவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாங் காண்டம் ஐந்தாம் பிரபாகம்

எட்டாவது அநுவாகம்

ஐந்து பஞ்சாதிக்குமேல் பதினொரு பதங்களைக்கொண்டது

மஹாவிரதத்தில் உள்ள சாம விசேடங்களை விதிக்கும் பிராமணங்கள்.

दे॒वानां॑ वा॒ अ॒न्तं॑ ज॒ग्मुषा॑मि॒न्द्रियं॑ वी॒र्य॑म॒पा॒क्राम॑त्त॒क्रो॒शेना॒वां॑
 रु॒न्धत॑ त॒त्क्रो॒शस्य॑ क्रो॒शत्वं॑ य॒त्क्रो॒शेन॑ चा॒त्या॒ल॒स्यान्ते॑ स्तु॒वन्ति॑
 य॒ज्ञस्यै॒वान्तं॑ ग॒न्वेन्द्रि॑यं वी॒र्य॑म॒व॑ रु॒न्धते॑ स॒त्रस्य॑र्ध्याऽऽ॒ह॒व॒नी॒य॒स्या॒
 न्ते॑ स्तु॒वन्त्य॒ग्नि॒मे॒वो॒प॒द्र॒ष्टा॑रं कृ॒न्व॒र्धि॒मुष॑ य॒न्ति॑ प्र॒जाप॑ने॒हृद॑ये॒न ह॒वि॒
 धा॒नेऽन्त॑स्तु॒वन्ति॑ प्रे॒माण॑मे॒वास्य॑ ग॒च्छ॒न्ति॑ श्लो॒केन॑ पु॒ग॒स्ता॒त्स॒द॑सः
 ॥ २३ ॥ स्तु॒वन्त्य॒नु॒श्लो॒केन॑ प॒था॒य॒ज्ञस्यै॒वान्तं॑ ग॒न्वा श्लो॒क॒भाजो॑
 भ॒वन्ति॑ न॒व॒भि॒र॒ध्व॒यु॒रु॒द्रा॒य॒ति॑ न॒व॒ वै प्र॑रु॒णे प्रा॒णाः प्रा॒णाने॒व य॑ज॒
 मा॒नेषु॑ द॒धाति॑ सर्वा॑ ऐ॒न्द्रियो॑ भ॒वन्ति॑ प्रा॒णेष्वे॒वेन्द्रि॑यं द॒ध॒त्य॒प्र॒ति॒
 ह॒ता॒भि॒रु॒द्रा॒य॒ति॑ त॒स्मान्प्र॑रु॒षः सर्वा॑ण्य॒न्यानि॑ शी॒र्ष्णोऽङ्गानि॑ प्र॒त्य॒च॒ति॑
 शि॒र॑ ए॒व न॑ प॒ञ्च॒द॒श॒ र॒थ॒तरं॑ भ॒व॒ती॒न्द्रि॒य॒मे॒वा॒व॑ रु॒न्ध॒ते॒ सप्त॑द॒शम्
 ॥ २४ ॥ बृ॒ह॒द॒न्ना॒द्य॒स्या॒व॒रु॒द्ध्य॑ अथो॒ ग्रै॒व ने॑न॒ जा॒यन्त॑ ए॒क॒वि॒ंशं
 म॒द्रं द्वि॒पदा॑सु॒ प्र॒ति॒ष्ठि॒त्यै॒ प॒त्न॒य॒ उप॑ ग॒ाय॒न्ति॑ मि॒थु॒न॒न्वा॒य॒ प्र॒जा॒त्यै॒
 प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृ॒ज॒त॒ सोऽका॑म॒य॒ताऽऽसा॑म॒ह॒ राज्यं॑ परी॒या॒
 मि॒ति॒ तासा॑ं॒ राज॑ने॒नै॒व॒ राज्यं॑ प॒र्यै॒त्त॒द्रा॒ज॒नस्य॑ राज॒न॒त्वं य॒द्रा॒ज॒नं
 भ॒व॒ति॒ प्र॒जा॒ना॒मे॒व॒ तद्य॑ज॒माना॑ रा॒ज्यं॑ परि॒ य॒न्ति॑ प॒ञ्च॒वि॒ंशं
 भ॒व॒ति॒ प्र॒जाप॑नेः ॥ २५ ॥ आ॒प्त्यै॒ प॒ञ्च॒मि॒स्ति॒ष्ठ॒न्तः॑ स्तु॒वन्ति॑ दे॒व॒
 लो॒क॒मे॒वा॒भि॒ ज॒य॒न्ति॑ प॒ञ्च॒भि॒रा॒सी॒ना॒ म॒नु॒ष्य॒लो॒क॒मे॒वा॒भि॒ ज॒य॒न्ति॑
 द॒श॒ सं प॑द्य॒न्ते॒ द॒शाक्ष॑रा॒ वि॒राड॑न्नं॒ वि॒राड्वि॒राजै॒वा॒न्ना॒द्य॒म॒व॑ रु॒न्ध॒ते॒
 प॒ञ्चा॒ वि॒नि॒ष॒द्य॑ स्तु॒वन्ति॑ प॒ञ्च॒ दि॒शो॒ दि॒क्ष्वे॒व॒ प्र॒ति॒ ति॒ष्ठ॒न्त्यै॒क॑-

क्याऽस्तुन्या सभार्यनि दिग्भ्य एवान्नाद्य२ सं भरन्ति तामिरुद्रा-
तोद्वायति दिग्भ्य एवान्नाद्यम् ॥ २६ ॥ संभृत्य तेज आत्मन्द्धते
तसादेकः प्राणस्सर्वाण्यङ्गान्यवत्यथो यथा सुपर्ण उत्पतिष्य-
ञ्छिर उत्तमं कुरुत एवमेव तद्यजमानाः प्रजानामुत्तमा भवन्त्या-
सन्दीपुद्वाताऽऽरोहति साम्राज्यमेव गच्छन्ति प्लेङ्ख२ होता ना-
कस्यैव पृष्ठ२ रोहन्ति कूर्वाविध्वर्युर्ब्रह्मस्यैव विष्टपं गच्छन्त्येतावन्तो
वै देवल्लोकास्तेष्वेव यथापूर्वं प्रति तिष्ठन्त्यथो आक्रमणमेव तत्सेतुं
यजमानाः कुर्वन्ते सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै ॥ २७ ॥ सदैसः
सप्तदशं प्रजापतेर्गायति दिग्भ्य एवान्नाद्यं प्रत्येकादश च ॥ ८ ॥

இதில், பிரகிருதியிலுள்ள மகாவிரதக்கின் விசேடங்கள் மூன்று அதுவா-
கங்களாகக் கூறப்படுகின்றன. அவற்றுள், இதில் சில சாமவிசேடங்கள் கூறப்-
படுகின்றன.

குரோசம் என்னுஞ் சாமத்தை விசேக்கின்றது.

பிராமணம் 1

देवानां वा अन्तं जमुषामिन्द्रियं वीर्यमपाक्रामत्क्रोशेनावारुन्धत तत्क्रो-
शस्य क्रोशत्वं यत्क्रोशेन चात्वालस्यान्ते स्तुवन्ति यज्ञस्यैवास्त्वं गन्वे-
न्द्रियं वीर्यमव रुन्धते ।

என்பது

உரை

முன்னொருகால் சத்திரயாகஞ்செய்த முடிவுபண்ணிய தேவர்களு-
டைய இந்திரியங்களும் அவற்றின் வன்மையும் போய்விட்டன. அவற்றை,
குரோசம் என்னுஞ்சாமப்பாடலால் மீண்டும் பெற்றுக்கொண்டனர். குரோ-
சம் = களிப்பித்தல். அழைத்தற்குச் சாதனமாம். ஆதலின், போய்விட்ட
வீரியத்தை மீண்டும் வரவழைத்தலால் இச்சாமப்பாடலுக்கு குரோசம்
எனப்பெயர்வந்தது. இச்சாமத்தை மண்ணெடுக்குமிடத்திலிருந்து (சாத்து
வாலத்திலிருந்து) பாடுவார்களாக, அதனால் இந்திரியவன்மையுடன் எச்-
ஞத்தையும்டைவார்கள் என்பது.

சத்திரஸ்யரீதி என்னும் மற்றேரு சாமத்தை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 2

सत्रस्यर्थाऽऽहवनीयस्यान्ते स्तुवन्त्यग्निमेवोपद्रष्टारं कृत्वर्धिमुप यन्ति ।

என்பது.

உரை

'சத்திரஸ்யரீதி. என்னுஞ் சாமத்தை ஆகவனீயத்திற் கருகிவிரந்து கொண்டு பாடுவார்களாக பாடில் அக்ஷிரியையே சாட்சியாகவைத்துக் கொண்டுபாடியதாகும். அதனால் நிறைந்த சம்பந்தையடைகின்றார்கள் என்பது.

மற்றேரு சாமத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 3

प्रजापतेर्द्वयेन हविर्धनिऽन्तस्स्तुवन्ति प्रमाणमेवास्य गच्छन्ति ।

என்பது

உரை

" பிரசாபதி இருந்தயம்,, என்னுஞ் சாமத்தை, அவிர்த்தான மண்டத் திற்குள்ளிருந்துகொண்டு பாடுவார்களாக. பாடில், அதனால் பிரசாபதிய னுடைய பிரியத்தையடைகின்றார்கள் என்பது.

மற்றிரண்டு சாமங்களை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 4

श्लोकेन पुरस्तात्सदसस्तुवन्त्यनुश्लोकेन पश्चादग्नस्यैवान्तं गत्वा श्लोक-
भाजो भवन्ति ।

என்பது

உரை

சுலோகம், அதுசுலோகம் என்னும் இரண்டு சாமப்பாடல்களையும் சபையின் இரண்டுபக்கங்களிலிருந்து பாடுவார்களாக. அதனால் எங்கும் இனிது முடிவதுடன் கீர்த்தியையும் அடைகின்றார்கள் என்பது.

ஓத விசேடத்தை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 5

नवमिरध्वर्युः दद्याति नव वै पुरुषे प्राणाः प्राणानेव यजमानेषु दद्याति ।

என்பது

உரை

இச்சாமத்திற்கு ஆதாரமாகிய துதி இருக்குக்கள் ஒன்பதாம். பாடு கின்றவன் அக்வரியுவாவவன் உக்காதா அல்லன், மனிதனுடைய உடம்பிவ் ஒன்பது துளிகளிருத்தலின் பிராணனும் ஒன்பதாமாதலின் அவைகளை எசு மானனிடத்தில் நிறுவுகின்றான் என்பது.

அந்த இருக்குக்களில் சிலவிசேடத்தை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 6

सर्वा ऐन्द्रियो भवन्ति प्राणेष्वेन्द्रियं दद्यति ।

என்பது

உரை

இங்கிரணையே தேவதையாகவுடைய ஒன்பது இருக்குக்களையும் பாடல் வேண்டும். அதனால் பிராணனிடத்தில் வன்மையை நிறுவுகின்றான் என்பது.

அவ்விருக்குக்களில் “பிரதிஹாரம்., என்னும்பதத்தைய பாடுதல் கூடாதென்கின்றது

பிராமணம் 7

अप्रतिहृतामिह दद्याति तस्मात्पुरुषस्सर्वाण्यन्यानि शीर्णोऽङ्गानि प्रत्य-
चति शिर एव न ।

என்பது

உரை

இருக்கில் பாடவேண்டிய சாமத்திற்கு, ஹிங்காரம், பிரஸ்தாவம், உத் கீதம் பிரதிஹாரம், நிதனம் என ஐந்துபாகங்கள் உள. அவற்றின், பிரதி ஹாரம் என்னும் பாகத்தைவிட்டுவிட்டு ஒன்பது இருக்குக்களாலும் பாடல் வேண்டும். ஏனெனின்? தலை யொழிந்த ஏனைய கைகால் முதலான அங்கங்கள் மடக்கவும் நீட்டவும் வருகின்றன. தலையோ, அவ்வாறு வருவதில்லை. அது போல் இது தலையாம். அதாவது பிரதிஹாரம் விட்டுவிடத்தக்கது என்பது.

(மகாவரதகாமம்)

அத்தகைய பாடலுக்கு பக்கங்களில் இரண்டுஸ்தோமங்களுடன்கூடிய இரண்டு சாமங்களை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 8

पञ्चदश रथंतरं भवतीन्द्रियमेवाव कथ्यते सप्तदशं बृहद्व्याख्या-
रुद्ध्या अथो प्रैव तेन जायन्ते ।

என்பது

உரை

பகினைந்து ஸ்தோமங்களுடன்கூடிய அதத்தரமென்னும் சாமம் ஒரு பக்கத்திலுள் பரடல் போண்டும். அதனால் பகினைந்துஸ்தோமம் இந்திரனுடன் உண்டானதால் இந்திரியங்கிடைக்கின்றது. பதினேழு ஸ்தோமத்துடன் கூடிய பிருகத் என்னுள் சாமம் மற்றொரு புறத்தில் பரடல் வேண்டும். பகினைந்து துதிகள் அன்னம் பிரசை என்பவைகளையடையக் காரணமாகதலின் அவைகளால் அவை அடையப்படுகின்றன. பறவைகட்கு இரண்டு சிறகுகள் போன்று இரண்டு பாடல்கள் என்பதை யுணரக் என்பது.

இருத்தவிசேடங்களுள், ஸ்தோமம் சாமம் என்னும்வற்றின் விசேடங்களை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 9

एकविंशं भद्रं द्विपदासु प्रतिष्ठित्यै ।

என்பது

உரை

இருபத்தொன்று ஸ்தோம விசேடம், பத்திரம் ஒரு சாமவிசேடமாம். இரண்டு மாதங்களுடன்கூடிய இருக்கு துவிபதங்கள் எனப்படுகின்றது இதனால் நிலைமையுண்டாகின்றது என்பது.

பத்திரம் என்னுஞ்சாமத்திற்கருகில் பத்தினிகானத்தை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 10

पत्न्य उप गायन्ति मिथुनवाय प्रजात्यै ।

என்பது

உரை

எசமானனுடைய பக்தினிமார்கள், பத்திரம் என்னுஞ் சாமத்தைப் பாடுவோடு அருகிலிருந்து காரும் பாடுவார்களாக, ஆண்பெண் என்னும் இருவருடைய பாடல்களால் புணர்ச்சியாம், அதனால் புத்திரப்பேறு உண்டாகின்றது என்பது.

மற்றேதசாமத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 11

प्रजापतिः प्रजा असृजत सोऽकामयताऽसामदृशं राज्यं परीयामिति ता-
साऽ राजनेनैव राज्यं पर्येतद्राजनस्य राजनत्वं यद्राजनं भवति प्रजा-
नामेव तद्यजमाना राज्यं परि यन्ति ।

என்பது.

உரை

பிரசாபதி பிரசைகளைப்படைத்தனன். படைத்து அவைகளின் இராச்சியத்தையடையவிரும்பி 'ராசனம், என்னும் சாம்பாடலால் இராச்சியத்தையடைந்தனன். ராச்சியத்தைக் கொடுத்தலால் ராசனம். ஆதலின் ராசனம் என்னுஞ் சாமத்தைப்பாடுகின்றவர்கள் இராச்சியத்தையடைகின்றார்கள் என்பது.

அதில் ஸ்தோம விசேடத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 12

पञ्चविंशं भवति प्रजापतेराप्यै ।

என்பது.

உரை

இருபத்தைந்து ஸ்தோமங்களாகின்றன. இது பிரசாபதியால் படைத்தலால் இதனால் பிரசாபதியை யடைகின்றனன் என்பது.

மற்றோடு விசேடத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 13

पञ्चमिस्तिष्ठन्तस्तुवन्ति देवलोकमेवाभि जयन्ति पञ्चभिरासीना मनु-
 ष्वलोकमेवाभि जयन्ति दश सं पद्यन्ते दशाक्षरा विराडन्त्रं विराड्-
 विराजैवाच्चाद्यमव रुन्धते ।

என்பது

உரை

முதலாவது ஐந்து துதிகளை நின்றிருந்நாண்டு படித்தல் வேண்டும். இரண்டாவது ஐந்தை உட்கார்ந்த கொண்டு படித்தல் வேண்டும். இதனால் இரண்டுலகமும் அடையப்படுகின்றன. பந்தெழுத்துக்கள் கொண்ட விராட் சந்தமும் அடையப்படுகின்றது என்பது.

உட்கார்ந்து பாடுவதில் ஒரு விசேடத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 14

पञ्चधा विनिषद्य स्तुवन्ति पञ्च दिशो दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठन्ति ।

என்பது.

உரை

ஐவகையிடங்களிலும் பெருமையை யடைகின்றார்கள் என்பது. அதாவது மேல்வெளியுடன் ஐந்து திசைகளிலும் பெருமையை யடைகின்றார்கள் என்பது.

மற்றோடு விசேடத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 15

एकैक्यास्तुनया समायन्ति दिश्य एवाच्चाद्य सं भरन्ति ।

என்பது

உரை

ஐந்துவகையான இடவிசேடங்களுள் உக்காதா உட்கார்ந்துகொண்டு செய்வானாகில் ஏனையவர்களும் துதியால் அவனிடத்தில் வந்து உட்காருகின்றனர். இவ்வாறு ஒவ்வொரு விடத்திலும் முதலில் உக்காதா உட்காரும் போது அந்த இருக்கின் துதியின் பொருட்டு எல்லாரும் உக்காதாவையடைகின்றார்கள். இவ்வண்ணஞ் செய்யும்போது எல்லாத் திக்குக்களிலும் உணவுப் பொருளைத் தேடியடைகின்றார்கள் என்பது.

மகாவிரதசாமம்)

அன்னியர்கள் வந்தவுடன் உத்காதா செய்யவேண்டியதை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 16

तामिरुद्रातोऽयति दिग्भ्य एवाग्नायश् संभृत्य तेज आत्मन्धत्ते तसा-
दैकः प्राणः सर्वाण्यङ्गान्यवत्यथो यथा सुपर्ण उत्पत्तिष्यद्भिन्न उत्सर्ग
कुरुत एवमेव तद्यजमानाः प्रजानामुत्तमा भवन्ति ।

என்பது.

உரை

எந்தத் துதியைக் குறித்து உத்காதாவை யடைகின்றார்களோ, அத்துதி யால் உத்காதா பாடல் வேண்டும். அவ்வாறுபாடி, திசைகளில் தேடிய அன்னமாகிய ஒளியை அனைவரும் தமதான்மாவிற்கண் நிறுவுகின்றனர். எல்லாரும் உட்கார்ந்திருக்கும்போது உத்காதாஒருவனே பாடுகின்றானுதையின் உடம்பின் நடுவில் இருந்துகொண்டு ஒரே பிராணன் எல்லா அங்கங்களையும் பாதுகாக்கின்றது. மற்றும், பறவை விசேடம் வானில் பறந்துபோய் தலையை நிமிர்ப்பதுபோல் உத்காதாவின் பாடலால் பிரசைகளுக்குள் எசமானர்கள் உயர்ந்தவர்களாகின்றனர் என்பது.

மூன்று இருந்துவிக்கீத்களின் ஆதாரவிசேடங்களை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 17

असन्दीमुद्राताःरोहति साम्राज्यमेव गच्छन्ति प्लेक्षश् होता नाक-
स्यैव पृष्ठश् रोहन्ति कूर्चावध्वगुर्ब्रध्नस्यैव विष्टं गच्छत्येतावन्तो वै
देबलोकास्तेष्वेव यथापूर्वं प्रति तिष्ठन्त्यथो भाक्रमणमेव तत्सेतुं यज-
मानाः कुर्वते सुवर्गस्य लोकस्य समष्टये ।

என்பது

உரை

உத்காதா நாய்காலியினமீது ஏறுதலால் எல்லா எசமானர்களும் சாம் ராச்சியத்தையடைகின்றார்கள். ஹோதா தொட்டில்மீது ஏறில், எல்லோரும் சுவர்க்கத்தையடைகின்றார்கள். அத்வர்பு கூர்ச்சத் (தருப்பைவிசேடத)தில் ஏறில் அனைவரும் சூரியனுடைய இடத்தையடைகின்றார்கள். இம்மூன்று பதவிகளே தேவலோகத்தில் விருப்புடையவைகளாம் முறையாய் அவைகளை யடைகின்றார்கள். மற்றும், அவ்வாறு ஏறுதலால் சுவர்க்கமாகிய கடனுக்குப் பாலங்கட்டுகின்றதாகும். அது சுவர்க்கத்தையடைவதற்கு உதவியாம் என்பது.

எட்டாநுவாகம்

முற்றிற்று

॥ ३१ ॥ व्यृद्धमक्षोयुकास्ता५ समां प्रजाः परमामेव च त्रि५-
शच्च ॥ ९ ॥

இதில், நூறு கம்பிகளையுடைய வீணை வாசித்தல் முதலியன கூறப்
படுகின்றன.

அதில் இரண்டு சாமங்களை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 1

अक्षय्येण वै सहस्रशः प्रजापतिः प्रजा असृजत ताभ्य इलान्देनेरां लूताम-
वारुन्ध यदक्ष्यं भवति प्रजा एव तद्यजमानास्सृजन्त इलान्दं भवति
प्रजाभ्य एव सृष्टाभ्य इरां लूतामव रुन्धते तस्माद्या५ समा५ सत्र५-
समुद्धं क्षोयुकास्ता५ समां प्रजा इष५ ह्यासामूर्जमाददते या५ समां
व्यूद्धमक्षोयुकास्ता५ समां प्रजा न ह्यासामिषभूर्जमाददते ।

என்பது

ச . .

உரை

முன், பிரசாபதியானவன் அர்க்கியம் என்னும் ஒரு சாம விசேடத்தால்
பல்வகையான உயிர்களைப்படைத்தனன். பிறகு, 'இலாந்தம்' என்னுஞ் சாமத்
தால், உண்டாக்கிய பிரசைகட்குக் கிடைக்காத உணவுப் பொருள்களை மீண்
டுந் தேடினான். ஆதலின், அதைப்போல் எசமானர்களும் இவ்விரண்டு சாமங்
களால் உயிர்களையுண்டாக்கி அவைகட்கு உணவுப் பொருள்களையுந் தேடு
கின்றார்கள். சாமத்தால் அன்னந் தேடப்படுவதாலும், எப்போதும் சத்ரயா
கம் சம்பத்துடையதாமாதலானும் அத்தகைய சாமசத்ரயாகத்தைக் குறித்து
பசியால் வாடின உயிர்கள் இதில் வந்து சேர்கின்றன. சத்ரயாகஞ் செய்
தவர்கள் அவைகட்கு பல்வகையான இரசங்கள் உணவுப் பொருள்களைத்
தேடிக்கொடுக்கின்றனர். எவ்வருடத்தில் சம்பத்துநிறைந்த சத்திரயாகத்
தைச் செய்யவில்லையோ, அவ்வருடத்தில் பசி மிகுந்தவர்கள் ஒருவரும் வரு
கின்றிலர். ஆதலின், நெல் முதலிய உணவுப் பொருள்களும் அவ்வருடத்தில்
பால் முதலிய இரசமுந் தேடிக் கொடுக்கிறதில்லை என்பது.

அநுட்டிக்கவேண்டிய மந்த்ரோன்றை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 2

उत्क्रोदं कुर्वते यथा बन्धान्मुमुक्षाना उत्क्रोदं कुर्वत एवमेव तद्यजमाना-
देवबन्धान्मुमुक्षाना उत्क्रोदं कुर्वत इषमूर्जमानन्दधानाः ।

என்பது.

உரை

எல்லா எசாமானர்களும் சத்ரயாகம் முடிந்ததால் களிப்புற்று பேரிரைச்சலிடல் வேண்டும். எப்படியெனின்? விலங்கு போடப்பட்டு பலகாலம் தன் புற்றுக் கிடந்தவன் அவ்விடங்கு விடுபடல் களிப்புற்று பேரிரைச்சலிடுவது போல் என்க. இவ்வாதே, நெடுநாள் சத்ரயாகமாகிய தேவபந்தத்திலிருந்த எசாமானர்கள் சத்ரயாகஞ் செய்த வலியால் அன்னத்தையும் இரசத்தையும் தம் தான்மாவில் தேடிக்கொள்ளுங் களிப்புமிகுகியால் பேரிரைக்கலிடுகின்றனர் என்பது.

நூறு நூல்கள் கட்டிய விணையை விக்கின்றது.

பிராமணம் 3

वाणशततन्तुर्भवति शतायुः पुरुषश्चानेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रति निष्-
न्ति ।

என்பது

உரை

அத்தி மரத்தாற்செய்த விணுத்தண்டத்தில் பத்துப்பத்தாக நூறு முஞ் சம்புல்லுகளால் திரித்தக்கயிறுகளைப் பரப்பியிருமுத்துக் கட்டுதல் சதவாணம் எனப்படும். பத்து இந்திரியங்களும் பத்து நாடிகளின் விருத்தி போதங்களால் நூறுகின்றன. ஒரு மனிதனுடைய வயதும் நூறும் ஆதலின் நூறு இந்திரியங்களாகிற ஆயுளில் நிலைக்கின்றார்கள் என்பது.

உற்சாகமடைந்த எசமானர்கட்கு ஒரு அளவைக் கற்பித்து அதாவரை ஓடல் வேண்டும் என்பதை விதிக்கின்றது.

பிரமாணம் 4

आजि धावन्त्यनमिजितस्यामिजिष्यै ।

என்பது

உரை

அம்பைவிட்டுக்கொண்டே ஓடுதல் ஆகி தாவனமாம். அது முன் தேடாத பயனையடையும் வரை ஓடுதல் வேண்டும்; அதைத் தேடுதல் பொருட்டே ஓடுதலாம் என்பது.

உற்சாகத்தை விளக்கும் மற்றொன்றை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 5

दुन्दुभीन्समाप्नन्ति परमा वा एषा वाग्या दुन्दुभी परमामेव वाचमव
रुन्धते ।

என்பது

உரை

நான்கு திக்குக்களிலும் வைத்திருக்கின்ற துந்துபி என்னும் பறைகளை
நன்றாய் அடித்தல் வேண்டும். இவ்வாத்திய மொலி எல்லா ஒலிகட்கும் மேலா
கியதால் அதை அடித்தலால் எசமானர்கள் சபையிலுள்ளவர்களை இரமிக்கத்
தக்க வாக்கைப் பேசுகின்றவர்களாகின்றார்கள் என்பது.

பூமி துந்துபியை அடித்தல் விதிக்கின்றது

பிராமணம் 6

भूमिदुन्दुभिमा प्नन्ति यैवेमां वाक्प्रविष्टा तामेवाव रुन्धतेऽथो इमामेव
जयन्ति ।

என்பது

உரை.

ஆக்கனீர மண்டபத்திற்கு மேற்கில் பாதி அந்தர் வேதியிலும் பாதி
வெளியிலுமாக பள்ளங் கெல்லி மயிர்கள் மேலேயிருக்கும்படி ஈரமாயுள்ள
தோலை அப்பள்ளத்தின்மீது விரித்து நார்புறமும் சிறிய முளைக்குச்சிகளை
யடித்துவிட்டு புல்லின் தண்டால் அடித்தல் வேண்டும். இதனால், மட்பொருள்
களின் உரஞ்சுதலால் உண்டாகும் ஒலிகளினாலும் இவர்களுடைய வசமாகின்
றன் என்பது.

மாகேந்திர துதியின் உபாகரணத்தின்போது, அபாகரடலி, தும்புந், வீணை, பிச்
சேலா என்னும் வாத்தியங்களை பத்தினிகள் முழங்கல் வேண்டுமென்று விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 7

सर्वा वाचो वदन्ति सर्वासां वाचामवरुध्यै ।

என்பது

உரை

இதனால். அபாகாடலி முதலிய வாத்தியங்களின் ஒலிகளையும், மணிதர் கோ, குதிரை முதலியவைகளின் ஒலி விசேடங்களினைத்தையுமடைகின்றார்கள் என்பது.

தோல் நிமித்தம் அந்தணன் சூத்திரன் என்பவர்கட்கு கலகத்தை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 8

आर्द्रं चर्मन्यायच्छेते इन्द्रियस्यावरुद्धयै ।

என்பது

உரை

சூத்திரனும் ஆரியனும் பூமி தாண்டிக்கு தோல்போடும்போது கலகஞ் செய்து கொள்கின்றனர். அந்தர்வேதியில் அந்தணன் புகழ்த்துகொண்டும், வெளிவேதியில் சூத்திரன் பழித்துக்கொண்டும் தோலைப் போடல் வேண்டும். இதனால் இந்திரிய வன்மையுண்டாகின்றது என்பது.

அதில், நிந்தையையும் புகழையும் முறையாய் விதிக்கின்றது. "

பிராமணம் 9

आश्रयः क्रोशति प्रान्यदशशसति य आक्रोशति पुनात्येवैनान्स यः प्र-
शशसति पूनेष्वेवात्रायं दधाति ।

என்பது.

உரை

சுதரயாகஞ் செய்த இவ்வசமானர்கள் பொருளைச் செலவிட்டு தர் வியாபாரஞ் செய்து எல்லாவற்றையும் சூன்யமாக்கினர் என்று சூத்திரன் பழித்தல் வேண்டும். இவ்வசமானர்கள், நல்ல வியாபாரத்தைச் செய்து சம்பத்தையடைந்தார்கள் என்று அந்தணன் புகழ்தல் வேண்டும். இவற்றுள், பழித்தலால் எசமானர்களுடைய பாவவீங்கிப் புனிதர்களாகின்றனர். புகழ்தலால் புரிதமானபோது உணவுப் பொருள் முதலானவைகளைத் தேடுகின்றனர் என்பது.

சிலசாம விசேடங்களை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 10

ऋषिकृतं च वा एते देवकृतं च पूर्वमासैरव रुन्धते यद्भूतेच्छदाऽ सा-
मानि भवन्त्युभयस्यावद्ध्ये ।

என்பது.

உரை

மணிகரால் செய்யப்பட்ட உகனியையும், தேவரால் செய்யப்பட்ட உகனி யையும் சுவாமியனாக்கி உள்ள மகாவிரகத்தில் அதுட்டித்த மாதங்களால் எச மாணர்கள் அடைகின்றார்கள். அதலின் மகாவிரகத்திலும் அவ்விரு உகனி களையும் அடைகற்பொருட்டு 'பூகேச்சா' என்னும் பெயர்க்களையுடைய இந்நடி கனின் சம்பந்தமான, அதாவது அவர்களால் கண்டுபிடித்த சாமங்களைப்பாடல் லேண்டும் என்பது.

பிரமசாரியும், விலைமாதரும் புணர்வதை விதிக்கின்றது.

பிராமணம் 11

यन्नि वा एते मिथुनाद्यै संवत्सरमुपयन्यन्तवैदि मिथुनौ सं भवत्सनेन
मिथुनाद्यै यन्नि ।

என்கிறது.

உரை

வருடசத்தியாகத்தை அதுட்டித்த எசமானர்கட்கு நெடுநாள் அதுட்டா னத்தால் புணர்ச்சி வன்மை போய்விடுகின்றது. மீண்டும் பெண் புணர்ச்சி வன்மை வருதற் பொருட்டு வேதியின் நடுவில் பிரமசாரியையும் தாசியை யும் புணரும்படி செய்தல் லேண்டும். இதனால், எசமானர்கட்கு மாதைப் புணரும் வன்மையுண்டாகின்றது என்பது.

ஒன்பதாமதுவாகம்

முற்றிற்று

ஏழாங் காண்டம் ஐந்தாம் பிரபாடகம்

பத்தாவது அநுவாகம்

நாற்பத்தொன்பது பதங்களைக் கொண்டது.

தாசி நடிப்பதைக் கூறும் பிராமணங்கள்.

चर्माव॑ भिन्दन्ति पा॒प्मान॑मे॒वैषाम॑व॒ भिन्दन्ति॒ माऽप॑ रा॒त्सी-
र्मा॑ऽति॒ व्या॒त्सी॒रित्या॑ह॒ संप्र॒त्ये॒वैषां॑ पा॒प्मान॑म॒व॒ भिन्दन्त्यु॒दकु॒म्भा-
न॑धिनि॒धाय॑ दा॒स्यो॑ मा॒र्जा॒लीयं॑ परि॒ नृत्य॑न्ति प॒दो नि॒घ्नती॑रि॒दंमधुं॑
गा॒यन्त्यो॑ मधु॒ वै दे॒वानां॑ पर॒मम॑न्नाद्यं॒ पर॒ममे॒वा॒न्नाद्य॑म॒व॒ रुन्धते॑
प॒दो नि॒ घ्नन्ति॑ म॒ही॒यामे॒वैषु॑ दधति ॥ ३२ ॥ च॒र्मैका॒न्त्रप॑श्चा॒शत् ।
॥ १० ॥

இதில், தாசி நடிப்பது கூறப்படுகின்றது.

தோலைத் துளைத்தல்

பிராமணம் 1

चर्माव॑ भिन्दन्ति पा॒प्मान॑मे॒वैषाम॑व॒ भिन्दन्ति॒ ।

என்பது

உரை

ஆக்ஷீர மண்டபத்திற்கு வடக்கில் பாய்களையாவது, அல்லது தருப்பை களையாவது குவித்து அதன்மேல் ஈரமாகிய தோலை விரித்து அதை பாணங் களை விட்டுத் துளைத்தல் வேண்டும். இதனால் எசமானர்களுடைய பாவங் கீங்கிவிடுகின்றது என்பது.

துளைப்பதற்கு முன் கவசமணிந்தவர்கட்கு அத்வரிய கற்பித்தல்,

பிராமணம் 2

माऽप रा॒त्सीर्मा॑ऽति॒ व्या॒त्सी॒रित्या॑ह॒ संप्र॒त्ये॒वैषां॑ पा॒प्मान॑म॒व॒ भिन्दन्ति॒ ।

என்பது

உரை

கவசமணிந்தோர்களே! தோலைத் துளைப்பதற்கு விடும் பாணத்தை தவறாமல் விடுவீர்களாக. கீழே விழுந்துவிடாமலும் விடுவீர்களாக என்று அத்வரியு கூறுதல் வேண்டும். இவ்வாறு செய்யில் எசமானர்களுடைய பாவத்தையே தோலைக்கின்றார்கள் என்பது.

நாட்டியத்தை விதிக்கின்றது

பிராமணம் 3

उदकुम्भानधिनिधाय दास्यो मार्जालीयं परि नृत्यन्ति पदो निघ्नतीरिदं-
मधुं गायन्त्यो मधु वै देवानां परममन्नाद्यं परममेवाश्नाद्यमव रुन्धते
पदो नि घ्नन्ति महीयामेवैषु दधति ।

என்பது

உரை

மார்ச்சாலியத்திலுள்ள மேடையைச் சுற்றி எட்டு தாசிப் பெண்கள் தலையில் நீர்க் குடங்களை வைத்துக்கொண்டு, இதம் மது, என்று பாடிக்கொண்டு ஆடல் வேண்டும். மது என்பது தேவர்கட்கு மிகப்பிரியமாகிய அன்னம் அதைப் பாடுதலால் சிறந்த உணவுப் பொருள் கிடைக்கின்றது என்பது

பத்தாமநுவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாங் காண்டம் ஐந்தாம் பிரபாகம்

பதினோராவது அநுவாகம்

இரண்டு பஞ்சாதிக்குமேல் இரண்டு பதங்களைக் கொண்டது.

அன்னஹோம மந்திரங்கள்

पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहा दिवे स्वाहा संप्लोष्यते स्वा-
हा संप्रवमानाय स्वाहा संप्लुताय स्वाहा मेघायिष्यते स्वाहा मेघा-
यते स्वाहा मेघिताय स्वाहा मेघाय स्वाहा नीहाराय स्वाहा निहा-
कायै स्वाहा प्रासचाय स्वाहा प्रचलाकायै स्वाहा विद्योतिष्यते स्वा-

மானாய் சுவாஹ விஸ்வதாய் சுவாஹஸ்தப்யதே சுவாஹஸ்தபதே சுவாஹோமாத-
பதே சுவாஹர்யஃ சுவாஹ யஜுர்யஸ்வாஹ சாமர்யஸ்வாஹஸ்க்ரிஸ்யஃ சுவா-
ஹ வேதர்யஃ சுவாஹ காதுர்யஃ சுவாஹ நாராஸஸீர்யஃ சுவாஹ ரீமீர்யஃ
சுவாஹ சர்வஸீ சுவாஹ ।

என்பது.

உரை

பூமி, அந்தரிக்ஷம், வான் என்பவைகட்கு இது அர்ப்பணமாகுக. மேகத்தை யுண்டாக்குதற்பொருட்டு உண்டாகும்புகையொளி நீர்வாயுக்களின் சேர்க்கை சம்பலவமாம். அத்தகையசம்பலவம் உண்டானது, உண்டாகின்றது, உண்டா குவது என்னும் மூன்றிற்கும், உண்டானமேகங்கட்கும், உண்டாகின்றமேகங் கட்கும் உண்டாகும்மேகங்கட்கும், மழைத்துளிகட்கும், மிகுந்ததுளிகளுடன் கூடிய சிறிது இருட்டிற்கும், அக்குளிர்த்தொழுவாண்டாகும் அவயவச் சுருக்கத் திற்கும், அதன் பிறகு ஒடுதலுக்கும், பிறகு உண்டான மின்னலுக்கும். உண்டாகின்ற மின்னலுக்கும், உண்டாகும் மின்னலுக்கும் பிறகு, பெய்த மழைக்கும், பெய்கின்ற மழைக்கும், பெய்யும் மழைக்கும், அகிலும் காற்றால் முகத்திலடித்த மழைக்கும், நாற்புறமும் மண்டல மாய் வளைத்துக்கொண்டும் பெய்யும் மழைக்கும், நேரே தாரையாய்ப்பெய்யும் மழைக்கும், போகும்போது பின்புறத்திலடிக்கும் மழைக்கும், அம்மழையால் உண்டாகியகுளிருக்கும், உண்டாகின்றகுளிருக்கும், உண்டாகுங்குளிருக்கும், மழை பெய்தவுடன் பூமியிலிருந்தெழும் சூட்டிற்கும், எழுந்த சூட் டிற்கும், எழப்போகுஞ் சூட்டிற்கும், விட்டமழைக்கும், விடுகின்ற மழைக் கும், விடப்போகும் மழைக்கும், கலைந்துபோன மேகத்திற்கும், கலைந்து போகின்ற மேகங்கட்கும், கலைந்து போகப்போகும் மேகங்கட்கும், பிறகு வந்தவெய்யிலுக்கும், வருகின்ற வெய்யிலுக்கும், வரப்போகும் வெய்யி லுக்கும், இருக்கு மந்திரத்திற்கும், எசுர் மந்திரத்திற்கும், சாமத்திற்கும், ஆங்கிரசர்கட்கும், வேதங்கட்கும், தேவதைகளின் கதையாகிய மந்திரங்கட் கும், மனிதர்களின் கதையாகிய நாராசம்சமென்னும் இருக்கிற்கும், அக்கனி யைப்பற்றிய ரைப்பமென்னும் இருக்குக்கட்கும் இது அர்ப்பணமாகுக, மற்றும் எல்லாவற்றிற்கும் இது அர்ப்பணமாகுக. இவ்வைம்பது மந்திரங்க ளாலும் இரவில் அன்னஹோமங்கள் செய்தல்வேண்டும் என்பதாம். குதிரை பிரசாபதி வடிவமாதலின் இவையெல்லாம் குதிரை வடிவால் ஓமஞ் செய்யப் படுகின்றது என்பதையுணர்க.

பதினொராமங்கவாகம்

முற்றிற்று

ரமாய் காண்பம் ஐந்தாம் பிரபாகம்

பன்னிரண்டாவது அதவாகம்

இரண்டு புத்திரத்திற்குமேல் இரண்டு புத்திரத்திற்குக் கொண்டு

மிச்சமுள்ள அன்னஹோம மந்திரங்கள்.

॥ ८ ॥ दत्क्ते स्वाहाऽदन्तकाय स्वाहा प्राणिने स्वाहाप्राणाय स्वाहा

मुखवते स्वाहाऽमुखाय स्वाहा नासिकवते स्वाहाऽनासिकाय

स्वाहाऽक्षयवते स्वाहानक्षिकाय स्वाहा कर्णिने स्वाहाऽकर्णिकाय

स्वाहा शीर्षवते स्वाहाऽशीर्षकाय स्वाहा पद्भते स्वाहाऽपादकाय

स्वाहा प्राणते स्वाहाऽप्राणते स्वाहा वदते स्वाहाऽवदते स्वाहा

पश्यते स्वाहाऽपश्यते स्वाहा शृण्वते स्वाहाऽशृण्वते स्वाहा मन

स्विने स्वाहा ॥ ३५ ॥ अमनसे स्वाहा रेतस्विने स्वाहाऽरेतस्का

य स्वाहा प्रजभ्य स्वाहा प्रजननाय स्वाहा लोमवते स्वाहाऽ

लोमकाय स्वाहाऽन्वते स्वाहाऽन्वकाय स्वाहा चर्मण्वते स्वाहाऽच

काय स्वाहा लोहितवते स्वाहाऽलोहिताय स्वाहा मांसवते

स्वाहाऽमांसकाय स्वाहा स्निग्धभ्य स्वाहाऽस्निग्धकाय स्वाहाऽस्थ

वते स्वाहाऽनस्थकाय स्वाहा भिज्जवते स्वाहाऽभिज्जकाय स्वाहा

होऽहिने स्वाहाऽनज्ञाय स्वाहाऽऽत्मने स्वाहाऽनात्मने स्वाहा संव

त्स स्वाहा ॥ ३६ ॥ मनस्विने स्वाहाऽनात्मने स्वाहा दे च ॥ ३७ ॥

देवते स्वाहाऽदन्तकाय स्वाहा प्राणिने स्वाहाऽप्राणाय स्वाहा मुख

वते स्वाहाऽमुखाय स्वाहा नासिकவते स्वाहाऽनाசிகாய் स्वाहा

அக்சயவதே स्वाஹா அக்ஷிகாய் स्वाஹா கர்ணிநே स्वाஹா

அபாதகாய் स्वाஹா ப்ராணதே स्वाஹா வததே स्वाஹா

அபச்யதே स्वाஹா அபச்யதே स्वाஹா

शृण्वते स्वाहाऽशृण्वते स्वाहा मैनस्विने स्वाहाऽमनसे स्वाहा रेत-
स्विने स्वाहाऽरेतस्काय स्वाहा प्रजाभ्यः स्वाहा प्रजननाय स्वाहा लो-
भवते स्वाहाऽलोमकाय स्वाहा त्वचे स्वाहाऽत्वकाय स्वाहा चर्मण्वते
स्वाहाऽचर्मकाय स्वाहा लोहितवते स्वाहाऽलोहिताय स्वाहा माऽसन्वते
स्वाहाऽमाऽसकाय स्वाहा स्नावभ्यः स्वाहाऽस्नावकाय स्वाहाऽस्यन्वते
स्वाहाऽनस्थिकाय स्वाहा मज्जन्वते स्वाहाऽमज्जकाय स्वाहाऽङ्गिने स्वा-
हाऽनङ्गाय स्वाहाऽऽत्मने स्वाहाऽनात्मने स्वाहा सर्वस्यै स्वाहा ।

என்பது.

உரை

பற்களுள்ளவைக்கும், பற்கள் இல்லாதவைக்கும், உயிருள்ளவை
க்கும், உயிரில்லாதவைக்கும், வாயுள்ளவைக்கும், வாயில்லாதவைக்
கும், மூக்குள்ளவைக்கும், மூக்கில்லாதவைக்கும், கண் உள்ளவைக்கும்
கண் இல்லாதவைக்கும், செவியுள்ளவைக்கும், செவியில்லாதவைக்கும்,
தலையுள்ளவைக்கும், தலையில்லாதவைக்கும், கால் உள்ளவைக்கும், கால்
இல்லாதவைக்கும், பிராணன் உள்ளவைக்கும், பிராணன் இல்லாதவைக்
கும், பார்க்கின்றவைக்கும், பார்வையில்லாதவைக்கும், கேட்கின்றவைக்
கும், கேட்காதவைக்கும், மனதில்லாதவைக்கும், மனதுள்ளவைக்கும்
நேதசு உள்ளவைக்குப், நேதசு இல்லாதவைக்கும், பிறப்பவை
க்கும், பிறக்காதவைக்கும், மயிருள்ளவைக்கும், மயிரில்லாதவை,
க்ட்கும், தோல் உள்ளவைக்கும், தோல் இல்லாதவைக்கும், சிவந்த
நிறமுடையவைக்கும், சிவப்பில்லாதவைக்கும், மாமிசமுள்ளவைக்
கும், மாமிசமில்லாதவைக்கும், நரம்பு உள்ளவைக்கும், நரம்பில்லாத
வைக்கும், எலும்புள்ளவைக்கும், எலும்பில்லாதவைக்கும், கொழுப்
புள்ளவைக்கும், கொழுப்பில்லாத வைக்கும், அங்கமுள்ளவைக்கும்,
அங்கமில்லாதவைக்கும், ஆன்மா உள்ளவைக்கும், ஆன்மா இல்லாதவை
க்கும், மற்றும் எல்லாவற்றிற்கும் இவை அருப்பணங்களாகுக. இவைகளா
லும் இரவில் அன்னஹோமங்கள் செய்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

பன்னிரண்டாமநுவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாங்காண்டம் ஐந்தாம் பிரபாடகம்

பதிமுன்றாவது அநுவாகம்

முப்பத்தெட்டுப் பதங்களைக் கொண்டது.

பரிதி மந்திரங்கள்.

க₁ஸ்த்₁வா யு₁ன₁க்தி₁ ச த்₁வா யு₁ன₁க்து₁ வி₁ஷ்₁ஸ்த்₁வா யு₁ன₁க்த்வ₁ஸ்ய₁ ய₁ஜ்₁-
ஸ்ய₁ஹீ₁ ம₁ஹ₁ஸ்ச₁ ச₁ன₁த்யா₁ அ₁மு₁ஸு₁ காமா₁யா₁ஸ்ய₁ஸு₁ஷே₁ த்₁வா₁ ப்ரா₁ணாய₁ த்₁வா-
ஸ்பா₁நாய₁ த்₁வா₁ வ்யா₁நாய₁ த்₁வா₁ வ்யு₁ஸு₁ஷீ₁ த்₁வா₁ ர₁யீ₁ த்₁வா₁ ரா₁த்சே₁ த்₁வா₁
தோ₁பாய₁ த்₁வா₁ தோ₁பாய₁ த்₁வா₁ஸா₁த்தோ₁பாய₁ த்₁வா₁ ப்ர₁த்யு₁ஸீ₁த்₁வா₁ ॥ 37 ॥
கோ₁ஸ்தா₁த்ரி₁ஸ்த₁ ॥ 13 ॥

இதில் பரிதி மந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

க₁ஸ்த்₁வா யு₁ன₁க்தி₁ ச த்₁வா யு₁ன₁க்து₁ வி₁ஷ்₁ஸ்த்₁வா யு₁ன₁க்த்வ₁ஸ்ய₁ ய₁ஜ்₁ஸ்ய₁ஹீ₁ ம₁ஹ₁ஸ்ச₁-
நத்யா₁ அ₁மு₁ஸு₁ காமா₁யா₁ஸ்ய₁ஸு₁ஷே₁ த்₁வா₁ ப்ரா₁ணாய₁ த்₁வா₁ஸ்பா₁நாய₁ த்₁வா₁ வ்யா₁நாய₁ த்₁வா₁
வ்யு₁ஸு₁ஷீ₁ த்₁வா₁ ர₁யீ₁ த்₁வா₁ ரா₁த்சே₁ த்₁வா₁ தோ₁பாய₁ த்₁வா₁ தோ₁பாய₁ த்₁வா₁ஸா₁த்தோ₁பாய₁
த்₁வா₁ ப்ர₁த்யு₁ஸீ₁த்₁வா₁ ॥

என் ! ! து ..

உரை

நடுப்பரிதியே ! (விறகே !) பிரசாபதி, உன்னை, திக்கருகிற் சேர்த்து
வைக்கின்றார். தெற்குப் பரிதியே! உன்னை, அந்தப் பிரசாபதியே அக்கினிக்
கருகிற் சேர்ப்பாராக. வடக்குப்பரிதியே ! உன்னை, விஷ்ணு, திக்கருகில்
சேர்த்தவைப்பாராக. எதன் பொருட்டெனின் ? இவ்வேள்வி இனிது
நிறைவேறுதற் பொருட்டென்க. அங்ஙனமே, எல்லாப் பிராணிகளும் எனக்
குப் பணிதற்பொருட்டும், பிரசையுண்டாக வேண்டுமென்னும் இச்சையின்
பொருட்டும், ஆயுள் வளருதற் பொருட்டும், உன்னை, யான் அக்கினிக்கருகில்
வைக்கின்றேன். மற்றும், பிராணன் பொருட்டும், அபாணன் பொருட்டும்,
வீடியற்காலத்தின் பொருட்டும், தனத்தின் பொருட்டும், அன்னத்தின்
பொருட்டும், கீர்த்தியின் பொருட்டும், பசு முதலியவைகளின் பூஷடியின்
பொருட்டும், தூரசப்தவாச்சியத்தின்பொருட்டும். எல்லாத்துன்ப நீக்கத்தின்
பொருட்டும் உன்னை அக்கினிக்கருகில் வைக்கின்வேன், ஈண்டு உன்னை நான்
வைக்கின்றேன் என்பதை எங்குஞ் சேர்த்துக் கொள்க என்பது.

சுவபிநஷ்ட இஷ்ட.)

ஏழாங் காண்டம் ஐந்தாம் பிரபாடகம்

பதினொன்காவது அநுவாகம்

ஒரு பஞ்சாதிக்குமேல் நாற்பத்தேழு பதங்களைக் கொண்டது.

சீருவ பிருஷ்ட இஷ்டியை விதிக்கும் பிராமணங்கள்

அ₂யே₁ गायत्राय त्रिवृते राथंतराय वासन्ताया ष्टाकपाल इन्द्राय
त्रैष्टुभाय पञ्चदशाय वार्हताय ग्रैष्मायै कादशकपालो विश्वेभ्यो देवे-
भ्यो जागतेभ्यस्सप्तदशेभ्यो वैरूपेभ्यो वार्षिकेभ्यो द्वादशकपालो
मित्रावरुणाभ्यामानुष्टुभाभ्यामेकविंशाभ्यां वैराजाभ्यां शारदा-
भ्यां पयस्या बृहस्पतये पाङ्क्ताय त्रिणवाय शाकराय हैमन्तिकाय
चरुस्सवित्र आतिच्छन्दसाय त्रयस्त्रिंशाय रैवताय शैशिराय द्वाद-
शकपालोऽदित्यै विष्णुपत्न्यै चरुरग्नये वैश्वानराय द्वादशकपालोऽ-
नुमत्यै चरुः काय एककपालः ॥ ३८ ॥ अ₂यே₁ गायत्रायादित्या
अनुमत्यै चरुस्सप्तचत्वारिंशत् । ॥ १४ ॥

இதில் பத்து அலிகளையுடைய சர்வபிருஷ்டத்திற்கு நெல்லெடுத்தல் கூறப்பட்டு
 உள்ளது.

அ₂யே₁ गायत्राय त्रिवृते राथंतराय वासन्ताया ष्टाकपाल इन्द्राय त्रैष्टुभाय
पञ्चदशाय वार्हताय ग्रैष्मायै कादशकपालो विश्वेभ्यो देवेभ्यो जागते-
भ्यस्सप्तदशेभ्यो वैरूपेभ्यो वार्षिकेभ्यो द्वादशकपालो मित्रावरुणा-
भ्यामानुष्टुभाभ्यामेकविंशाभ्यां वैराजाभ्यां शारदाभ्यां पयस्या बृह-
स्पतये पाङ्क्ताय त्रिणवाय शाकराय हैमन्तिकाय चरुस्सवित्र आति-
च्छन्दसाय त्रयस्त्रिंशाय रैवताय शैशिराय द्वादशकपालोऽदित्यै वि-
ष्णुपत्न्यै चरुरग्नये वैश्वानराय द्वादशकपालोऽनुमत्यै चरुः काय एक-
कपालः ।

உரை

காயத்திரி, திரிவிருத் ஸ்தோமம் ரதந்தரம், வசந்தம் என்பவைகளுடன் கூடிய அக்கினியின்பொருட்டு எட்டுக்கபாலபுரோடாசத்திற்கும், திரிஷ்டுப், பதினெந்துஸ்தோமம், பிருகத், கிரீஷ்ம (வெய்யிற்காலம்) என்பவைகளுடன் கூடிய இந்திரன் பொருட்டும் பதினொருகபால புரோடாசத்தின் பொருட்டும், சகதி, பதினேழு ஸ்தோமம், வைஸுபம், வருஷாரிது என்பவைகளுடன் கூடிய விசுவதேவர்களின் பொருட்டு பன்னிரண்டு கபாலப் புரோடாசத்திற்கும் நெல் எடுப்பார்களாக. அறுஷ்டுப், இருபத்தொரு ஸ்தோமம், வைராசம், சரத் ரிது என்பவைகளுடன் கூடிய மித்திராவருணர்களின் பொருட்டும் ஆமிகைஷயைச் செய்வார்களாக. பந்தி, இருபத்தேழு ஸ்தோமம், சாகவரம், ஹேமந்த ரிது (பனிக்காலம்) என்பவைகளுடன் கூடிய பிருகத்பதிக்குப் பொங்கல் செய்வார்களாக. அதிச்சந்தம், முப்பத்துமூன்று ஸ்தோமம், ரைவதம், சிசிர ரிது (குளிக்காலம்) என்பவைகளுடன் கூடிய சனிதாவின் பொருட்டு பன்னிரண்டு கபால புரோடாசத்திற்கு நெல் எடுப்பார்களாக. விஷ்ணு பத்தினியாகிய அதிதிக்கு பொங்கல் செய்வார்களாக. வைசுவா நராகினிக்கு பன்னிரண்டு கபாலப் புரோடாசத்திற்கு நெல் எடுப்பார்களாக, அதுமதிக்கு பொங்கல் செய்வார்களாக. பிரசாபதிக்கு ஒரு கபால புரோடாசஞ் செய்வார்களாக என்பது. இதில், சந்தம், ஸ்தோமம், சாமம், ரிது என்பவைகள் தேவதைக் கட்டு விசேடணங்கள்.

பதினென்காமநவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாங்காண்டம் ஐந்தாம் பிரபாடகம்

பதினென்தொடது அநுவாகம்

இரண்டு பஞ்சாதிக்குமேல் நாற்பத்தொரு பதங்களைக் கொண்டது.

மேற்கூறிய அலிகளின் உற்பத்தியைக் கூறும் பிராமணங்கள்.

यो वा अयावभिः प्रहियते यश्च सोमो राजा तयोरेष आतिथ्यं
 यदग्नीषोमीयोऽथैष रुद्रो यश्चीयते यत्संचितेऽग्रावेतानि हवींश्चि न
 निर्वपेदेष्ट एव रुद्रोऽशान्त उपोत्थाय प्रजां पशून् यजमानस्याभि म-
 न्येत यत्संचितेऽग्रावेतानि हवींश्चि निर्वपति भागोऽयेनैवैनं शम-

மானனுடைய பிரசைகரீனாயும் பகக்கரீனாயும் கொன்றுவிடும் ஆதலின் நெல்
லெடுத்து அவிகளைச் செய்யில் தனது பாகத்தையடைந்து களித்ததால்
கொல்லமாட்டாது என்பது.

பாடமுறையில் வந்த அவிகளின் எண் புகழப்படுகின்றது

பிராமணம் 2

दश हवींषि भवन्ति नव वै पुरुषे प्राणा नामिदंशमी प्राणानेव यजमाने
दधात्यथो दशाक्षरा विराडन् विराड्विराज्येवान्नाद्ये प्रति निष्ठति ।

என்பது

உரை

பத்து அவிகளாகின்றன. ஒருவனுக்கு பிராணன்கள் ஒன்பது நாபி
யுடன் சேர்த்தோ, பத்தாம். ஆதலின், எசமானனிடத்தில் பிராணன்களைக்
கொடுக்கின்றது. மற்றும், பத்து எழுத்துக்கள் கொண்ட விராட்சந்தம்
அன்னமாதலின் விராட் சந்தத்தால் அன்ன முதலானவைகளில் நிலைக்கின்
றார்கள் என்பது.

தேவதைகளின் விசேடணங்களைத் துதிக்கின்றது

பிராமணம் 3

ऋतुमिवा एष छन्दोभिः स्तोमैः पृष्ठैश्चेतव्य इत्याहुयदेतानि हवींषि निर्व-
पत्यृतुमिरेवैनं छन्दोभिः स्तोमैः पृष्ठैश्चनुते ।

என்பது

உரை

இருதுக்கள், சந்தங்கள், ஸ்தோமங்கள். பிரஷ்டியங்கள் என்பவைகளு
டன் அக்கினி சயனஞ் செய்தல் வேண்டும் என்று கூறுகின்றார்கள். ஆ
லின் இந்த அவிகளைச் செய்கின்றவர்கள், வசந்த முதலிய இருதுக்கள், காயத்
திரி முதலிய சந்தங்கள், திரிவிருத் முதலிய ஸ்தோமங்கள், ரதந்தர முதலிய
பிரஷ்டங்கள் என்னுமிவைகளால் அக்கினி சயனஞ் செய்தவர்களாகின்றார்
கள் என்பது.

அவிகளைப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 4

दिशस्सुषुवाणेनाऽभिजित्या इत्याहुयदेतानि हवींषि निर्वपति दिशाम-
भिजित्यै।

என்பது

உரை

சோமம் பிழிகின்றவனால் திசைகள் செயிக்கப்படல் வேண்டும் என்று கூறுகின்றார்கள், ஆதலின், இத்தகைய பத்து அவிகளைச் செய்கின்றவன் பத்துத் திக்கையும் வெல்கின்றான் என்பது.

பத்து அவிகளின் கூட்டமுடைய சரவபீரஷ்ட இஷ்டியைப் புகழ்கின்றது

பிராமணம் 5

एतया वा इन्द्रं देवा अयाजयन्तसादिन्द्रसव एतया मनुं मनुष्यास्तसा-
मनुसवो ययेन्द्रो देवानां यथा मनुर्मनुष्याणामेवं भवति य एवं विद्वा-
नेतयेष्टया यजते।

என்பது

உரை

தேவர்கள் இவ்விஷ்டியால் ஆராதித்து ஐசுவரியத்தையடைந்தார்கள். ஆதலின் இதற்கு 'இந்திரசவம்' எனப் பெயர் வந்தது. இவ்விஷ்டியால் மறுவும் ஐசுவரியத்தையடைந்தாராதலின் 'மறுசவம்' எனப்பெயரும் வந்தது. இகையுணர்ந்து இவ்விஷ்டியைச் செய்கின்றவன், தேவர்களுள் இந்திரனைப் போலும்மனிதர்களுள் மறுவைப்போலும் இவ்விண்ணடாலும் நிறைந்த ஐசுவரியத்தையடைகின்றான் என்பது.

—o—o—o—

இப்பத்துஅவிகட்தம், “சமீத்திசாமாசயாந:” என்னும் அநுவாகத்திற் கூறிய ‘திக்’ என்னுஞ் சொல்லைக் கொண்ட புரோது வர்க்கியங்களைக் கூறுகின்றது.

பிராமணம் 6

दिग्बती: पुरोनुवाक्या भवन्ति सर्वासां दिशामभिजित्यै।

என்பது.

உரை

‘திசு, என்னுஞ் சொல்லுடன் கூடியவைகள் இவைகட்குப் புரோத வாக்கியங்களாகின்றன. இதனால் எல்லாத் திக்குக்களும் வெற்றி பெறப் படுகின்றன என்பது.

பதினேந்தாம் அநுவாகம்

முற்றிற்று

ஏழாங்காண்டம் ஐந்தாம் பிரபாடகம்

பதினாறாவது அநுவாகம்

முப்பத்தெட்டு பதங்களைக் கொண்டது.

முதல் மகிமை மந்திரங்கள்.

यः प्रा॒णतो॑ नि॒मिष॑तो॒ महि॒त्वैक॑ इ॒द्राजा॒ जग॑तो॒ बभू॑व । य ई॒शे
अ॒स्य द्वि॒पद॑श्चतु॒ष्पदः॑ क॒स्यै॑ दे॒वाय॑ ह॒विषा॑ वि॒धेम । उ॒पया॑म॒गृही॑तो॒ऽसि॑
प्र॒जाप॑तये॒ त्वा जुष्टं॑ गृ॒ह्णामि॑ तस्य॒ ते द्यौर्म॑हि॒मा नक्ष॑त्राणि
रू॒पमा॑दित्य॒स्ते तेज॑स्त॒स्यै॑ त्वा महि॒म्ने प्र॒जाप॑तये॒ स्वाहा॑ ॥ ४२ ॥
यः प्रा॒णतो॑ द्यौ॒रादि॒त्योऽष्टा॑त्रि॒ंशत् ॥ १६ ॥

இதில், மகிமை என்னும் வெள்ளிக்கிண்ணத்தில் சோமரசம் பிடித்து ஒழுங்கு செய்தல் கூறப்படுகின்றது.

यः प्रा॒णतो॑ नि॒मिष॑तो॒ महि॒त्वैक॑ इ॒द्राजा॒ जग॑तो॒ बभू॑व । य ई॒शे अस्य॑ द्वि॒प॒द॒श्चतु॒ष्पदः॑ क॒स्यै॑ दे॒वाय॑ ह॒विषा॑ वि॒धेम । उ॒पया॑म॒गृही॑तो॒ऽसि॑ प्र॒जाप॑तये॒ त्वा जुष्टं॑ गृ॒ह्णामि॑ तस्य॒ ते द्यौर्म॑हि॒मा नक्ष॑त्राणि रू॒पमा॑दित्य॒स्ते तेज॑स्त॒स्यै॑ त्वा महि॒म्ने प्र॒जाप॑तये॒ स्वाहा॑ ।

என்பது.

உரை

எப் பிரசாபதி ஒருவனே பிராணையுடையவைகளும், கண்ணிமைக் கின்றவைகளுமான உலகிற்கு தனது மகிமையால் அரசனுயினனோ, மற்றும், எவன், இருகாற் பிராணிகள், நாத்காற் பிராணிகள் என்னும் மக்கட்கும் விலங்கிற்கும். இறைவனோ, உலகியல் மனிதர்களால் இவ்வண்ணத் தன் என்று உறுதிப்படுத்த முடியாத அத்தகைய பிரசாபதியாகிய தேவனுக்கு இந்த அகி

மகிமை மந்திரம்)

யால் வழிபாடு செய்கின்றோம். இனி அத்தகைய பிரசாபதியே! உனது விண்ணுலக மகிமையே இப்பாத்திரமாம். காணப்படும் நட்சத்திரங்கள் உனது வடிவாம். சூரியன், உனது ஒளியாவன். கிரகபாத்திரமே! அதாவது வெள்ளிக் கிண்ணத்திலிருக்கும் சோமரசமே! உன்னை, அத்தகைய மகிமையுடைய பிரசாபதியின் பொருட்டு ஹோமஞ் செய்கின்றேன் என்பது.

பதினாறுவது அநுவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாங் காண்டம் ஐந்தாம் பிரபாடகம்

பதினேழாவது அநுவாகம்

முப்பத்தொன்பது பதங்களைக் கொண்டது.

இரண்டாவது மகிமை மந்திரம்

ய ஆத்மதா வலதா यस्य विश्व उपासते प्रशिष्यस्य देवाः ।
 यस्य छायाऽमृतं यस्य मृत्युः कस्य देवाय हविषा विधेम । उप-
 यामगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वा जुष्टं गृह्णामि तस्य ते पृथिवी महि-
 मौषधयो वनस्पतयो रूपमग्निस्ते तेजस्तस्यै त्वा महिम्ने प्रजापतये
 स्वाहा ॥ ४३ ॥ य आत्मदाः पृथिव्यग्निरेकान्नचत्वारिंशत्
 ॥ १७ ॥

இதில், பொன் கிண்ணத்தில் சோமரசம் பிடித்து ஓமஞ் செய்தல் கூறப்படுகின்றது.

ய ஆத்மதா வலதா यस्य विश्व उपासते प्रशिष्य यस्य देवाः । यस्य छाया-
 मृतं यस्य मृत्युः कस्य देवाय हविषा विधेम । उपयामगृहीतोऽसि प्र-
 जापतये त्वा जुष्टं गृह्णामि तस्य ते पृथिवी महिमौषधयो वनस्पतयो रूप-
 मग्निस्ते तेजस्तस्यै त्वा महिम्ने प्रजापतये स्वाहा ।

என்பது,

உரை

எந்தப் பிரசாபதி எல்லாவுயிர்கட்கும் உடம்புகளைக் கொடுக்கின்றானே, அவ்வுடம்புகட்கு வலுவையும் கொடுக்கின்றானே, எவனுடைய நலந்தரும் ஆக்கனைய எல்லோருங்கொண்டாடுகின்றார்களோ, தேவர்களும் எவனுடைய ஆக்கஞ்ப்படி நடக்கின்றார்களோ, எவனுடைய நிழல் அமுதமோ, உயிர்களின் மிருத்தும் எவனுடைய வசமாயிருக்கின்றதோ, பிறரால் இன்னென்று உணரமுடியாத அத்தகைய பிரசாபதியை இந்த அனியால் வழிபடுகின்றேன். கிரகமே! நீ மண் விகாரமாகிய பொன் பாத்திரத்திற் கிரகிக்கப் பெற்றிருக்கின்றாய். பிரசாபதியின் பொருட்டு உன்னைக் கிரகிக்கின்றேன். அத்தகைய மகிமையென்னும்கிரகம் பிருதிவிவடிவாம். கொடிசெடிகளும் வநஸ்பதிகளும் உன்னுடைய சித்திவடிவாம். அக்கினி உனது ஒளியாம். கிரகமே! அத்தகைய பிரசாபதியின்பொருட்டு உன்னை ஹோமஞ் செய்கின்றேன் என்பது.

பதினேழாவது அநுவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாங் காண்டம் ஐந்தாம் பிரபாடகம்

பதினேட்டாவது அநுவாகம்

பிரமவர்க்கீசஸ் ஹோம மந்திரங்கள்

आ ब्रह्मन्ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायतामाऽसिन्राष्ट्रे राजन्य
इषव्यः शूरो महारथो जायतां दोग्ध्री धेनुर्वोदाऽनड्वानाशुः
सतिः पुरन्ध्रियोषा जिष्णू रथेष्टास्सभेयो युवाऽस्य यजमानस्य वीरो
जायतां निकामेनि कामे नः पर्जन्यो वर्षतुफलिन्यो न ओषधयः
पच्यन्तां योगक्षेमो नः कल्पताम् ॥ ४४ ॥ आ ब्रह्मन्नेकचित्वा-
रिश्शतु ॥ १८ ॥

குதில் பிரமவர்க்கீசின் ஹோமங்கள் கூறப்படுகின்றன.

आ ब्रह्मन्ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायतामाऽसिन्राष्ट्रे राजन्य इषव्यः शूरो म-
हारथो जायतां दोग्ध्री धेनुर्वोदाऽनड्वानाशुः सतिः पुरन्ध्रियोषा जिष्णू

குதிரையைப் போற்றுதல்)

रथेष्टास्समेथो युवाऽस्य यजमानस्य वीरो जायतां निकामेनिकामे नः
पजैन्यो वर्षतु फलिऽथो न ओषधयः पच्यन्तां योगक्षेमो नः कल्पताम् ।

என்பது

உரை

பிராமண குலத்திற்கு, பிரமவொளி, அதாவது மறையோதல் முதலிய சம்பத்து உண்டாகுக. இவ்விராச்சியத்தில் அரசர்கட்கு பாணம் விடுதல் முதலான செயல்களில் வல்லுநர் தன்மையும், மகாவிரதமும் உண்டாகுக. மற்றும், பால் நிறையக் கறக்கும் பசுக்களும், முழுப்பாரத்தை யிழுக்குங் காளிகளும், விரைவாய் ஓடுங் குதிரைகளும், அழகிய மனைவிகளும், வெற்றி, தேரூர்தல், சபையில் முதலாவதார் தன்மையும், தருணப்பருவத்தன்மையை யுமுடைய வீர புத்திரன் உண்டாகுக, வேண்டும்போது மழை பெய்க, கொடி செடிகள் நிறையப்பழுமுடையவைகளாகுக, யோகமும் கேஷமும் சம்பத்தும் எமக்கு உண்டாகுக என்பது. இப்பத்து மந்திரங்களாலும் பிரமவாரச்சம் என்னும் ஹோமங்களைச் செய்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

பத்னெட்டாமநவாகம்

முற்றிற்று

எழாங் காண்டம் ஐந்தாம் பிரபாடகம்

பத்தொன்பதாவது அநுவாகம்

ஒரு பஞ்சாதிக்குமேல் காற்பத்துமூன்று பதங்களைக் கொண்டது.

குதிரையைப் போற்றும் மந்திரங்கள்.

आऽक्रान्वाजी पृथिवीमग्निं युजंमकृत वाज्यर्वाऽक्रान्वाज्यन्त-
रिक्षं वायुं युजंमकृत वाज्यर्वा द्यां वाज्याऽक्रक्षत् सूर्यं युजंमकृत
वाज्यर्वाऽग्निस्ते वाजिन्युङ्ङनु त्वा रमे स्वस्ति मा सं पारयवायु-
स्ते वाजिन्युङ्ङनु त्वाऽऽरमे स्वस्ति मासम् ॥ ४५ ॥ पारयाऽऽदि-
त्यस्ते वाजिन्युङ्ङनु त्वाऽऽरमे स्वस्ति मा सं पारय प्राणधृगसि
प्राणं मे' दृ२ह व्यानधृगसि व्यानं मे' दृ२हापानधृगस्यपानं मे'
दृ२ह चक्षुरसि चक्षुर्मीय वेहि श्रोत्रमसि श्रोत्रं मयि धेहायुरस्या-

யு₁ம₁யி₁ வே₁हि ॥ ४६ ॥ वा₁यु₁स्ते वा₁जि₁न्यु₁ङ्कु₁नु त्वा₁स₁र₁मे स्व₁स्ति
मा सं त्रि₁च₁त्वारि₁श₁च ॥ १९ ॥

இதில், குநிரையைப் போற்றும் மந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

आ०क्रान्वाजी पृथिवीमग्निं युजमकृत वाज्यर्वा०क्रान्वाज्यन्तरिक्षं वायु-
युजमकृत वाज्यर्वा चां वाज्या०कृ०स्त सूर्यं युजमकृत वा०यर्वा०ग्निस्ते
वाजिन्युङ्कुनु त्वा०स रमे स्वस्ति मा सं पारय वायुस्ते वाजिन्युङ्कुनु
त्वा०स रमे स्वस्ति मा सं पारया०दित्यस्ते वाजिन्युङ्कुनु त्वा०स रमे
स्वस्ति मा सं पारय प्राणधृगसि प्राणे मे दृ०ह व्यानधृगसि व्यानं
मे दृ०हापानधृगस्यपानं मे दृ०ह चक्षुरसि चक्षुर्मयि वेहि ओन्नमसि
ओत्रं मयि वेद्यायुरस्यायुर्मयि वेहि ।

என்பது

உரை

வேகமுடைய இக்குதிரை, இப்பூமியை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டது. செயலை நடாத்துவதாக அக்கினியைச் செய்தது. அங்ஙனமே, இக்குதிரை அந்தரிக்ஷத்தை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டது. செயலை நடாத்துவதாக வாயுவைச் செய்தது. இக்குதிரை, விண்ணை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டது. தொழிலை நடாத்துவதாக சூரியனைச் செய்தது குதிரையே ! உனக்கு, அக் கினி உதவியாம். ஆதலின் உன்னைத் தொடங்குகின்றேன். நீ கெடாத தாயிருந்து எனது வேள்விக் கருமத்தை முடித்துவைப்பாயாக. ஆகித்தன் உனது உதவியாவன் ஆதலின் உன்னைத் தொடங்குகின்றேன். நீ கேடடையாமல் எனது வேள்விக் கருமத்தை முடித்துவைப்பாயாக. நீ பிராணனை வலுப்படுத்துவதாயிருக்கின்றாய். இத்தகைய குதிரையே ! நீ எமது பிராணனை வலுப்படுத்துவாயாக. மற்றும், வியானனை வலுப்படுத்துவதாயிருக்கின்றாய். அத்தகைய நீ எமது வியானனை உறுதிப்படுத்துவாயாக. மற்றும், குதிரையே ! நீ, அபானனை உறுதிப்படுத்துவதாயிருக்கின்றாய். அத்தகைய நீ எமது அபானனை வலுப்படுத்துவாயாக. குதிரையே ! நீ கண்ணாக இருக்கின்றாய் ஆதலின் எமது கண்களை வலுப்படுத்துவாயாக. ஆயுளாக இருக்கின்றாய் எமக்கு நிறைந்த ஆயுளைக் கொடுப்பாயாக என்பது.

பத்தொன்பதாமாவாகம்

முற்றிற்று

ஏழாங் காண்டம் ஐந்தாம் பிரபாடகம்

இருபதாவது அநுவாகம்

மூப்பத்தொரு பதங்களைக் கொண்டது.

மிச்சமுள்ள அன்னஹோம மந்திரங்கள்.

ज॒ज्ञि॒ वी॒जं॒ व॒र्ध॑ प॒र्जन्यः॒ प॒क्ता॑ स॒स्य॑ सु॒पि॒प्प॒ला॒ ओष॑धयः
स्व॒धि॒च॒रणे॑य॒ सु॒प॒स॒द॒नो॑ऽग्निः स्व॒ध्य॒क्ष॒म॒न्त॒रि॒क्ष॑ सु॒पा॒वः प॒व॒मानः
सू॒प॒स्थाना॑ द्यौः शि॒व॒म॒सौ॑ त॒प॒न्य॒था॒पूर्व॑म॒हो॒रा॒त्रे प॒ञ्च॒द॒शि॒नो॑ऽर्ध॒मा॒-
सा॒स्त्रि॒श॒नो॒ मा॒साः॒ कृ॒ता॒ ऋ॒त॒वः॒ शान्तः॒ सं॒व॒त्स॒रः॒ ॥ ४७ ॥
ज॒श्वेक॑त्रि॒ंशत्॒ ॥ २० ॥

இதில் எஞ்சிய அன்னஹோமங்கள் கூறப்படுகின்றன

ज॒ज्ञि॒ वी॒जं॒ व॒र्ध॑ प॒र्जन्यः॒ प॒क्ता॑ स॒स्य॑ सु॒पि॒प्प॒ला॒ ओष॑धयः स्व॒धि॒च॒रणे॑-
य॒ सु॒प॒स॒द॒नो॑ऽग्निः स्व॒ध्य॒क्ष॒म॒न्त॒रि॒क्ष॑ सु॒पा॒वः प॒व॒मानः॒ सू॒प॒स्थाना॑ द्यौः
शि॒व॒म॒सौ॑ त॒प॒न्य॒था॒पूर्व॑म॒हो॒रा॒त्रे प॒ञ्च॒द॒शि॒नो॑र्ध॒मा॒सा॒स्त्रि॒श॒नो॒ मा॒साः॒
कृ॒ता॒ ऋ॒त॒वः॒ शान्तः॒ सं॒व॒त्स॒रः॒ ।

என்பது

உரை

நெல் விதை முதலிய வித்துக்கள் முளைக்குந் தன்மையையுடையனவாகுக.
மழை பெய்வதாகுக. பயிர்கள் விளைவனவாகுக. கொடி செடிகள் பல
முடையவைகளாகுக. இப்பூமி, அதிஷ்டானமாயிருந்து ஆசரிக்கத்தக்கதாக
கூட. அக்கினி, புகைச்சின்ன முதலியவைகளின்றியதாகுக. வான், தெய்
வீகமாகிய பீடைகளின்றியதாகுக. சூரியன் மங்களமாய் வெயிலெறித்துக்
கொண்டிருக்குக. பகல் இரவுகள் கற்பமுதலில் எப்படியிருந்தனவோ, அப்
படியே இப்போதும் செல்வனவாகுக. பதினைந்து நாட்கள் கொண்ட பாதி
மாதமு(பட்சமு)ம், முப்பது நாட்கள்கொண்ட முழு மாதமும் இயற்கையில்
மாறாதவைகளாகுக. வருடம், பிரசைகளின் பீடைகளின்றியதாகுக என்பது.

இருபதாமநுவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாங்காண்டம் ஐந்தாம் பிரபாடகம்

இருபத்தோராவது அநுவாகம்

இருபத்துநான்கு பதங்களைக் கொண்டது.

பிராயச்சித்த இஷ்டியை விதிக்கும் பிராமணங்கள்.

அ॒ग्ने॒யோ॒ऽஸ்டாக॑பால: சૌ॒ம்ய॒श्च॒र: சா॒வி॒த்ரோ॒ऽஸ்டாக॑பால: பौ॒ष्ண॒श्च॒ரூ-
ரौ॒த்ர॒श्च॒ரூ॒ग्र॑யே॒ வை॒ஸ்வா॒நர॑ய॒ ட்வா॑த॒சக॑பாலो॒ மৃ॒गा॒ख॒रे॒ यदि॒ நா॒ऽऽग॑च्छे॒-
द॒ग्ने॒ऽऽहो॒मु॒चे॒ऽஸ்டாக॑பால: சૌ॒र्य॑ प॒यो॒ वा॒य॒व्य॑ आ॒ज्य॑भाग: ॥ ४८॥
அ॒ग्ने॒யश्च॑து॒வி॒ंश॑தி: ॥ २१ ॥

இதில் பிராயச்சித்த இஷ்டிகள் கூறப்படுகின்றன

அ॒ग्ने॒யோ॒ऽஸ்டாக॑பால: சૌ॒ம்ய॒श्च॒र: சா॒வி॒த்ரோ॒ऽஸ்டாக॑பால: பौ॒ष्ण॒श्च॒ரூ॒
ரौ॒த்ர॒श्च॒ரூ॒ग्र॑யே॒ வை॒ஸ்வா॒நர॑ய॒ ட்வா॑த॒சக॑பாலो॒ மৃ॒गा॒ख॒रे॒ यदि॒ நா॒ऽऽग॑च्छे॒द॒
द॒ग्ने॒ऽऽहो॒मु॒चे॒ऽஸ்டாக॑பால: சૌ॒र्य॑ प॒यो॒ वा॒य॒व्य॑ आ॒ज्य॑भाग: ।

என்பது

உரை

குதிரை நோய் முதலியவைகளால் வாட்டமடைந்திருக்கில், அக்கினிக்கு எட்டுக் கபால புரோடாசமும், சோமனுக்குப் பொங்கலும், சவிதாவுக்கு எட்டுக் கபாலப் புரோடாசமும், பூஷானிக்குப் பொங்கலும், உருத்திரனுக்குப் பொங்கலும், வைசுவானராக்கினிக்கு, பன்னிரண்டு கபாலப் புரோடாசமுஞ் செய்தல் வேண்டும். கட்டியிருந்த இடத்திற்கு வரானிடில், அம் ஹோமுக் என்னும் அக்கினிக்கு எட்டுக்கபாலப் புரோடாசமும், சூரியனுக்குப் பாலும், வாயுவிற் கு ஆச்சரிப யாகமுஞ் செய்தல் வேண்டும் என்பது.

எண்டு இவ்வொன்பது அவிதகளும் பிராயச்சித்த அவிதகள். ஏனையவை களைப் பிராமணத்திற் கண்டுகொள்க,

இருபத்தோராமநுவாகம்

முற்றிற்று

ஏதாங் காண்டம் ஐந்தாம் பிரபாடகம்
இருபத்திரண்டாவது அநுவாகம்

முப்பது பதங்களைக் கொண்டது.

பத்து அலிகளைக் கொண்ட மிருகார இஷ்டியை விதிக்கும் பிராமணங்கள்

अग्नयेऽहोमुचेऽष्टाकपालं इन्द्रायाऽहोमुच एकादशकपालो मित्रा-
वरुणाभ्यामागोमुग्भ्यां पयस्या वायोसावित्र आगोमुग्भ्यां
चरुराग्भ्यामागोमुग्भ्यां धाना मरुद्भ्य एनोमुग्भ्यः सप्तकपालो
विश्वेभ्यो देवेभ्य एनोमुग्भ्यो द्वादशकपालोऽनुमत्यै चरुरग्नये
वैश्वानराय द्वादशकपालो द्यावापृथिवीभ्यामऽहोमुग्भ्यां द्विकपालः
॥ ४९ ॥ अग्नयेऽहोमुचे त्रिंशत् ॥ २२ ॥

இதில் பத்து அலிகளைக்கொண்ட மீதகாரேஷ்டி கூறப்படுகின்றது.

अग्नयेऽहोमुचेऽष्टाकपालं इन्द्रायाऽहोमुच एकादशकपालो मित्रावरुणा-
भ्यामागोमुग्भ्यां पयस्या वायोसवित्र आगोमुग्भ्यां चरुराग्भ्यामागोमु-
ग्भ्यां धाना मरुद्भ्य एनोमुग्भ्यः सप्तकपालो विश्वेभ्यो देवेभ्य एनोमु-
ग्भ्यो द्वादशकपालोऽनुमत्यै चरुरग्नये वैश्वानराय द्वादशकपालो द्या-
वापृथिवीभ्यामऽहोमुग्भ्यां द्विकपालः ।

என்பது

உரை

பாவத்தைப் போக்கும் அக்கினிக்கு எட்டுக் கபால புரோடாசமும், பாவத்தைப் போக்கும் இந்திரன் பொருட்டு பதினொரு கபாலப் புரோடாசமும்; பாவத்தைப் போக்கும் மித்திரவருணர்களுக்கு ஆயிஷ்டியும்; பாவத்தைப் போக்கும் அக்வினிகளுக்கு அரிசிப்பொரியும், பாவத்தைப் போக்கும் மருத்துக்கட்கு ஏழு கபாலப் புரோடாசமும், பாவத்தைப் போக்கும் விசுவே தேவர்கட்கு பன்னிரண்டு கபாலப் புரோடாசமும். அறுமுகிதேவதைக்குப் பொங்கலும், வைசுவானரர்க்கினிக்கு பன்னிரண்டு கபாலப் புரோடாசமும், பாவத்தைப் போக்கும் வானுக்கும் மண்ணுக்கும் இரண்டு கபாலப் புரோடாசமும் செய்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

ஏழாங்காண்டம் ஐந்தாம் பிரபாடகம்

இருபத்துமுன்றாவது அநுவாகம்

இரண்டு பஞ்சாதிக்குமேல் நான்கு பதங்களைக் கொண்டது.

சம்நதி மந்திரங்கள்

அ₂ய₂யே₂ ச₂ம₂ன₂ம₂த₂ப₂ு₂தி₂வ்யே₂ ச₂ம₂ன₂ம₂த₂ய₂ா₂ஸி₂: ப₂ு₂தி₂வ்யா₂ ச₂ம₂ன₂ம₂தே₂வ்₂ ம₂ஹ்₂
 ம₂த₂ா₂: ச₂ன₂த₂ய₂: ச₂ந்₂ந₂ம₂ந₂ு₂ வ₂ய₂வே₂ ச₂ம₂ன₂ம₂த₂ந₂த₂ரி₂க்ஷ₂ாய₂ ச₂ம₂ன₂ம₂த₂ய₂ா₂
 வ₂யு₂ர₂ந₂த₂ரி₂க்ஷ₂ே₂ண₂ சூ₂ரீ₂ய₂ ச₂ம₂ன₂ம₂தி₂வே₂ ச₂ம₂ன₂ம₂த₂ய₂ா₂ சூ₂ரீ₂யோ₂ தி₂வா₂ ச₂ந்₂த₂்₂
 ம₂சே₂ ச₂ம₂ன₂ம₂த₂க்ஷ₂த்ரே₂ம₂ய₂: ச₂ம₂ன₂ம₂த₂ய₂ா₂ ச₂ந்₂த₂்₂மா₂ ந₂க்ஷ₂த்ரே₂வீ₂ர₂ு₂ண₂ாய₂ ச₂ம₂ன₂
 ம₂த₂த₂்₂ம₂ய₂: ச₂ம₂ன₂ம₂த₂ய₂ா₂ ॥ 40 ॥ வ₂ரு₂ணோ₂ஸி₂த்ரி₂: சா₂ம₂நே₂ ச₂ம₂ன₂ம₂த₂வே₂
 ச₂ம₂ன₂ம₂த₂ய₂ா₂ சா₂ம₂ர்₂வா₂ ப்ர₂ஹ்₂ணே₂ ச₂ம₂ன₂ம₂த₂க்ஷ₂த்ராய₂ ச₂ம₂ன₂ம₂த₂ய₂ா₂ ப்ர₂ஹ்₂
 க்ஷ₂த்ரே₂ண₂ ரா₂ஜே₂ ச₂ம₂ன₂ம₂தி₂க்ஷே₂ ச₂ம₂ன₂ம₂த₂ய₂ா₂ ரா₂ஜா₂ வி₂சா₂ ர₂த₂ாய₂ ச₂ம₂ன₂ம₂
 த₂க்ஷே₂ம₂ய₂: ச₂ம₂ன₂ம₂த₂ய₂ா₂ ர₂தோ₂ஸி₂த்ரே₂: ப்ர₂ஜா₂ப₂த₂யே₂ ச₂ம₂ன₂ம₂த₂த₂ு₂தே₂ம₂ய₂: ச₂ம₂ன₂ம₂
 த₂ய₂ா₂ ப்ர₂ஜா₂ப₂தி₂பூ₂தே₂: ச₂ம₂ன₂ம₂தே₂வ்₂ ம₂ஹ்₂ ம₂த₂ா₂: ச₂ன₂த₂ய₂: ச₂ந்₂ந₂ம₂ந₂ு₂
 ॥ 41 ॥ அ₂த₂்₂ம₂ய₂: ச₂ம₂ன₂ம₂த₂ய₂ா₂ ம₂ஹ்₂ ச₂த்₂வாரி₂ ச₂ ॥ 42 ॥

இதில் சம்நதி (சேவை) ஷோடசங்குள் கூறப்படுகின்றன.

பிராமணம் 4

அ₂ய₂யே₂ ச₂ம₂ன₂ம₂த₂ப₂ு₂தி₂வ்யே₂ ச₂ம₂ன₂ம₂த₂ய₂ா₂ஸி₂: ப₂ு₂தி₂வ்யா₂ ச₂ம₂ன₂ம₂தே₂வ்₂ ம₂ஹ்₂ ம₂த₂ா₂:
 ச₂ன₂த₂ய₂: ச₂ந்₂ந₂ம₂ந₂ு₂ வ₂ய₂வே₂ ச₂ம₂ன₂ம₂த₂ந₂த₂ரி₂க்ஷ₂ாய₂ ச₂ம₂ன₂ம₂த₂ய₂ா₂ வ₂யு₂ர₂ந₂த₂
 ரி₂க்ஷே₂ண₂ சூ₂ரீ₂ய₂ ச₂ம₂ன₂ம₂தி₂வே₂ ச₂ம₂ன₂ம₂த₂ய₂ா₂ சூ₂ரீ₂யோ₂ தி₂வா₂ ச₂ந்₂த₂்₂ ம₂சே₂ ச₂ம₂ன₂ம₂
 த₂க்ஷ₂த்ரே₂ம₂ய₂: ச₂ம₂ன₂ம₂த₂ய₂ா₂ ச₂ந்₂த₂்₂மா₂ ந₂க்ஷ₂த்ரே₂வீ₂ர₂ு₂ண₂ாய₂ ச₂ம₂ன₂ம₂த₂த₂்₂ம₂ய₂: ச₂ம₂ன₂ம₂
 த₂ய₂ா₂ வ₂ரு₂ணோ₂ஸி₂த்ரி₂: சா₂ம₂நே₂ ச₂ம₂ன₂ம₂த₂வே₂ ச₂ம₂ன₂ம₂த₂ய₂ா₂ சா₂ம₂ர்₂வா₂ ப்ர₂ஹ்₂ணே₂ ச₂ம₂
 ந₂ம₂த₂க்ஷ₂த்ராய₂ ச₂ம₂ன₂ம₂த₂ய₂ா₂ ப்ர₂ஹ்₂ க்ஷ₂த்ரே₂ண₂ ரா₂ஜே₂ ச₂ம₂ன₂ம₂தி₂க்ஷே₂ ச₂ம₂ன₂ம₂த₂ய₂ா₂ ரா₂
 ஜா₂ வி₂சா₂ ர₂த₂ாய₂ ச₂ம₂ன₂ம₂த₂க்ஷே₂ம₂ய₂: ச₂ம₂ன₂ம₂த₂ய₂ா₂ ர₂தோ₂ஸி₂த்ரே₂: ப்ர₂ஜா₂ப₂த₂யே₂
 ச₂ம₂ன₂ம₂த₂த₂ு₂தே₂ம₂ய₂: ச₂ம₂ன₂ம₂த₂ய₂ா₂ ப்ர₂ஜா₂ப₂தி₂பூ₂தே₂: ச₂ம₂ன₂ம₂தே₂வ்₂ ம₂ஹ்₂ ம₂த₂ா₂:
 ச₂ன₂த₂ய₂ச₂ந்₂ந₂ம₂ந₂ு₂ ।

உரை

எல்லா எசமானர்களும் அக்கினிக்கு பணி செய்வார்களாக. பிருதிவிக்குப் பணி செய்வார்களாக. பிருதிவியுடன்கூடிய அக்கினிக்குப் பணி செய்வார்களாக. எசமானனுக்கு உபகாரஞ் செய்ததுபோல் எமக்கும் தேவர்கள் செய்யும் மங்களமான உதவிகள் கிடைக்குக. வாயுவிற்கும், அந்தரிட்சத்திற்கும், வாயு அந்தரிக்ஷத்துடன் கூடிய சூரியனுக்கும், வானுக்கும், வானுடன் கூடிய சூரிய சந்திரர்களுக்கும், நக்ஷத்திரங்கட்கும், சந்திரன் நக்ஷத்திரங்களுடன் கூடிய வருணனுக்கும், நீருக்கும், நீருடன் கூடிய வருணனுக்கும், சாமத்திற்கும், இருக்கிற்கும், சாமம் இருக்குக்களுடன்கூடிய பிராமணனுக்கும், ஸ்வித்திரியனுக்கும், பிராமண ஸ்வித்திரியர்களுடன்கூடிய அரசர்களின் சம்பந்தமுடையவர்கட்கும், வணிகருக்கும், அரசன் வணிகன் இரதத்திற்கும், குதிரைகட்கும், குதிரைகளுடன்கூடிய இரதத்திற்கும் பிரசாபதிக்கும், பூதங்கட்கும், பூதங்களுடன்கூடிய பிரசாபதிக்கும் பணி செய்வார்களாக. இவ்வாறே எமக்கும் நல்ல உதவிப்பணி செய்வார்களாக என்பது.

இப் பத்து மந்திரங்களாலும் சம்நதி என்னும் ஹோமங்களைச் செய்தல் வேண்டும்.

இருபத்துமன்றமுநவாகம்

முற்றிற்று

ஏழாங் காண்டம் ஐந்தாம் பிரபாடகம்

இருபத்துநான்காவது அநுவாகம்

நாற்பத்து நான்கு பதங்களைக் கொண்டது.

எசமானனுக்கு ஓதிவைக்கவேண்டிய மந்திரங்கள்.

ये ते प॒न्था॑नः स॒वितः पू॒र्व्या॑सोऽ॒रेण॑वो॒ वित॑ता अ॒न्तरि॑क्षे॒ तेभि॑नां
अ॒द्य प॒थिभिः॑ सु॒मे॒भीर॑क्षा च नो॒ अधि॑ च दे॒व ब्रू॑हि । नमोऽ॒ग्रेय॑
पृथि॒विक्षि॑ते॒ लोक॑स्पृते॒ लोक॑म॒सौ यज॑मानाय दे॒हि नमो॑
वा॒योर्व॑न्त॒रि॒क्षि॑ते॒ लोक॑स्पृते॒ लोक॑म॒सौ यज॑मानाय दे॒हि नमस्सू॑र्याय दि॒वि-

क्षितं लोकस्पृते' लोकमसै यजमानाय देहि ॥ ५२ ॥ ये ते चतु-

श्वारिश्शत् ॥ २४ ॥

இதில், எசமானனுக்கு ஒதுக்கவேண்டிய மந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

மந்திரம் 1

ये ते पन्थानः सवितः पूव्यासोऽरेणवो वितता अन्तरिक्षे । तेमिनीं अथ
पथिभिः सुगेभी रक्षा च नो अधि च देवव ब्रूहि ।

என்பது

உரை

சவிதாதேவ ! பூர்வத்தில் சித்தித்தவைகளும், அந்தரிக்ஷத்தில் பரந்திருக்கின்றவைகளும், இனிது செல்லத்தக்கவைகளான உனது மார்க்கங்களால் வந்து இவ்வேளிக் கருமத்தில் எம்மைப் பாதுகாப்பாயாக. மற்றும், தேவர்களிடத்தில், இவ்வெசமானன் சிறந்தவன் என்று சொல்வாயாக என்பது.

ஆகவளியத்தைப் போற்றும் மந்திரங்கள்

மந்திரங்கள் 3-4

नमोऽशये पृथिविक्षितेलोकस्पृते लोकमसै यजमानाय देहि नमो वाय-
वेऽन्तरिक्षक्षिते लोकस्पृते लोकमसै यजमानाय देहि नमः सूर्याय दिवि-
क्षितेलोकस्पृते लोकमसै यजमानाय देहि ।

என்பது.

உரை

அக்கினியே ! உனக்கு வணக்கம். மண்ணிலில் வாழ்கின்றவனும், உலகைப் பிரியப்படுத்துகின்றவனுமாகிய இவ்வெசமானனுக்கு சிறந்த இடத்தைக் கொடுத்தருள்வாயாக. வாயுவே ! உனக்கு வணக்கம், நீ, அந்தரிக்ஷத்தில் வாழ்கின்றவனும், உலகைப் பிரியப்படுத்துகின்றவனுமாகிய இவ்வெசமான

குதிரையின் துதி)

னுக்கு சிறந்த இடத்தையளித்தருள்வாயாக. சூரிய ! உனக்கு வணக்கம் வாணுகில் வாழ்கின்றவனும், உலகிற்குப் பிரியத்தைச் செய்கின்றவனுமாகிய இவ்வெசுமானனுக்கு சிறந்த இடத்தையளித்தருள்வாயாக என்பது. இம் முன்று மந்திரங்களால் ஆகவளியத்தைப் போற்றல் வேண்டும் என்க.

இருபத்துநான்காவது அநுவாகம்

முற்றிற்று.

ஏழாங் காண்டம் ஐந்தாம் பிரபாடகம்

இருபத்தைந்தாவது அநுவாகம்

இரண்டு பஞ்சாதிக்குமேல் பன்னிரண்டு பதங்களைக் கொண்டது.

குதிரையின் துதிப் பிராமணங்கள்.

यो वा अश्वस्य मेध्यस्य शिरो वेदं शीर्ष्वान्मेध्यो भवत्युषा
 वा अश्वस्य मेध्यस्य शिरः सूर्यश्चक्षुर्वातः प्राणश्चन्द्रमाः श्रोत्रं दिशः
 पादा अवान्तरदिशाः पशवोऽहोरात्रे निमेषोऽर्धमासाः पर्वणि
 मासाः संधानान्यूतवोऽङ्गानि संवत्सर आत्मा रश्मयः केशा नख-
 त्राणि रूपं तारका अस्थानि नभो माऽसान्योषधयो लोमानि वन-
 स्पतयो वाला अग्निर्मुखं वैश्वानरो व्याचक्ष ॥ ५३ ॥ समुद्र उदर-
 मन्तरिक्षं पायुर्धावापृथिवी आण्डौ ग्रावा शेषः सोमो रेतो यज्ज-
 जभ्यते तद्वि द्योतते यद्विधूनुते तस्तनयति यन्मेहति तद्वर्षति
 वागेवास्य वागहर्वा अश्वस्य जायमानस्य महिमा पुरस्ताज्जायते
 रात्रिरेन महिमा पश्चादनु जायत एतौ वै महिमानावश्वमभितः सं
 बभूवुर्हयो देवानवहदर्वाऽसुरान्वाजी गन्धर्वानश्वो मनुष्यान्त्समु-
 द्रो वा अश्वस्य योनिः समुद्रो बन्धुः ॥ ५४ ॥ व्याचक्षमवहद्वादश
 च ॥ २५ ॥

இப்பிரபாடகத்தின் அநுவாக எண்களைக் காட்டுங் தலைப்புச் சொற்கள்:—

गावो गावः सिपासन्तीः प्रथमेमासि समान्यो यदि सोमौषडहैरु-
त्सु ज्यांश्देवानामर्क्येण चर्मा वि पृथिव्यै दत्त्वते कस्त्वाऽग्नये यो वै यः
प्राणतो य आत्मदा आब्रह्मन्नाऽकान्वाजी जज्ञिवीजमाग्नेयोऽष्टा
कपालोऽग्नेयऽहोमुचेऽष्टाकपालोऽग्नये समनमद्ये तेपन्थानो यो वा
अश्वस्य मेध्यस्य शिरः पञ्चविंशतिः ॥ २५ ॥

பஞ்சாதிகளின் எண்களைக் காட்டுங் தலைப்புச் சொற்கள்:—

गावः समान्यः सर्वनमष्टाभिर्वा एते देवकृतं चाभिजित्या इत्याहु-
र्वर्णोऽङ्गिः साम्ने चतुः पञ्चाशत् ॥ ५ ॥

இதில், குதிரை எல்லா உலகவடிவமாகத் துதிக்கப்படுகின்றது. அல்-
லது, வீராட் வடிவாக குதிரையுபாசனை கூறப்படுகின்றது. இது சிறந்த
அநுவாகம் என்பதை உபநிடத முதலியவைகளிற் காண்க. இதுபற்றியே
இவ்வநுவாகத்திற்குரிய பொருளை எடுத்துரைக்கும் பிராமணத்தை வாசச-
னேய சாகைக்காரர்கள் உபநிடதமுதலியவைகளிற் படிக்கின்றனர்.

பிராமணம். I

यो वा अश्वस्य मेध्यस्य शिरो वेदं शीर्षण्वान्मेध्यो भवत्युषा वा अश्वस्य
मेध्यस्य शिरः सूर्यश्चक्षुर्वातः प्राणश्चन्द्रमाः श्रोत्रं दिशः पादा अवान्त-
रदिशाः पशवोऽहोरात्रे निमेषोऽर्धमासाः पर्वाणि मासाः संघानान्यृत-
वोऽङ्गानि संवत्सर आत्मा रश्मयः केशा नक्षत्राणि रूपं तारका अस्थानि
नभो मांश्सान्योपधयो लोमानि वनस्पतयो बाला अग्निमुखं वैश्वानरो
व्यातश्च समुद्र उदरमन्तरिक्षं पायुर्द्यावापृथिवी आण्डौ प्रावा शेषः
सोमो रेतो यस्जंजभ्यते तद्वि ब्योतते यद्विधूनुते तत्स्तनयति यन्मेहति

तद्वर्षति वागोवास्य वागहर्वा अश्वस्य जायमानस्य महिमा पुरस्ताज्जा-
यते रात्रिरेन महिमा पश्चादनु जायत एतौ वै महिमानावश्वमसितः
सं बभूवतुह्यो देवानवहर्दवाऽसुरान्वाजी गन्धर्वानश्वो मनुष्यान्त्स-
मुद्रो वा अश्वस्य योनिः समुद्रो वन्धुः ।

என்பது

உரை

யாகத்திற்குரிய குதிரையின் தலைமுதலிய அவயவங்களை விராட்டின் அவயவமாகிய உஷாக்கால முதலானவைகளாக உணர்ந்து உபாசிக்கின்ற வன் அசுவமேத யாகபயனை அதுபவித்தற்குரியவனாகின்றான். யாகத்திற்கும், உபாசனைக்கும் பயன் ஒன்றேயாம். அது வருமாறு :- குதிரையின் தலை உஷாக்காலமாம். கண்கள் சூரியனும், பிராணன் வாயுவாம், செவிகள் சந்திரனும், கால்கள் திசைகளாம், பக்கத்திலுள்ள எலும்புகள், ஆக்னேய முதலிய இடையிலுள்ள திசைகளாம். கண்களை மூடுதல் விழித்தல் இரவுபகல்களாம், கால்களின் கணுக்கள் பட்சங்களாம்.(பாதிமாதங்கள்) கணுக்களின் சந்திகள் சித்திரைமுதலான மாதங்களாம். குளம்புமுதலியவைகள் வசந்தமுதலிய இருதாக்களாம். உள்ளிருக்கும் ஆன்மா வருடமாம். மயிர்கள் உரிய கிரணங்களாம். வெண்மை நிறம் நடக்கிறங்களாம், மற்றுமுள்ள எலும்புகள் பிருகற்பதிசுக்கிரன் முதலான பெரிய நட்சத்திரங்களாம். அங்கங்குள்ள மாமிசங்கள் ஆகாயமாம். சிறிய மயிர்கள் கொடிசெடிகளாம், வாலிலுள்ள நீளமயிர்கள் வரஸ்பதிகளாம், முகம் அக்கினியாம், வாயைத்திறத்தல் வைசுவா நரன் என்ற ஸந்தேவதைபாயம், வயிறு கடலாம், பாயு அந்தரிட்சமாம், அண்டம் வானும் கண்கள் ஆண்குறி சோமரசமிடிக்குங் கற்களாம், சுக்கிலம் சோமரசமாம், உடம்பைக் குலுக்கல் மின்னலாம், அதனுலெழுஞ் சத்தம் கர்ச்சித்தலாம், முத்திரம் பெய்தல் மழையாம், கனைத்தல் வேதவாக்காம். இதைக்கொல்லுமுன் சோமரசம் பிடித்த வெள்ளிக் கண்ணம் பகலாம், கொன்றபின் சோமரசம் பிடித்த பொற்கண்ணம் இரவாம். இவ்விரண்டும் குதிரையின் மகிமைகள் குதிரையின் சந்திபேதமான 'ஹரீ', என்பது, தேவர்களையும், 'அர்வா, என்பது அசுரர்களையும், 'வாஜி, என்பது கந்தருவர்களையும் அசுவம் என்பது மனிதர்களையும் தாங்கிக்கொண்டு செல்வனவாம், இதற்குக் காரணம் பரமான்மாவாம் இதுவே இதனுடைய நிலைமையாம். இவ்வாறு உபாசிக்கின்றவன் பாவம் நீங்கும் வாயிலாக விராட் வடிவை அடைகின்றான். விராட் வடிவை அடைதலும் கிரமமாய் அடையு முத்திக்குக் காரணமாம். என்னை? அங்கு ஞான முதித்தவுடன் விராட் புருடனுடன் உண்மை முத்தியையடைதலின் என்க என்பது.

மூல முறைப்படி முதலிலிருந்து காண்டம் ஏழு, பிரபாடகம் நார்பத்து
நான்கு, அதுவாகம் அறுநூற்றைம்பத்தொன்றும். பாடியப்படியோ, காண்
டம் ஏழும் பிரபாடகம் நார்பத்துநான்கும் அதுவாகம் அறுநூற்று நார்பத்
தைந்துமாம் என்பதையுணர்க.

இருபத்தைந்தாம் அதுவாகம்

முற்றிற்று

ஏழாங் காண்டம் முடிந்தது.

கிருஷ்ண எசர்வேத தைத்திரீய சங்கிதையும்

முடிந்தது.

சாயணபாடியத்தைத் தழுவிய தமிழரையும் முற்றுப்பெற்றது.

சுப்ரமணியோம் !

சுப்ரமணியோம் !!

சுப்ரமணியோம் !!!